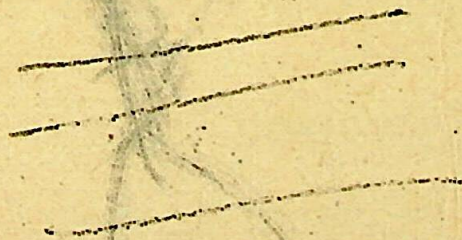
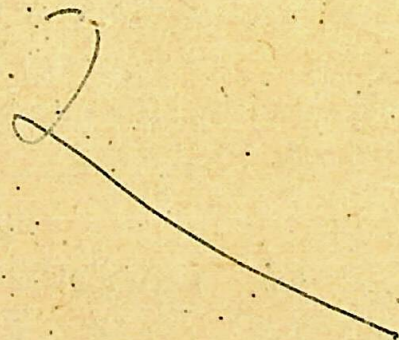

द्वितीयः

1

[illegible]

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अथोत्पत्तिप्रकरणं नंतरमिदं गणु स्थितिप्रकरणं समज्ञानं निर्वाणकारियत् २॥ ०१०१ ॥

प्रतिक्रमगतिस्थितिनिर्वाहकनाप्रतिपादकश्रुतीनां सदेवसोम्यदमग्रज्जासीत् आत्मावा इदमेकएवाग्रसीदित्यादिप्रलयकालिक
जगत्सातनिर्वाहकत्वप्रतिपादकश्रुतीनांचपुस्वप्रतिवेचिच्यप्रभवनानातात्पर्योभेदएवप्रयुक्तचातिवेचिअनिरासेनसञ्चिदानं
देवरेसब्रह्मणिसञ्चिदुपतोयपोदनेनतटस्थलक्षणतात्पर्यवर्धमानप्रदर्शनपुरेवनापिबिलरपणदितंत्रसेमज्ञानस्थिराक
तुंस्थितिप्रकर्णमारभमाणेभवावात्सल्यः संगतिप्रदर्शयन् प्रतीजानीते अथेतिउत्पन्नेःस्थितिहेतुत्वादिनुतासंगतिसितिभावः
एवमेककार्यत्वेसंगतिरणास्तीत्याशयेनाह ज्ञातमीतिअनंतर्थाधिकारवशाज्यशब्दः शंखवाणामृदंगधनिबत् रूपतो
मंगल भवेतिप्रकरणदोमंगलमण्याचरितंवाध्यं १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

आमलस्यकालिमोचर्णः स्निग्धताराहोः शिर इति वदुः सोमनस्येति षोडस्यरुं अर्थनिर्भोगलत्तरणार्थक्रियाकारी १० अर
संशुद्धं निर्मकरुदं ११ असत्यं स्वतः अवांसवफलतोयिमारेमकरुदपरागादिः १२ पिंडग्रहोपमृतातुल्यं १३ परस्पर
मात्मनः आमर्शनिर्द्विबारेण धियरस्यान्यस्य बाधान्नपजनादेरामर्शनद्वयद्विधातेनाधिचकदलीतमः कदलीतरुः १४
स्फुरितं क्षणेनाक्षिरागविशेषेण अभवद्रूपमसंभवद्रूप १५ अभोगिकल्पिताकाररसग्रापातरमाण्यनदात्मकं अरसपी

वर्णोच्चेमतलस्थेवदृश्यमानमवस्तुके स्वभांगनारताकारमर्थनिष्ठमनर्थकम् १० चित्रोर्ध्वनिमिवोत्कुलमर
संसारसाकृति प्रकाशमायनिरुज्ज्वितार्कानलवन्निष्ठम् ११ अनुभूतंमतोराज्यमिवासत्यमवास्तव चित्रयथा
करइवसारसो गंधवर्जितं १२ अन्येप्रकृतितवानावर्णमाकारतात्मकं अपिदंग्रहमाश्रयमिदंचापमिवोत्थितं
१३ परामर्शेनशुष्यद्भिर्भूतेष्वलवयवैः कृतंजडमसारात्मककदलीस्तंभभासुरं १४ स्फुरितेक्षणेदृशगंधकारच
क्रकवर्जनं अत्यंतमभवदुपमपिश्रुत्यक्षवन्निष्ठम् १५ बार्बुदुदमिवाभोगिशून्यमतः स्फुरदपुः रसात्मकंचाथरस
मविक्रिप्ततयोदय १६ नीहोइइवोवस्तारिग्रहीतंसत्रकिंचन जडशून्यास्यदशून्यकेवाचित्परमाणुवत् १७ किं
चिद्वत्तमयास्मीतिस्थितंशून्यमभूतकं ग्रहमाणेथमदूपाणिशाबरइवास्थितम् १८ श्रीरामचंद्रायनमः ॥१॥

एणमकट्टके तेदेव प्रपंचयति अविच्छिन्नेति सद्योदयाज्जन्ममरणसंख्यानां केवलजगत्तमेकजडमूलमविद्यातदास्पदवेदंतिनो॥
अल्पमाध्यमिकानां तृणिकत्वात्कालतः परमाणुवत्योग्याचार्येणांकालहोदशतश्चपरमाणुवत्सौत्रातिकैवेभाषिकयोः द
शते एव परमाणुवत्कणादंगोतमीययोः अनियतः सभावपरिमणुरदाहेतानामिति वादिभिर्वेङ्घ्रविकल्पितमित्यर्थः २७
वात्प्रेजगत्युक्ते ज्ञायमाध्यात्मिकेयिदर्शयन्नाह किञ्चिदिति १८ ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ०० ००

हाम

जगतउत्पत्तौमिथ्यात्वप्रदर्शनायउत्पादिताःन्यायाःस्थितापिनुत्पादित्यादेशेनदर्शयति एवंतावदित्यादिना २ अकर्तृकहेतु
करणापकरसंयत्रलेखन्यग्रं गंतुयादनरंजकहयमृग्य गगनेइत्यनेनाधारभित्त्यादिमृग्यतापिचित्रस्यदर्शिता इत्यु
यिहपोतःपातादइसुकं माहनिद्रयाप्रमानुरभिभवेपिसाक्षिणेनभिभवादनिद्रं ३ मकंदैःकल्पितोऽनलःराजगिरिकादि
संचयरूपः नायोंतोहसंतोयस्यतेनापितेष्वांशीननिहतितैरितिप्रसिद्धेत्याशयेनोक्तमसवार्थसाधकमिति ४ सौरतेजः।

एवंतावदिदंविशिष्टंशृणुजगदितिस्थितं अहंचेत्यापनाकारंअतिमात्रमसन्मयं २ अकर्तृकमरंगंचगगनेचित्रमु
स्थितं अइसुकंचानुभवमनिद्रंस्वप्रदर्शने ३ भविष्यत्पुरनिर्माणंचित्तसंस्थमिवोदितं प्रकृत्यनलतायांतमसदेवार्थ
साधकं ४ त्रैलोक्यनन्यदस्याभमंजावर्तवदास्थितं सद्रूपमपिनिःसृत्यतेजःसौरमिवांबरे ५ रत्नाभाषण्यमिवरेवह
प्रमानमभितिमत्तं गंधर्वाणांपुरमिवहृष्येनित्यमभितिमत्तं ६ मग्नस्त्वविवासत्यं सत्यवर्त्म्यप्रदं संकल्पपुरव
त्प्रोढमनुभूतमसन्मयं ७ कर्णार्थीप्रतिभानात्मनश्चिच्छित्तमस्थितं निःसारमप्यतीचांतःसारंस्वप्राचलोपनं ८
भूलाकाशमिवाकारभासरंमृग्यमात्रकं शरदभमिवाग्रस्थमलमत्तयमत्तनं ९ श्रीरामचंद्रायनमः ॥०॥०॥

२४

आलोकोनत्वातयः ५ अभितिमत्तं अनाधारं ६ प्रोढंविस्तृतंस्फुटमनुभूतमितिवा ७ कविक्ल्पितकथार्थनगरपर्वतादिसंस्थान
प्रतिभानमिवात्मास्वरूपस्य कश्चिदप्यदेशकलिवानस्थितमितिरेतोरस्थितमसत् अंतःसारंअतिरं ८ अवाद्गुरवीकृतं
इनीलमहाकयाहाकारभासरं यावदग्रस्थं तावदलजातपनिरोधादि समर्थं हेतुमशक्यं अस्तत्तंअविक्षिप्तं च ९ ॥०॥०॥०॥

वा.टी.
स्थि.प्र.
॥३॥

किंच बीजं कुर इव प्रलये जगदस्तीति इहं तो विषमः कदस्थ विदेकर सस्थात्मनो वाजीत्वे वा संभवादि त्याशयेनाह बीज इत्यादि
नासत्प्रलयाथं प्रलये जगत्स्त्वे रणतो यन्मासा र्थं या बुद्धिः सा मृदा भाति दास्यति कवे वषट्कार इत्यर्थः २३ वेद्यमपि वस्फुरयति
विजमित्यादिना यवधानाः सनुष्य यवास्तदादि बीजं इत्यर्थं नार्हं तथा च तत्रा कुराद्यत्वे यतिरेकस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात्सावय
वत्वापरिणामिस्वभावत्वादेकुरवेजात्मेदनीर्वाहकजातिसंस्थानादिभेदवत्त्वञ्च युक्तो कुरादि बीजभाव इत्यर्थः २४ राक्ष
तिकेतुनतयेत्याह मन इति स्वयमेव भवति स्वयं भवत्येवेति च स्वयं भूः कुरस्थ इतीत्यचिदात्मा तथा च यस्य बीजत्वमे

बीजं किलां कुर इव जगदास्तीति इहा बुद्धिः सा सत्प्रलयापार्थं मृदा मृगुकथं किल २३ बीजं भवेत्स्वयं इत्यं चित्रांरी
द्विपगोचरं यवधानादिधान्या नियुक्तः यत्रा कुरा इवः २४ मनः खल्विद्विपतीतं यस्याद्वितरामणु बीजं तद्वैतं तस्य
कं स्वयं भूर्जगता कथं २५ आकाशादयि सत्त्वमस्य परस्य परमात्मनः सर्वा रिया लुपलंभस्य कीदृशी बीजता कथं २६
तत्सत्त्वमसदाभासमसदेव इत्यादि कीदृशी बीजता तत्र बीजाभावे कुतो कुरः २७ गगनागादपि स्वच्छे अन्यत्र
परपदे कथं सति जगत्सत्त्वमसद्गगनादयः २८ न किंचिद्यत्कथं किंचित्तत्रास्तवस्तु वस्तुनि अस्ति च तत्कथं तत्र वि
यमान न इत्येत २९ न किंचिदात्मनः किंचित्कथं मेति कुतो यवा अन्यत्वाद्द्विदाकाशा ज्ञातो दिः कुकुतः कदा ३०
प्रतियज्ञे कथं किंचिदास्तीत्यातयेयथा कथमास्ति तमोभानो कथमास्ति हिमो नले ३१ श्रीरामजी सहाय ॥३॥

बदुर्घटं दरे तत्र जगतः स्वसत्त्वास्थितिरिति भावः २५ २६ एवं तत्त्वसदृशा बीजत्वा संभवमुक्ता अतदृशा पितस्य तदसंभवमाह तदि
ति वस्तुतः अनारंशं सदेकर समपि सत्त्वात्वादज्ञा असादाभासमित्यसदेवैत्यर्थः अंकुरो जगदंकुरः २७ २८ २९ न किंचिदात्म
नः अथात आदेशो नेति नेतीति सर्वनिषेधात्मनः ३० चिंदेकर ससत्त्वाया जगानं कर ससत्त्वा प्रतियज्ञत्वादिपितत्र न जगत्सत्त्वात्
भावतेत्याह प्रतियज्ञ इति ३१ ॥३॥

राम
॥३॥

स्वर

नत्वेवं जगत्सतः सत्ता शून्यं च सत्ता च जगत्स्य शान्तिस्तदा सदेव सोम्येदमग्र आसीदित्यादीनां सत्कार्यवादिभ्युत्तीर्णं तदनुसारीयासक
यित्वा पुन्यं ह्येतां कथं सामंजस्यस्यादिति मन्यमानो रामः पृच्छति महाकल्पेति इति यथासादिभिस्तत्तत्कथं समं ज्ञेयमित्यर्थः ।
२९ एवं प्रलयैस्त्वसत्त्वया कारणेन जगदस्तीति प्रकारेण बोधयेधानेकपित्वादयः २० महती शयेशयेन प्रलेपयत इह माया प्रकारेण
शवं प्रसंगात्मा विवेचने यि जगत्सत्त्वना विधासदा व्यलक्षणं कल्पमस्ति २१ एतद्वचस्पमाण्युक्तिज्ञातं प्रसुकारेण प्राप्नुयन्तः कार्य
मस्तीति वदत्यस्यः किं तत्सत्ता सामान्यनास्ति उत्तवीजादिमतेषां उतां कुरादि सत्त्वमा आयेतदं कुरादीनां मसंबंधेन असंबंधायस्य
तथाविधं सामान्यसत्तायाः सर्वस्वस्य धारणा ज्ञापमानां कुरादः सर्वत्र संबंधप्रसंग इत्यर्थः अस्ति सापत्तिरिति चेत् एतदेकुरादि

श्रीराम उवाच ॥ महाकल्पे त्वेदं शयमास्ते बीजं इवांकुरः परेभ्य उदेज्यत तत्र त एवति किं वद ॥ २९ एवं बोधाः किं प्रज्ञाः सु
प्रसूतज्ञा इति च स्फुटं यथा वद गवन्मूति सर्वसंशयशान्तये ॥ २० ॥ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥** इदं बीजं कुर इव दृश्यमास्ते म
हाशये ब्रूते य एवमज्ञत्वमेतत्तस्यास्ति शेषाव २१ अण्वेतत्किमसंबंधं कथमेतदवास्तवं विपरीता बोधयवक्तुं श्री
मुष्मनो रक्त २२ ॥ २० ॥

तेत्रं अंकुरितबीजे रस्मेवमास्तवं कुसलस्थ बीजं शिलासकले वा भ्रांतिर इह प्रवास्तवमित्येतत्कथमित्यर्थः द्वितीयेपि बीजसत्ता
याः अंकुरसंबंधस्य घटपटादिसंबंधस्य च स्वरूपतो विशयानिरूपणान्न विद्यते संबध्येयस्य तदसंबंधं किं वस्तुपदो जनेन स्फुरितं बी
ज्यादिवीजे सर्वजगत्सत्त्व प्रसंग इत्यर्थः इह पत्ता अंकुरितबीजं अंकुराद्यववास्तवं न घटपटादीन्येतत्कथमित्यर्थः तृतीयेपि अंकु
रस्वरूपसत्तया बीजसंबंधस्य घटादिसंबंधस्य च विशयानिरूपणादसंबंधं किं वस्तु सर्वत्रांकुरसदाव प्रसंग इत्यर्थः इह पत्ता बी
जादौ केका कुरादिवास्तवना न्यत्रत्येतत्कथमित्यर्थः किंच साधारणसत्त्वया असाधारण अंकुराद्यस्तिकारणसत्तया कार्यमु
स्मिकार्यसत्तया च कारणमस्तीति पक्षत्रयेपि उक्ति संभवा घटनादिपरीत एवायं बोधस्ता शयनाह विपरीत इति २२ मुष्मन्मस

वा.टी.
स्थ.प्र.
॥४॥

तस्मात्कार्यकारणभेदसत्यतायाः श्रुत्यसंमतत्वात् दुर्बुद्धिभिः सांख्यदिभिः संकल्पितं कारणकार्यभावं युगादानोपादयभावं सैः स्वीये
सहकारित्वेः कारणगद्यो निर्भिन्नप्रयोजनादिभेदः सहसृत्सुदस्थमिच्छति निरस्य पदवावसिहमनादिमध्यातसन्नाचवस्तुतेदवा
हिकुं उल्लवज्ञागदित्तिस्थितेनान्यदित्येवहीत्यर्थः ॥३६॥ इति श्री वाशिष्ठताम्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे प्रथमः सर्गः ॥१॥ ॥०॥ ॥०॥
तैर्कैः स्वस्वभेदेन निरस्य जगतः स्थितिं पूर्णानदात्मसन्नाचस्थितिः शिवाचवर्ण्यते एतस्य जगतः प्रलयपथवसन्नाभ्युपगमेव
चिदोद्यानितिशेषः ननु यदि नास्ति जगतर्हि सर्ग एव न सिद्ध्यति उत्पत्तिरिति किं हि केन साध्या न सति कर्तारसिद्धाति न चोत्पत्ति
मानादन्यदन्यत्कर्तृस्ति ब्रह्मेव सत्त्वात् तत्कर्तृचेतदेवात्ययतनजगत न च कुदस्थ समुत्पत्त्यादिभिर्विकारैरुज्जते तस्मादुत्पत्ति

4

दुर्बुद्धिभिः कारणकारणकार्यभावं संकल्पितं दूरतरेषु दस्थ तेदवतसत्यमनादिमध्याजगतदेतस्थितमित्येव हि ३६॥
इति स्थितिप्रकरणे जगन्निराकरणं नाम प्रथमः सर्गः ॥१॥ श्री वाशिष्ठ उवाच ॥ अथैतदभ्युपगमेव चिदोद्ययविद
वर समस्तकल्मनातीते महाचिदोन्मिनिर्मले १ जगदाद्यं कुरुतत्र यथास्ततदेसोत्पद्य कैरिवोदेति कथय कारणैः सहका
रिभिः २ सहकारिकारणानामभावत्वकुरादुत्तिः वध्याकन्यवदृष्टेहनकदाचनकनचित् ३ सहकारिकारणानामभा
वपथयोदित मूलकारणमवांगतस्वभावास्थितिगतं ४॥

सिद्धये प्रलये जगतेषु सन्नाभ्युपेयेत्याशं कामवृथानिरस्यति समस्तैत्यादिना १ भवेत्कर्तृसन्नाकल्पनं यदि कर्तृमात्रादुत्पत्तिरिति
सिद्धेरिति सहकारीरामिव स्वसिद्धये करणे पकरणे अधिकरणादीति कारकातराण्यपि सद्विकारीण्यपेक्षितं तदभावात्सत्त्वेन कल्पि
तमपि जगन्नात्यतुं शक्नोतीत्याशयेनाह जगदादिति आदिपदवैचित्र्यप्रयंचार्थ इवकारस्त्वयं तासंभावितत्वेद्योतनार्थः २३ त
स्मादज्जुसपीदिव तसहकारिकारणानामभावयि प्रवादिते आविर्भूतं यद्यभ्युपगमसितर्हि मूलकारणमवभाति कृतजगत्स्व
भावास्थितिगतं न च स्तुतो जगत्सर्गः स्तीति व्यर्थं तस्य प्रलये सत्त्वकल्पनेत्यर्थः ४॥ ०॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ००॥ ०॥ ०॥

राम
॥४॥

ननु मास्तु मेदेन सचेदेवेन तु स्यात्तत्राप्याह तदतद्वययोरिति चिदचिद्वययोरित्यर्थः ३२ नाकारेऽप्रनाकारे नायं नञ् किन्तु नशब्दोऽयः प्र
तिषेधार्थः समस्यते ३३ किंचायं सारव्यादिभिः कल्पितः कारणजगत्सद्भावः सकललोकिकप्रमाणवत्त्वात् तस्यैव साम्यं दमग्र आसी
दित्यादि श्रुतिवत्त्वात् नाद्ये इत्याह देशान्तर इति यदुच्चार्य सर्वद्विषयशक्तिरश्च घटपटादितदधिकरणदेशादि देशान्तरतदधिकरण
कालात्कालान्तरैश्च सात्तात्त्वयं दुस्परिनातरवा इति सति च तत्राद्वयप्रत्यक्षानुमानादि बुद्धिचिंतितलक्षणवोधभास्यवनभास्यव
त्तत्तदृश्यादर्शनादियोग्यानुपलब्धिवराजकिंचित्सर्वलोकिकप्रमाणिकैरुच्यते अतः सर्वलोकिकानुपलब्धभवरूपं प्रत्यक्षजग
त्सद्भावकल्पनमित्यर्थः ३४ नहितीयापित्याह कार्यस्येति सदेव साम्यं दमग्र आसीदित्यादि श्रुतिषु न कार्यकारणयोर्द्वैतत्वे प्रतीयते
एवमेवाहितीयमिति वाक्यशेषविरोधान् तज्जेत हि मध्यमता किं कार्यमेव सत्तत्कार्यसत्त्वमिव कारणतां प्रयात कारणेऽप्येति

मेस्तरास्ते कथमण्येकतः किंचिदनाकृतौ तदतद्वययोरैकं कृच्छ्रायातययोरिव ३२ साकारवृद्धा नादावंकुराः सन्ति
युक्तिमत नाकारतत्सहाकारजगदस्तीत्युक्तिः क ३३ देशान्तरयन्तुरांतरैश्च बुद्ध्यादिसर्वद्विषयशक्तिरश्च नास्त्य
वत्तत्तद्विधुद्वाधेन किंचिदित्येव तदुच्यते च ३४ कार्यस्य तत्कारणतां प्रयातवक्तीति पुस्तस्य विमूढबोधः केन
मतत्कार्यमुदितस्मात्त्वेः कारणयोः सहकारिरूपे ३५ ॥

तं शुनिर्वक्तीति र्वाकारणमेव सत्तत्त्वमेव कार्यं अतोऽप्यतमिति श्रुतिर्वक्तीति वा अथवा सदेव सत्तत्त्वमेव कार्यकारणयोरोपि
नेति तत्र तस्य सारव्यास्यवोधः संप्राप्यज्ञानुसारी चेत्तद्विमूढबोधोऽयमववाचारभङ्गविकारिनामधेयमित्यादिकार्यान्तत्त्व
परश्रुत्येन ननु गुणत्वात् कारणतत्त्वत्वापादकत्वेन स्वसिद्धात्तवाधकत्वात्तत्वाशयेनाह केनमिति कारणतां गुणनामेवाव्युत्त
त्वे तत्सहृद्दिकार्यकेः कारणे तद्वत्पुत्रपुत्रेनामकारणे असत्कार्यस्यात्युत्तमेवाशक्तिरित्यर्थः अतएव नहितीयपिकार्यं अ
सत्तत्त्वकारणताया अप्रिततत्त्वद्वितीया निरूपयत्तु मशक्तेरिति परिशयात्ततीयकल्पः पूर्वश्रुत्यभिप्रेतो युक्तश्च परिग्राह्य इत्या
ह तस्मादित्यापुत्ररक्ताकेन ३५ ॥

वा.टी.
स्थि.प्र.
५

अतएवसमूहमेनोनाशांतमौतवाधातिरिक्तः सर्वदृष्टानर्धसंतयेदुपेमेतोउपायोनास्तीत्याह अत्यंतेतिअत्यंताभावोधिहानद।
 शनिनेबाधवात्रयुक्तिरिमायुक्तिवर्जयित्वा १२ यत्ततदाजगततत्त्वसात्ताकारवशाच्चिदाकाशस्यबाधः राहोः शिरइतिवत्तस्मीवा
 धेकरसच्चिदाकाशएवनाणुमात्रमप्यचिदुपमेस्तीतिस्थितपरिनिष्ठितज्ञानभवतितदाअयंदेवदत्तादिनामोदसरः विशंख
 नातापितृजन्यः प्रत्यभिज्ञायमानएवाह इदंपरकीयेदहकुद्रादिनाहइतिलोकेप्रसिद्धः यामरव्यवहारश्चित्रकप्यायथानथाभा
 तिभिन्निरिवतचित्रस्यसर्वस्यपरमार्थतोभितिमात्रतोपिचित्रप्रशोदभिज्ञोइदंभितिरीतिभवतिचित्रमनुष्यगजादौनेयंभितिरी
 रितितद्वादित्यर्थः १३ चित्रकथान्यायेमेवपृथ्यादिष्वपिप्रयंचयति इदमित्यादिना १४ एषदृश्यमानः सः सुतिपुराणप्रसिद्धः भा

अत्यंताभावएवानोजगदृश्यस्यसर्वथा वर्णयित्वेतरायुक्तिर्नारूपेवानर्थसंतये १२ चिदाकाशस्येवोद्येयंजगद्भातीतियस्थि
 ते अयंसारमिदेनाहलोकेचित्रकथायथा १३ इदमग्रादिपृथ्यादितथेदंवत्सरादिच अयंकल्पः सणश्चायमेमरणजन्म
 नी १४ अयंकल्पांतसरंभोमहाकल्पांतएवसः अयंससर्गप्रारंभोभावेभाविकक्रमस्त्वसो १५ लक्ष्मणीमग्निकल्पाना
 मिमात्रस्मादुकोटयः एतेचमेपरिगताइमभूयउपागताः १६ इमानिधिनिजालानिदेशकालकलाश्माः महाचित्परमाका
 शमनाद्यतमनेतकः १७ यथापूर्वस्थितंशांतमित्येवकचतित्वं परमाणुसहस्राभ्यासएतामहाचितः १८ शुभमस्त०॥

वातांसृजानांआकाशादीनांभावक्रमः सहिःक्रमः १५ लक्ष्मणेगलक्षणनिपरिगताअतीताः सर्गाः १६ धिक्कजालानिचतुर्दश
 धाभिन्नादेवमनुष्यादिस्थानभेदाः देशानांसप्रदीपानाकालानांकृतहायरादीनांकलाः कल्पनाः १७ इत्येववर्णितेनचित्रकथां
 न्यायेनमहाचित्परमाकाशमेवस्वयंस्वात्मनिकचतित्स्फुरतिस्फुरतिनान्यदित्यर्थः तर्हि किंमहाचित्प्रकाशएतावानेवनेत्याह पर
 माणिवति यथागवात्तच्छिडांतर्गतपरमाणुसहस्रांशोर्भासः प्रभाः परिकिन्नास्तथामनोनिर्गतस्र्मादुकोटीषुपरिकिन्नाएतोचि
 द्रासः तथान्तर्भोविस्तृतस्यप्रकाशत्वपरमाणुभेदभ्रमणादिदृश्येततथामहाचित्परमाकाशपीतिभावः १८ ॥०॥०॥०॥

राम
५

तेदेवस्यसमाहसर्गादिविति ५ ननु प्रलये सर्वजगत्सत्त्वस्वीकारान्नसहकारिदोर्लभ्यंतदंतर्गतैः पृथ्वादिभिः परस्परमुपकर्तुं शक्यता
 दिव्यासंख्यपरिहरति अर्थात् तत्पूर्वपृथ्वाद्युत्पत्तिपूर्वकं वाच्यं न हि स्वयमेवानुत्पन्नमस्य स्वात्मनो सहकारिभवेति शङ्कोततया वा
 त्यतिसिद्धे सहकारित्वसिद्धिस्तत्सिद्धावुत्पत्तिरित्यन्योन्याश्रयोत्रदुषणमित्यर्थः ६ इत्येवमसंख्यारिकल्पनावाहितशक
 ल्पनेवत्पुष्पसंहरतितस्मादिति पदे स्वप्रकृतोपांते प्रलयेति रोहितं ७ परमते निरस्तु परिशिक्तुं स्वसिद्धांतं दर्शयति तस्मादिति ८ न
 हेतवेदमंतपुरस्तादित्यादिभ्युत्पत्तिनामधिवाध्यायासामान्याधिकरणपादत्रेवतात्पर्यमित्याशयेनाह अत्येताभावइति तत्प्रसिद्धं
 नितान्तर्यं ९ एवंच श्रोतवाधान्पूर्वजगतं घटपटादिभुङ्गुरप्रहरादिना प्रधंसेवस्वतरात्मनान्योन्याभावेऽप्यदुपशाम्यति ६

सर्गादोसर्गस्तेषां ब्रह्मेवात्मनिति स्मृति मया स्थितमनाकारं कृत्वा जगत्जनकक्रमः ५ अथ पृथ्वादयो न्येवाकेचिदन्ते २
 पकुर्वन्ते सहकारिकारेण त्वत्पूर्वचात्रदुषणं ६ तस्मात्पदज्ञगत्वा तमासेतत्सहकारिभिः चिन्ताम्रसरतीत्युक्तिः ७
 वीलस्थनपि पश्चितः ७ तस्माद्रामजगत्तासीन्नचाग्निनभाविष्यति चेत्तनाकारमेवोभयकचतीत्यभिवात्मनि ८ अत्र
 ताभाव एवावस्थजगताविश्रुतयदा तदा ब्रह्मदमविलमिति तद्रामनान्यथा ९ पूर्वप्रध्वसनाद्योन्याभावेऽप्यदुपशाम्य
 ति नशांम्यत्पवतचित्ते शांम्यत्पवतुदृश्यते १० अत्येताभाव एवावस्थभावेऽप्यदुपशाम्यति नशांम्यत्पवसच्चित्तकृशांम्यत्प

दमिदानीं नास्ति इदमिदं नभवतीति गस्यमाणमभावस्त्वं उपसेमं भजते इति यत् तन्नशांम्यत्पेव नासावुपशमः किंतु तिरोधानेन तस्य
 सचचुरादिदृश्यताया एवोपरमः यत्तच्छ्रुतेवासनात्मनान्नशांम्यत्पवत्यर्थः अयेन्यायः प्रागभावात्पताभावयोरपि तान्नः स्वसन्नयात्र
 स्तसन्नयावासन्नो घटो देवो धर्मतेरण कृत्वा सचयागत एतदुभूतलादावदुरा नस्थतिरोधानेनापुपयन्नरिति १० यदिदृश्यभावः काम
 कर्मवासनादिबीजैः सहापशांम्यतितदा अस्य दृश्यस्य अत्येताभावः अत्येताकावेद एव भवेत् चित्तनु सत्तिकामादिभावानां दुर्वारत्वा
 न्नशांम्यत्पेव अतोदृश्यताविना ज्ञानकृशांम्यतितदुपशमो दुर्लभ एवेत्यर्थः ११ ॥

वा. दी.
स्थि. प्र.
॥ ६ ॥

विवक्षन्तं प्रतिष्ठाप्यापवादेन प्रदर्शयते बोधदृष्ट्याऽसरस्यातु जगतानंत्यमुच्यते वायुयदाद्युत्पन्नोऽन्यत्रिकर्त्तृतिरिक्तसहकार्य
येनास्तु जगतस्तथाहिरण्यगर्भमनः संकल्प्य जतदोयस्मृतिमनो राज्यकल्पमुक्तं न च तत्र सहकार्ये नारदगदावच प्रलये य
कृतास्वसन्नायातिरोभूय सचे वमन्नोरूपः प्रजापतिः स्मृत्यात्मा जायते तस्मिन् प्रसकारात्मना सदेव जगत्स्य त्यात्मैव जायते चे
त्काविरोध इति गूढाभिसंधिना रामः परकृतिमहाकल्पांतेति १ अस्त्वैवं तथा विजगत्तो न प्रलये सत्वसिद्धिः स्वप्रमनोरथस्य त्या
दिविषयस्य स्वकालेयि सत्त्वा प्रसिद्धे स्तद्वलेन प्रलये सत्वकल्पना सिद्धे रिति गूढाभिसंधिरेव गुरभ्युपगमेन समाधत्ते महाप्रल
येति २ प्रजापतेः पूर्वप्राथमिकं संकल्पनं गरभे वै संजगदिति स्थितमित्यर्थः ३ नहि बाह्यविकारमनोतिरिक्ताविषयात्मना

श्रीराम उवाच ॥ महाकल्पांतसर्गादौ प्रथमोऽसौ प्रजापतिः स्मृत्यात्मा जायते मन्ये स्मृत्यात्मैव ततो जगत ॥ १ ॥ **श्रीविश्वामित्र उवाच ॥**
महाप्रलयसर्गादौ वैवमेतद्ग्रहं स्मृत्यात्मैव भवत्यादौ प्रथमोऽसौ प्रजापतिः २ तत्संकल्पात्मकजगत्स्मृत्यात्मैव भि
दंततः भातिसंकल्पनगरं स्थितं पूर्वं प्रजापतेः ३ स्मृतितं संभवत्येव सर्गादौ परमात्मनः जन्माभावात्कथं कुत्र न भसी
वमहादुमः ॥ ४ ॥ **श्रीराम उवाच ॥** न संभवति किंचित्स्मृत्तन्मर्गादौ प्राक्तनी स्मृतिः महाप्रलयसंमोहेन श्यति प्राक्श्रुतिः कथं ५ ॥

जगत्माभूत्सत्यं मनो विकारात्मना तु सत्यमेव यथा चित्रतुरंगे मांसविकारात्मना प्रसृत्योऽपि रंग इव विकारात्मना तु सत्यस्तद्वि
ति रामशंकां लिङ्गे रूपतत्त्वाह स्मृतिरिति अयं भावः सति हि स्मृतीरे स्मृत्यादयो मतः परिणामाः स्युः तत्र न तावत्परपरिकल्पितं प्रधा
नं स्मृतिममर्थं न ददिवद्वे च तनत्वात् नाधिपुस्त्याः परैस्तेषां मसंगोदामीननिर्विकारत्वाभ्युपगमात् परस्य रव्यावर्तकधर्मानभ्युपग
मेनेनेदसिद्धापरमात्माभेदात्तु सुतरां स्मृतिर्न संभवत्येव जन्माभावात् विकारांतराणां तत्पूर्वकत्वात् अप्राणोद्यमनाः शुभ्रइत्त
दिभ्युत्पत्तस्य मनोनिषेधात्तद्वारा स्मृत्तत्वात् सिद्धे तस्य स्मृतिर्न भोऽनकल्पेवेति ४ ननु यथा प्राप्रहि कीदृशेषु श्रित्तया प्रलयोऽपि तत्रैव
लीतस्य मनसो जागरादाविवसर्गादावप्याविर्भावात्तद्वच्छिन्नं प्रजापतेरस्यैव स्मृतेरैकाविरोध इत्याशयेन रामः शकतेन

संभवतीति प्राक्श्रुतिः पूर्वकल्पीयसंस्कारः ॥ २ ॥

तथाचमनः परिरुद्धोऽपि तित्वात्स्वार्तं तं जगद्मतीत्येवेत्युत्प्रेक्षमाणः आहः स्वयमिति १९ स्फटिकशिलांतनायनदोषात्स्वलीयशा
नरेखाश्चनयदायं भेदाः संतीत्याह नोद्यंतीत्यादिना २० नभसोऽपि वेत्यादयः एथक्यताश्रयत्वेरहताः २१ २२ सोदयास्तमना
रंभं दंगत एव उक्तं दंगतानुसारं प्रशांतं ब्रह्मेवाततं विस्तृतं २३ एवं च सहकार्यभावे सत्योऽपि कर्तारित्यायासिद्धिः सांगत्या
नां कल्पिता उन्मत्तचैवैवत्युपसंहरति सहकारीति स्वयं भवति अस्तीति स्वयं भूः प्रागुक्त्यन्तेः एकत्वेनाभ्युपगतापि यदार्थ इत्यर्थः

स्वयं भूतं अमत्कारेणः समुद्धार्यते चित्ता तत्सर्गभानं भातीदमरूपं ननु मिति मत १९ नोद्यंति न च नश्यंति नायंति च नशं
ति च महाशिलासुलेखानां सन्निवेशाश्वाचलाः २० इमे सर्गाः प्रस्युरति स्वात्मनात्मनिर्नर्मले नभसीधनभोभागानिराका
रानिराकृतौ २१ इवत्वानीवतोयस्यस्यदा इव सदागतौ आचली इव चांभोधेर्गुणिनोवायथागुणः २२ विज्ञानधनमेवैक
मिदमेवमवस्थितं सोदयास्तमनारंभमनंतं शांतमाततं २३ सहकार्यादिहेतूनामभावेऽन्यतो जगत् स्वयं भूजाय
ते चेति किं नोन्मत्तकफूत्कृतं २४ प्रशांतसर्वार्थकत्वाकलंकोनिरस्त निःशेषविकल्पतल्पः चिराय विद्रावितदी
र्यनिद्रो भवाभयो भ्रष्टितभूः प्रबुद्धः ॥ २५ ॥ इति श्री वसिष्ठाचार्यप्रकाशे स्थिति विज्ञोपन्यासो नामोद्गीतसर्गः ॥ २७ ॥

अन्यतः अन्यकल्पप्रधानादित्यर्थः ज्ञायते चेति चकारो जल्पुन्नरभाविनी सत्ता प्रागेवाभ्युपगता चेज्जनिकल्पने वैयर्थ्यमपीति दोषाः
नरसमुच्चयार्थः २४ सर्वार्थस्वप्नदर्शने हेतुत्वादि कल्पात्तत्त्वमिव तत्कल्पनेऽपि हेतुदीर्घनिद्राया विद्यासैव रूपज्ञागरेण विद्रा
वितचित्त्वाप्रव्याघादिकल्पजन्ममत्प्रतिभयहेतुत्वाद्यादभयः तन्मा उन्मत्तनेन ज्ञास्वसभाभूरिचभ्रष्टिता अलं कृता अल
वित्सभाभूर्येन तद्याविधो भवेत्युपदेश आशाश्च ॥ २५ ॥ इति श्री वासिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे द्वितीयः सर्गः ॥ २७ ॥

भा.टी.
स्थ.प्र.

उपपादितेन यत्कलितं तदाह एतदिति १४ एवं च सत्त्वाच्च दृष्टिस्तत्तत् प्रतिस्वतो यथागंता एव असदन्तत्तजगदहिरयत्नं प्रति संख्या
अनंतैवेत्याह इति ति अश्रुदितं परभाश्रुदयं प्राप्नुवुद्धतत्त्वत्तं प्रतिन आबुद्धयेन सः नाबुद्धः तत्तं प्रतिवा १५ एवं वस्यसी कृत्यदर्श
यतिबुद्धप्रतित्यादिना १६ १७ १८ १९ शक्यते यदीती शेषः पूर्वश्लोकान् प्रतिवानुयंजनीये २० बहति प्रवहति भ्रमंतीति यावत्
२१ ननु निष्पुं च कूटस्थस्य कथं सावेकारसंगात्मना भानमिति चेद्यथानीलरूपस्याशून्यस्य वाकासस्य तादृखरूपवत्

नत्रापि तादृगकारमेव प्रत्यनुसंततं दृश्यमाभाति मारूपमेतदंगनवास्तवं १४ इत्यस्त्वतो न सदृशे रसदृशे श्रवा
कचित् अस्यास्त्वश्रुदितं बुद्धनाबुद्धं प्रतिवानुच १५ बुद्धप्रतीदंबलेव केवलं शातमव्ययं अबुद्धं प्रतिबुद्धोत्तद्रासुर
जुवनान्वितं १६ यथेदं भाश्रुं भाति जगदंडकजंभितं तथा कोटिसहस्राणि भात्यन्यान्यप्यणवणो १७ यथास्तंभे पु
त्रिकांतस्तस्याः स्वांगेषु पुत्रिका तस्याश्च पुत्रिकारूपेणेतथात्रैलोक्यपुत्रिका १८ नाभिचानापि संख्याया यथाद्रोपरमा
णुकाः तथा ब्रह्मवृहत्मेरौ त्रैलोक्यपूरमाणवः १९ सूर्याश्च अशुसंख्यातुं शक्यं ते लघ्वोणवः उत्पद्यंते चिदादित्ये त्रैलो
क्यपूरमाणवः २० यथाणवो बहंत्यर्कदीप्तिषु श्रुजस्सु च तथा बहति चिदो मित्रैलोक्यपूरमाणवः २१ अन्यानुभव
मात्रात्मभूता काशमिदं यथा सर्गानुभवमात्रात्मचिदाकाशमिदं तथा २२ सर्गस्तु सर्गशब्दार्थतया बुद्धेन यत्पथः
सर्वस्य शब्दार्थतया बुद्धः श्रेयो भवत्यलं २३ ॥ ७

यतया भातंतदुदित्याह शून्येति शून्यं आवर्णभावः असन्नेत्यंच तदनुभवमात्रात्मतया अनुभूयमानेन ननु वास्तवपूर्णनीरूपा
नुभवात्मेत्यर्थः २२ नयत्यध इति उदरमंतरे कुस्ते अथ तस्य भयं भवतित्यादि श्रुतेः श्रेयो भवतीति तरति शोकमात्मविदि
त्यादि श्रुतेरिति भावः २३ राम

राम

अभिसंधिमुद्गाद्यनवशिष्टः परितरति ये महाप्रलये इत्यादिना अयं भावः इवंच वसंका किं हिरण्यगर्भजीवरकवस्वमनसानानाजीव
 शरीरादिभूदान्तरिकल्पससरतीतिमेतन्नानानाजीवाः स्वस्वोयभोग्येभ्यः प्रयंच भागकल्पयंतो हिरण्यगर्भमधिस्वस्वबुद्धानु
 सोरणं सर्वस्वहारकल्पयतीतिमेतन्नानानाजीवाः स्वस्वोयभोग्येभ्यः प्रयंच भागकल्पयंतो हिरण्यगर्भमधिस्वस्वबुद्धानु
 त्सर्वस्वभूतानुगुणत्वाच्च प्रथमकल्पः परिशिष्यते तत्र प्राक्तनकल्पो यजीवजगतामहाप्रलयकालहिरण्यगर्भजुस्त्वैवमुक्तत्वाजी
 वांतरापरिचोयात्स्मृतिर्न कश्चिदस्तीति नैतत्सर्गसिद्धिरिति अत्रार्थः स्वरः ६७ ८ एवं पूर्वपूर्वकल्पो यसर्गो अयि स्थितिरुपा

प्रावसिष्ठ उवाच ॥ ये महाप्रलये प्राज्ञाः सर्वत्र सादयः पुरा किल निर्वाणमायातास्ते वश्यं प्रसूताः गताः ६ प्राक्तनः क।
 स्मृतेः कर्त्तृत्वात्कथं यमुवृत स्मृतिर्निमूलतायातास्मर्त्तुमुक्तपायतः ७ अतः स्मर्त्तृभावेन स्मृतिर्नोदिति किं कथं ।
 अवश्यं हि महाकल्पे सर्वमाक्षेकमागिनः ८ नानुभूतेन भूते च सतश्चिद्विशेषास्मृतिः सा जगद्विरिति प्रोक्तो दृष्ट्या सा स्म
 वचित्प्रभा ९ भातिसंविद्यभवे यमनायतावभासिनो यज्ञदेतज्जगदितित्वयं भूरितित्वास्थितं १० अनादिकालसंसिद्धं
 यदा तत्र प्रणोनिजं सञ्जातिवहिकोदोहो विरजो जगदाकृतिः ११ परमाणो विदभाति त्रिजगत्सवनाभूरेव देशकाला
 क्रियाद्वये दिनरात्रिक्रमान्वितं १२ परमाणुप्रविततत्सत्त्वास्तनाह्वैरेव भाति भासुरिताकारिताहमिरिकुले पुनः १३

जे ९

नमिदंतीति या स्मृतिरितित्वया संकिता जगद्विजगत्स्थितिः सा प्रोक्ता त्रयचित्प्रभा भवसास्त्वैव सदेतिसतकार्थवादिनीनां अतीनामाश
 य इत्यर्थः ९ उक्तार्थमेव स्वरुमाह भातीति १० विराजः प्रसादु शरीरसोपादानभूतः अतिवहिकः सत्त्वोदहः सपरमात्मेवेत्यर्थः
 तथा च त्रयैव सत्त्वमात्मानं भावयत्येकमेव जगदात्मना भातीति भावः ११ अयं वस्थितस्वभावत्वादिपि जगतो न जगदुपेण सज्ञा किं
 नु त्रयस्वरूपेणैव त्रयाशयेनाव्यवस्थितस्वभावमुपपादयति परमाणो विदभाति १२ तत्सर्वपरमाणोरंतरम्यः प्रविततः परमाणु
 सत्सवताहं पूर्वपरमाणुसदृश एव पुनस्तच्च पिताहं सत्त्वनाभूरेव गिरिकुले भातीत्येव प्रत्यनुसततमिति परेण त्वयः १३ १४ १५ १६

एते तैलंगुणो गुणिनिवायथा यथा धर्मिणि वा धर्मस्तथेदं चित्रके जगत् १२ रश्मिजालं यथा सूर्ये यथा लोक ४ =

वा.टी.
स्थि.
८

तर्हि मनश्चिकित्सायां किं नो बधेत्तदा इत्येति इष्टास्य अत्यन्ता भोगो बाधस्तस्मादेते तृतीयाहोदसी ७ ननु मनो रोग आभ्यन्तरः इत्येतु
बाधेत्तत्कथं बाधायां त्वन्ता संभवादेतेर मनश्चिकित्सा संभवस्तत्राह एतदिति एतदृष्टान्त्यन्ता संभवात्सकं परमो बधं मनो व्याधिचि
किं त्स्मितं संभवतो बोधाय इति शेषः चिकित्स्मिते इति भावे क्तः ८ कथं संभवति तदाह मन इति नो मनस आभ्यन्तरता अर्थानां बाध
ताववास्तवा किंतु मन एव तथा हि विध्यादि कल्पनया मोहो भ्रांतिमुपादत्तजन्ममृत्युबंधमोहादि च कल्पयतीत्यर्थः ९ कथं

8

इष्टान्त्यन्ता संभवेन चरेते नान्येने हेतुना मनः पिशाचः प्रशमं याति कल्पयते रश्मि ७ एतच्च संभवत्येव मनो व्याधिचिकि
त्स्मिते इष्टान्त्यन्ता संभवात्स परमो बधमुत्तमं ८ मनो मोहमुपादत्ते भ्रियते जायते मनः तस्मिन् चिन्ता प्रसादेन बद्धते मु
च्यते पुनः ९ स्फुरतीदं जगत्सर्वं चित्रमक्षतमूर्धितं अन्तर्भावेन स्फोरगंधवाणां पुरं यथा १० मनसीदं जगत्कल्पं ॥
स्फोरस्फुरति चास्ति च पुच्छ इव मोदस्तत्स्थितस्मादि बन्धवत्तरत् ११ यथा तिलकं तु तेजसि यथोत्तमचित्रभागे च मन
सीदं तथा जगत् १३ इत्ययं चैव नृहिने यथा न भसि अन्तर्भावे यथा चैव लना वायो मनसीदं तथा जगत् १४ मनो जगत्
गदरिव लं तथा मनः परस्परं विरहिते सैदेवार्ह तयोर्द्वयोर्मनसि निरंतरं तं जगत्तु जति तित मनः १५ ॥ स्थानं १६
रक्त्वनं सर्गः ॥ ४ ॥ ३ मुनि एते तैलंगुणो गुणिनिवायथा यथा धर्मिणि वा धर्मस्तथेदं चित्रके जगत् १२ रश्मिजालं यथा

मिदं ज्ञानमिति चेदत्त्वयतिरेकाभ्यामित्याह स्फुरति मननेन नृमूर्धिते स मुर्धिते १० तथा च विमर्शजगत्तनो धर्म एवेति न धर्मिनि
हन्ता स्थानुमर्हतीत्याशयेन इहोक्तानाह मनसीत्यादिना धर्मसु धर्मभेदेन वास्तव इति धोतनायात् इवकारः ११ १२ चित्रभागे
अग्रे १३ १४ मनो जगत्तं धर्मि धर्मभावो भेदे विधर्मि मनो नाशो देवजगत्ताशाननुवेपरीत्यंतं यैव लोके दर्शनादित्याशयेनापसह
रति मन इति अविरहिते अविनाशे त्स्मिते न संसति त्स्मिते न संभवति १५ ॥ इति श्रीवासिष्ठनामार्थप्रकाशे स्थिते प्रकरणे चतुर्थः

रश्मिजालं यथा सूर्ये यथा लोक ४ =

८

किं तदस्य तयापि ज्ञानं वस्येयो भवति नेत्याह विज्ञानात्मेति यः विज्ञानात्मा जीवास्वः प्रत्यगात्मा यश्च विश्वस्व बीजं कारुणं सामितो वेष्ट
रस्तो परमार्थ इष्टमपरिपोधने अलक्षणं प्रत्यगेकरसं चिदाकाशमात्रं च देव यतो हि वायुमाभ्यन्तरे च भेदको याधिद्वयं वसुणः स
काष्ठादनुजानं अयेत यद्यस्माज्ज्ञानं तत्र देवेति तदः न्यत्वमारभणशब्दादि भाइत्यादिनावगंत तस्मात्सर्वं वेद्यं स्वांतर्बोधसंवे
धमात्रं अद्विन्मात्रमित्यर्थः ॥ २४ ॥ इति श्रीवासिस्तताः पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ इह विश्वस्थिते मूलसंज्ञे
मन इत्येते तस्याच्छेदे जगत् न दृश्या संभवदर्शनात् इन्द्रियग्राह्याणां संग्रामो जस्य तत्त्वत्वेन सेतुना २ इन्द्रियजये च विवेक

विज्ञानात्मा शासिता विश्वबीजं त्रैलोक्यं चिदाकाशमात्रं यस्माज्ज्ञानं यत्र देवेति विद्यादेयं स्वांतर्बोधसंवेधमात्रं
२४ ॥ मोक्षोपाये जगदन्तर्वर्णनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियग्रामसंग्रामसेतुना भवसागरः ।
तीर्थतेनेतरेण ह केन चित्रामकर्मणा २ शास्त्रसत्संगमाभ्यासस्ति विवेको जितेन्द्रियः अत्यन्ताभावमेतस्य दृष्टस्याप्य
च गच्छति ३ एतन्नेकथितं सर्वस्वरूपरूपिणां वरं संसारसागरत्रेणी यथा यांति न यांति च ३ बहुनात्र किमु ज्ञानमूनः
कर्मदुर्माकुरः तस्मिन् हि जगत्कारवीहि न कर्म ननु भवेत् ४ मनः सर्वमिदं राम तस्मिन् तत्राकिं तस्मिन् चिकित्स
नो वै सकलो जगज्जात्मा मयी भवत् ५ तदेतज्जायत लोके मनो मननमाकुल मनसा व्यतिरेकेण देहः किकिल दृश्यते ६

उपायस्तत्र च स ज्ञानसंज्ञा विहितस्येन्द्रियजयस्थप्रकृतसंबंधं चक्षुः प्राशुः स्मारयति पतदिति रूपिणां सौंदर्यवतां वरं ये ह
प्रयांति अयं गच्छति न यांतीति यादृश्यं यमेवार्थः ३ भोक्तृभोग भोग्याकारप्राप्तिरुक्तानि विहितनिषिद्धकर्मोपेतानुः शरीरं यश्य
तथा विधा जगत्कारवी संसारहृत्स्विन्नो भवत् ४ जगज्जातत्वात् आभयोरोगः ५ ननु मनसि हि किं तस्मिन् पीदेहाधीने सुरवदुः
खैः स्यात्तात्तत्रादत्तदेतदिति मनसा देहाकारमननमेव स्वप्न इव आकुलं क्रियासमर्थं देहं जायते ६ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥

वा.टी.
स्थि.
८

रादस्योद्यावाभ्योपरंतरमध्येविश्वामित्रनिर्मितेस्वर्गेचित्रांकुः राज्ञः विरिचवर्जित अतस्तत्ररागादिना आकुलः १३ अथग्रविषयो
तरेअथास्तिप्रचितः १४ सीरोदस्यमध्यास्तुलितामथतेनोत्पादितालक्ष्मी इवाप्सरसामपि सीरोदादुत्पाद्यपिसिद्धस्यविषयो १५
सुगंधितो नभोतिलो यथा नभोग्रहणमपगतप्यनिलतत्पदशस्यचिरसुगंधित्वोद्योतनार्थदेहलक्षणदिदेहद्वयोयासांताभिः
किरेलेः १७ अंबुनिधेरैवपुः संस्थानमिवउल्लसन्नतरलच १८ सचउसनातदनुअप्सरोदर्शनानंतरं मनसिजस्येषुभिः पराहतं
शतविषयेषुमुपुतीत्याशयमनः यथाशक्तिविवेकैः परिवोधबहिः शरीरकांतानुसरणादिष्वपारातनिकटकाग्रतामाया

चित्रांकुरिचरोदंतरवर्जिततराकुलः निर्विकल्पसमाधिस्थसकदाचित्पितर्यथा १३ अथग्रोभवेदेकांतेजितारिचभूमिपः
ददर्शाप्सरसतत्रगच्छतिनभोसायथा १४ सीरोदमध्यास्तुलितालक्ष्मीमिवजनार्दनः मंदारमालावलितामंदानिलचता
लका हारजाकारिगमनासुगंधितनभोनिला लावण्यपादपलतामदपुर्णितलोचना १५ अमृतीकृततेदृशोदेहं
इदमदीप्तिभिः कातामालोक्वतस्याभ्रदुल्लसन्नरत्नमनुः १७ दृढनिर्मलेपूर्णेदुवपुरंबुनिधेरिव साण्यालोक्यमुक्त्वा
मुखेनयापरवशाद्भूत १८ मनसिजेषुपराहतमाशयसपरिवोधमनस्तरेनुशानाः विगलिततरवृत्तितयात्मनास
चवधूमयएववभूवह १९ ॥ इति श्रीवाचिसुतात्यर्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे भागवोपाख्याने भागवतखलने सर्गः ॥ ५ ॥
अथतामनसाध्यायंस्तत्रैवामीलितेक्षणः अरध्वात्मनोराज्यमिदमेवकिलोशना २ श्रीरासचंद्रायनमः

रा.टी. ३३३३३३३३

घापिअतर्विगलितेतरवृत्तितयाचवन्धेकाग्रचित्तत्वात्त्रदात्मनावधूनएवचमृवयचित्रलन्मयोभवतीत्यादिश्रुतिस्मृत्य
नुभवप्रसिद्धोद्योतनाययशतिनिपातः ॥ १९ ॥ इति श्रीवाचिसुतात्यर्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
इहमुक्तस्यमनसास्वर्गेगमनमुच्यते तत्रशक्तिणसम्मानात्संनिधाबुपवेशन इदं वत्तमाणप्रकारमनोराज्यंएवकारः
प्रकारांतरवारणादेहविस्मृतिपर्यंतताद्योतनार्थः १ श्रीरत्न ॥ अमंभ्यान् श्रीरामचंद्रायनमः श्रीजानकीसहायः

रा.टी.
८

भूगवचसमाधिस्थेभूकस्यकीदृशो गिरौ अक्षरोदशनिमोरात्रन्मयी भावईयते कथंकीदृशरङ्गप्रकारेण च १ वहिस्फुरत्प्रसफार
ससारः मत्तसिधयास्फुरति प्रत्यक्षेति भाति तथारङ्गान्द्रुष्ट्वा रङ्गान्प्रदर्शनेन कथयत्यर्थः २ उक्तान्येव त्रिदवादिजगति रङ्गान्द्रु
त्याह यथेति ३ आकुलाकृतव्याकुलचित्रस्य ४ भार्गवापास्यान्मयात्ररङ्गान्तेनावतारयति भार्गवस्येति भोगाधिनायत्वं
अक्षरोभोगतिप्रभुत्वं संसारित्वं तदर्थं स्वर्गादिगन्तत्वं जन्मांतरवत्त्वं नाथीतरत्रापपाज्वाया ५ भोगेश्वरत्वं स्वर्गः सरोभोक्तुः

श्रीराम उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञः पूर्वापराविदां च । अथ त्वं न मे संसारस्फारः कथं भवति स्थितः १ यथायं मनसि स्फारः संसारः
 स्रुरति स्रुरन् दृष्टान्त इत्यासु दद्यात्तथा कथय मे नमः ॥ २ ॥ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥** यद्येवं बानां विप्राणां जगत्प्रवृत्त्या मयि स्थि-
 तानि ज्ञातव्यानि मनसीदं तथा स्थितं ३ त्वत्पुण्यस्य यथा रात्रौ ज्येष्ठज्जात्मा कुलाकृतः चंडालत्वं भुङ्गाप्यंत्येदं मनसि स्थि-
 तं ४ भार्गवस्य चिरं कालं स्वर्गभोगवुभूत्तया यथा भोगाधिनायत्वं संसारत्वं बभूव ५ भोगैस्त्वं च तथा तथेदं मन-
 सि स्थितं ॥ **श्रीराम उवाच ॥** भगवन् भगु पुत्रस्य स्वर्गभोगवुभूत्तया ६ कथं भोगाधिनायत्वं संसारत्वं बभूव ॥ **श्रीवशिष्ठ उवाच ॥**
उवाच ॥ अणुराम पुरातनं संवादं भगवन् कालयोः ७ सातो मंदरशैलस्थ तमालविरपाकुले पुरा मंदरशैलस्य सानौ कुसुम-
 संकुले ८ अतप्यत तपोघोरं कस्मिंश्चिद्भगवान्भगुः तमुपास्तस्मै तेजसी बालः पुत्रो महामतिः ९ भुक्तः सकलचंद्राभः प्र-
 काश इव भास्करः भगुवरव न तस्मिन्समाधाविव संस्थितः १० सर्वकालसमुकीर्णो वनोपलतलादिव भुक्तः कुसुमशया-
 सुकलधोनाजिरेषु च ११ मंदरोद्दामदोला सुवालोरमणलीलया विद्याविद्यादशोर्मधे भुक्तो प्राप्नो महापद १२ भुजमस्त-

तत्र प्रश्नः स्यात् ६७ सानौ प्रस्थे जातं भग्नकालयोः संवादं श्रुतिपूर्वकान्वयः उक्तस्योयोद्धतमाह पुनस्त्यादिना ८ ९ सकलः पूर्णः
भास्कर इति प्रकाशः स्युरन् भास्कर इव १० सर्वकालं संस्थितं इति पूर्वकान्वयः वनोपलतलात्प्रकृतेः तन्मुत्कीर्णः टंकश्चेदनिष्पा
दित इवेति निश्चलत्वेनोत्पत्ता कलधोता जिरेषु स्युरेवैदिकसु ११ विद्यादृक्पारमार्थिकात्मतत्त्वदर्शने अविद्यादृक्पाम
॥ यदि प्रसिद्धं जगत्सत्यतादर्शनं तयोर्मध्ये १२ ॥

चरंतः प्रसरंतः चारुचामीकरमया इव आतपोद्धविमानादिकोत्तयोपेक्षां १०१११२ चंद्रां अनुकराश्चसुखस्य प्राः आकारशैत्यमा।
यादियुक्तः सन्निवशायेषां १३ पुष्पैः केशरैः नीहारैः हिममकरंदकणैः पदात्वासयेतितु गंधयतीति पदवासाः परागाक्षेप्यः पद
नाद्योत्तवक्रीडा र्थं च परस्परताडन क्षणोरणस्तत्र त्सु कैराक्षैः लतागणै रंगनागणैश्च लतालक्ष्मै रंगनागणैर्वीलतासह

इमेतेभूतलस्थानाद्योन्नितारुक्तंगताः वैमानकाश्चालञ्जराश्चामीकरमयातयाः १० मेरुपलतलास्थालिशीकरा
कीर्णद्विताः यतास्ताः कीर्णमन्दारागगासत्तिलवीचयः ११ यताः प्रसृतमन्दारमञ्जरीपुञ्जपिञ्जराः दोलालोत्तामरः
मेषपशुक्रोपवनवीचयः १२ इमेतेकुन्दमन्दारमकरन्दसुगंधयः चंद्रासुनिकराकाराः पारिजातसमीरणगः १३ पु
ष्पकेशरनीहारपटवासरगात्सुकैः लतागनागगोष्पाप्रमिदतन्त्रदन्तवने १४ कांतगीतरवानदप्रनर्तितसुरा
गतो इमेतोवल्लवकीस्त्रिगुहस्वरोनारदनेवत् १५ इमेतेपुष्पकत्रीश्रीश्रीभूषणभूषिताः ज्योत्स्नुडीयमानिबुविमाने
युचसंस्थिताः १६ मद्यमन्त्रयमतांग्यइमास्ताः सुरयोधितः देवेश्वरनिषेधतेवनवनलताइव १७ चंद्रास्मज्ञालकुसु
माग्नितामणिगुलुरुकाः कल्परत्नाइमेयसुररत्नस्तवकदंतुराः १८ इहतावदिमंशक्रमहमासनसंस्थिते
द्वितीयमिवत्रैलोक्यस्वसारमभिवाद्ये १९॥

श्रीरंगनागणे श्रीसं १४ नारदतुंबुसुगंधर्वविशेषोऽखीवा १५ १६ देवेश्वरे इंदुं १७ इंद्राश्मजालानींद्रनीलसमूहकृपाणिच
इस्मेति पाठे चंद्रकांतसमूहसदृशानिकुसुमानिपेयांचितामण्यइव गुरुकुकाकनिकाशुछानिपेयापक्वेः फलेनैव केन्द।
तुराउन्नतदन्ता इव शोभमानाः त्रैलोकासु सुखारं व्रत्ताण् १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
१०

एषा पुरोवर्तिनी मयानुगम्यमाना सहस्रनयनस्येदृश्यालये सर्गमाह्वतीति शेषः - अयं तामनुगच्छन्तं २ कनकतिष्यं दुत
 सुवर्णं तिष्ठि अत्यंत कान्तिमत्पसिद्धं तदिव विलासि शोभमानं वपुर्धेयां ३ लोचनोत्प्लासेन प्रत्यक्षेण दृष्टानि नीलाब्जा नीव
 दृश्योपासाता इमाः कान्ता अपसरसः ४ कोसुमेः पारिजातादिकुसुमरचिते मल्लिरुघोतने प्रकाशत इति कोसुमोका
 योताः कोसुमो योताः इति पाचिको सुभवत् उद्योतमानः अन्योन्यप्रतिविवन्ता देवा वैश्वरूपः सर्वाकारो हरिस्तदुपमा

एषा हिललनायास्त्रिहस्रनयनालये संप्राप्नोय महं स्वर्गमालोत्तमुरसुंदरं २ इमे ते मदुमंदारकुसुमोत्तमसुंदराः
 इवत्कनकनिष्यं दविलासि वपुषसुराः ३ इमास्तालोचनोपासादृशनीलाब्जा दृश्यः सुगंधासविलासिन्यः कान्ता
 हरिणदृश्यः ४ इमे ते कोसुमो योता अन्योन्यप्रतिविवन्ताः विश्वरूपोपमाकारामस्तो मत्तकामिनः ५ ऐरावत
 कदम्बोद विरक्तप्रधुपयुताः इमास्ताः काकलीगीतागीर्वाणगीतागीतयः ६ इयं सा कनकाभोजचलहरि
 चसारसा मंदकिनी कदोद्यानविश्रातसुरनायका ७ एते ते यमचंद्रेदृश्यानि लज्जलानिलाः लोकपालास्तनु
 योतकीर्णदीपानलार्चिषः ८ अयं सरणरत्नांतरेति कंदूषिताननः रणवणरणदत्तप्रतिदेत्येदं मंडलः ९

काराः माता हस्माः काशते दीप्यन्ते तल्लीनाः महतो देवाः प्राग्वर्णिता नामापि देवानां प्रकारांतरेण वर्णनानुयोनरुक्तं ५ ऐरा
 वणस्यैरावतस्य कदोर्गंडो गंडोताभ्यामदजलं ललत्तततदा मोदपि विरक्तेरनासक्तेरनासक्तेर्मधुपः युताः आकर्णिताका
 कल्पा मधुरास्पृध्वनिनागीताः आलापिताः ६ कनकाभोजचलतो भ्रमंतः वरिचिसंबाधितो हसाः सारसाश्च यस्यां
 ७ तनुद्योतः शरीरकान्तिभिः कीर्णः परितः प्रसारिताः दीपानलार्चिषो यः ८ रणरत्नांतरेति कंदूषिताननः रणवणरणदत्तप्रतिदेत्येदं मंडलः ९
 कंदूषितमिव आननं यस्य ९

वा. दी.
स्थि.
११

खेदाख्यं संचारिभावं दर्शयति विलीयमानांग इति ६७ निशिवियोगात्परितः कुजितं सुदितं यया साकांता चक्रवाकी निशान्ते प्रा
तश्चक्रवाकेनावलोकितेवरसात्म्यमातिशयाद्विकसिता आविष्कृता शोभा नूनमित्यभेदात्प्रेक्षाद्योतनाय ८ देशस्य नंदनोद्देश
शस्य ९ १० पलाशेषु पत्रेषु तस्याः कामाख्यं संचारिभावं दर्शयति सति स्मरेणोद्भूता कल्पिता ११ सहशब्दः सादृश्यसदृ

आसीद्विलीयमानांगो ज्योत्स्नामिदुमणिर्गर्था विलीयमानसर्वांगस्तामवेक्षतकामिनी ६ चंद्रकांत इव ज्यो
त्स्नां शीतलारवविलासिनी तेनावलोकितनासायितत्परायणतांगता ७ निशान्तिचक्रवाकेन कांते वपरि
जिता रसाद्विकसितानूनमन्यान्पमनुरक्तयोः ८ प्रातरर्कनलिन्यो र्याशोभा सेवतयोरभूत् संकल्पितार्थये
यित्वाद्देशात्प्राभूजुतेनसा ९ सर्क सावभूत्स्मरेणोद्भूता लोला लिवलयाकुला ११ मंदवानाभिनुज्ञायामंज
र्यास्मदधर्मिणी नीलनीरंजने ज्ञातां हंससारसगामिनी १२ मदनः सोभयामासगतः कर्मलनीमिव अर्थतां
तादृशी रस्याश्चक्रः संकल्पितार्थभाक् १३ तप्तः संकल्पयामास सहरद्वभूतभुक् त्रिविष्टपश्यदेशो सोव
भूतिमिराकुलः १४ भूलोकस्थां यत्तमसालोकालोकनदायथा लज्जाधकारनी ज्ञां शोतस्मिंति मिरमंड
ले १५ प्रतिष्ठाप्रागते तस्य मिथुनस्य वमंडले तेषु सर्वेषु भूतेषु गतसु भिमतां दिशं १६ तस्मात्प्रदेशाद्भूला
केदिनांति विहगे ध्रुवे सायैर्घचंचुलायां गी प्रहृष्टमदनयथा १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
विता येनः स्मरशरास्तस्या मधुसूतेषु भूरिशः १० पलाशेषु पत्रेषु तस्याः कामाख्यं संचारिभावं दर्शयति सति स्मरेणोद्भूता कल्पिता ११ सहशब्दः सादृश्यसदृ

शधर्मिणीस्य संहारे प्रलयकासे भूतभुक् सः त्रिविष्टपस्य स्वर्गस्था वयवो सो नंदनोद्देशः १४ लज्जालस्य स्याधकारस्थनी च
रां योसूर्यवन्निवारं केति मिरमंडले तस्मिन्मंडले नंदनप्रदेशे तस्य मिथुनस्य स्त्रीपुंसद्वयस्य प्रतिष्ठाप्रागते ययौ
सतीति परेण सहात्म्यः १५ भूतेषु तस्याः सरवी जनेषु तस्मात्प्रदेशादि भिमहोदिशगतेषु तत्सु १६ श्रीरामायनमः ॥

राम
११

समीपमानीयउपवेशितः २२ २२ सकलस्यपूर्णस्यअमलस्यरजःकलकरहितस्य २३ नरपतिसत्वमस्यराजोन्नमस्येन्द्रस्य
लालनलालनीयः पुत्रादिरिवपुष्यंतम इति यावत् ॥ २४ ॥ इति श्रीवाशिष्ठनाम्यप्रकारेण स्थितिप्रकरणेयस्यः सर्गः ॥ ६ ॥ ७ ॥
इहभूयः स्वकांतायाः स्वर्गपुत्रेणदर्शनं परस्परानुरागेण संगमश्चोपवर्ण्यते इति उन्नमनोराज्यप्रकारेण विबुधानां विवासेवे
बुधं पुरस्वर्गस्वेन स्वकीयेन तेजसा पुरण्यसामर्थ्येन व्यसनं मरणदुःखं विनापि १ स्वर्गेण सुखाति प्रायेनाभितः परिमोदितो

शतिसंचित्यमुक्तेणमनसैवसचीयते : तेनाभिवादितास्तत्रद्वितीयद्वयखेभगुः २० अथसादरमुत्थायमुक्कशने
 एपूजितः गृहीतहस्तप्रानीयसमीपउपवेशितः २१ धन्यस्तदागमेनाथस्वर्गायमुक्करोभते उच्यतांचिरमेवहशः
 कक्ष्यंमुवाचतं २२ अथतत्रापविश्यासौभार्गवः पोभिताननः श्रियंजहारशशिनः सकलस्यामलस्थच २३ सक
 लसुरगणानिबंदितोसोभगुतनयः शतमन्युपार्श्वसंस्थः चिरतरमनुत्तामवापनुहिंनरपतिसत्तमलालनवभूव
 २४ ॥मालोपायेभार्गवमनोराज्यनामसर्गः॥६॥ श्रीवशिष्ठवाचः॥ इतिमुक्कपरंप्राप्यवैद्युधंस्वेनतेजसा विसस्मा
 रनिजेभावंप्राक्कन्यसनेविना १ मुहूर्तमिवविश्रम्यतस्यपार्श्वेप्राचीयतेः सर्गविहर्तुमुत्तस्थोस्वर्गाभिपरिमोदितः
 २ स्वः श्रियंससमालोक्यलोललोलनवाक्षितां स्मरंङ्गङ्गजगामासोनलिनीमिवसारसः ३ तत्रतामग
 वांक्षीकांतामध्यागतामिसां ददर्शशिषिनातस्याभगुभूतलैतामिव ४ सापितभार्गवरामदस्वापरवशाभवत्

हार्थतः स्वर्गाभिपरिमोदित इति पाठे स्वर्गसंचरणपत्तिर्यवेकता दित इत्यर्थः ३ त्वयि यं स्वर्गशोभांस्त्वसौंदर्यचलोल
लोचनस्य स्त्रीजनस्थवाङ्मना अभिरुमानिति समा लोकाविचार्यस्त्रियस्त्री समूह ३ नापूर्वदृष्टामप्सरसेभ्यः भा
गीयः ४ तामालोक्य भार्गवोऽपि परवशो भवादित्यनुवशाः परणवान्त्यः ५ " " " " " " " " " " " "

न.टी.
स्थि.
१२

विविधस्वर्गभोगांतेष्वतितस्थात्रभूतिशः जन्मानिवासनायोगाच्चापसत्त्वं च कीर्त्यते उत्पत्तिरुत्पत्तिरिति १ मंदारमालाः आकल
यति सर्वतोधारयत्नीति तयोक्त्या मंदारमाला न कथ्येति यावत् २ अमरुवा
हिन्यामंदाकिन्या ३ इंदुदलानां चंद्रकलानां रथे देर्निष्पदरथे अदुक्लारधारीरिति यावत् तलताज्ञालानिलयेषु कुंजेषु

जीवशिखरवाच ॥ इति विचित्रविलासेन चिरमुत्पत्तिरिति प्रियेः प्रणवेर्भीर्गवस्थासीतु रथे सुसमागमः १ मंदारमालाकल
या विबुधासवमन्त्रया तदातेन तया सार्द्धं द्वितीयेनामलेन्दुना २ विहृतमन्त्रहंसासुहमयंकजनिषु च तदाधुमरुवाहेन्याः स
हचारणकिन्नरेः ३ घातमिंदुदलस्य देदेवैः सह सायनः पारिजातलताज्ञालानिलयेषु विलासिना ४ चारुचंद्ररथोया
नलतालीलासुदेलया चिरं विलसितं यथेः सह विद्याधरीगणैः ५ नदनोपवनाभोगा मंदरगोचवारिधिः भ्रशमालोत्स
तानीतः प्रमथेः सह शोभेवैः ६ बालेहमलताज्ञालतटात्मा सुनदोसु च भ्रांतमुन्मत्तनागेन भैरवीषु ज्विनीष्विव ७ कैला
सवनकुंजेषु तया सह विलासिना हरेर्दुधवलाशत्रयः क्षिपितागणगीतिभिः ८ गंधमादनशैलस्य विभ्रमोपरिसानुषु सा
तेन कनकाभोजे रापोदमभिभेदिता ९ लोकालोकतटंतेषु विचित्राश्चर्यहारिषु क्रीडितं कृहासेन रमते च तया सह १
१० मंदरंतरकं छेद्यु सार्द्धं हरिणशावकेः अवसत्समाः यक्षिकल्यितामरमंदिरैः ११ सीरार्णवतटोदुस्थवनि
ता सह चारिणः क्षीणैकतयुगाईष्वेतद्दीपजनेः सह १२ गंधर्वनगरोद्यानलीलाविरचने रसो स्वरानंतजग
त्सहस्रैः कालस्थानु क्रीतिगतः १३ अथावसदसौ शुक्रः पुरंदरपुनः पुनः सुखचतुर्यगाम्यसो हरिणस्तणया सह १४ ॥

क्य ४

१२

क २

रान
१२

लताकल्पितया लीला रथसंदेलया विलसितं क्रीडितं ५ शोभेवैः शिलानुचरैः प्रमथेः सह आलोडानां परिभ्रांतता ६ उन्मत्ता
नागेन मन्त्रगजेन भैरवीषु भैरुसंबधिनीषु भूमिषु ७ हरस्येदुना चंद्रमणिना कृष्णपक्षे पिधवलाः क्षिपिताः क्षिपाः अतिबाहि
ता इति यावत् इदं रुद्रसः ८ साबंधः ९ लोकालोको भूतान्तर्गतः प्रसिद्धः १० कछुवुजल प्रायशिशिरदेशेषु हरिणशावके रसो
यतिः यक्षिसमासेवत्सरान् ११ १२ मनोरथमात्रेण मन्त्ररथं सर्वजगत्सहस्रैः कनेण सखा सत्कालस्थानु क्रीतिसाम्यगतः प्रीयत्यर्थः

र ११

धवलागारं स्फाटिकगृहं तन्मध्यस्थे २८ २९ सुरभस्यैरावराणस्य २० २१ नांगकोऽनंगकः अवलांमामनुवधातिनिर्वधय
ति अतएव याहि २२ २३ प्रणयाः प्रीत्यतिशयागण्यतेन वरमन्यते अशंकितं अम्यगेचरता सो पाधिकत्वं विदुदापरा
धगणनादिशंकरहितं यथास्यात्तथा उपसंपन्नः संज्ञातः २४ निष्पदं देवसंजीवनाम तस्माविण अधः करोति संजीव

आजगाम भगोः पुत्रं मयूषादिदं यथा धवलागारमध्यस्थे पर्यंके परिकल्पिते १८ विवेश भार्गवस्तु तूतीरो
दइवमाधवः साकरावचलव्यास्य विवेशावनतानना १९ रराजचसुरभस्यररे लनग्रवपयिनी उवाच चेदमधु
रं मे स्नेहाक्तयागिरा २० वचोमधुरमानंदविलासवलितोत्तरं पश्यामलं दुवदनमंडलीकृतकार्मुकः २१ अव
लामनुवधातिमामवकिलनांगकः पाहि मामवलानाशदीनां त्वद्वरुणं मिह २२ इयणाश्वासनं सध्वं विद्विष
चरितव्रत स्त्रहइमि मज्जानदिमृदेरेवमहामेत २३ प्रणया अयगण्यतेन रसंज्ञैः कदाचन असंकितोपसंपन्नः
प्रणयान्पोन्यरक्तयोः २४ अधः करोति निष्पदं चंद्रमाहादिनप्रिय नतथा सुखयन्त्रे सचित्त्रिभुवेन शिता २५
यथापरस्परानंदः स्नेहः प्रथमरक्तयोः त्वत्पादस्पर्शनेनेयं सामाश्चलास्मिमानंद २६ चंद्रपादपरामृशयथा
निशिकुमुद्वृती संस्पर्शाभतपातेन तव जीवाभिसुंदर चंद्रासुरसपानेन च कोरीचयलायथा मासिमाचरणा
लीनं भ्रमरी करपद्मवेः २७ आतिग्यामृतसंपूर्णस्वयदाहृदयं कुरु इत्युक्ता पुष्पमदंगोसातस्थपतितारसि २८
व्याधूर्जितालिनयनासुतोरारिव भंजरी नोदयती तत्र विलासकान्ती विवेशातुस्तासुवनस्थलीषु किंजल्कगोरानिलपु
र्णितासुरक्रोदिरैकाविवपयिनीषु २९ ॥ इति श्री ताराशिरातात्पर्यप्रकाशे स्थिप्रकरणे नार्ग वापारव्यानसप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

कं रात्वादकच्चि चंद्रसहस्रादपि प्रियतमप्रणयणवातिरोत्तिशतियावत् त्रिभुवेन शिता त्रिलोकौ चर्य २५ २६ अमृतसंपूर्णस्नेहदया
मृतभरिते हृदयौ तस्थे हृदये चित्ते २९ सुतरेकल्यहत्तस्य विवेशातुः निर्वधिशतुः गुणकुंदसः किंजल्कैः के शरैस्तदीयपरांगे

रूपपीतेनानिलतपूणितासुकेपितासुवनस्थलीषु
पयिनेयाः साधारणं विरचणं ३० ॥ स्थितिप्रकरणं

वा.टी.
स्थि.
२३

कामधुरस्वतितारस्य ईश्वरीगतितरित्तुल्यं
गायत्रीवेमुत्तरा

७३

विगतज्वरशोथ्यादिनिरस्तारामादिसंतापः २८ असौ प्रागुक्तो भगुनंदनः मुक्तः विवाधाशयः नानाविधवासनावसितः स
नतत्रदनुसारिणीविविधजन्मदशोप्राथ्यशरीरपरंपराः सम्पन्नानुभूयदेवादेराज्ञादिसाधनसंप्राप्त्यासुखं निर्विद्वेयं यथास्या
सुखावरनघाः समंगायाः सुतटेदृढवृत्तवच्छ्रुतमेदनादिविषयसहस्राण्यचंचलज्ञप्तिरतिहृदित्यर्थः २९ ॥ इति श्रीवाशि
स्तथात्मजप्रकाशस्थितिप्रकरणे ३९ ममर्गः ॥ ॥ ॥ इह भुक्तशरीरस्य भगुसंनिधिर्वर्त्तिनः मृतप्रापस्य पतने भुक्तताचोपवर्ण

समंगायामहानघास्तदमासाद्यातापसः तथस्तेपे मत्तवृद्धिः सरामविगतज्वरः २८ विविधजन्मदशोविविधाशयः
समनुभूयशरीरपरंपरा सुखमतिहृदसौ भगुवदनीवरनदीसुतटेदृढवृत्तवत् ॥ २९ ॥ नार्त्तवोयारव्यानेविविधज
मानुभवसर्गः ॥ ६ ॥ श्रीवाशिस्तुवाच ॥ इति चिंतयतस्तस्य भुक्तस्थितिरग्रतः जगामातितराकालो बहुसंवत्सरा
त्मकः १ अथ कालिनमहतायवनातपन्नजरः कायस्तस्य यथातो व्योह्निर्नमूलश्च दुमः २ मनस्तु चंचला भोगं
तासुतासुदशमुच्च वन्नामतिविचित्रा सुवनराजिश्चिवेणकः ३ भ्रातृमुद्रांतमभितश्चक्रापितमिवाकुलं मन
स्तस्य विशाग्रामसमंगासरितस्तटे ४ अनंतवृत्तांतयनायेलवासुदहामपि तांसंस्तदिदशो भुक्ताविदेहानुभ
वत्स्थितः ५ मंदराचलमानुस्थासातनुरस्तस्य धीमतः तापप्रसवसंभुक्ताचर्मशोषावभूवह ६ इशरीररंध्रप्र
बहदातसीत्काररूपया वेणुदुःखत्तयानंदोत्काकल्पेव प्रगायति ७ आरामचंद्राय नमः ॥ ७ ॥ ॥ ॥

ते इति उक्तप्रकरणे चिंतयतः मनोराज्येः कल्पयतः पितुर्भगोरग्रतः १ पवनानयाभ्यां तर्जरः शिथिलीकृतः २ तासुतासुखक
लितस्वर्गगमनादिदशासु एणकीहरिणः भोगकल्पनाभिभ्रांतजन्ममरणपरंपराकल्पनयोद्रांतविशग्रामविभ्रांतिप्राप
४ मनः कल्पतामात्रत्वात्पलतासप्रताभ्रांत्याप्राक्तनदेहविस्मरणात्सुदहामपि तांसंस्तदिदशो भुक्ताविदेहानुभ
वत्स्थितशेषा ६ सातनुरभिमानदः खत्तयप्रमुक्तादानेदाकृतौः शरीररंध्रेषु वेणुरंध्रेषु वप्रवहतः संचरतावातस्य

विशुद्धनिवत्सीत्कीरास्तद्रूपयाकाकल्याणस्य

राज

२३

उपहतायतनप्रतिसंधानभयाद्भुलिताआकृतिर्देवशरीरं यस्य १५ परात्मनानिद्वीभावे नविच्छिन्नानि समस्तांगानि यस्य देते
 देवैवलाङ्गहीतस्य दूने विमानं नंदने वा सोलं कारापुपभोगानंदसाधनं च यस्य धस्तः अधः पतितः समिति युद्धशरीरं इवीभूते
 स्वरूपं १६ ७ चित्रकलिं गशरीरं देव्यसननदुःखेन आविले अस्वस्थ १८ तत्र योऽपि आविविशतुः प्रविष्टे प्रालेयतां हिमज

पुण्यस्यानुसंधानात्तत्र आविनिमंडले ते ये च सरमानिन्यापयातो परताकृतिः १५ परात्त समस्तांगो दूतस्य दन
 नंदनः चिंतापरवशो धस्तः समिती वहतो भयः १६ पतितस्थावनेन तस्य चिंतया सह दीर्घया शरीरं शतधा ज्ञातं शिला
 पाती वनिर्भरः १७ संसीर्णयोर्देहकयोऽभितुके व्यसभा विले विचेरतुस्तयो योऽभिनिर्नीडौ विहगे यथा १८ त
 आविविशतुश्चादंते चित्रे रश्मिजालकं प्रालेयतामुपेत्याश्रुशालितामथ जम्भतुः १९ शालीस्तान्भुक्त्वा न्य
 क्तानंदशाणेषु द्विजोत्तमः समुद्रः मुक्तमिदं तद्गार्यातनयो भवत् २० ततो भुनीनां संसर्गात्तपस्युपेव्यव
 स्थितः अवसनो रगहने मन्त्रं तं रमनिंदितः २१ तत्रैव समुत्पन्ना मृग्याः पुत्रानराकृतिः तत्त्वे हेन परं सो हं
 नरण्या यथोत्तमात् २२ पुत्रस्यास्य धनमेतु गुणा अपुत्रशाम्भतं इत्यनारतचिंताभिर्जितौ सत्याव्यवस्थिति
 २३ धर्मचिंतापरिभ्रंसात्पुत्रार्थं भोगचितया दीर्घायुधंतमहरन्मृत्युः सर्पश्चानिल २४ भोगे कचित्तया साधो
 सस्य मक्रांतचेतनः प्राण्य मद्देश पुनरुत्तमासीन्मदमहीयतिः २५ मद्देशे चिरं कृत्वा राज्ञ्यमुत्सन्नशात्रवं जरा म
 भ्याजगामात्रः हिमाशनिमिवावुत्त २६ मद्राजतनुं चारंतयो वासनया सह तत्याजतेन ज्ञातो सौतपत्वीनापसान्मजः

तदे

लतां १९ दृष्टार्थेषु देशविशेषेषु पुत्रतीरे तलां २० मेरुगहेन इल्लारत्रादिर्वर्ष २१ मृग्या इति अर्थात्ताशराः शापान्मृगीसंय
 नेति गम्यते २२ सत्यामृत्यादिप्रमाणानियं चिंतां अवस्थिति सपो ध्यान दानादि निरंज हो २३ अहरत्त मद्देशो मद्राजस्त
 स्य पुत्रत्वं प्राक्तनत्रास्य एषोत्सयानि कुरुणा चोचो निमित्ताशयः २५ अभ्याजगाम प्राप्ता २६ तयो वासनया वा नस्थ धर्मसंवि

१२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६

जा.टी.
स्थ.
२४

यमनियमाभ्यां कृशीकृता अंगयाः स्वकल्पितशरीरांतरयेन स्त्रीवेपि विभत्सलुकुं दसः मगदहस्यश्चकस्येचेतश्चित्तपञ्च
रतिस्मसमगातदेसा प्राक्कनी मुक्ततनुः ॥२६॥ इति श्री वासिष्ठात्पर्यप्रकाशस्थिप्रकरणेनवमः सर्गः ॥९॥ इत्युत्तरतनोः कोपी
भगोरत्रोपवर्णयति कालप्रत्ययकालेन बोधनुचात्मविद्यया परमात्मानं संबोधयति स्फुटं दर्शयती परमसंबोधः समाधिततः
१ गुणसेनायाः गुणसमूहस्य सामंतं अधिष्ठातारं २ कापलसंलग्नं कंकालं शयं ३ कंकालमेव वर्णयति तापेनातपेन शुष्क

२४

यमनियमकृशीकृतांगयसिश्चरति तपः स्मभगदहस्यचेतः तनुरथपवनायनीतरक्ताचिरमलदन्महती सुसाशिला
सु ॥२६॥ भागवकलेवरवर्णनं नाम नवमः सर्गः ॥९॥ श्री वासिष्ठा उवाच ॥ अथ वर्षसहस्रेण दीयेन परमेश्वरः भगुः
परमसंबोधादिररामसम्पदितः १ नापश्यदग्रे तनयं विनयावनताननं सामंतं गुणसेनायाः पुण्यमूर्तिमिव स्थितं
२ अपश्यत्केवलं कार्यकंकालं पुरतो महत् देहयुक्तमिवाभायं दारिद्र्यमिव मूर्तिमितं ३ तापशुष्कवपुः कृतिरंध्रस्य
रिततिनिरी संशुष्कां त्रादरगुहाया विभ्रान्तदुर्द्धरं ४ नेत्रगर्तकसंसक्तप्रसूतनवकीटकं यश्चकायजरप्रोतकोश
काररुभिब्रजं ५ प्राक्कनी नुयभोगेहामिहानि सफलप्रदं धाराधोर्तात्रयातद्वद्वं शुक्लास्थिमालया ६ ॥ अमं ॥०

व. पुराहः सप्यशिरः इति वत् बह्व्रीहिः कृतिरंध्रेषु चर्मछिन्नेषु कृती उन्नातस्फुरितास्ति तिरयः पत्तिभेदायत्र संशुष्कां त्राया उदरगुहा
ग्राम्हायाया विभ्रान्ताः दुर्द्धराः भेकाः यस्यः ४ नेत्रगर्तकसंसक्ताः प्रसूताः अपत्यपरंपराभिर्दृष्टाः नवकीटकायस्य पशुकानि पा
श्रस्थीनितुल्यत्वे पंजरप्रोताः कोशकाररुमयः पूर्वदेशप्रसिद्धाः लतावा ५ उपभोगेहं भोगवासनां शुक्लास्थिमालया विडं
वयदित्युत्तरणान्वयः नानावेचिग्रसंधिवंधैर्देहारंभेकत्वेन च स्थावा सना नोचसा स्यात् ६ श्रीराम उवाच ॥०॥०॥०॥

राम
२४

तामेवेदहृदयमुत्प्रेक्षांतरैरपि वर्णयामि मनोवराकमित्यादिना सातनुः भवभूमिषु भोगाशालक्षणे भवेदभक्ष्यपल्लवे इति प्राग्ब
 र्णितप्रकारेन दितं मनोवराकं शुभाभसिततया दंतमालया हसती च ८ सातनुर्मुखमंडलक्षणे अरण्यजरत्नपद्ममूरूपयाना
 सान्पनवक्रादिगत्तीनां शोभया अक्रान्तिमं स्वाभाविकं जगतः शून्यं असद्रूपताविवेकिनां वपुरक्षणे प्रत्यक्षं दर्शयतीति वा
 स्थितेत्यर्थः वपुरग्रहणं तदाश्रितप्रमाणं तरेण तत्तत्कार्यं ९ प्राक्तायापनप्राप्यश्वात्ससीक्ताप्रागनुस्मरणं स्वबंधुभूतपूर्व

मनोवराकमवेदलटितं भवभूमिषु हसतीवेति शुभाभसिततया दंतमालया ८ दर्शयतीति जगत्क्षून्यं वपुरक्षणे अर
 त्रिमं मुखारण्यजरत्नपद्मयानां शोभया ९ तापोपतप्रासं सिकावर्षाजलभरेण सा प्रागनुस्मरणोद्भाप्रमिव वा
 यं विमुंचति १० चंडानिलविलासेन लुलितावनभूमिषु धारानिकरपातेन विवृजितदागमे ११ प्राहृडिर्जरत्न
 एत्सुतागिरिनदीतेरे पांशुनायवनेत्येतदुःकृतेन च कथिता १२ अक्षकाशवदालालावाते सुकतरवदकृतिः ता
 रमारुतसीत्कारे वनेतय इवास्थिता १३ बक्राश्रुष्टान्तरीवे भूतभांकारकारिणी अरण्यस्वस्त्रीवाल्पवशून्या च
 र्ममयोदरी १४ रागेदधविहीनत्वात्तस्य पुण्याग्रमस्य तु महातपस्याश्चिभ्रगोविशीलेत्यपि दृश्यं १५ अममरः

देहपरंपरानुस्मरणं तत्प्रयुक्तादुःखानं दाडाडुल्लसतीति प्रागनुस्मरणे ह्यासंवायं अस्तु धूमाभासयोः ज्ञेयादभेदोदरोयः १० ११
 प्राहृडिर्जरत्नपद्मयानां धानुरागेण लुप्ततारं जिता १२ खदकृतिर्विलोडनोत्थरवदुःखचकरणं अथ प्रागनुकरणादुच्चिवदलग्र
 हराश्रुद्धि १३ भूतानां भांकारोभयकरध्वनिस्तत्करणशीला अरण्यस्वस्त्रीः वाल्पावलिकमणा आहारेणाति यावत् ब्राह्म
 एत्वात्कर्षणव्यज्जनीय चर्ममयोदरी चर्ममात्रं शदरी १४ तर्हि सातनुः स्वापदग्रधादिभिः कुतानभक्षिता तत्राहरणेति सप्रा

वा.टी.
स्थि.
१५

अरुणोपीति यावत् आकलितं कल्पितं रूपं येनेति वा १७ प्रतिपाद्यं ब्रह्मजोद्गादशसं भुज इत्यर्थः परतुमुखः १८ १९ आशाः दिशः
कानकैः कनकमयैः २० परेण प्रबलेन आसनेन आसवायुना आवास्तु शिरवराः २१ कल्पप्रलयकाले दग्धस्य जगतो धूमं
न पर्याकुलमखमिव विकृतं २२ महाबाहो इति राजस्य राज्ञा वा संबोधनं २३ हेतुना परापराधनिमित्तेन सतापि २४ इतरथा
शापभयादिनिमित्तया २५ शापदाने प्रसूततर्तवचानि संस्थान्नाममत्याशयेनाह मानय इति अत्रुद्गार्य इति ते पक्षे न ज्ञान

अथाकलितरूपोसौ कालः कवलिप्रज्ञः आधेभौतिकमास्थापय पुर्ननिमुपाययो १७ रवदुपाशधरः श्रीमान्
कुंडलीकवचान्वितः ब्रह्मजः ब्रह्मरूपो ब्रह्महृत् किंकरसेनया १८ यच्छरीरसमुत्थेन ज्वालाज्वालेन वल्गना फल
किं प्रकृतस्य वभारादुःखि च न भः १९ यत्करस्थानि च्छलाग्रानिः सतेरग्निमंडलेः विरेजुर्दितैराशाः कनकैरिव
कुंडलेः २० यत्परश्चसनापास्तशिरवराभिर्दिनीभृतः देवतामिव समारूढाश्चेलुः येन अघूर्णिताः २१ यत्तव इमं
लोद्योतैः श्यामं विंचं विवस्वतः कल्पादग्धजगदुपपर्याकुलमिवावभौ २२ स उपेत्य महाबाहो कुर्यात्तं महामुनि
कल्पसु आधिगंभीरं सात्वत्पूर्वमुवाच ह २३ विज्ञातलोकस्थितयो मने ह्यपरावराः हेतुनापि न मुद्यति किं
नृहेतुं विनोत्तमाः २४ त्वमनंतया विप्रो वयं नियतिपालकाः तेन संपृज्य संपृज्य साधोनेतरे यच्छया २५ सातपः
स यथा बुद्धे कल्पकालमहानले योनदग्धास्मिमतस्य कित्सापेन धत्स्यसि २६ संसारवलयाग्रस्तानि गीर्ण
रुद्धकोटयः भस्मानि विस्मृता निष्कने शक्ता वयस्मिन् २७

वाधितत्वाद्ब्रिद्यमानबुद्धे इति प्रशंसा समानवाक्येषु युष्मादेदेशावक्रया इति कात्ययनवचनविरोधाद्भिन्नवाक्यस्य
यदात्यरस्य मे इत्यादिशः छंदशः २५ अप्रधयता मुक्तास्वस्या ग्राह्यता शक्तितामाह संसारेति संसारावलयाग्रस्तानि अप्यं
यः क्व कस्मिन् विषये वयं न शक्तास्तमुदाहरेत्यर्थः कुनुश्च सा इति क्व कस्मिन् परार्थे केन वा शायेनाभिभूता इत्यर्थः २७

राम
१५

त्वयोविशीर्णत्वेनास्थिमालायाः अस्थिमान्त्रशेषादिर्वर्चसा पूजाविशेषकपूर्वैरात्पुतस्थाभिषक्तस्थशिर्वालिंगाशिरसः प्रियं ॥
 शोभां विदुश्चयनं अनुकुर्वन् ७ वासनाप्रसूतमात्मानमनुसृतयेत् ८ वर्षधाराभिरवभतमांसपाशीर्णमांसयानासायास्थि
 कयाचक्रमुर्यमंडलकृतः समोमध्यावधारणप्राकुर्येस्यतदाज्ञेतिदधत् नासास्थि ग्रस्थमुर्यमंडलमध्यावधारित्यर्थः नासा
 प्रास्थितयेति पोरस्थिकयेतिविशेष्यमध्याहार्य ९ दीर्घयाकंधरयाग्रीवया १० दंडपादस्यप्राणपगवचनत्वाभावात्तद्वै

शिरोगेहेन मध्येणमसणेनेंदुर्वर्चसा विदुश्चयचक्रपूर्वापूतलिङ्गाशिरः प्रियं ७ क्रव्यासे मृक्षशिरयात्वास्थिमा
 त्रावशेषया ग्रीवयात्मानुसृतयादीर्घाकुर्वद्वाकृतिं ८ मणालिकायादुरस्याभरावभतमांसयानासाया
 स्थिकयाचक्रकृतसीमाकृतिंदधत् ९ दीर्घकिंधरयानून मुन्नतीकृतवक्रपा प्रेतमाणमिवप्राणानुक्रो
 तानंवरोचरे १० जंघोरुजानदोर्दंडैर्दुर्गुणदीर्घतागतेः प्रतिक्षणमिवाशांतदीर्घाधमभीतिनः ११ उदरेण
 तिरिक्तेनचर्मशेषेणशोषिणा प्रदर्शयद्वातस्यहृदयस्यातिप्रत्यता १२ प्रेतपतस्तुक्कंकालमालानंदुः
 स्वदंतिनः पूर्वापरपरामर्शमकुर्वन् भगवत्स्थितः १३ आलोकसमकालेहिप्रतिमानेततोभृगोः चिरमुत्क्रो
 तजीवः किंमत्युजोयमितिल्लणात् १४ आचिंतयत्पूर्वास्थभविष्यंतनयंततः कालंप्रतिवभूवाश्रकोपः पर
 मदासुताः १५ अकालएवमुत्पन्नोतीतः किमितिकोपितः कालायशापमत्सुभृगवानुपवक्रते १६

कवद्रावः जंघादिभिरक्षिप्तिः आशांतं अहृदिगंतं प्रतिप्रतिक्षणं प्रतिप्रमानं प्रस्थानं कुर्वीत विश्लिष्यपलायनकाम
 मिवेतिपावत् सुगभावश्चुंदसः दीर्घाधमभीतिनः इति तत्रहेतुत्वेना नरीदीर्घपरलोकाधनेकायवहनप्रमसोदुशका
 तइतिभयादिवेत्यर्थः ११ १२ अलानंयधनसंभ १३ आलोकनेमालोकस्तत्समुकालेप्रतिमानंवत्प्रमाणवितर्कः अभू
 दितिशेषः १४ भविष्यं अवश्यंभाव्यर्थमचिंतयतः तन्नयंमत्तंदसेतिशायः १५ १६ १७ १८ रामकृत १९ २० रामकृत

माश्रित्य कदाचित् न नाशय ३० क्लेशाज्ञानमयी दृष्टिः क्लमहलं कधीरता मागे सर्वप्रसिद्धेपि किमंधवमुह्यसि ४० = २ =

ग.री. २६
स्थि. २६

रागाभिमानादिवशात् तत्पुत्रवर्धनपराधितास्यात्तनचमेतौस्तद्व्याह नवयमिति प्रतिभार्यभ्रातिकल्पितख्यातिपूजार्थे ईहा
शेयेयां अस्पृष्टोदयोश्चेति बहुवचनत्वत्समीपागमनमपिनत्वक्रोधभयात्किंतु तयस्विनामान्या इति नियतिवशादित्याशये
नाह स्वत इति ३७ सर्वप्राज्ञानुसारित्वान्नियतिवशतामनोभितातवतुक्रोधाभिमानतमेानुवृत्तिरनुचित्त्याशयेनाह प्र
कृतेति जगन्मर्यादापालके चरेच्छालक्षणमहानियतवशादवातरप्रकृतव्यवहारेच्छानियतीः समनुवर्तत इत्यर्थः ३८

नवयं प्रतिभार्यहानाभिमानवशीकृताः स्वतोहितातवशाः केवलं नियतौ स्थिताः ३७ प्रकृतव्यवहारेण नियतीर्नि
यतवशात् प्राज्ञासमभिवर्ततेनाभिमानमहातमः ३८ कर्तव्यमेव नियतं केवलं कार्यकोविदेः सुषुप्तिवृत्तिस्वकर्म
फलयाकोत्यामविचार्य दशामुने किं सर्वं इव सर्वज्ञमुधामाश्रमुमिच्छते ४२ देहिनामिह सर्वेषां शरीरं द्विविधं मुने
किं न जासितं देहमेकमत्युत्तमीभिर्धं ४३ तत्र देहो जडोत्पथमाविनाशपरायण मनस्तु च नियतकदयी क्रियते
तव ४३ चतुरेण यथासाधारण्यः सारथिनो यते कुर्वता किंचन स्त्रहा देहो यमनसा तथा ४ असत्सकल्पः क्रियते स
खरीरं विनाशयते तणेन मनसायंकपुत्स्य शिशुना यथा ४५ चित्रमेव ह पुरुषस्तत्कृतं कृतमुच्यते तद्वद्
कलनाहेतोः कलनास्तं विमुच्यते ४६ अयं देह इवात्र स्थमिदमंगमिदं शिरः इदं स्फारविकारं तन्मन एवाभिधीय

कार्यकोविदेर्व्यवहारचतुरैः कर्तव्यमेव अवश्यं कर्तव्यं नियतः स्वस्वोचितमर्यादापालनं तं सुषुप्तिवृत्तिं तमेतु वृत्तिमाश्रित्य
ननाशय कदाचिदपि नाशया इति पदेत्यहं सर्वप्राज्ञप्रसिद्धे ४० मुधावर्ण्य ४१ इत्यं भोगोर्माह विनिर्गद्य प्रसुप्तं ज्ञानं प्रबोध
यितुं मुयक्रमेते देहिनामित्यादिना तं प्रसिद्धं स्थूलं ४२ अविनाशः इव निमित्तेनापि विनाशः नियतं आमोत्तस्यापित छद्वा
तिभासिकं कदयो क्रियते क्रोधादिनापीति ४३ स्निहादभिमाना किंचन ईरशमिति विशिष्य बलुमशको अंतर्ग्यायारं कुर्वता
४४ असदेहातरविषयः सकल्पः क्रियते सत्पूर्वसिद्धे विनाशयते यकपुत्स्यः आर्द्रमत्युत्रिका क्रीडाया ४५ असत्सकल्पनमेव क

26

नानातद्व्यपस्थितोर्वि ४६ तस्य देहकलनाप्रकार

स्वयंनियतिः स्वाभाविकीमर्यादा दीहितं इच्छादेयादिनिमित्तान्नरक्तमित्यर्थः २८ सत्यतइतिसरहिस्तांजग्यभावमित्यर्थः अंत
 कोविनाशकालः सयथादिवास्सज्जततदक्षमधियतेतिश्रुतिभावः २९ कुतस्तवभोक्तृताकिवास्वरूपंतत्राह इदमितिह
 मूर्त्तिमूर्त्तनगत्परमात्मनो ममइत्यभोज्यभाचतयेवस्वात्मत्कल्पितरूपयतः परमात्मास्वात्मनिस्वयमेवजगदात्मनावि
 ज्ञंभतेअतः स्वयमेवोपसंहरतीत्यर्थः ३० इदमयोपनिषदयवहारदृशांत्परमार्थदृशात्वाह नेहेतिकर्मठइत्यात्वाह
 बहवइतिअनहकलंकयेतिछेदः ३१ सम्यक्दर्शनेतत्त्वसात्तात्कारोपस्यतस्यतिहर्तृताकर्तृतेनस्तः ३२ नकर्त

भोक्तारोहिवयंज्ञानभोजनंयुष्मदादयः स्वयंनियतिरेयादिनावयोरेतदीहितं २८ स्वयमूर्ध्वप्रयात्पग्निः स्वयंयां
 तियथांस्थधः भोक्तारंभोजनंयातिसरहिंजाष्णतकः स्वयं २९ इदमित्यंभुनेरूपंममेहपरमात्मनः स्वात्मनिस्वय
 मेवात्मास्वतएवविज्ञंभते ३० नेहकर्त्ता नभोक्तास्तिइत्यानहकलंकया बहवश्चेहकर्त्तारोहस्यानहकलंकया ३
 १ कर्तृताकर्तृताचस्तत्रैकेवलंपरिकल्पिते असम्यग्दर्शनेनेचनसम्यग्दर्शनस्यते ३२ पुष्पाणि तस्रवंडेषुभूता
 निभुवनेषुच स्वयमायातिथांतीहकल्पतेहेतुनाविधिः ३३ अधिंविनस्यचंद्रस्यचलतेकर्त्तृकर्तृते नसत्येनाह
 तेयद्वत्तद्वत्कालस्यसहिषु ३४ मनोमिथ्याभमाभोगेकर्त्तृताकर्तृतामयी करोतिकलनारज्याभ्रान्तसणइवाहि
 तां ३५ तेनमागामनेकोपमापदामीदृशः कमः यद्यथातन्नयेवाग्नसत्पमा लोकयाकुलः ३६ ॥ ० ॥ ॥

त्वंनकर्माहिलोकस्यसज्जतिप्रभुरित्यादिभगवद्धर्षितंयत्तमाश्रित्याह पुष्पाणीतिहेतुनामभिः कर्त्तृदिशोवेहेतुनाविधिरिति
 पाठेविधीयते इतिविधिः प्रमाणिकर्मवत्वादिमेनेहेतुनानिमित्तंवेचिचोण्याविचित्रकार्यायकल्पतेसमर्थंभवतीत्यर्थः ३३ पर
 मार्थदृशाअभावान्नसत्येव्यवहारसंवादान्नान्नतकालस्यकालरूपस्यपरमात्मनः ३४ अतिसणइहइति ३५ तेनवीर्य
 तरोत्याअपराधासंभवेनआकुलस्यन्नकोपमागाः ३६ ॥ ० ॥

वा.पी.
स्थि.
१७

पौदुः पौदुं देहाधिपतिः देशिको मंत्रसिद्धः श्रेयसां नृपदेहा अतएव मंत्रोपास्तिप्रभावात्कल्पविद्याधरः अथ अनंतरं मुनेः
मुनीनां जातः ५९ ६० नैतावन्त्येवास्मज्जन्मानिकित्वन्यान्वयासन्नित्याह अन्यास्वयीति ६१ सामंतः मंडलेश्वरः तत्र कृतः
यापेति र्यक्स्थावरादिजन्मान्यपि दर्शयति त्रिगर्त्तेश्चित्यादिना ६२ ६३ कल्पविद्याधरो भवदित्यत्राद्युक्तत्वात्

सूर्यवंशेनयः पौदुः सौरशाल्वसुदेशिकः कल्पविद्याधरः श्रोमान् धीमान् यमुनेः सुतः ५९ मेदश्च यमहीपा
लस्ततस्तापसवात्तकः वासुदेवश्चितीरव्यातः समगायास्तदेस्थित ६० अन्यास्वयिविचित्रासुवासनावशतः
स्वयं विषमारेवपुत्रस्तेचचारोतरयोनिषु ६१ अनूंर्द्धधनगेभूषः किरातः केकयेषु च सोवीरेषु यमसामंतः
स्त्रिगर्त्तेश्चगर्द्भः ६२ वंशगुल्मकिहरिणाञ्जीनजंगले सरीसृपेक्षालवृक्षेतमालेवनकुक्कुटः ६३ अप्स
पुत्रोभवतो भूत्वा मंत्रविद्यां वर प्रजजापपुराविद्याविद्याधरपुरप्रदा ६४ तेनासावभवद्वस्तुन्योन्निविद्याधरो
महान् हारकुंडलेकेयूरलीलानिचयलालकः ६५ नायिकानलिनीभानुः पुष्पचापश्चापेरः विद्याधरीणां
यितो गंधर्वपुरभूषणः ६६ सकल्पावधिमासाद्यद्वादशादित्यधामनि जगाम भस्मशयत्वं शालभः पावकेप
था ६७ जगन्निर्वाणरहिते स्फोरेन भस्मिमान्तः वासनातस्य वभ्रामनिनीडा विहगीयथा ६८ अथ कालेन
संजाते विचित्रारंभकारेणि संसाररचनारंभे ब्राह्मरात्रिपर्यये ६९ सामुने वासनातस्य वातव्याचलिता
सती कृते ब्राह्मणतमित्यजातोद्यवसुधातले ७० वासुदेवाभिधानो सोमने विप्रकुमारकः जातो मतिमता
मध्ये समधीताखिलश्रुतिः ७१ कल्पविद्याधरो भूत्वा नद्यास्त्वयमहामुने तयः श्रुतं ते पुत्रः समगायास्तदेस्थि

निमित्तं प्रपंचयति अयं स इत्यादिना ६४ हारकेयूरदिभिर्लीलानिचये शूलालको विलासयितास्त्रीणां ६५ अतए
वतासापि यतम इत्याशयेनाह नायिकेति ६६ द्वादशादित्यधामनिकल्पांतपुगपदुदितद्वादशादित्यार्चिविभस्मतां ६७ राम

७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

राम
१७

एकमेवमनः यथा पूर्वपूर्वजीवाज्जावांतराख्यं भवति तथा जीवदोषाख्यानेव रूपते मनः संकल्पिते र्थे निश्चये कृतधामतर
वतदनुधी भवति अभिमन्त्रत्वाद् अहंकार इति मनस्वयमेव नाना तानात्वं भवतीत्यर्थः ४८ ४९ इदं च मनसो देहादिवक्ष्य
कत्वमात्मसाक्षात्कारपर्यंतमेव नोत्तरचेत्याह आलोकयतीति ५० एवं भगु प्रबोधमनो विलासभाषकतां त

मनो हि जीवाज्जीवाख्यं निश्चये कृतधामनुधीः अहंकारो अभिमन्त्रत्वाच्चानातां सुयमेव हि ४८ देहवासनयाचित
स्तन्यानि स्वानि चैरुया पार्थिवानि शरीराणि स्वसंति परिपश्यति ४९ आलोकयति चेत्सत्यं तदा सत्यमपी
मनः शरीरभावनां त्यक्त्वा परमायंति निर्हीनि ५० तन्मनस्तव पुत्रस्य समाधौ त्वयि संस्थिते स्वमनोरथमार्गे
एदूरात्तूरतंगतं ५१ इमं मोक्षानसंत्यक्त्वा देहं मंदरवंदरे प्रयातो वै बुधं समनीडोडुनः खगो यथा ५२ तत्र
मंदरकुंजे सुपा रिजाततले सुच नंदनोद्यानखंडेषु लोकपालपुरे सुच ५३ मुने चतुर्गुणान्पश्ये विष्वाची देवसु
दरी असेवत महातेजाः षडपदः पायिनीमिव ५४ तीव्रसंवेगसंपन्नस्वसंकल्पो यकल्पिते अथ पुण्यतये जा
तेनीहारश्च शार्बरं ५५ प्रक्षान्तकुसुमोत्तमः शिवन्नागावययालसः सपपातनया साईकालपक्वफले यथा ५६
वैबुधंत्यरित्यज्जनभस्य वशरीरकं भूताकाशमथासाधवसुधार्थाय जायत ५७ आसीद्विप्रोदशाखे सुकोश
लेषु महीपतिः धीचरोपमहादव्याहंसस्त्रिपयगातदे ५८ श्रीरामजी सहाय ॥ ॥ राधाकृष्णाय नमः ॥ ॥ ॥

तुत्रकथाप्रसोतितदिति ५१ इमं त्वया दृश्यमानं ५२ ५३ देवसुदरी अक्षरसं ५४ स्वर्गश्च पुण्यतया तस्यातोपि मनः कल्पनेये
बत्याशयेनाहतीति ५५ उत्तमकुसुमक्षान्तादिवं स्वर्गपुण्यतयचित्कृष्णजायतजन्मनेभे ५७ तस्य तत्तदासनाकर्मा
नुसारिणि पूर्वमुक्तामनुक्ता निचवहनिजत्मान्याह आसीदित्यादिना ५८ ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥ ॥

भा.टी.
स्थ.
१८

असत्पुरुषिणी जगत्स्थितिः सत्यवपरमार्थरूपेव भासमाना मतिपरमार्थचलुत्वेव विभ्रजनयतीति वा धीरस्य विदुषोपि
९ विषयजगत्स्थितिगिव कुरणी भूतमनोरूपमपि मादृशं १० त्वमेवेति इदं जालशदं शमापाद्या मोहविधायकं
१० स्वयामोहेदं निमिन्नेर्ग्रह मत्पुत्रस्येति द्वाभ्यां न विद्यते आकल्पमित्यर्थः ११ नक्षीणं जीवितं प्राप्स्यस्यतं १२ विस्मयसा
प्यर्थस्य च द्योतकोत्तवुशब्दः १३ नियतिरूपं द्वितीयहेतुं विवृणोति अयुक्तेति स्थितिर्नियतिः २४ कियत्तात्त्विकसाहचर्यं

नानाकारविकाराद्यासत्येवासत्यरूपिणी विभ्रमं जनयत्येवा धीरस्थापि जगत्स्थितिः ९ त्वमेवेदं जगत्स्थितिः
दध्यन्तरवर्तियत रूपमस्यामनोवृत्तेर्द्विजालविधायक १० मत्पुत्रस्यास्य भगवन्मत्पुः किल न विद्यते तेनेमं मत्त
मालोच्य ज्ञातः संभ्रमवाहनं ११ अक्षीणं जीवितं पुत्रं कालोभेनीनवानिति नियतं वंशतोदवतुष्ठापीकृतमपेति
ता १२ ननु विज्ञातसंसारगतयो वयमायदा संपदां चैव गच्छामो हर्षमर्षवशां विभो १३ अयुक्तकारिणि क्रोधः
प्रसादो युक्तकारिणी कर्त्तव्य इति कुरु संसारभगवं स्थितिः १४ इदं कार्यमिदं नेति यावत् कार्यं जगद्भूतः तस्यै
तत्संयतिर्यागो हेय एव जगदुरो १५ केवलं तावकी चिन्ता मनो लोच्य पदावयं भगवन्भवतु कृदायाता स्मर
नवाधत्ता १६ त्वयेदानीमहे देवस्मारितस्तनये हितं सभंगायास्तदेतेन हसो येन तनयो मया १७ मनोजगतिर
तानां देशरीरेत्र सर्वगं मन एव शरीरं हि येनेदं भाव्यते जगत् १८ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

ह ९ त्वमिति यावत्कालं इदं प्रवश्यं कर्त्तव्यमिदं न कर्त्तव्यमिति ज्ञातिरसाधनयोः कार्यफलं सत्यमिति जगद्भूतः तावदेव त
र्हि स किमिदानीमपि तवोचितः नेत्याह तस्येति एतत् एतर्हितस्य भ्रमस्य तत्त्वबोधात्परित्यागो हतः अतस्तदर्थं क्रोधप्रसा
दकर्त्तव्यतानियमोपि हेय एव त्वनुचित एव क्रोध इत्यर्थः १५ एव सत्यप्यपराधे क्रोधो न युक्तः अतः तितुतदरोपेण क्रोधं
प्रत्युत क्रोदुरेव दंडी युक्त इत्याशयेनाह केवलमिति किं तावतीत रूपनियतिपरिपालनमात्राभिप्राय बाध्यता त्वेदं
तां याताः स्मः १६ १७ हियस्मात् मन एव भौतिकं शरीरं कल्पयति अतो मन एव शरीरे इत्यर्थः येन मनसा १८ ॥ ० ॥

राम
१८

उपसंहरति विविधेति खदिरकरंजकंदकरालगिरिकोटरकल्यासु जठरजेनिषुगर्भवासभेदेषु प्रयातो भ्रान्तः ॥३॥ इति श्रीवशि
 ष्ठातान्यर्थप्रकाशस्थितिप्रकरणे दशमस्तर्गः ॥१॥ भूगोर्ध्वगदशासम्बुपुत्रभ्रान्तदर्शनात् वर्णनिकालसंवादात्मनः ॥
 राजगस्थितिः तरंगोऽस्मानभाकारैः संदध्वनिभिः रणितान्धनतो निलायत्रैरिगिरिणाः समगायाः तपस्तपतिकरेरिति १ २
 तं पुत्रचरित्रात्मकं पुत्रमनो भ्रमं विज्ञायते अनेनेति विज्ञाने योगः स्वनेत्रं सम्यगुन्मील्य उद्गृह्णाह ३ तनयेरहितं पुत्रचरितं ४

विविधविषयवासनानुसृज्या खदिरकरंजकंदकरालकोटरासु जगति नृपयो निषुप्रयातो गहनतरासु चकाननस्थ
 लीषु ॥३॥ भार्गवोपाख्यानिकालवचने मर्गः ॥१॥ कालउवाच ॥ अथोद्दामतरंगोऽद्य भांकार रणितानिले नीर
 एव तरंगिण्या रतपस्तपतिकरेरिति १ जरावानस्य च लयी जितसर्वेन्द्रिय भ्रमः तत्र वर्षशतान्यहो संस्थितस्त
 पसि स्थिरे २ यदोऽसि मुने द्रुपदं तं स्वप्राभं मनो भ्रमं तत्समुन्मील्य विज्ञानेनेत्रमाशु विलोकय ३ ॥ श्रीवशिष्ठः ॥
 इत्युक्ते जगदीशान् कालिनसमदृष्टिना मुनिः संचिंतयामास तानात्तरागतनयेरहितं ४ ददर्श च महर्षे न प्रतिभा
 नवशादसौ पुत्रदत्तमं शेषेण बुद्धिर्दुर्पणं विंचितं ५ पुनर्मंदरसानुस्थो कालाकारग्रसंस्थितो समगायाः
 स्तदादेत्यविवेश स्वतनुभगः ६ विस्मयस्मरयादृश्या कालमा लोकां कान्तय वीतरागसुखाचेदं वीतरागो मुनि
 र्वचः ७ भगवन्भूतभयेशवालावयमनुज्वलः त्वादृशमेव धीर्देवत्रिकालमलदरशनी ८ अभमस्त ॥१॥

पुत्रस्थो देतं हृत्तांतं योगनधर्मविशुद्धबुद्धिर्दुर्पणे विंचितसिखप्रत्यक्षं ५ अत्र भगुः स्वदेहान् निर्गत्य ते युप्रदेशेषु समं गातयं
 तेषु पुत्रभ्रान्तं क्रमेण दृश्या पुनरागत्य त्वदेहं विधेयं तत्र भ्रमं तवां योगवलेन स्वस्थान एव सर्वदर्शनं संभवान् निर्गत्य
 भ्रमलोप्यती तानागतं दर्शनाया ग्यात् तत्समात्समं गाया स्तदादेसं स्वतनुं विवेश त्पुक्तास्तदचिंता त्याग स्वशरीरप्रतिसंथा
 नमात्रेतात्यर्थं बोध्यं ६ वीतरागः अगतं पुत्रस्तहः ७ वाक्ताः श्रीज्ञायताः ८ नुज्वलाः रागादिमलिनचिन्ताः ८ अभमस्त ॥१॥

इत्थं विनीतबोधेन स्वोपदिष्टसूत्रार्थग्रहणेन चेतो धितः कालस्तदुक्तिं प्रशंसन्तामेवोपपत्तिभिर्दृष्टयति सम्यगुक्तमित्यादि-
ना १९ २० मनसः असिन्निमिषिणः सर्वानुभवप्रसिद्धत्वाद् तथा चेति २१ मन एव शरीरे हीत्युक्तेः सम्युक्तमुपपाद्य-
येनेदं भाव्यते जगदिदं पुत्रस्ततोपि सम्यक्कामित्युपपादयितुं पूर्वाभिर्दति स्थूलदृष्टिदशा मिति २२ कान्तो हि सत्त्व-
स्तामोहमन इत्यादिना यतो मन इव सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयमिदमुदितमित्यर्थः २३ चित्रेदहस्य अवयवभूत

१५ **कालउवाच** ॥ सम्यगुक्तं त्वया चक्षुःशरीरं मन एव च करोति देहं संकल्पात्कुम्भकारो घटं यथा १९ करोत्पक्वसमा-
कारं कृतं नाशयति क्षणमात्रं संकल्पेन मनो मोहादालोचितालकं यथा २० तथा च संभ्रमं स्वप्नमिष्याज्ञानादिना-
मुराः गंधर्वनगराकारादृष्टमनसि शाक्तयः २१ स्थूलदृष्टिदशां त्वेतामचलवामहाभुने पुंसो मनः शरीरं च का-
योद्वावितिकथ्यते २२ मन्नेमनन निर्माणमात्रमेतज्जगत्त्रयं न सन्नासदि वस्फारमुदितनेतरन्मुने २३ चित्र-
देहो गलतया भेदवासने यदृथा द्विचंद्रत्वा मिवाज्ञानान्ज्ञानान्तियं समुत्थिता २४ भेदवासनया यदृथान्यदर्थनि-
चयं मनः भिन्नपश्यति सर्वत्र घटावटपटादिकं २५ कुर्यात्तिदुःखी मूढो ह मेताश्चान्यभावता भावयंस्त्वविकल्पो-
त्थायाति संसारिता मनः २६ मननं कृत्रिमं रूपं मेतन्मन्यता स्मरं इति तत्प्रागुक्तः शोतं चेतो ब्रह्मसनात्तनं २७
यथा प्रविशन्त भोगो दुत्ताने कतरंगिणी शान्त्यस्य दत्तयानेककक्षेत्रालावलिशालिनि २८ वार्यात्मनिसमेखे

प्रो ३

पालनयेव प्रतन्यमानयानां ताजगद्विदां २४ २५ २६ संसरणक्रममुपपाद्यततश्चिह्नमुपापमाह मननमिति कृत्रिम-
मननरूपं त्वगि अकृत्रिमस्वरूपा वस्थितेरर्थप्राप्तत्वादिति भावः २७ उक्तेर्यो विस्तरण समुदितरंगदृष्टं तं वर्णयितुमा-
रभति यथेत्यादिना अत्रत्य यथा शब्दस्य चतुर्दशस्त्रोकरथेव तन्नेनात्तया वारिसामान्यात्मना अंभो धिरूपेण न तस्य
देशस्थितजलात्मना च दृश्यमानदूरस्थानरूपस्य द्वाभावात्ताम्यस्य दत्तया स्थिते कक्षेत्रालग्रहणं महत्वाद्भोवलीवद-

० २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

वा.टी.
स्थि.

२०

प्रास्ताविकं ननुः स्तिर्यक्तं स्वस्वभावात्
प्रास्ताविकं ननुः स्तिर्यक्तं स्वस्वभावात्

२०

ननु जडाजडसाधारिणी सत्ताकथं त्रितयैकरूपास्यादित्याशंकानचित्तकृतजडाग्रजविकल्पाभ्यां सन्मात्रैव रूप्यत्तांतिरि
त्याशयिनाह जडंति चिन्मयेचिदाभासचिन्मयायातिशयेन सति तत्र द्वाभ्यामहेकारमेवात्मतया तदप्यसन्मात्रं चा
नात्मतया मन्यमानं अनाध्यात्मिकं जडं अध्यात्मिकं चाजडमिति भेदमुपादत्ते सेयं चिन्मयभेदवासनारूपिणी शक्ति
रधिष्ठानसन्मात्रातिरेकेभिध्यात्वापत्तेरात्मनः स्वस्वरूपवस्थितिनेकरस्यहानिरित्यर्थः ४८ एवं च वर्णितं

जडाग्रजमुपादत्ते चिन्मयायातिचिन्मये वाशनारूपिणी शक्तिः स्वस्वरूपा स्थितात्मनः ४८ अस्मैवानयतेनेदं स्फ
राकारं विजृम्भते नानारूपैः प्रतिस्थेदेः परिपूर्ण इवार्णवः ४९ नानातां स्वयमादत्ते नानाकारविहारतः अस्मै
वात्मन्यात्मनेव समुद्राभद्रवांभसि ५० अतिरिक्तानप्यसोविचित्रावीचयोयथा अतिरिक्तानविशेषास्त
मयाः कल्पनास्तथा ५१ शाखापुष्पलतायत्र फलकोरकयुक्तयः यथैकस्मिन्तीजे सर्वदा सर्वशक्ति
ता ५२ विचित्रवर्णितायद्द्रव्यते कंठिना तथै विचित्रशक्तिता तद्देवेशो सदसत्तमयी ५३ विचित्ररूपोदे
तीयमविचित्रात्स्थितिः शिवात् एकवर्णतयैवावाहकृत्रचापलतायथा ५४ अजडाजडतोदेति जडाग्र
भावनहेतुका ऊर्णनाभाद्यथा तनुर्यथा पुंसः सुषुप्तता ५५ अचिन्मयेतसः शक्तिस्तयं धायेद्व्यापिबः
तनोति तांतवं कोशं कोशकारकमियथा ५६ स्वेच्छयात्मात्मनो ब्रह्मभावयित्वा स्वकं वपुः संसारात्मा समाप्नोति स्वलानादिव
धकोशकारकमियथा ५७ स्वेच्छयात्मात्मनो ब्रह्मभावयित्वा स्वकं वपुः संसारात्मा समाप्नोति स्वलानादिव

ह्यंतदाहंति कसाम्पुमव्याहतमित्याह ब्रह्मेवेत्यादिना ४९ ५० ५१ एकस्मिन्तीजे ५२ परिणामवाद्द्रव्यं तेनोपपाद्यवि
वर्त्तवाद्प्रसिद्धं ह्यंतनापुपादयति विचित्रेत्यादिना ५३ पयोवाहान्मेघात् ५४ चेतनादचेतनोत्पत्तावपि वाद्द्रव्या
नुरूपेद्देहसंते आह अजडादिति सुषुप्ततास्वाप्रथादिः ५५ ननु चिन्मयैकरूपात्तत्कार्ये अचिन्मिकथं वैचित्र्यासिद्धि

प्रास्ताविकं ननुः स्तिर्यक्तं स्वस्वभावात्

राम
२०

तत्राद्योनसंस्थिता इति यन्न च अधिष्ठानात्मत्वादि वर्त्तमानानुप्रतियोग्यसिद्धावभावासिद्धेति भावः केन हि तैर्जर्मयस्तत्राह
केवलमिति विकलीकृताः परित्यक्तमेदविकल्पिता इति यावत् ३९ परस्परपरामर्शादन्यान्यमेलनात् ४० दार्ष्टान्तिकेन
जयति तथैवेत्यादिना सिद्धे भावः ४१ ब्रह्ममात्रैकवपुषि निरंकुशचंद्रैकस्वभावेऽतएव ब्रह्मणि पूर्णतैवात्र हरेण

जर्मयः संस्थिता इत्येव न तत्र न संस्थिताः केवले स्वस्वभावस्थ संकल्पविकलीकृताः ३९ न ह्यनङ्गाः पुनः
जाता जाता जाता पुनः पुनः परस्परपरामर्शान्नान्यतामुपयान्यते ४० एकस्यावुसामान्यप्रयाणवतिरा
मयाः तथैवास्मिन्प्रवित्तैस्मितशुद्धे निराशये ४१ ब्रह्ममात्रैकवपुषि ब्रह्मणि स्फाररूपिणि सर्वशक्ता
वनाद्यंते यथागच्छयत्यकृताः ४२ संस्थिताः शक्त्या मित्रा विचित्राचारचंचलाः नानाशक्तिर्हि नाना
त्वमेति स्ववपुषि स्थितम् ४३ हंसितं ब्रह्मणि ब्रह्म ययसीवोर्मिमंडलं स्त्रीपुमान्चंगरूपेण ब्रह्मैव प
रिवर्तते ४४ कल्पनान्याजगन्ता म्लीनासीदसि भविष्यति ब्रह्मणा जगता भेदो मना गघिनविद्यते ४५
संपूर्णं खल्विदं ब्रह्म जगद्वैव केवलं इति भावयत्येव न ह्यन्यत्सर्वपरित्यज ४६ नाना रूपिण्येक
रूपा वै रूपशतकारिणी नियतिर्नियताकारा यदार्थमधितीति ४७ श्रीरामचंद्राय नमः ॥०॥

न ह्यधिक्येन्याशयेन तद्वा स्वास्फाररूपिणीति ४२ शक्त्युपचारां जगतिः प्रभेदोपचारे हेतुमाह नानेति ४३ व्यंजो न
पुंसकः त्रिपदं द्वे विभक्त्यलुक्छंदसः ४४ योक्तिरहस्यापपाद्यपरमार्थहस्याप्याह कल्पनेति ४५ ४६ अन्य
रित्यागोपायतया सर्वाधिष्ठानसन्मात्रमुत्पादयति नानेति नियताकारा सदसर्वत्रैकरूपानियतिः सत्ता ४७

वा.पी.
स्थि.
२१

मशाः मशकाः महोभोधोपादोस्तेष्वेति शेषः इहं तशेषोवा ६६ जंबूलका जंबुका चंचुलका इति योऽपत्तिभेदाः वेला-
वननोदेष्विव चलाः अस्थिराः तु बुद्धिवायुप्राबल्यात्सेदवत्सुल्मलतादीनां चलनाप्रसिद्धा ७० अनुष्ठामहती कल्पना
देहसंस्थानककल्पनायासां ताः ७१ स्थैर्येण चिरस्थापित्वेन सुविकल्पेर्देहविकल्पैः हता मोहिताः शंकंते संभावयंति

रुमिकीरपतंगादिजोमशाज्जारादिकाः काश्चित्स्मिन्महोभोधोस्फुरन्त्येतेषु विंदुवत् ६६ काश्चित्चुलानर-
मगगधुचंचुलकादिकाः स्फुरन्ति गिरि कुंजेषु वेलावननोदेष्विव ७० सुदीर्घजीविताः काश्चित्काश्चिदादित्य-
ल्पजीविकाः अतुल्यकल्पनाः काश्चित्काश्चितुल्यशरीरकाः ७१ संसारस्वप्नसंरंभे काश्चित्स्थैर्येण भाविताः
सुविकल्पहताः काश्चित्कुंकते सुस्थिरजगत् ७२ अत्याल्पभावनाः काश्चिदेवमयोद्यवशीकृताः कणोति
दुःखीमोहोहमिति दुःखेर्वशीकृताः ७३ काश्चित्स्थावरतां याताः काश्चिदेवत्वमागताः काश्चित्पुरुषतां प्रा-
प्ताः काश्चिदर्णवतां गताः ७४ काश्चित्स्थितानां गतिकल्पशतान्यनल्याः काश्चिदुजंति परमं यदभिंदुश्रद्धाः
ब्रह्मार्णवात्समुद्रितालहरीविलोलाश्चित्संविदो हिमननापरनामवत्यः ७५ भाग्योपायाने संसारप्रतिदर्शने

अल्पभावनामेव त्रिधा दर्शयति कुशा इति ७३ पुरुषतां सेदहतां अर्णवतां सुबुद्धिप्रलयोरिवानाविर्भूतवासनां मोहार्ण-
वतां ७४ इंदुरिव ज्ञानामतः पूर्णत्वाश्रद्धाः सत्यः परमपदं पूर्णस्वरूपावस्थिति लक्षणं मोक्षं प्रजंति लहर्त्यश्च विलोला-
श्चितः संविदश्चोपाधिकसंवेदनभेदाः मननं मनस्तत्त्वादान्ध्याध्यासात्तन्नामधेयाः ७५ इति श्रीवशिष्ठः स्थि. एका. सर्गः ११ तम
२१

५९ भावताविरभावनयादृढीकृताशक्तिर्वासना आत्मनोस्वानुरूपतां अनन्तं आकाशं प्राप्नुमिहिकाप्रसिद्धा ६० उक्तमेव
 स्फुटयति याशक्तिरिति ६१ इयं बंधमोक्षकल्पना अक्षरशतशतशतानुत्तत्संभावेनैव नास्तीत्याहनेति ६२ तन्मयो बंध
 मोक्षविकारवानिवलस्यते आत्मा कुतः यतोऽस्य निपूर्णत्वरूपं अनिष्टेन आविद्युकेन वासना ध्यस्तभोक्ते भोग्यादिभा

यथैव भावयत्यात्मा संततं भवति स्वयं तथेवापूर्यति शक्त्या शीघ्रमेव महानयि ५९ भाविताशक्तिरात्मानमात्म
 तानयति स्मरणान् अनन्तमखिलं प्राप्नुमिहिका महती यथा ६० याशक्तिरुदिता शीघ्रं याति तन्मयतामजः पर
 वर्तुः स्थितिं यातस्तन्मयो भवति दुमः ६१ नमोक्षो मोक्ष इष्टस्य न बंधो बंध आत्मनः बंधमोक्ष इष्टो लोके न ज्ञा
 ने प्रोत्थित कुतः ६२ नास्ति बंधो न मोक्षो न्नि सन्मयस्त्विवलस्यते अस्तं नित्यमनित्येन माया मयमहोजगत् ६३
 यदेव चिन्नं कलितं केलानना कलात्मना कोशकारवदात्मायमेननावलितस्तदा ६४ अन्येन्यरूपास्त्वयं
 तं विकल्पितशरीरकाः मनः शक्त्ययं तस्मादिमानि र्वातिकोदयः ६५ तज्ज्ञास्तत्स्थाः पृथग्रूपाः समुद्रादिव
 वीचयः तज्ज्ञास्तत्स्थाः पृथक्काश्च वंदादिव मरीचयः ६६ अस्मिन्स्यदमेयस्फोरपरमात्ममहां बुधो चिन्ने
 वितता भोगे चिन्मात्रसमास्तिनि ६७ काश्चित्स्थिरावस्य विस्मृकाश्चिदुद्वल्यमागताः काश्चित्पुरुषतां प्राप्ताः

भावेन अस्तं तिरोहितं तदेव मायामयं जगदिदं च ६३ तत्र मुख्यसंबंधं दर्शयति यदेवेति ६४ अन्ये बंधास्तु तत्कृता ए
 वेत्याह अन्येति ६५ पृथगिव भूताः कर्मस्पर्शेन्द्रियभेदात्तामससात्त्विकभेदाद्वा विभागविवृतया क्रमादृशतद्वये
 यन्मासः ६६ मुख्यामुख्यबंधोपाधिकज्ञावारवासे विद्मदाने वनामरुणक्रियादिवेचि चोर्विलसरेण दर्शयितुमयक्रमेन

अस्मिन्विद्यादिना ६७ पुरुषतां मनुष्यतां ६८

वा.टी.
स्थि.
२२

ब्रह्ममहोदधेः मुनेः हरेरुत्पत्तेः प्रवाहं तेशास्त्रप्रतिकूलप्रवृत्तिभिरित्यर्थः २० एवं संसृणु क्रमेण नरादिभावमुपागताः नासं
तः सत्त्वसंसृणु अभविश्रान्तिहेतुभूतयोगभूमिकोसद्रावस्तन्मात्रं तदमात्रमिति यादव्ययमेवार्थः समालोक्य शास्त्रतः कृत्वा
तदुन्मुखाः जाता जाता अणि कृतांतो विद्युकारिदुरदं सतत्त्वज्ञेन जरदारवुना निखन्यंते भूमिकादृष्टेन पीडयन्ति इति या
वत् २१ अंतरं द्रव्यदकं विशुद्धज्ञानोपाधिं कायेः समंतता ब्रह्ममहोदधेः बुधितं जावन्मुक्तिमिति यावत् २२ नरस्यारभमिदं स्थ

काश्चित् एव द्रव्यं ते हरे ब्रह्ममहोदधेः अत्राप्रभूमिका एतादृशो रगनगादयः २० सत्त्वमात्रं समालोक्य काश्चिदेव मु
पागताः जाता जाता निखन्यंते कृतांतजरदारवुना २१ काश्चिदंतरमासाद्य ब्रह्मतत्त्वमहोदधेः गतास्तत्रासमेकाये
हेरिब्रह्महरादिका २२ अल्पमोहात्मिकाः काश्चित्त्रमेव ब्रह्मचारिणि अदृष्टपारभूम्याद्युभवत्तन्व्यवस्थिताः
२३ काश्चिद्भ्राताव्यजनमौद्यमुक्तजनेमौद्यकोदयः वंध्याः प्रकाशतामस्य संस्थिता भूतजातयः २४ काश्चिद्दुर्धाद
धोयाति पथाहस्तान्महत्फलं उर्ध्वार्ध्वतरं काश्चिदधस्तात्काश्चिदप्यधः २५ बहसुखदुःखकराकरात्संयेयं
परमपदास्मरणगतसमागतेह परमपदावगमात्प्रयातिनाशं विहंगयति स्मरणादिवचयेत् ॥ १८ ॥ इति श्रीव
शिशुतात्पर्यप्रकाशस्थितिप्रकरणे भाजीपाख्यानं संसारोत्पत्तिविस्तारवर्णनं सर्गः ॥ १२ ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ०

२२

तथाविधः शोधः पूर्णतायस्य तं समाधिभिरविलंब्य २३ अधिकारिदेहप्राप्याप्रकाशपिरागो धत्वा त्तामस्यः २४ उर्ध्वान्तुत्कृष्ट
जन्मनः अधः निरुद्धपथादिजन्मः २५ एवमनर्थसहस्रनिदानं जीवभावं प्रपंच्यन्त नूलेस्मारयन्तं निवृत्त्युपायमाह वक्ति
ति बहवः सुखदुःखकराणां जन्मनां आकराः खनीभूतारागादयो यस्य ताया विधा इयं जीवत्वा परमपदस्य स्वात्मतत्त्व
स्य स्मरणात् अथ यत्निचनदेवात्समागत ॥ १८ ॥ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशस्थितिप्रकरणे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥

राम
२२

तरंगावधिदृष्टांतात्प्राप्तामात्मविकारतां वार्यत्वक्रिमोहोत्पयेचिन्मस्यविवर्ततां तत्रादौ सर्वजीवानां ब्रह्मेकमेव कर्तृत्वं
 मिथ्यात्वं चोपपादयितुं प्रतिजानीते सुरासुरतियद्यभिन्नास्तर्हि कुतस्तथानानुभवतितत्राह मिथ्येति मिथ्याभावनाञ्च
 नात्मत्वात्तन्मात्रोतिस्तथाहेतुनेत्यर्थः अधोगताः निरुक्ताश्चोपपादाः २ व्यतिरिक्तत्वं परिच्छिन्नतां भावयन्त्यः कल्पय
 त्यः ३ मननेदोहात्मभावस्य पुनः पुनरनुसंधानं तदेव तत्कर्मण्युपपत्त्याय प्रवृत्तीनां एव भूताः प्राणिनाः अकर्मनिश्चित्य

कालउवाच ॥ सुरासुरनराकाराश्मायाः संविदो मुने ब्रह्मार्णवादभिन्नास्ताः सत्यमेतत्तर्धेतत् १ मिथ्याभावनया च
 मनस्यविकल्पकलंकिताः न ब्रह्मवयमिदं तन्निश्चयेन अधोगताः २ ब्रह्मणो व्यतिरिक्तत्वं ब्रह्मार्णवगता अपि ।
 भावयन्त्या विमुह्यन्ति भीमा सुभवभूमिषु ३ या एताः संविदो ब्राह्मणमनने कलंकिताः एतच्च कर्मणां बीजमथ
 कर्मैव विदिताः ४ संकल्परूपयेवातर्मुने कलनयेतया कर्मजालकरं जानो बीजमुपस्थाकरालयाः ५ इमा जगति
 विस्तीर्णाः शरीरोपलये रूपः तिसृणोति परिवर्त्तन्तीति रदन्ति च हसन्ति च ६ ब्रह्मसंनवपर्यन्ते स्यदनेः पवनो यथा
 उह्यसंति निलीयन्ते स्थायेति विहसन्ति च ७ ता एताः काश्चिदन्मृता यथा हरिहरादयः काश्चिदल्पविमोहस्था
 यथा रगनरामराः ८ काश्चिदन्मृतमोहस्था यथा तत्तत्तत्तदयः काश्चिदज्ञानसंमूढाः कृमिकीटत्वमागताः ९

ब्रह्मेव विद्धि ४ प्राणस्तेजसापुनः सहात्मना यथा संकल्पितं लोके नयतीति श्रुतेः कर्मबीजप्ररोहवेचिन्मवस्था
 यामपि संकल्पो हेतुरित्याह संकल्परूपयेति ५ ६ ७ इदानीं तरंगस्थानीयाश्चित्संविच्छिन्ना जीवानुपाधिवेशाश्च
 तारतम्येन ज्ञानभूमिकाभेदेन कर्मगतिवैचिन्मप्रत्येकसंसारणप्रकारभेदेन च विभज्योदरं तारता इत्यादिना ज्ञाने
 श्वयोक्त्या वदित्वा दत्तकाः शानाधिकारयोग्यता प्राप्तेरत्यविमोहस्थाः ८ इहानिष्टयोः प्रवृत्तिनिर्णयित्तमत्वा

वा.टी.
स्थ.
२३

मनोवासनया अनुसंधानमात्रेणापि स एव शक्तिर्यत्नेन चिरेणापि कर्तुं न शक्यत इति नास्मात्परा
धर्मभावनायीत्याशयेनाह खानुसंहितमिति १२ सज्जननात्मको निष्कंदः इव च लनेमपि दुःखदः १३ शब्दसंग्रहः अत्र
गतत्कारिणानल्वर्थप्रदर्शकेनैतत्पर्यः धाम इत्यस्मदोद्घोषाच्चिन्तिता अनुचरसाहित्याद्वा बहुवचन १४ सर्वस्वर्गभोगं
चित्रकल्पितशरीरेण भुक्ता अथात्राकाशादिक्रमेण भूमावतीर्णः इंदुरश्मिसंघर्षादौ मधीः प्रविश्यान्नादिभा

खानुसंहितमंतर्त्यन्मनोवासनया स्वया कोनामभुवेने सोस्ति तत्कर्तुं यस्य शक्नुता १२ ये स्वर्गनरकाभोगाया
जन्ममरणे खणाः स्वमनोमननेनेदसनिष्कंदोपि दुःखदुः १३ बहुनात्र किमुक्तेन शब्दसंग्रहकारिणा उक्तिरुभ
गवन्पामोयत्र तेतनयस्थितः १४ सर्वचित्रशरीरेण भुक्ता भुक्ताः तणादिव अर्थे इंदुरश्मिसंघर्षात्संभगात्ता
पसःस्थितः १५ तत्प्राणपवनश्चित्रान्मुक्त इदं शुचत्फलं अवश्यं यतया भूत्वा वीर्यं तेनांतरास्थितः १६ इ
सुक्ता भगवान्कालोहमन्निर्वतकृतिं हस्तादस्तेन जग्राह भगुमिदुविवांशुमात् १७ अहोनुचित्रानियते
व्यवस्थेति बदनशानेः भगवान्भगुस्त्रस्थावदुपादेयं शाराविः १८ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

23

वक्रमेण जन्मपरंपराः प्राप्य संप्रतिसंभगायां तापसो भूत्वा स्थित इत्यर्थः इंदुरश्मिसंघर्षादित्यदुक्तेन द्वासादयति
तत्प्राणिति तस्य शुष्पप्राणपवनश्चित्राच्चैतनशक्तेर्भुक्तः संभूतः सन् अवश्यायतयानीहारभावन इदं शुसंघर्षो
तद्भूत्वा सस्य द्वासात्फलं त्रीत्यादिभूत्वा पुनः प्रविश्य वीर्यं तेनांतरास्थित इत्यर्थः १६ हस्तादि
तित्पन्त्रोपेयं च मीहानं प्रसार्यत्यर्थः इहं तपस्तेन क्षितलक्षणया हस्तशब्देन करशब्दवाच्यकरणपरिग्रहः १७ ति

मनः इव स्य कर्म खोवा २८
राम

२३

उपवर्णमनः शक्तीरथात्र भग्न कालयोः भुक्तस्य संनिधौ गंतुं मुत्थानं प्रतिपाद्यते उक्ता सुजीवजाति सुजीवन्मुक्तानामेव कृतार्थः
 तानान्येषामित्याह एतासां मित्यादिना सागरात् आविर्भूतानामिति शेषः एतासां मध्ये यजित मनो मोहास्ते भवन्तीति भव्याः
 कृतार्था इति परेणान्वयः भवगियप्रवचनीयेत्यदिना कर्त्तरि यत् यच्चादिचित्तयोपादानमुदाहरणार्थं ननु परिगणनाय भव
 म्यादिद्वयसंभवात् १२ साधनचतुष्टयसंपन्ना अज्ञा एव शास्त्रविचारेः अधिकारिणो न तत्त्वज्ञा इत्याशयेनाह किंतेषां

१५ **कालउवाच ॥** एतासां भूतजातीनामृषीणां मिव सागरात् विविधानां विचित्राणां तत्तानामिव माधवे १ भव्यानि
 १५ तमनो मोहादृणलोकपर्यवसाः जीवन्मुक्ता भ्रमन्तीह यत्तगेधर्वकिचराः २ अन्ये तु काश्चकुड्मभाभूढाः स्थावरज
 ३ गमाः अपरेक्षीणमोहास्ते किंतेषां प्रविचार्यते ३ लोकप्रबुध्यमानानां भूतानामात्मसिद्धये विहरन्तीह शास्त्राणि
 ४ कल्पितान्युद्दितात्मभिः ४ संप्रबुद्धा शयापेनुडुक्ता नानापरित्ये तेष्वाशास्त्रविचारेषु निर्मलाधीः प्रवर्त्तन्ते ५ वि
 ५ लीयन्ते मनो मोहः सच्छास्त्रप्रविचारणात् नमो विहरणद्वातोः शार्वरंतिमिरं पथा ६ अस्तीयमाणो हि मनो मो
 ६ हायव न सिद्धये नीहारश्च स ह्यवेतालश्च वलाति ७ सर्वेषामेव देहानां सुखदुःखार्थभाजनं शरीरं मन ए
 ७ वेहननुमांसमयं मुने ८ योयमांसास्थिसंघातो दृश्यते षोऽन्तमौक्तिकः मनो विकल्पनं विद्धि न देहः परमार्थतः ९
 ९ मनः शरीरेण तव पुत्रोऽयं कृतवान्मुने तदेव प्राप्सवान्मन्त्रयन्नात्रापराधिनाः १० स्वयावासनया लोको यद्यत्कर्म ॥

मिति ३ किमर्थं तर्हि तेषां देहधारणमिति चेत्तदशास्त्रप्रवृत्त्यै नैवालोकादित्यर्थमेवेत्याशयेनाह लोक इति तानमुत्प
 यते पुंसः क्षयात्पापस्य कर्मण इति स्मृतिशास्त्रप्रवृत्त्यै नैवालोकादित्यर्थमेवेत्याशयेनाह संप्रबुद्धेति ५ शर्विण्या
 भवं शार्वरं ६ नीहारश्चेत्यावरणवेतालश्चेति विज्ञेयदृश्यतो वलाति न्यत्यति ७ हेहातो तदात्मतापन्नजीवानां ८

या.दी.
स्थि.
२४

किञ्चरान् रस्यंताविति पूर्वत्रसंबंधः भ्रमखर्जूरान् खजरोन्नमज्जातिभेदान् शारवायर्थं तं सरलतां अजुतांगतान् परस्य
खर्जूरफलेराद्याताः साना नितस्त्रज्ञाणिभिः कीडाभिरावर्जिताः सफलीकृता अधः प्ररुडकीचकवर्णवायेस्तान्मर्कटान्
८ धातुगैरिकमिवयादलानि दुर्बक्राणि विकृतमुखानि येषां तान् न दने उत्कटान् शोडान् ९ सिद्धान् देवयो विविशे
यान् अमरनारीभिरस्परोभिः रतिकालज्ञोपनायमद्वारकुसुमराहतान् अतएव धातुपादलेनिर्धारैरिहिरैः पयोद
पदेः संवृतान् १० तदन् प्रयातदेशान् अजनसंसर्गान् जनसंचानर्हान् बोधप्रज्ञितदृष्टांतो नृथापतनयो ग्पतोर्विवस्ते

२४

किञ्चरान् भ्रमखर्जूरान् शारवासरलतान् गतान् परस्यरफलाद्यातत्वेतावर्जितकीचकान् ८ धातुपादलदुर्ब
क्रात्मर्कटाचदनात्कटान् लताविताने संछन्नसान् पवरमंदिरान् ९ सिद्धान् मरनारीभिर्मंदराकुसुमराहता
न् धातुपादलनिर्धारणयोदपदसंवृतान् १० तदनजनसंसर्गान् बोधान् प्रवृत्तानि वसरितः कुंदमंदारयिन
कुलहरीघटाः सागरोत्कृतयेवात्तमधुमासप्रसाधनाः ११ पुष्पमारयिनद्वागान् वृक्षान् पवनकंपितान् सी
वानिवमधुप्राप्योष्णान्मधुकरेक्षणान् १२ शैलराजश्रियस्फीता पश्यन्तो तावितस्ततः प्राप्रवन्तो वसुमतीं
रपन्नमंदिता १३ क्षणादवापनुत्तत्रपुष्पलोलतरंगिणी समंगासरिते साधुसर्वपुष्पमयीमिव १४ दृष्ट
शायिते दत्तस्मितस्मिन्नजनयभगः दहांतरपरावृत्तभावमन्मृपागतं १५ शान्तेर्द्वियसमाधिस्थमंचल
मनोमगं सुचिरादिवविश्रांतश्चिरश्चमशांतये १६ चिंतयन्नमिवानताश्चिरभुक्ताचिरोसिताः संसारसा

या सागरेकांते उत्कटतया सोत्कटतया हेतुने वज्राग्राहता निमधुमासश्चैत्रस्तसंबंधी निप्रसाधनानि पुष्पपल्लवाद्यलं
कारायाभिस्ताः उत्कटतावातमधुमासप्रसाधना इति पादे तु सागरस्योत्कटताये उपभोगमदाय आचान्तेरुपयुक्तेर्मधु
मासेः प्रसाधनं यासांताः ११ १२ १३ पुष्पलोलतरंगामिति बहुव्रीहिणो वमत्वर्थलाभे अतिशयानित्यया गयोतनार्थ
मिति प्रत्ययः तदेव स्पष्टीकृतं माह सर्वपुष्पमयीमिवेति १४ अन्यभावे असुक्रता १५ सुचिरश्चमः अनादि संसारश्चम

परमार्थद्वयोक्तः

संसारं शान्तये १६ चिंतयन्नमिवानताश्चिरभुक्ताचिरोसिताः संसारसा

हस्तिकिले न्यर्थे निपातः अंगो नि सं बो धने स न माल जाले मं दरे स मं यु ग प त्र स मु त्थि तौ ते जौ नि धी तौ भ ग्नु कालौ स जल
दे अ व र त ले तु ल्यो द यो स क लः पू र्णः इ दु श्च स र्प अ त वि व भा तः प्र का शे इ त्थ र्थः ॥ १२ ॥ ॥ इति श्री वशिष्ठ ता त्प र्थ प्र का
शे स्थिति प्रकरणे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ गत्वा तान् सभाधिस्थं अक्रुत्वा त्र प्रा बो धनं स्म र णं पूर्व वृ त्त स्था ग म ने क्वा च की र्त्त
ते अ व ने अ व ती र्थे ति शेषः १ न भ अ रान् दे वान्प दि णा अ २ हरिणी ना मि व मु ग्ध मु ग्धैः अ दि प्र दि तेः क दो तैः

ते जौ नि धी ह स म मं ग स मु त्थि तौ तौ भा त स्त दं च र त ले स माल जाले तु ल्यो द य वि व न भ स्य म ले वि ह तु भ भ्यु
त्थि तौ स जल दो स क ले दु र्ग र्थो ॥ १२ ॥ **वाल्मीकी उवाच ॥** इ तु क्र व त्प थ मु नौ दि व सा ज ग म सा प न ना प वि
ध ये स्त मि नो ज ग म स्ना तु स भा कृ त न म स्क र ण ज ग म श पा मा त्ते र वि क रैश्च स हा ज ग म ॥ २० ॥ **दिवस ६**
भगु समाश्वासनं सर्गः ॥ १३ ॥ वशिष्ठ उवाच ॥ अ थ काल भ ग्नु दे वो मं द रा च ल न कं द रा त् गं तुं प्र वृ त्ता व च ने १
स म ग ग स रि त स्त दं २ तौ षो ला द व रो हं तौ इ क्ष वं तौ म हा शु ती न व ह म ल त जाल कुं ज सु प्र न भ अ रान् ३ वं डी
व ल य दो ला भिः क्री ड तां ग ग नां ग र ह रि णी मु ग्ध मु ग्धं ति प्र ति त स्मा रि तौ त्प ला न् ३ सि द्धान ध्या सि तौ तु ग
शि ला श क ल वि श्रु त्ता ध त्ता का रा नि बो द्धा न् लो ला इ क्ष ज ग त्र या त् ४ कृ त ज स्त्र प त त्पु ष्य धा रा सा र नि म ज्ज
ना त् तालो त्ता ल कृ तौ इ स्त ह स्ता न् ह स्ति ध पा प ती न् ५ म दा ब ले प नि द्र ल न् म दा त्म र्त्ता नि व स्थि ता न् पु ष्य के श
र र क्तं ग प व ना र ण वा ल धी त् ६ च च ला अ म रा अ ह न् भू भ न्मं ड ल चा म रा न् कृ त ज स्त्र प त त्पु ष्य धा रा सा र नि

स्मारितान् त्पलानि धेः सदृशदर्शनस्य स्मृतिहेतुत्वात्सादृशं गमने ३ अध्यासितान्याश्चिदान्पुंजाशिलाशकलान्येव
विश्रुता आसना निधेः धत्ताकारान् स्त्रीकृतशरीरान् उत्साहानि वस्थितान् हलयालीलया रज्जुगत्रयैः ४ तालगृता इवो
शालाः स्थूलदीर्घाः कराः मुद्रादङ्गपेदास्तन् हस्तिधपापतीन् जगद्यथयान्तोदक्षवतो इति सर्वत्र संबध्यन्ते ६ चमरा

वा.टी.
स्थ.
२५

वायुवयोः ३२ ३३ ३४ ३५ ध्यानेन उन्मीलितं उडुडितं दिव्यलोचनं यस्य सः विस्मयादाश्चर्यदर्शनात् ३६ नियतिक
मेकलव्यवस्थाहितुर्मायाशक्तिः ३७ दर्शकलानिभरणमूर्च्छादिदृशाफलानिदुःखमोहादीनिकल्पान्तः प्रत्यक्ष
मकलितात्सपन्नाद्धर्षवातदाहोदरिव ३८ कठिनः संरंभः कोधउद्योगश्च येन विभवो राज्ञानः इवार्जनभ्रमा

नतथा सुखयंत्यन्तर्निर्मलाप्रतप्तश्च यः यथाभ्रहर्षयं प्रेतामहर्तमिव हृद्यः ३२ चरणभ्यामिमं देशं भवं
तोभूरितेजसो कोपविप्रितवन्तोनः शशांकाकीविवांवरं ३३ इत्युक्तवत्प्रोवाच भगुर्जन्मांतरात्मजे स्मरा
त्मानं प्रबुद्धो मनाज्ञासीति रघु ३४ प्रबोधितो सो भगुर्गजन्मांतरदृशांतिज्ञां मुहूर्तमात्रं स स्मारध्याना
न्मीलितलोचनः ३५ यथासौ विस्मयास्मरं मुरवाभुदिनमानसः वितर्कमथरावाचमुवाच वदतांवरः ३६
अपत्यविदितारंभानियातिः परमात्मनः यदृशादिदमाभोगिजगच्चक्रप्रवर्त्तते ३७ ममत्तनान्यतीतानि ज्ञा
मान्यविदितान्यपि दृशाफलान्यनंतानिकल्पान्तकलितादिव ३८ इहः कठिनसंरंभाविभवोऽप्यर्जनभ्रमाः
विहृतवीतशोकाश्चिरं मेरुस्थलेषु च ३९ पीतमामोदिमंदारकेशशरणागतययः मंदकिन्यासकृद्भारत
दीप्तमरभूभतः ४० भ्रातमंदरकुंजेषु फुल्लहमलताल्लिखु घेराकल्पतरुकायापुष्पसुंदरसानुषु ४१ नतद
स्तिनयदुक्तं नदस्तिनयुक्तं नदस्तिनयदृशमिहानिहानि सुश्रुतिषु ४२ ज्ञानं ज्ञानव्यमधुना दसं हृद्यम
ज्ञतं विश्रान्तोश्चिरश्चातो गतो भसंकलोभ्रमः ४३ उतिष्ठतात गच्छामः पश्यामो मंदरास्थिता तातनुताव
दाभ्रकाभ्रकावनलतामिव ४४ नमो गीतमस्तीहनासमीहितमस्ति मे नियते रचनाइह कविवीहराम्य

अपि ३९ पयोवारि ४० ४१ नतदस्तीति सर्वकृतं भ्रुकंदं हृद्यं चेत्पर्यः इहानिहासुअनुकूलप्रतिकूलासुश्रुतिषु दृशासु
एकविज्ञानिनापि सर्वविज्ञानं दर्शयति ज्ञातमिति ४२ ४३ चिरश्चातो हसं प्रतिपि श्रान्तः ४४ कितेतयानन्वासमीहि

नतत्राहिति ४५ ४६

ले १

राम

२५

प्रतिभ्रमितवक्रवदिति हसंतो रागोपरमक्रमेण चित्तं स्वयमेव विश्राम्यतीति योतनाय १८ वक्रहसंतामिश्रायमेव
 स्पर्शमाह उपशान्तिरिति १९ इह वृत्तितः शीतो ह्ममुखदुःखदिः २० वृत्तांतानि प्रवृत्तयः भोक्तृतास्तत्कालानि महाय
 दं प्रपरिहृन्नात्ममुखं २१ २२ २३ २४ शिखंडभक्तमयूरः २५ अंतःप्रतिकेसमोदयो स मुखोदितो ननु समोदि

नूनं निश्चलतां यातमतिभ्रमतवक्रवत् अनंतजगदावृत्तविवर्त्तति शयादिच १८ एकां संस्थितं कांतं कां
 त्येका किनमाश्रितं उपशान्तहसंभग्नचित्तसंभ्रमसंगमं १९ निर्विकल्पसमाधिस्थविरतं इह वृत्तितः हसं
 तमखिलं लोकगतिं शीतलयाधिपा २० विगताखिलवृत्तांतविगताशेषभोक्तृतां निरस्तकल्पनाजाल
 मालंबितमहापदं २१ अनंतविश्रान्तिनेत्रपदे विश्रान्तमात्मनि प्रतिविम्बमगृह्णते सितं मणिमवास्थितं २२
 हेयोपदेयसंकल्पविकल्पाभ्यासमुज्झिता संप्रचुडमर्त्तिधीरददर्शितनयभग्नः २३ तमालोक्तभग्नः पुत्र
 कालो भग्नमुवाच ह वाक्पमब्धिध्वनिनिभंतवपुत्रस्त्वसाविति २४ विबुध्यतामिति गिरा समाधौ विराम
 सः भार्गवो भग्नो रोषेण शनैरिव शिखंडभक्त २५ उन्मील्य नेत्रसोपशपदं ते कालभग्न प्रभु समोदयादि
 वायातो देवो शशिदिवाकरो २६ कदवलेति कापी दादया त्याघननामनो समो समागतो कालो विप्रो
 हरिहराविव २७ मिथः कृतसमाचाराः शिलाया समुपाविशत् परुषं जगत्सृष्टावृत्तविलहराश्च २८
 अथ शान्तजयो रामससंभ्रमं तद्विजः तानुवाच वचः शान्तप्रमत्तस्य दुःसुदर २९ भवता दर्शनेनाहमद्य
 निर्वृत्तिमागतः सममागतं यालोके शीतलो ह्ममुखो रिव ३० यान्तात्स्न्यगतपसान्नान्नोपविधिष्यत्

नो २८ विप्रो विप्रवेद्यो २९ मिथः शून्यो गन्धकृताः समाचारास्तत्कालोचिते गौरवाभिनंदनाद्यां चारायेः २८ शान्त
 जयः समाधितसमाधिः जयमानसचेति ध्यात्वर्थदर्शनात् इह मूर्ध्नि पादकुमार्दयकमवलीयस्वात्कदवलेति कापी
 दादित्यतः प्राग्योज्य २९ निर्वृत्तिमुखं ३० ज्ञानेन उपासनेन विद्यायां विद्यया अतिशयोक्तिरियं प्रशंसार्था ३१

श.सि.
स्थि.
२६

चंदनानां हरिचंदनां उद्यानखंडेषु विलसितं श्रीरामभिः शोभितं नंदनेति पाठे स्पष्टं ८ उद्गंगाः अनंगभंगाः कामतरंगाय
स्थातया विधाय चित्ताहृत्या रहितया त्पक्तया व्युत्पन्नभा विलसत् ९ इदानीं देहमेव संबन्धानुशेखरिते सुते क्षित्यादिना
ते सुते सुविचित्रेषु अवकाशेषु देवाद्यानर्गिदप्रदेशेषु तासु तो सुविचित्रा सुवात्येवावनादिदशा सुतया प्रागनुभू
त प्रकारास्तत्र त्सां दर्शयित्वा कारणीतहा स्पष्टिरिति विलासादि भावना संबन्धाय स्पष्टतया विधो भूत्वा संप्रति कथं स्व।

26

चंदनोद्यानखंडेषु मम तत्त्वापपातया चिरं विलसितं मेयं शुश्रूक्ष कंकालतांगता ८ सुरांगनागसंसर्गादुत्तं
गानंगभंगया चेतोवृत्त्या रहितया तत्त्वाद्यमम शुश्रूक्षते ९ ते सुते सुविलासयुता सुता सुदशा सुच तथा तद्भा
वनाबंधः स्वस्थं स्वस्थो सिद्धहृदः १० हातनाशवनाभासिताय संशोषमांगता कंकालता प्रयाता सिमा
भीषयसिद्धुर्भजे ११ देहनालं विलासे युधेनेव मुदितो भवं कंकालतामुपगता तस्मादेव विभेम्पह १२ ता
राजालसमाकारो यत्र हादे भवत्युरा ममारसि निलीयंते तत्र पश्य पृथिवी लिकाः १३ इव कांचनकांतेन लो
भनीता वरांगना येन मद्गुच्छातिनय पश्य कंकालतां द्युते १४ पश्य मे चितता स्पनता पसं शुश्रूक्ष कृजिना मत्कला
लकुबज्रेण विज्रास्यते वने मगाः १५ पश्यामि संश्रुतया शवाद्दरदरी मम प्रकाशां कांश्रुजालेन विवेकेन
वशाभते १६ तत्रनुः परिश्रुत्यं स्थितो ज्ञाताना चलोपले वैराग्येन यती चात्मनुच्छलेनोत्तरं सता १७ ॥ ७ ॥

स्थासि कुतस्तन्नानुशेखसीत्यर्थः १० कंकालतां अस्थिमात्रा विशेषतां ११ १२ हारो मुक्तावली १३ इव कांचनं दुत सु
वर्णमिव कांतेन भासुरेण लोभं कामभोगस्य हाउ द्युते धार्यते पश्यति पुनः पितरं प्रशुक्तिः १४ कुबज्रेण विफ्रितं नमु
खेन १५ अंतः प्रविष्टत्वात् प्रकाशेन प्रकाशमानेनार्काश्रुजालेन शाभते पश्यामीत्यस्य पश्य मगा धावतीत्यत्रैव
वाक्यार्थः कर्म १६ आत्मनः स्वस्यास्तुच्छत्वेन फलानुत्वेन कुत्सितरूपा प्रदर्शनेति यावत्तनुपत्त्युपदिशतीव १७ ॥ ७ ॥

राम
२६

वा.टी.
स्थि.
२७

सर्वे आशङ्कयाः ये त्वरास्तन्निदानभूतो यो मोहस्तन्निदानमिति कायाः अत्रुबोद्धव्यं शरदागमभूतं सर्वाशां प्रासानां दिशं
वा सर्वसुआशा सुदिचुवाज्वरभूता यामाह मिहिकायाः शरदागमं अचिन्तत्वं मनोनाशविना २४ नुद्धसंभोगाः हेरण्य
गर्भनिदानां विषयसुखभोगास्तिवासी मातपरमावधिभूमानादं अपरिहृतं त्रयसात्कारात्वात्महाधियारागदि
धीकार्यपशमान्छातिधियः २५ स्वदेहे जीवन्मुक्तदेहसाध्यसंभाव्यभिनेदति सर्वेति दिश्याभाभ्योदयेन २६ राम
स्य प्रश्नाशयः स्यस्यः २७ ननु तेभ्यः शरीरेभ्यस्तस्मिन् कार्ये किं कस्मादुक्ताः महान्प्रहृष्टः अतिशयः स्निहस्यति शेषः २८
मुक्तस्य सांप्रतिग्रहपदाधिकारापभागप्रयोजकप्राक्कल्पानुष्ठितसत्कर्मणामुक्ता तिकाले एतत्कल्पभाविभग्न्या

सर्वाशाज्वरसंमोहमिहिकाशरदागमं अचिन्तत्वं विनानान्यच्छेयः पश्यामि जंतुषु २४ तएवसुखसंभोगसीमां
ते समुपागता महाधियाः शान्तधियो ये यांति विमनस्कता २५ सर्वदुःखदशामुक्ता संस्थिता विगतज्वरा दि
श्यापश्याम्यमननां वनेतनुमिमामहं ॥ २६ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ भार्गव एतदा किं न सुवहस्य
भुक्तानि शरीराणि पुनः पुनः २७ भगुणोत्पादिते काये तत्र स्मिन् स्थितिं पुनः महानतिशयो ज्ञातः परिदेवन
मेव वा ॥ २८ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ मुक्तस्य कलनारामयासौ जीवदशांता कर्मात्मिकसमुत्पन्ना भोगा भर्गव रूपिणी २९

२७

ग५

पशरीराकारेण परिणतानां तादृश्याकारवासनात्मनैव प्रलेये चिरमवस्थानादाकाशादिभ्योऽप्येतत्कल्पे भगुसरीराभ्येतो
अन्नद्वारा प्राणायानि प्रवाहिततदुदये प्रविश्यैते रूपा परिणामद्वारा चिराभ्यासदृढीकृतप्राक्तनकामकर्मवासनानु
सारेणोबभूवुः केहोर्भात्रेतत्कतिपयकर्मभोगेयिभोक्तव्यप्रारब्धकर्मणो बहूनामवशिष्टत्वाद्युक्तस्तस्मिन् त्रहाति
शयानदेहांतरसुतद्रोण्यकर्मणामनविशेषादित्याशयनोन्नरवासिष्ठ आह मुक्तस्येत्यादिना कल्पानां प्राक्तनोत्पा
तिकालिकी भविदेहाकारकलनाभार्गव रूपिणी भगुत्पाद्यदेहाकाराया प्राक्कल्पे आसीदिति शेषः २५ रामसीता

राम
२७

गंधानां नारभोभात अभितायादिमुक्तमामनत्वात्तत्तत्तावत्कालं मतपरोक्षं एतत्तद्दानीं मन्त्रस्य संच निर्विकल्पः सभा
 धिर्नस्यास्तया प्रथमं नतप्यते १८ मुखं स्वस्थं देवतोपपातभ्या भंगोभ्यो विपश्चः १९ आनंदस्य कलां च मत्कृतिं जागते
 नन्त्रलोका संबंधिनापीत्यन्यथः २० २१ संरंभगकामादिचापलेन संसुधः न केवलं विवेकसद्भासनारिणा स्वापल्लावा
 दास्येव स्थयथा विज्ञातपतितथा चर्त्तांतोकेनु आमूलाद्यानि कृतं तति उन्मूलितो भवति तथा चलति विवेकाद्यनधिक
 तस्थावरादियो विज्ञेव जीवं ज्ञातयतीत्यर्थः २२ अदो अस्मिन्मंदरे देहचित्रलक्षणानां नर्थेन विमुक्तः सन् अद्यग

पादरूपरसस्पर्शगंधलोभादिमुक्तया निर्विकल्पस्य सभाध्येव तदेतत्कृत्यते गिरो १८ मुक्ताचितपिशाचे
 सनूनं मुखमिव स्थिता तनुदेवतभंगोभ्यो न विभेति मनागपि १९ संशोते चित्रवेतालं यामानंदकलोत्तनुः
 यातितामपिराक्षेपनजागेतेन न गच्छति २० पश्य विज्ञातसंदेहं विगताशीघ्रकोतुकं निरस्तकलनाजालसुरवेशे
 ते कथं वने २१ चित्रमर्कटसंरंभसंसुधः कायपादपः तथा वेगेन चलति यथा मूलान्नि कृतं तति २२ चित्रान
 र्थविमुक्तेद्रो गजाभ्रहरिविग्रहं नाद्य पश्यति मंदहः परानंद इव स्थितः २३ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥

ज्ञानो अभ्यैर्मेघैर्हरिभिः सिंहैश्च विग्रहं वेरं पुयुत्स्था प्रतिगुर्जनाभिगमनादिलक्षणं न पश्यति प्राक्कोतुकदर्शनं परानं
 दे स्थित इव यथा प्राग्बहिः कोतुकदर्शनेन न दत्तितथा येन त्वर्थः अथवा अदो स्फटिकशिलासुप्रतिविनंगजाभ्रहरी
 णां विग्रहं युद्धं मूर्तिवाद्यन पश्यतीत्यर्थः नाद्य पश्यतीति पाठेन यथा परानंदं परमात्मनि स्थितं जीवन्मुक्तः प्रथमं
 गजमिव स्थूलसूक्ष्महरिमिव कारणं च विग्रहाः शरीराणि यस्मिन्लया विधं आत्मानंदस्य नाद्य पश्यति तथा ममदे
 होपि चित्रानर्थविमुक्तत्वादेव प्रथमं किं यत्तेन सदात्मना अस्मिन् कोचिदभागि कचिद्वरपः सिंहमर्कटादय इति ता

ना विग्रहात्मात्मनः स्पर्शनाद्य पश्यति त्वर्थः २३

साहिसेवेदानीं ओशनशीतनुः संपन्नेतिपेरण्वियः केनक्रमेणतमाहइदंप्रथमत्वेनेत्यादिना परान्यदात्प्रलयका
 लपरिशिष्टात्मायाशबलेधरादिदंप्रथमत्वेनरतत्कल्पीयप्रथमशरीरभावेनसमुपेत्यसिक्तोऽनूवीज्ञांतरंकर
 याक्रिवदीषदाविर्भूयक्रममादाकाशादपदंतत्तद्भूतसाध्यप्रणवातिनृसिद्धाराअन्नादिभावेनअवसिन्ताअंतर्भावि
 तासती ३० प्राणक्रियाविशेषात्मनाअन्नयासिनाअपानप्रवाहेण ३१ विहिताविधिवदनुहिताः ब्राह्मः ब्राह्मणः
 जन्मोचिताः गर्भाधानं पुंसवनजातकर्मान्नप्राशनचोलापनयनादयः संस्कारावस्थानम्संस्कृततयाग्रहधि

३१ = २

सादीदंप्रथमत्वेनसमुपेत्यपरान्यदात् भूताकाशादपदंप्राणवातवावलितासती ३० प्राणपानप्रवाहेणप्र
 विश्वहरदयभृगोः क्रमेणवीर्यतामैत्यसंपन्नोशनशीतनुः विहितवृद्धसंस्कारात्तत्तत्पितुदग्गा काले
 नमहताप्राप्ताशुक्लकंकालरूपता ३२ इदंप्रथममायानायदसोत्रस्रणस्तनुः अतस्ताप्रतिमुक्तेणतदात
 त्यरिदेवितं ३३ वीतरागोष्णनिष्कारिषसर्मेगोविप्ररूपवान् समुशोचतनुंशुक्रः स्वभावोषेधदहजः ३४
 ज्ञास्याज्ञस्यचदेहस्यवावेदहमयंक्रमलोकवद्व्यवहारेयंशक्राशात्माय वासय ३५ येपरिज्ञातगतयो
 येचाज्ञाः पशुधर्मणः लोकस्यव्यवहारेसुतेस्थितालोकजालवत् ३६ व्यवहारेययेवाज्ञस्तथेवाखिल
 यंजितः वासनामान्भेदोचकारणवधमोक्षदं ३७ यावच्छरीरंतावद्विदुःखदुःखदुःखसुरेखसुरेख असंसक्तधि

कोरोभोक्तुंशक्यतशतिभाव ३२ ब्राह्मणः सकाशादुक्करीत्याइदंप्रथमंयस्यांतथायदायस्माद्धेतोरायताअतः अ
 कालेयंचम्याअयिकुंदसोदाप्रत्ययः ३३ ज्ञानिनोपिप्रारब्धमतिवर्ततइत्याशयेनाहवीतेति ३४ यावदेहयाव
 जीवनंसदासर्वकाले क्रमोभयादानियमानकदाचिन्धुभिचरन्तीत्यर्थाः अतरेवेतरव्यवहारेषूपितयोस्तुत्य
 तैवेत्याहयेइति ३६ तर्हिइयोः साम्यएकस्यवधाअपरस्थितोक्षइतिविशेषः कुतस्तत्राहवासनेति ३७ दुःखदुः

खनिमित्रप्राप्तोरुयति विडंबयति ३८

भा. टी.
स्थि.
२५

कदातर्हि सात्याज्यातदाह महाकल्यांते महतः सहस्रयुगपरिमितस्य कल्याणस्य वृत्तदिनस्यांते अपुनर्ग्रहणाय पुनः शरीरां
तरान्महणाय उपभुक्त्वा तानपुष्यवत् ४ प्राक्तनस्य या पूर्वकल्पानितिकर्मरिद्ध्या ५ कल्याणं भुवं वा पुनर्वा भामि
नयमित्यस्मदोद्भूयो जित्य कस्मिन् वदुबचनमनुरचसाहित्यविवत्तया वा अभिमतामिति दिग्विशेषणं अनभिमत
आह्वयेनोपातपूणात्मनानभिमतस्येवाप्रसिद्धेः यस्य तु चित्तस्य दमभिमतमिदं नाभिमतमिति विकल्पा भवेत् ते

२७

महाकल्यांत आयाते भवता भार्गवी तनुः अपुनर्ग्रहणायेषात्याज्या प्रत्मानपुष्यवत् ४ जीवन्मुक्तपदं
प्राप्सन्त्वा प्राक्तनस्य या महासुरेन्द्रगुरुता कुर्वन्ति स्म महामते ५ कल्याणं भुवं वा यामो वयं त्वभिमतं
दिशं न किंचिदपि याचुं त्रयस्य नाभिमतं भवेत् ६ इत्युक्तां मुंचतोर्वाध्यतयोः सौतरधीयत् तस्यां गो रि
बरोदस्योः सममशुभिरंशुमान् ७ गतं तस्मिन् भगवति कृतांते भवितव्यतां विचार्य भार्गवो भेद्यानिय
तेनियतां गतिं ८ कालकारणसंशुक्ला भावि पुष्यशुभेदयोः विवेशतां तनुं बाला सुलतामिव प्राधुवः ९
सात्राह्मणी तनुर्भूमौ विवर्णवदना गिका पपात कथिता तं गी छिन्नमूला लता यथा १० तस्यां प्रविष्ट
जीवा वा पुत्रतत्त्वामहामुनिः चक्षराया यनं मंत्रे स्सक मेडलु वारिभिः ११ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥

२७

तद्यत् अनमित्रं विहाया भिमतमुपसर्प चित्रं पर्यालोचमानं न किंचिद्वस्तु रूपमस्ति तस्यादभिमतो दिशामितस्य परम
प्रेमास्पदमात्मभाववस्थानं यामश्नित्वा रायसूचनाय विशेषणमुपातमिति दर्शयन्नाह न किंचिदिति ६ तयोर्भु
क्रयोः स्त्रहाद्यं मुंचतोः घड़ी चानादरे इति भावलत्तरेण घड़ी सप्तमी वा ७ कृतांते काले भवति तव्यतामवश्यं
वितव्यतामवश्यं भाविकर्म गतिं नियतेरीश्वरे छाया नियतामविचार्य गतिविचार्य तथः ८ कारश्चिरकालो हे
मंत शिशिरकालश्च तेन कारणेन निमित्तेन संशुक्ला माधवो वसंतः ९ वासुदेवो भिधाना समं गता पसतनुः १०
वतस्यां शुक्राख्याया पुत्रतत्त्वां प्रविशेयस्यातथा विधायो सत्यां ११

राम
२८

आधयोमानसदुःखानि व्याधयः शारीरदुःखानि महान्तान् आबर्त्तयन्मरणजन्मभ्यां परिवर्त्तमानानि तानि च गच्छीः सन्मा।
निगृह्णन्मिह विधे संसारवर्त्तमानममृतोऽधकूपेऽस्मिन्मापता तापदायिनि ५६ तदपतनेऽप्याय मोह त्वमित्यादिना भविष्यदप्यव
सुषुप्तादिसुतिस्सीत्यर्थः त्वयि संतीति शेषः ५७ भावयन् विचोरणं नु भवन् सन् ५८ हे महात्मन् विगतेषु स
कलेषु गानि वर्त्तकं पूर्णनिदं अवलं प्रविद्यादिमन्त्रपदं समेत्य सम्पन्नं नु भवेन प्राप्य व्यापगतयमनामहाधकारस्तन्व
तसाञ्च तस्य पीडिवधे प्रभवसि समर्थः स्यात्तिर्हि प्रतिधिये अपरिमितबुद्धये महते पूर्णाय सते परमार्थसत्यब्रह्म

आधिव्याधिमहावर्त्तगोर्त्तसंसारवर्त्तनि ममृतोऽधकूपेऽस्मिन्मापता तापदायिनि ५६ नत्वं भावेऽप्युना भा
वास्त्वयितामरसेत्त ए अद्बुद्धस्वभावत्वमातदंतः सुस्थिरो भव ५७ त्वं ब्रह्म ह्यमलं शुद्धत्वं सर्वात्मा च स त्व
र्वक्तु सर्वपातमज्ञं विश्वभावयत्सुखी भव ५८ व्यपगतममनामहाधकारः पदममलं विगतेषु स
त्य प्रभवसि पीडिते तसो महात्मने दति धिये महते सते नमस्ते ॥ ५९ ॥ **भार्गवपरिदेवन प्रसंगेनोपदेशः सार्गः ॥**
१५ ॥ श्रीवासिस्तुवाच ॥ अथाक्षिप्य बचस्तस्य तनयस्य तथा भगो उवाच भगवान्कालो वचो गंभीरनिश्चयः १।
काल उवाच ॥ समं गातापसीमेतां तनुं संत्यज्य भार्गव प्रविशेमां तनुं साधो न गरीमिव पार्थिवः २ काले प
र्वजया तत्त्वांतयः कृत्वा तया पुनः गुरुत्वमसुरेन्द्राणां कर्त्तव्यं भवता नघ ३ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥

तापते नमः अस्मदादेनामपि सदा बंधो भविष्यतीत्याशयः ॥ ५९ ॥ **इति श्रीवासिस्तुतात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे पंचद**
शः सर्गः ॥ १५ ॥ कालवाक्यादुक्तकाले प्रवेशः स्वतनो पुनः अकृत्य देत्य गुरुता जीवनमुक्ति अवर्ण्यते तथा प्राग्वा
र्णितप्रकारं भगोस्तनयस्य मुक्तस्य वचः परिदेवनवाक्यां अक्षिप्य अयुक्तं तव वर्णनेन निरस्य १ २ काले अधि।
कारिकप्रारब्धोद्बोधकाले पर्वजया इदं प्रथमं ३ ॥

वा.सी.
स्थि.
३०

स्थितिः सत्यसंकल्पता प्राप्तिरित्येव

३०

देशकालानां शुभाशुभादिदेशोद्येषु समो हर्षमिवादेवेयमपरिहृतो यतः स्वल्पे सुस्थिरावित्यर्थः २४ असुरत्वं
हादिकारस्याप्युपलक्षणं यदप्रज्ञायत्याधिकार २५ उक्ताशुक्रागतिरिति प्यापसंहरति मुक्र इति स्वनस्वापन स्म
तिपदपुनः स्मरणं कृत्वा आश्वरास्तप्रयुक्तेन मनोराज्यविभ्रमेण ॥ ३६ ॥ इति श्री. स्थिति. वाङ्मनः सर्गः ॥ ३६ ॥
शुद्धनामिह चिन्तानां सत्यसंकल्पता च्यते वासनादङ्गुल्यन्ते मलने च परस्परं ननु मुक्रस्थाप्सरः स्वर्गादिम
नोराज्यचिरभोगनसाफल्यमिवाप्येषामप्यितस्तथा त्वकिं न स्यादिति रामः शंकेते भगवान्प्रति यामनोरथि

चेरनुर्ज्ञानविज्ञेयोऽजीवन्मुक्ताजगद्गुरु देशकालदेशोद्येषु समो सुस्थिरोततः २४ अथासुरगुरुत्वं स
शुक्रः कालिनतन्धवान् भगुरथात्मनो योग्यपदेति स दशामये २५ मुक्रोसो प्रथममिति क्रमेण जा
तस्तस्मात्सत्यरमपदादुदारकीर्तिः स्वनाशुस्मृतिपदाविभ्रमेण पश्चादनेषु प्रविलुलितो दशोत्तर
यु ॥ ३६ ॥ इति श्रीवशिस्तान्त्यर्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे मुक्रस्य पुनर्जीवनं सर्गः ॥ ३६ ॥ श्रीराम उवाच ॥
भगवन्भगुपुत्रस्य प्रतिमासानुभूतितः यथेवासफलाज्ञाता तथा न्यस्यन किं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
वाच ॥ इयं प्रथममुत्पन्ना सा तनुर्ब्रह्मणः यदात् मुद्राजातिर्भागवस्य नान्या जन्म कले किला २ ॥

कीप्रतिमासैवायथा स्वर्गाद्यनुभूतितस्य सफलज्ञाता तथा अन्येषामपि किं न भवेदित्यन्वयः १ प्रतिभानां फलोप
भोगसंवादेन सफलत्वे योग्यचित्तेर्गुह्यत्वात्कालोद्भूतपरिपक्वभाविभोगप्रदकर्मद्रावितत्वे च तत्राद्यं मुक्र
स्यदर्शयन् समाधत्ते इयं प्रथममित्यादिना मुक्रस्य प्राक्कलीपसर्वदोषाणां तच्चरमजन्मानुसृतकर्मपाशनेः
सद्यादस्मित्तत्वे सयतनुः प्रथममुत्पन्नेत्येतत्कल्पीयदोषसंक्रोः ब्रह्मण्यपदादेवाधिकारभोगार्थधालुः सं
कल्पाज्ञातत्वेन तत्सांकल्पिकदोषस्याप्रसक्तेरभयकुलमुद्राब्राह्मणजातिरित्येव जीगर्भज्ञात्यादिदोषस्या

स्थितिः सत्यसंकल्पता प्राप्तिरित्येव

३०

ततः श्राप्यायनानंतरं १२ प्रांताः श्रंगुलिनखकेशादयः पल्लवताः पल्लववन्निर्गताः संतोवभुः १३ रसस्थजलस्थ
 माकृतस्थपुरांवातस्थचसंयोगात् १४ स्तनितनेवेतिदृष्टांतवलांन्नामगात्रकीर्तनपूर्वकताअभिवादनगम्यते
 १५ तत्वाः पुत्रतत्त्वः शोषविशीर्णकृत्यापेक्षया प्राक्कनीपूर्ववद्योवनसौंदर्यादिशालिनीमिति यावत् आकृति
 आकारं १६ बालत्वात्तनुः सत्त्वासेवतानवीताननुपुत्रदेहे तत्रदशाअनोचित्यचित्तनाडसन्नपिचकारेतिशे

सर्वांनाडास्ततस्तत्वास्तस्याः पूर्णाविरेजिरे सरितः प्राचल्लीवांनुपूरपूरितकोटराः १२ नहिनीप्राह
 श्रीवासोमधाविवनवाल्मता यदापूर्णतदातस्याप्रांताः पल्लवितावभुः १३ अथशुक्रः समुद्रस्थोवह
 त्प्राणसमीरणः रसमारुतसंयोगादापूर्णश्चचारिदः १४ पुरोभिवादयामोसपितरंपावनाकृतिं
 यमोत्तासितोमिष्टस्तनितेतवपर्वतं १५ यिताथप्राक्कनीतत्वाअल्लिलिंगकृतिंततः स्नेहाईहसि
 ज्ञेयदग्निरादितृतीमिव १६ भृगुर्ददर्शसस्त्रहप्राक्कनीतानवीतनु मूर्त्तोज्ञातियमित्यास्थाहसन्न
 यिपहामतिः १६ मत्पुत्रायमितिस्त्रीभृगुमण्यहरत्तदा परमात्मीयतादेहयावदाकृतिभाविनी १८
 वभूवनुः यितापुत्रोतावथाभ्याग्यशोभितो निशाचसानमदितावकृपेव्याकराविव १९ चिरसंगम
 संवद्धाविवचक्रावरयती घनागमनसस्त्रोभयूरजलदाविव २० चिरकालदोक्तोतुल्ययोग्यता
 यातयो स्थित्वानुभूततावथोत्थायमहामती २१ समगादिज्ञदहातभस्मसान्नचक्रनुः कोहिना
 मज्जगज्जातमाचारंनानुतिष्ठति २२ एवंतौकाननेतस्मिन्पावनेभगुभार्गवो संस्थितोतापसौदाश्रीदि

श्रुः १७ यावदाकृतियावल्लीवंभाविनी आवर्णकेणिनिः प्रारब्धाप्रावत्पादवश्यभाविनीत्यर्थः १८ १९ चक्रावरय
 तीचक्रवाकजायापती घनशब्देनतत्कालात्तस्यते वभूवतुरित्यनुषंगः २० चिरकालवियोगादनुकृतसमा
 गमोक्तो तथाजगत्प्रसिद्ध्यावर्णितरूपयानुत्थानद्वययोग्यतयाभूतस्थित्वाजडीभूय २१ आचारसदचार

तथाचाचारपरिफलनेमेवदाहादिफलनेफल
 तरपत्रत्यर्थः २२ २३ २४

वा.टी.
स्थि-
३१

एवमेव शुक्रवेद्य १३ व्योहः परे हिरण्यगर्भे वि एवमंधपरं परे ये वस्थिताः १४ सर्वजगदाकार एव त्रैवेदितमित्या
ह प्रत्येकमिति १५ प्राथमिकः स्वसंस्कल्प एव जगदाकार प्रथमाभ्यागत इति कथं जायते तत्राह प्रथम इति तत्त्वं
दर्शनेन जायते इत्यर्थः १६ स्वस्य स्वभावः अनाद्यत उदरस्थित चित्तमेव जगदिति पश्यति स्वयमित्यर्थः १७ तथाच
प्रतिभासकास्ति केव जगत्सत्त्वानवास्तवाधिष्ठानदर्शने स्थानुर्महतीत्याह प्रतिभासति १८ तर्हि जगति किं प्राक

एवमेव वयं चेमे संपन्नारधुनंदन स्वसंस्कल्पात्मकाकाराभिध्यासत्पत्त्वभाविनः १३ एवं द्वैवहि परे विद्यते
सर्गसंततिः नवास्तवीवस्तुतानुसंस्थिते वमवस्तुनि १४ प्रत्येकमुदिते विश्वमेवमेवमुधैवहि वनगु
त्मकरूपेण वसंतैकरसो यथा १५ प्रथमोयं स्वसंस्कल्पः प्रथमाभ्यागतो यथा तथातिपरमार्थेन दर्शने
विभाष्यते १६ प्रत्येकमुदितं चित्तं सुखभावाद् दस्थितः इदमित्यं सभारं भंजगत्पश्यन् विनश्यति १७
प्रतिभासवसादस्ति नास्ति वस्तु बलोकनात् दीर्घस्वप्नाजगज्जालमालानां चित्तं दंतिनः १८ चित्तं सैव
जगत्सत्त्वाजगत्सत्त्वे वा चित्तं के एकभावाद्द्वयानां शः सच सत्यविचार एतत् १९ मुद्रस्य प्रतिभासो हि सत्यो
भवति चेत्तसः प्रामार्जनाद्विमणोर्मलिनस्य हमुक्तिः २० चिरमेकदृष्टाभ्यासान्धुर्द्धिर्भवति चेत्तसः अ
नाक्रान्तस्य संकल्पेः प्रतिभादिति चेत्तसः २१ सुवर्णं न स्थितिं याति मलवत्पश्येकयथा एकादृष्टः स्थितिं या
ति न स्नाने चित्तके तथा २२ ॥ श्रीराम उ० ॥ प्रतिभासात्मनि जगत्पते कालक्रियाक्रमः सोदायास्तमया जगत्तः

तिभासा सत्त्वाप्रत्यंता सतीतेत्याह चित्तं सैवेति चित्तं सैव हि जगदिति योऽत्रालातं चित्तं दंतिन इति यउक्तं तदा स
यं स्फुरयति चित्तं सत्त्वेति तत्फलमाह एकभावादिति १८ चित्तं सत्त्वाजगत्सत्ता कदृष्टं चित्तं चित्तानां सत्य
संकल्पोऽप्यवस्तुनि दृष्ट्या शयेनाह मुद्रस्यति मणः प्रामार्जनात्मात्मिका कार्यस्य प्रकाशविषयतिर्हरणादिवित्यर्थः
युक्तिरुपायतः २० एकदृष्टाभ्यास एकाग्रप्रदं ह्यभ्यासः प्रतिभास्वरुता प्रगुक्तभास्वरता २१ सुवर्णं शोभनवर्णं

जगत्सत्त्वं मुद्रं मलवत्पश्येकयथा एकादृष्टः स्थितिं याति न स्नाने चित्तके तथा २२ ॥ श्रीराम उ० ॥ प्रतिभासात्मनि जगत्पते कालक्रियाक्रमः सोदायास्तमया जगत्तः

राम
३१

आनेन दृश्यते तत्र हि तस्यः १. १२ २२ ३०

अन्येषां तत्र विदामपि सत्यसंकल्पान्तराणां हि दोषस्तथा प्रयुक्तमुद्राचित्रस्य सत्यात्मभावापत्तिरेवेह नुरित्या
शयेनाह सर्वेषां एव नामिति ३ ४ अन्येषां चित्रमुद्राभावात्सत्यसंकल्पत्वासिद्ध्या आद्यकल्पानुसारात्प्राक्तन
मरणोद्भूतकर्मवासनाद्यनुगुणसुखदुःखभोगानुक्तजनगत्यतिभासे मुक्तसाम्प्रत्यक्त्वेत्यासयेनाह यथेति
५ भ्रमस्त्वदोभ्रांति कृतं द्वैतविभागाः ६ दृश्यं ते अस्माभिरिति शेषः प्रत्येकं प्रतिजीवं ७ परमार्थदशात्वाद्नास्त

सर्वेषां नामांशं शान्तो मुद्राचित्रस्य या स्थितिः तत्सत्यमुच्यते सैषा विमलाचिदुदाहृता ३ मनोनिर्मलसत्यात्मह
द्रावयति यादृशं तत्तथा मुभवत्येव यथा चित्रो भवेत्तस्यः ४ यथा भगु सतस्येव विभ्रमः प्रोक्तस्त्वयं प्रत्येक
मप्येवमेव दृश्यं तत्र नो गम्यतः ५ बीजस्थां कुरपत्रादित्वं च मत्कृते यथा सर्वेषां भूतसंघानां भ्रमस्त्वडास्त
थेव हि ६ यदि दृश्यं ते विष्वमेवमेव गारिवलं जगत् प्रत्येकमुद्रितमिथ्याभिधेयास्तमुपेति च ७ नास्त
मेति न चोदेति जगत्किंचन कस्यचित् भ्रांतिमात्रमिदं मायामुग्धेव परिजंभते ८ यथा संप्रतिभास
स्थः स्वयं संसारखंडकः तथा तेषां सहस्राणि मिथ्यादृशानि सन्ति हि ९ स्वप्नसंकल्पनगरव्यवहाराः पर
स्परं पृथग्यथा न दृश्यं ते ते ये ते सस्ति भ्रमाः १० एवं नगरं दानि न भः संकल्परूपिणी सन्ति ज्ञानिन इदं
ते मिथ्या ज्ञानदशा विना ११ विषाचयक्षरसंक्षिप्तं रूपकात्किं संकल्पमात्रे दहर्नि सुखदुःखप्रयानि च १२

मिति मुग्धा उन्मत्ते च ८ एकेकस्यापि जीवस्थाने केन गदनुभवसिद्धमित्याह यथेति संप्रति जागेरभासोपरोक्तावभा
सस्तत्र तिसृतीति भासस्थः अस्माकमिति शेषः तेषां संसारखंडानां सन्ति स्वप्नाविभ्रमादतिवत्यर्थः अथ वा यदि
प्रतिजीवं संसाराः प्रत्येकमुद्रितास्तर्हि कुतानभासत इति चेद्भासत एवेत्याह यथेति सम्पुक् प्रतिभासः स्फुटानुभ
वस्तस्यः अस्माकमिति शेषः तेषां जीवांतराणां सहस्राणि संसाराणां मिति शेषः ९ तर्हि सर्वे परस्परसंसाराः प

य कुतान दृश्यं ते तत्राह स्वप्नेति यथा न्यस्यते

लीयते ऐक्यं गच्छति यास्तस्मादधिज्ञानाभ्यस्तसौ द्वेषेण सर्वा र्थमित्याशयः तथा च सर्वा र्थत्वादेवानां प्रकीटस्वप्नवेशेन वरदानुग्रह इव २-

वा.टी. दोषद्वयात्पुनर्यथावस्थोत्तरमाह मलिनमिति अयेभावः मलिनो हि मनः श्रेष्ठमनसिमिथः परस्परं संज्ञे संमेलनं नार्ह-
 स्थ. तिकुतः यतो अवीर्यं श्रेष्ठमेलनयोग्यं पसौ स्पर्शसामर्थ्यहीनं तत्पुनरुक्तं वा यथा च न श्रेष्ठं तु संतत्ये अ. पसि संतत्यमप्यु-
 ३२ शिष्टमनः कल्पितजगदंतः प्रवेशानवो धितसमर्थमेवतिनाद्यो दोषः साधारणत्वात् न भुपगमान्नाद्वितीयदोषो
 पीति भावः २५ ३० चिन्मश्रेष्ठः परां काङ्क्षां शयित्वा प्रवृत्तत्वं ज्ञात्वा दृढा परमपद प्राप्तिं च प्रतिक्षिता भवति नान्यथे-
 त्यपसंहरति श्रुद्धिहीने विवास्वनत्वमात्पोतिकवासस्तथा एव चिन्मस्य परमाश्रुद्धिरित्यर्थः तस्य चिन्मस्य तन्मात्रस्य
 तादृशचिन्मात्रपरिशोधनसंश्रुद्धिमात्रस्य पुत्रपालाभने परेण परमकेवल्यात्मना संगमोत्तमे तेति यावत् ३२

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मलिनो हि मनो वीर्यमिति अयोः पसि च संतत्ये श्रेष्ठं तत्पुनर्लीयते २५ चि-
 न्तत्वा निश्रुद्धिनि संमिलति परस्परं एकरूपाणि तोषा निघांत्येक्यं नाविलानहि ३० श्रुद्धिर्हि चिन्मस्य विना-
 सनत्वमभूत्संवेदनरूपमेकं तस्याश्रुद्ध्या भवति प्रबुद्धस्तन्मात्रपुत्रसापरसंममेति ॥ ३१ ॥ **मनो राज्य समेल-
 ने सर्गः ॥ १११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥** सर्वसंश्रुतिस्वदे सुभूतबीजकलात्मनः तन्मात्रप्रतिभासस्य प्रतिभासेन भिन्नता १

इति स्थितिप्रकरणे सप्तदशः सर्गः ॥ १११ ॥ मलिनानां तु मलिनैर्नैर्गो वस्था विशेषा धतः तन्मात्रपुत्रिर्विज्ञस्य परसंगश्च वर्यं
 ते श्रेष्ठमनो राज्यस्य श्रेष्ठं मलिनैश्च संमेलनप्रकार उक्तः इदानीं मलिनानां मलिनैर्नैर्लन प्रकारं ज्ञात्वा दृष्टवस्थानां
 दृष्टवस्थानां च विशेषा धनं न च परमकोक्तत्वात् तन्मात्रपुत्रिः तया परसंगप्राप्तिं च मुत्यादयितुं प्रागुक्तं ज्ञात्वा दृष्टवस्थानां
 च श्रेष्ठमसाधारणत्वात् प्रतिभासा धीन प्रतिभासेन साधयति सर्वेति सर्वेषां जीवानां स्वकल्पितसंश्रुतिरूपसुखसंश्रुति-
 सत्तेः त्वं देव सुखकले सुभूतात्मनः स्थूलस्य बीजात्मनः सूक्ष्मस्य कल्पने कालालिङ्गभावोक्तत्वात् तदात्मनः कारणरूप-
 स्य प्रपंचस्य प्रतिजीवं भिन्नात्तायाः क्लासा स एव तन्मात्रः प्रतिभास्यते नान्यदिति तन्मात्रप्राप्तिभासस्य प्रकाशचिदंकर

३२

इति श्रीवसिष्ठसंहितायां तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥ ३२ ॥

रज्जुविचारः २८ ॥ ५
 नैव कस्यनानवाधिरुप ॥ अस्तुभवतः पारा
 कुरवः परमिभित्तनतरेसाधारण्यमना

वासनानुसारीमगदुमइत्युक्तं तत्राननुभूते स्वर्गाशेषेन नमपरंपरादि वैचित्र्यकमेवासनानुरूपवोज्ञासंभवाः शुक्रस्य क
 शंतदोरापक्रमः संपन्नइत्याशयेन रामः पुरुषप्रतिभासात्मनीति शुक्रस्य चेतसश्चित्रस्य प्रतिभासात्मनि प्रोति
 भासिककल्पनात्मकजगति कथं केनेह तुनाजाताः सोदयास्तमया इत्यनेन प्रतिभासोदयास्तगण्योः प्रतिभासका
 लेयहृणायोगादप्रतिभासकाले चतथोरप्यनुभवासिद्धेः सुतरांतद्वाचरवासनासिद्धित्तदसिद्धौ क्रमस्याप्यसिद्धि
 रित्याशयः संचित्तः २३ पितृतः पितृजन्मचतुरादिवशात्पितृवाक्यानुशास्त्रतः श्रुतस्मृत्यादिभ्यश्च पादकृपाद
 शास्त्रप्रतिपाशादिविशिष्टं अस्तीत्यवगतं पेटिकं पारलौकिकं च तस्य चित्तेतादगेव संस्काररूपेण स्थितं तथा चपि

श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ यादृजगदिदं दृष्टं भूकेण पितृशास्त्रतः तारुण्यस्थिरं चित्रं मयूरं देमयूरवत् २४ सुभावको
 शास्त्रमिदं न देते न क्रमोदिते वीजिनां कुरप आदिलता पुष्पफलयथा २५ जीवोपवासनावद्वस्तदेवांतः
 प्रपश्यन्ति स्वरूपं चात्र दृष्टं नो दीर्घं स्वप्नस्त्वयं जगत् २६ प्रत्येकमुदितो राम नूनं स्वसृतिरवदकः राज्ञो
 सैन्यो रस्वप्रज्ञालवत्त्वात्मनि स्फुरः २७ **श्रीराउवाच ॥** एष संसृतिरवदोत्पामिथः संमिलति स्वयं नोवा
 मिलनितनमेत्यथावदुक्तुमर्हति २८ ॥

तृशास्त्रादिप्रमाणानुदाभासेवैववासनोदयस्तस्याप्यासीदेवेत्यर्थः उत्पत्तिनाशक्रमेण च संस्कारः सगतिरेक
 वसेत्स्थलीति भावः २४ सुभावको शास्त्रादधिष्ठितासजीवा आविष्टारतनपितृशास्त्रनिमित्तेन २५ स्वरूपं
 स्वप्ने स्वकल्पितं शरीरं ननु नाथस्वप्नः न्येत्याह दीर्घं २६ यथा सैन्यस्थानराः दिवा सैन्यवासिनाः राज्ञोस्व
 पे प्रत्येकं सैन्यं स्वस्ववासनाकल्पितेनानासैन्यं पश्यन्ते तापि एकं सैन्यं तेत इदित्यर्थः २७ नत्वेवं सति नरत्नदीप
 संसारकूपेरेर्न दृष्टं प्राक् इति गुरुणा शिष्याद्वाराय प्रवृत्तिः शास्त्रप्रसायनं पृथक् प्रकृतपरोपकार इव न शिष्य
 प्राप्नुयात्तथाचोपदेशालाभाद्धिष्यस्थानि मोक्षप्राप्तौ नुत्स्य कयागुरोरपि स्वगुरोरूपदेशालाभादनमोक्षदेवा

निर्मितं शिष्यलघासिमेव वं कल्पं निमित्तं पटितं प्रलितं
 नारायणः पुरुषः ५ एष रति मयूरवत्

वा.टी.
स्थि.
३३

अतएवचित्रभेदस्तदुपाधिजीवभेदसिद्धातीत्याशयेनाह वर्तमानमिति एकस्यमनसोमनोन्नतं वर्तमानमनो
राज्यं प्रतिनष्कत्वं तदुपाधिनोपभोगाद्यसमर्थतालक्षणानि फलतासमुपागतायास्थितिः सैव कृतिर्मनोभेदहेतु
र्ज्ञेयत्वार्थः तस्याएवमकाशगतजीवपरंपराजीवभेदाः प्राप्यज्ञाया इत्यनुवर्त्यते ८ एवंविभिन्नमनोराज्यरूपाणां
सर्गाणां तुल्यकर्मवासनादीनां पुष्पापत्तुत्वेनोत्पत्त्येन मेलनेन नव्याः समस्तस्थूलदेहसन्नापि निरुद्धा ज्ञात हि
स्मृतौ तु देहाभाव एव स्वाभाविक इत्यर्थः ९ स्थूलदेहभावे निरुद्धे स्वाभाविकात्मे स्थितिर्विस्मृता काल्पनिकी
संसारिक स्थितिः स्वीकृता चेत्प्राह देहत्वमिति चिदेव हेतुर्मुच्यते न विस्मृतात्मना शुद्धा कचला कटकता मित्ता
कटकत्वसदृशी संसारलक्षणं अविद्यामिथ्यावानुभूतत्वार्थः १० एवमशुद्धानामपि परस्परं कीचित्मेलनमु

वर्तमानमनोराज्येनेच्छुल्लं समुपागता साकृतिर्मनसो ज्ञेया तस्या जीवपरंपराः ८ परस्परं संमिलनं सर्गा
णां रूढभाविता देहसंतापशरूढदेहाभावस्तु विस्मृतिः ९ देहत्वपरिरूढत्वाच्चिदेष्टा विस्मृतात्मना मि
थ्यानुभूता विद्यानुशुद्धा कटकता मित्ता १० यथाशुद्धः प्राणमरुत्परप्राणादेवेदनात् विज्ञेयमनोराज्यं त
थासर्गांतराश्रयं ११ सर्वेषां जीवराशीनामात्मावस्थोन्नयिताः ज्ञात्यस्वप्नसुषुप्तास्वप्नदहानकारण १२

पयाद्यशुद्धानां परमनोराज्यवेदेनेह संतमाह यथेति यथाह योगाभ्यासेन शुद्धः प्राणमरुत्परकाशाय प्रवेशेन प
रप्राणानां आदिपदान्नादोयदेहेहिया एव च स्ववश्यता वेदनात्ते वैराशब्दादिव तितथा शुद्धमनोपिसर्गांतराश्रय
मनोराज्यवेतीत्यर्थः ११ ननु यदि मनोराज्यानां परसंमिलनोदवस्थूलदेहसन्ना रूढतद्वै संमिलने देहाभावान्नि
वृत्त्यं जाग्रते विधातुं हेतुं समविशेत् सुषुप्ते हृदयस्थं तु नुरोयमृद्धिं संस्थितमिति कृतिर्वाधितदेहप्रदेशभेदा
धीना जाग्रदाद्यवस्था अपि न स्पुर्तिप्राशक्याह सर्वेषामिति जीवत्वस्वभावदिवावस्थात्रयकल्पनो न देहमये
त्य ज्ञात्यकल्पनं विना देहासिद्धावयोन्याश्रयापत्तेः अतिलुपरदृष्टिसिद्धे देहानुवादनतदकदेशदृष्टत्वा न

जाग्रदवस्थाप्रपञ्चवित्तारः सत्य इत्येव पराव
देहस्य तद्वैतुल्यपरतिभावः २२०
राम

तत्कुतोऽप्येतत्तत्राह प्रवृत्तिरिति यतः सर्वस्य जीवजातस्य सुषुप्तादनेतरमवधारितोत्तरत्वे सनादिदेन व्यवसा-
 राययाप्रवृत्तिर्याचस्वप्ने जागरे च वननद्याद्यभिमुखी प्रवृत्तिस्तन्नातिवृत्तिः परवृत्तिर्विषये सर्वापि तन्मात्रस्य चिदक-
 रस्य याज्रासंभंताद्वृत्तिर्व्याप्तिस्तत्पूर्वकं भूवप्रसिद्धा अतो हेतोरेत्यर्थः २ प्रवृत्तिर्भजने व्यवहारनियेये जीवास्ते स-
 र्वेपि तन्मात्रेण चिन्मात्रेणोच्यप्रदर्शिनः अर्थप्रकाशवतः नाम्न न जातिवा अस्तु वतर्थापिकथमन्यस्यान्यमनोरुप-
 पन्नदर्शने सिद्धिस्तत्राह तन्मात्रेति तन्मात्रस्य स्वस्वसाक्षिचिन्मात्रस्योपाधिमलनेन तन्त्रक्षेपदायेन वा एकतया ए-

प्रवृत्तिर्व्याप्तिर्याचस्वप्ने तन्मात्रावृत्तिपूर्वकं सर्वस्य जीवजातस्य सुषुप्तादनेतरं २ प्रवृत्तिर्भजोये जीवास्ते
 तन्मात्रप्रदर्शिनः तन्मात्रेकतया सर्गात्मिथः परंपरिकल्पितान् ३ तन्मात्रेकप्रणालेन चित्राः सर्ग-
 जलाशयाः परस्परसंमिलनमिदं न तां यांति चाभितः ४ केचित्पृथक् स्थितिगतः पृथगेवल्यंगताः
 केचित्मिथस्संमिलिता जगद्वृत्ता स्थितास्तत्ता ५ जगद्वृत्ता सहस्राणि यत्रासंख्यान्यणवण्ये अपरस्य
 रत्नानि काननं चक्षुना भवतत् ६ मिथस्संमिलनेनैतां घनतां समुपागताः यद्यद्यथा रूढं तत्तस्य

कत्वप्राप्तिमिथः परस्परसर्गात्परंपरिति नान्यथेत्यर्थः ३ उक्तलक्षणैर्न चिन्मात्रेकमनालेन एकमार्गो गतिर्याव-
 त् घनतां परकीय व्यवहारसंवादादिना सत्यता आतिदाद्वीतिविज्ञता ४ पृथक्सर्गांतरमलनं विनेव केचि-
 त्मिथः संवलितः एव रित्या जगत्त्रह्मा इतल्लक्षणगुणा प्रसिद्धा ५ अणवण्ये प्रतिपरभाषु ब्रह्ममायाश-
 ले काननं वनं ६ यत्ताः जगद्वृत्ताः घनतां निविडो भावात्साधारण व्यवहारयोग्यता किं सर्वभावाः सर्ववाद्दर्श-
 योग्याः नेत्याह यद्यदिति यावत्तां प्राणिनायादराकर्मजोगानुकूल्यत्रयथा रूढं तत्र तावदेव परंपरितेन

तत्कुतोऽप्येतत्तत्राह प्रवृत्तिरिति यतः सर्वस्य जीवजातस्य सुषुप्तादनेतरमवधारितोत्तरत्वे सनादिदेन व्यवसा-
 राययाप्रवृत्तिर्याचस्वप्ने जागरे च वननद्याद्यभिमुखी प्रवृत्तिस्तन्नातिवृत्तिः परवृत्तिर्विषये सर्वापि तन्मात्रस्य चिदक-
 रस्य याज्रासंभंताद्वृत्तिर्व्याप्तिस्तत्पूर्वकं भूवप्रसिद्धा अतो हेतोरेत्यर्थः २ प्रवृत्तिर्भजने व्यवहारनियेये जीवास्ते स-
 र्वेपि तन्मात्रेण चिन्मात्रेणोच्यप्रदर्शिनः अर्थप्रकाशवतः नाम्न न जातिवा अस्तु वतर्थापिकथमन्यस्यान्यमनोरुप-
 पन्नदर्शने सिद्धिस्तत्राह तन्मात्रेति तन्मात्रस्य स्वस्वसाक्षिचिन्मात्रस्योपाधिमलनेन तन्त्रक्षेपदायेन वा एकतया ए-

वा.टी.
स्थि.
३४

इत्थं जगद्वापन्नस्य ब्रह्मणः पुनः स्वभावापन्नोदशोक्तमाह बीजमिति यथा वृद्धादिबीजमेवरसात्तज्जलादि संसर्गा
कुल्लवृक्षादिभूत्वात्त्वद्विद्वयप्रसरफलादिद्वारा पुनः प्राक्तनबीजभावेनाविर्भाविततथा ब्रह्माधिकामकर्मादिरस
संपर्कान्मनोभूत्वा जन्मभरणानि कल्पनया अधिकारे देहप्राप्तिश्रवणमननादि क्रमेण बोधोदयात्प्राक्तनब्रह्मभा
वेनाविर्भवतीत्यर्थः १९ यदि तस्यापि बीजस्वरससंपर्कपुनर्जन्मभावस्तु ब्रह्मापि पुनर्जीवमानः स्यादिति बीजमइत्थं
तन्मन्यसेतर्हि रस एव दृश्यतास्तथा हरसकारणकर्मित २० एवं च सति ब्रह्मणः कारणं किं स्यादिति शंकाया श्र
पिनप्रत्यरइत्याह २१ ननु यत्र काण्डे तत्पुष्पफलादीनां सरसतादृशं तत्स्वभावे भूतारससिद्धाकारणमिव जग
त्कारणं ब्रह्मापि जगद्धर्मस्वभावविशेष एव स्यात्तथा च ब्रह्मकारणतासाधनस्वभावकारणतावादेनोच्यते तिरिने

34

ब्रह्मतत्वेन्यत्तानास्ति तथा सर्गशोतेऽपि बीजमेवरसात्पुनर्जन्मपुनर्भवेत् १९ तथा ब्रह्ममनोभूत्वा बोधा
द्वये परं भवेत् रसकारणकं बीजं फलभावेन जन्मते २० ब्रह्मकारणको बीजो जगद्वपुर्जन्मते रसस्य कारणं
किं स्यादिति वक्तुं न पुज्यते २१ ब्रह्मकारणं किं स्यादिति वक्तुं न पुज्यते स्वभावानिर्विशेषत्वात्परोबन्तु न पु
ज्यते २२ नाकारणकारणविपरवत्त्वादि कारणं विचारणीयः सारो हि किमसारविचारणेः २३ अरामग

स्यादित्याशंकाह स्वभाव इति न पुज्यते कुतः निर्विशेषत्वात्कारणस्य कार्यसोऽप्यत्रिकासाधारधर्मविशेषरूपत
त्स्वभावरूपत्वायोगादित्यर्थः २२ तर्हि किं त्वत्प्रमाणकारणेन जगत्तज्जलादिस्वभावत्वात्सिद्धिर्जाड्यः खरिद्वस्व
भावे ब्रह्मणि जगतः कारणान्तरवैचित्र्यहेतूनि निमित्तांतराणि चाभ्युपयानि स्फुरन्ति चेन्न स्यात् नैति निर्विकारादि
तीया संगत्यादुक्तताः कारणसंबन्धप्रयचारोपस्थादिकारणं ब्रह्मकारणानि निमित्तादिवत्स्वपि न संभवति तत्स्वभाव
विरोधादेव तत्कारणविवर्त्तरूपं जगदनन्तमेवत्यर्थः तर्हि जडानन्तदुःखरूपस्य जगतो जडानन्तदुःखरूपमेवादि कार
णमुचितमिति तदेव विचार्यतां किमकारकब्रह्मविचारणेति चेत्प्राह विचारणीय इति असारविचारणेः किं कः पुरु

३४
राम
३४

अंभ एव जीव्या आत्मकं प्रथिते इति तत्त्वदर्शने सति ततः पथग्रीवादिवास्त्वजीव एवावस्थानत्रयासेति पर्यालोचने
 यिन जीवादेत्यादिहतावस्तु भूतापरिशिष्यत इत्याह एवमिति १३ एवमेव बुद्धस्तत्वायत सुषुप्तस्थातभवसानभ
 तं यनुयं यदस्वरूपं तत्र स्थितं चित्कलापदं चेतन्यैकरसस्वभावमासाद्य ज्ञानेन प्राप्य जीवभावान्निवर्तते वस्तुभू
 दः अतस्त्ववितस एव स्वकल्पनया पुनर्देहाद्याकारकल्पना रूपसर्गभर्तृत इत्यर्थः १४ तर्हि किं ज्ञातृषोः सुषुप्ति
 रपि भिद्यते नेत्याह द्वयोरिति एकस्वरूपेव सुषुप्तिरिति शेषः स्वस्थानस्यापि साहाय्यसंप्रसादस्य अतो निरात
 शयानं दमोत्सनिदर्शनत्वेनोपन्यासान् तर्हि सैकस्य सर्गबीजममस्येनेति कुता विधस्तत्राह अज्ञ इति तयोर्मध्ये १५

एवमात्मनि जीवत्वे सत्यवस्थात्रयात्मनि नचांभसीव जीवित्वमस्मिन् चित्कलापदमासा
 द्य सुप्तांतर्पदे स्थितं बुद्धे निवर्तते जीवो मूढः सर्गनिवर्तने १४ द्वयोरेकस्वरूपेव स्वसौहा इति दर्शनात् अ
 ज्ञः सुषुप्तासंबुद्धा जीवः कश्चित्सं सर्गभाक् १५ सर्वगत्या जितः कश्चित्परसर्ग एव नीयते सर्गसर्ग एव य
 पंसेति सर्गांतराण्यपि १६ तिस्र्यं तस्थसु गेयाः कदली दलपीठवत् सर्वसर्गांतरादूरपचपीवरहस्तिम
 त् १७ स्वभावसीतलवृक्षकदली दलमंडपः कदल्यामन्यतानास्ति यथा पंचशान्तेष्वपि १८ राम ॥ ३ ॥

अज्ञः सुषुप्तः असंबुद्धो वास्तवात्मज्ञानहीनो देहाद्यात्मना भ्रमवासानासिते अत्यस्मादेव विशेषात्सजीवः सर्गभा
 गित्यर्थः १५ तत्राप्यज्ञांतरविशेषमाह सर्वगत्यादिति नीयते अतः प्रवर्णयते पृथग्रूपमिति त्रिया विशेषणं १६
 कदली दलस्य पीठवत् आधारभूता स्त्वृक्षोऽस्त्येव इतरतः संतोष्यर्थः वृक्षनुसर्वसर्गेष्वप्येकरूपेण सन्निहिते
 कदली वनमंडपवदित्याह सर्वत्यादित्वा सर्ववर्मांतरसर्ग एवाद्या सर्गांतराणां च अदूरं बहिर्विस्तीर्णैः प
 त्रे हि वपीवरहस्तिमतर्ह इति परेणान्वयः १७ दृग्गंतं विवृणोति कदल्यामिति १८ श्रीरामजी सहाय

वा.टी.
स्थि
३५

सर्वशक्तिमताति ३३०

35

ननु बहिर्मुखं त्रानं स्वमात्मानं न पश्यत वाद्यानां तु परे धामानं पश्यत्विति चेन्नेत्याह आकाशेति विज्ञात्मानमिव
तेषां सर्वेषां वाद्यानामप्यात्मानं परमाधिपं कं रूपं न पश्यतीति यथा अभ्रमः निःशेषो निवृत्त भोगिर्मुक्तः दृशी भूत इ
प्रतापन्तं दूतं न पश्यति तदुत्तरार्थः ३० तथा च दृश्यं दृश्यतया न दृश्यं व्यक्तं न दृष्टा त्रयं त्रयं भावः ३१ ननु प्रमातुरो
तर आत्मा विषयाभिमुखेन तेन न दृश्यतां च दृष्टि विषयाधिष्ठानं भूतं तु बहिर्भाषा दृश्यतां तत्र प्रत्यक्षं ब्रह्म त्वस्या
न पयोगादित्याशं क्यार तादृगिति यत्र घटादि विषय प्रदे रो वृत्त्यविधि न्नस्य दृश्यं तैर्वा घटाद्यकारानुरजनानि
स्वस्यापि नादृग्भावस्वरूपेण विना घटादि दृश्येन शक्यं तत्रापि दृश्यं दृश्यतां दर्शनादौ तादृगो दत्तादौ निरस्तेव तत्र

आकाशविशदो दृष्टा सर्वा गोपि न पश्यति तेषां निजमिवात्मानं दृशी भूतमिवाभ्रमः ३० आकाशविशदं च
स्वयत्नेनापि न लभ्यते दृश्यं दृश्यतया दृष्टे त्वस्य लाभः सुदूरतः ३१ तादृग्भावस्वरूपेण विना यत्र न दृश्यते
तत्रापि दूरो दस्तेव दृष्टुः सत्त्वस्य दृश्यता ३२ दृश्यं च दृश्यते तेन दृष्टाराम न दृश्यते दृष्टे व संभवत्येकोनगुण
श्रमिहास्ति हि ३३ दृष्टा सर्वात्मको दृश्यस्थितश्चेत्कैव दृष्टता सर्वशक्तिमता राज्ञाय यत्संपद्यते यथा ३४०

हेतुगर्भविशिनी सत्त्वस्येति विषयवृत्तितादृश्या निरक्तस्वरूपादिविषयसत्त्वमिवात्र स्पष्टवधारणा शक्तेरिति भावः
३२ यदि सर्वथा दृष्टान पश्यते तर्हि किं तन्मात्रं यत्तत्तान्नाभसिद्धिरित्याशंक्यत दुपायमाह दृष्टे व संभवतीत्या
दिना ३३ कुतो नास्ति तदाह दृष्टं दृश्यं प्रदे शास्थितस्य दृष्टत्वे अति प्रसंगात् सर्वभूताधिवासः साक्षाच्चने
त्यादि श्रुतेः सर्वमात्मा दृश्ये स्थितस्य दृष्टा वश्यं वाच्यः एवं चेत्तस्य स्वात्मभूते सर्वस्मिन् दृश्ये स्वात्मानं क्रियाविरो
धात् कुतो दृश्यतेत्यर्थः यदि तु सर्वशक्तिमत्त्वात्समर्थो राजेव दृश्यसंपाद्यत तत्रानुभवते दृष्टा भविष्यतीति बुद्ध्या
स्तद्वितीति रिक्तापकरणाय तत्त्वशक्तिसंकोचाप्यतरं विवृतस्म एव तत्र दृश्यरूपेण तथान्तादौतीति पक्षस्यैव

सिद्धिरित्याह

राम
३५

अकारणमादिकारणमितियदुक्तं तदा शोषो दुर्गन्धश्च प्रागुक्तबीजं हृत्तपेक्षया त्रयशोषो विशेषस्तस्माद् बीजमिति बीजं
बीजवपुर्बीजाकारं जहत् सत् अकुरादि फलीभूतं लोके विलोक्यते न तथा त्रयेति अतएव तद्विवर्त्तोपादानं स्वसमसंज्ञा
ककार्याभावादकारणमित्युक्तमित्याशयः २४ विशेषांतरमपि दर्शयन्निर्विशेषस्योपचारादेवोपमापुन्य स्नानव
स्तुहमेत्याह बीजस्येति सर्वस्वरूपं अवयवगुणगद्विचित्राकृतिमत इतर व्यावर्त्तकज्ञातिसंस्थानादिमतत्वेन बीजेन
समीकर्तुं तुल्यितुं २५ तस्यैवोपचारस्य किं फलं तदाह स्वमेवेति अस्वाभं अनात्माभासं २६ यदि स्वमेव जगदा

बीजं जहद्बीजवपुः फलीभूतं विलोक्यते ब्रह्मजहन्निजवपुः फले बीजं च संस्थितं २४ बीजस्याकृतिमत्सर्वते
नानाकृतिमत्पदेन पुन्यते समीकर्तुं तस्मान्नास्त्युपमाशिवे २५ स्वमेव जायतेऽस्वाभं न च तज्जायते न्यदकं अ
तो न ज्ञातं भाजानं विद्धि ब्रह्म न भोजगत् २६ इदं पश्यन् स्वमात्मानं न दृष्ट्वा संप्रपश्यति प्रपंचाक्रान्तसंविज्ञेः
कस्योदेति नेजास्थितिः २७ भगवद्भगवत्त्वभातो सत्यो केव विदग्धता विदग्धतायोस्तत्प्राप्तुं केवासौ भग
वत्किंका २८ आकाशविशदेदृष्ट्वा सर्वगोपिन पश्यति नेत्रं निजमिवात्मानं दृशीभूतमहो भूतः २९ रामः

भासं पश्यति तर्हि कुतो स्थानार्थं प्राप्तिर्यतस्तत्परिहारापशब्दं सफलं स्यात्तत्राह इत्यमिति यथा भूतं स्वमात्मानं न प
श्यतीत्यनर्थवानर्थ इत्यर्थः २७ आस्त्युदये स्याभादविक्रयव्याप्यपूर्णं नंदस्वप्रकाशतावस्था संपन्नो न्याशयेना
ह भगवत्स्तेति विदग्धताविद्वता २८ निर्मलस्वप्रकाशसर्वगतस्वभावत्वात्सर्वेषां सर्वदा स्फुटदर्शनाहो यात्मा
कदापि तत्त्वतो न वीक्ष्यते अहो बहिर्मुखानां भ्रान्ति प्रावृत्यमित्याह आकाशमिति यथानिर्गुणवत्प्रवणत्वात्स्व
मात्मानं न पश्यति तद्वत् २९ ॥

वा.टी.
स्थ.
३६

पयज्ञादीनामस्मदादि संसारदर्शनं शुद्धिवशादेवेत्याह शुद्धचेति सर्वगतब्रह्मेकरसत्वात्सर्वगंतमिलनमपि सु।
कीयपरकीयरचमानो देवात्कचिन्संवादः स्यात् कल्पनात्मकमेवेत्याशयेनाह सर्वसामित्यादिना ४६ ४७ ते
नस्वप्नपरंपराभ्रमणं प्रतद्वासनादायोऽद्वैतराः चित्तावासनाद्वा नुरूपविवर्त्तसामर्थ्यं सार्वत्रिकमिति दर्शय
ति यद्यत्रेति ४८ अतएव चित्सत्तायास्तेनानुबधानुभवइत्याह तयेति अनुभवाणवः सूक्ष्मी भूतानुभवाः ज
गदाकारवासना इति यावत् ४९ परमाण्विति तथा च चित्जगत्तोः कात्स्न्येन परस्परान्तःप्रविष्टत्वमाश्चर्यं म
येत्यर्थः अथवानिदमाश्चर्यं चिदाकाशसौवजगद्भवेदेन गृहीतस्य स्वात्मनिलीनत्वादित्याशयेनाह।

36

शुद्धाचसा सर्वगतो तेन तत्तेलनेमिथः सर्वेषां पयज्ञादीनां स्वसत्ताभ्रमरूपकः ४६ जगदीर्घमहास्वप्नः सोपमंतः
समुत्थितः स्वप्नात्स्वप्नांतरयातिकान्निद्रतपरंपराः ४७ तेनोपलभः कुशादावसोऽद्वैतराः स्थितः यद्यत्र चि।
द्रावयति तत्राशुभवत्पले ४८ तथा स्वप्नेऽपि यद्दृश्यं तत्काले सत्यमेव तत् चिदगारंतेरसतिसमस्तानुभवा
णवः ४९ परमाणुजगत्तमेनैव चित्परमाणवः लीनमाकाशमाकाशेऽद्वैतव्यभ्रममुत्सृज ५० देशकाल
त्रिधाद्वैतैः स्वैरेवाणुभिरेव चित् आणननुभवत्यंतरितराणि न संभवात् ५१ स्वयंसर्गस्य कचित् स्वप्ने चि
दणुरवदकः ब्रह्मादिः कीदृनि सस्येद्दृष्ट्यानुभावितः ५२ कचिन्न किंचिदेव हवस्तु तस्तुन किंचन स्वयंसत्

लीनमिति ५० उक्तमेव प्रपंचयति देशाद्यादिना अणुभिः सूक्ष्मैः स्वैरेव चिदंशैः स्वात्मभूतानेवेतराणां वानुभवति
ननु वस्तुतस्तदंतराणि इतराणां संभवादसंभवात् ५१ ब्रह्मादिकीदृनि सस्येकीदंतस्य माधारणस्तत्र दंतः करण
पाधिवशाच्चिदणुरवदकः प्रलयकाले अस्फुरादिसर्गस्य स्वप्ने प्रसक्तं तत्रेद्दृष्ट्यानुभावितो भवतीत्यर्थः यद्
नुभूयते किंतु दितितत्राह कंचितमिति किंचिदेवेत्यनिर्वचनीयमित्यर्थः तद्विना किंतु तत्राह स्वयंसत्पमिति यथा
कचिद्रातः स्वयं स्वकं धमास्तुति तद्चित्परमाणवाजीवाः स्वयंसत्पमात्मरूपमेव दंतं मन्यमानाः आत्मा स्वार्

यत्तत्पर्यः
तम
३६

नक्षत्रानुभवस्यास्य सद्योदेति तत्रा यथा मधुरसेनासः खंडो भवति भासुरः ३५ रसतामजहञ्च
च फलपुष्पात्नेतान्तः चिदुद्गासस्तथा जीवो भूयो भवति देहकः ३६ चिन्मात्रतोनामजहदेवदश
नदस्त्रयी अंतः स्वानुभवश्चैव जगत्स्वप्नप्रपश्यति ३७ अहंतादि रसभोजनखंडकत्वमिवात्मनि
नानाखंडमहस्रोदो रद्वितीये निर्ज्जात्मनः ३८ यथोदीतरसो भोजनश्चिन्मात्रो देत्यसंभ्रमः चिदसेनासह
कारणकचला मात्मनात्मनि ३९ इष्यशाखा शतादना नापि हतो तो वगम्यते खंडः प्रत्येकमेवायं
यथा रसचमत्कृति ४० स्वादेत्यवमेवैव वित्पृथक् पश्यति संस्थितिं यापोदेति यथा यस्या जाव
शक्तेः स्वयं सति ४१ तांतां तथेति सा स्वात्मचिद्रूपं भुवनस्थितिं जीवसंस्तयः काश्चित्प्रमितं तत्परस्य
४२ स्वयं चिद्रूपं संसारसाध्यं चिरकालतः सूक्ष्मया परया हृष्यात्पश्यन् ज्ञाने च तस्य ४३ जगज्जाल
सहस्रशोणपरमं एवं तदेवैव चित्तेन भविष्यात्काले ज्ञात्वा यामनिले जले ४४ संतिसंसारलसाणि तत्त्वै
तं तां शीतदशी योति खंडो शीतः अयं दृश्यमानः खंड एतद्द्रव्योद्गलनक्षणः वनखंडः यथा यथा स्वरसचमत्कृतं स्वादयति
अनुभावयति एवं तथानुया एवाचित्पश्यन् अनुभवतीति परेणान्वयः ४० यद्यगिति वीक्षितं बोध्यं प्रतिब्रह्मांडमि
त्यर्थः चमत्कृतिं वेदितुं तत्कृत्यकं वि विवृतं जीवसंस्कारोद्भास्यं एवं तु रिह्याह यायति ४ तत्र समानाका
रवासनोद्भवः शङ्कावाना मयि संस्तयामि लती विद्वांसं सति मेलने भुपवर्गितं भुपसंहरति जीवसंस्तयति

भारः सत्प्रयत्नादिना ज्ञानवन्नरनिष्ठायुक्तना
अद्विजानादादर्शनापयेनसर्षः ४३ ४४ ४५

४२ सममार्गोपरसंस्तनिमहस्यदीनिकउपायल

इंद्रियजयाभ्यासपूर्वकमेवैवेराग्यं विवेकहेतुर्नीत्यादशमित्याह यथेति देहे नोपयुक्तं पश्चात्सनादिनियमेस्सेवितं ६६
विवेकोपिवेराग्यमुमुक्षोत्कथायादननसम्यासप्रवर्णादिफलपर्यवसित एव तन्मात्रमुक्तिजन्मप्रतिष्ठापयत्
ज्येष्ठतनवाङ्मात्रपत्न्यावित्तदृशयति विवेकस्यादिना यस्य वचस्पविवेकोस्ति न मनसितेन अविवेकितो अ
परित्यजेति सादुःखा येव भवतीत्यर्थः ६७ तर्हि मनःप्रतिष्ठापयत्तस्य विवेको वैलिंगाभिति च देराग्यदादमित्या
ह यथेति यथा प्रत्यक्षः स्पर्शः पवनलिंगेन बाङ्मात्रतद्दृश्यार्थः तानव अपनक्रमेण नाशः रागिण्यावाङ्मात्रद
श्रितो विवेकशारवायशाखात्मकत्वाद् विवेक एवेति तुल्योत्पद्यतेति चित्रा मत्तमिति चित्रलिखितममृ
तं पीयूषं वा रिवा ६८ यत्तद्दृशानि संप्राप्तिपरिहारानुक्लान्प्रवृत्तिज्ञानोदयेन मूलोच्छेदात्परात्तीयत एवा त

यथा देहापयुक्तं हिकरोत्पारोग्यमौषधं तथेन्द्रियजयभ्यस्तेविवेकः फलितो भवेत् ६६ विवेकोऽस्ति वचस्पवचित्र
ग्निरिव भास्वरः यस्य तेनापरित्यक्तादुःखा येवा विवेकिता ६७ यथा स्पर्शेन पवनः सत्तामायाति नो गिरा त
था स्थातनवेनेव विवेकोऽप्यविबुध्यते ६८ चित्रा मत्तना मत्तमेव विद्विचित्रानलनानुत्तमवविधि चित्रा गता
नूनमनेगनेति वाचा विवेकस्तु विवेक एव ६९ पूर्वविवेकेन तनुत्तमेति रागाथवरं च समूलमेव पश्चात्
त्यरिस्तीयत एव यत्तः सणावना यत्र विवेकिनास्ति ॥ ७० ॥ इति श्री वासिना ० स्थिति ० सविनखडावतारः सर्गः ॥
॥ १८ ॥ श्री वसिना जीवजीपरे ब्रह्म सर्वत्र खमिव स्थितं तेन जीवा दरजगत्पि जीवोऽस्ति कथं १ राम कुरु

साधत्र विवेकतास्ति स एव युगास्तन्मात्रमुक्तिप्रतिष्ठापयत्तस्योपपावन इत्यर्थः ॥ ७० ॥ इति स्थितिप्रकरणं असादृशः सर्गः ॥ १८ ॥
यथोपास्ति फलावाधिबोधात्सात्मात्मसंस्थितिः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनां स्थितस्तु यथेति च त ननु जीवांत जीवांत जीव
परंपरा कल्पनायां वाद्यवाद्यजीवा अंतरातरजीवजगतामिधिसानत्वाद्दीजं स्फुल्लयातराणां वाद्यजीवात्मभाव
बोधात्तत्र द्रावप्राप्तिक्रमेण सर्ववाद्यजीवस्य ब्रह्मावोधादयमुक्तिर्बुक्कानांतराणां साक्षाद्दृश्यस्तत्र तत्रासन्नि
धानेनाधिष्ठानत्वलक्षणवोजत्वासंभवे च सर्वेषां नृत्पतया तत्र दंतस्सत्त्वं कल्पनानिर्मूलस्यादित्याशेषजीवोदर
गतं जगज्जीवानामपि ब्रह्मेवाधिष्ठानत्वाद्दीजमिति साधयति जीवजीवमिति तेन सर्वत्र स्थितत्वेन हेतुना १७०

द्रवबोधा
३

राम
३७

天

सप्रपंचस्यानवस्थितस्योदयपितृव्यवित्तितमत्सत्तैवाज्ञानसहितोहेतुर्ज्ञानेतु न किंचित्कायासीदस्मी भवितुमर्थात्
शयेनाह जीवांतरित्यादिना ६१ ६२ बुद्धः पुराहता पुरावत्प्रवणतात्यक्ता प्रत्यक्प्रवणत्वसन्निभसमयगपदेवचतुस्त
ह्यचतुर्व्यतः परिज्ञातसहिन्नशयात् ६३ सर्वतत्त्वदर्शनत्वात्तत्त्वज्ञानाच्च मुक्तिर्दर्शयित्वा तत्प्राप्तिप्रतिष्ठापानादि
यजपाधिविचारातात्पुनश्च नैरावक्तुमुपक्रमतत्त्वविचार इति ६४ वराहप्रवक्तविचारएवफलपर्यवसायी नरागी

निकषमित्रार्थः ८१०१०

एकांतरेकस्तदंतरापेक इति परंपरा कल्पनायां कदली दलवेदे कैकांतर्वह इति परंपरा कल्पनायां तु धरोदरे कीटा इति
 भेदाः २ तुल्याधिष्ठानकत्वे आंतरत्य कल्पनानिर्मूलत्वे अपेकः परिहार इति चेन्न माह योय इति ग्रीष्मकल्पात्मनो विदा
 अदेहान्तर्वर्तिनो निमित्ताद्योयः कृमिः सन्नदं तरव भवति तथा शुद्धचित्त्वमपि आंतरवाधं वायुदोदवयव इत्येव भवति
 तत्तद्भाक्तातत्र तत्र जीवो भवतीत्यर्थः ३ प्राक्तनपुरुषप्रयत्नरूपकर्मवशाद्वा सर्वव्यवस्थार्थसिद्धिरित्याशयेनाह योय इति
 ४ कर्मोपासनतारतम्यानुसारिदेवतासायुज्यश्च पित्रो देवजीवांतस्मृतयेन भोगप्रसिद्धिः शास्त्रप्रमाणान्तिदः

चिद्वैक्यनाम्ना ज्ञात्वा जीवांस्तस्मींश्च ज्ञातयः कदलीदलवत्संनिकीटादिवधरोदरे २ यो यो नामयथाश्रीभक्त
ल्लस्वेदाद्भवेत्कामिः यद्यप्यभ्युदितस्त्वतर्ज्जीवो भवति स्वतः ३ यथा यथापतंतते जीवका स्वात्मसिद्धये
तथा तथा भवन्त्याशुविचित्रापासनक्रमैः ४ देवान्द्वयजोपाति यत्ता यत्तान्ब्रूजंति हि ब्रह्म ब्रह्म यजोपाति प
दनुच्छंतदाश्रयेत् ५ समुक्ता भग्नुपुत्रो हि निर्मलत्वात्स्वसंविदः बद्धः प्रथमदृष्टेन दृष्टेनाशुस्वभावतः ६
अविज्ञातापरिज्ञानावात्ता यत्प्रथमपुरः संवित्प्राप्तोति तद्रूपा भवत्यन्यानकाचन ७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ना
यत्स्वप्नदृशमेवं भगवन्त्वक्तुमर्हसि कथंच जाग्रत्प्राप्त्या त्वप्रोक्ता गच्छन्ः कथं ८ श्रीराम उवाच ॥

त्याप्रायेणाह देवानिति ब्रह्महिरण्यगर्भाख्यं परं चनेयुर्विदेयकिमुपादेयंतदाह यदिति ५ भार्गवोपाख्यानप्रश्नः
 त्रैलोक्यं नुकूलमित्याह सप्ततिप्रथममहर्षनाक्षरोरूपेण मुक्तावडोभूदित्यर्थः ६ तथा सांख्यमुत्पन्नावस्तसंविद्येयव
 यमुत्पाद्यतेतथैवभवतीतिवास्तवप्रस्तात्मभावेनैवसांख्यमुत्पाद्यानभिध्याजीवादिभावेनत्याशयेनापसहरातिउ
 वाति सांसारिकव्यसनायैर्वावदपरिहृयानित्यर्थः ७ संवित्कदावात्माकदावाप्रोहेतिविशेषंज्ञानुंजाग्रत्त्वम
 दशमवैतन्यहनुश्रीरामः पृच्छति ज्ञाग्रदिति अथराज्ञावभासत्वाविशेषेपिज्ञाग्रत्वथैकनहेतुनाज्ञाग्रत्सत्य

नाय्यवहारहेतुः स्वप्नसुनाशप्रयकाराश्रमद

वा.टी.
स्थि.
३९

प्रसंगात्प्रत्युत्पत्तिर्यथावस्थान्दर्शयति ज्ञात्विति चित्ते उपरते सर्वव्यवहारोपरमवति सति चित्तसाम्यं शास्त्रतो ज्ञात्वा विचारेण
ग्याभ्यां स्वप्रयत्नेः संबुद्धः प्राप्नोति साक्षात्कारं योगी ज्ञायत्स्वप्नसुषुप्तेषु प्रसिद्धेषु प्रागुक्तभूमिकाभेदेषु वा व्यवहरन् अथ
शब्दान्तरमाधिरूपिणो धर्माद्वैतानुर्यात्मस्वभावाद्प्रच्युतः संदेवतु यो वस्थावान् स्मृत इत्यर्थः २५ प्रकृतानामु
द्युप्तिमेवावधारतः प्रागुक्तस्वप्नप्रवृत्तारं प्रपञ्चयितुं चित्तात्प्रतिमाह सुषुप्तेति सोम्यतो प्राप्नोति प्रागेरुपलक्षितः सज्जीव
वैधानुर्यदा भोजवत्पदं परिपाकादित्येवमप्येते रवचाल्यते तदा सा जीवचित्त्रत्वाद्वागुक्लप्राक्तनसंस्कारोद्दि

39

सात्त्विकचित्त्युपरते साम्यं व्यवहरन्नापि ज्ञायत्स्वप्नसुषुप्तेषु संबुद्धानुर्यात्स्वप्नतः २५ सुषुप्ते सोम्यतो योतिः
प्रागेः संचाल्यते यदा सज्जीवधातुः सा सा विचरति अत्र तयोदितः २६ स्वातन्त्र्यस्थजगज्ज्ञालभावाभावेः
क्रमक्रमैः पश्यति स्वांतरे वा भुक्त्वा रवीज इव द्रुम २७ जीवधातुर्यदा वातिः किंचित्संतुभ्यते भ्रंशं ततो
स्पृष्टं सुषुप्तेति पश्यत्यात्मानि खगति २८ यदा भ्रमसात्त्विकसौतदा वा र्यादि संभ्रमं अंतरेवानुभवति स्वामो
दंकुसुमं यथा २९ यदा पित्रादिना क्रांतस्तदा ग्रीष्मादिसंभ्रमं अंतरेवानुभवति स्फारं वाहिरवा खलं ३०
रक्तापणीरक्तवर्णान् देया कालान् च हिर्यथा पश्यत्यनुभवात्मत्वात् तत्रैव च निमज्जति ३१ सेवते वा सनां
धातां सोतः पश्यति निद्रितः पवनतो भेतारं ध्रुवं हिरक्षादिभि र्यथा ३२ ॥ १० ॥ अंतरे ॥ १० ॥

धात्विजतयोदितं आविर्भूता भवतीत्यर्थः २६ ततः स्वप्नदर्शनमाह स्वांतः संस्थिति जीव इव यथा योगी जीवे स्थि
ते द्रुमे योगी शक्राभावि विस्तारयुक्तं विविच्य पश्यति तद्द्रुम २७ उक्रमेव स्फटमनूद्य चिदादहं
कारोत्पत्तिभ्रंति भेदनिमित्तानि च आह जीवति सुषुप्तेः पुरोवायदा वातिः किंचित्संतुभ्यते तदा अहमस्मीति पश्यति
यदानुभवं संतुभ्यते तदा स्वगतिं आकाशगमनं पश्यतीत्यर्थः २८ अंभसानाड्यो सरगतश्चेत्यप्युच्यते २९ ३०
रक्तेन तोयं तर्गतं रघरेण पूर्णं अद्भुतः सन्देधान् गौरिकादिव्याप्तदेशान् कालान् रक्ताभ्यां संध्यादिकालान्

॥ १० ॥ अंतरे ॥ १० ॥
राम
३९

यदा लरीयक्रमंच १८ वाचिककायिकविशेषोपरमे स्वप्नोदयः मानसविद्योपस्योपरमे लसुषुप्तिरित्याशयेनाह मनसेत्यादि ३

तत्रास्पवासनोद्भवान्स्वप्नदर्शनमित्याह तस्मिन्निति श्रुतेषु श्रुतान्तर्गतनाडीषु १७ तस्य जाग्रदर्थे इच्छादिचिन्ति १
८ अनुभवकाले प्रत्ययस्य स्वप्नाविशेषेणार्थप्राप्तिरित्युक्तं प्रत्ययभेदानंतरं स्थिरत्वकल्पनाद्वाग्रदित्यवगम्यते इत्यर्थः सु
सुप्तादीत्यादिना २० आलोकिककारकः निर्विकल्पकप्रकाशमात्रनिमित्तं २१ पूर्वार्द्धेन स्वप्ननिमित्ताभावउत्तरार्द्धेन जाग्र
त्निमित्ताभावउक्तः २२ ननु सच्चिदानंददासं पन्नो भवति स्वप्नपीतो भवतीति मत्स्या सुषुप्ते जीवस्य ब्रह्मण्ययः २३

तस्मिन् प्रसर्पत्यंशेषु सर्वा संविदुचेति हि इत्युत्पत्तेरिति चित्ताख्यमंतर्लीने जगद्भूमे १७ इच्छादि सुषुप्तेषु प्रसरे
तीवहिर्मयं नानाकारविकाराद्यं रूपमात्मनि पश्यति १८ स्थिरत्वात्तत्रैवाथ जाग्रदित्यवगम्यते जाग्रदु
मइति प्रोक्तः सुषुप्तादिक्रमेण २५ मनसा कर्मणा वाचा यदा लुभ्यति नो वपुः शोतात्मा तिसृतिस्वस्थानी
वधातुस्तदा त्वसो २० समता वागतेर्वीतेः सो भ्येत न हृदये निर्वीतसदने दीयो यथैलोकिककारकः २१
ततः सरति नांशेषु संविदुभ्यति तेन नो न चैतच्छरादीन्यायातिरंध्राण्यायाति नो वहि २२ जीवोत्तरवस्फुर
तितेन संविदुभ्यति ते शीतसंविदुमश्च स्नेहसंविदुभ्यति २३ जीवाकाराकलोकाचिच्छ्रितिः स्वकृतया
त्मनि दृश्यामाया तिसो सुप्ता सोम्यातां विचेत नो २४ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥ ० ॥ तमजी सहस्रम् ॥

येनैतत्कथं तदा दीपवज्जीवावस्थानमुच्येत तत्राह जीवइति जीवोहमिति संस्कारसचिव एव ब्रह्माप्येति तत्राह मु
क्तं अनित्यं तैलसंविदिवत्तद्वाचापन्नः स्फुरतीत्यर्थः २३ ननु तीर्णोहितदासं चोक्तं कानहृदयस्य भवति स
त्तिलको इच्छाः इतो भवतीत्यादि मतिभिरात्यंतिकव्रत्तैको केनोर्हि कागतिस्तत्राह जीवाकाराति प्राप्ती
वाकारायाकाचिच्छ्रितिः साकला उपोद्धितव्यात्स्वकृतया ब्रह्मात्मनि विचेतनापथ्येनैतन्नश्वत्थादशगमा

ननु तत्रैवैतत्प्राप्तिप्राप्तेः प्रमाणं न तस्मिन् २५ ॥

जाग्रदवस्थायाः प्रमाणं न तस्मिन् २५ ॥

अनाक्रान्तांनीन्द्रियक्रियाणि चक्षुरादिस्थानानि येन सतथाविधः सन्तः अंतरार्थानुभवः ३३ तस्य ज्ञादयात्मा मिलन
 तत्तमाह समाक्रान्तेति योजी बोधदा तु व्यस्सन् समाक्रान्तिद्रियक्रियाभूत्यावर्तिः शब्दादीन्यपरिष्यति न दर्शने
 जाग्रदित्याहुरित्यर्थः ३४ जाग्रदादिभेदः प्रपञ्चे जगति सत्यता बुद्धिरवाभिवेशहेतुत्वादनर्थ इति सर्वे येत्या
 ह इतीति इह असति जगति सत्यतात्प्रादुर्भावेनैव भावनीया कुतः यतोपाहृतिर्मतिराध्यात्मिकानिमित्तैर्मरणं
 तिरधिभोति केनिमित्तैर्मरणं संहतिर्देविकेनिमित्तैर्मरणं तद्वत्तवश्च यदायास्तौ वा भावना अवश्यं संपादयि

अनाक्रान्तेन्द्रियक्रियायतः तु व्योमन्तेरवसः सविदानुभवत्यामुसस्वप्रशक्तिकथ्यते ३३ समाक्रान्तेन्द्रियक्रि
 द्रायः तु व्योमावायुनायदा परिष्यति न जाग्रदित्याहर्जुनि सन्नमाः ३४ इति विदितवतात्पथाधुनातः प्र
 थितमहामतेनेह त्वतात्पथा अस्ति जगति नेव भावनीयाम्भितहति संहतिर्देव भावनीया ३५ ॥ स्थिति प्रक
 रणे जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ततुल्यस्वरूपविवारः सर्गः ॥ २४ ॥ ग्रीवसि स उवाच ॥ एतेन कथितं सर्वं मनोरूपनिरूप
 णं मयाराधय नान्येन केनचिन्नामहेतुना १ इह निश्चयं चैतन्यद्रावधतिभूरिशः तन्नायात्पन्नानां प्लघाद
 यः पिंडो ग्नितामिव २ भावाभावयोरोत्सर्गदृशाञ्च तन कल्पिताः नासत्यानापि सत्यास्तामनश्चापलकारिताः ३

जीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति ग्रीवसि सनात्यर्थप्रकाशस्थिति प्रकरणे एकोनविंशति सर्गः ॥ २४ ॥ विष्णोर्हि मनसो भ्रांतिः १
 सत्यात्मानवत्नं विनः सत्यात्मा त्वेन चेतो विष्णोर्चात्मा त्विदं वर्णनं प्रवृत्तिं जाग्रदादिस्वरूपवर्णनस्य प्रसुतार्थं सर्वं
 धंदृशयति एतदिति मनोरूपं निरूपयति यथा वक्ष्यते नेनोपायेन तत्र या भूतं मनः स्वभावपरिज्ञानाय जाग्रदादि
 वर्णनं प्रसुतं नान्येन प्रयोजनेन नैवार्थः १ अनेन मनसः कीदृशः स्वभावः परिज्ञान इति चेदहं भावितार्थाकारधार
 णस्वभाव इत्याह इति २ तेन सदसद्व्युत्पत्त्येवोपायद्वयप्रत्ययविषयाः सर्वे मनः कल्पना मात्रत्वात् सदसद्विलक्षण

इति सद्भिस्त्वहं भवति ३५

तद्योग्यासासनतत्प्रतिबोधानुदयपरिभाषः ८

दिकृतपरिच्छेदाभावात्तत्कालकृतपरिच्छेदाभावान्नित्ये आदिपदेयाजबस्तुकृतपरिच्छेदविरहान्निरामये स्नानाविष-
याकारकलुषाकुतश्चित्कारणसंभवः केतिस्वरूपासंभवः इयमित्यपराक्षताचमनसोदर्शिता २ यद्यविद्याक-
लंकवेशादितितित्त्रयास्तत्रायाह यस्मादितियत्रकालत्रयेपि द्वितीयेनास्ति तत्र निमित्ततः स्वतः प्रकरणतोपि
कलंकसद्भावो न शोभाति इत्यर्थः ३ एवं पक्षे वासिष्ठावस्तुपरिचयचमत्कारिण्युद्धि कोशाले प्रथमं प्रशंसति
साधितित्तमोमकरदनिष्ठादश्च वस्तुनुभवचमत्कारोपस्थाः ४ ५ अद्विदात्मनि आविद्याकलंकेन युक्त इति
प्रसूयद्वात्मानमवभूतवत्तरशोतनचत्तप्रतिवयम्भनोनिरूप्यामोघेन सतयापकृत यस्तु अद्विदानुभूतवान्

दिकालाधानवद्विन्नेतते निन्ने निरामये स्नानासंविन्ननोनाम्नीकुतः केयमुपस्थिता २ यस्मादप्यन्तमाना
स्ति नभूतं न भविष्यति कुतः कीदृशं तत्र कलंकस्तस्य विधेते ॥ ३ ॥ **श्रीवसिष्ठ उवाच ॥** साधुरामत्वया प्रोक्तं जा-
तान्ते सोऽक्षभागिनी मतिरुत्तमनिष्ठादानं दनस्य वमंजरी ४ प्रवर्षापरविचारार्थं तत्परेण म्भतिस्तव संश्रयसिपदे
प्रोक्ष्येयं त्राप्यं शंकरादिभिः ५ प्रसूयस्यास्तु हे राम न कालस्तव सांप्रति सिद्धांतः कथ्यते यत्र तत्रायं प्रश्न उच्य-
ते ६ सिद्धांतकाले भवता प्रसूयो ह मिदं परं करामलकवेत्रनसिद्धांतस्ते भविष्यति ७ सिद्धांतकाले प्रोक्ष्येयं
स्नानवविराजते प्राप्स्यी बहिर्के के गोक्षर्युक्ता शरीरदिसृजः ८

विद्वांसमेवात्मानम्भन्यमानस्तनस्वानुभवविरुद्धा आत्मानः अद्वैतकथमिति शंकितव्यं न त्वनुभवविरुद्धं अद्वैत-
भुपगम्य अद्वैतान्तरिकमिति ज्ञानोपदेशाकाले वित्तवत्प्रसूयवत्सर इत्याशयेनाह प्रश्नस्येति यत्र निर्वीणा प्रक-
रणतवात्मदर्शनसमाधिप्राप्तिज्ञानंतरं सिद्धांतः अनुभूतारूढ एवायं मया स्वानुभवसंवादाय कथ्यते तत्रायं प्रश्न
उच्यते समाधीयत इत्यर्थः ६ वस्तुमिन्नचत्तनाम्नामिपुनर्वा अहं प्रसूय इत्याह सिद्धांतकाले इति तेन प्रश्ननमया

समाहितेन प्रसिद्धांतः अनुभवारूढतत्क आत्मा
प्रविष्यति ७ सरस्वतु संज्ञायुक्ताननुकेको

वा.टी. स्थ. ४३
 ४३
 ४३

43

चिदाकाशात्मना स्वात्मनीतिशेषः कल्पितवस्त्वसुवेधात्मनि ब्रह्मवस्त्वैव नानावेचिष्मिन्वगतं दुःखसंसारान्मनाविभाव
 तद्व्याशयेनाह कल्पितं कल्पितमिति ४७ तदेव कल्पनात्मागिपरमपुरुषार्थसुखपरिशिष्यतइत्याह यदनुकूलमिति ४८
 ४९ अभ्येष्टज्ञानादुच्यते न प्रेक्ष्यतन्निबृत्तौ च दृष्टं तन्माह अन्यएवेत्यादिना ५० अयं देहादिसंघातः श्रुतिशेषवयो
 वनयोर्मध्यमेचिचतुर्होयनादिकाले प्रकाशानि शयोर्मध्यमेमदोधकारकाले वा छायावृत्तमूलादिप्रदेशस्थगाढाध

चिदाकाशात्मनावंधस्त्वबंधेनैव कल्पितः कल्पितं कल्पितं बलुप्रतिकल्पनयान्यथा ४७ तदेवान्यत्वमाह
 त्वेस्वमहारात्रयोश्चि यदनुकूलमनापासमनुपाधिगतभ्रमं ४८ तत्तत्कल्पनयातीतं तत्सुखोपेव कल्पते अन्य
 एव कुस्त्रलेतुसिंहोस्तीति भयं यथा ४९ अन्यएव शरीरांतवद्धोस्मीति भयं यथा अन्यएव कुस्त्रलेतुप्रेक्षसिंहो
 नलभ्यते ५० तथा संसारवेधार्थः प्रेक्षतो सो नलभ्यते इदं जगदयं चाहमिति संघातमुत्थितं ५१ बालानां म
 ध्यमेकाले छायावेतालको यथा कल्पनावसतो ज्ञतो भावाभावाः शुभाः शुभाः ५२ स एव सत्ताभावाति सत्ताम
 पि पुनः स एव सत्तामोतवगोहणी कार्यगहीता कंठलं विनी ५३ करोति गहीणी कार्यसुरतानंददा सती कोतव
 मातभावेन गहीता कंठलं विनी ५४ नूनं विस्मारयत्येवमन्मथं मातृभावनात् भावानुसारिफलदं पदार्थे धिम्
 वेत्तु ५५ नेष्टेनेह पदार्थधुरूपेनेकमुदीर्यते इह भावनया चेतोऽप्याभावात्फलं ५६ तच्च तत्फलं तदा कार्य
 तावत्काले प्रपश्यत न तदस्ति न यत्सत्यं न तदस्ति न यत्सत्त्वा ५७ यद्यथा यन्निर्णीतं तच्च यत्तिनलक्ष्यत भावि
 य ३

कारः ५१ चैतालिकीवेतालाकारा भावावेभवभावोदरिद्रांतदूपाः शुभाः शुभाभावाः ५२ असंज्ञातिरोभावं पुनस्सत्ता
 भाविर्भावमप्यायांतीत्यर्थः पदार्थानां कल्पनानुसार्यर्थक्रियाकरिता प्रसिद्धे वेत्याह मातेवेत्यादिना ५३ ५४ ५५ ५६
 ५७ भावितः आकाशमातंगोयनतथाविधं मनः तस्मिन्कल्पितया बोधमस्ति तया काशगजभावनामातुरसंत्याम

राम
 ४३

रमारसदिदृश्यायामित्यादिना संप्रति तत्सर्वं ३८

तन्मयत्वं दृश्यं प्रायत्वं यन्नदेव प्रागुक्तं क्रमेण बंधकं कर्म भवतीति विदुरित्यर्थः ३७ इदं एषेन किं प्रपरादं पदार्थं तन्मार्जनं
मुच्यते इति चेन्न तत्राह एषेति ३८ तपनस्सूर्यस्तस्य दत्तापनमालोकः ४० दृश्यमार्जनं चासंकल्पनं हतुरित्याह स्वयमिति
४१ विचारेण प्रवणमननात्मना विलासिना समाध्यासदादर्शविलासवताः ४२ अखत्मा स्वच्छ स्वभावः स परमार्थ
सत्य आत्मा आत्मा हं स आत्मेति वादांतरे कृदः उभयत्रापि प्रत्यागत्तिवाधादांतरे कृदः उभयत्रापि प्रत्यागत्तिव्यर्थः ४५

मायेषा साक्षाद्विद्येया भावनेया भयावहा संविदस्तन्मयत्वं यन्नत्कर्मेति विदुर्बुधाः ३७ इदं एषेन कतानत्वं वि
दित्वं मोहनं मनः प्रमार्जयेव तन्मिथ्यामहामलिनकर्म ३८ इदं तन्मयत्वायेषा स्वभावस्थानुभूयते सं
सारमदिरासेयमविद्येत्युच्यते बुधैः ३९ अनयोपहतलोकाः कल्याणं नाधिगच्छति भास्वरं तापनालोकं
पदलां धेत्तुं योग्यथा ४० स्वयमुत्पाद्यते स्याच्च संकल्पाद्भोमश्च तवत् असंकल्पनमात्रेण भावनायात्महाम
ते ४१ क्षीणायां स्वरमोदवविमर्शेन विलासिना असंसंगः पदार्थेषु सर्वेषु स्थिरतांगतः ४२ सत्यदृष्टेः प्र
पन्नायामसत्यं तयमागते निर्विकल्पचिदकात्मा स आत्मा समवाप्यते ४३ न सन्नायस्पनासत्तानमुत्वे
नापिरुःखिता केवलकेवली भावोयस्यात रूपलभ्यते ४४ अभवया भावनयानचिन्तं द्विषद्विभिः आ
त्मनो नन्यभूताधिधरिणः परिवर्जितः ४५ वासनाभिरनंताभिर्बोधैव धनरंजिभिः संदिग्धायां यथारज्वास

सत्तावक्रता असत्ता अवाक्रता मुखं सात्त्विकचिन्नशक्तिरूपं अंतस्त्वहदिस्वानुभवादेवोपलभ्यते ४६ अभवया अन
र्थहे सुभूतयादेहादाह भावनयायः नोपलभ्यते इत्युच्यते आत्मानं स्वादात्म्याध्यासादनन्यभूताभिः ४५ अपिश
दानुकर्षाद्वासनाभिरपि परिवर्जित इति पूर्वोक्तं चयः एतद्वत् विशेषणानां सर्वेषां आत्मा समवाप्यते इति व्यवहितेन

संबंधः बंधनिर्गसोपायं प्रपंचं बंधकल्पना कृता

वा.टी.
स्थि.
४४

हेयमज्ञानभूमिकाभेदं संन्यजतः उपादेयं ज्ञानभूमिर्काव्येशयमुपेयुषु दुष्कारं प्रमातरमपि दृश्यं तात्तिचिद्दृश्यं पश्यतः अथ वा सर्वं
दृश्यं दुष्कारं भासकं चित्तात्रमेवेति पश्यति अदृशारं भासकं चिदातिरिक्तमपश्यतः २ धनसम्प्राप्तये अज्ञानविकारात्मके सु-
तस्थयस्पर्शाजायन्ति भूतानि सानि शापश्यतो मुनेरिति भगवद्ब्रूनात् ३ सर्वसुखबलयावधि विरंचिपदपर्यंतं मत्पतेवराग्वा-
त् सरसं मुक्तममुक्तिरसवत् सुअरसयुतदूहितेषु आभोगे भोगकालपर्यंतं भवरम्येषु भोगसाधनेषु सुखं चंदनादिषु विरक्त-
स्य अतएव त्नाकसंग्रहार्थं त्रयभाण्यकर्मफलैषु प्रारब्धोपनीतभोगेषु च त्रिराशिषः आचारिचसुखेषु चैराज्ञात्तसाधनाश-

दृश्यं संपन्नो नो हेयमुपादेयमुपेययुः १ इष्टारं यश्च पतो दृश्यमदृश्यमपश्यतः २ ज्ञागर्ह्ये परेतत्वे जारूपकस्य जीवनः सु।
प्रस्थानसम्प्रादमयसंसारवर्त्मनि ३ पर्यन्तात्पतंचरागात्सुरसंस्वरसंस्वपि भोगोष्ठाभोगरम्यविविरक्तस्य निराशियः
४ व्रजत्यात्मा भसैकत्वजीर्णजाड्यनभस्यल गलन्त्यपगतसंगोहिमापूरइवा तथे तरे गिता सुकलोलजललोलातरा
सुच शम्पती मृथतलमासुनदी क्षिवघनात्यये ५ संसारवासनोज्जाले खगज्जाल इवा खुना त्रोटिते हृदयग्रंथोऽश्रये
वैराग्यं रं हसा ७ कातकं फलमासाद्य यथा वारिप्रसीदति तथा विज्ञानवशतः स्वभावः संप्रसीदति ८ नीरांगनि
रूपा संगनिर्दुर्द्वनिरूपाश्रयं विनिर्याति मनो मोहाद्विहंगः पंजरादिव ९ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ०

शेषविमानादिविषयेषु ऐहिकभोगेषु च विस्तरं विधत्ते इति पितृद्वयार्थः ४ जीर्णज्जाडोऽग्रनाडिजनभसिः प्रज्ञानाकाशे गलतिसति किं
 जले संधवत् खंडवद्वद्वसावशेषेण चेत्याह आत्मा भसा एकत्वं प्रजतीति आतेपेहि मखंडवन्निखशेषमित्यर्थः ५ तरंगि
 तास्त्विति द्वेन दीप्तस्त्वयोर्द्वयोरपि विशेषणे तस्यापक्षेकलो जालनिवृत्तोलान्तरासु ६ खगजाले पक्षिवंधनानां ये आ
 खुनामृष्यकेण कातकं कतकसंबन्धि फलेत इज्जति यावत् स्वभावत्रिमनः ७ रागः कामः उपाः आसं जयति विषयेषु
 लुपसंगो विषयगुणानुसंधानं द्वंद्वभायादिजनसाहित्यं उपाश्रयः पुनः पुनर्भोगलाभभूमिरित्येतेभ्यः प्रथमे निर्गतं पञ्चा

सुम
स्मोरद्वानाद्विनिमित्त ६०

तत्त्वज्ञानवशातः स्वभावसंप्रसीदतोत्पन्नोत्पत्तिः २

तस्मात्संकल्पत्यागेनेव स्वाभाविकात्मभावेन स्थितिरेत्युपसंहरन्नुपादिशति तस्मादिति ५९ आत्मनः स्वस्य परमा
र्थिकेनाह्वयानंदात्मनेव भवन्त्यारमार्यिकदुःखात्मनेत्यर्थः ननु मया सह संकल्पेत्युक्तं अयिद्वैतभावाच्चात्र
छेदिमपिमणोप्रतिविंबा इव दुर्वाराः स्युरित्याशंक्यविशेषमाह मणिरिति ६० निरुद्धचेतसि देकात्कदम्बिते देव
प्रतिविंबेनेधितस्य मिथ्यात्वा नुसंधानेन तदुपरं जन्तुत्पत्त्या मिथ्याहयेदति ६१ तस्य चिदेकानुसंधानेन प्रविलापनं
कार्यमिति आह तदेवेति एवकाराभिन्नक्रमः तत्सत्येवैवेत्यर्थः ६२ ६३ तेत्वामारंजयेतु प्रमुखादेतप्रतिभासस्तथापि

यो मकाननमातंगी यो मस्थामनुधावति तस्मात्संकल्पमेव त्वंसर्वभावमयात्मकं ५९ तज्जगत्सुषुप्तस्थः स्वा
त्मनेव भवात्मनः मणिरिति प्रतिविंबानां प्रतिविंधक्रियां प्रति ६० नशाक्तेजोभावेन नतुरामभवादृशः यदात्म
निजगद्गामतवेह प्रतिविंबेति ६२ तदेव स्तिरिति निर्णीयमानेनागच्छरंजने तदेव सत्यमिति वाप्यभिन्नपरमात्म
नः ६२ मत्वांतस्त्वमनार्यतभाववात्मानमात्मना चेतसि प्रतिविंबेति ये भावास्तवराघव ६३ रंजयत्वन्मसक्त
त्वात्मातेत्वा स्फटिकं यथा स्फटिकमभनने यथा विंशतिप्रकटतया न च रंजना विचित्राः इह हि विममनंतथा ।
विंशंतु प्रकटतया भुवनेषु भवतम् ॥ ६४ ॥ इति स्थितिप्रकरणे विज्ञानवादसर्गः ॥ २१ ॥ आवशिष्ट उवाच ॥

॥ जंतोः कृतविचारस्य विगलनद्वित्रिचेतसः मनुनंत्यजतो ज्ञात्वा किंचित्परिणतात्मनः १ ॥ ॥

निर्विकारात्मवोधात् स्फटिकस्य वने तैस्तवरंजना क्वित्वाह स्फटिकमिति मनने प्रतिविंबितार्थानां पुनः पुनरनुसंधानेन
गादिवा सनाधानां तद्वैतं भुवनेषु प्रास्तुभोगोचितजगद्भावहारः ॥ ६४ ॥ इति श्री ० नाय ० स्थि ० एकविंशः सर्गः ॥
इह प्रकटवोधात् सर्वदोषपरिहृत्यः प्रसादः सुविशुद्धात्मदर्शनेन चोपवर्णने ज्ञानफलजीवन्मुक्तावस्थानुभवप्रकारप्रपंचवि
द्ये अवगमननाद्युपचयः क्रमेण यथा यथा ज्ञानदाहं तथानया दावत्स्य प्रकटप्रथमदर्शयति जंतोरित्यादिना समाध्याभा
सेन क्रमोद्गाह्यमननमात्ममननं चेत्यजतः किंचित्परिणतः विशुद्धात्माकारतया विभ्रान् आत्मानो यस्य तथा विधस्य जंतोर

धिकादिप्रचालो भसारकत्वे जंजिस

वा.टी.
स्थ.
४५

२२ कोहशस्थितालहिनिःसंसारो धकारं पूर्णत्मानं पश्यति तामाह भिद्येत्पादिना निदमिति वाधितमित्यर्थः २३ देशवशोत्पात्माधि
जोतिकनिकालशान्त्यान्पाधिदेविकानि शरीरे उत्पान्पाधात्मिकानि च सुखदुःखानि तन्ममैतियः पश्यति २४ आपारपर्यंतं प
न्नजोदिक्षुत्वादि क्रिया निते तन्न सर्वं आहमेवेतियः पश्यति २५ यः व्यापी स न केदि सः परिकल्पितान् बालान् अलक्षणागतान् तु श
योऽप्यर्थः २६ आत्मानं स्वात्मानं त्वेन प्रसीदंती विदुः इतरस्त्रयं च सर्वं चिज्ज्ञेयान्तिरेतितेन नित्यमविभिन्नया दृष्ट्या पश्यतीत्यर्थः

कोहं कथमिदं चेति यावन्न प्रविचारते संसारादंबं तावदंधकारो यमं स्थितं २२ भिद्येत्पादममरोदुतं शरीरं पश्यमापदं आ
त्मा भावनयानिदं यः पश्यति स पश्यति २३ देशकालवशोत्पानि नममिति गतं भ्रमं शरीरे सुखदुःखानि यः पश्यति स प
श्यति २४ आपारपर्यंतं तन्ममोदिक्षुत्वादि क्रिया निते अहमेवेति सर्वत्रयः पश्यति स पश्यति २५ बाबाग्यालक्षणागतान् को
दिशः परिकल्पितान् अहं सत्त्वं इति व्यापी यः पश्यति स पश्यति २६ आत्मानं तन्ममैतरे ज्ञेयं दृष्ट्या नित्या विभिन्नया सर्वं चिज्ज्ञे
तिरेवेतियः पश्यति स पश्यति २७ सर्वशक्तिरन्तात्मा सर्वभावांतरस्थितः अद्वितीयश्चिदित्येतर्पः पश्यति स पश्यति २८
आधिष्ठाधिभयोद्विग्नो जगत्प्रमाणजन्मवान् देशहमितियः प्राज्ञान पश्यति स पश्यति २९ निर्यग्र्यमधस्ताच्च व्यापकम
हि मामम द्वितीयो नममास्तीति यः पश्यति स पश्यति ३० ययि सर्वमिदं प्राज्ञं सज्जिमीणां गणाश्च चित्तं तु नाहमेवेतियः
पश्यति स पश्यति ३१ नाहं न चान्यदस्तीति त्रैलोक्यं वाक्चिन्म निरागमं इत्थं सदसतोर्मधो यः पश्यति स पश्यति ३२ यन्मामि
चित्रे लोकांस एवावयमामम तरे गोधा विवेत्येतयः पश्यति स पश्यति ३३ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

45

२७ २८ २९ महिमा विस्तारः ३० चिदेव तन्तुस्तेन प्रोक्तं सर्वमहमेवेति वाचितं अतः करणं तु नाहमेवेति वा ३१ अहमेवेति
पश्यतीत्युक्ते चित्परित्यागेन अहंकार एव परिग्रहीतो माभूदिति सदाहंकार एव जगत्प्रतिषेधेन चिदेकरसंज्ञेव परिशे
षादस्य मित्याह मिति सतो वर्तमानस्यासतोऽशितं भविष्यतश्च मध्ये सतो व्यक्तस्येति वा ३२ अवयव इति पादोऽस्य
सर्वाभूतानीति अतः विद्युत्पाहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति भगवद्वचनाच्चेति भावः ३३ श्री ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

राम
४५

॥ ॐ ॥

यवर्कउद्गतशान्तमथा

पदकोमुकद

तब २१॥
 सायेअप्रभागेरित्तचंद्रसरितेव
 वापादः २२॥०

बानो.
स्थ.
४६

सकलैषिजगत्पेकं चेत्येति मतिर्यस्य जगद्गता सुचित्रा सद्यः सर्गः अस्तमयः प्रलयः संकल्पवास्थितिस्तत्तत्तत्सुगतिः।
ब्रह्माकार इहिरनंता अपरिच्छिन्ना तस्मै परमबोधवते जीवन्मुक्ता विश्रुता साक्षाच्छ्रुवापनम इत्यर्थः ॥४२॥ इति श्रीवशि
स्तुतात्यर्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे दुर्वांशः सर्गः ॥२॥ शरीरनगरीराज्यं प्रबुद्धस्यात्र वर्णयति विनोदो सक्तसद्भोगेर्मनो।
यसुखादयः जीवन्मुक्तस्य शरीरनगरीराज्यं वर्णयिष्यन् रामस्य तज्ज्ञासा प्रह्लादप्रयोगाजिकां मुत्थापयति शरीरेति निर्

46

यस्योदयास्तमयसंकलनाकलासुचित्रासुचारुविभवासुजगद्गतासु गतिः सदैव सकलैकमेतेरनंता तस्मै नमः
परमबोधवते शिवाय ॥४२॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे अनुत्तमपदविश्रान्तिवर्णने सर्गः ॥२॥ श्रीवसिष्ठ उवाच
यत्तममयदानं वीर्यक्रममवदास्थितः शरीरनगरीराज्यं कुर्वन्निपिनलिप्यते १ तस्येयं भोगमोक्षार्थं तत्तत्स्थाप
नोपमा सुखो मेव न दुःखाय ह्यशरीरमहापुरी ॥२॥ श्रीराम उवाच ॥ नगरीत्वं शरीरस्य कथं नाम भ्रमा मुने एतां।
चाधिवसन्योगी कथं राज्यं सुखे कुभाक् ॥३॥ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ स्थेयं देह नगरी राम सर्वगुणान्विता इत्यानंदवि
त्ता साक्षात्सालोकार्कप्रकाशिता ४ नैव वात्सायनोद्योतप्रकाशभुवनोत्तरा करप्रतोलाविस्तारप्राप्तपदोपजागता ५

ध९

तु२

नैषैवेत्यादनप्रयोगो ज्ञानेयावद्देहकुलालवक्रमवद्यावत्सारथ्यं च यंदेहधारणव्यवहारमास्थितो जीवन्मुक्त इत्यर्थः नलि
प्यते सत्यत्वाभिमानाभावादिति भावः १ श्रीशिवो देहत्वादुपबनोपमा २ एतां तदुक्तां शरीरनगरी अधिवसनम
धिरायपलायत एकपदस्वारस्यात् सुखमेव भजत न तुराजान इव तदुःखे लशमयीत्यर्थः ३ लोकआत्मन्यानिःस
वार्कः ४ नैव वात्सायनोद्योतप्रकाशभुवनोत्तरा करप्रतोलाविस्तारप्राप्तपदोपजागता ५ ॥२॥ राम उवाच ॥

राम
४६

खनः सत्ता अत्यन्तेन भक्तप्रापत्वा चोच्चा अतएव स्वसत्ता स्फूर्त्यर्पणेन पात्वा स्वता अनुज्ञा कनीयसी अत्या पुबालयोः कनम्
 तरण्याभितिकनादेशः इष्टिमात्रेण विदुमानत्वात्पेत्नवा ३४ भवः सांसारिकदेहादिस्तस्मादुपरते विवेकवाधाभ्यानिहरे
 ३५ चेत्पानुयातोयाता इश्य संवलेन तत् इहितं अतएव निः प्रत्यूह स्वभावस्फूर्त्या आपूरितं प्रभपातमश्च सर्वतो व्याप्तिजग
 ज्जालं येन ३६ भवः अधिकारिदेहस्तत्र भावो गुरुदेवतशास्त्रादिमृदा तत्र नित्या नित्यादिविवेकः तेन कलनाः अ
 वणादि क्रमेणात्मपरिचयतारतम्यभेदाच्च सर्व अहमेवेति य पश्यति ३७ आत्मसत्तयेव परयानिरतिशयानंद

३४ आत्मतापरतेत्वज्ञाभेदे य
 ३५ चेत्पानुयातनरहितं चेद्देवप्रयंबुः आपूरितजगज्जा
 ३६ सुरंदुः स्वभावो भावो विवेक कलना मयाः अहमेवेति वानूनं पश्यन्नापिन हो
 ३७ स्वात्मसत्तापरा पूर्ण जगत्पशेन वार्त्तिना किम्मेहं किमोदयमिति पश्यन्सुहृद् रः ३८ अप्रतर्क्यमना
 भासं सन्मात्रमिदमित्यतः हेयोपोदयकलनाय स्पृशीणा सर्वेषु मान् ३९ यज्जाकाशावेदेकात्मा सर्वभावगतो
 पिसन् नभाव रंजनामेति समहात्मा मेहश्चरः ४० तमः प्रकाशकलनामुक्तः कालात्मतांगतः यः सोम्यः सुसमस्व

घनया आपूर्णं बलादिस्तं वर्णयति अनंदं लवार्पणेन तर्पिते जगति अंशेनेकदेशेन वार्त्तिना एगैकपारलौकिकभोग्य
 वस्तुतामेकिंदुः खमास्ति ये इयं किं वान्यत्सुखमस्ति यदुपादेयमिति पश्यन्सुहृद् अत्रांतरिष्टिरेत्यर्थ ३८ अप्रतर्क्य
 तर्कजगत्प्रनाभासं वृत्तिभेदप्रतिफलनरहितं निर्विद्वेषमिति यावत् ३९ महानीश्वरः निरतिशयस्त्वनंदोपभोग
 समर्थः शिव इत्यर्थः ४० तमः सुषुप्तिः प्रकाशजगत्प्रकाशः कलनास्वप्नैर्भुक्तः कालस्य मत्परा रण्यात्मनो निरतिशयप्रेमास्प
 दंतांगतः स्वस्थः नुरीयावस्ताप्रतिष्ठापस्त ४१ ॥ ॥ ॥

वा.टी.
स्थि.
४७

47

हृदयापणशब्दाभ्यां तत्स्थानविचारस्तत्स्थानादपरोक्षकजनाग्रसेतेते निर्णीता परोक्षगृहीताश्चक्षुरादिद्वारा यथायोग्यं प्रा
प्राप्य शब्दाद्यर्थोत्तेर्वासनाकरोः पणेषु भूषिता १२ आस्थिस्फारवत्तद्वारभक्तिरचनागजदंतविभागवदीयद्वैततलसंगे
रस्थिशकलेराकुली मुरवास्पदया आसमन्ताद्भ्रमन्त्याजिह्वलसंख्याचंडाकाल्पान्वितानि आस्थादितानि भोजनानि च नु
विधान्यन्तानि यस्यां १३ रोमलक्षणेः शब्दतरे दीर्घतरेण्युच्चा १४ मुदादुत्यानमुद्गमोयस्य मलस्य तदेव मूलस्थानलत्त
लस्य आरघ्यदस्य घटीयत्रस्थाने प्राप्ते प्रदुतः प्रवहन्ननंतः दुरंतः कर्दमोयस्या चित्रलक्षणयामुद्यानमम्यावलातीसदा

हृदयापणनिर्णीतपथाशार्थभूषिता अन्तारतनचद्वारप्रवहस्याणनागरा १२ आस्थिस्फारवदाहृदयं तालस्थि
कलाकुली मुरवास्पदाभ्रमन्तिं चंडीचर्चितभोजना १३ रोमशब्दतरे कर्णाकर्णकोटरकूपका स्थिक्कृच्छ्रं ॥
लास्थितायां तपस्यविस्तीर्णजंगला १४ मुदादुत्यानारब्धोद्गतप्रदुतानतकर्दमा चित्रोद्यानमहीवेलादात्मचित्रा
वरांगना १५ धीवरत्रादृढाबद्धचयलेन्द्रियमर्कटा वदनोद्यानहसनपुष्पाद्भ्रमन्तारमा १६ स्वशरीरमनोज्ञ
स्य सर्वसोभाग्यमुदरी मुरवायेवनदुखाय परमापहताय च १७ अज्ञस्य भ्रमन्तानां कोशमालिका ज्ञस्य लि
यमनतानां सुखानां कोशमालिका १८ किंचिदस्या प्रनष्टाया ज्ञस्य नष्टमरिदम स्थितायां संस्थितं सर्वतनेन य
ज्ञसुरवावहा १९ यदनाज्ञः समारुह्य ससारविहृत्य लं अशेषभोगमोक्षार्थं तेनेयं ज्ञरथः स्मृतः २० शब्दरूप
सस्य शोभं धवं धुश्रियोपतः अनयैवाहितभ्यते तेनेयं ज्ञस्य लाभदा २१ सुखदुःखक्रियाज्ञालयद्वौ हृदित्वयं ॥

दुःखानां ४

ज्ञोमाना आत्मवितालसणावरांगना पुरस्वामिनी यस्यां १५ धीरेवरत्राचर्मरज्जुस्तयादृढावदाभ्रपलेन्द्रियमर्कटायस्यावद
नोद्यानेन हसनमवपुष्पाद्भ्रमन्तनमनारमा १६ स्वशरीरमनोज्ञातातीति स्वशरीरमनोज्ञस्तत्त्ववितस्य सुरवायेव परमे
तमुपदेशादिना परोक्षरस्तस्यैव १७ १८ ज्ञास्यो नंतमुरवायेति यदुक्तं तदृश्यति किंचिदिति किंचिदस्य तुल्यमेव नष्टं
सत्यवित्त्वित्यर्थः सर्वसो ससर्वं १९ ज्ञस्य रथश्चरथः २० २१ सर्वपूर्णमात्मानं ज्ञानातीति सर्वज्ञस्तत्त्ववितस्य सर्वेषां भोग
ज्ञात्वा पायवस्तूनां भरणभरः सग्रहस्तज्ञात्मा २२ ॥ ७ ॥

सम्
४७

त्वचागतैः शिराज्जालकेर्मालिता गुल्फापादजानुसंधिग्रंथिताभ्यां यस्मिन् निर्दपतेतत्सहिनायामंगुल्यं जातवेकवचनं
 ६ पादाग्रपदेनाग्रपादाधस्तनीकादिनात्यगुच्यते सैव संभ्रमलाधारशिलोरयोभि विभक्तयानानालक्षणात्तयाप्रथ
 मनिर्मिताप्रथमाधारनिर्मितेन निर्मितेत्यर्थः बहिर्धर्मः अंतर्मर्मणि सीमानः मध्ये शिरासां साराः शाखापेराहासी
 मानः अस्थिषु नुसंधयः सीमानस्ताभिर्मनोरमा ७ ऊर्वाः ऊर्वास्तनोर्मध्यकायस्य च संधिभागस्तस्याग्रपुराभागी निर्मि
 ता उयस्थीरूपरूपानि मृगानगरमध्यानदीयस्थाः कंचलीकेशावत्यवकाचवन्नीलानि दलानि येषु तया विधेः क्रीडा
 शैलप्रायशिरः प्रस्थानश्मश्रुकदाक्षादिरोमघने श्रावता ८ नीलकण्ठसदृशगभ्याभूषापादुनवकुदशरशेनल

रोमराजीलतागुल्फात्वचाज्जालकमालिता गुल्फागुल्फाप्रविश्रान्तजंघाकस्तंभमंडला ६ रेखाविभक्तपादाग्र
 शिरात्ताप्रथमनिर्मिता चर्मचर्मशिरासारसंधिसीमाम नोरमा ७ उरुस्तनुनागोअनिशितोपस्थनिमृगा कच
 केशावलीकाचदलप्रस्थवनावृता ८ भ्रूललाटोपुसछायवदनाद्यानशोभिता दृष्टिपातोत्पलाकीर्णकपोल
 विपुलस्थली ९ वत्तस्थलसरस्मत्कुचपंकजकोरका घनमावलीछत्रस्कंधक्रीडोशिलोज्ज्वला १० उदर
 ॥ अश्रुनिक्षिप्तस्वान्त्राभक्ततत्परा दीर्घकंठवलोद्गीर्णवातसंरंभशङ्किता ११ ॥ १० ॥ ११ ॥

लाटेनपुष्पसदृशाभ्यामोस्याभ्यां च सछायं कान्तिमदादृढनलक्षणा मुद्यालंकदलीवनंतेन शोभिता दृष्टिपाताः कदत्ता
 स्तनक्षणेस्त्यलेराकीर्णोयो कपोलोत्तह्नक्षणे विहारस्थलेयायच ९ स्त्रुधावचक्रीडोशिलोज्ज्वलायस्था १० उदरलस
 णकोशागारश्च भ्रुनिक्षिप्तानि स्वप्रारब्धप्रापितान्यन्यानि धनानि अनूनि धान्यादीनि ह्यनिप्रियाणि व
 सनाभरणदीनि च यस्याभक्तं अनिषिद्धविषयोपभोगं तन्वतीति भक्ततनोरसः नश्चात्रादयः पराशिरः सौधवाताप
 नापविष्टनागरस्थानीयायस्थादीर्घऊर्ध्वमुखेयत्वं दलितं तद्वारा उद्गीर्णयः प्राणवातस्तत्कृतं न संरंभेण कंठहारकपा

सद्गलेन यद्विज्ञा १२

वा.पि.
स्थि.
४८

यस्यास्थितिदशायाभिपिनसम्यक्स्थित्यानायोस्थेनितिकिंवाच्याभिनिरुगतेनाहवियमानमिति ३२ अत्रास्यांश
रीरनगर्वातिस्तीत्यत्रस्थआत्मागतत्त्वविद्वत्कल्पनेविश्वकल्पस्तत्कृतान्प्रारब्धभोगानउक्ताअधिगतं प्रा
क्साक्षात्कृतं पूर्णस्वात्मरूपमर्थभोगं भुजते इत्यधिगतार्थभागभवतीति शेषः ३३ अत्राहारदशाकुर्वन्नपि परमार्थ
दृशान्कुर्वीणः ३४ तस्य देहनगर्वाकांतादिभोगफलाभ्याहकदाचिदिति विमानं विमानतुल्यं हस्तुं इरीकं कान्त
भोगकौतुकवत्तना विहर्तुं विनोदयितुं ३५ तत्रस्थः पूर्ववत् मेष्मभिनीलक्षणायाप्रियया ३६ ३७ स्वर्गिणेनारकि

48

विद्यमानं घटं वायुः किंचिदस्थानास्थितं यथातथैव देहोस्वांशरीरनगरीमिमां ३२ अत्रस्थः पुरुषोभो
गानात्मासर्वगतोपिसत् विश्वकल्पकृतान्भुक्तापुंसामधिगतार्थभाक् ३३ कुर्वन्नपि न कुर्वीणः समस्त
र्थत्रियोत्पुण्यः कदाचित्कृतान्सर्वान्कार्याय निनुतिरुति ३४ कदाचित्लीलया लीलं विमानमधिरोहति
अनाहतगतिः कान्तविहर्तुममलम्भनः ३५ तत्रस्थालोकसुन्दर्यसतनं शीतलागया रमतेरामया मेष्मनि
त्पहृदयसंस्थितः ३६ इकांतातिष्ठतः सम्यक्पार्श्वयोसत्यतेकते इंदोरिव विशारदे समाल्लादितचेतसी
३७ क्षयितामखिलाकांताः स्वकचदपारं वलीयनस्थान्भसः पद्मादकं देवते ३८ चिरं पूरत सर्वा
शः सर्वसंपत्ति सुंदरः प्रपुनः खंडनायेंदुः पूर्णगि इव राजते ३९ सेवामानोपि भोगोद्यो नरेव दायस्पजायते का
नकूटः किल्लेशस्य कटप्रत्युतराजते ४०

दुःखदर्शितामिव तस्याज्जनदुःखदर्शितामाह क्षयितं तिवृत्तामिव नमि व परस्परं संवेक्ष्यास्थितान् नभसः एहे
स्थितेर्कं देवतिदृशान्तत्त्वविदेत्यसंसारवनविप्रकषेण गम्यते ३८ आसादिशः मतोस्थान् अतर्वाः संपन्नयुः तामिः स
वात्मभावसंपत्त्या च सुंदरः प्रपुनः क्षयाभावाय ३९ भोगोद्यः स्वकचदनादिभोगोद्यः स्वदायपुनर्जनादिदुःखाय
अथवा भोगोद्योदुष्पारब्धभोगोद्यः विदायतात्कालिकदुःखाय प्रसुतं तितत्त्वविदेतप आदिक्षेपः प्रत्युत अ
ज्जननाशितामहाफलाराजते इति भावः ४०

राज
४८

वा.टी.
स्थ.
४९

49

स्ता३

अनुमत्तमनाः प्रशंतीति च त्रैलोक्ये सुभोगेच्छाकृपणानुजं तन्दीनानि स्वपरेन्द्रियाणि च उन्मत्तकानि बहसन्ति ४९ तत्त्वविदो जिह्वा
ते भोगमिच्छन्त इन्द्रियस्य हस्यते प्रवृत्तिरित्युभयप्रशयः ५० ननु मदज्ञानेन पुरुषेण विषयमुदुते मनः कथं निग्रह्य
तत्राह तस्य जयति ५१ दीयते यथा भोगतद्वनयेति शेषः ५२ ननु निग्रहपीडितमनो रूपावालाः स्वस्वात्मन्यपि न रज्यन्ते
ते च तत्राह ताडिते स्युः तत्राह तानि तत्स्थसक्तानि प्रवृत्ते पुनः परित्यागे हतथास्याश्चरानि ग्रहेण निराश्रितानां त
स्य तु नयेति भावः कुसकापीत्यादिशब्दास्तु सेका किं वाच्यमिति गम्यते ५३ उक्तमेव भावप्रकाशयति अनर्त्तनेति ५४
५५ भोगेच्छाकृपणानुजं तन्दीनानि स्वपरेन्द्रियाणि च उन्मत्तकानि च ४९ इह तेनो जिह्वाजा
यायथेवान्येन हस्यते इन्द्रियस्य हृतो भोगतद्वज्ञेन विहस्यते ५० त्वज्ज्वात्मसुखसोम्यमनो विषयविदुते अनु
शने वनागं देवि चरिणवशेन येन ५१ भोगेषु प्रसरायस्या मनो ज्ञेयं दीयते साप्यादावेव हतथा विषयवाचु
रोदतिः ५२ ताडितस्य हि यः पञ्चात्सन्मानः साध्य न ततः शालिनी व्याभितत्यश्वकुसेकाप्यमृतायते ५३ अना
र्त्तनाह सन्मानो वदमानो न बुध्यते पूर्णानां सरितां प्राह पुरुषस्त्वानराजते ५४ पूर्णसूपाकृतोपन्यसु
नरस्य भिवांकुते जगत्पुरुषो ग्यावुर्गुह्यत्वे वा र्णवो जल्ले ५५ मनसा भिगहीतस्य यापश्चाद्भोगमदना ताम
वानुध्विस्ताराः क्लृप्ततादृशमन्यते ५६ बंधुमुक्तामरीपालाग्रानमोत्रणतुष्यति परस्वदेनाक्रान्तानराज्यं बह
नन्यते ५७ हस्तहस्तनसेयीडादंते ईशान् विचूर्ण्य च अंगानां गोरिवाक्रम्य जयेच्च इन्द्रियात्रवान् ५८ जेतुमर्हसि
तात्साहः पुरुषैरिह पंडितैः पूर्वहृदयशत्रुत्वाज्ज्ञेयत्वास्मीन्द्रियाण्यल ५९ एतावति धरणि तले सुभगास्ते साधु
५५ अभिगहीतस्य सर्वतो निगहीतस्य भोगमदना भित्ताशनाद्यल्यविषयापणनत्वात् न लब्धविस्तारात् प्राकृतभोगाद्दुःखधिकम
यते ५६ उक्तेर्यदस्ति माह बंधुमुक्ता इति ५७ तस्माच्चरिणिवोयेन च सत्त्वमनो जयाय प्रथममिन्द्रियं जय एव सर्वप्रय
त्नैः कार्य इत्याह हस्तामोत ५८ न मनो जयार्थमेव वा शत्रुजयार्थमपीन्द्रियजय आवश्यक इत्याह जेतुमिति ५९ इन्द्रिया
ग्रहफलमनोजय आश्रयप्रशसावदनाभ्यां प्रशसते एतावतीति द्वाभ्यां ये चेतो जयति त एव चेतसा न जेतोस्ते एव सुभगाः पु

15

स्वाणंकलामुखबंधमोक्षकोशलेखगणइत्यर्थः ६२

४९

ति अण्विस्वात्मनिगर्थः ४८

ति प्राणिविस्वात्मनिमार्थः

ति नवारयति अत्राप्तं च पलपूर्वकं नारदहानि न संपादयति यथा प्राप्नोष्य योगेन नो ज्ञो वतीत्यर्थः ४५ तत्कुतस्तत्राह अत्रा
प्नोति यतः अत्राप्तं चिन्ताः प्राप्नोष्येत्ताः पश्चात्तापाश्च तन कं पयंति न त्वरन् कुर्वन्त्यज्ञा भवन्त्यर्थः दिक्कृताः मधुरवह
वानाः ४६ सर्वसदहकारणं ज्ञाननाराण देवसंसात्त सर्वसंदेहः सर्वभोगेषु मिथ्यात्वदर्शनादुत्तितास्त्रिभुवनकोतुकः
संस्तीर्णो तदुभयकल्पनाहेतुस्थानसूक्ष्मदेहो यस्य तिहनुगर्भे विशेषणं संव्याहराजसूयफलस्याराज्यपदप्राप्तवान्
वसस्वराद्भवतीति श्रुतेः ४७ अग्निरदशास्वाराज्ये दहंतः तत्त्वदशानुवास्ति दहंतः परिक्रुदादित्याशयेनाह आत्मन्येव

वा.टी.
१२५.
५०

निशीष्यपदेनाज्ञानो धकारोगम्यते ९ त्वेदं ह न गरी साम्राज्ये भूत्यमन्त्रिसामंतादिकार्यं भुङ्क्ते मनसः शक्तिर्वाहयतीत्याह भ
त्यति १० स्त्रिगंधास्त्रिहवती ललना भाषा ११ मनसः पितृत्वे हेतुतरमणा ह स्वालोकिता इति शास्त्रदर्शितयोदवत्तारशा
अनुस्मृता शासनत्वेन चिन्मात्रस्य दत्तेन च स्वालोकिताः बुद्ध्यास्त्रिहवती विवेकबुद्ध्या च १२ परास्वर्जितधनादित्त
ल्लोतत्वाज्ञानलक्षणं च सिद्धिं आत्मानं देहं मनो रूपं च तत्त्वप्रसूद इति विशय एषा दुष्प्रमाणिरित्युच्यते आयोशा
स्त्रदर्शितपरीक्षादशासुरदहः स्वनिस्थानभाषादहश्च तत आर्यसत्तीर्थादिसहायेन स्वानुभवपर्यंत सुपरामहः सम्य

पथिन्यश्च हेमं ते हीयंते भोगवासनाः तावन्नीशीयेवेतात्तावत्तांतिहृदि वासनाः ९ एकतत्त्वरदाभ्यासायावत्
विजितमनः भूत्या अभिमतकर्तृत्वात्मन्त्री सत्कार्यकारणात् १० सामतश्चंद्रियाक्रांतिर्मनोमन्यविवेकिनः ला
लनातस्त्रिगंधललनापालनात्यावनः पिता ११ सुहृदुत्तमविश्वासान्मनोमन्योमनीषिणः स्वालोकिताः शा
स्त्रदशा बुद्ध्यातः स्वानुभाविनः १२ प्रयच्छति परां सिद्धिं तत्त्वात्मानं मनः पिता सुदहः सुपरामहः सुदहः
सुप्रबोधितः १३ सुगुण्योजितोभातिहृदि हृद्यो मनोमणिः जन्मदत्तं कुडाराणि तथोदकीदयानि च १४ श्री

50

कृशाणो ह्येव न परामहश्च ततो निदिध्यासेन न सुदहः धनयात सहसा भेद्यथ तस्मात्तात्कारेण सुप्रबोधितः तेजो व्यंजक
रसतालन सुप्रबोधितश्च १३ ततः सुगुणोपेक्षमादभूमिका भेदे योजितः शासनगुणवति स्वर्पाहारोदयो योजितश्च मणिरूप
वप्रस्तावोपिरामस्यांतरा मन्त्री सत्कार्य कारणादिति प्रागुक्ते सत्कार्यविशेषजिज्ञासा मुपलक्षाह जन्मेति सुभकर्मणि
शास्त्रीये प्रवृत्तस्य ति प्रोचः अनर्थपरंपरालक्षणा नो जन्मदत्ताणां कुडाराणि हृदयकानि तथा उदकं क्लृप्तं रफलभूत उ
दयः निरतिशयानंदं दिव्यं बोधेभ्यस्तथा विधानि च साधनं चतुस्रयसंपत्त्या हि सात्तात्कारात्तानि कर्मणि सत्कार्याणि
११ १४००

राम
५०

हृदयविलेकतकुंडलकलनयाविवशोगर्वपरवशोमहाभुजगोपनोयस्य उपशान्तिं प्राप्तिं कनाशमागतमहामुनिं अलं
 खनरेणोर्गदतमाविर्भूतं सुनिर्मलं तत्त्वविदं वंदे इत्यर्थः ६१ इति श्रीवासिनामसर्गः ० स्थितिप्रकरणेन त्रयोविंशतः ॥ २३ ॥
 इह प्राचल्य मन्त्राणां जयापायश्च वर्ण्यते तेन प्रसादो ध्याम्यो वासनाक्षय इव ते तत्रेन्द्रियजय उपाय प्रयत्नाधिकं विधितुं
 त्रिंशद्विंशदुर्जयतां माह महानरकं तत्पनावीचिमहोरारवसंघातकालसंज्ञसंज्ञकमहानरकभेदलक्षणं सांज्ञप्रत्य
 कमभिधिक्षातिशयः मतादुद्धृतान्येव वारणाः गर्जयेयं आशास्तस्यास्तारवशरशलीकास्ताभिराहताः १ कुकाया

हृदयविलेकतकुंडलकलनयाविवशोगर्वपरवशोमहाभुजगः यस्यापशान्तिमागतमलमुदितं तं सुनिर्मलं वंदे ॥ ६१ ॥ इति श्रीस्थि
 तिप्रकरणे शरीरनगरविभक्तियोगानामसर्गः ॥ २३ ॥ श्रीवासिनामसर्गः ॥ महानरकसांज्ञास्तदुद्धृतवारणाः आ

शाशरशलीकाकादादुर्जयादीन्द्रियारयः १ त्वाग्रयं प्रथमं देहं कृतघानाशयंति ये ते कुकार्यमहाकाशादुर्जयास्तेन्द्रि
 यारयः २ कलेवरात्तये प्राप्य विषयाभिषगं प्रकाः अत्तग्राविवलंति कार्या कार्याग्रयंति ३ विवेकतं तु ना
 नेन गरीतायेन तेशाः तस्यां गानि नलुं पति पाशानागचलं यथा ४ आवातरमणीये पुरमने विषयेषु यः विवेक
 धनवानस्मिन् कलेवरपत्रे ५ इन्द्रियादिभिरंतस्थैरवशानाभिभूयते न तया सुखिताभ्यामन्मयोग्यपुरीजसः ६
 यथास्वाधीनमेनसः स्वशरीरपुरीश्वराः आक्रान्तेन्द्रियनस्य सगरीतमनोरिपोः ७ वसंते इव मनजयो वंदते शु
 ७

इवुद्धृतः प्रक्षीणचित्तदर्पिण निगरीतेन्द्रियादयः ८

निगपायानितान्येव महान्तः कोशाधनसंचयायेयं २ कलेवरलक्षणं मालयकुलोयं विषयज्ञेन चापिषे सुगंधकाः अभि
 कोक्षिणः अत्तारणीन्द्रियाण्यवगधाः कार्यं कुर्तुं योग्यमनिर्विकर्तुं कर्म अकार्यं निर्विकर्तुं कर्म तेषां यत्तत्ताभ्यामुपपत्ति
 णः ३ प्रादाधुर्ज्ञानेन्द्रियारयः येन गरीताः निगरीतास्तस्य पंसो गानि वगत्यादीनि नलुं पति नागवल्लगजघटा ४ तान
 रीनजेतुं प्रथमं विवेकधनसंचयः कार्यं इत्याशयनाह आपातीति ५ मन्मयोग्यताभ्यां पुरीविशेषणं स्वशरीरपुर्यास्तेन्द्रि
 लक्षणं त्वेनोत्कर्षप्रतिपादनार्थं ६ इन्द्रियादिनिग्रहस्य फलाभ्याह आक्रान्तेत्यादिना ७ ८ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

वा.टी.
स्थि.
५१

सेनापतिनां चिद्वेशः शंवरस्थानसूदनं दामव्यालकदोत्यां स्तिर्जयाशाचवर्णतिनिर्वासनस्थापिशोतेवीसनासंवेपेनदेहाधभिमा
नजननजनममरणपरंपराभवति किंपुनर्विवेकविरलवासनस्थितिकेभुतिकन्यायप्रदर्शनपुरेवेनवदात्ममुत्पन्नानां अलक्ष्य
एनिहानांमंदमध्यमाधिकारिणां वासनाच्छेदप्रयत्नदात्यविश्वकताप्रदर्शनपरं दामव्यालकदारव्यापिकाविरचुवसि
रामस्यतदुश्रुत्यादनावाक्क्रमविविचपुनरनुवदति अस्मिन्निति द्वाभ्यां लोकजनाभ्यारमंतेविश्राप्यत्यस्मिन्निति लो
केरामस्तस्यतेयन्नेति हृतः अनुतिहृतः उन्नमांशमदमाश्रयानभिधत्तिस्वात्मनिप्रकाशयति तच्छीलस्य १ दामव्यालक

श्रीवशिष्ठवाचः॥ अस्मिन्निहरतो लोके लोकारामस्यधीमतः अयसेति हृतो यत्नमुन्नमार्थमिधायिनः १ दामव्याल
कद्व्यायोमातेभवन्नराधव भीमभासदृढस्थित्या त्वं विशोको भवेति च ॥२॥ **श्रीराम उ०॥** दामव्यालकद्व्यायोमातेभू
दित्युदाहृतं ब्रह्मन्किमेतद्भवता भवता पापहारिणा ३ भीमभासदृढस्थित्या त्वं विशोको भवेति च प्रभो किं मुक्तं भवता
भवता पापहारिणा ४ उदारयेतया अङ्गुसंप्रबोधयमंगिरा घनस्तापापहारिणा प्रावृषीव कलापिनं ॥५॥ **श्रीवशिष्ठ उ०**
दामव्यालकद्व्यायं भीमभासदृढस्थितिं अणुराधवतश्छन्त्यायादिसुतस्समाचर ६ आसीत्यातालकुररे सर्वाश्च
यमनारमे शंवरानामदेमंदोमाया मणिमहार्णवः ७ आकाशानगराद्यानरचिता सुरमंदिरः रुद्रिः मोक्षप्रचंडा
केशरूषितात्मीयमण्डिलः ८ शिलाशकलसंभूतपद्माद्यैरमराचलः अनंतविभवारंभयरिपूरितदानवः ९ ॥०॥ ॥०॥ ॥०॥

यायोमाभूदिभीमभासदृढस्थित्या विशोको भवेति च उदाहृतं प्रागिति शेषः २ एवं पुनरनुवादिनोत्थापितजिज्ञासोरामस्तदुभ
यां किं विस्तरं पठति दामव्यादिना ३ ४ एतया एतत्कथाद्वयवर्णनरूपया घनोमघः कलापियज्ञसंप्रबोधनउन्नासनं ५ ६
माया लसणनामहाराविद्वाकरः ७ तत्त्वमवप्रपंचयति आकाशत्वादिना आकाशकल्पितनगरे उद्याने सुरचिता
न्यसुरमंदिराणि येन ८ शिलाशकलानीव संभूतैः सुलभैः पद्माद्यैः पद्मरागायैर्मणिभिर्निधिभिश्च अमराचलः मेरु

५१
५१

इत्येवमसमाधाय प्रस्तुतं मणिरूपकमेव वलं चोपसंहरति एवमिति अथवा मणिरूपं चोपसंहरति प्रभावत्वात् प्रवृत्तिरिति
 वैचित्र्याणां मणिरूपसंभवात् मणिरूपं चोपसंहरति तस्य च जन्म हस्तदेनि रतिशयानुदोदयश्च सिद्धिर्वाच्य इति तात्पर्य
 एवमणिरूपकानुसारेण चोपसंहरति १५ एवं विवेकस्य निरतिशयप्रभोदकतां नुक्ता महानर्थोदकी जन्ममादा प्रभं वारयति भव
 भूमिस्थित्यादिना १६ अत उच्यते प्रातपती तु त्यागानां गमादयः प्रणसि १७ म अथ धीर्यमहरो मभिवनोपेक्षया वमं स्था
 त्वर्थः प्रस्तुतमिन्द्रियारिजयापदशमुपसंहरति विवेकमिति १८ ननु उत्पत्तिप्रकरणे देहं द्रव्यादीनाममसत्प्रमुपपादितं त

द्विशत्येवं मनोमंजी कर्माणि शुभकर्मणि एवं मनोमणिं रामचंद्रपंककलंकितं १५ विवेकचारिणा सिद्धे प्रज्ञात्म्य
 लोकवानभव भवभूमिषु भौमासु च विवेकविकलौ च सन् १६ मापतीत्यातपूर्णसु विवशः प्राकृतो यथा ससारमा
 यामुदितामनर्थशतसंकला १७ मामहो मोहमिह का मिमांस्त्वमवधारय विवेकं परमाश्रित्य बुद्ध्या सत्प्रमवेत्स्य १८
 इन्द्रियारो नलं जित्वा तीर्णं भवभयार्णवात् असत्यवशरीरे स्मिन् सुखदुःखसु सत्सु च १९ दाम्यालकटान्यायो मति
 भवनुराधव भीमभास इह स्थित्वा त्वं यास्यसि विप्रोक्तं २० अपमहमिति निश्चयो ह्यथा यस्तमलमयास्यमहामते
 स्वबुद्ध्या यदि तद्वत्त्वं यत्तत्पदं त्वं प्रजयिष्य भुञ्चन् वयं ते मनसः ॥ २१ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणमनस्य सत्ताप्रातिपाद

२१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

स्तुता तत्र तज्जापोषाय उपदिश्यते तत्राह असत्येवेति १९ तत्त्वइशा असत्ये मोहदृष्टा तत्सत्त्वात् भविकत्वादधिकित्सनवासना
 दार्ढ्येन दाम्यालकटान्यायेनानर्थप्राप्तिर्दुर्वारा विवेकादुभयासेन तां चिकित्सन्तु भीमभास इह न्यायान्त्रानर्थप्राप्तिरित्याह
 दामेति २० अयं इष्टभूतो देहादिरेवाहमिति यो त्रयानि अयोमिथ्याभिमानस्तं स्वबुद्ध्या स्वनत्ति श्रयेण अलं अयास्य यदि
 वस्तुन इतरत्प्रत्यगे कर संतदेवात्मेया तत्त्वभावेन स्थितत्वाद् मनस्कस्स न बुजनादि व्यवहारं कुर्वन् अपि न वक्ष्यते प्रवासी
 ॥ ० ॥ त्वर्थः ॥ २१ ॥ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशस्थितिप्रकरणं त्रुविंशतितमः सर्गः ॥ २४ ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

मायाचलं यस्या तथा विद्येतस्मिन्मये २२ समंताः सेनापतयः २३ २४ २५ परिपूर्णदेवैरित्यर्थादभ्युपेत २६ गौरीहरेर्गौरीवाहन
वा. टी. सिंहातभीतामगाइव २७ २८ तत्र स्वर्गलुटेन नलब्धसुदूररत्नारिद्रा इत्यत्राद्याय २९ अदर्शनमंतरधानं ३० तांस्तान्
स्थिः जघ्र्याविक्रवरः उद्गमाद्यात्तस्मिन् जज्या त्तिनिपरगान्वयः ३१ साकृत्सन्निधिसौचित्योपेक्षयादपूर्णमिति सौलीपिः बले

५२

तस्मिन्मायाचले सुप्रेदेशांतरगोततथा तस्मिन्मयंतरसाजघ्रिद्रुप्राप्य किलामराः २२ अथ संवरदेत्येनमुद्रिकोद्य
कुमारयः रत्नार्थमथ सामंताः स्वसेनासुनियोजिताः २३ ताम्रप्यतरसासाधजघ्रिद्रुवाभयानकाः व्योमांतरगताश्च
नाकलविक्रानिवाकलात् २४ सेनापती पुनश्चात्माश्चकारासुरसत्तमः चपलानुद्रुवावास्तरगातिवसागरः २५
देवास्नात्वापतस्थाञ्जघ्रिद्रुलेनसकापवान् जगामामरनाशायपरिपूर्णत्रिविम्बे २६ तस्मात्तन्माययामंताः सु
रास्तेतद्विद्याययुः मेरुकोननकुजेषु मगागौरीहरेरिव २७ अर्द्धकुडामरगणवाख्यान्निन्नामरोमुरं सत्यं
शसस्वर्गकल्पक्षीणजरात्समे २८ विहरन्कुपितस्तत्रलब्धमाहृत्य सुदूरं लोकपालपुरीदग्धजगत्प्रीयमाल
ये २९ एवं दृढतरोभूतद्वेषदानवदेवयोः देवाः स्वर्गपरित्यज्य दिक्षु जग्मुरदर्शने ३० अथ संवरदेत्येनपयसना
धिनायकाः क्रियोत्थितस्तस्मात्तुजघ्र्यन्तपरासुराः ३१ यावदुद्गमायातः शंवरः कापवान् रशं ताण्णातिमा
त्रमनलश्वजज्यालसाकृत्सन् ३२ त्रेलोकामपि चान्निष्यन् देवाल्लब्धवानथ परेणापि प्रयत्नेनानिधानमिव
कृतो ३३ ससर्जमायया घोरानसुरास्त्राभ्रावलान् बलरत्नार्थमुदितान्कालमूर्त्रमिव स्थितान् ३४ निवृ
त्तामाययाभीमाबलपादयवाहिनः उद्गुप्तमहामायाः पक्ष्मच्छादवाइयः ३५ दम्भाबालः कटश्चेतिनामभिः

मादे

५२

परिलोडिता यथाप्राप्यैककक्षरिचेतनामात्रधर्मिणः ३६ ॥ ० ॥
सैन्यतस्परत्नार्थमुदितानुयुक्तान्कालान् भ्रमविश्यन्वर्त्तमान इति त्रिधाप्रसिद्धान् ३७ बलमिव पादपात्वं वहंतित
छीलानित्यदियं ३४ दमयति शात्रूनां तदमस एव दामः बालश्च वेद्यति परानिति बालः कट्या हृणीति परास्त्रि
॥ स्वानितिकटर्शति बुत्पत्यात्तर्धेनामभिः परिलोडिता अंकिताः ३६ ॥ ० ॥ ० ॥

मम

५२

गृहरत्नभूतानामंगनांगैर्यगीतैर्जिताः अमरवधूनां ध्वनयो गीतसंप्रदायस्य १० पुल्लनीलोत्पलव्यूहः करालः कामिनुपंककरो
रमणालयः क्रीडाग्रहं यस्य ध्वनने ध्वनिस्तनाहृतः २१ २२ तर्कयंत्रकर्त्री यंत्रतन्मये रनेतर्कदुभिर्देत्यैर्निर्जितो वासवो
येन हिममिव शीतैरनलज्वाले निर्मितैरचितः उद्यानमंडपायेन २३ मायापासवीणिहृतानि व्यालनसहितानि मलयचल
चंदनानि येन २४ हेमः श्रीलोकलानवर्णानि च निर्जितानि पाभिस्तथा विधा अतः पुरांगनायस्य निष्पापरनिपातः

गृहरत्नांगनांगैर्जितामरवधूध्वनिः चंद्रविंबकलापूर्णः क्रीडापवनपादपः १० कुलनीलोत्पलव्यूहः करालः रमण
लयः रत्नहंसधनाहृतैर्हमांशुकद्वयसारसः २१ हेमपादपशाखाप्रकृताभोरहकुट्टलः करंजजालिप्रपतनोदार
कुसुमाकरः २२ तर्कयंत्रमयानतैर्देत्यैर्निर्जितवासवः हिमशीतानलज्वाले निर्मितो यनमंडपः २३ सर्वत्रकुश
मोद्यानजितानंदननंदनः मायासर्वहृतमालमलयाचलचंदनः २४ हेमश्रीलोकलानवर्णानि च निर्जितानि पुरांगनः
नानाकुसुमसंभारजानुदधग्रांगणः २५ क्रीडार्थमन्मये शान्तिजितचक्रगदाधरः अजस्राडुनीरत्नौघ ताराड
स्वपरात्तरः २६ निशीथारितुलपातालिशतचंदनभस्थलः स्वशालभोजिकालिकगीतगीतिरंगालकटः २७ मायेरुच
शानांगेद्विदुतामरवारणः त्रिलोक्यविभवात्कव्यश्रीरतातः पुरातरः २८ सर्वसंपत्तिभूतः सर्वश्रेष्ठमस्कृतः समस्त
देत्यसामंतैर्बद्धितो ग्रानुशासनः २९ महाभुजवनह्वायाविश्रान्तासुरमंडलः सर्ववृद्धिगणभाररत्नमंडनमंडिताः ३०

दसः १५ क्रीडार्थमन्मयेन शानेन जितमक्रगदाधरोत्सुर्ध्वजश्रीने स्वद्योतवद्भूमिद्विः रत्नौघैः तारायुतारकितस्वयु
रातरंचयस्य १६ अभावस्यादिनिशीथे सुखिलिपातालिशतचंदनभस्थलं यस्य स्वरोचितशालभोजिकामर्चा अलोचयती
ति स्वशालभोजिकालिकगीतगीतिः प्रबंधाय स्पृता विधारणोत्कटायुद्धश्रीदीप्यस्य १७ विभवबुद्धीरस्य
विभूतैर्वरत्नभूतैः स्त्रीरत्नादिभिः १८ १९ वनग्रहणोद्वेगमायिकसहस्रापुतारिभुजसंपत्तिर्गम्यते २० तस्य शवरस्य क
दिनायुस्सहाउडुमराभोयेणानभञ्जरीना आकृतिर्यस्य २१ २२

ग.सि.
स्थि.
५३

अथ बुद्ध्यासनानां युक्तेषां हस्तेति चेत्तत्राह अर्द्धसुप्त इति रिङ्गति चेद्भाते ४० अभिघातं युद्धकाले अभिमुखेन शत्रुणां पञ्चनं
आघातं विश्रातं विश्वस्तेषु अकस्मात्पञ्चणोपपन्नं ४१ यदि न विदुस्तर्हि स्वयं कथं शत्रून् भिद्येत्तु तत्राह केवलमिति अभि
पत्त्यप्रहर्षमिति तादृशं शंकरसंकल्पवासनामात्रशरीरत्वादभिसुरवशत्रुदर्शनेन तावत्मात्राद्वा दभिरजम्भुरिति भा
वः ४२ मायाकृतेरसुरैः सुरक्षिता ४३ अमरवारणादिव्याजोक्त्या दत्ता विद्युत्नेष्टमरपर्वतो मेरुस्तदीया ह मशिलेव ।

अर्द्धसुप्तायथावाल्मीकिः स्तौगैरिङ्गति केवलं वासनात्मा मिमाणा भ्यां हीनास्तेन हृदेव हि ४० न अभिघातं न चापातं न
विदुः स्तपत्तायनं न जीवतं न मरणं नरणं न जयाजयौ केवलसेनकान्ते दृष्टानाह न प्राप्यतान् अभिजगमुः परा
नाजो प्रहारदलित्वा इयः ४१ शंकरश्चिंतयामास परितुष्टमनसः परं विजेष्येति हि मे सेनामायासुरसुरक्षिता ४२।
अतिबलासुरदेर्दुर्मया लिताममचमूः स्थिरत्वाभिलक्ष्यति अमरवारणादन्तविद्युत्नेष्टमरपर्वतहेमशिलाय
था ॥४४॥ दामव्यालकरोत्यग्निः सर्गः ॥२५॥ श्रीवर्णसु ॥ इति नर्याय देव्यो दामव्यालकरोत्यग्निः सेनां संप्रवृत्त्या
मासभूतले देवनाशिनी १ देव्याः सागरकुंजेभ्यः कंदरेभ्यश्च सायुधाः उदग्गुभीमनिर्गता सपत्नगिरिलीलया २।
रोदसीकोटरहस्तप्रहारहतभास्कर दानवाः प्रख्यामासुर्दामव्यालकरोधिताः ३ अथान्नरश्च निकुंजेभ्यः कंदरेभ्यः ॥
॥ अराचलत् प्रलयपातइव लुब्धानीमाः सर्वासिनागणाः ४ ॥

53

शत्रुप्रहरेषुपि अलमत्यंतं स्थिरतां लब्धति प्राप्स्यति ॥४४॥ इति आवा. स्थि. पंचविंशः सर्गः ॥२५॥ दामव्यालकरोधिताः
कृतानां रसातलात् देवतैः सह संयामो वर्ण्यते नमोद्भूतः शंतो विजेष्यते हीत्यादि पूर्णोक्तप्रकारेण १ सागरेभ्यो बलाव
नकुंजेभ्यो गिरिकंदरेभ्यश्च यथामार्गलाभे उदग्गुः उर्ध्वं निश्चक्रमुः ३ हस्तप्रहारे हतानि स्तजस्कः कृतो भास्करो यस्मिन्
थाविधरोदस्योर्धो वापयिष्योः कोटरमंतरालाकाशे दामव्यालकरोधितावर्द्धिताः उन्नत्युः युद्धयेति शेषः ४ ॥

सम
५३

पूर्वभस्तेषु कोतिशये हेतुस्तमाह अभावादित्यादिना तेदामादयः प्राक्तनाः पूर्वसिद्धजीवानं न च वासनास्तेषां संतिकृतः कर्मणा धर्मादीनामभावात् किंतु निर्विकल्पकः भयंशं कापलायनादिति श्रुत्या यश्चिन्मात्रसन्निधाननिमित्तदेहपरिस्पंदस्तदेकधर्मकाः ३० ननु जदितेषां कर्मका मवासनानसंति तर्हि जन्मबीजाभावाज्जन्मवत्स्यात् यदि च बीजाभावे पि जन्मस्या तर्हि मुक्तानामपि पुनर्जन्मस्यादिति तथा चाग्रायिवस्यति विद्यते वासना यत्र त्यायाति पीनतामिति अतोऽसंगतं कर्म यभावाच्च नमित्याशं च ग्राह कर्मजीवकलामिति नैतत्स्वतंत्रा जीवाः किंतु अंतश्चोदयति त्रयतीत्यतश्चोदा अंतयामि चित्ततया निमित्तभूतया कर्मजीवस्थं शंवरस्थकलां कोशलरूपां तन्वी अल्पपरिमाणं अयुष्मं कर्मवासनाधनुपरिंतां कृत्रिमां माया कल्पनाख्यां अतएवासारं भोग सारश्रुत्या मनोभिधां सर्गसंकल्पश्रुतिमादाय उदयमाविर्भावमागताः

अभावात्कर्मणां ते च प्राक्तनानुचवासनाः निर्विकल्पकचिन्मात्रपरिस्पंदैकधर्मकाः ३० कर्मजीवकलां तन्वीमसारांच मनोभिधां अयुष्मं कृत्रिमां तश्चोदयोदयमागताः ३१ तेषां धारणं पर्यणका कला लोपवद्भयः प्रकृतामनुवर्तते क्रियामु
 क्लिप्तवासना ३२ ॥

तथा चेद्विज्ञातिका सरह पुरुषांतराणां भिन्नस्वतंत्रकर्मभावेष्वाविर्भावस्तत्तुल्यजन्मोपपद्यते इति भावः अथवा विपश्चिदुपाया नवस्य प्राणनायेन शंवरजीवस्थे वाग्निविस्फुल्लिगचंदनः चाद्विह अविभागात्कर्मजीवस्थकलां शंभूता तत्र कर्म वा सनादीनामल्पत्वादयुष्मं मनोमनः प्रायो कृत्रिमां भिदां प्राप्य देहपुपाधुदयादुदयं जन्म अगताः प्राप्तास्तथा च यो जीदेहर्भेदवच्छंवरकामकर्मवासनाबीजवशादेवेषां जन्मसिद्धेर्न स एव कृदयेतास्ति एतावांस्तु विशेषः योगिनां देहभेदेन तत्त्वज्ञानेन बाधितत्वात्प्रतिशरीरं कामादिजन्मबीजोपचयः दाम्ब्यालकयादिदेहे त्वज्ञत्वात्तदुपचयेन न्मपरं पराश्राप्तिरिति न काचिदनुपपत्तिरिति भावः ३२ अतएव योगिवेदवतयोवावहासनापचये व्यवहार इत्याह ३३

वा.टी.
स्थि.
५४

दोर्लक्षेणसुत्रेद्युविलसंतः हेतयाः शास्त्राण्येवकुसुमानियेषां १६ २७ रोदोरंध्ररूपोयउदुवरांतः प्रदेशस्तत्रमहामसकसंघश्रा
पयोर्देवदानवसेनयोः १८ इदानीदिग्गजादिप्रमृशमानजनरणकालाहलं वर्णयति अथत्पादिसप्तभिः १९ पिंडग्रहेण
घनीभावस्वीकारणनभसिकुट्टिमभूभागीभिवकुट्टिमेशोषः कुचिप्रदेशोमुक्षिग्राह्यश्च कुचिचुमेधानामंथरंजलभा
रमेथरमुदरभिवपीवरः गर्भोरइतियावत् २० रथसंपत्तितसंपिष्टैः शस्त्रैः शैलसुरदन्तदृष्टवत्तल्लयानुसारीनुददृष्ट

दोर्लक्षविलसदेतिकुसुमाशशस्त्रपलवाः रेजुः सुरासुराः फुल्लवनलोलोश्चद्रुमाः १६ अन्धोन्धंपूरयामासु
शशस्त्रपूरैर्दिशोदश वनानिकुसुमव्रातेः सुमेराविवमारुतः १७ घोरं समभं वधुर्देवदानवसेनयोः रोदो
रंध्रादुंवरांतर्महामशकसंघयोः १८ अथोदपतदुरंतालैर्लोकपालैर्भमंडलैः कल्याभस्फूर्जिताकारेदश
णः समरारवः १९ पिंडग्रहेणनभसिभूभागभिवकुट्टिमेशोषः कुचिप्रदेशोमुक्षिग्राह्यमहामेधमथरोदरपीवरः २० रथसं
पत्तिसंपिष्टशस्त्रिशैलरदन्तदः त्रुददुर्गानः सत्वकर्कशाक्रंदेर्धरः २१ प्रलयप्रत्ययोत्तासिकल्पाताए
वग्रहण द्वादशादित्यसंघदप्रवल्कांचनपर्वतः २२ ब्रह्मांडकुडसंघहात्परावृत्त्याचनिर्गतः महास्रोतः प्र
यः पूरः सत्वाहनइवाकरः २३ चंचत्सपत्तेशैलेंद्रपक्षपातचलइनिः कठिनापूरणोद्भूतस्फुटच्छैलेंद्रकंदरः २४

54

यानानिस्सत्त्वानां कर्कशाक्रंदेर्धरः २२ प्रलयस्यप्रत्ययैः कारणैरग्निवायादिभिरुत्तासीयः कल्पस्यब्रह्मानृतेप्रसिद्ध
आरावस्तस्यग्रहणः प्रतिगर्जनप्रायः द्वादशादित्यानां संघदनेनमिलनेनद्रवणयः कांचनपर्वतस्तदीयशोचइवेत्यर्थः
२२ संघदादित्यसंघोपेयचमीसंघदप्राप्यपरावृत्त्याचकारेणस्वस्थानाञ्चनिर्गतः सत्तैः प्राणिभिराहतः आकरः स
त्वाकरः महास्रोतसः ययः पूरश्चनिर्गिव २३ चंचत्तंचलत्तंसपत्तेशैलेंद्राणोपक्षपातनेवचलधनिर्यत्रकविनेर्द
अवेरापूरणोरुद्धताउद्दिग्नाः स्फुटंतः आत्रिप्रायाः शैलेंद्रकंदरायन २२ श्रीरामचंद्रायनमः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ॥

राम
५४

स्फुटनं २

अकाले उत्प्लवङ्गः सरकल्यांतः प्रलय इव भीषणं ५ कुंडलोद्योतते नोभिः पीततमांसि शिरांसि प्रलयपर्यस्तं चंद्रार्कदोपय
इव कबंधा त्यतुः ६ प्रलयानि नानासंप्रेरितं हा प्रबोहः स्फुटः यत्र त्रयं कविधानात्कः स एवांतरतु वेचिन्नादत प्रकाशसा
प्पाहासायेयां ७ भौरवः अंत एव विम्रताः अंतर्निर्लोना हरिमंडलाः सिंहसमूहयेयुतया विधाः शालाशिला सरशहनी
नाघातैरस्ताभिन्नयः भग्नवप्राः कुलाचलानां हिमवदादीनां जाटः रेणुः दधानुः रणतेर्लिङ् ८ ९ कल्पस्स वत्तस्ति दयो

देवासुरपताकिन्यास्त युद्धमभवत्तयोः अकालोत्प्लवङ्गः कल्यांतभीषणं कल्यांतरे ५ पेनुः प्रलयपर्यस्तं चंद्रार्क
दिवदीप्रयः शिरांसि कुंडलोद्योतते नोभिः पीततमांस्यश्च ६ जुष्टं भट्टनिर्मुक्तं सिंहनादाविराविताः प्रलयानि नाना
प्रेरः स्फुटहासा इवाद्यः ७ रेणुप्रेथलाशिलानुत्प्रेथति घातास्ताभिन्नयः कुलाचलतटाभौरविम्रात हरिमंडलाः ८
चरुः परस्परघातहतं हेतिसमुत्थिताः लोलानलकणः कल्पविशीर्ण इव तारकाः ९ विलसूरक्तमांसाये
प्राग्निं कार्णवती रगाः कल्पतालवदुन्नालावतालास्तालतालिताः १० प्रस्फुरदुधिरासारशातपासुपयोधरे
योनिहेतिहतं जुष्टं मोलिकुंडलकादयः ११ वभूचर्मास्कराकारैः कल्पभूरुहधारिभिः प्रहारदलेतादीदैदेत्ये
निविचरादिषाः १२ जग्मुज्ज्वलदसिप्रांतवातपातितमितयाः कणप्रकरताशिलाः कल्पान्निदलितता इव १३
देवास्तचसमाजग्मुश्च मेधैधिता इव असुरान् स्त्रुचिभ्रष्टान् नृजलदार्तिववापावः १४ जगदहस्तानयाक्रम्य

॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ जगदराखनिघातवः तेषितान् जगदहर्मज्ञानत्तारुहानि च दुमान् १५ ॥

न्यातभूततालवदुत्तात्वाः प्रशोवेवेतात्वाः तालैः करत्तालेस्तालित्वाः नर्त्तने संज्ञाततालाः १० प्रगताः पयोधरा इव पा
शवायस्मिन्त्याग्निमोलिकुंडलकोटयोभास्कराकारैरुपलक्षता वभूचरिते हलीदीपन्यायेन संवद्यते ११ प्रहरणाध्यात्वा
दितकल्पभूरुहधारिभिः १२ वातैर्दीप्राणवनेः पानिताभिन्नयोवप्राप्तिपेयाकणप्रकरताचूरणसमूहतो १३ १४ ता
नसुरान् अटाराखन् रूढमूषकान् आतवानाज्जीरा इव ते असुरास्त्वान् देवान् दुमान् रूढानां रूढान्मत्तान् प्रमत्तपुरुषा

नस्तभलकशजगरः २५ ॥

या. टी. ३८ ३९ कृषिताग्नीतिदेवपराक्रमः एकांजलीसमुपपराक्रमः ४० चंडदेव्यैशेलशिलाघृतिसंभारैः प्रक्षिप्तेः शिलीकृतः महा
 स्थि. नृज्वलनोतीतिज्वलोभयत्रेतिदेवपराक्रमः वनव्यूहलक्षणे धनप्रयुक्ताभिरुप्रविष्टिद्विद्विताः श्रुतयवावुप्रायाः शि
 ५५ लोच्चयायत्रेतिदेवपराक्रमः खमग्रयियथायोरपवौधं ४१ ४२ कलाभायाकौशलतत्प्रयुक्तानामभ्यासं वनवर्ष
 ए ४३ संघर्षः पराभिभवसएवः सएवावग्रहः शत्रुकवर्षप्रतिबंधस्तदाश्रयं ४४ जलाग्नारस्मारणेनयामोहेनाधि

सुतालोतालनाराचराजीरोचितवारणं शुक्तिप्रहारपिशांसमन्त्रैरावणवारणं ३८ कल्पाभयदलासारधारायति
 तयवर्षे महाशानिबिनिष्यस्यपिशाडुनकुत्साचले ३९ कृषिताग्निज्वलज्वालाजालज्वलितदानवं एकांजलि
 पुरानीतसमुद्रात्सादितानले ४० चंडदेव्यानि संभारशिलीकृतमहाज्वले वनव्यूहं धनाग्रमर्चिर्द्रोवितां वुशि।
 लोच्चये ४१ अस्त्रनिर्मितदुर्गारतमः कल्पांतरात्रिकं मायासूर्यगणोद्योतैः गीतातनुतमः पटं ४२ मायाग्नि
 वर्षनिष्पीतकलाभ्रघनवर्षणं ससीत्कराग्निवमनशास्त्रसंघटवर्षणं ४३ वज्रवर्षास्त्रनिद्रुतशैलवर्षास्त्र
 संभ्रमं निद्रावाधास्त्रयुद्धादसंघर्षावग्रहाश्रयं ४४ वहक्रकवहत्तास्त्रजलाग्रस्मारणं धितं वृक्षास्त्रयु
 ५५ द्रुविसमंतमलेजोस्त्रसारितं ४५ अस्त्रोद्धारणयुधानीकनीरंध्रसकलावरं शिलावर्षास्त्रदलितं वन्निवर्षा
 स्त्रभासुरं ४६ पताकास्पृशशिकैश्चक्रचीत्करगर्जितैः उहर्त्तनरथैर्लघितोदयास्तमयाचले ४७ ॥११॥

तं ४५ आसुरपेशाचायस्त्रैरुद्धीर्लेलोमरमुसलमुद्राद्यायुधानीकनीरंध्रसकलावरं यत्र ४६ अक्रस्य अमरा
 ख्यामहाविद्यामतसंजीवनविद्यातयाजीवमानाः महासुरायत्र ४८ कश्चिद्दिदुवदेवसंघातं क्वचिज्जयप्रोदीमराम
 रं कश्चित्पुत्रग्रहाणामहतीनाकेतुमात्तिकानाचनुद्धर्तनार्थमितस्ततउद्धरकेधरं उच्चमितकरं ४९ ॥११॥

अमृतार्थस्त्रयनेमंदरेणोद्धतस्थदुग्धाब्धेः संतोभध्वनिनासदशमंगस्वरूपं यस्य तेनैवामृतोत्पन्नोरन्तातदासत्तयाभ्रं त्विपेदे
 वासुरास्ति याहर्षात्कर्वधुंधुमाह्वध्वनंतं अस्फोटभुजास्फालनशब्दास्ते धीरिताः व्याघ्राः सप्तद्वीपलक्षणाः जेतु भुवः प्राण्णावा
 सायेन २५ इतप्रारभ्य आसर्गसमाप्तेर्युद्धमववर्णयति सेनयोरित्यादिना २६ २७ हेतुग्रवात्तन्निष्पन्नः यतो
 तस्य ये भारनिकन्तजायत्र अस्त्रैर्वीरुणास्त्रादिभिर्सीदतस्याधोर्वायोधैः ल्यावितानिव्यामपन्ननायमरावत्यादीनि य

मंदरोद्धतदुग्धाब्धिसंतोभसदशां वाकः रतिश्रुं धुमास्फोटयतीतद्वीपजंतुभूः २५ सेनयोः तुभ्योरासीद्युद्ध
 मुद्धतदानवं निष्पास्यनगरभ्रामगिरिकाननमानवं २६ महोर्हतिशतक्षिप्तदानवाचलपूणिदिक अयोध्या
 रतहेत्यादिचूर्णपूणिबरोदरं २७ भुशुंडिमंडलास्फोटस्फुरन्नेरुशिर शशतं शरमारुतनिलनेदेत्येदेव मुखो
 वुजं २८ वक्रावर्त्तशतश्रान्तदेवदेत्यजं सरणं सेनाप्रहारकहोलवल्लनावलितावरं २९ हेतुग्रवात्तन्निष्पन्नः
 तद्वैमानिकव्रजं अस्त्रैर्दिताब्धिवार्याद्युत्पातितचोमपन्नं ३० वहनमहास्त्राणां तासिभूतशक्तिनदीशतं
 शैलपक्षोद्भूतास्फोटलुङ्कुहं दुर्गमं डण्डं ३१ देत्ययादिर्मप्रहरोद्यपत्तलोकेशपत्तनं नारीहलहलारावरण
 त्वंकणमंदिरं ३२ लुहदेत्यवलोद्धतमर्त्ताभ्यो घजलान्वितं रक्तधोतनरोद्योग्यमुक्तनादस्वज्जनं ३३ लोक
 यानीकयां भोजनं कृत्वा कृन्तयमान्वितं पुनः सुरासुरैर्घातेदहसैव कुलाकुलं ३४ सप्ततयर्वताकारयानवादि
 गमागमेः बह्वक्षत्राणां शब्दभूरिभांकारभीषणं ३५ आयुधायविभिन्नाग्रदे त्यपर्वतनिर्जरेः रक्तैररुणिता
 त्रः ३० शैलानां पक्षे सुपाशेषु उद्भूते रास्फोटैर्लवनकंपमानः ब्रह्मांडमंडयोयत्र ३१ ३३ लोकपानाप्रिडादीनामनाकथाः सेना
 नापकास्तल्लक्षणं सुभोजि सुभमरुवकदाचित्प्रतानोप्राणहृरणाय कृन्तकदाचिद्युद्धार्थमकृन्तः प्रकरश्रयोयमस्तेना
 न्वितपत्नोयनकाले घातेः प्रहारः पुनः पारादत्यदहनायात्प्रहरतासैव कुलेताकुलं ३४ शवशेवेत्यनुकरणशब्द
 रूपैर्भूरिभिर्भीकरेभीषकरेभीषणं ३५ ३६ धृताः असंख्यसुरभाश्चमनुष्यशवायैस्तथाविधाः पर्वतामवदियोयत्रः ३७

प्रमत्तप्रशवपत्र
 २४

प्रमत्तप्रशवपत्र
 २४

वा.टी.
स्थि.
५६

देवाः पराजितास्तेभ्यः प्रयन्नेभ्योप्रयप्रभूः आहोदस्यवधोपायं वासनोपचयं चिरात् देवासुरशरीरेषु जातेषु गेर्षु ब्रूणेषु अस्वकु
प्रवाहेषु बहस्त्वित्तिपरेणान्यः १ चोसते द्यौः पृथग्यास्यान्त्रयाकृतः त्वडासिंहनादरूपामहारवायेन २ आकृष्टिराकर्षणं
यापिहाऽसंचूर्तिताऽसर्वसुरालयेन ३ ४ प्रवसन्निप्रवसन्नेतन्नि ५ अतर्हितानिहूतिराहितानिलसन्नादं आजमाना

ह ३

श्रीवाशिष्ठ उवाच

तस्मिंस्तदावर्त्तमानेद्योरेसमरसंभ्रमे देवासुरशरीरेषु गेर्षु ब्रूणेदेरेध्विव १ बहस्त्वस्वकुप्रवा
हेषु गंगापूरेष्विवावरात् दाम्निवेशितदेवोद्यकृतस्त्वडाघनावर २ यालेनिजकराकृष्टिष्विस्वसर्वसुरालये कटक
विनसंभेसंगरक्षितामरे ३ एरावतक्षीणरवेणलायनपरायण प्रहृष्टानवानाकिमध्याह्नवभास्कर ४ पतितो
गज्यान्तानिप्रस्त्रवदुधिराणि च ययासीवावसन्निदेवसेन्यानिडुडुबुः ५ दामव्यालकटाक्षारिचिरमर्तर्हितानिच
अनुजग्मुर्लसन्नादमिधनानिवपावकाः ६ अन्विष्टानापियत्नेननालभतासुरासुरान् घनजालचनोदुनीनास्तिहा
हरिकानिव ७ अलभ्यमरोधसुदामव्यालकटाक्षदा जग्मुः पातालकोशस्थप्रभुप्रमुदिताशयाः ८ अथदेवावि
षयस्येक्षितेणमाश्राप्यवेययुः जयोपायायविजितान्ब्रह्माणमभितोजसे ९ तेषामाविरभूदुत्तारकाननश्रिय
सायैरक्तीकृताननामब्धीनामिवचंद्रमाः प्रणप्पतेसुरास्तस्माअनर्पशंवेरहिते सम्यक्प्रकथयामासुदीमव्या
लकटक्रमे ११ तदाकण्ठविल्लं ब्रह्माविचार्यसविचारवत् उवाचिदसुरानीकमाश्रासनकरवच १२ **श्रीब्रह्मा**
शतवर्षसहस्रातेशंवेरेणरेक रात् मर्त्यममरशस्यतत्कालसंप्रतीक्षता १३ दामव्यालकटानितानथत्वमरसस

ए ६
५६

धितेपधनियथास्यान्त्रया ६ घनानिनिविडानिलतादिज्जालानियस्मिंस्तथाविधेवतेउदुनीनात्उत्पत्तलीनात्उत्पत्तली
नानउत्सुत्तलीनान् ७ निर्वासनत्वात्स्वतएवप्रमुदिताशयताजयत्नाभनिमित्तिकत्वेनापचर्यते ८ जयोपायायजयो
पायप्रश्नाय ९ रक्तेः सुधरेः रक्ताशोणाग्राननश्रीयेषांतेषां १० शंवेरसहितंरक्षासस्यात्मकदामव्यालकटक्रमे १११२

रक्त
वाच
रक्त
५६

रश्मिप्रकरणे प्रविशतः सर्गः ॥ २८ ॥

कश्चित्पुत्रोत्पन्नानामगलोधानां च वृद्धेर्दृष्टी नार्थमुदरकंधरफलस्यापि हेतुत्ववत्त्वणाद्गुह्यमिति पंचमी आदिभिः स्वनसमुदे
रणीद्वान्चसहितं जगदेव रूधिरवार्धिर्यत्र ५० जगदिदं नुवर्तते कुर्वत इति पूर्वोत्तरादीन्वपि उभयत्रापि स्थिरं रश्मिप्र
यः शरच्चान्तस्य च नत्वेन रूपस्यायविशिनसि दीप्यमानैरित्यादि अर्कश्चिप्रतिविंबपल्लवे दीप्यमानैः स्वस्य ववार्धे
लैः कंकादिपक्षागस्त एव युष्माकं गिद्यमांतेः तसंति फलानि लोहभागा रवस्तेषां फलानि ये वांतेः ५२ तालेभ्योपाता
नैरुक्तेः ५३ कचंधशतवाहुभिः पतितताः अर्भादाः विमाना वि सुरास्तारकाश्च यत्र पण्डिताः प्राताः पर्वतायत्र ५४
वज्रप्रहारा विरता भ्रियमाण महासुरं मुक्तामरमहाविद्याजीवमानमहासुरं ५५ विद्वद्वैवसंघातं जयश्रीमरापरं ।
अभ्यग्रहमहाकलुभा लिकानामितस्ततः ५६ उत्पत्तौ मंगलोधानां वृद्धे रूधिरकंधरे सदिखावी समुद्रघुङ्गा गुधिरवा
रिधिः ५० फलैर्कविकंशुकचने कुर्वदुर्वारवैरतः पर्वतप्रतिमासंखाशवर्णमहार्णवं समग्रतरुशोखाग्रलवलोत्तल
महाशवे दीप्यमानैस्त्ववातात्रैः पक्षपुष्पैर्लसत्फले ५२ तालोत्तलैः शरच्चान्तवने व्याप्तनभस्थले पर्वतप्रतिमासं
रव्यकचंधशानवाहुभिः ५३ तत्पद्भिः पतिततां भोदविमाने सुरतारकं शरशक्तिगदाप्राप्यपदिशप्रतिपर्वतं ५४ लोक
संप्रकाविभ्रसुकुडारखडचित्तोवरं अनारतरसनम्रचकल्याभ्रदुदुभिः ५५ एवं शचोपानान्नादपातालतलचार
णं विनायककराकसदीर्घद्वानवपर्वत ५६ एकीद्वैकरा निष्पदसिद्धसाध्यामरुद्वर्णं पल्लयमग्नगंधर्वकिन्नरा
भरचारण ५७ वचुरशनिनिपातरवोडि तांगदे लितशिलाशकलाः ककुक्षुखेषु प्रलयसमयस्त्वकाः सुराणां सुर
तरुघर्घरास्मरास्ममीराः ॥ २८ ॥ इति श्रीवाशिष्ठा ० स्थितिप्रकरणे दामव्यालकटसंग्रामवर्णनं सर्गः ॥ २८ ॥

यद्यप्यध्वदेव लोकमस्तथापि भूलोकस्थकुटारखंडगजामल्लुपेन न भ्रंशसंभवात् लोकसंप्रके मुक्ते ५५ एवं प्रागुक्तप्रकारैः श
रशोतेरुन्नादः प्रातिगर्जतः पातालतलचारणादिजगज्जायत्र ५६ दिग्भेदककराणां सूर्यद्रादीनां भूकस्यादिशोदेरात्मलिने
एकीद्वैकराः असुरभयास्त्रिष्यदाश्चिदुसाध्यामरुद्वर्णयत्र ५७ इदानीमात्मानिकं संप्राप्य वनवर्णयति वचुरिति अ
शनिनिपातैर्वैपुताग्निपातनैः खंडितप्राण्यगाः दलितशिलाशकलाश्च सुराणां प्रलयसमयस्त्वकाः सुरतरुघर्घरा

रश्मिप्रकरणे प्रविशतः सर्गः ॥ २८ ॥

वा. टी. द्वियस्मादुगुणिनिधर्मिणि सती पीनत्वा रोगा गुणो भवती किंचोपचयमेतरानपीनत्वसिद्धिः उपचयश्च द्वितीयावयवसि
 स्थि. द्वैतत्रादित्वं सतीाद्वयस्य हसं नासत इत्यर्थः २८ द्वाभ्याः यथायेनोपोयनमर्थे देहादिरेव प्रसिद्धे ३१ इदं जयपराय पूजांती
 ५७ वनादिमम इति भावयत्यभिमतं सति तथानुपायं कुर्वित्यर्थः २९ ३० या परि वर्त्तते तस्य वासना अतिदुःखायेत्यर्थः ३१ ३२

८३

विद्यते वासनाय च तत्र सा पाति पीनतां गुणो गुणिनिहि द्वित्वसत्त्वा रं हिता सतः २८ अयं सोहममेदं चेत्पवमं
 तस्मात्वासने यथा द्वाभ्यादयश्चात्र भावयेति तथा कुरु या या जनस्य विषयो भूवाभावश्चाश्रयाः तस्मात्करं न वा स्या
 स्तामं जयः कुटुको मलाः ३० वासना तनुवद्धि पालोको विपरिवर्त्तते सामं जतिदुःखाय सुखायै क्लृप्तमागता ३१
 धीरोपतिवर्त्तते अपि कुलजोपि महान पि तस्मात्पावदं तजं तु सिंहः श्रवणेन या यथा ३२ देहादयः सस्यस्य हृदयो
 लयगाभिः ३ तस्माच्चित्रवगास्पयं वा गुणपरिकल्पिता ३३ दीनो वासनया लोकः कृतं तेनाय कथ्यते रज्ज्वेव
 बालेन स्वर्गो विवसो भ्रष्टा मुहुसन् ३४ अलमायुधभारेण संगरभ्रमेरेण च वासनाया विपर्यासं युक्त्या यत्नाः
 द्वयोः कुरुः ३५ अंतरित्तु भित्ते धैर्ये रियो रमरनायक नशास्त्राणि न चास्त्राणि न शास्त्राणि जयंति च ३६ दा
 मबालकदास्तेते पुद्गाभ्यां सवशेन च अहंकारमयी मन्त्रास्ते ग्रहीष्यंति वासनां ३७ यदा ते तज्जपु रसाशं
 वरेण विनिर्मिताः वासनामा अर्थं ध्यातितदा या संपत्तिं जयन्तां ३८ ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ अरामचंद्राय नमः ॥

57

हृदयपुंडरीकमेवाल्लयोनी रंतद्रामिनः चित्तोपलक्षितजीवगखस्य ३३ ३४ रज्जातं नुरेव ३४ वासनाया शंवरसंक
 ल्पाहितनिरभिमानवासनायाः विपर्यासवैपरीत्यं अभिमानोपचयमिति यावत् रिपो दीमादेः ३५ शत्रोरंतः अस्त
 भित्ते धैर्यं सतीति शेषः शास्त्राणि श्रोतानसादीनि नीतिशास्त्राणि ३६ अहंकारमयो वासनोते एतसंकल्पाद्ग्रीष्म
 नि ३७ तत्त्वज्ञेयस्य कोपकवचिनेन तवा सना गृहीयुस्तत्राह अत्यंतेति ३८

राम
 ५७

अहमित्याकारप्रथमांतःकरणवृत्तिरहंकारचमत्कारः २५ तथावृत्त्याग्रहीताः क्रमेणोपचितावासनायेकां २६ अवासवाशं व
रसंकल्पेन प्रतिबंधादनाविभूतियासनानत्वत्यंतावासनाः ज्ञानविना आत्यंतिकवासनाहेदासंभवान् निर्वासनानां जन्मा
नुपयन्ते प्रतिबंधं २७ २८ भिन्नवासनानुसंवासानां २९ ३० ३१ सर्वदुर्वासनानाम्मध्ये आत्मनोदिहोदितादात्म्येन परि
छिन्नतायां तिवासनेव महामौर्यकार्येण जन्ममरणदिहोदितात्महाननर्थ इत्याह इत्यन्मात्रेत्यादिना ३२ अवशीकृ

युद्धाप्तासनशादेष्टाम्भुकराणामिवाशये अहंकारचमत्कारः प्रतिविंबमुपेयाति २५ ग्रहीतवासनास्तेतेदाम् १
यात्नकरास्सराः मुजेयावोमविध्यंतिलग्रजालाः खगाश्च २५ अथत्वं वासनाद्वितेसुखदुःखविवर्जिताः धैर्य
एगरीनुविनिघ्नतोदेवदुर्जयतांगताः २७ वासनान्तंनुबद्धये आशापाशवशीकृताः वश्यतायां तिलेकिरज्जुव
द्धाः खगाश्च २८ येभिन्नवासनाधीराः सर्वत्रासक्तुद्धयः न हृष्यन्ति न कुप्यन्ति दुर्जयास्तेमहाधियः २९ यस्यांतवा
सनादुवाग्राथिबंधप्रशारीरिणः महानपि बहुज्ञापिसवालनापि जीयते ३० अथसोहंमेमेदं तदित्याकल्पितकल्प
नः आयेदापात्रतामेति पयसा मिचसागरः ३१ इत्यन्मात्रपारिद्धिन्त्रोयनात्माभव्यभावितः ससर्वज्ञोपिसर्वत्रपरो
रुपेण तां जतः ३२ अनंतस्याप्रमेयस्य येन यत्नाः प्रकल्पिता आत्मनस्तस्येतेनात्माद्यात्मेनेवावशीकृतः ३३
आत्मनोव्यातिरिक्तं किंचिदस्ति जगत्र ये यत्रोपादयभावेन च द्वाभवनुवासना ३४ आस्थामात्रमनंतानां
दुःखानामाकरं विदुः अनास्थामात्रमभितः सुखानामाकरं विदुः ३५ दामयात्नकराश्च वदनास्थाभवसंस्थि
तो तावन्ननामज्जेयावोमसकनानामिवानलाः ३६ अंतर्वासनयाजंनुदीनतामनुयातयो जितोभवत्यन्यथातु

तोविवशीकृतः संसाराननर्थविकलीकृत इति यावत् ३३ यथादिआत्मनोव्यातिरिक्तं किंचिदस्ति तर्हि तत्र उपादेवभावे
न उपादातुं योग्यतया वासनाभवतु नाभननुदलीत्यर्थः ३४ तथाचासद्वृत्त्यास्थास्याप्येताशयेनाह आस्थामात्र
मिति ३५ उक्तं प्रकृतयो जयति ३६ देहाद्यहंभावग्राहिण्या अंतर्वासनयादेहहृदिनाशेनात्मनाशसंभावेन यादीनतांका
तरता अन्यथात्तादृशवासनाभावतु मेषाकोष्णमराचलः मेरुरिवाप्रकंषोभवतीत्यर्थः ३७ श्रीरामचंद्रमनमः ॥

वा.टी.
स्थि.
५८

ते देवार्णयति मय्येति मायाकृतान्यायुधान्येवमहं वृत्तिर्नित्यं घनप्रवाहोयस्याः अतएव त्विप्रानशीघ्ररहस्त्रानावहति जयायेति हि
 प्रावहापायारणेः पर्वतेर्महोरुहलक्ष्मिप्रधानैर्हृत्स्मृत्तुध्यावुपूयवयनयोषवतीनदीद्राक्निर्जगामेत्यर्थः ७ तामिव
 नदीपुनर्वर्णयति मध्येति अंबुभिर्जलेरिववलितवदितममरमंदिरमर्वादिद्येनतथायेनतथाविधशानिप्रमुरवायुधव
 र्धप्रयुक्तेननिकर्षणेनचप्रकृदनेनगंगायाममिर्वादिगिरिरूपप्रवहङ्गुगासरेशीत्यर्थः ८ संप्रतिपुरापुराणापरस्परया
 मोहनायविचित्रमायायानिर्माणप्रतीकारैश्चतुष्टयमपुनः पुनस्तत्सदृशमायांतराद्रुवापसमचार एव्यादीति ए
 वीमहीतन्मयी अदिष्टदाजलनेजोवायाकाशमयी चमायाययेत्यर्थोऽपि भ्रमतीपततीवनिरुणद्धावाभिवनिमज्जत्य

मायाकृतान्यायुधमहं वृत्तिप्रवाहति प्रावहाप्रतिदिशोक्लिन्ननिर्जगाम पाषाणपर्वतमहोरुहलक्ष्मिप्रधानैर्हृत्स्मृत्तुध्यावुपूय
 नयोषवतीनदीद्राक् ७ मध्यप्रवाहबहदुल्लुक्कभ्रलक्ष्मिप्रधानैर्हृत्स्मृत्तुध्यावुपूय नयोषवतीनदीद्राक् ७ मध्यप्रवाहबहदुल्लुक्कभ्रलक्ष्मिप्रधानैर्हृत्स्मृत्तुध्यावुपूय
 मरमंदिरमर्वादिद्येनतथायेनतथाविधशानिप्रमुरवायुधव
 र्धप्रयुक्तेननिकर्षणेनचप्रकृदनेनगंगायाममिर्वादिगिरिरूपप्रवहङ्गुगासरेशीत्यर्थः ८ संप्रतिपुरापुराणापरस्परया
 मोहनायविचित्रमायायानिर्माणप्रतीकारैश्चतुष्टयमपुनः पुनस्तत्सदृशमायांतराद्रुवापसमचार एव्यादीति ए
 वीमहीतन्मयी अदिष्टदाजलनेजोवायाकाशमयी चमायाययेत्यर्थोऽपि भ्रमतीपततीवनिरुणद्धावाभिवनिमज्जत्य

58

वा.टी.

मिनेवदधतेवायुनेवोडुपुंतेमहागर्भीकाशाइवनियतंतिजना इति दारुणानिरक्तः पिशाचदिशरीराणिपतंतीवधावृत्ती
 नप्रधतीवरवादतीहृत्स्मृत्तुध्यावुपूय नयोषवतीनदीद्राक् ७ मध्यप्रवाहबहदुल्लुक्कभ्रलक्ष्मिप्रधानैर्हृत्स्मृत्तुध्यावुपूय
 मरमंदिरमर्वादिद्येनतथायेनतथाविधशानिप्रमुरवायुधव
 र्धप्रयुक्तेननिकर्षणेनचप्रकृदनेनगंगायाममिर्वादिगिरिरूपप्रवहङ्गुगासरेशीत्यर्थः ८ संप्रतिपुरापुराणापरस्परया
 मोहनायविचित्रमायायानिर्माणप्रतीकारैश्चतुष्टयमपुनः पुनस्तत्सदृशमायांतराद्रुवापसमचार एव्यादीति ए
 वीमहीतन्मयी अदिष्टदाजलनेजोवायाकाशमयी चमायाययेत्यर्थोऽपि भ्रमतीपततीवनिरुणद्धावाभिवनिमज्जत्य

राम
५८

प्रबोधयन्मन्त्रवहारपदेषु जगत्कान्तकुरुत ३५ केचन केचिदपि तस्मात्प्राप्ताशयाश्चैव न च येन वाः ४० यथा जला-
 शयांतश्चलचलानाममसंतचपलानां विचित्रलहरीरागं भरेति प्रायो जलात्मने वास्तितथास्व वासनांतरिदं स भविष्य
 मे स्थिरतां प्रवाह नित्यतां समुपगतं स्थितमिति अर्थः ॥४१॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे सप्तविंशः सर्गः ॥२७॥ विष्णोर्नामो पुन
 र्युद्धं विस्तरं एण च वर्णने देवानां दानवानां च चिरमायासो दयात् अंबु नूत्तरंगकः वेलापदसान्निध्यात्समुद्रतरे गइ

तत्रावयुक्तियुद्धेन तान्प्रबोधयन्तामराः यावदभ्यासवसतो भविष्यति स वासनाः ३५ ततो चरणा भविष्यति भ
 वतां च दूचासनाः तस्मात्प्राप्ताशया लोकेन च केचन येन वाः ४० सप्तविंशमभिदं जगत्समग्रं समुपगतं स्थिर
 तां स्ववासनांतः चलचललहरीभरा यथा धावत इह सेव चिकित्स तां प्रयोता ॥४१॥ इति स्थितिः ॥ पितामहवार्त्तना
 मसर्गः ॥ श्री वसिष्ठा इत्युक्त्वा भगवां देवांस्तत्रैवांतर्दिमाययो वेलाव नितटे राचं कृत्वेवां नुतरंगकः १ सुरास्त्रो
 कर्णतद्वाकं जग्मुस्तु अभिमतां दिशं कमलोपोद्गमादयवनमालाभिचानिलाः २ दिनानि कतिचित्सेव सुकान्ते
 सुस्थिरकांतिसु हिरण्यवपुः सुमंदिरे युविशश्चक्रुः ३ कंचित्काले समासाद्य स्वात्मादयं करं शुभं चक्रुर्दु
 भिनिर्योषं प्रलयाभ्र रवोपमं ४ अथ दैत्यैर्महाव्योम्रितैः पा तालतले स्थितैः कालसेपकदं द्योतं पुनर्युद्धं
 वर्त्तत ५ वचुरसि शरणात्क्रिमुद्गरो घातुसल्लगदा परश्वचक्रशरणाः अशनिगिरिशिलादुनाशहताग्रहि

तिगम्यते १ स्वाभिप्रेतां नर्जादकपालाधो हतदिशं स्वाभिमतं अभिप्रेतं नमालाया अपि विशेषणं २ विशाशु मुर्विशा
 ताः ३ ४ अथ दुर्दुभिरवशुत्वासवहृदं सप्तध्वनागतसुसत्सु महाव्यस्मतरिते ५ आसर्गसमासे युद्धमेव वर्णयति वचुरे
 त्यादिना शरवा शरावाकरा आयुधविशेषाः परप्रणहारित्वादायुधप्राया शरावशुच्यः वा गिरीणां शिलाः गिरीसहिताः
 पारिप्रायाः शिलाः गिरयश्शिलाश्चैति वा विज्ञातः अहिगरुडादिमुखान्यायुधानि च महाव्योम्रिवचुः जग्मुः ६ ॥ ४० ॥

गरुडास्यप्रभवेर्गसैर्गुडगुडस्यपञ्चानुकरणं गुडगुडेति ध्वनिभिराकुलं तरिरेव विसृते हेति इति ताशार्पवतानामोद्यैः प्रबोहैः पु
नरायण इति सौम्यकल्पकात् इव ज्वालितसुरालयभूतलोतगुलं अभवत् १५ असुरावसुधातलात् गगनं उत्तडधुं अप
तत विबुधा रज्जुध्वं देहाद्विभ्रयतत् १६ शरीरे रूढरुन्धत हेति वृत्तेः सपन्ना सुवनावली सुलग्नः महानग्निदाहो येषां तथा
विधां सुरासुराः कल्याणित्तेरादोलितानां प्रोभां प्रापुः १७ अइमरारभितश्चतुर्दिशं अंबरः आकाशो नायकः अत्यय

गुरुगुडगुडाकुलांतरिक्षप्रविसर्तहेतिहताशपर्वतोद्यैः जगदभवदसहकल्पकालज्वलितसुरालयभूतलान्त
रालं १५ उदयतन्त्रसुरावसुधातलाद्गगनमादितयादिवपत्तिणः प्रतिबलादयतत्विबुधाभुविप्रलयचालितशे
लशिलाइव १६ शरीररुदन्ततर्हतिवृक्षबलावलीलग्नमहाग्निदाहाः सुरासुराः प्रापुर्ध्यावरांतः कल्पानित्तादो
लितशैलशोभा १७ सुरासुरेन्द्रांश्शरीरभुक्तेरक्तप्रवाहेरभितोभ्रमाद्भिः वभारपूर्णपरित्तावरोदः संध्याक
रोद्यत्ततमंगमंग १८ गिरिवर्षणमवर्षणंविबिधोग्रायुधवर्षणयथा विद्याशानिवर्षणचतेसममन्यो।
न्यमयाग्निवर्षणं १९ अतपन्तपमार्गकोविदादलितशोषगिरिदुर्भितयः ससज्जुअसमंसमंततः करिकुम्भे।
ध्रुवपुण्यवर्षणं २०॥०॥

नपुंसकसुरासुरलक्षणां नामद्वीद्वयं शरीरेभ्यो मुक्तैः अभितो भ्रमद्भिः रक्तप्रवाहैः पूर्णसंध्यायानामपिकायाः करौघ
पेदेन करजो घालनक्षतेतेषां क्षतं वभार अथवा तथाविधरक्तप्रवाहैः पूर्णगंगावभारत्सु क्षयोर्विकल्पः अंगेति संवो
धनं पूर्णमित्येतन्न स्वक्षतगंगायाद्वयोरपि विशेषांगं स्त्री नपुंसकयोर्नपुंसकमनपुंसकनेत्येकशेषरक्तप्रवाहः १८
तेसुरासुराः अनयन्ति परेणान्वयः १९ पूर्णपुष्पके उल्लेखविशेषः स्त्रीदार्ढ्यं नलिकायंत्रं ललाटकुंकुमचंद्रनादिरस
वर्षणमिवेत्यर्थः २० ॥

राय
५९

उद्गीर्णः कुंतरीरशक्तिगदासिचक्रैर्हलयेवीनिगीर्णसुरैर्दीनवेऽमृताः शैलान्यस्यां कविण्डे दनेनोत्तमसंक्रकचानां
 तारवनखाग्रमालायुस्यास्तथाविधापरजीवग्राहिवान्विताः अपोविकारायुधमपानां हिंस्त्रत्वात्सिंहानां स्त्री
 रपततनिष्पत्तिर्यथः इदानीं सर्पास्त्रानिर्मित्वा विषयमायासर्पसमूहं वर्णयति उज्ज्वलति उद्गीर्णो ज्वालायैभ्यस्तथा
 विधानां लोचनविषज्वलनानां आतपोद्येन येदिशां दहते दर्शिता युगांतं पुनरुदित द्वादशादिनेशानां सेनापया त
 थाविधाविषधराणां भावलिः उद्गीर्णमानेः परितो दीर्घैः उच्छ्रयेण मरुद्भिर्महीध्रेभ्यश्च नद्याप्रिनाधिना तुल्यमग्राधिवत् ।

उद्गीर्णः कुंतरीरशक्तिगदासिचक्रैर्हलानिगीर्णसुरदानवनमुक्तशैला कविण्डसत्क्रकचंदनखाग्रमालाजीवा
 न्विताः अपतदापसासंहरसिः ११ उज्ज्वललोचनविषज्वलनानां तपोद्यदिग्दाहदर्शित युगांतं दिनेशसिमा उद्गीर्ण
 मानपरिदीर्घमहामहिधमग्राधिवद्विषधरावलिस्तल्लास १२ उज्ज्वलवज्रमकरोत्करकर्कशांतः सुधाधिवी ।
 चिचलयेर्वलितोचलेंदुः आसीद्भाग्यसकलमेवसुसंकटांगनाशक्षिभिर्विविधरेति नदीप्रवाहे १३ शैलास्तु
 शस्त्रगरुडाचलचालितो ज्जुनागम्भरासुराणां गणमंतरितं आसीत्क्षोणजलधिभिः सणमग्निपूरैः पूर्ण
 क्षोणं दिनकरैः सणमग्निपूरैः १४ ॥ ० ॥ ० ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥ श्रीरामकृष्णजीवरीजयम् ॥ ॥ ० ॥

उद्गीर्णसमुच्चये १२ इदानीं समुद्रास्त्रमायासमुद्रवेष्टनं वर्णयति उज्ज्वलति बलितो वेष्टितोः चलेन्द्रामेवैत्यथाविधैर्ह
 तिनदीप्रवाहैः उज्ज्वलवज्रादिरत्नैर्मकरोत्करैश्चकर्कशांतः सुधाधिवीचिलियेस्सकलमेवजगत्प्रवृत्तिभिः प
 रिवर्त्तनेस्सुसंकटांगपीठितसर्वावयवमासीत् १३ महतासुराणामसुराणांचमुद्रांगणभूतमंतरितक्षोणोत्तमीयारवि
 तगरुडैर्वलादुत्पाद्यप्रतिप्रचलैश्चालितापलायिताः प्राग्बोर्णवद्विषय नागायस्मात्तथाविधं सतक्षोणजलधि
 भिः पूर्णमासीत् सणमग्निपूरैः पूर्णमासीत् क्षोणं दिनकरैः पूर्णमासीदिति प्रागुक्तस्य वादः १४

वाग्दी.
स्थि.
६०

प्रास्थितिप्रकरणे प्रस्तावनेषाः सर्गः ॥ २८ ॥

60

पुनस्तत्कीदृशमासीत्तदाह भ्रान्तेरिति आत्मप्रमाणैः खशदृशायामेर्धनेर्हतिमिहेतैः अतएव भ्रंशं भ्रान्तेः भ्रमणे चरणादिः उग्रशु
होचुवातेरान्निभिः कूज्जिद्विरिवप्रदन्नेस्तावैः आप्तिवर्तितसिंहरेवैः क्रंदद्विरवस्थितेराद्रिकूटैः भरितादिक्रमासीत् २८ वात्ता
वकीर्णवनपर्णवदन्तरंतः भ्रान्तेरशतदिभिर्भरितमासीदत्यनुवर्तते २९ पुनस्तत्कीदृशमासीत्तदाह अंद्दीदृश्यमेरोपसाः
प्रत्यंतपर्वतास्तत्सदृशपरिमाणैः अतएव गमनं गमः मनुष्यादीनां संचारस्तन्निरोधकत्वात्तद्वर्ततेः श्वेतानां दुर्वारहस्ति
चलानां हस्तिगृथानां दहकैः शनैर्भरितदिक्रमासीत् किंचपतादिर्भट्टशरीरेर्नगरीदेवातिविभ्रष्टदेवपुरं पूज्योद्यमासीत्

भ्रान्तेर्भ्रंशं भरितदिक्रमाद्रिकूटेरात्मप्रमाणघनेहेतिहेतैरण्दिः कूज्जिद्विरान्निभिरिवोग्रगुहोचुवातेः क्रंदद्विरापीततसंह
रवैरदन्तैः २८ मायानदीजलधियाधधनाग्निदोहवृत्तैः सुरासुरशवैस्त्वेलेशिशालोच्चैः भ्रान्तेरशरांसिशितशक्ति
गदास्त्रशस्त्रैर्वातावकीर्णवनपर्णवदन्तरंतः २९ अंद्दीदृश्यत्परिणामगमात्तमोक्तदुर्वारहस्तिचलदात्तण्देह
कैर्द्राक् आसीत् तद्वट्टशरीरागरीदेवातिविभ्रष्टदेवपुरं पूज्यं लोणवोधं २८ घनघुंघुमपरितान्तरित्वात्तत्
जलालितभूधराधरात् रुधिररक्तदहस्तिवर्तिनीवाभुवनानामगुहातदाकुलाभूत् २९ अनंतदशोद्भासितवि
कारकारिणी क्षयोदयोन्मुखसुरवदुःखशंशिनी रणक्रियासुरसुरघटसकटातदाभवत्खलुसहस्रहससने
३० ॥ इति श्रीवशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे मोक्षोपायस्थितिप्रकरणे दामवालकद्वयपुनर्पद्विवर्णनसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ॥

२८ किंचतदाभुवनभोगस्य ब्रह्मांडस्योदरगुहाद्येनेर्धुमेर्धनिभिः परितान्तरित्वात्तजैः सल्लिताभूधरात्तदधराः पृथ्वी
पातालादयश्च स्यान्तथाविधा रुधिररक्तदहस्तिवर्तिनीवाभुवनानामगुहातदाकुलाभूत् २९ अनंतदशोद्भासितवि
कारकारिणी क्षयोदयोन्मुखसुरवदुःखशंशिनी रणक्रियासुरसुरघटसकटातदाभवत्खलुसहस्रहससने
तद्वर्तिनीसुराणां शास्त्रीयतद्वर्तिनीनां प्रासिद्धानां चासुरसुराणां पदनपदः परस्परसमागमस्तनसकटादुत्तरारण्यक्रियास

इति श्रीवशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे मोक्षोपायस्थितिप्रकरणे दामवालकद्वयपुनर्पद्विवर्णनसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ॥

राम
६०

अन्योन्यसमरसंभ्रमं युद्धे त्साहमन्तिपंतः अत्यजतो देवासुराः अंगदत्तने आकुलाः वायाः हेति युद्धाहस्तायेषां तद्यावि
धास्ततः नमो द्राणां परावतादिदिग्गजानां रिभानां संततिभूतानां अतनयाः समूहस्य पृथूनो पीडनापीडसहस्राणां
एषेति वपीडाकरैः गुरुतरसंभारसंभारोद्गमैः कीर्णप्रियो विस्तारितशोभाः नभसि वभ्रमुरेति पर्यः २१ आकाशस्य वज्र
ह्वानो दिष्टो च समाहारः प्राकाशकाकाशतत्र शालभैः अत्यंतिकरक्तपतंगविशेषभूते आकाशस्यैव फलपुष्पपर्णोद्य
नवशेषांतकासहस्रास्य शालभैरिति वा आभासं मेघानां भरेः अतिशयेति वभ्रमुरेति पाठेऽपि अपो भ्रमुरेति मेघैरि
त्येवार्थः आभास्करणं तस्य शितान्पाच्छादितानि दिक्कटा निशालनानि च पत्रतथाविधं आसीत् २२ सम्पत्तिरितिः

देवासुराः समरसंभ्रममाकुलोक्ते अन्योन्यमंगदत्तनाकुलोद्देतिहस्ताः नमो इति भयतनाय युष्मिन्नेषैः कीर्णप्रियो
नभसि वभ्रमुरिति पंतः २१ क्लिप्तेः शिरः करमुजोरुभरैर्भ्रमो द्राकाशकास्य शालभैरिति वस्तुदानीं आसीत् जगज्जठर
मभ्रमुरेति वाग्रे राभास्कर्षातिदिक्कटयोनजाले २२ रट्टया स्फोटकदिस्फुटीभिः समीरितैर्हेति कलासिनोद्यैः पर
स्पराघातहतेः पतद्भिर्जगामशीर्णादल्लशो धरित्री २३ अन्योन्यमायुधशिलाचतुस्तवैर्मैरुप्रमाणकठिनांगनि
घर्षणोश्च आसीद् द्रुगंचटचटस्फुटदंतारिचंकल्पत्तया तमिव भीमभरोग्रनोदेः २४ मत्तानिलसुब्धजलानलार्क
हस्तद्वयदीर्घसुरासुरैद्युत्रहंता उमाखंडितकुडुकोणमकालकल्पांतकरालमासीत् २५ आरामचंद्राय नमः।

प्रहृतेः रटतो भयानां आस्फोटनास्फालनेन कटिप्रदेशेषु स्फुटीदुस्फुटीदुस्तथा परस्परास्फालहेतौ तरावपतद्भिर्हेति कला।
भिर्ध्वंस्तपणादिको शलैरसितानां तिष्ठानां शिलापर्वतादीनां भौथैर्नृदं दसः धरित्री शीर्णस तीदलशः खंडशो जगाम
खंडिताभूदित्यर्थः २३ मेरुप्रमाणानां कठिनानां मंगानां देहानां विधुर्मैरुः परस्परसंघटने अजनिता भीमः भरोति शोयो
येषां तथा वैरुग्रनोदेरणं कल्पत्तया तमिव भीमभरोग्रनोदेः २४ मत्तानिलसुब्धजलानलो अधः अर्कः अकुर्ध्वपत्र
तथाविधं दलद्वयं यत्र दीर्घमायाविभवेः प्रहृष्टः सुरासुरेणायत्र आखंडितविदारिता प्रांतकुडुकोणायत्र तथाविधं त्रस्ता
उग्रकालप्रहृतकल्पांतइव करालभीषणमासीत् २५

ततो भवत्पक्षादिति भवः विहितनिधिद्वयज्ञानिस्तद्वासनया गृह्यताः देहे मे सदैव चारोग इह भोगस्तमो ह वासनया ९ मुग्धेव
 सानदेकारेति पाठि मुग्धवक्ष्यमाणता गता इति पूर्वणान्वयः अदेरण न हंकारेति पाठतु वस्तुतः अदेरपि दायादिभिर्भक्त
 मुयकल्पितमिति स्यद्गर्थः १० भवेति तस्माद्याद्येव विवागेनापादमस्तक इति ११ १२ सुरद्विषादामादीनाया प्राक् प्रसि
 द्वाप्रहारपरता सा अल्पसत्त्वान्मृजयन्त्वात्मा जितेव त्रिणिः कार्यसमा अभवत् १३ सुराः अमराः कथं भवामः इति चि

पत्रसंवधः २५७

राम

प्राग्देहाभिमानानां दामादीनां सुरैर्मध्ये विषादेवर्ण्यते पञ्चात्मनायनपरान्तयो एवं प्रायाः प्राग्बर्णितप्रकाराः आकुलाः व्यग्र
प्रायाः प्रारम्भायेषां तैरसुहृदिभिरसुरैस्सुमहान्मणः आरब्धः १ ससंगरोदवैः कदाचित्प्रमायया विवादिनवाग्युद्धमात्रेण द
नायुपायेः संधिनाकाया विग्रहेण कदाचित्पलायनेन प्रसूयतया स्थित्वा स्वजनगोपायनेन २ कदाचित्कार्यरूपेण कृष
णवद्धरणगतिर्याच्यते नासंगरो विविधतः तत्रापि संग्रामस्त्रिशद्वर्षाणि विधत्तः द्वितीयस्तु यंचकं वषाणि अष्टौ मासा
नक्षत्रादिवसान्विधत्तः तृतीयस्तु सप्तपंचचेति द्वादशादिवसान्विधत्तः तावत्कालं ह्यपि सेनयोर्युद्धेणाग्निना हृतीनां

आवशिष्टमुवाच ॥ एवं प्रायाकुलारंभैरसुरैरसुहृदिभिः सहसा हतसंरक्षेणारब्धस्सुमहान्मणः १ मापयाय विवादिन
संधिनाविग्रहेण च पलायनेन धैर्येण कृन्तनगोपायनेन च २ कर्पण्येनास्त्रयुद्धेन रवांतद्धनैश्च भूरिशाः धनस्तसंगरो
दैवैस्त्रिशद्वर्षाणि यंचकं ३ वषाणि दिवसान्मासान् दशाष्टौ सप्तपंच च वषाणि पेतुर्हन्तुर्गन्धिदेत्येकाशानि भूभृता
४ एतावता तु कालेन हृदाभ्यासादहंकारतो गताः ५ यद्यदूरतरंचस्तु नादर्शं प्रति विवति पदार्थवासना तद्ध
दनभ्यासान्न जायते ७ यदा दामादयो ज्ञाता अहंकारात्मवासनाः तदभिजीवितमर्थं प्रति देवमुपागताः ८ ॥
॥ २ ॥ पुनरीकृते दामादयो हमित्यास्थानगद्वयस्तचेतसः नैकप्रातिशयाय दृष्टिं विवचद्भवेत् अभ्यासातिपातः

एकेषां मुख्यानामशानीनां भूभृतां पर्वतानां च वषाणि दृश्यः पेतुरित्यर्थः ३४ अस्ते चेत्सो वासनयेति शेषः ५ अभि
मानाभ्यास्यारंकारदार्ढ्यहेतूनां रसं तेन दर्शयति नैकप्रातिशय इति ६ उत्पन्नापि वासना चिरमभ्यासत्यागेन न पश्य
तीत्याशयेनाह यदुदिति दूरगते दूरपरित्यक्तं प्रति विवन्ति प्रति विवन्ति भावादयेति अनाभ्यासात् अभ्यासपरित्यागा
त् ७ अहंकार एवास्ति वासना एषां ते अहंकारात्मवासनाः जीवितं जीवनं मेत्यात् तदर्थमेवार्थः धनं स्यादित्या

संयत्तं न्यमुपागताः ८

वा.टी.
स्थि.
६२

पातालेयमदधानामत्रजन्मपरंपरा काशमीरेदेशमत्स्यातादामादीनांप्रकीर्तते इत्यनपारीत्यादानवेष्टे ह्येषुसत्सुदेवेषु
हेष्टितिपाठक्रमादाथ क्रमवलीयस्त्वाद्योज्यम दीनाविषयाः १ शंवरः दामज्वालकरान्प्रतिकुपितः सन् केतिपदज्वाल
त्यर्थः २ ३ सप्तमेयातालमेवविशिनक्षि यमस्येति तत्राधिशंवराद्वेकिंनस्यादितिशकावारयितुकालत्रासनत्तमा
इति कालोमत्पुरिवान्मघात्रासनत्तमाइत्यर्थः ४ पातानांशरणमितिशेषः त्रिभस्तिस्त्रः कुमारीः कन्याः घनाकाराः

जीवशिक्षुउवाच ॥ इतिनुष्टुभेषुदेवेषुदानवेष्टे ह्येषुच दामज्वालकरादीनांबभूवुर्भयविह्वलाः १ जंज्वालकुपितः के
तिकल्पाताग्निरिवज्जलन् शंवरश्शमितानीकोदामज्वालकरान्प्रति २ शंवरस्यभयाद्वत्पातालमथसप्तमम्
दामज्वालकरास्त्रस्थरूपक्राथनिजमण्डपम् ३ यमस्यकिंकरायत्रयेकालत्रासनत्तमाः कुतहलेनतिहतिनरका
र्णवपालकाः ४ तेतेषामथपातानादत्ताः भयमभीरवः चिंताश्चघनाकाराकुमारीश्चदुःक्रमात् ५ तेः सार्द्ध
नीतवंतस्तत्रदाभादयोचधिन् दशार्धसहस्रांतमानानांतकुवासनाः ६ इयमेकामनीकन्याममेयप्रभुनेतिव
इहहस्त्रहवंधानांकालस्त्रेषांप्रवर्तते ७ धर्मराजोयतदेशंकदाचित्समुपाययो महानरककार्याणांविचारार्थयइ
या ८ अपरिज्ञातमेनतेधर्मराजत्रयोसुराः नष्टेणमुर्किनाशायसामान्यमिवकिंकरम् ९ अथैवैवस्वतेनेतेज्ज्वाल
तासूयभूमिषु विहितभूपरिस्पदमोत्रेणबनिवशिनाः १० तत्रतकरूणाक्रदः समुहदारबंधवः प्रदग्धाः पर्णवि
टपात्रहृद्भववनानलेः ११ स्वयावासनयाज्ञातास्तयेवक्रूरयापुनः बंधकर्मकराकाराः किराताराजकिंकराः १२
॥ सप्तमीथपरित्यज्यजाताः श्वन्नेषुवायसाः तदंतेगधृतायातास्ततोपिभुक्तांगताः १३ ॥ ० ॥

भूतिमतीश्रिताश्चस्थिताइत्यर्थः अवधिंआयुश्चायं ६ आत्मानंतकुवासनांप्रयंचयति इयमिति ७ धर्मराजोपमः ८ क्रूर
बामरादिलिंगादृशनाद्यमराजोयमित्यपरिज्ञातम् ९ जलितालुरोनरवाद्युयनरकभूमिषु तासुहिप्रातयाजनपर्यंतजा
नुमितज्वलेदगारादयः प्रसिद्धाः १० पर्णान्येवविधाः शाखायैवातेपर्याविटपावालाइतियाचत् ११ बंधवंधकर्मकरय
मकिंकरसहवासताइशवासनयाबंधकर्मकराकाराः किंकराश्चएवमग्रेपूह १२ १३ ॥ ० ॥ ० ॥ श्रीरामचंद्रायनमः ॥

राम
६२

उद्यंतीषु प्रज्ञास्तु कर्मधारयेषु च २५ तेषां देवासुराणां बाले रक्षितेषु देशेषु उग्रालोसिंहव्याघ्ररत्नसायजासु परिग्रहभू-
 तासु २६ २७ सहस्रपुरे वर्गगाथाः समुद्रप्रवेशाद्येकाधोधिः प्रदेशभेदेन नानेति नानां भाधयुतरगाथासातासु द्विपात
 रेसु मत्स्यवेधेनायप्रसारितेषु जालेषु जंनूरुवडदे शभेदाः २८ २९ पतितानेव विविशिनहि विस्फोटितांगादत्यादिनामु
 कारक्तभरछटायेः निष्प्रातानितराविदिप्रपादाः ३० बलेर्मायाभिरिसुभिश्च कृत्वा कटावारणाहतयश्च येषां इर

सागरावर्त्तगर्त्तेषु यन्त्रेषु यत्सरित्सु च जंगलेषु दिगंतेषु ज्वलत्सु विषेनेषु च २५ तद्दालोच्छिन्नदेशेषु ग्रामेषु नगरे
 सुच अटवीषु ग्रपत्तासु मरुभूमिदवाग्रेषु २६ लोकालोकचलांतेषु पर्वतेषु द्देषु च आध्रद्विडकाश्मीरपारशी
 कपुरेषु च २७ नानां भोधितरंगासु गंगान्तलघटासु च द्विपातरेषु जालेषु जंनूरुवडलतासु च २८ सर्वतः पर्वताका
 राः पतितानेसु रारयः विस्फोटितांगचरणविभिन्नकरवाहवः २९ शारवालमृत्तत्रतत्रीकामुक्तरक्तेभरछटाः ॥
 यस्तशखरभूङ्गानि निष्प्राताः कुर्यातेक्षणः ३० स्वायुधावलमोपेषु छिन्नकटाहृतयः दूराणां विपर्यस्तपतन्ना
 नायुधांशुकाः ३१ कंदलं विशिरस्त्राणचटत्करोग्रभीतपः शिखाशतशिखाप्रातादेहभागविलंबिनः ३२ शा
 ल्मत्सुग्रददापाते कटककसंकटाः सुशिलाफलकाफलशतधाशीर्णमस्तकाः ३३ सर्वएव सकलायुधश
 स्त्रपातमात्रसमनंतरमेव दिङ्मुनाशमगमन्नसुरेन्द्राः पांसवोऽनुदनिधोपयसीव ॥ ३४ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे द्वा

मायातेन यत्नायनेन विपर्यस्ताः पतंतः नानां युधानां अंशुकानां च समाहारोपेक्षा ३१ कंदलं विनां शिरस्त्राणानां च टत्कारे
 रूपाभीतिर्येषां शिखाशतशिखापातैः पर्वताग्रशिखासु प्राताः अतएव देहभागैर्विलंबितः लंबमानाः ३२ शाल्मलीषु
 सकटकत्वाद्दपाते कटकिः कटकसंकटदुःखेष्टाश्च ३३ उपसंहारं सर्वएव इत्यसर्वएवासुरेन्द्राः सकलानामायु
 धानाशस्त्राणां च पातमात्रायादुद्धारं भात्समनंतरमेव दिङ्मुनाशमदृष्टानमगमन्नयथाऽनुदानो निधोचयतिोपयसिजलयां
 सवोनाशो गच्छति तद् इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ इति श्रीवाणिसत्तात्यर्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे एकोनविंशः सर्गः ॥ २९ ॥

तेवभूः दधुरित्यर्थः १४ मत्स्याः भूत्वेति शेषः १५ जरज्ज्वालंजीर्णपंकस्तेषु जरज्ज्वाः श्रयदेहाः १६ उक्तमेवानुवदति विचित्रे
 ति १७ उपसंहरति भवज्जलंतीति नासनात्तनुमिर्नुन्नाः प्रेरितास्सतः देहकूपेस्तरंगेस्तरुणमिवचिरहृदाः नानाप्रदेशं
 प्रापिताः तेऽप्रापि अनंतं अपरिच्छेद्यफल उपसमनोपयाताः वासनायाः दास्यं महत्त्वमहानर्थरूपत्वमिति यावत् प
 रिकल्पयन्नेनैव दृष्टान्तन सर्वत्रयस्यार्थः ॥ १८ ॥ इति श्रीवात्सिहता ० स्थितिप्रकरणे विंशतमः सर्गः ॥ ३० ॥ ० ॥

सत्करत्वं त्रिगोत्रेषु मेव त्वं पर्वतेषु च मगधे सुथकी दत्त्वं च भूत्वेन वक्रचुडयः १४ अनुभूयेतरां मन्यां चित्रां यो निपरं परां
 अयमत्स्याः स्थितारामकाशमीरारण्यपत्न्यले १५ दावाग्निज्ञोऽथ तात्प्यात्प्यककल्यांनुपाशिनः नम्रियंते न जीवि
 ति जरज्ज्वालज्ज्वाः १६ विचित्रयानि संरंभमनुभूय पुनः पुनः भूत्वा भूत्वा पुनर्नृणां स्तरंगाजलधावि १७
 भवज्जलाधिगतास्ते वासनात्तनुनुनास्तरुणमिवचिरमूढा देहकूपे स्तरंगेः उपसमनुपयातारामनाद्याप्यनंतं परि
 कल्पयन् महत्त्वं दास्यं वासनायाः १८ ॥ इति श्रीवात्सिहता ० प्रकाशस्थिति ० दामपालकरांतरचित्रवर्णिनं ॥
 अतः प्रवोधापतद्व्याचिराममहामते दामव्यालकदाग्या योमानेस्ति तितुलीलया १ अविवेकानुसंधानाच्च
 त्रमायवमीदंशी अनंतभवदुःखायपरिगृह्णतिलीलया २ क्वकिलामरविधुंसिंशवानी कनाथ ता क ताप
 तपुज्ज्वालाज्ज्वालज्ज्वा रमीनता ३ क्वेयममरानी क्विद्रावण करमहन् क्वकिराममहोपाल जुड्किंकररूपता
 ४ क्वनामनिरहंकारचिन्सत्त्वादारधीरता क्वमिथ्यावासुनावेशादहंकारकुंकल्पना ५ शाखाप्रतानगहनास
 ॥ सारविषमंजरी अहंकाराकुरादेव समुदतीपमातता ६ ॥ ० ॥

अथं च्युतिरनर्थात्पिरह्मणादिहोच्यते तद्यादामर्गदिभावानां सत्त्वासत्त्वनिराक्रिया पूर्वोक्तं स्मारयन् प्रकृतकथांतत्रेयज
 र्पति अत इति १ अविवेकानुसंधानाभावात् ईदृशी अभिमानलक्षणं आपदं २ प्राक्तननिरभिमानितायाः पश्चा
 त्पश्चाभिमानस्य च फलतो महदंतरदर्शयति क्वकिलेत्यदिना ३ ४ सुद्रूपतोऽप्यंतरमाह क्वनामेति ५ मंजरीपदनतत्प्रथा

शिव उवाच ॥

नारदीयगुरुः ॥

वा. टी.
स्थ.
६४

तमेतं वेदानुवचनेन ब्रह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा नाशकेनेति ज्ञानाधिकारसिद्धये तप उपासनादिविधानादपि तद-
संस्कृतोक्तानोपदेशाह इत्याह वसति यतस्तयो विद्यादीनामनुभवे अनुभवप्रयुक्तसंस्काराभावे सति सोऽतस्तत्प्रसिद्धसंसारिदेस-
द्यात्मभावमेवानादिकालमनुभूतवान्न कदापि असंसार्यात्मभावमित्यर्थः २४ अतस्तु उपदेशावागिराजतेतत्राह अबुद्धेति अ-
नुदराकन्येति वदल्यार्थानिःसमस्यते अल्पबुद्धविषये इत्यर्थः बुद्धस्य सम्यग्बोधवत्तुति अहंकारपरामर्शीरूपेण परानुसृ-
चिरूपेणास्तेवेति सोऽपि नोपदेशाह इत्यर्थः तस्याचिरानुपक्रमेणात्यन्तमज्ञानेन तद्वास्तोस्मिन् शास्त्राधिकारवानिति २५ अस्मी-
ति बोधुमशक्त्याह तस्मात्स्मीति वाक्यार्थबोधस्तथा न अधिकारवत् निषेधाप्रसिद्धे नैतिनेतीत्यपह्नववाक्यार्थबोधेऽपि ज्ञानार्थ-
ब्रह्मसर्वजगदिति वक्तुं ज्ञाज्ञस्य युज्यते तथो विधानमनुभवेत्यतः देवानुभूतवान् २४ अबुद्धविषये हेयारागमवाक्यतिराजते
बुद्धस्यास्मीति रूपेण क्लृप्तनास्तेव किंचन २५ ब्रह्मे वेदपरेशान्तमित्येवानुभवत्सुधीः अपह्नवः स्वानुभूते कर्तुं तस्य कथं
यते २६ परस्माद्यतिरेकेण नाहमात्मनि किंचन हेमनीर्वाभिकादित्वं नमप्यस्ति विशिष्टता २७ भूतताद्यतिरेकेण मृ-
तेनात्मनि किंचन दुर्गादिबुद्धौ हेमेव नाज्ञस्ति परमार्थता २८ मिथोपार्हतामयोपह्नवः सत्येकात्ममयः सुधीः युज्यते न
क्वचिन्नामस्वभावापह्नवानयोः २९ योऽसन्मयस्तस्य तस्मिन् युज्यते पह्नवः कथं परस्वस्य घटोऽस्मीति वाक्यमुन्मत्तमेव हि ३०

64

कारमाह वसति २६ ननु हेमन्पुर्मिकोदीरवाहंकारस्येव ब्रह्मण्यपह्नवो ज्ञेन कुतो न क्रियते तत्राह परस्मादिति यतः आ-
त्मनि अहंपदवीच्यं परस्माद्यतिरेकेणोर्मिकादिकमिव प्रातीतिकमपि ज्ञस्य किंचिन्नास्तीत्यर्थः नमपीति यतोऽद्वये विशिष्ट-
ताभ्रांत्यापि नास्ति यत्र विशेषणापह्नवः क्रियते इत्यर्थः २७ ज्ञदृष्ट्या जगदवाज्ञदृष्ट्या परमार्थोपपत्त्या सन्नेवेति तस्य
तदस्ति तानबोधयितुं न शक्नोत्याशयेनाह भूततेति भूततायां च भौतिककार्यकरमात्रात्मता २८ उक्तमेव सत्तिष्ठ-
स्फुरमाह मिथोपतिद्वाभ्यां २९ अनात्मतानि अथ वत्तदप्यात्मतापदेशवैयर्थ्याह इत्यातमाह परस्वस्येति ३० ॥ ० ॥ ० ॥

राम
६४

६१

यद्यस्मदादिशरीराणां व्यावहारिकप्रमाणं व्यवहारयोग्यत्वात्सत्त्वस्मन्यसेतौर्हदादीनामपितुल्यं अथ तत्त्वज्ञानवाध्यात्वादुर्बलत्वाद्वा
असत्त्वस्मन्यसेतदपितुल्यमिति नाविप्रतिषेध इत्याशयेन वसिष्ठ उवाच १५ १६ त्वद्वावोरामशरीरभावः मद्वावो
वसिष्ठसरीरभावः १७ १८ जगत्सत्यतानि श्रयवानिमूढस्तद्व्येत प्रति एषां अलोके त्वोक्तिर्न राजत एव कुतस्तत्राह अभ्यासे
नेति परमार्थतत्त्वविचाराभ्यासेन विना जगत्सत्यत्वानुभूतेरपह्नवोपलायेनोदेति १९ एवं पूर्वोक्त्यननुः संस्कारनाशायिशा
स्मार्थतत्त्वाभ्यासेन विना नोदेतीत्याह निश्चय इति २० अतएव धनधिकारिणोपदेशवाक्यमन्त्रप्रलयितमापत्वाद्ज्ञानामभि

३ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यथा दामादयो रामस्थिता मायामया इति असत्या एव सत्या भाग्यरक्षां वुपूरवत् १५ तथैवेमेव यमः
पिससुरासुरदानवाः असत्या एव वलीमोयामआयामएव च १६ अलीकमेव त्वद्वावो मद्वावो लीकमेव च अनुभूतोऽप्यस
द्वयः स्वमेव मरणं घणा १७ मतोऽंधुर्ययास्वप्नेऽनुभूतोऽप्यसमयः मतोऽयमिति च द्विभिर्वेदेव मिदं जगत् १८ एवाति
मूढविषय उक्तेरवनराजते अभ्यासेन विनोदेति वानुभूतेरपह्नवः १९ निश्चयोतः प्रभूदोयः संपन्नोऽभ्यसनेन विना नाश
मायातिलोके स्मिन्नकदाचन कस्याचित् २० इदं जगदसद्वृत्तसत्यमित्येव वक्तव्यः तन्मुक्तमिवोन्मत्तमो विमूढोऽपि ह स
त्यत्वेन २१ अक्षीवक्षीवयोरेकं कृत्स्नं होत इति ज्ञेयोः अंधप्रकाशयोर्वा धेः स्याच्छायातपयोऽरिव २२ यत्तन्नाप्यनुभूतार्थः

ज्ञानांचोपहासयोग्यमेव भवतीत्याह इदमिति २१ यद्यद्यान्त्रोपादिशेते सस्याह ज्ञेयं चेष्टाभिरेव ज्ञोपि व्यवहरेत्तर्हि ज्ञोः ज्ञोपि स्याच्च या
चातज्ञयोरेकं स्यादित्याशंकाह क्षीवो मदि रामन्तः अक्षीवो विमदस्तयोरेकं कृत्स्नं स्यात् अंधयतीत्यंधंतमः प्रकाशसूर्यादिः २२
इतोऽप्यज्ञो नोपदेश्य इत्याह यत्नेनेति अतो महता पियत्वेन बोध्यमानोऽपि अंतर्वाहिश्च मनोबुद्ध्यादिभेदेन चानुभूतोऽतैतत्सुखो
यार्थस्तस्य सत्ये अधिष्ठानेऽप्यपह्नवं नेति नेतीति बाधं कर्तुं निराकृत्य यथाशवं कृण्वेत् आक्रमणं स्वपद्माभ्रमणं कुर्तुं न शक्नो
तितद्वत् न वध्यस्तापह्नवं विना अधिष्ठानतत्त्वं बोधुं शक्यमिति वार्थस्तदुपदेशः स्यादित्यर्थः २३ श्रीरामजीसहाय

वा. ६०.
स्थि.
६५

65

तयस्य मरुत्पूरवस्य ४१ यत्र जगदिदमेव प्रबुद्धं जागरुक्तं बाष्पाण्योपलब्धिरूपमिति यावत् यत्र अद्वितीयस्वप्रकाशे स्वात्म
निप्रसुप्तं बाष्पोपलब्धिरहितं तत्र तेनैव चिद्बोम्नेव तया चिच्छ्रुतिः यत्र हि हि देतमिव भवति तदितदुत्तरं पश्यति यत्र तस्य
सर्वमात्मेवाभूत्तत्केन कथं श्रेयदिति ४२ इदं तु बोधनायावस्था इयमादृश्यकल्पनयोक्तं परमार्थतत्त्वाहनचेति कथं त
र्ह्येव गतव्यत आह चिद्बोमिति ४३ यदादृश्यं केवलं चिद्बोमैव तदा सर्गनिर्वाणायोर्भेदो निर्गच्छत्यार निवाणमेवेति।

स्वस्वप्रप्रतिभासस्य जगदित्यभिधाकृत्वा चिद्बोम्नेवोपलब्धप्रसक्तपश्येव मगं वृता ४१ यत्र प्रबुद्धं चिद्बोमतत्र दृ
श्याभिधाकृता यत्र सुप्तं तु तेनैव तत्र मोक्षाभिधाकृत ४२ न च तत्र क्वचिदासुप्तं न प्रबुद्धं कदाचन चिद्बोमकेवलं
दृश्यं जगदित्यवगम्यताम् ४३ निर्वाणमेव सर्गश्रीः सर्गश्रीरेव निर्गतिः नातयोपाद्योपार्यभेदः पर्याययोरेव ४४
परमार्थे जगदितिरूपं चेति स्वयं स्वकम् यथा तेभिरिकंचनुः केशां डुकमिवेच्छते ४५ न तत्केशां डुकं किंचित्साहि
इति स्तथा स्थिता नेदं दृश्यमिदं किंचिदित्यं चिद्बोमसंस्थितम् ४६ सर्वत्र सर्वमिदमास्ति यथानुभूतं नो किंचन व
चिदित्हास्ति न चानुभूतं शांतं सदेकमिदमास्तमित्युमास्ते संत्यक्तशोकभयभेदमतस्त्वमास्व ४७ शिलादराका
रघनं प्रशांतं प्रराचितं रूपमिदं स्वमक्तं नैवास्ति नास्तीति दशोक्तचितुपद्यास्ति तत्साधुतदेव भाति ॥ ४८ ॥ इति श्रीव
शिखतात्यर्थप्रकाशमोक्षोपाये स्थितिप्रकरणे सरनिराकरणनामैकविंशतमः सर्गः ॥ ३१ ॥ ० ॥ ० ॥ ०

४४ उक्तमुपपादयति परमार्थ इति द्वाभ्यां स्वयं अज्ञानोपहितप्रात्मा ४५ ४६ अधारोपरहो सर्वत्र गोचिद्बोम्नि सर्वा रोपसं
भवात् सर्वत्र सर्वमस्ति अपवादरहो न कुंचिदपि किंचिन्नास्ति इत्युक्तप्रकार इयमपि इदं जगत् शांतं निरस्तभेदं अतए
व एकं सत्तत्तत् पूर्णमास्ति अतस्त्वमपि संत्यक्तशोकभयभेदयथास्यान्नया पूर्ण आस्त्वित्यर्थः ४७ तदेव पुनः स्थिरीकुर्व
न्वर्णयति शिलेति स्फटिकशिलाया उदरमिव शून्याकारं भासमानमपि घनं तत्र प्रतिविंबवनगिरिमयादिस्वरूप इवास्ति ना

सा तिरशानुछ चिबेवयच्चप्रतिभानमत्र एास्ति त
सा तिरशानुछ चिबेवयच्चप्रतिभानमत्र एास्ति त
६५

औपद्र्यादिकं समाप्य प्रस्तुतमुपादितमुपसंहरति तस्मादिति इमे प्रत्यक्षगम्यस्वसिद्धराभादिदेहात्मना प्रसिद्धाः वयम् शास्त्ररूपा
 न सत्याः विदुदनुभवदशाप्यसत्याः योऽहिकदशापिन संभवः सद्भावो नास्तीत्यर्थः ३१ किंतर्हि सत्यं तदाह सत्यमिति संवेद
 नमेव शास्त्रदशापिसत्यं विदुदनुभवतेऽपि सत्यं योऽहिकदशापितदेवानस्तनमयोदपमस्तीत्यर्थः ३२ सर्वजगत्कालत उप
 रतं किं अन्यपरिशेषिणनेत्याह निःशून्यमिति निरस्तशून्यतर्हि कथं शांतं तत्राह न किंचिद्वेति सर्वशून्यमिव ननु

३१ किंतर्हि सत्यं तदाह सत्यमिति संवेद
 ३२ सर्वजगत्कालत उप
 ३३ यथा ते मिरिकास्तस्य सहजा एव रस्यः
 ३४ स आत्मानं यथावेति तथानुभवति तत्तत्तत्
 ३५ यथा दामादयस्तद्वदेवम
 ३६ यत्र दामादिरूपेण संवित्प्रकृतिना स्वयं तथा सा तत्र संपन्ना तथा का
 ३७ यथा दामादिरूपेण संविद्योऽपि ता स्वयं तथा सो तत्र संपन्ना तथा कारानुभूतिः

तस्मान्नेमेवयंसत्यानच दामादयः क्वचित् असत्यास्तेवयंचेमेनास्तिनः खलु संभवः ३१ सत्यं संवेदनं शुद्धं चो
 धाकाशं निरंजनं सत्यं सर्वगतं शांतमस्य नस्तमयोदयम् ३२ सर्वशांतं च निःशून्यं न किंचिद्विषयं संस्थितम् तत्र
 योऽहिकदशापि तास्तीत्याभासांगसंख्यः ३३ यथा ते मिरिकास्तस्य सहजा एव रस्यः केसोऽङ्कादिव द्रुतिर्यथा
 मास्तत्र संख्यः ३४ स आत्मानं यथावेति तथानुभवति तत्तत्तत् चिदाकाशस्ततो सत्यमपि सत्यं तदीक्षणम् ३
 ५ न सत्यमस्ति नासत्यमिति तस्माज्जगत्त्रये यद्यथावेति चिदूयं तत्र योऽहिकदशापि सत्यं संशयं ३६ यथा दामादयस्तद्वदेवम
 भुदितावयं सत्यासत्याः किमत्रांगतान्प्रत्यपि विकल्पना ३७ अस्यानंतस्य चिद्व्याप्तः सर्वगस्पतिराकृतेः चिदु
 देति यथायांतस्तथासातत्रभात्यलं ३८ यत्र दामादिरूपेण संवित्प्रकृतिना स्वयं तथा सा तत्र संपन्ना तथा का
 ३९ रानुभूतिः ३९ अस्मदादिस्वरूपेण संविद्योऽपि ता स्वयं तथा सो तत्र संपन्ना तथा कारानुभूतिः ४० ॥

शून्यमेव सन्मात्र पूर्णभावेन स्थितमित्यर्थः निजाः भासः शून्यथा प्रथाः ३३ सतः असत्सदाकारेण प्रथा कृदस्तेति चेत्तदाह
 यथेति ३४ ससत्यात्मा आत्मानं यथायेन येन प्रकारेण वेति तथेवे सणादनुभवति ततस्तस्यान्तदीक्षणात्सत्यात्मा इति
 वत्तादसत्यमपि सत्यमिव क्षणाद्भवतीत्यर्थः ३५ यदि सत्यं क्षणात्सत्यं सत्तर्हि जगत्किं रूपमस्मिन्नत्राह न सत्यमि
 ति ३६ एवं प्रसिद्धं वसिष्ठ रामाकारेण तान्दामादीन् आयिषाव एवकारार्थं ३७ यच्चित् अंतः यथायादशाकार

वा. टी.
स्थि.
६६

शिरोभिन्ने कूर्चकुडास्य त्रयोविदीर्णाशिलांसंधिभागस्तस्योदरे अस्मिन्नीडुमिति शेषः १४ आलेपे तस्मिन्नीडे कलविंकश्च
कः प्रथममल्पं अतः शास्त्रायेन तथा विधोद्धिजश्व अर्थरीहृतः निरर्थक आरवापस्य वीचीकुचीत्यथ कृत्वा शित इति यावत् १५
१६ १७ विहरं त्यस्मिन् जना इति विहारः क्रोडाग्रहम् १८ करामलकवरहो अतिपुक्तिगुरूपदेशस्वानुभवेः परात्तरत्नतन्मि-
वनिश्चितौ बंधमोक्षोयेन १९ तस्यामात्यस्य कीडनः क्रोडासाधनभूतः क्रकरः शारिकाभेदः कपोनाममायासुरश्च नयः

गहस्पेशानकोणे सिंहाशिरोभिन्निन्नलोदरे तस्यानिशमविश्रान्तयाताभूततरणंतिके १४ आलेपे दानवो ग्यालः कलविं
दो भविष्यति प्रथमाल्पं अतः शास्त्राद्यर्थरीहितारवः १५ तस्मिन्नेव तदा काले तत्र राजा भविष्यति आयशस्करे देवायाः
शक्रस्वर्गश्चापरः १६ दानवो दामनामात्रमशकस्तस्य समानि भविष्यति हस्तं भण्डं छिद्रं दुधनिः १७ अधिष्ठाता
भिधेतस्मिन्नेवातर्नगरे सदा रत्नावलीविहारो विहारोऽपि भविष्यति १८ तस्मिन्नुभयामोक्षो नृसिंह इति अतः
करामलकवरहो बंधमोक्षो निबत्स्यति १९ भविष्यति गृहे तस्य कीडनः क्रकरः खगः कपोनाममासुरो नाम कृत राज
तपं जतरः २० सत्यसिंहो नृपामात्यः श्लोके विरचितामिमो दामग्यालकदादीनां कथयिष्यति सत्कथां २१ सकटः क्र-
करः अत्वा तत्कथां संस्पृतात्मभूः शांतमित्यमहाशांतपरं निर्वाणमेष्यति २२ प्रयुन्नशिरवरप्रान्तवास्तव्यः कलविंक-
कः तत्रत्यैश्च कथां अत्वा परं निर्वाणमेष्यति २३ राजमंदिरदावंतं वृषवास्तव्यतागतः मशकोऽपि प्रसंगेन भुत्वा शा-
तिमुपैष्यति २४ प्रयुन्नशिराच्चटको मशको राजमंदिरात् विहारात् क्रकरश्चुतिमोक्षमेष्यति राघव २५ एष ते कथि

२० २१ संस्पृतः आत्मेव सर्वतः सर्वदा भवतीत्यात्मभूरपरिहृन्नात्मायेन शांतं वाधितं शंवरकलितजीवक्यं इत्यमेव महाशांतं
नतशांतं संसाररूपं यत्र तथा विधं परमोक्षं २२ प्रयुन्नशिरः शिरवरप्रान्तवास्तव्यः वसेत्यन्तर्हरेणाश्चित्तय
प्रत्ययः तत्रत्यैश्च कथां अत्वा परं निर्वाणमेष्यति २३ दानवो दामनामात्रमशकस्तस्य समानि भविष्यति हस्तं भण्डं छिद्रं दुधनिः २४ २५ २६

राम
६६

प्रत्ययसारसज्ञानायाविशुक्लाराजसयनि मसकादिस्तनुध्यासज्ञानास्तेमुक्तिमाययुः अतनुध्यासनामपिपरमार्थतोऽसत्त्वमेवदुःख।
स्यान्तोमोक्षः कथं भवेत्कदा भविष्यतीति यावत् १ दामबालकदानां कुटुंबे बोधिव भूतैर्यमकिंकरैः २ निजांसीयांशवरमायाक
ल्पितजीवभावनिर्वासनाद्वयचिन्मात्रस्वभावाकथोतदास्वतन्त्रनुध्यासक्रामविष्यतीति असंशयं निःसंशययमेनात्ममित्य
र्थः ३ तेदामादयः त्वर्थवाशब्दः कथयते कथयतः सकासान् व्यत्ययेन पंचम्यर्थे चतुर्थी ४५ अलोलितः श्रीमद्भागवतसुकरा

श्रीरामउवाच ॥ सत्तामण्यसत्तामेव बालपक्षिषाचवत् रामबालकदादीनां दुःखस्थानः कथं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 रामव्यालिकुटुंबेस्तेस्तदेवयमकिं करः प्रार्थितेनयमेनात्तिमिदं मणुरपूह २ यदावियोगमेष्यति शोभ्यति च मित्रा कथा
 दामादयस्तदा मुक्ताभाविध्यंतीत्यसंशय ३ ॥ श्रीरामउवाच ॥ स्वहन्तांतिमिमेकुत्र कदा च येन कथं शोभ्यति भगवं स्तेवाच
 र्त्विदं यथाक्रमं ४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ काश्मीरेषु महापद्मसरसीतीरपत्न्यले भूयो भूयो नु भूयेवं मत्स्योनिपरंपरा ५ ॥
 आलोलिता सपालोलाः कालेन तपमागताः तत्रैव पद्मसरसि ते भाविष्यति सारसाः ६ तत्र कल्हारमालासु सरोजपद्मीषु
 च शैवालनवरवल्लीषु तरंगवल्लनासु च ७ चलोत्कामदेलासु नीलोत्पलतनूनासु च सीकरोद्याप्रलेखवासु शीतलावलेह
 निषु ८ सारसास्सरसभोगान्भुक्ता भुवनभूषणाः विदुस्तु चिरकालमलमागमुदयः ९ ते विपुक्ता भाविष्यति मुक्तपे
 लब्धबुद्धयः रजसत्वनमांसावभेदं प्राप्य यदुष्या १० काश्मीरमंडलस्था तर्नगरं नगशानितं नाम्नाधिष्ठानमित्यवश्री
 मत्तस्य भाविष्यति ११ प्रपुष्पशिखरं नाम तस्य मध्याभाविष्यति जंगलधुसरोजस्य कोशचक्रमिवोदरे १२ तस्य मूर्द्धि गीरे

दिभिरालोडितप्राणायः यत्नलेषोत्तमाविधाः संतः १७८९ लक्ष्युधयः प्राप्तिविचारवृद्धयः यथारजः सन्ततमांसिविवेकदश
पर्यालोच्यमानाः मुक्तयेवेदविवेकप्राप्तुवन्ति तद्वत् १० नगेर्वहोरदिभिश्चशोभितं ११ तपुत्वेयनार्हखारोहमिरेतयावत्क्रोश
चक्रकर्णिकेव १२ तस्यगिरिर्भूर्दि कश्चिचिह्नं ह्यन्त्येवांग्ग्राह्यं राजेवराजाभविष्यति अश्रमाकाशंकषुतीक्ष्णीकरोती
वेत्यश्रकधेमहतिशालवृक्षस्य भ्रगेमध्यमेकाखाग्रं अश्रकधाः महत्यः शालाः प्रासादायत्र तथाविधेगिरिभ्रगे अपरं भ्रगमि

बेन्गुल्येर्नावा १३२०

इतरपदेधोमहतोपिपदान् अपरिपक्वज्ञानदशातः २७ निर्वीसनत्वप्रयुक्तपुक्तिनोत्कर्षस्यश्चान्ननमशकादिजन्मनश्च
महदनंतरं यत्तु यतिक्तेत्यादिना २८ चपेदः करतलेन प्रहारस्तेन भुजामात्रेवाहुमाणा विनेव प्रहरणा नीतियावत् २९ पु
ष्पलीलया पुष्पवत् लोलनेन करेण तोलितः भोरयत्रयविधारितः मेरुस्यैस्तद्भावः क ३० नृसिंहस्य मेत्रिणाः इदानीं राजसा
हंकारं रंजनेन चिदाकाशस्य देहाद्याकाराभिमानावतारप्रकारं दर्शयति चिदाकाश इति ३१ स्वरूपं स्याभाविकस्वप्रका
प २

अमयत्पय रितानात्मगतस्मावुधोरिव महतोपिपदादेवं नानाज्ञानवशादधुः २७ पतंति मोहिता मूढा दाम व्यालकय
इव कृत्स्नं यत्तु यतिक्तेत्यादिना २८ करजगहदावर्त्तत्रयमशकस्तु कचपेदभुजामात्रपतितार्कन्तु विवता
२९ कप्रद्युम्नागिरोगे हेभिर्निब्रण विरंगता कपुष्पलीलया लोलकरतो लितमेरुता ३० कवाभंगेन सिंहस्य गदे प्रकरणे
तता चिदाकाशे गहमित्येव रजसारंजितप्रभ ३१ स्वरूपमत्यजनेव विरूपमपि बुद्धते स्वैव वासनाभ्रात्या सत्पद्येवाप्यस
त्यया ३२ मृगतस्मावुधुव्यातिजं नुरिवांतरं तरंति ते भवां भोधिं स्वप्रवाहधियैव ये ३३ शास्त्रेण सदिदं दृश्यमिति
निर्वीण संस्थिताः नानादुःखविकाराणि प्रसृज्य कर्मतामये ३४ यातिश्च भ्रंजलानीव स्वलाभं नाशयंति ते स्वानुभू
तिप्रसिद्धेन मार्गिणा गमगामिना ३५ न विनाशो भवत्यंगगच्छतां परमांगतिं इदमेत्यादिदमेत्यादिति बुद्धमहामते ३६ ॥

शतं विस्तृतं अहंकारप्राणदेहेन्द्रि
यादिरूपं ३१ अंतरं चिदूपादेदं भवयति इदानीं तन्नरणा पापमाहतरंतीतिः स्वप्रवाह
धिया प्रत्यक् प्रवणबुद्ध्या ३३ शास्त्रेण महावाक्यादिलक्षणं न किं प्रीतिमहावाक्या चलं वस्तु केरेव तन्निरोधः कुतो न स्यात्तु
ह नानेति ३४ स्वलाभं पारमार्थिके भावस्थितं लक्षणं परमपुरुषार्थलाभं ओपनिपदमार्गमनुभूतिरपि संबदति न तादृशं
प्रित्याशयेनाह स्वानुभूतीति आगमगामिनां श्रुत्यनुसारिणा ३४ अंगेत्यादिमंत्रेण केन तर्हि पुरुषार्थविनाशस्तदाह इदमिति

इति बुद्धः प्रत्यक्ष ३६

वा.टी.
स्थ.
६८

किंपेके ग्रीष्मात्प्रसन्नपल्लवदुर्गंधिपंकसदृशसंसारेषु पुनः पुनः पुनर्भूतो जीवितजरन्मुंडकवज्जीवमुद्राजीविताशेति पावनं किं
अतिनुष्ठेयार्थः शुश्रूषीति षोडश्यां अतः भोगधो भोगवासनाहृदयादपनीयतां तदर्थं यो अर्थमत्र याद्व्यलेनेन किं कार्यं हे
अर्थः सर्वपरित्यज्य मोक्षराश्रमे वा वेदपतामित्यर्थः ५४ विषयाकारप्रतिफलितचिदाभासानामंतःकरणवच्छिन्नचेतन्यं विं
वं अतः करेण पोहतचिदाभासस्य तु अहं ब्रह्म चेत्तन्मभविवंप्रतिविंबदुपाधी असत्ये विवंतु सत्यं तत्रातः करेण पाद्यसत्यत्वे त
दवच्छिन्नविंबचेतन्यस्य तत्समनिधतां चिदाभासविंबभूतब्रह्मचेतन्यस्य च भेदो भिद्ये ब्रह्मत्वं सत्यं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मचेतन्यमेव
परिशिष्यत इति विचार्यतामित्यर्थः ननु परे सारं रूपात् जलगतं तत्र कल्लदवुद्धाहं दद्यान् नोक्तप्रतिविंबता प्रविद्यामिच्छ

जीवमुद्राच किंपेके भोगगंधो निरस्यतां किमर्थमात्रया कार्यमाया शास्त्रमेवेत्यतो ५४ इदं विंमिदं विंमिति सत्यं
विचार्यतां धियायरे प्ररण्यापातमापशो वा यथा ५५ दोर्भाग्यदधिनीदीनां शुभहीनविचारण घने दीर्घमहानिद्रा
त्यज्यतां संप्रवृत्ता ५६ सुप्रमास्थायतां हृदकक्षेपेन वपल्लवे उत्थानमंगीक्रियतां जरा मरणशोते ५७ अनर्था
यार्थसंपत्तिर्भोगोद्यो भवे रागदः आपदः संपदः सर्वास्सर्वत्रानादरो जयः ५८ लोकतंत्रानुसारेण विचाराद्भवहारि
॥ ॥ शास्त्राचारानुसारेण कर्मणा सत्फलाय च ५९ ॥

68

न किंचित्स्थान्यथैव निरूपयंतस्तत्रैव जनान् प्रेरयंतितत्प्ररण्यापि किमुपोदयानेत्याह धियेति यथा श्रुयं योतिरात्मा विवस्वान
यो भिन्नावदुधैको नुगच्छति त्वादिस्वतंत्रं अतः प्रमाणानुसारिणां पशुवत्प्ररण्यापातमनुचितमेवेति भावः ५५ एवं शास्त्र
र्थविचारणा विधाय संप्रति जीवनधनपशुपुत्रादिसारिकविचारणां दर्शनांतरविचारणं च त्वाज्जिपितुं निंदति दोर्भाग्येति दो
र्भाग्यदास्नीयकालिकापहर्षहेतुत्वादानो नु ह फलत्वात् फलहीना गाढतमो मात्रनिवेशा घनदीर्घमहानिद्रा त्यज्यतां ५६
५७ पूर्वोत्तरादयो राद्यवाकार्ययोः प्रथमो विधेयो द्वितीयवाकार्ययोस्तद्वैपरीत्यं ५८ लोकतंत्रजन हतं तदनुसारेण तद
विरोधिना शास्त्राचरो अनुसरति तथा विधेन कर्मणा स्वत्फलाय चोत्थानमंगीक्रियतामिति व्यवहितानुयगः ५९ ॥

राम
६८

अन्यदेवेषु भाविजन्मपरंपरासु भोगायास्तमविनाशाय भूयो भोगेषु लुब्धता किं पुक्ता सर्वथानपुक्तेत्यर्थः अन्यदेवेषु त्रुडु कृच्छ्रादसयथा
 क्रमं स्वस्वाधिकानुरूपं यथाशास्त्रं तद्व्याधिकारिकचित्तमुद्धाघनुकूलशास्त्रानुरूपं तत्रापि यथाचारं पूर्वपूर्वाचार्यप्रवर्तितसंप्र
 दायानुरूपं यथास्थिति तत्राप्येकैकभूमिकायां यावत्परिष्कारस्थितिर्नतीति क्रम्येत्यर्थः ४५ संस्तवः साधुजनमुरेव पुस्तसाधुवा
 दः गगनगामिभिः स्वर्गपर्यंतं प्रख्यातैः ४६ एतसंस्तवकीर्ति स्त्रीशेषश्छंदसः सामान्येन पुंसकंवा ४७ गगनाभोगैर्गगनव

किमन्यद्भवभोगाय भूयो भोगेषु लुब्धता यथाक्रमं यथाशास्त्रं यथाचारं यथास्थितिः ४५ स्वीयतां मुच्यतामेतर्भागाजाल
 मवास्तवं संस्तवः क्रियतां कीर्त्या गुणैर्गगनगामिभिः ४६ भोयते मत्पुत्रो ह्येतेन कदाचन भोगकाः गायंतिसिद्धसुंदर्यो
 ये यामिंदुसितं यशः ४७ जीतिभिर्गगनाभोगैस्ते जीवंति मृताः परं परमं पौस्वयत्नमास्थायादाय तूद्यमम् ४८ य
 थाशास्त्रमनुद्गमाचरन्केन सिद्धिभाक् यथाशास्त्रं विहरता त्वराकार्यानी सिद्धिषु ४९ चिरकालपरीत्यक्ता सिद्धिः पु
 रुषफला भवेत् वीतशोक भवायास भगवन्मथयंत्रणं ५० अचहरो यथाशास्त्रं क्रियतां भविनश्यता जीवो जालं धक्
 पेयु भवेत्तमिवागतः ५१ भवतां भूरिसंगानां मधुनैर्द्रियदामतः इतः प्रभृतिमा भूयो गम्यतामथ मादधः ५२ इदं विचो
 र्यतां शास्त्रमस्मृमायन्निवारणं रणे शेत शरं शिवा शतनिर्लूनं चारणं ५३ ॥

त्सर्वदेशकालव्यापिभियशः कथं संप्रदयितुं शक्यते तत्राह परममिति ४८ आचारनसाधनानीति शेषः ४९ अयं यंत्रयां शीघ्रता
 निर्वधरहितं ५० ५१ भूरिसंगानां भवतां जीवः इन्द्रियदामतः अंतर्मत्पुत्रमिवागतः सन् भवत्तदोणेषु जीर्णं धक्पेयुमा विनश्यता
 मिति पूर्वत्वान्वयः ५२ शितैस्तीक्ष्णैः शरैश्चापि शतैर्निर्लूनाश्चिन्त्याचारणं गजाय च तया विधरेण सदाः प्रसक्तमहाभयग
 र्वाघावदामपि निवारणं मजरामरनित्यनिरतिशयानं दात्मप्रदर्शकमिदं शास्त्रं अवश्यं विचार्यतामित्यर्थः ५३ ॥ राम

उक्तमर्थसंक्षेपसंहरति आचारेति विविक्तबुद्धेः विवेकिबुद्धेः अग्रधोरनभि लाघस्य फुलेतिविकसंतिभाधवलताः वसे
नकालपल्लवितलताश्च सत्कलायउत्तमफलाय ॥ ६० ॥ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशस्थितिप्रक० द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥
वर्णितेतत्रशुभोद्योगसाधुसच्छास्त्रवेभवे वंधोहेकारतस्तस्यत्पागान्मुक्तिश्चविस्तरात् वत्समायास्पृशुभोद्योगादेशेवनो
त्कर्षेफलावश्यभावंदर्शयितुं सामान्यन्यायं दर्शयति सर्वेति सर्वेषां साधनानि शायानां साफल्यनियमात्सर्वत्र दृष्टं कृतिसेवा
दिसाधने शास्त्रीयमोक्षसाधनशुभोद्योगादेव सर्वानुरूपं फलं संभवत्येव न कदापि वैफल्यं तस्मात्प्रोक्तफलाधीनत्वमपि
शुभोद्योगं कादापिन संत्यजेत् १ तत्र शास्त्रीयशुभोद्योगस्यासाधयेच्चास्त्ववेति दर्शयितुं नदीसरोपाख्यानादिसंक्षेपा

आचार्यास्त्वरितस्य विविक्तघट्टेः संसारसौख्यफलदुःखदशाश्च गृध्रोः प्रापूर्यशांतिचगुणाश्च सहेवलत्तमाफु
लेतिमाधवलताश्च सत्कलाय ॥ ६० ॥ इति श्री-दामोदरकटोपाख्यानसर्गः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सर्वेति शयसाक
ल्यात्सर्वसर्वत्र सर्वदा संभवत्येव तस्मात्तं शुभोद्योगं न संत्यजे १ मित्रस्वजनबंधूनां न ददायिना सरसीशानभासापमत्पुत्रपु
नंदिता १

दाहरति मित्रेत्यादिनाशिलादनामा किल मुनिस्सर्वज्ञं पुत्रं कामयमानस्तपसा भावंतं रुद्रं प्रसादयामास तस्मै चिरेण तपसा
प्रसन्नो वरं दास्यन्ति कलसभगवानुवाच नमस्तो न्यः सर्वज्ञसंभवत्यतो हे भवांशानावतीर्यस्ते पुत्रो भविष्यामि सति मंदशाजः पुत्रः
घोडशवर्षे मृत्युपदं याति तच्छ्रुत्वा शिलादस्तद्वचनं प्रति कूलपितुमशकुबं स्नेमेव शरणागतस्तपस्त्वित्यनुमेले अथ तस्य
सर्वज्ञः पुत्रो वंदिनाभावभूतसुबालस्य वयितुः सकाशात्स्वस्थो भविष्यति पाशबंधनं कृत्वा तपसा तमेव रुद्रमाराधयामास अ
थ घोडं सर्वे सरस्तीरि लिंगार्चनकाले मृत्युना पाशबंधमानस्तत्रैवा विभूते न शिवे न मृत्युवा मपादाग्र एहत्वा पाशां हित्वा स
जरा मृत्युवर्जितस्वानुचरः कृत इति लैंगे प्रसिद्धम् ॥ ३३ ॥

किंसतः उत असतः उत मायायाः प्राद्यपौरविकारत्वात्माययोत्यादेर्मिथ्यात्वापत्तेरनुत्पत्तिपक्षास्यैव परिशेषात् एवं कथं वा स्यात् ४ त्रुटि =

वा.टी. तेन तस्य परमपुष्पायाः पिसिद्धातीत्याह इत्येति १७ परमेवावशिष्यते इति यदुक्तं तदृष्यात्पंताभावोपपादनेन समर्थयति न चेत्पादिना अवे
स्थ. धितमुत्तादितमपीति नमिति यावत् १८ यथा त्वत्वादि कंन संभवाति तेषां त्वत्प्रकरणेन पुनः पुनः निरूपणादितमुत्पादयिष्यते चेत्पाह य
७० वमिति यथा सर्वे विद्वद्भिर्नुभूतं च तत्थाते इदं त्रिजगत्सर्वविदं चरं अधुना दर्शयिष्यामि चेति परेण सहात्वयुः १९ तदेवं दर्शयति इदं तत्त्व
मिति इदं सर्वविदं च तत्त्व परमार्थरूपं अत्र न त्वमाया तदेवं आदिमूलकारणं यत्तद्विषयादिकृतं स्यात् अत्रिदं कृत्स्नं चिदात्मनि वि
द्वत्त्वभावस्यावधारणः एकसहस्रैरप्युत्पादयितुं मया कालादित्यर्थः २० यदि नोत्पन्नमेव कथं तर्हि जगदिति सर्वैरवबुध्यते तत्राह चिदिति।

ज ३

वा २

७० दृष्यात्पंताभावतस्तु परमेवावशिष्यते अन्याभावावशादाश्रयिष्यते तत्रैव लीयते १७ न चोत्पन्नं न चेवासी इत्येनं च भविष्यति वर्त
मानि धिनेवास्ति परमेवास्त्वचेधितं १८ एवं पुनः सहस्रैर्गदर्शितं दृश्यते पितृ सर्वैरेनं भूतं च दर्शयिष्यामि चाधुना १९ तस्यै
दममलेशां तं त्रिजगत्सर्वविदं चरं इदं तत्त्वमतत्वादि कुतोऽस्यात्कथं च वा २० चिद्वत्तु स्ते चारुचंचलाचंचलात्म नि पक्षेयवत्
देवेदं जगदित्यवबुध्यते २१ त्रैलोक्यभूयोनुभवश्चिदादित्याश्रमंडले कोवासाश्रमतोर्भेदो निर्विकल्पः सक
निमेष १ यत्तां २२ स्वभावितोऽस्याश्चिदृष्टेर्धे उन्मेषणे जगद्व्यानुभूते स्तावेतावस्तमयो द्यौ २३ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ७० ॥

अचंचलात्मनिकल्पितं चंचल्येन चंचलाभाया प्रतिविंबं चिद्वत्तु स्ते जगद्भावमिव कल्पयति तदेव जगदितितयैवानुभूयत इत्यर्थः
२१ न त्वियं जगदव बोधचित्सविकल्पावस्य चिन्निर्विकल्पेति जगद्विदमपलपितुं प्रवृत्तस्य ते प्रत्युत चित्त्यभिभेदः प्रसन्ना इत्याशं कथा हेतुला
केति त्रैलोक्यावन्भूयाननुभवः स सर्वोपि त्रयाचिदादित्यस्याश्रमंडले किरणसमूह इव वस्तुतो न भिद्यत इत्यर्थः त्वस्यांश्रमंडलस्या
श्रमतश्च कोवाभेदः विकल्पां नामिथ्यात्वे स त्रैलोक्याभूयोनुभवोपि निर्विकल्पक एव कथ्यतामित्यर्थः २२ अस्यास्स विकल्पाया
श्चिद्वत्तुश्चिदाभासस्य उन्मेषो जगदनुभूतेरुदयः निमेषाः स मय रत्नार्थक मप्रावस्थात्वाद्युक्रमेण योज्यं अथवा त्रिस्था निर्वि
कल्परूपायाश्चिद्वत्तुश्चिरमसाक्षात्कारस्य उन्मेषो जगद्व्यानुभूतेरस्तमयः निमेष अनाविर्भाव इत्यर्थः इति पाठक्रमेण योज्यम्

राम ७०

तत्रादौ भोगरागद्वेषीनां विनाशाय तत्रादौ यदेव दृश्यते तस्यैव नाशोऽप्येति चतुस्तककामाद्याह नानः र्थयति विषयोपहारे
 एगानुगृहीतीत्यापदुतार्थिन्याः दृष्ट्याः भोगादौ नाशाय प्रथमेतीदृशो धि विषयं देवदृष्ट्या दृशाः अन्वेष्याः हि राद्य सदावशाकत्वा
 घातनार्थः ननु तदन्वेष्येति विषयस्यागपर्यवसानात्स घोडुः स्वस्यादिति चेत्तत्राह दुःखादिति वैराग्याभ्यासादिदुःखादित्येनिरावाधं
 भ्रमानंदसुखंचित्तं किं अवाप्यते नावाप्यत एवेत्यर्थः किंचित्त इति चेदेति काकुर्वीधः ११ ननु सर्वविषयत्यागदुःखमप्यंगीकृत्य
 वैराग्यरागादिप्रशमोवश्यं संपाद्यः स्याद्यदि प्राप्य ब्रह्म सशममेव पुरुषार्थोऽस्मात् ननु तथा शमस्यापि सामान्तिक्येन चित्तवृत्तिभेदस्या
 तः करणधर्मस्याद्वितीयेन रूपभावात् सुखेकरसब्रह्मातिरिक्तस्य दृश्यतया परमपुरुषार्थघटकत्वाभावाच्चेत्याशकामर्हति

नाशायापदुतार्थिन्याः दृष्ट्या दृशा हि दृश्यः दुःखादित्येनिरावाधं सुखं किंचिदवाप्यते ११ अशमः परमं ब्रह्म शमश्च परमं य
 दं यद्यप्येवं तथाप्येनं प्रशमो विद्धि शंकरं १२ अभिमानं परित्यज्य शममाश्रित्य शम्यते विचार्य प्रज्ञायार्थं त्वेकुर्यात्सज्जनसेव
 नम् १३ न तपोसिनतीर्थीनिनरास्त्राणि जयेति च संसारसागरोन्तरे सज्जनसेवनं विना १४ लोभमोहद्वेषादस्य ननुना
 नुदिनं भवेत् यथाशास्त्रं विहरति स्वकर्मसु सज्जनः १५ अथात्मविदुषां संगतस्य साधोः प्रवर्तते अस्मिन्ताभाव एवास्पृश्यादृश

कारेण परिहरन् शमस्यावश्यकत्वं दर्शयति अशम इति सत्यमशमश्चिदन्तेव परमं ब्रह्म तथापि शमोऽपि सनिदानं संसारानर्थनिवृ
 त्तिरूपः परमं यदं परमपुरुषार्थो भवत्येव यद्यप्येवं दृश्यमपि सभ्रममिति प्राप्तं तथापि एनं प्रशमं भ्रमानंदब्रह्मसुखं करोत्यभिमानक्री
 ति शंकरं विद्धि न ह्यनभिवाक्तसुखस्य पुरुषार्थं तितदुपयाजिता स्याधिकेति भावः १२ इदानीं प्रशमोपायमाह अभिमानमिति
 शाश्वतं तत्कैवल्यमिति आर्यं त्वं मोक्षयोग्याभ्यां हेतुजन्मादिशालिना स्वस्थविचार्य परिशील्य १३ चित्तं शुद्धं र्थं सेविताना
 तप आदीनामपि सज्जनसेवनद्वारे वृत्तानां पयोगेनान्यथेत्याशयेनाहनेति जयेति ज्ञानोत्पत्त्यप्रभवन्तीति यावत् १४ इदानीं
 सज्जनत्वं ज्ञानमाह लोभमिति यस्य सेवनं इति शेषः १५ सदा सज्जनसेवकपरायागस्य कदाचिदात्मवित्तसंगोप्यवश्यं भवति येन ज्ञा

ननु भ्रम इत्यहं अयेति १६

वा.टी.
स्थि.
७१

तदनुसारेणानर्थमाह अहंभाव इति अक्षयात्प्रनोक्तानुकुलारमंतेरेणानुसारेण स्वभावानां ३० ज्ञानमात्रोपेयत्वादिति निस्सारश्चेति इत्या-
ह करदापातिति करदानोक्तकृत्नाभार्यत इत्यतः तन्तेनापि विस्फुर्येति विशिष्यते इति करदापातावस्फुराः विचार्यः विमरस्यश्चासुः रवः
विस्फोटनशब्देन स्पष्टतया विधपक्षशात्प्रमत्नीफलादिवत्तत्तरेणाग्रेण वरादभावाः पक्षस्तद्व्यापारतभंगुराः फलावश्यार्थः ३८ बलु-
तस्त्वहंभाववर्जितत्वात्मा आत्मनः परिरोधयातिरोपाया अहंभावनया स्वयमेव संसारचक्रवहनं भ्रमणमिव भानोत्पत्त्यर्थः ३९
चिन्तालक्षणा मन्त्राः पिशाचिका विवर्णातिविधाविति ४० तस्याहंकारपिशाचस्याभावस्य निवृत्तेः सिद्धये प्रभवतीति शेषः ४१॥

71

अहंभावांकुरो जन्मवत्तस्यामक्षयात्प्रनोक्तानुसारेण स्वभावानां प्रमेदमिति विस्तीर्णास्तेयांशारवाः सहस्रशः ३७ करदापातविस्फोटाभांस्पर्थाया-
सनादयः विचार्यचासुरववत्तरंगवरपंक्तिवत् ३८ अहंभावनया भावित्वमहंभाववर्जितः संसारचक्रवहनमात्मनः परिरो-
धयः ३९ अहंभावतमोयावज्जन्मारणे विजृम्भते तावदेताविवर्णातिचिन्तामन्त्रापिशाचिका ४० अहंकारपिशाचनगरी
तो योनराधमः नशास्त्राणि नमंत्राश्च तस्याभावस्य सिद्धये ४१॥ **श्रीराम उवाच** केनोपायेन भगवन् अहंकारो न वर्द्धते तत्त्वं
कथय मे ब्रह्मन् संसारभयशान्तये ४२॥ **श्रीवसिष्ठ उवाच** चिन्मात्रदर्पणाकारनिर्मले स्वान्मनि स्थिते इति भावानुसंधा-
नादहंकारो न वर्द्धते ४३ मिथ्येयमिदं जालं श्रीकिष्किस्त्रहविरागयोः इत्यंतरानुसंधानादहंकारो न जायते ४४ नाहं-
मात्मनि नोपस्य इष्टाश्रित्य इति स्वयं शान्तेन व्यवहारानाहंकारः प्रवर्द्धते ४५ अहं हि जगदिदं तत्तद्देहयोर्दय इष्टोः क्षये समतायां प्र-
सन्नाया नाहभावः प्रवर्द्धते ४६ अहं हि जगदिदं तत्तद्देहयोर्दय इष्टोः क्षये समतायां प्रसन्नाया नाहभावः प्रवर्द्धते ४७॥ श्री ॥ ७॥

तदुपायम् ४२ इति उक्तप्रकारस्य भावस्य स्वात्मस्वभावस्यानुसंधानात् सदा स्मरणात् स्वात्मनि चिन्मात्रदर्पणाकारनिर्मले स्थिते सति
अहंकारो न वर्द्धते ४३ स्त्रहविरागयोः रागद्वेषाभ्यां किं किंचित्मयो जनमित्येतन्मनस्य अनुसंधानात् ४४ यस्य पुंसः आत्मनि नाहं अ-
हंकारो नास्ति इष्टाश्रित्य अनी संति इति स्थित्या स्वयमेव शान्तेन ४५ अंतरहमिति वृद्धिर्जगदिदं तद्देहयोर्दय इष्टोः क्षये समतायां प्र-
सन्नाया नाहभावः प्रवर्द्धते ४६ अहं हि जगदिदं तत्तद्देहयोर्दय इष्टोः क्षये समतायां प्रसन्नाया नाहभावः प्रवर्द्धते ४७॥ श्री ॥ ७॥
देयं मित्रभूतमिति इष्टोक्षये समतायां सर्वात्मना लक्षणायां ४७॥ ७॥ ७॥ श्रीराम उवाच ॥ श्रीराम उवाच ॥ ७१

तस्मान्निमेव एव प्रतीचोऽविद्यामलेऽन्मेव अनेर्मल्यलक्षणे मोक्ष इत्याशयेनाह अहमर्थ इति २५ नन्वहमर्थो हंकारः सकथं परिज्ञातोपि प
रमात्मो वरं स्यात्तत्राह अहमर्थ इति यावत्तत्वेनाउपरिज्ञातस्त्वावेदवाहंकारः सः परिज्ञातस्तु न तथेत्यर्थः २५ यदि परिज्ञातावाधेन तर्हि
किं शिष्यं ततदाह अवश्यमेवेति तत्र चित्रभशिष्यायेतपरिशिष्येत विचारतः कोयमहं पदार्थः स्यादिते प्रमाणे पूर्वकविचारजन्यज्ञानात्
२६ अपिशाचैपिशाचधीः अमलधियाप्रोदवक्षीनां वाध्यते आध्यातः करणनाइसत्पार्गप्रहतकुक्षीनां शिष्यानुशातप्रोनायपिशाच

अहमर्थोपरिज्ञातः परमार्थावरेमले परिज्ञातोहमर्थस्तु परमात्मो वरं भवेत् २५ अहंभावः परिज्ञातोनाहंभावोभवत्पलं ए
कतामं बुनेवांनुयाति चिन्मभसान्मना २५ अहमादिजगदर्थकिल्लनारूपेव वस्तुनः अवश्यमेव तत्र स्मात्स्थितेहविचारतः
२६ वाध्यतेचामलधियामयिशाचैपिशाचधीः त्वाभ्यानां तावदाध्यातः करणनाविचारणा २७ चिज्ज्ञोत्स्नायावेदो नरहं
कारयनाहता विकारायतिनानावत्परमार्थकुमदती २८ प्रमांर्जितेहमित्यस्मिन्पदे स्वार्थस्वयंविना नरकस्वर्गमोक्षादित्
स्मायाः कल्पेनेवका २९ हृदि यावदहंभावोवारिधः परिजंभेत तावदेकाशमायातितस्माकुटजभंजरी ३० आक्रम्येचेतनां
नित्यमहंकारावेदस्थिते जाड्यमेवस्थितिं यातिनुप्रकाशकदाचन ३१ असन्नपमहंकारः स्वयमिष्याप्रकल्पितः दुःस्वाये
वनहर्षायवालसभ्रमयत्तवत् मुधेवकल्पितोमोहमहंभावः प्रयच्छति अनंतसंसारकरं दामादिष्ववदुर्मते ३३ अयं सोहमि
तिस्फारान्मोहादन्यतरं ज्ञमः अनर्थभूतेसंसारनभूतेन भविष्यति ३४ यत्किंचिदिदमायातिसुखदुःखमलंभवे तदहंकारस्व
रूपप्रविकारोविजंभेत ३५ अहंकारो कुरः कुरुहृदयेनावरोपितः सहस्रशाखं दुग्धं दंतस्य संसृतिनाशनम् ३६ श्रीगो

इत्युपदिष्टेपि विचारणसंशय एवभवति ननु वाध्यात इत्यर्थः ३७ यथावालानां मोहोवाधनिरोधीतद्वत्प्रोदानामभिमानोपितन्नि
रोधीत्याशयेनाह चिज्ज्ञोत्स्नाति ३८ अहमाभिमानायायभयरागमुमुक्षोहलुकोद्वेयरगगोचरनरकस्वर्गमोक्षतस्माप्येतीत्याह
प्रमांर्जितेति २९ ३० मोहं भ्रमं दुर्मतो अभिमानदूषितांतः करणे ३३ तत्रायापेदेहमिति भ्रमः सर्वानर्थानि मित्रमित्याह अयमि
ति ३४ प्रविकारः मुर्याः परिणामस्तदर्थत्वात्परिणामांतराणां ३५ येन अहंकारलक्षणादुर्वृत्तौ कुरः हृदयेन विचारपरिष्कृत
मनसेवहत्वेन कुरुः कर्षणेन मूलशोषित्वायादितस्सर्व अवरोपितः उत्तवधनिरस्तः तस्याधीदात्मदेवत्वं सतिनाशनं ज्ञान

सत्यसहस्रशाखं दुग्धं दंतस्य संसृतिनाशनम्

वा.घो.
स्थि.
७२

केन तर्हि तस्माज्जंतुर्मुच्यते तदाह शिष्येति शिष्यो प्रागुक्तो यो मुद्रारुहंकारे तद्वात्सल्यं दोषात्तन्ममता प्रयुक्तरागादीनवयनिसर्वतश्चिन्तयतीति
दोषवच्यः सन् अस्मिन्सर्वात्मभावाहंकारोऽपि लोकाप्रसिद्धे हंकारात्तन्मभावाहंकारवत्त्वं निरूपयतीति निरूपणः ६० भूतः सन् भगवानहिर
ण्यगर्भे ईश्वरो वा स्वयमेव भावनयो संपन्नो देहाहंकारमुक्ते तापातीत्यर्थः ५७ अथ मेव प्रकारेणैवात्र ह्यनिष्ठानां सम्प्रतिपत्त्या हतनुदेह
इति अंत्यादेहात्मभावाहंकारः अलोकि को निरुद्धतमो प्राद्योद्भावहंकारो प्रथमभंगी कृत्यनदेहास्मीति विचारतोऽपि निर्णीयत इहंका
रवर्जनं कार्यमिति महती पूर्वेषां प्रतीतिरित्यर्थः ५८ उक्तमेवार्थं पुनरनुसोपसंहरति प्रथममिति ५९ तत्रोक्तापारम्पर्यान्मपि निदर्शनं

72

शिष्याहंकारवाज्जंतुर्भगवान्यातिमुक्ततां लोकाहंकारवदोषवपुरश्चिन्निरूपणः ५७ न देहोऽस्मीति निर्णीयवर्जनं महताम्मतं प्र
थमं हंकारावंगीकृत्या त्पलोकितो तृतीयाहं कृतिरुपलोकिकी दुःखदायिनी ५९ अनयादुरहे कृत्यादामव्यालकराकि
ल तादृशा समनुप्राप्ताया कथा स्वप्नरेव ददा ६० श्रीराम उवाच ॥ तृतीया लोकि कीमेतां त्यक्त्वा चित्तादहं कृत्तिं किं भावः पुरुषो
व सन् प्राप्नुयादात्मनो हितं ६१ आचार्य उवाच ॥ एषा तावत्परित्याज्या त्यक्ते तां दुःखदायिनीं यथा यथा पुमांस्तिष्ठेत्तारमिति
तथा तथा ६२ अहंकारदृशीवेत पूर्वोक्ते भावयन्मयि तिष्ठदुपेति परमेतत्पदं पुरुषो न घ ६३ अथ ते अथि संत्यज्य सर्वाहं कृति
वर्जितः संतिष्ठेत्तथा मुच्येः पदमेवाधिराहति ६४ सर्वदा सर्वयत्नेन लोकि कीदुरहं कृतिः परमानंदबोधापवर्जनीयान्याधि
६५ शरीरस्थामया पुण्यदुरहंकारवर्जने अत्यंत परमं प्रयुज्यते देव परंपदे ६६ भावादहं कृतिरुक्त्या स्थूला मेतां हिलोकि की
तथा ३

त.५

मित्याह अनयेति ६० प्रह्लादह्ये सप्ताहते रामरुत्तीयाहंकारनिवृत्तिफलप्रश्नतया पर्यवसन्नमध्यवस्थानुतादृशापुस्वस्थितिप्रकार
भेदान् एच्छति तीयामितिके भावाः स्थितिप्रकारास्पृकिं के भावः ६१ यथा यथा सर्वाहं भावेन मुद्राहं भावेन श्रवणमुद्राश्रुवादि
परतया सप्रभूमिकाभेदे बुवावेन येन प्रकारेण स्थानुं शक्नोति तथा स्वरूपमुखाभिर्यत्कृत्यत्वाभावात्परांयातीत्यर्थः ६२ तदेव प्र
पंचयति अहंकारेत्यादिना पूर्वोक्तं प्राद्योदे ६३ ६४ शतकृत्वोऽपि पयं वक्तव्यमिति न्यायानुनदेहात्मभावनात्पागमुणाम्की
र्तयेत्तदा वरपकृत्वे दर्शयति सर्वदेत्यादिना ६५ शरीरास्थामयः अपुण्यः पापस्तेषां दुरहंकारस्त्यवर्जने ६६ भावने भावोक्त्वा

रुत्तमा ७२

ही३

सप्तरीरोजाग्रदहंकारः अशरीरः स्वप्नः मानोरथिकाहंकारश्च अथवा सशरीरः देहमात्राहंभावलक्षणः अशरीरः देहमात्रिरिक्तबुद्धिमात्रोपाधिकाहंभावलक्षणः सर्वाहंभावलक्षणः अतएव कथं केनापायेन सत्यज्येते ४८ अशरीरस्य स्याहंकारस्य त्याजनार्थं रागास्त्रीयोद्भावहंकारेति हितोऽस्माहंविषयः सर्वात्मविषयश्च तयोस्तत्वे दर्शनाप्रतिकूलत्वात्सांप्रतिकृतेन सुप्रजत्वापीरिक्तान्मदर्शनद्वारत्वाच्च अस्तेता इतरस्य देहमात्राहंभावरूपस्यानर्थरूपत्वात्त्याज्यताचेत्यर्थः ४९ अहं सर्वमिदं विष्णुपरमात्माहमुच्यते इति करणविषया तत्पदवाच्यार्थलक्ष्यार्थविषया च अन्यदहं जगति नास्तीत्यर्थः ५० जीवन्मुक्तस्य चतुर्थे पंचमभूमिकास्थस्य यद्यपीह ततोऽदशापन्नस्यापि भवति तथापि जीवन्मुक्तस्य पुण्यकृतिभावः बाल्यस्थके शाश्वतभागस्य शतमभाग इव कल्पितशोधनेन निरावयवः समर्थित इति

श्रीराम उवाच ॥ किमाहुतिरहंकारः कथं सत्पज्येते प्रभो सशरीरोऽशरीरश्च तत्तत्स्थिं किं भवेत् ॥ ४८ **श्रीविराट उवाच ॥** त्रिविधो राघवास्तीह त्वहंकारो जगज्ज्ये द्यौश्चैव विरक्त्याज्यः अणुत्वकथयामि ते ४९ अहं सर्वमिदं विष्णुपरमात्माहमुच्यते नो न्यदस्तीति परमाधिज्ञेया सा ह्यहंकृतिः ५० मोक्षार्थे यानवंधाय जीवन्मुक्तस्य विद्यते सर्वस्मादतिरिक्तो हं बाल्याशतकल्पितः ५१ इति यासं विदेषा सोऽद्वितीयाहंकृतिः शुभा मोक्षार्थे यानवंधाय जीवन्मुक्तस्य विद्यते ५२ अहंकाराभिधाय्या स्यात्कल्प्यते न तु बाल्ये पाणिपादादिमान्त्राय महामित्येष निश्चयः ५३ अहंकारस्ततो यासो लौकिकस्तु ह्येव सः वर्ज्य एव दुरात्मा सोऽशुचिरेव परं स्तः ५४ अनेनाभिहतो जंतुर्न भूयः परिरोहति रिपुणा नेन बलिना विविधाधिप्रदायिना ५५ कष्टीकृतमतिर्लोकः संकटं चैव मज्जति अनयादुरहंकृत्या भासां ससक्तपचिरम् ५६ ॥ ०१ ०१ ०१ ॥

यावत्स्थित्यतिरेह बुद्धिसोऽत्रोपाधिकसौ रूपकाणां बंध इत्येतेन त्वणुपरिमाणत्वे तस्या वैदिकत्वात् सचानं त्यापकल्प्यते इति श्रुतिविरोधाच्चेति बोध्यं ५१ अतएवाह जीवन्मुक्तस्येति यद्भूमिकास्थस्य त्यागः ५२ येन शमभूमिकारूपेण स्तेषु जीवनान्यथानुपपत्त्यापाकल्यते न तु बाल्ये सा कल्पना कल्पापि त्रावैदिभावा प्रत्यक्षमननुभावात् अतोऽपि तां सत्त्वादसंकार इति नाममात्रपरिशेषादहंकाराभिधेति तत्तीयं दर्शयति यादीति अयं देह एवाहं त्वेष निश्चयो मिथ्यानिमानः ५३ ५४ नपरिरोहति नापिरिक्तस्वभावेनाविर्भवति अथिग्रहणं प्रधान्यादुःखमात्राणलक्षणं ५५ भावात्स्वभावादेव चिरमनादिकालादारभ्य ससक्तया कष्टीकृतमतिदुर्वसनाप्रचयदुःखं

प्रसयाद्यदनेन पीडितचित्ताः ५६

वाग्दी.
स्थि.
७३

तानध्यात्मशास्त्रज्ञानसविवेकानधिकरोमीत्यन्वयः ५ ६ वरप्राप्तिविद्यावलवशीकृताविद्यालक्षणमायया ७ एकविज्ञानेन सर्व
विज्ञानासर्वाज्ञाः वेद्यात्मा तत्त्वचेतत्त्वादिवीतरागादि विशेषणः ८ ९ भुवनत्र्यं भुवनं हेतुतदित्तत्पुमानेपसे इवार्थगर्भो बहुव्री
हिः १० ११ १२ येभ्योभेत्ययदर्थे चतुभयमिच्छेति विचाद्रूपायनुदयइत्याह असदिति शरीरं विबुधाश्च असत्तत्पुसकमनपु

73

इदानीं संसृजाम्यन्यान्वानवान्माययोदितान् तानप्यध्यात्मशास्त्रज्ञानसविवेकान्करोम्यहं ५ नतसत्त्वपरिज्ञानात्प्रिया
भावनयोजिनाः नाहंकारं प्रयास्यति विज्ञेयं तित्तान्पुराणं ६ इति संचित्येदेत्यं इत्तां रशादानवाधिया मायया त्पादयामा
सबुद्धानीववारिधिः ७ सर्वज्ञावेद्यवेत्तारो वीतरागागतेनसः यथाप्राप्तेककर्तारो भावितात्मानउत्तमाः ८ भीमोभा
सोदृढ इति नामभिपरिनाद्धिताः जगत्तणमिवाशेषं पश्यंतः पावनाशयाः ९ तैदेत्याभुवनं प्राप्य द्वादयामासुरं वरं ।
गज्जितो हेतितडितः प्राहृषीचपयोधराः १० अयुधं तसमं देवेरपि वर्षगणान्बहून् विवेकशतो न गमुर्नाहंकारं कदाच
न ११ तेषां यावदुदेत्यं तर्ममेदमिति वासना तावत्केपमहं चेति विचाराद्यात्पसत्पतां १२ असत्कुरीरं विबुधाः कोसावहमिति
स्थिति विचारोदस्यमेतेषां प्रादगुर्नभयादयः १३ असत्कुरीरं नास्तीदं चिच्छेद्वात्मनि स्थिता अहं नाम न चान्यास्ति निश्चि
त्युवाचुराययुः १४ नतसौ निरहंकारेर्जरा मरणानिर्भयेः प्राप्यार्थकारिभिर्पीरैर्वर्त्तमानानुसारिभिः १५ असत्कवुद्धिभि
र्नृण्यहन्तायेरप्यहंतृभिः वासनाजालनिर्मुक्तैः कृतकार्यैरकर्तृभिः १६ प्रभोः कार्यमिदं कार्यमिति संगततत्परः वीतरागे गत
देवैः सर्वदा सर्वदा ह्यभिः १७ सोदवीदानवैः सेनाभीमभासइदादिभिः हतांशुक्ताहतालुष्टास्वान् श्रीरिवभोक्तृभिः १८ भी
सकेनैकवज्रास्यान्पतरस्यामित्येकशेवैकवज्रावः १३ १४ हतांशुन्येयैस्तथाविधैरपि हंतृत्याभिमानाभावादहंतृभिः १६ तद्विदेषां
कृतः संगतिप्रवृत्तिस्तत्राह प्रभोरिति प्रभोः शवस्य इशा इदं कार्यं तस्याहन्तादित्यर्थः अथवा सेनकी भूतैः सदसद्वा प्रभोः कार्यं अव
शं कार्यमिति नियतिरिति हेतोः संगततत्परं ननु फलभित्तावयत्यर्थः १७ भुक्ताज्ञवेनवशीकृत्यसेवादिनोपभुक्तित्यर्थः १८ १९

व ५

राम
७३

प्रतिपन्नविद्याः प्रतिविद्याः विद्यसंज्ञा इति यावत् ६६ प्रतिबंधनिरासात् पुरोगतमिव भवतीति शेषः मनसः अंधकारवदग्रहणान्य
याग्रहणनिमित्तं हंकारे स्त्रीणां सत्यन्यत्किं प्रतिबंधकं प्रवर्तते येन श्रेयः प्राप्तिविघातस्मात् न किंचिदित्यर्थः ६९ पोरुषेण प्रयत्नाच्च तीर्यते भावसागरः नाहन
चणादिप्रयत्नाच्च ७० प्रथमसंकलमप्यहमेव चेति न सर्वं च मे इति मत्वाति नैव हृदि नाहनत्संविधौ किंचिदपि मन इति मत्वाति न ।
सर्वप्रतिबंधक्षयात् मनसिलब्धास्पदं यथा स्यात्तथा इन्द्रा एव प्राग्विस्तुरात् प्रकाशं मुद्रात् संविदानीत्वा प्राप्य क्रमेण संप्रभूमिका
स्थितिं प्राप्य महानपरिच्छिन्न आत्मा स्वयं संपरंपदे विदेह कैवल्यं उपैति प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणेऽष्टमः सर्गः ॥ ३३ ॥

संशान्ताहं कृतेर्जितोर्भोगारोगामहामते न त्वदंते सुखप्रस्थयथा प्राते विधारसाः ६६ भोगेषु सदमानेषु पुंसः श्रेयः प्ररागतं ॥
स्त्रीणां अंधकारे किं नाम मनसो न्यत्प्रवर्तते ६९ अहंकारानुसंधानवर्जनादेव गायत्रे पोरुषेण प्रयत्नाच्च तीर्यते भावसागरः नाहन
तेन मम किंचिदपीति मत्वा सर्वं च मे सकलमप्यहमेव चेति लब्धास्पदं मनसि सविदमेव मीमांसनीत्वा स्थितिं परमपैति यदं
हात्मा ॥ १ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणेऽष्टमः सर्गः ॥ ३३ ॥ श्रीवसिष्ठः ॥ अत्र तेऽष्टावत्पामिदामादिषु
गतेषु यथैतदंशवत्स्यवनगरे न गसन्निभे १ तथा गगनविभ्रंसे समस्तध्वस्तसंस्थितौ विनश्यं वरानी केशरदीवास्तु ।
मंडले २ देवनिर्जितसैन्यासौ नीत्वा कीर्तयथाः समाः पुनर्देववधात् पुनरुत्थितयामासदानवः ३ दामादपस्तुरचितो येन न
मायया सुराः मोरवर्तिर्भाविना युद्धं भिष्ये वदुरहं कृतः ४ ॥ ० ॥ ० ॥

भीमभासदृष्टः कृतैर्देवैरभ्यर्थितो हरिः शंबरं निजयानात्र ते वमुक्ता विवासनाः तानविवेकपोरभावे संपन्नमपि निर्वीर्यं सन्त्वं दुरभासे
न विहन्यते तयोर्दोषो न तु तस्य हनदेवाश्च नाभत्याई शोते आत्मा घेया संभवतीति शुक्तुक्तदिशानदेवैरपि पुनर्वधः कर्तुं शक्यत इत्य
र्थं भीमभीसदृष्ट्या ये निदर्शयितुं युयुत्सुः क्रमते अत्र त्पादिना अत्र भावादहं कृतित्यक्त्या दिवीर्गतेर्थे न गसन्निभे संपदाभेरस
दृष्टे १ तथा वर्णिते प्रकारेण गगनादिभिरुत्थैः पतिते सति ध्वस्तसंस्थितौ भिन्नमर्यादे २ असौ दानवशं वरः ३ चित्वा प्र।

काशमेव ह दामादपस्तुरचितो

वा. टी.
स्थि.
७४

74

कः किं भवतीति त्रिपुटी निषेधः केत्याधारनिषेधः भावतेतितत्संस्कारनिषेधः ३० वासनाचिन्तनामनो शब्दावपिराहोः शिरशतिवैद
कल्पिकभेदकल्पनात्तनामनो ३१ विमुक्तं विदेहकैवल्ये चिन्तनाभावात् ३२ मिथ्यायत्तौ बालवतालेश्व ३३ देहात्मज्ञानवाध
के आत्मनो बभेवयस्य सने चन्द्रयि मुच्यते शति आयादामब्यालकदेहात्मभावनया यथा नित्यचितः परिणतो तथेव ब्रह्मात्मभा
वनया भीमभास इह न्यायस्तवाचलोऽस्त्वित्यर्थः ३४ स्तोत्रार्थसादरग्रहणसिद्धयपित प्रसादलब्धतो दर्शयन्मुनः स्निहातिशया

३५ आत्मैवेदं जगत्सर्वकः किं भावयन्मुक्त्वा भावनानामनोत्पेवतेतत्सम्प्रीति ३० वासनाचिन्तनामनो शब्दावर्षसमन्वि
तौ सत्पावलाकनाद्यत्र विलीनो तत्परंपरं ३१ बाधनावलितं चिन्तमिह स्थितिमुपागतं तदेव तद्धिनिर्मुक्तं विमुक्तमिति कथ्यते
३२ नानाघटपटाकारैश्चेतः स्थितिमुपागतं तदेवाश्रयमनेयं मिथ्यायत्तइवोत्थितः ३३ दामब्यालकराकारैश्चेतः परिणते
यथा भीमभास इह न्यायोराधवस्त्वचनस्तव ३४ दामब्यालकरा न्यायोमते भवतुराधव सतदामपुरी प्रोक्तं पित्राकमत्त
जेन मे ३५ भवेतयन्मया प्रोक्तं शिष्याया त्वं तधीमते दामब्यालकरा न्यायतस्मात्मात्तुराधव ३६ भीमभास इह न्यायो नित्य
मस्तु नवानघ अविरलसुखदुःखसंबन्धेयं भवपदवी भवता येनापयाता अवहरणवतो विभूतियातो सततमसकृतं येन
श्रुतीति ३७ इत्यर्थे चित्ते म्हा राम यो वासिष्ठो ब्रह्मदर्शिनो नोपापेषु स्थि ० दामब्यालकरा यथा खानं समं ॥ ३४ ॥ श्रीवा
जयंती ते महाश्वराः साधवो यैर्विनिर्जितं अविधामि दुराह्मसंस्वमनो विषयो न्मुख १ संसारस्यास्य दुःखस्य सर्वापि इव दाधि

ज्ञेयार्थस्थिरयन्मुपदिशति रामेत्यादिना ३५ ३६ इति उक्तप्रकारेण भीमभास इह न्यायेन व्यवहरणवास्तवसर्वव्यवहारविषयेष्वस
कृतं येन विभूतेस्तत्त्वबोधपरिणकलक्षणस्यैश्वर्यस्य यातो प्रोक्तौ सत्यो अविरलसुखदुःखसंकटा भवे सुजन्मपरंपरासनायनाया
त्रविधाता यभोगायापयाता भवपदवीम लोकेदनेन श्रुतिनान्यथेत्यर्थः ३७ इति श्रीवाशिष्ठे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥
इह चित्तसमोपायो भोगेच्छायागउच्यते तत्संगमविवेकात्मवाधरूढसमाधियुक् तत्र मनो निग्रह एव मुख्योपायः अन्येतदर्थो
इत्याशयेन तमेव प्रथमं प्रशंसन् इति दृश्यो १

राम
७४

मनोतिग्रहेणार्थेषु भोगेच्छात्प्राप्तिगोचरमप्युच्यते ३ तस्मिन् अविषयेषु दोषदर्शनाद्दीभत्सु उपाय इत्याशयेनाह किमन्ये
रिति ४ तत्र विचार्य सहसा विषयत्वागोदुःखदण्डविचार्य गुरुशास्त्रोक्तक्रमेण त्यागस्वापातकडकोपुदके महासुख इत्या
ह विषमा इति विषयाणां भोगात्प्राप्तिगोः विषमाः विना विचारमिति शेषः पुनः पुनर्विचार्य सहनाभ्यसादुपरि हानक
मेण भोगवासनाः परित्यज्य सेव्यमानाः सुपरिपाके सुरवाचहा इत्यर्थः ५ भोगवासनासुसंतीसु काहानिस्तत्राह दोषानि
निदोषानुरागादीन् प्रसवति पुनः पुनर्विषयस्मरणेनोत्पादयति कीर्णकंदकवीजाभूः कंदकप्रसरं यथा ६ अतोऽप्यपतिरल
नवासनाजालापात एवाहृष्टरागोदोषा अतएव प्रसरन् अन्वल्पतद्वर्जितासतीत्याशनेः शममेतीत्यर्थः शुभागतिः असती ।

॥ अथ तो ज्ञानसर्वस्वमुत्तरेवावर्ततां भोगेच्छा मात्रकोबंधस्तत्प्राप्तिगोचरोत्त उच्यते ३ किमन्येः शास्त्रसद्वर्तः क्रियतामिदमे
॥ वतु यद्यत्प्राप्तिरुतत्सर्व इत्यतः विषयवन्निवत् ४ विषमा विषया भोगा प्रविचार्य पुनः पुनः उपरि हानात्परित्यज्य सेव्यमा
॥ नासुखापह ५ दोषाभ्यस्यन्ति स्थितारान् वासना वलितामतिः कीर्णकंदकवीजाभूः कंदकप्रसरं यथा ६ अलम्ना
॥ वासनाजालामतिः प्रसरवर्जिता अहृष्टरागोदोषाया शममेति शनेः परं ७ शुभाशुभानसंज्ञानीन् प्रसूते सुगुणान्सदा ।
॥ फलदानं कुरात्काले अस्वीजवती वभूः ८ शुभाभावानुसंधानान् प्रसन्नमनसि स्थिते शनेः शनेः अशोतेर्चा मयाज्ञा
॥ येन घनोचुदे ९ हृदि पाते च सोययेपसे मुक्त इवाडुप विवेके प्रसूते पुण्येन भसी चार्कते जसी १० धत्ता चंतर्वि वृक्षाणां मुक्ता
अविद्यमानास्त्वनिर्दुःखेभ्यस्तथाविधान् पुण्यान् शांतिदंत्यां हस्तदुःखान् शुक्रान् शुभाने वा ज्ञानसमाधिविश्रान्तिलक्षणोत्तम
लदानं कुरात्संस्तयथा शाल्यादि अस्वीजवती भवित्यर्थः ८ दयादाक्षिण्यक्षमादि शुभमवाभ्यासमारभ्य समाधिपयंतां निमनो ।
विश्रान्तिसाधनानि क्रमेण ह भुजेत्यादिना सर्वेषां भावलक्षणसंप्रपन्नानां मनो भवति निर्दुःखमित्यत्रान्वयः ९ उडुपे चंदे १०
धत्तां शोड्य निग्रहधैर्यकीर्तके चणो कंरी इज्जी मृतवराहशखं मत्स्यादि मुक्तमेषु ज्ञाने मुक्ताफलानि प्रथितानि लोकैकते
वानु मुक्त्युपद्रवमवभूतिरिति अहं स मुक्ताक्रेषु वेणुना प्रपिरत्नशास्त्रे परिगणितं तत्त्वतः अंतर्हृदि मनसि स्थितौ आत्मसौख्यं

लाभेन कृतार्थो यः १२

वा.टी.
स्थ.
७६

विषयस्य वासना धायकत्वे इति भाह अस्त्विति आन्वतिनिष्पाद्यन्तु बीजं मधुरससिक्तं चेतः अंकुरादि क्रमेण हस्तीभूय फलकालेपि मधुरं जितं सन्मधुरं जायते ते देवबीजं प्रति विषयाः विषयप्रतिनिधिभूतधत्तूरकरं जादिवह्याः कल्पेनुरसेनसिक्तं चेतः फलकालेपि कटुं जायते इति लोके आगमस्यास्त्रे च प्रसिद्धमित्यर्थः ३० येलवापश्यतीत्ययं कथ्यते नैर्मल्यकृतेपि पुनर्युक्त्याने हेतुदर्शनात् कालस्य प्रसक्तिमाशङ्क्याह सरसीति एतेनाल्पविवेकादिना नैर्मल्यस्थितिप्रसक्तिरपि वा तेषां शयेनाह तथेवेति ३१ ३२ ननु तर्हि देशोपपन्नवादिना चिरसमाधिभगे पुनः कालुष्यं स्यादित्याशङ्क्याह त्यजतीति सीलाः

अस्त्वमधुरससिक्तं मधुरं मधुरं जितं बीजं प्रति विषया कल्कसिक्तं च कटुं जायते २६ अथ वासनया चेतो महत्या जायते म हतं भवती इमं नोराज्यं इदं तास्वप्रभादूरः ३० सुडवासनया चेतः सुडतामयिपेतवा पिशाचविभ्रमात्स्वप्रेपिशाचां च शिष्यपति ३१ सरसि स्फारने नैर्मल्यकालुष्यं याति न स्थितं तथेव स्फारकालुष्यप्रसादो याति न स्थितिं ३२ मनसि स्फारकालुष्येन दूषं जायते फलं तथेव स्फारने नैर्मल्येन दूषं जायते फलं ३३ त्यजत्युदारानगतिं सीलाय निशमुत्तमः उद्योगवान् विरतं पूरणं शांतिवोदुमः ३४ नेह वंधो न मोक्षोस्ति ना वंधोस्ति न वंधिता मिथ्या स्थितेव माये यमिदं जालं लनायथा ३५ गंधर्वनगराकारा मगतस्मा भिवोत्थिता द्विचंद्रविभ्रमात्तासाहेते कत्वविवर्जितः ३६ सर्वे वदन्त्यसत्तेषां मित्येषा परमार्थता परिस्फुरति निःसारः संसारो यमसन्मयः ३७ नानंतो ह वराको ह मिति दुर्निश्चये दितः अनंतो स्मीत्येव स्मीति निश्चयेन विलीयते ३८ सर्वगुस्वात्मनि स्वच्छे एषा ह मिति भावनः एतन्न दूषं न लोके स्वविकल्पोपकल्पितं ३९ वंधमोक्षदशो ही नादित्वे कत्वविवर्जिता सर्वे वदन्त्यसत्तेषां मित्येषा परमार्थता ४० नैर्मल्यप्राप्तिमरणमसक्तं सर्वहास्यं अमनस्त्वभिहायत्र दारिद्र्यायुपप्लुतोपि उदरांशोति समाधानादि चित्रप्रसादनं गतिं ४१ अथ वा तत्त्वबाधबाधितत्वादेव पल्लवसहस्रेपि कालुष्यप्रसक्तिरित्यासेयनाह नैहिति ३५ माया मेव विशिनष्टि गंधर्वेति हेतुकत्वाविवर्जिते त्यजरात्वयि ३६ कातर्हि परमार्थतातामाह सर्ववेति अहं अनंतः अपरिच्छिन्नो न श्रुत एव वराकः सुडः ३८ एष एतद्देहमात्रः ३९ ४० नैर्मल्यप्राप्तिशयेन प्राप्ति सन्निहितं मरणं स्वनाशो यस्य तथा विधं अतएव मनस्त्वमापन्नमन इह आत्मनो धिका त्परीत्य एव ब्रह्म पश्यति ४१ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

राम
७६

प्रोहतांकारानि स्तत्राह मनोमात्रमिति जगदनर्थ प्राप्तिरेव हानिरिति भावः २९ तर्हितस्थमनसः किं स्वरूपं यद्वशेन कृपेन दाह
विकल्पेति आत्माप्रतिस्थाननिमित्तनानाविकल्पवासनाएव तत्स्वरूपमित्यर्थः ३० अस्त्ववेविधमनस्तेन वधो जीवः
कस्मिन्माह चेत्येति मनसि चेत्यस्य विषयस्य योऽनुपालः वासनाहनना प्रवेशात्तेन कल्पिते परिहृते चिन्मात्रेति ह्यतीति ह्यस्तत्रा
वस्ति ह्यतावन्मयेन कर्त्तरि शः स्थितिरित्यभिधाशब्दव्यवहारे योग्ययस्मिन्तया विधमना ग्निविकल्पवासना कलुषं ब्रह्म तद्
वजीव इत्युच्यते इत्यर्थः ३१ यत्तच्छ्रुत्य प्रपतितं तेनैव विचारभासाद् दूषसंज्ञा आत्मत्वाभिमानो यस्य तया विधयदत्तत्वं

३१ मनोमात्रं जगज्जगत्क्रमनः पर्वतमंडलं मनोव्योममनोदेवो मनोमित्रं मनोरिपुः २९ विकल्पकलुषायाः स्याच्चित्तत्वस्या
३२ त्मविस्मृतिः मन इत्युच्यते सयं वासना भवभाषिणी ३० चेत्यानुपातकलितचिन्मात्रेति ह्यतीति ह्यस्तत्रा
३३ यच्चित्तत्वं जीव उच्यते ३२ चेत्यप्रयतितं रुढं सत्तमज्ञत्वमागतं तेनैवाधिकनेः सारविकल्पते तुर्मनस्तया ३२ नात्मा स
३४ सारपुरेणानशरीरं न शोणितं जडं सर्वशरीरं हि देही खवदलेपकः ३३ शरीरे कणशः कृते मास्यम्यदुधिरादिकात्
३५ निर्भिन्ने कदलीस्तंभेना रूपन्यत्वात् ह्येते ३४ मनोजीवानरं विहिते देवाकारमागत आत्मनात्मानमादत्ते स्वविक
३६ ल्यात्मकल्पितम् ३५ स्वविकल्पान्तरस्तत्र प्रसायैरव्ययत्वेन जालमात्मनिबंधापकोशकारकमिष्यथा ३६ इमं हि
३७ देहममत्यक्तीदृशकालांतरपुनः शरीरत्वमथादत्ते पलवत्यमिवाकुरः ३७ यादव्यासनमेतत्तस्यान्मनसा इव प्रजायते जा
स्वरूपविस्मरणं भागते यजीव रूपं ते देवा विकल्पसहस्रैर्मांशुभ्रान्ननया सारभूतसुखस्वभावतापहाराद्यदा अधिकनिः
सारं भवति तदा जीवोपकरणमनस्तया भेदेन कल्पत इत्यर्थः ३२ एवं जीवतु दुषाधी प्रदर्शयतां द्विविधं सुखात्मस्वरूपं दर्श
यति नेत्यादिना ससारिपुरखोजीवभावावस्तुतेन भवतीत्यर्थः ३३ जडत्वमेव स्फुटयति शरीर इति कृते ह्येते पलवा
त्यस्तव प्रकृतित्वकसंघातात् ३४ ३५ विकल्पात् विकल्पवासनाः प्रसाय उद्धाव्य नरो जीवः ३६ तद्देहात्मकत्वाभावे पुक्ति
माह इममिति शरीरत्वं देहान्तरभावं ३७ शरीरस्य वासनाभयत्वपुक्तिपाहया ह्यगतिचिन्तयजाते सत्त्वेपि तत्स्वप्ने देवभूतौ

वा३

तिष्ठतीत्यर्थः ३६ ३७

द्या

वा.टी.
स्थि.
७७

੨੪

77

ननु प्रियतममनोबुद्ध्यादिहेतुस्य सत्त्वत्वादात्मोपकरणत्वाच्च तन्नाशे धनादिनाशश्च शोकः स्यान्नत्राह संकल्पेति ५२ किंच रागे हे
षयोः सतीरि सुदानादनिहृष्टाग्नेश्च शोकः स्यान्नोत्पत्त्या उदासीनदृशादेरुपपन्नं पश्यतो न शोकप्रसक्तिरित्याशयेनाह अवत्सल
इति अवत्सलो निःस्वः तत्त्वपथि व्यादिभूततत्त्वरूप ५३ तत्त्वचयात्मनः भूतरागिमात्रस्वभावो देहद्वयपञ्जरात् ५४ यस्मिन्नाधि
ष्ठाने मनः सत्यस्तत्त्वरूपमग्रहं तदिति शिवां नित्यातिशयानन्दरूपं रसदृश्ययोर्मध्यं दृश्यमित्यर्थः ५५ मनोनाशो स्थूलदेहाप्य
सः भवतीत्याहु उपशाते इति संसारस्य नगरवदाधिशोने प्रतीचिनीहारे नीहारे वाचरिका अविद्यात्तीर्णत्वात्प्रवर्तते ५६ त

संकल्पकल्पितत्वाच्चमन्त्ररूपमसन्मयं आसन्मयविनाशेननुकः शोकोबदरायवे ५२ अवत्सलोयथाचंधुररागेद्वेषयाधिया
दृश्यते पश्यत इत्येतत्पंजरमात्मनः ५३ अवत्सलाद्यथाबंधोः सुखदुःखैर्न लिप्यते ज्ञात्वेन संपरिज्ञानाक्षयात् तत्त्वचयात्म
नः ५४ तदनादिशिवज्ञानेयन्मध्यं दृष्टव्यं तस्मिन्सत्यमनः शान्तं वां सुखं पुन्येयथा ५५ उपशान्ते मनोवाद्यो देहपाप्यः
प्रशाम्यति पुनः संसात्ते गेरननी हारः प्रवर्तते ५६ वासनाप्राप्यविहीनो संस्थितो रामभागेते ज्ञाद्वा जनि त इत्येते पंके शो
षमुपागते ५७ अक्षतस्मादेषां ते मंदे दुह्यकानने सौख्यं च कंदं वेष्टुमिथा ज्ञानघने च ते ५८ सीयते मोहमिहिकाप्र
भात इव शर्वरी क्षणिकगच्छति तज्ज्ञात्वा विषमन्त्रहंत यथा ५९ देहादौ न भयं तु दाः सरितः प्रसरन्त्यत्यं नो ज्ञानं तत्तत्सत्य
त्वाः संकल्पाय कलायिनः ६० परां निर्मलतामेति संविदा काशगेचरः राजते तितराम छो जीवादिन्यामहोदयः ६१
घनमीह भयो नुक्ता विविक्तत्वे परगताः समये ह्यपि शोभन्ते धोता आसामहादिशः ६२ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥

द्वायत्रकास्त्रेवशरत्कालत्वेनोपपादयति वासनेत्यादिनास्तीतिपदसंस्कारयत्तेसामान्येनपुंसकंसंस्थितौस्वरूपस्थितौर
 मलंरामः विहारस्तंआगतेप्राप्तेमनसीतिशेषःरगमितिपाठेतादृश्यरेजनमित्यर्थःजनितोदत्तपोभयंयनतथाविधेजाजे
 मोदोपज्ञानेरोन्नेतदृश्यपंकेषाधमुपागतसति ५० मंदरागगदिगुल्मविरले अक्षकंदेवसुइंद्रियसमूहलक्षणकंदवक्षते
 सुस्तीरेषुस्तीणफलेषु ५८ ५९ भयलक्षणःक्षुद्रासरितःकुल्याः कलापिनोमयूराः ६० स्वरूपसंबिलक्षणेआकाशेगोचरः॥

अथ योदां सपुरा ६१ विलिच धो न रजोभिर्दूषिताः आ

अभिजातोपलस्यस्फटिकस्येवविद्युतिविविधप्रतिभासएवजगत्संसारइत्यर्थः ४४ दैतदर्शनक्षणाएवबंधप्राप्तिः प्राप्तादर्शनक्षणाएव ४

अभसंतानेसमाध्यासजन्यधर्मास्त्रयस्तत्त्वत्रयवारिभिः ब्राह्मीरहिंसर्वत्रसहस्रंरंजकइत्यर्थः ४२ बंधसापेक्षोमेत्तोपिविमु
च्यता ४३ ननुकायादिवंधः सत्यः विनस्यादितिचिन्मनोविकारमात्रत्वात्मनोरथिकप्रासादादिवदित्याशयेनाह अहस्पतिआ
दावनधिकायाधिकारिशरीराभिमानात्कायात्मनाततः सच्छास्त्रवणाभिमानाच्छास्त्रात्मनावेराग्यात्मनाचततआत्मबोधाद्वि
धात्मनाचअहस्पमनसएवसंयोगोमोक्षप्राप्तिचकरतलामलकवद्विविच्यदर्शयति यदर्थनेति श्लोकद्वयेन ४५ ४६ तन्मयत्वं
श्परस्मिप्रचुरत्वं ४७ दृश्यदृश्यरसन्मयत्वंकुतस्तत्राह आद्यंतपोरिति विनाशित्वात् असत्त्वात् एवसदित्यज्ञानेमनोयेनतस्य

मनोनिर्मलतांयातंअभसंतानवारिभिः ब्राह्मीरहिमुपादेत्तेरागंशुक्लपटोयथा ४२ सर्वमेवममात्मेतिसत्यभावनया
नय हेयादेयवलेत्तीत्येवंधोमेत्तोविमुच्यतां ४३ अहस्पमनसः कायशास्त्रवेराग्यबुद्धिभिः अभिजातोपलस्यवजगतस्ये
तिविद्युतिः ४४ यदर्थनेकतामित्यमनोसोनैकतामता असताज्ञानरहिततांविद्विज्ञानविनाशिनी ४५ सवाद्याभ्यंतरंकास
र्वेदृश्यदृशयदा मनस्विस्मृतिरहितज्ञानंसंप्राप्तंनत्यरंतदा ४६ दृश्यदृष्टिः स्फुटोपेयंसाक्षवश्यमसन्मयी तन्मयत्वंचमनसः
स्वरूपंविद्धिनेतरं ४७ आद्यंतपोर्विनाशित्वात्मधोपितदसन्मये अज्ञातमनसस्तेनदुःखिताहस्तसंस्थिता ४८ आत्मे
वेदंजगदिति विनाभवेतदुःखदा दृश्यश्रीरन्पद्यात्विषामोगभोक्षप्रदायिनी ४९ जलमन्यतरंगोन्यइतिनानातयाज्ञा
ता जलमेवतरंगोयमित्येकत्वाकिलक्षता ५० दुःखमायान्यसदितिहेयोपोदयरूपियत् तद्वा वेननुज्ञानादानंसमवाशि

हस्तसंस्थिताकराशेवनदुरत्येवेत्यर्थः ४८ इतिभावेनबोधेनविनादृश्यश्रीः दुःखदाअन्यथातादृशबोधसत्त्वतुभोगग्रहणमज्ञ
भोगवदुर्वासनाधानप्रपुष्कदुःखवीजत्वाभावात्माह दृष्टाण्येनमेत्तोपयोगाच्चप्रसवार्थएवभोगइतिघातनार्थ ४९ लोकवेदव
शास्त्रेऽज्ञताज्ञतेबोध्यनापूर्वत्वाहजलमिति ५० नानाताकुतोहेयाएकताचकुलउपादेयातत्राहदुःखमिति हेयोपोदयरूपे
यत्नानात्वंतत् असत् आवेद्यमानमितिहेतोदुःखंजन्ममरणयायागतिअनुसरतिअतोहेयं तदभावेनत्वात्मतत्त्वज्ञाना
दानेत्यमपरिच्छिन्नात्मरूपमवशिष्यते अतस्तदुपादेयमित्यर्थः ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीरामचंद्रायनमः ॥

वा.टी.
स्थ.
७८

78

वतातदधीनकामसंकल्पनामरूपमोक्ताचनवास्तवीत्याह सर्वेति किं कृतानर्हि जीवाद्यभिधानदाहतादिति आदिपदाभा
संग्रहः ७ चित्तोक्त्यस्वाध्यायलोचने आकाशोपिशतगुणस्यूतोऽस्वच्छश्चास्यादिति विद्दनुभवेनाह अकाशेति
सकलोऽप्यकलरूपो निष्कलस्वरूपो यत्र तथाविधोऽकात्म्यदर्शनशीलेति विद्दनुभवाभिप्रेतः अमलेति पाठेना
नामलरहित इत्यर्थः ८ अतएव तत्र अंतिदृष्टाभावविकारास्तद्वातिरेकेण न संतीत्याह तरंगेति द्वाभ्यां ९१०११०११

रान
७७

मुदितापुष्पफलानुशायिनीचित्रनित्यस्वत्तणचित्ताकाशस्यमंजरी ६३ सर्वसंपदेविषयानंदलवान्स्वातर्भावेनप्रकाशयतीतिस
र्वसंपत्तिकाशः आत्मा लक्षणेन फलेन सस्य फलपलेन सर्वेषां कृषीवत्त्वादीनां भाविसंपदः प्रकाशयतीति तत्त्वतियोज्यं सुविक्कि
तासम्यक्परिशोद्धिता केदारभेदेर्विभक्ता च ६४ परमालोकिनात्मप्रकाशेन सूर्यचंद्रज्योतिषा च तत्त्वपक्षशीतलात्रिविधता
पञ्चव्याख्याया चिदाभाशोयस्मिन्नित्यर्थः शरत्पक्षेस्य ६५ परिच्छेदापगमाद्विस्तारितम् विवेकजलोपचयात्स्फारितम् इन्द्र
नस्तत्त्वत्तरेण सरः निर्गतं रजोगुणहृदयावुज्जकोशोयत्राशरत्पक्षेस्य ६६ नीरजत्वं कार्यतेत्याहहृदीति ६७ अपगतः आसिपः

भ्रशमाभातिविमलामुदिताकाशमंजरी पीतलीकृतदिक्काशरक्षोन्नीवर्चंइका ६३ सर्वसंपत्तिकाशेन परमानं
ददायिना भ्रशसफलतामेतिसुविविक्ताविवेकभरः ६४ सपर्वतबनाभोगपरमालोकसुंदरं अस्त्रसंश्रीतलखा
यं जायंते भुवनांतरे ६५ विस्तारितं सुसमतां स्फारितं स्फटिकाकृतिः उपैति हत्सरः स्वच्छनीरजोवुज्जकोशकं ६६
हृत्पक्षकोशात्प्रलिनः स्वाहंकारमधुततः अप्रनर्दनीनां येव च चलकायिगच्छति ६७ भवत्यपगताक्षयः सर्वगः
सर्वनायकः निर्वासनः प्रातमनाः स्वदेहनगरेश्वरः ६८ विचारणा समधिगतात्मदीपकोमनस्य लंपरिगलि
तेव धीरधीः विलोकयन् दाय भवनीरसागतिर्गतज्वरे विलसति देहपक्षे ॥ ६९ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे उपसम्प
र्णनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ श्रीराम उवाच ॥ यद्येदृशां स्थितं विज्यं विज्यातीति चिदात्मनि तन्मे कथय हे प्रह्लाद पुनर्वोध ॥

संकेचायस्य अतएव सर्वगः ६८ एवं वासनाक्षयफलानि प्रयच्छेत्तरे वजीवन्मुक्तिस्थितिं दर्शयति विचारणेति अवमत्यस्वेदयान्
धीराधोर्पस्य तथा विधसम्पत्तयेषु मत्सु भवेषु जन्मसु च पारलौकिकीरोहलौकिकी अनीरसारंगती विलोकयन् विचारण
समधिगतात्मदीपको भूत्वा जीवन्मुक्ते गतज्वरः स नृदेहपक्षेन स्वशरीरनगरे विलसति विराजते इत्यर्थः ॥ ६९ ॥ इति श्रीवा
स्थितिः पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ स्वतः स्थिता एव संकेतवच्चित्तसर्वत्रस्थितोऽन्यतः चिस्थिस्तस्य सर्वभावानां स्थितिर्न पृथगित्यपि ॥ ३५ ॥
नीमुरव्यप्रकरणार्थं जगत्स्थितित्वरूपेति सा सु श्रीरामः एतुति यथेति ईदृशां प्राग्वर्णितप्रकारं ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीराम फलः ॥

वागी.
स्थि.
७६

अधस्तात्प्रभावपुण्यस्य कस्य दशने विहितमिच्छिद्रकर्मभिर्भोग्यं जगत्करोति न करोतीति वस्तुतः तत्र ह्युभयोर्न करणप्रकाशने प्रयोज्यं
चयति उत्सर्धमिच्छादिना उत्सर्धमुपचयेनोन्नत्यम् २० भुवोऽङ्कुरात्मनोत्सर्धभूतान्तरभावेन सदानुकृत्याचरणमाह व्यभिचि
यद्व्योमसोऽप्यिच्छादिना दद्यान्निरवकारेण कुरो न निर्गच्छति एवमस्य द्वात्मके वायुराकर्षणनियेनाङ्कुरो निर्गच्छतीत्याह स्पन्देति एवं
जले स्वरसेनाङ्कुरस्य हयतीत्याशयेनाह रसेति २१ एवमुर्वीस्वरादीनां कुरमनुगच्छति तीत्याशयेनाह दृढेति तेजश्च
रूपदनेन प्रकटीकरोतीत्याशयेनाह प्रकटमिति एवं सर्वजगत्तित्तत्कार्याणां स्थित्यविद्यताभ्यामनुग्राहकाणां त्याशयेनाह

नानातायां प्रकटायामस्यां संसृतिपूर्वकं भावाभावग्रहोत्सर्गपदे स्थितिमुपागते २५ पुण्यं कस्य दशनेः करोति न क
रोति च उत्सर्धनेति भूकोशकोटरस्थोऽङ्कुरोत्तरः २० व्योमसोऽप्यिच्छादिना दत्तसर्वभूतविरोधयत्नं स्पन्दे कर्मवन्तातो
रसरूपतया जले २१ दृढावी प्रकटतेजः स्थितिमंति जमेति च प्रतिबंधाभ्यनुज्ञासुकालः कलनया स्थितः २२ पुष्पयुगे
धत्तायाति शोने संसृति केशरम् मल्कोटररसोत्तासः स्थाणुतामिति भूतले २३ भूतस्थाः फलमायांति येलवारसला
शकाः सन्निवेशत्रजं त्येता रेखोः पल्लवया रितेषु २४ नवतामनुगच्छति शक्रवाणासनेन च योयोभवत्यविरतं से
स्थानेन वनेन च २५ वसंतमुपतिष्ठति पुष्पपल्लवराशयः निदाद्यविधिमायांति देवदाहविभूतयः २६ ॥ ७ ॥

79

स्थितिमंतीति कालो हेमन्तादियं वाङ्कुरादिविरोधितरणापुङ्गमप्रतिबंधेन यवाङ्कुरोऽङ्कुराभ्यनुज्ञानेन चानुग्राहक इत्याह प्र
तिबंधेति कलनया परिणामकतया २२ पूर्वपुण्यादिभावापन्नाचिद्रुधाद्यात्मनाविचर्तत इत्यत आह पुष्पयुगिति मंदतर्ग
तरसभावापन्नाचितस्थाणुनां तत्पचयेन तन्मूलदारुतां २३ मलस्थरसभावापन्नावफले भावे याति तयवरसालवया
लिषु प्रविशारेखासिराः भूत्वा यत्रादिसन्निवेशत्रजंति २४ शक्रवाणासनेन च योयोभवत्यविरतं से
ननतां संयादयन्नुगच्छति २५ तस्याः अनुत्प्रेणाधिकार्यानुग्राहकत्वे प्रपंचयति वशतमिन्यादिना देवस्य तज्जसादाह

प्रत्ययस्योपशक्तयः २६ ॥ ७ ॥
राम

यदिचित्चेत्येचिनोतिउपचिनोतीतिमन्यसेतार्हचिचित्तमेवचितीतिमन्यस्वनचेत्यमन्यदस्तीति एवंमनेनेतेनचितः स्वात्म
 निव्यापारायोगेनहेतुनाइदंचिस्वस्त्यमात्मन्येवस्थितनकिंचिच्चिनोतीतिफलसीत्यर्थः सेयंपरमार्थइतिः यत्त्वज्ञस्व
 सन्नज्ञोस्मीत्यभिमन्यतेतस्येवचिच्छातिरिक्तंसर्गंशून्यदापातमन्यदस्तीतिचकल्पनेत्यर्थः अज्ञेअज्ञेइतिवीपुसावा ११
 तमिवज्ञाज्ञयोः कल्पेनयाचितं पुनर्विभज्याह अज्ञेइति १२ तस्याएवचितोजगत्प्रकाशभोगजन्मनिर्वाह कृतामाहअ
 भूतीति स्वादीनीविषयस्वादनेनिमित्तभूता भवभोगिनांजीवानांभविनीजन्मादौनिमित्तभूताचआनंदादौवर्खलिमा
 निभूतानिजायंतइतिश्रुतेः १३ ज्ञानाजन्मादिनिमित्तभावेपिज्ञइदंशकूटस्थापरिच्छिन्नेकरूपेवशेत्याह नास्तमेतीति

चिच्चिनोतिचित्चित्तंनेनेदंस्थितमात्मनि अज्ञेत्त्वमदापातमन्यदस्तीतिकल्पना ११ अज्ञेसुसत्त्वभावोऽसंसा
 रगणगर्भिणी तेषुप्रकाशरूपेवसकलेकात्मिकाशती १२ अनुभूतिवशान्नित्यमर्कादीनांप्रकाशानी स्वादीनीसर्व
 भूतानांभावीनीभवभोगिनां १३ नास्तिमेतिनचोदेतिनोतिसृतिनतिहृति नचायातिनवार्यतिनचेहनचनेहवित्त १
 ४ सेयंचिदमलाकारास्वयमात्मनिसंस्थिता राद्यवेत्यप्रपंचेनजगन्नाम्नाविजंभते १५ तेजः पुंजेर्यथातजः पयःपू
 र्यथाययः परिस्फुरतिसंस्पंदैस्तथाचित्सर्गविभ्रमेः १६ तत्त्वभावेनचिन्नाम्नासर्वज्ञेनोदितात्मना प्रकाशनाप्र
 काशेननिरंशेनांशधारिणा १७ स्वयंस्वकलनाभागादनेतंपदमुपुता अहंमस्तीतिभावेनगच्छताज्ञपदंशनेः १८

१४ विजंभितेविवर्तते १५ चिदिवर्त्तयिपरमार्थइशाचिदेवेत्याशयेनइहंतवाहतेजः पुंजेरिति १६ स्वतमुदस्यापिप्यविद्यया
 सर्गविभ्रमेः परिस्फुरणमेवसर्गकर्तृत्वंनाग्यादृशमितिदर्शयितुंतदुपयोगिनोद्वेत्तेप्रेआह तदितिस्वभावेनचिन्नाश्राव्यवहा
 रतः सर्वज्ञेनपरमार्थतः प्रकाशेननाहेज्ञानाभीतिव्यवहारादप्रकाशेनएवमग्रेपि १७ स्वकलनाअविद्यायांस्वप्रतिविव
 क्तस्वरणादाभागात्कृत्रिमवेद्यात् अनेतंपदनपरिच्छिन्नरूपमुक्तंतेवाप्रतिसंदर्बानेन अज्ञपदंजीवता इदमस्तिइदना
 स्तीतिभावाभावोइदंश्रापुमिदंत्याज्यामतीहामिहयाग्रहोत्सर्गचतयापदस्थानेदेहात्मभावे १८ ॥ श्रीयसिस्थापनमः ॥

वा.टी.
स्थ.
८०

यथा अगाधजलोदरे जलाभा प्रप्रेषाभावाज्जलस्य संदोषस्य दत्तयेत्यर्थः ३ सरितो मगतस्माः ४ स एव स्वात्मा अन्यवत् अपूर्णमानोऽपि पूर्ण
मान इव चिद्भूतुश्चित्तसारः असः अचिदिव ५ उक्ताय स्थिरचित्तु जगता निर्वचनीयस्य भावतां दर्शयति न चेति सतेव तद्द्वयधारणादसत्त्वं
वेचवाध्यात्वाच्च सत्यं दुर्वचमित्याशयेनाह तत्स्थानं यति ६ ननु ब्रह्मणो जगद्वर्तः अथ तेन प्रत्यक्षित इत्याशंका सर्वत्र स्तेति दर्शयति ये
नेति येन रूपरसगंधशब्दस्य श्राज्जुमेयुनात् एतेनैव चिजानाति किमत्र परिशिष्यत एतद्देतदिति कोटकथ्येतां ब्रह्मण्येव प्रत्यगात्मताभि
धानादिति भावः ७ ननु प्रतीचानानात्वाद्ब्रह्मण्येकत्वात्कथमेकमित्याशयपनानेकत्वो मिथ्यात्वान्नायं देव इत्याशयेनाह नानेक

स्वतोऽस्यंदोषितुस्यंदोयथागाधजलोदरे तथैव यमसत्सज्जिदेव परिदृश्यते ३ यो मनेव निराकोरे निदायात्सरितो यथा ल
ज्यते तद्देवेमाश्च तत्त्वं सहिदृश्यः ४ यथा मद्यवशादात्मा सोऽन्यवत्प्रतिभासते तथैव चित्वाच्चिद्भूतुस्म एवासंश्वस्यतः ५ न
चेदं सदमनेदं तत्स्थानं तत्स्थानं चाचितः नातिरिक्तातिरिक्ता च कदकादिषु हेमता ६ येन शब्दरससंयुगधं ज्ञानसिराधव सायमा
त्मा परं ब्रह्म सर्वमापूर्य संस्थित ७ नानेकत्वादतीक्ष्णानुसर्गादमलात्मनः द्वितीया कलनानास्त्रिकाचित्रतरथाच्चित् ८ राम
भावनादन्यस्य भावाभावाः शुभाशुभाः सस्यः परि कल्पान्तेनात्मन्येवायवात्मनि ९ यस्मादात्मनोऽयतिरिक्ते बलुनिसि
द्धे सति तत्रैवाप्रवर्तते यत्र स्वात्मनोऽयतिरिक्ते नाके चिदयि संभवति तत्रात्मा किमिव बोधत्किमनुस्मरन्धावतुकिमुपेतु १०

त्वादतीक्ष्णानुसर्गादमलात्मनः द्वितीया कलनानास्त्रिकाचित्रतरथाच्चित् ८ यतोऽन्यस्य वस्तुनो भावाः सद्भावाः सस्यश्च भावनादासनावसादेव परिकल्प्येतेताश्च मायिक इशा अनात्म
तसायायोमेव अथवा तत्त्व इशा आत्ममात्रत्वादात्मन्येव ९ अथवात्मनीति यत्पथपत्तातरमुक्तं तद्युक्तिप्रयोजनाभ्यागौरूप
पादयति यस्मादिन्द्रियादिनायदा आत्मरूपा सहिरात्मन्येवास्ति इति पक्षस्तदा आत्माना सहिनास्ति वेति फलितं इच्छा पूर्विकाहिर
हिः सोऽकामयतवहस्यो प्रजाययेत्यादि श्रुतेः नचात्मन आत्मनीछासिद्धत्वात् नचात्मनोऽन्यत्प्रसिद्धमलियदिह स्नात्मा स्वसुप्रव
र्तते नचाप्रवर्तमानः कश्चित्संशुशक्रोतीत्याशयः किमुपेतु धावनेन वा किं फलं प्राप्नोतु १० ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ १० ॥

राम
८०

समयाः तत्रैषु प्रचुरीभूता धान्यादिफलराशयः २७ २८ संवत्सरयुगादिकालात्मना च तस्याः सर्गादिमर्यादानुग्राहकत्वमाह कत्व
 माहजहातीति २८ नियत्यादिरूपेणापितस्याजगन्मर्यादाव्यवस्थापकत्वमाह नियतिरिति स्थैर्यं चातुर्यकारित्वमेव धरादाबुद्ध
 इत्यदर्शयति तिसृतीति धरणधर्मिणी सर्वजनाधारस्वभावा ३० चतुर्दशालोकवासित्वाच्चतुर्दशविधानिभूतानि प्राणिनः ३१ भू
 तानाधारापरंपराजन्ममरणप्रवाहपरंपरा ३२ उक्तमेवार्थं प्रपंचयन् सहरति आयातीति ब्रह्मांडकोटिलक्षणं तदंतर्गतं प्राणिनः

प्राणसमयमीहंते नीलाजलदराशयः शरदं चानुधावन्ति समयाः फलशायः २७ हेमंते हिमाद्रिसिन्यामवन्तो वल्कुभोदश
 नयन्त्युपलतामंबुशिशिरशीतलानिला २८ नृजहाति स्वमर्त्यां कालायुगमयो मिमो तरंगेण तरंगोत्पलोलयाया
 तिसृष्यः २९ नियतिः स्थितिप्रायति स्थैर्यं चातुर्यकारिणी तिसृत्या प्रलयं धाराधराधरणधर्मिणी ३० चतुर्दशविधानीह भू
 तानि भुवनोत्तरे नानाचारविहाराणि नानाविरचनानि च ३१ पुनपुनर्विलीयन्ते जायन्ते च पुनः पुनः धारापरंपराघातिविना
 वारीवचुद्गदाः ३२ आयाति याति परितः सति नीलयाति स्या र्थानुयाजयति धावति जन्मनाशोः उन्मत्तवद्विहितभावनमा
 हितेहा मुग्धा कृतांत विवशा जनता चैराकी ॥ ३३ ॥ इति स्थितिप्रकरणं चिदादित्यस्वरूपवर्णनं समाप्तं ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
 इत्थं स्थिररत्नराकाराः संसारा बलयोगितः स्वभावाद्भूतः सर्वाः पुनरायातिर्याति च १ स्वतः सर्वमिदं जातमन्यान्यहेतु

लक्षणाचशोच्यत्वाद्दराकीजनताविहितभावनं यथास्यास्य प्राकृतं संकल्पवासनारम्भादितयावत् प्राहितेह उद्धूतकाभास्व
 रूपविचारवात्रीनभिज्ञत्वात्मुग्धा उन्मत्तवत् इह लोके जन्मभिरायातिपरितः स्यादवरादिजन्मभिसिंहितलीलया भोगकौतु
 केन अतिशयितानूरेहिकामुष्मिकप्रणयाय धनधर्मदिलक्षणवृत्त्या र्थानुयाजयति जन्मनासेद्दीर्घाहिसंसार इत्थं भ्रमतीत्यर्थः
 ३३ ॥ इति श्रीवसिष्ठ ता० स्थि ० अष्टविंशसर्गः ॥ ३६ ॥ आत्मनो नात्मभावो यमविद्याकामकर्मभिः बोधादकामान्नेषु र्म्या

स्वरूपवस्थितिस्ततः स्वधिसृष्टाने चेतन्यदिव्यज्ञा
 एव मयेति २०

वा.टी.
स्थ.
८१

असंगत्मानाभिज्ञास्य मनःसंगेन कर्तृता तस्या कर्तुरभोक्तृत्वान्न वंधोस्तीत्युदीर्यते ननु तत्त्वविदामिषि लौकिकेषु शास्त्रोपेक्षु च कर्म
कर्तृत्वं दृश्यते तच्चावश्यं इहानि स भोक्तृत्वे प्रापयिष्येतीत्यज्ञातको विशेषस्तत्राह एवं स्थिते इति सुखदुःखादिषु खदुःखभोगफल
षु कर्मसु योगादिषु समाध्यासासपरिपाकश्रमिकाभेदेषु वा तद्ज्ञानात् तत्त्वविदा तत् दृश्यमाने कर्मप्रसक्त नास्ते वनतु मूर्खाणां
तत्र येत्यप्येव विशेष इत्यर्थः तदुभयमुपपादयितुं कर्तृत्वरूपं विप्रशति पतश्चादिना पोहीति शारीरक्रियानकर्तृता अनुदि

82

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं स्थिते तु तद्ज्ञानं यदेतत्कर्तृत्वं दृश्यते सुखदुःखादिषु वा तदसत् ननु मूर्खाणाम् यतः कर्तृत्वं नाम
किमुच्यते योऽप्यंतरस्थापामनोऽन्तेर्न श्रेय उपादयता प्रत्ययो वासनोभिधानतत्कर्तृत्वशेद्येनोच्यते चेष्टावशात्तादृक्
फलं भोक्तृत्वं वासनानुरूपं स्पंदते पुरुष स्पंदानुरूपं फल ननु भवति फलभोक्तृत्वं नाम कर्तृत्वादीति सिद्धांतः तथाच कु
र्वतो वापि स्वर्गेऽपि नरकेऽपि वा यादृक् वासनमेतत्स्यात्मानसदनुभूयते १ ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

पूर्वचेष्टायां करोमिति प्रत्ययादर्शनात् किंतु मानसी पूर्वपूर्वकर्तृता वासनारागात्मक मनोऽन्तेरुद्धता कार्यमिदमिति नि
अथात्मकशक्तिरूपेण परिणता क्रियाभिधानेत्यर्थः भोक्तृत्वमपि तदधीन चेष्टावशात्तत्तद्वासनानुरूपफलोत्पादो
चरोद्धतवासनेवेत्याह चेष्टावशादिति यतो वासनानुरूपं स्पंदने पुरुषः उक्तेर्यज्ञोक्तमुदाहरति तथाचेति स्वर्गनर
केऽपि वातदनुभूय इति संबंधः १ ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ॥ ४ ॥

राम
८१

ननु नैकर्मसिद्धिस्तत्फलमस्तु न तत्राह न चेति निरिच्छति अत्रिच्छेकर्मप्रसिद्धौ नैकर्मफलं स्यान्न च साक्षीत्याशयेनाह द्वितीयाया इति
इतस्तु प्रकारेभ्योऽन्यासाफल्यदिकल्पनाननात्पेव शब्दोद्भवसंस्थितिः यद्यत्र त्वमितरां जानासि तर्हि सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तो ग
तज्वरोपि सत्कर्त्ता भवनाहं निवारयामीति भावः अस्तदा दशा यो मयि भौतिकशरीरं परिग्रहेण कर्त्तृत्वे भूतैरेव भूतानि कृत्वा भौ
तिकानि फलानि प्राप्नानि न त्वसंगो दार्मीनेनात्मना किंच वाच्यं तस्य प्रबोधदशायां क्रिया तत्फलं योरसंभव इति न तत्रास्था चित्तव्याप
ननयोक्तार्यसमर्थनाय यमवतारयति अन्यच्चेति द्वितीयपुनः शरुमारभ्य पद्यबोधं हराय वत्त्वयानरसा कर्त्तृत्वाभिनिवेशेन पु
नः पुनः कृत्वा कृत्वा भूतक रणात् विषयभूतैर्देहभूतोपचयादेरन्यत्किं फलं प्राप्य यत्तत्तव निरतिशयानंदं दात्मन उचितं फलं स्या

अत इह मीहितमिदं मनीहितमित्यात्मानं न स्पृशति विकल्पाः अतो निरिच्छता यामात्मानां किंचिदपि करोति कर्त्तृकरण कर्मणा
मेकत्वात् न च चित्तस्थित्या धाराधेययोरैकत्वात् न च निरिच्छतात्मनो नैककर्ममभिमतं द्वितीयायाः कल्पनाया अभावात् नेतरा
जानासिरामत्वाभिर्यं ब्रह्मसंस्थितिः सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तः कर्त्ता भवगतज्वरः अन्यबुराधवपुनः २ पुनः कृत्वा कृत्वा बहुविधमिदं क
र्मतरसात्त्वया प्राण्य किंतु दयदचितं भूतकरणेन अकर्त्तृत्वे वास्था भवतु तच्च चाप्याय भवतो भवत्वस्थः स्वच्छस्तिमिन इव नि
र्वातजलधिः १० गत्वा सुदूरं पयि यत्नवता जवेन नासाद्यते तदिह येन सु पूर्णं तेति मत्वेति मा ब्रज पदार्थगणाधिया त्वत्तत्
त्वमेव परमार्थतया चिदात्मा ॥ ११ ॥ इति श्रीवसिष्ठस्यार्थप्रकाशे स्थितिप्रकरणे उपसमस्वरूपवर्णनसर्गः ॥ ३७ ॥

दित्यर्थः अतस्तव कर्त्तृत्वाभिनिवेशं हित्वा स्वस्वरूपाचिते अकर्त्तृत्वे वास्था भवतु एवार्थवाशदः तदुपपत्तये हेतुगर्भविशिनसि आ
गमवत इति मुनिगुरुवाक्येरात्मप्रबोधवत् इति यावत् अपि शब्दात्मुरव्याधिकारं व तानुक्ताममुचीयते अतस्त्वच्छः स्वस्थो भवे
त्यर्थः १८ चित्तरोक्तमर्थसंस्तियोपसहरति गत्वैति येन सु पूर्णता अप्यार किन्तु सुखलाभेन पूर्णं कामता एतितत्साधनसुदूरं
शामंतमपि गत्वा भूमित्वा अन्यतयत्नवतापि नासाद्यते इति मत्त्वानि अत्यन्तं धियामनसापि बाह्ये पदार्थगणानुमात्रज इत्यत्रि
या सर्वास्त्यजयित्वा स्वस्थान एव परमपुत्रार्थदर्शयति तत्त्वमिति तत्त्वमिरस्तपराग्रपस्त्वमेव परमार्थतया इहः पूर्णं नंदचिदा

स्वापमुपपन्नस्य स्वार्थः ॥ २० ॥ इति स्थितिः ॥ सर्गः ॥ ३७ ॥

वा. पी.
स्थि.
८२

अतमनसो दुर्वासनादुःखमज्जने स्वप्नोऽस्मिन्त इत्युक्तोपपादयति तथाचेत्यादिना तथाच श्रुतिरपि अथ ये त्रेनं धृती वजिनंती वविष्ठा
दयति गर्भो भवति तत्तियेदवजाग्रदपपश्यति तदत्रा विद्युयामन्यत इति अपरस्तत्त्वज्ञस्तु उक्तमुपसंहृत्य प्रकृत्योजयति तस्मा
दिति भवतु चेत्तः त्वेति शेषः तत्त्व इहास्ते वयत्र संसक्तिः संभाव्यते तदात्मन त्वव्यतिरिक्तन एति नाम त्ववधारणे निपातः
सुखदुःखानां गम्य एवेति निश्चये ज्ञाते इत्युक्तोपपादक आधाराधेय इत्युक्तं त्वनिश्चयस्तदुपपादको देहातिरिक्तवाला

४९

तथाचायमत्रापरोऽस्मिन्तः अकुर्वन् अपि श्वभ्रपतनं शय्यासनगतोऽपि श्वभ्रपातवासनावासिते चेत्तसि श्वभ्रपतनदुःख
मनुभवति अपरस्तु कुर्वन् अपि श्वभ्रपतनं परममुपशममुपगतवति मनसि शय्यासनमुखमनुभवति एवमनयोः श
य्यासनश्च भ्रपातयोरेकः श्वभ्रपतनस्याकर्त्तापि कर्त्ता संम्यक्वादितीयश्च श्वभ्रपतनस्य कर्त्तापि अकर्त्ता संपन्नश्च
तेव शास्त्रस्मारय चिन्तनमयो भवति पुरुष इति सिद्धंतः तेन तत्र कर्तुं रकर्तुं वर्गित्यमसंस्कृतं भवतु चेत्तः नो हि किंचिद
स्यात्मन त्वव्यतिरिक्तं पत्र संसक्तिर्भाव्यते यत्किंचिदिदिंजगकुंतं तत्सर्वं श्रुत्वादाभासमेवेति एवं चास्य ज्ञात
ज्ञेयस्य पुंसो नामात्मा सुखदुःखानां गम्य एवेति निश्चये ज्ञाते नात्मव्यतिरिक्ता आधाराधेय इत्युक्तो विरुन्त इति
निश्चये ज्ञाते कर्त्ता भोक्ता सर्वपदार्थव्यतिरिक्ता बालाग्रसहस्र भागात्मिति निश्चये ज्ञाते यत्किंचिदिदे तत्सर्वमहमे
वेति वा निश्चये ज्ञाते सर्व सत्त्वाभासकः सर्वगस्थिर्गुण्येवात्मिति निश्चये ज्ञाते नाहं सुखदुःखानां गम्य इति वि
गतज्वरतया चित्तमिति इत्येव तिसृषु तत्त्वव्यवहारेषु तत्त्वसंकरे च मुदिते च केवलम्यात्मवबुधनभावमलं करोति
ग्रमात्रात्मनिश्चयः सर्वाहं भावनिश्चयो वा तद्विषो धनफलभूतः सर्वगात्मनिश्चयस्तद्वारा प्रागुक्तेनाहं सुखदुःखानां गम्य इति नि
श्चये ज्ञाते विगते ह्यनिस्र प्राप्तिपरिहारचिन्ता ज्वरतया चित्तमिति रात्मन्यवलीला प्रकाशयती व्यवहार
श्रुतिस्ते प्रकाशानस्य याव्यथो ज्ञेयतइ अतस्तत्त्वज्ञस्य संकरे व्यापिनदुःखभोक्तृत्वं प्रत्युतानदपूर्वत्याहततज्ञस्येति तत्र

राम
८२

अस्तु वासेनेव कर्तृता भोक्तृता च तथाधिकं ज्ञातृयोर्विरोधसिद्धिस्तत्राह तस्मादिति ज्ञेविशेषमुक्तमुपपादयति ज्ञातृत्वोहीति एवं त
स्य भोक्तृत्वमप्यसिद्धयेन दुपपादयति संप्राप्तमपीति मग्नमनाः भोगसक्तचित्तोऽस्तु अकुर्वन्नपि करोति विज्ञातृविचार्यनिर्द्
रितं प्रागिति शेषः सर्वविषयः चादृष्टिभेदेऽस्तु भयमुपपादयति सद्वासनेवाभूत्तदा तदुपहितो ज्ञो जीव एवास्ति तेषु जीवे स्वात्मवि

तस्मादज्ञाततत्त्वानां पुसां कुर्वतामकुर्वतां च कर्तृता ननु ज्ञाततत्त्वानामवाप्तनत्वात् ज्ञाततत्त्वो हि शिथिलीभूतवासनः कु
र्वन्नपि फलेनानुसंधधाति अथ च स्थंदनमात्रेकेवलकरात्पसक्तबुद्धिः संप्राप्तमपि फलमाप्तेनेदं सर्वमेवं कर्मफलम
नुभवत्यकुर्वन्नपि करोति मग्नमनाः मनोयत्करोति तत्कृतं भवति पत्रकरोति तत्र कृतं भवति अतोऽप्यन्येव कर्तृनेदहः चि
त्तादेवायं संसारः प्रागतचित्तमप्येव चित्तमात्रे चित्त एव स्थित इति विज्ञात विषयश्च सर्वमुपपादयति मभूद्वासनेवोति स ए
वास्तीति आत्मविदो हितन्मनः परमुपशममागतं मगतस्मा जलमिव वर्धति जलदेहिमकण इव चंडातये विलीनं नुर्ध
दशा मुपागतं स्थितं नानंदं निरानंदं न च त्वं ना च त्वं स्थिरं न सन्नासन्नं चेतेषां मध्ये ज्ञानिर्मनोविदुः २ नवासनाम
यस्य हरे स गत इव यत्त्वत्ले मज्जति तज्ज्ञः पूर्वमनोभोगभूमिमेव पश्यति न सन्नत्त्वम् ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

ज्ञातन्मनः वर्धति जलदेहादिमगतस्मा जलमिव उपशमगतं सन्न चंडातये हिमकण इव विलीनं नुर्धदशा मुपागतं सन्नज्ञो वैने
व स्थितमिति विशेष इत्यर्थः उक्तमनोदशा पूर्णनपरं ज्ञो कुमुपाहरति नानंदं विषयसुरवविज्ञातन नापि स्वत्पानंदमन्यं
अचलं शिलादिज्ज्ञातवस्थं न एतेषां उक्तानंदं निरानंदं चराचरसदसत्तां मध्ये संध्यावस्थारूपं च न किंतु परिशेषाद्वात्म
सुरवेकरसमित्यर्थः ज्ञातृयोर्विशेषांतरमप्याह नवासनेत्यादिना न सतत्त्वं परमार्थतत्त्वं ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

वा. १. अतएव तत्त्वविदो मनोत्तकल्पनाप्यस्तीत्याह मोक्ष इति स्थितिं न्यूनात् नान्येव संसृज्यमानो येषां इह त्वात्मनि असं संसृज्यमान आयासदशाप
 स्थि. २. नानां तु दृष्ट्या एतदुधमोक्षादिसर्वमेवास्ति ज्ञास्य दृष्टात इति तत्त्वमस्ति दाह यथा स्थितमिति कथं तर्हि तस्य व्यवहारसिद्धिरिति चेत्पर इति प्र
 ३. सिद्धिद्वैतैकत्वादेः ज्ञात्वात्मिकेनाभ्युपगममात्रेणेत्याह तद्वैतैकत्वेकशति तदात्मतत्त्वमेव तस्य तत्त्वज्ञस्य जीवनादिव्यवहारसिद्धये
 ४. द्वैतैकत्ववादिषु इति सिद्धिद्वैतैकत्वतत्त्वकालं करोति फलितार्थं यद्येनाहनबंधयति बंधनबुधकारणे कामकर्मदि उक्ता पूर्णात्मनि सा
 ५. उपसहरनुरागमायादिशत संकल्पेति तिसंख्यार्थः ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे ॥ अविंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ वप्रणः सर्वशक्तिं त्वं राम व्याभाह
 ६. विस्तरः तद्वाधाय वसिष्ठस्य विमर्शो देहकीर्तते अत्र ह्येव स्थितो रामि गुरुत्वेन विश्वासात्परोक्षतयेव पूर्णात्ता स्थितियर्था लोच्य विरो
 ७. मोक्षोऽस्ति न संसारे स संसृज्यमानसामिहा संसृज्यमानसो त्वेत्तत्सर्वमेवास्ति यथा स्थितं ज्ञस्य केवसे मा त्मत्वमेवो लसति तद्वैतैकत्ववादि
 ८. सिद्धिद्वैतैकत्वे करोति शक्तिजालादभिन्ना सर्वशक्तितां च दर्शयति तस्य न बंधोऽस्ति न मोक्षोऽस्ति ना बंधोऽस्ति न बंधनम् अप्रबोधादिदं
 ९. स्वप्रबोधात्प्रविलीयते संकल्पिता जगति मोक्षमतिमुधेव संकल्पिता जगति बंधमतिमुधेव संसृज्यमानं न हं कतिरात्मनि सा
 १०. धीरोपि पाव्यवहरन् भुविरामति ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे उपसमवर्णनं नाम सर्गः ॥ ३८ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्नेव स्थि
 ११. तेषरे ब्रह्मण्येव विद्यमाने कुतरे वा भित्तिचित्ररूपाया स्मर्य रागम इति कथं यमहात्मन ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ राजपुत्र त्वत्त्वमेव
 १२. दमावन्नेतयस्मात्सर्वशक्ति तत्त्वमात्सवीः शक्तयो ब्रह्मणि दृश्यते सत्त्वसत्त्वद्वैतमेकत्वमायत्यनतत्वमिति तच्च नान्यत्तपुण्याज
 १३. लराशे जेलाशाय उल्लास न नानाकारतादि दर्शयन् प्रकटता गच्छति तथा चिद्रूपं तत्त्वत्वाच्च सवीः शक्तिः कर्ममयो वा सनाम
 १४. धीर्मनोमयी धितोति दर्शयति विभर्त्ति जनयति स्तिपयति चेति सर्वेषामेव जीवानां सर्वासामभिनाशः समग्राणां एदार्थाना
 १५. धं मन्यमानः शंक्ते भगवन्निति एवं त्वदुक्तं रित्या बंधमोक्षो देहसंभवे स्थिते सति २ किमसाव नर इव स्थितः शंक्ते उक्ताभिज्ञतां काचि
 १६. स्थापितं रालवती सन्निति परीक्षितं वसिष्ठस्य सर्वशक्ततावादाभ्युपगमनपरिहरति राजपुत्रत्यादिना आवर्त्तते दृश्यते कार्यं लिं गैरनुमी
 १७. यं ते तथा चाशक्तानामेव निरोधेन सर्वशक्तिरित्यभिप्रेत्यादाहरति सत्यमसत्त्वमित्यादि यथा जलराशेः समुद्रस्य जलाशया जल पूरः
 १८. उल्लासेन चंद्रोदयनिमित्तिकेन स्वाविभावेन प्रफुल्लतीति प्रफुल्लफुल्लविकसनेन चिप्रविकसरसत्त्वासेन तरंगनस्य न चितं चितोयाभि

का उदररति
 ४३
 ल्लास
 प्रफु

इति श्री
 वसिष्ठ
 उवाच
 भगवन्
 त्वत्त्वमेव
 सत्त्वसत्त्व
 द्वैतमेकत्व
 मायत्यनतत्व
 मिति तच्च नान्यत्
 तपुण्याज
 लराशे जेलाशाय
 उल्लास न नानाकार
 तादि दर्शयन् प्रकटता
 गच्छति तथा चिद्रूपं
 तत्त्वत्वाच्च सवीः
 शक्तिः कर्ममयो वा
 सनाम धीर्मनोमयी
 धितोति दर्शयति
 विभर्त्ति जनयति
 स्तिपयति चेति सर्वेषां
 मेव जीवानां सर्वासामभिनाशः
 समग्राणां एदार्थानां
 धं मन्यमानः शंक्ते भगवन्निति
 एवं त्वदुक्तं रित्या बंधमोक्षो देहसंभवे
 स्थिते सति २ किमसाव नर इव स्थितः
 शंक्ते उक्ताभिज्ञतां काचि स्थापितं
 रालवती सन्निति परीक्षितं वसिष्ठस्य
 सर्वशक्ततावादाभ्युपगमनपरिहरति
 राजपुत्रत्यादिना आवर्त्तते दृश्यते कार्यं
 लिं गैरनुमीयं ते तथा चाशक्तानामेव
 निरोधेन सर्वशक्तिरित्यभिप्रेत्यादाहरति
 सत्यमसत्त्वमित्यादि यथा जलराशेः
 समुद्रस्य जलाशया जल पूरः उल्लासेन
 चंद्रोदयनिमित्तिकेन स्वाविभावेन प्रफुल्लतीति
 प्रफुल्लफुल्लविकसनेन चिप्रविकसरसत्त्वासेन
 तरंगनस्य न चितं चितोयाभि

दुःखमपि लीलया नुभवन्नपि न दुःखमिति पश्यति एवमसौ परमार्थतः कुर्वन्नपि न लिप्यते एवेति सर्वभावेषु हेयोपादेयताभ्यां जगति किं कारणं ४

मनस्सर्वकार्यमनो नुद्धितद्विषयतद्गतो नो जीज्ञत्वात् तत्तत्प्रागे सर्वसंसारविहारः सिद्ध इत्याह एवमिति सर्वकर्माणां सर्वाण्येव सर्वकर्माणां स
 कीर्णपुष्पपाषाणि न लयमुपयाति मानसेन सा कल्पिकेन कृतेन शरीरेणाप्यस्मात्तज्ज्ञानाक्रम्यते तत्र हेतुर्न वशीक्रियते इति तत्र हेतुर्न रजना
 मुपेतोति तत्फलैरेकैरित्यसाधनक्रियया स्वसिद्धौ वशीकृत्य प्रवर्त्तते प्रवर्त्ततत्कृतगुणदोषराक्रम्यते पुनः अथैतिरिक्तान्यपरमार्थेषु
 व्यतिरिक्तस्याभावात् कृतस्याप्यकृतत्वे रक्षणमाह यथास्यादित्यादिना निर्मलं निर्मितस्य परित्यक्तकारणं न गतं निर्मलं प्रविलापनप्रपञ्च
 निर्मलं कृतं वास्तवं दासीति कृतं योजयति एवमिति इत्येकं तत्त्वं विचार्य दुःखाकारणं विमर्शति सर्वभावे स्थिति जगति सर्वभावेषु हेयो
 पादेयताभ्यां व्यतिरिक्त्यभावेषु दुःखस्य कारणं किं न च हेतुः स्वकारणं उपादानपूर्वकत्वादानस्य हेतुस्योपादेयताभावादिव ततो दुःखा
 एवमनः सर्वकर्माणां सर्वहितानां सर्वभाषानां सर्वलोकानां सर्वगतीनां वीजं तस्मिन्परिहृते सर्वकर्माणि परित्यक्तानि भवन्ति सर्वदुःखा
 निक्षीयन्ते सर्वकर्माणि लयमुपयाति मानसेन सा कल्पिकेन कृतेन शरीरेणाप्यस्मात्तज्ज्ञानाक्रम्यते न विवशीक्रियते न रजना मुपेत्य व्यतिरिक्ता
 न यथावालो मनसानगरे स्थितिर्माणा निर्मलं च कुर्वन्नगर निर्माणं मनः कृतमकृतमिव लीलया नुभवति नोपादेयतया सुरवदुःखम
 कृन्निममिति पश्यति नगरनिर्मयं न च मनः कृतं कृतमिति पश्यतीति दुःखस्य न चोपादेये किं चिदपि संभवति यदविनाशं व्यतिरि
 क्तं चात्मनः तस्मादयमात्मा कल्पी भोक्तृ तत्त्वतोपदेयतत्कर्तृत्वं च स्वाधारोप्यते आवरणकं तत्त्वमवादर्शनमोहाच्च वस्तुत इति यथा
 भूतवस्तुविचारणत्कर्तृभोक्तृत्वेन स्तः इन्द्रियैरिन्द्रियार्थद्वेषाभिलाषादिकारणयत्नरहीनां रक्षतेनातदहीनां ॥ १० ॥ ॥

तः ३
 मस्तु विवशीक्रियते न रजना मुपेत्य व्यतिरिक्ता

प्रसेकैरिति परिषोयादुपादेये दुःखहेतुरिति स्यात् न च तदपि संभवतीत्याह न चोपादेये इति न श्रुतादुपादेया दुःखं अविनाशिनो ज्ञानाणः
 विनाशिनः स्वरूपेण प्रसमर्थस्य कृपाणिकारणत्वायागात् न हि तेषां न त्प्रादेये जगति तादृशं किंचिदपि संभवति यदविनाशि अ
 तो न्यदास्तेमिति श्रुत्या आत्मव्यतिरिक्तस्य विनाशिनो किरत्याशये न हेतुगर्भविशिनश्चिद्व्यतिरिक्तं चात्मन इति आत्मनो हानापोदा
 नायोग्यत्वा उपादेयस्य न ज्ञातिरिक्तस्य न स्वरत्वादित्यर्थः एवमोपदुःखस्य कारणं निरूपणं यथा आत्मा अकल्पी अभोक्ता चेति सिद्धमिमाह न
 स्मादिति चकार अभिन्नक्रमः एतच्च कृतं त्वयदनुभूयते तत्तत्प्रवृत्तः सुधारण्यत इत्यन्वयः आवरणकं जीवता अनिवार्यं न हि देहभूताणां
 तत्त्वो केमाणां शेषत इति न्यायादित्यर्थः आवरणकत्वं कुतस्तत्राह इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु द्वेषाभिलाषादिकेन निमित्तेः पुण्यपापादेषु आ

यः पुरतः व्युत्पन्नमना ज्ञेयज्ञानभावं विहाय चिद्वक्त्रसर्तुङ्गसमर्थ इति यावत् १९ तस्य दृशकस्य चिद्वस्तुनः कश्चिदप्यदोषो विरोधो नास्ति यतो ज्ञा
गोद्वस्तुनः स्य विद्यात्मनिकचिदपि नास्ति अतः सम्प्रकया विज्ञोक्तनोपदिष्टमस्माभिस्तावेदधराय वा विज्ञाति नैतिन प्राप्नोति अतोऽवश्यमुप
देष्टव्य इत्यर्थः २० परंतु अद्वैतमन्त्रद्वयेः एतन्प्रागुक्ते सर्वत्र ज्ञेयपेक्षानेन नोभते कुतः यतरण्यः इव्युत्पन्नः दृश्यान् यति उपस्थापय

दे २

चोव्युत्पन्नमना स्तस्य ज्ञानज्ञेयस्य धीमत्तः मोक्षोपायगिरां पारं प्रयातस्य विवेकतः १९ न कश्चित्कस्यचिद्दोषो नास्ति विद्यात्मनि
त्यले यावन्नो ज्ञेयविज्ञातितावेत्यधरायवः २० अद्वैतमन्त्रवद्वस्तुनेतद्वाक्तेहिरोभते दृश्यान् यो भोगदृशभावाय नैव नश्यति २१
परोद्विष्टप्रयातस्य भोगेच्छानाभिजायते सर्वत्र ज्ञेयसिद्धांतः कालेर्नामास्य पुज्यते २२ आदौ शान्तमप्राप्यैर्गुणैः शिष्यविशोधये
त् पश्चात्सर्वनिर्द्वन्द्वस्मद्दत्त्वा मिति बोधयत् २३ अज्ञस्याङ्गप्रबुद्धस्य सर्वत्र ज्ञेयसिद्धेति यो वेदत् महानरकजालेषु सेतेन विनयोजि
तः २४ प्रबुद्धवेदे प्रज्ञा एव भोगेच्छस्य निराशिषः नस्त्या विद्यामलमिति युक्ते वक्तुं महात्मनः २५ अपरीक्ष्य च यः शिष्यप्रशा
स्यति विमूढधीः स एव नरकं याति यावदाभूतसंज्ञवे २६ इति संक्षिप्त्य भगवानज्ञानातिमिराप्सुः तमुवाच मुनिः शिष्यो ब
सिरो भूतिभास्करः ॥ ७१ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ कलंककलनात्र ह्यस्य स्तिनास्तीति चानय सिद्धांतकाले वक्तव्यं स्वयं ज्ञास्य राघव २७
सि १

ति संजीवयती चादृश्यानां अग्निनेः कृपि आप्यं चैव हस्तं ताना मिति राश्रतया विधया भोगदृशा सैदेवार्थदृश्यान् एव भावयन् सन्नश्यति ।
त्वयोपादृश्यतीति यावत् २१ कस्य न हि तारशापेक्षोपुज्यते तमाह परामिति सिद्धांतः परित्यजितोपदेशः २२ कथं तद्वैव्युत्पन्न
न उपदेश्येत्तत्राह आदाविति २३ २४ २५ अतस्तज्जगदानीपकार्युपदेशप्रवर्तते तस्य शिष्यप्रतारकस्य पुक्तानरकया तद्व्याशयना
ह अपरीक्ष्येति एवकारो भिन्नक्रमः समाप्तेवेति २६ २७ स्वयं भवज्ञास्यसि यो दनज्ञासितो हि सिद्धांतकाले वक्तव्यं नाधुनैत्यर्थः २८

परलोकात्परमात्मनः ७ एवंशक्तिवोदेनसमाधीयमानोपिरामोवद्वैशेष्यशक्तिमिवजलेदहनशक्तिमिवविरुद्धाचिन्तजाज्ञशक्तिः अ
 दृश्येदृश्यताशक्तिर्नित्य अनित्यताशक्तिश्च त्रसृण्यसमाधयनशक्तैर्भगवन्निर्वादिना रचनव्यक्तिर्वाच्यार्थवर्गतिः अतिगहनादुः
 संपादविरोधसत्त्वादित्यर्थः विरोधोभेदरीयति कुक्किलेतिवचनरचनानामसङ्गः आरंभोऽस्यसङ्गः सद्योनेवभवितव्यंननुर्विरु
 नेत्यर्थः भवतिलोकेर्हतिशेषः अथशब्दायदोत्यर्थेत्तर्हिनिष्कलेकस्यपरमेश्वरस्ययाजगद्भावापत्तिस्त्ययोक्ताशयंकलंकायतिस्त्यो

लोकात्परादुपायांतिर्लसिंघिन्वादिश्रुत्यात् तन्मयाश्रयसततेतरंगाश्चसागरे ॥७॥ श्रीरामउवाच ॥ भगवंस्तवातिगहनेपंच
 वनव्यक्तिर्नैवल्पश्रुवाक्यार्थवर्गस्यमि कुक्किलातीतिमनः संसृष्टिपञ्चस्रसतत्त्वचक्रभंगुरेणंतजापदार्थश्रीरिति वचनरचनापदिश्या
 यमारंभोऽस्यस्यप्राप्तितस्तदने नेतत्सदृशेनेवभवितव्यंयोयस्माज्जायतेसतत्सदृशएवभवति यथादीपादीपः पुट्वात्पुरुषः
 सस्यात्सस्यः यतोर्नैर्विकाराद्यदागतंनिर्विकारंएवनेनभवितव्यं अथेतद्वातिरिक्तंचिदात्मनस्तन्निष्कलंकस्यपरमेश्वरस्य
 येयंकलंकायतिरित्याकर्णभगवान्मुस्यैरुवाच ॥ १३ ॥ अथैवेदस्थितंराममलमस्तीहवानद्य तरंगैरागणैरंभः सिधोस्तु
 रतिनोरजः ॥ १४ ॥ द्वितीयाकल्पेनेवेहनरपुद्गलविद्यतेत्रस्रभात्रादतवद्भावास्माभात्राज्ञेयथा ॥ १५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ निर्दुःखं
 त्रस्रनिर्दुःखंतत्त्वंदुःखमयंजगत् अस्पृशार्थमिदंत्रस्रन्वेपिवचनंतया ॥ १६ ॥ श्रीवाल्मीकिउवाच ॥ इत्युक्तेतत्ररामेणचिंतया
 मासचेतसा चिसिद्धेमुनिशार्दूलोरागवस्थापदेशाने ॥ १७ ॥ परंविकाशमायातानास्यतावदिष्यमति किंचिन्निर्मलतांप्राप्ता

क्ताशयंकलंकापत्तिरित्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तत्त्वदृशावसिंघेजगत्त्रिधावमेवभुविकारतांचपश्यन्समाधत्तेत्रैवेदमिति ॥ १४ ॥ अ
 जगद्वैवस्थितोरामः सर्वथाआनंदेकरसत्वभावितद्विरुद्धः स्वजगदुपतान्त्रस्रकोदुर्वचेतिप्रत्यवतिष्ठतेनिर्दुःखमिति ॥ १६ ॥ एवं
 निस्तरीकृतस्यवसिंघस्यरामप्रबोधनोपायचिंतायाल्मीकिर्दर्शयति इत्युक्तेइत्यादिना ॥ १७ ॥ ॥ ॥ श्रीरामचंद्रायनमः

श.टी.
स्थ.
८५

सामग्रीयुक्तावस्थापुक्तिः फलावस्थारचनेति प्रवृत्तिनिमित्तमेवायुक्तीः खनां करोतीति समानाधिकरणम् अप्रमात्मनिरस्करोति
किंतर्हिनेन प्रकटतामागताः शक्तयोऽप्यवर्धयेते इति कथं विचार्येयं च यवहारइतिः कल्पनेव परमार्थतस्तु अविरचितमेव जगत्
नात्र कर्त्रेत्यादि स्थसंतादृशेष परमार्थ सति जगत्संपन्नोदयं तदर्थं कोऽप्येकावतारयति सत्येव संपद्यते इति ४२ ४३ श्लोकोऽप्येका
४३ न सन्नासदिनि अनिर्वचनीयमित्यर्थः ४४ एवं च स्वसन्निधिमात्राज्जापमाने जगद्वे रलिप्यमान एवात्मा जगतः कर्तव्यनियते

४५

एताश्च पुक्तिर्नामासावान्मायत्नेन रचनां करोति न चोत्पन्नातिरस्करोति सागर इव बीजैः किंतर्हि बीर इव यदि पट इव तं तुषु
बट इव धानाया मात्मन्येव स्थिताः शक्तयः प्रकटतामागता अप्यवर्धयेते विरचितमेव तं रंगवत् नात्र कश्चित्कर्त्तृनिर्भोक्तृत्वं
विनाशमिति केवलमात्मतत्वे सात्त्विकि निराशेष समतयात्मनि नित्यमसंस्तुभ्योति इति सत्येव संपद्यते ४२ सति दीप इव ले॥
कः सत्यर्क इव वासरः सति पुष्पा इव मिदः स्वतस्संपद्यते जगत् ४३ आभासमात्रमेव देयं परिरक्ष्यत एव च स्पष्टः समोर एव स्थितः
सन्नासदवस्थितं ४४ निर्दोषवेदवाजगतीनां दृष्टीनां परमार्थतो भगवो स्थितो विनश्यतां पुनः कर्त्ता कृतानां वानाशपितास
केवलं कदाचित्प्रकटाः कदाचिदल्पप्रकटाः कदाचिदप्रकटास्तारका इव कुसुमराशयः ४५ नश्यतीति हितं दस्तुनात्मभूतय
रात्मनः कथं नश्यति तदस्तु स्वात्मभूतयदात्मनः ४६ कथं नश्यति तदस्तु स्वात्मभूतयदात्मनः जायते न च तदस्तु नात्मभूतयदात्मनः

वनभइवतारकाकुसुमराशीनां भवतीत्याह निर्दोषवेदेत्यादिना केवलेन भसितारकाः कुसुमराशय इव कदाचित्प्रकटाः तस्मि
न्यवतीति सर्वत्र शेषः इत्यं वासतो जगतः असतात्मको नाशः सत एव सत्तात्मिका उपपत्तिस्थितिश्च त्रससंवेति विभोगफलित
माह नश्यतीत्यादि सार्द्धं श्लोकद्वये न ४७ जायत इत्येतत्स्थितेरप्युपलक्षणम् ४८ आरामचेद्रायनमः ॥ ॥ विश्वेवनमः ॥ ॥

राम
८५

सांप्रतमर्दयुत्पन्नयोग्यवृत्तः प्रागुक्तसर्वशक्तिनादिप्रतीचः सर्वाहंभावदर्शनं च प्रथममुपदिशति ब्रह्मसर्वशक्तिं माययेवास्मिन्
 र्वशक्तिनाप्रतीचः सर्वात्म्येति प्रथमं प्रति यथेन्द्रजालिन इत्यादिना असंभावितसंभावनापत्वाकशास्त्रप्रसिद्धं इत्येतमाह कनकतेन्दु
 न्नि यद्देवशास्त्रा असंभावितान्यपि नन्दनवनरत्नस्तवकादीनि संभाव्यते तद्दात्मशक्त्यापि संभाव्यतामिति भावः वस्तुव्यत्यय इव देशा
 कालव्यत्ययोपि मायाशक्त्यैव संभावनीय इत्यासयेनाह भविष्यति गगने इति व्योमन एकायां जननिरस्तने एकजललक्ष्म्या धरातले भू
 प्रदेशानयति प्रापयति इति प्राचस्तत्राप्यसंभावितसहस्रसंभावनार्थः तर्हि कै गगनस्याधोनिवेशाय भूतलमन्यतानयति नेत्याह

अस्य सर्वशक्तिसर्वव्यापिसर्वगतं सर्वोहमेवेति यथेन्द्रजालिनः पश्यसि चित्रा मायया त्रिपाजनयंतः सहस्रानंयेति अस्य सत्तां हि
 नयेति तथैवात्मा आभायामय इव परमयेन्द्रजालिको पदं पदं करोति पदं च पदं करोति उपले ततो जनयति मेरो कनकतेन्दु
 नवनमिव लताया मुपलभ्यता दयति कल्पपादेषु रत्नस्तवकमिव व्योमि काननमध्यारोपयति गंधर्वउद्यानमिव तस्मिन्
 गति भविष्यति गगने कल्पनयानगरं तोजनयति पृथ्व्यां जनमिव व्योमधरजले नयतीति गंधर्वनगरराजगरे विपुला गना
 जनामिव भूतले व्योमनिवेशयति रक्तकुहमेघाकाशप्रतिबिंबमिव किंचिदस्ति जगति भविष्यति वावुभूव यदीश्वरायक्ति
 रूपो विचित्रतामुपेत्य निर्देशयति सर्वमेव सर्वथा सर्वत्र यथा संभवत्येकमेव हरानुविद्य तद्वद्विस्मयानोक्तं वाव
 संरा रम्य समतये वसतं धति मतास्थानं विस्मयस्मयसंमोह इत्यमिष्यविकारिता समतलमिति तस्मिन् कदाचन गच्छति

गंधर्वनगरेति जगति यत्किंचिदस्ति भविष्यति वभूवतत्सर्वरक्तकुहमेघेषु पद्मरागमणिमयसौधभागेषु अकाशप्रतिबिंबमिवाधि
 स्नानरक्षि आरक्ष्यते ॥ स दुपि ब्रह्मसूत्रवासादिव भवतीत्यर्थः तत्रेन्द्रमाह यदीश्वर इति दर्शयति स्वात्मानमित्यर्थः एवमेव कमेव वस्तु
 सर्वथा सर्वभवतीति नाशं भावनाहृषादयश्च पुक्ता इत्याह सर्वमेवेति एवमेव संभावनां रात्रस्य निरस्य प्रागुक्तसंभवा स्थितिमेव विधत्ते
 समतयेवेति तदेव हर्यशोकदरात्येति कृत्य इत्याशयेन क्लोकमुदाहरति विस्मयति अथर्ववसाने समताया इति शेषः पुक्ता इत्य

धा. टी.
स्थि.
८६

86

नैवेद्यसम्पगहं भावेन स्फुरणं घनतां एतत्प्राप्य साधनं तेवमनो जीवो यापियन्नेत्याशयेनाह मन इति ५ आसी स्थितिं दृश्यतां दृशां
कारादि कल्पनया त्यजति च ततः किं ततः तदा ह चित्स्वरूपमिति परितः कचतस्वप्रकारमपि चित्स्वरूपपरामर्श्यादृश्यमानं मन्य
रिक्तघोरादरसदृशमेवावभासते तदवस्थया स्थितं तदृश्यमेव सर्वजनदृश्यं तन्मसि शुभाकाशमित्युच्यते इत्यर्थः ७ तस्मिन्नाका
शे चतुर्मुखादि स्थूलदेहस्य भुवनानां च कल्पना दर्शयति कृत्येति प्रजापतये दत्तादयः ६९ इत्येवापाधुन्येनोर्मिण्यात्वेन तत्पु

५ कलनाद्भुततामेत्ययत्किंचिदपि सात्त्वयं संकल्पयति यश्चात्र तन्नामेति मनः पदं ५ मनः संकल्पमात्रेण गंधर्वपुरवत्ते
६ एतात् तनातीदमशदृशां आसी स्थितिमिव सृजत ६ चित्स्वरूपपरिकचक्षुन्यमेवायति हते यत्र दृश्यं स्थितं तस्मादृश्यं
७ आकाशमेव तत् ७ कृत्वा यमजसंकल्पं रूपं यशपतिपञ्जं ततो जगत्कल्पयति सप्रजापति पूर्वकम् ८ चतुर्दशाविधा
८ नत भूतजातसंघं युमासृष्टिरेवमियं रामचिन्तनिर्मितमागता ९ चिन्तमानमयी अन्याद्योममात्रशरीरका संकल्पमा
१० नगरी आतिमात्रात्मिका सती १० इह काल्पित्वा महामोहा भूतानां जातपः स्थिता कश्चिदभ्युदितज्ञानाः काश्चित्प्रमथस्व
११ लेति हि ११ भुविसंबन्धमानानां यात्येनामुपदेश्यताम् सर्वासंभूतजातीनां या एतानुरजातयः १२ ब्रह्माध्यायः स्वमया
१२ मोहद्वयभयानुराः तासां सम्पक्प्रवक्ष्यामि तावदाजससात्विकीः १३ यतदप्यमृतं ब्रह्म सर्वव्यापि निरामये चिदाभासम

कृत्वा जीवात्यन्निः सुतरां मिथ्येत्याशयेनाह चिन्तमन्नेति १० नत्र शास्त्राधिकारिदौर्लभ्यप्रदर्शनाय जीवांस्त्रिधा विभजते इति इह भु
वनेषु अभ्युदितज्ञानाः सनकादयः मध्ये अंतरालिकदृशां स्थिता मोक्षाय यत्नमानाः अयि पुनः पुनर्विद्यैः स्वल्पं तत्तिवरां गपदाह्य
भावादित्यर्थः ११ कर्तृ हि शास्त्राधिकारप्रयोजकवेरागं सुलभं तानाह भुवीति निर्दोशलोचनीयताः भरतखंडस्थाः १२ तासां च
राग्यसंभवे हेतुनाह ब्रह्माध्याय इति तासां नरजातीनां मध्येतामशीनां शास्त्रानधिकारादुपदेश योग्याराजससात्विकीः इत्युक्त्वा
रिशोसर्गजीवावतरणक्रमवर्णने प्रवक्ष्यामीत्यर्थः १३ यदमृतं ब्रह्म तच्चिदाभासजीवरूपं यथा जातं दयितं तत्रैव वक्ष्यामीत्यर्थः १४

तर्हि किमात्माजन्यः नेत्याह कथमिति आत्मसत्त्वायाजगत्प्राप्तासोजगत्तो जन्मनात्मनः भेदाभावादित्याशयेनोक्तमुपसंहरति तस्मात्
 दितिसम्यग्ज्ञानवसात्परमार्थसत्यचित्स्वरूपवत्तात् आत्मोद्युतारइत्यत्रिरितियावत् असुपदार्थानामवतारस्तेरात्मनः कथं
 संसारप्राप्तिरीततद्दर्शयति अवतीर्णनामिति अविद्यातत्रत दमिमानः तनुअज्ञानंअभिमानलक्षणंकोलवृद्धतामेत संसा
 रदुममेवनिर्वाणानंददुःखदोषायमार प्रीति आशाभिर्मंतरितासंजातमजरीकाआकृतियस्यदुःखादिभिर्विविधं कलितं प्रक
 त्याचाररित्यादिवदभेदे प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमिति ततोयालताः शाखाः बल्पश्च आत्मनोनिगडं बंधं स्थानं शिष्टं पृथक् ५४

३ तत्त्व ५ ४ ०
 कथं तज्जायते तस्मात्त्वात्मभूतं यदात्मनः तस्मात्सम्यक्ज्ञानवशादुत्पन्नः सर्वपदार्थानानाशमः अवतीर्णनां च ते वा
 मवतरणसमकालमेवाविद्योदेतितत्त्वज्ञानं दृढतामेत तदनुसृतसहस्रस्वधोविविधप्रभाभ्रफलभरफलितोभूरि
 शारवः स्फोरतामेति संसारदुःखः आशाभंजरिता कृतिं विफलितं दुःखादिभिर्दोषैर्भोगैः फलवितं जराकुसुमि तं तस्मा
 त्नाभासुरं संसाराभिधुत्समात्मनिगडं तित्वा विवेकासिना मुक्तस्त्वविहरे हवारणपत्रिः संभादिबोभोचितः ५४ इति
 श्रीस्थितिप्रकरणे सर्वकल्पप्रतिपादनं सर्गः ॥ ३५ ॥ श्रीराघव उवाच ॥ उत्पत्तिः कथमेतेषां जीवनां प्रसङ्गः पदात् कियती
 कीदृशी चेति विस्तरणवदधुभो १ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ उत्पद्यते यथा चित्रा ब्रह्मणो भूतजायतः यथानाशो यथा तैत्तयथा
 उक्ता भवतीति २ यथा च परवर्द्धते तिस्रस्त्यंती हितायथा संक्षेपेण महाबाहो अमुच जामितेन ध ३ ब्राह्मी चिह्नकिरमला कल्पे

इति श्रीस्थितिप्रकरणे एकेन चत्वारिंशत् सर्गः ॥ ३५ ॥ वर्ण्यते जीवभेदानामिहोत्पत्तिरूपधृतिभिः तेषां तदुपधीनां च वास्तवभावश्च वि
 स्तरात् प्रश्नः स्यात् यद्यपि जीवभेदानामुत्पत्तिप्रकरणे विस्तरणवर्ण्यते तन्न पुनः प्रश्नाह तथाप्येकरिष्यमाणस्या त्पस्यात्मा
 नायविशेषबुभुत्सया च पुनः प्रश्नावाध्यः १ अतएव बुद्धिस्तत्त्वज्ञानाधिपतिजानीते उत्पद्यत इत्यादिवाच्यं २ कल्पनावी
 जशक्तेन वासनोद्धाध्यानि यतरूपता प्रदर्शना यय रक्षयति भारिदेहाद्यात्कारस्येव स्फुरणमी कलनात्तदात्मकां ३ ॥ श्री ०

तं विना कल्पनैवाव्यानास्ति नापि भविष्यति कुतस्त्योक्तमशब्दार्थोक्तयोर्व्यवहारजाः १८

निष्कंदवपुषस्तस्य परमात्मनः सौम्ये निश्चले धौचलता चालता चंचल्यमिव सत्ते कदेशतो जीवभावेन स्पंदः यथा घनता
मेतितया तदपितत्रैव प्रवक्ष्यामीत्यर्थः १५ स्पंदस्मात्ते कदेशात् इति यदुक्तं तदपुनरुक्तं अखंडं पूर्णं सत्त्वं कर से प्रसृजितं सत्त्वं कदेशस्य
स्पंदस्य चासमाव्यत्तादिति रामशशकते अनेन स्पति १६ जीवस्यैवास्ते वास्तवस्य युत्यादनायायमुत्पत्त्येकदेशस्योदादि व्यवहारः
शास्त्रिकल्पितः अतो न वस्तु हत्या अय एतस्या विरोध उद्भावनीय इत्याशयेन वासं उच्यते तन्न ज्ञातमित्यादिना तन्न निमित्तं न
तउपादानात् १७ कतो न परमार्थतस्तत्राह विकारतेति दशता एकदेशता इष्टमानोदयाः प्रत्यक्षेणात्पमानतया इष्टमाना अपि

५ निष्कंदवपुषस्तस्य स्पंदस्ते कदेशातः घनतामेतिसौम्ये धौचलता चालतामिव ॥ १५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ अनेन स्यात्तत्त्वस्य एव
कदेशाः कउच्यते कथं विकारिता वास्यान्वयवाङ्मयविक्रमः ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ हेन ज्ञातं ततो ज्ञातं मितो यं रचना गिरा
शास्त्रसंवावहारार्थं न राम परमार्थतः १७ विकारिता वयं वित्तादिव सत्त्वा दशतादयः क्रमाने संभवन्तीति इष्टमानोदया अपि
१८ पापे ह कलनायो र्थायः शब्दो योगिरांगणः तज्ज्ञात्वा तन्मयत्वाच्च तत्तत्तदमिवेव्यते २० तज्ज्ञात्वा तन्मयत्वाच्च तत्तत्तदमिवेव्यते २० तज्ज्ञात्वा तन्मयत्वाच्च तत्तत्तदमिवेव्यते २०
स्थितः ज्ञेयो यं जनकश्चायमित्युक्तं भेकल्पना २१ अयमस्मात्सन्नुत्पन्न इतीयं याजगति स्थितिः आधिक्यं तन्मया शक्तौ ज

१८ यदि तत्र न संभवति तर्हि जगतामन्यदेवमूलकत्वात् तत्राह तं विनेति अन्य कल्पनाया अपि चित्तकाशं विना अपोणादि
त्यर्थः हेतुकार्यक्रमशब्दार्थोत्पत्त्यवधारजा उक्तयश्च कुतस्त्या इति विपरिणाम्य १९ शब्दानामगति गिरांगणो वावपानि तन्मयत्वा
त्सन्मयत्वात्पदं सद्धित्वेव २० एवं च सत्त्वाभेदभावाद्दुष्टप्रत्ययो मिथ्यैवेत्याह तज्ज्ञात्वादिना २१ कथं तर्हि दीपादीनां तन्मि
दमुत्पन्नमिति व्यवहारस्तत्राह अयमिति एकस्यैव दीपस्य मायया दिवास्वरूपान्निर्माणक्रिया शक्तौ यदाधिक्यं प्रतिशयस्तदेव ज

न ज्ञानकमिति हि साभासत इत्यर्थः २२

वा.टी.
स्थ.
८८

ननु यथास्मान्नावां ध्यासुमुखेति ननु नास्ति प्रकोहमिति वा वाक्यहेतुखसहाधाधितार्थकं तथा नेह नानास्ति किंचन एकमेवाद्वितीयमित्यादि
श्रुतिशास्त्रतद्वाक्ये निचेति कथं विरोधपरिहार इति चेन्न तत्राह उपदेश्येति असत्पस्यापि स्वप्नादः सत्यार्थप्रतिपत्त्युपायतादृशनास्मिन्वा
मूलशब्दार्थवाक्यपरचनाभ्रमोपि सत्यशास्त्रार्थप्रतिपत्तिहेतुसंभवतीति यामूढतया तन्मयोभ्रममयोभाभवत्यर्थः ८ किंच तत्कालत
हिंशार्थवाक्यपरचनाभ्रमो नुसर्तव्यस्तत्राह यदेति यावद्वाक्यार्थापराज्ञादप्यमिति भावः ७ तत्कृतस्तत्राह भेदेति द्वाभ्यां ८
९ प्रागुक्तकलनाचिन्तयेत्यान्मुखतात्तन्निमित्तमले पूर्वसंस्कारकर्मणोभावे विद्याः १० सिद्धांतवसरे असंभावनाच्छेदानंतरं नि

उपदेश्योपदेशार्थशास्त्रार्थप्रतिपत्त्ये शब्दार्थवाक्यपरचनाभ्रमोभातन्मयोभव ८ यदापराज्ञास्यसितत्सत्पमत्यंतनिर्मलं वाचा
वाचकशब्दार्थभेदं त्यक्त्यसि वेतदा ७ भेदरूपावाक्यप्रयोज्यमुपदेश्येषुकल्पितः उपदेश्योपदेशार्थशास्त्रार्थप्रतिपत्त्ये ८
शब्दार्थवाक्यप्रयोज्यमुपदेश्येषुकल्पितः सद्यस्तदुत्तरेषु विद्यते पारमार्थिकः ९ कलनामलमोहादिकिंचिन्नात्मनि विद्यते
नीरागेषु सपरमेतदेवेदं जगत्स्थितं १० एतादृचिन्नरूपाभिद्युक्तिभिर्वैहृशः पुनः विस्तेरणेन वक्तव्यं सिद्धांतवसरे ननु
११ वाक्यप्रयोज्यविना त्वेदं ज्ञानमतुलतमः भित्तुमन्योन्यमुदितं यत्नं कर्तुं न शक्यते १२ अविद्यैवोन्नमया स्वात्मना शो
धमेष्ठया विद्यासाशयति समसर्वदोषापहारिणी १३ शाम्यति शस्त्रमस्त्रेण मलेन दाल्पते मलः शमं विषे विषेणोति रि

वीणप्रकरणे ११ तद्दीदानीं नुनो वाक्यपंचमेकिमर्थस्तत्राह वाक्यपंचमिति श्रुतानं साधनाज्ञानं अनुलं तमोमूलज्ञानं चाग्योग्यं
रस्यारसहायेन भ्रातिसहस्रशारवाप्ररोहसिद्धिं प्रसूढमेतत्तत्साधनेषु यत्नं कर्तुं न शक्यते इत्यर्थः १२ तर्हि उपदेशवाक्यपंचस्य
तज्जन्यविद्याया अविद्याकार्यत्वाविशिष्यात्कथमविद्याविरोधितासु विरोधिविद्यां वा कथमविद्याप्रार्थयेदिति चेन्न तत्राह अवि
द्येवेति उन्नमया बहुजनसंचितमुकृतविश्रुतांतः करणाकारपरिणतया तत्तत्तत्स्वशरीरविरोधेपि स्वात्महितत्वादिबकि
न्याः पतिव्रतायापतिचिन्नारोहणेन वतत्प्रार्थनोपपत्तिरिति भावः १३ विरोधितामुपपादयति शाम्यतीति मलेन क्षारेण १४ ॥

राम
८८

तस्याः स्वनाशकत्वे कर्मकर्तृता विरोधमाशङ्क्य त्रिधायां स विरोधो न तानेनाज्ञानबाधे श्यायेनाह ईदृशीति १५ तस्याः असंभा
 वितानां तत्कार्यदर्शनादपि न विरोधसंभावनेत्याशयेनाह चिन्वेकमित्यादिना १६ १७ १८ येन हेतुना प्रसोभ्यते अत्राख्यामाया
 तस्मिन् न त्वभिन्नपदे आत्मनि स्वरूपकं आत्तत्वं सर्वतो विस्तरतत्त्वानां आसत्तेनेन हेतुना प्रसोभ्यते एतत्तत्त्वात् पुरुषातीतत्रा
 त्मापुरुषोत्तम इत्यर्थः १९ एवमाया परमार्थेन बस्तुवृत्त्यानुनास्ति एवं भावनया इदृया आचार्यकृतितर्कस्वानुभवाभ्यास
 प्रदीपितया त्वज्ञः तत्त्ववितृभूत्वा ज्ञेयं स्वात्मवास्तवकं विस्मृतकं दृष्ट्वा मीकरवत् संप्राप्तः सन् अस्याः मयुक्तेराशयेनास्य
 इदृशीराममायेयं यास्वनाशेन हर्षदा नलक्ष्यते स भावोऽस्याः प्रेक्षमाणेन नश्यति १५ विवेकमास्त्रादयति जगति जन
 यत्पलं न च विज्ञायते केषां परस्याश्चर्यमिदं जगत् १६ अप्रेक्षमाणस्तु प्रज्ञातुं विनश्यति मायेषमपरिज्ञाय
 मानरूपेव व त्नास्ति १७ अतो नुखलु चिन्वेयं माया संसारबंधनी असत्येवातिसत्यवस्वज्ञानं विहितं त्वया १८ अ
 त्मभिन्नपदे तस्मिन् तत्त्वानां भेदमात्तत्वं संसारमायापि नासौ तेनासौ पुरुषोत्तमः १९ नास्ति सा परमार्थेन त्वेवं भाव
 नयेदृया ज्ञो भूत्वा ज्ञायते शाश्वता स्य स्य स्यात्सुमाशयं २० यावत्तु न प्रबुद्धत्वं तावत्तु बद्धत्वं त्वेव निश्चयो भवतु
 दासो मास्त्रा विद्योति निश्चयः त्वेवायमोत्तमा क चलाचला कृतिर्वा पादो ह्येव इ भावेना २१ श्रीरामकृष्णः ॥
 यदिदं भावसदृशं न सत् १
 सिसंभावयिष्यति २० इदं नो नुमद् रजनिमिवासात् परोक्षकल्प एव मयुक्तेर्योग्या इत्याह यावदिति २१ निश्चयस्य निश्चलता
 संपादने उपायमाह यदिदमिति मानसं मनो हन्ति रूपं यदिदं दृश्यता साक्षि प्रत्ययवद्युतायां तत्सर्वं व्यवहारवीजत्वात् स हतमनो
 ने अतीतानागताने कार्यप्रतिबंधानि इदं आसत्त्वाच्च असद्वेत्यर्थः तत्र हेतुः यस्यादिति २२ मनननिरोधमनानि रंधनाग्नि
 वत् स्वयमेव साम्यतीति ब्रह्मसम्मानं परिशेषं प्रागुक्तं निश्चयं ब्रह्मत्वात्पुरुषार्थसिद्धिरित्याशयेनाह तत्तदिति उक्तमर्थस्थि

वा.टी.
स्थि.
९०

शि१

स्यं दशक्षेत्रस्य दशक्षेत्राथ विरोधे दशक्षेत्रमार दीप्तिमत्तिसौम्यः वायव्यापानिहिनः उन्नतं उर्ध्वं देशं गतिबलानि च लानि प्रकाशयतीति
यावत्तु शरदा तणादिसंपन्नानि सति स्फुरन्निवारि प्रदेशं च चलश्च वनसुवनस्तदा इति कल्पितकदेशाचलनारोपुद्गंतः दपर
माथितो मयं वसतः कल्पितरूपान्तेरेण स्फुरणनेष्य भवद्गताया शये नाह यथेति भासा शरदा तपानाचक्रैः समूहेः कच
नदीप्यन्द् वीभूतकनकमिव सागरः स्फुरति अन्तेः ऐन्द्रियकप्रकारोः ९ अतीन्द्रिये ऐन्द्रियकरूपस्फुरणपितमाह लक्ष्म
तइति अह अतीन्द्रिये १०११ ऐन्द्रियकचिच्छक्तिः परमाण्वेति देवजन्यतारोपण्येकबलमोपाधिकइत्याशयेनाह आत्मशक्ति

३०

स्वशिरवा स्यं दशक्षेत्रे वदीपः सौम्यो यथोन्नत एतितद्दशावात्मानत्वेव मुषिचलानि ७ जलांतरे बुधियद्गहनसद्वारीव
चंचलः सर्वशक्तिर्वपुष्यो वतथा स्यं दविलासवान् द यथोन्नतसति भास्यैः कचत्कनकसागरः तथात्मनिपरिस्थ
देः स्फुरत्येति अत्रिदमर्णव ९ लक्ष्मणेनैवोक्तिकस्यंदो यथा न्योन्निरणो रशि तथाभातिलसङ्गाचिच्छक्तिश्चिन्माहंतरे १०
किंचिल्लुनितरूपासाचिच्छक्तिश्चिन्महालंबे तन्मयी चिस्फुरत्युत्तरेवो निर्वाणवे ११ आत्मनो व्यतिरेकैव वतीति
रिक्तैव तिसृति आलोकग्रीरिगलोककोटरे यतुतांगता १२ तरणस्फुरतिसादेवी सर्वशक्तिपातया चेतानि स्वात्
यं शक्तिकलंदोः शीतलामिव १३ उदितेषा प्रकाशाख्या चिच्छक्तिः परमात्मनः देशकालक्रिया शक्तीर्वयस्यास्मि प्रकव
ति १४ स्वस्वभावे विदित्वैव मना येतपदस्थिता रूपं परिमिति वासोभावयत्यविभावता १५ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥

अव्यतिरेकैवेति छेदः आलोककोटरे सूचीपाशादि कल्पितोलो के छिद्रपत्तनां उपाधिपारवश्यं १२ अतएतस्याः कालिकप
रिछेदः शक्तिशक्तिमत्तादिभेदविभावनचोपपन्नमित्याशयेनाह तरणमिति १३ शक्यंतरालां चिच्छक्तदपाधीनैव प्रशक्तिर्नया
नं ज्ञेयं त्याह उदितेति वयस्याः सखीः १४ एवस्वभावे विदित्वा अनारो तपदे स्थिता भवति अविभाविता सती एव मुक्तलक्ष
एककल्पितरूपं आत्मा स्वस्वभावे गृहीत्वा परिमिता परिच्छिन्नास्मीति स्वात्मानं भावयति इदं भासयतीत्यर्थः १५ ॥ ॥ ॥

राम
९०

तर्हि स्वाश्रयपुरुषवधोयोगवन्निवृत्तौ यत्नान्तिरापोवेद्यत्वांशं कृतं हिलक्षणमनर्थं प्रावृत्त्यमाह अथीति ३६ ३७ ३८ उपसंहरति भवेति
 हृदयपदेन तत्स्थानात्मा हृदिरूपत्वात् तत्तत्ते तस्यामोहलक्षणे धारतृनाम्न हतां पटलतत्त्वस्थानीयानां स्थूलदेहादीनां मिकुरवका
 रणभूता कुरासि विद्या ॥ ३६ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे राकचलादिशासर्गः ॥ ४१ ॥ १० ॥ अनन्तरं शब्दे अद्वैतावासनाय
 नताक्रमेण वर्णयति विस्तरेण अजीवावतारणक्रमः एवमविद्यायाधिभूयवर्णयति चित्तोपायवदुभिः सर्गेर्वक्तुं प्रतीतानीतकुपि

= घ ३

बलात्प्राणाशयं मेनापरित्यास्यसि वैततः अपिसूरा अपि प्राज्ञास्तेन संति जगन्त्रये ३६ अविद्यायाधे पुरुषाननामविवशीकृ
 ताः तदस्वारागशात्तायायत्नं कुर्वन्नाशने ३७ यथेवाजन्मदुःखेषु न भूयस्त्वानिपोरपि सर्वापदामेकसरवी प्रज्ञानने
 रुमंजरीम् ३८ अनर्थसार्थजननीमविद्यामलमुर भयविषादपुरुषाधि विपत्परां हृदयमोहमहापटलां कुरा भ्रमयास्य
 कुर्वासिमिमो बलाद् बभवारणवपारमुपागतः ॥ ३९ ॥ इति श्रीस्थितिप्रकरणे अविद्याकथनं समाप्तं ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
 कुपितस्यासतोपास्यप्रेतामात्रविनाशिनः अविद्याविततया धरोषधं भूरायद १ यातां कथयितुं ज्ञानैरामराजस
 सात्त्विकी मनोवीर्यविचारार्थं प्रसूतोस्मीरुतां अणु २ यन्नृदणमन्तं प्रमसर्वं व्यापिनरामयं चिराभासमन्तारवामनादि
 विगतभ्रमे ३ चित्स्यदवपुषस्तस्य स्थदस्तस्माच्चिदेव हि प्रेक्षास्य नताज्योमियया सरतिमास्तः तथेहात्मात्मशास्त्रेवसा

विद्येतस्याजितो
 नाविरोधमाह आत्मसंयोजिते

तस्येति १ तदर्थं जीवावतारणक्रमं वर्णयितुं चत्वारिंशो सर्गेतासो सप्तकप्रवस्थामिता वदानसमाचिकीरिति प्रतिज्ञानं तेष्वव
 र्णनमिदमिति स्मारयति यातामिति २ यन्नृदणीति स्त्राकस्तेनैव आख्यातः ३ संदत इति स्थेदश्चिराभासः प्रेक्षादेरपार्थिककदे
 प्राक्त यथासौम्य एवाधिभूतनाम्न रं गदि घनतामिति न इति ४ शक्तिरेति आलोसत्वाद्गुणोपचयापचयमिषाणतारतम्य
 कृतत्वादुपचयादेः श्रुतासंक्रियाशक्तिमूलकत्वात्प्रथमं क्रियाशक्तुद्वंद्वं दर्शयति अंतरधोरिति स्वतः कूरस्थया ध्यासिकचल

वा० टी० १० एवं तेन सिद्धिमुपवर्ण्य जीवत्पाहंकारादि क्षेत्रे तादात्म्यसंगो ध्यासलक्षणं बंधक्रमेणाह जीवइत्यादिना २८ संस्थाने सं
 स्थि० १० स्थास्ती पुत्रादि शरीराकारस्तस्य ग्रहणे तदाकारवृत्तिद्वारा संस्कारात्मना धारणे तत्परं सत्यैः सफलैरपि शब्दो द्विफलै
 ६१ रपि हितैर्मनोरथैः प्रतियोगभ्यो बलत्वं तरे व्यवहृन्ना व्यावृत्ता प्राप्तिरर्थग्रहो यस्य तु द्वविषयासक्तं भवतीत्यर्थः २६ तदाश
 कौता विषयान् पुनः स्मरत् चित्तरागद्वेषादि दोषैरात्कंधत इत्याह इह दद्यादिति अधावत्पुनरिति इति उक्तं क्रमेण राग
 षादिशक्तिप्रचुरं चेतः शाखाप्ररोहशतकोटि भिरभिमानवृद्धानां हंकारतांगतं सत् पाशैर्बडिशजालादिपाशैः स्ववपुम्
 जीवो हंकारतां प्राप्तिस्त्वहंकारश्च वृद्धिः संकल्पजालकलितां मनस्तां वृद्धिरागता २८ मनो हि संकल्पमयं सं
 रथाग्रहणतत्परं प्रतियोगिव्यवहृन्नप्राप्तैः सत्यैरपीहितैः २६ इह दद्यांशक्यश्चेतो गावो वृषमिवो मंदं अनुधा
 वंति दोषाय सद्रितः सागरं यथा ३० इति शक्तिमयं चेतो घनाहंकारतांगतां कोशकारकमिदं स्वेच्छया याति बंधनं
 ३१ स्वसंकल्पानुसंधानात्पाशैरिव तथैव कश्चिन्मस्मिन् स्वयं बंधमेत्यात्मा परिभ्रम्यते ३२ वद्धमस्मीतिकलयद्विधा
 तत्वं जहच्छनेः अविद्यां जनयत्येतज्जगज्जंगलराक्षसी स्वसंकल्पिततन्मात्रज्वालाभ्यंतरे वर्ति च परां विवशतामिति
 श्रंखलावद्धसिंहवत् ३५ विचित्रकार्यकर्तृत्वमाहरद्वासनावशात् त्वेच्छामात्रानुरचिता दशाश्वानुपतत्तथा ३५ क
 चिन्नः कचिद्वृद्धिः कचिद्रूपं कचिद्विधा कचिदेवदहंकारः कचित्पुरुषं कस्मत् ३६ कचित्प्रकृतिरित्युक्तं कचिन्मा
 येति कल्पितं कचिन्मलमिति प्रोक्तं कचित्कर्ममिति संस्थितं ३७ कचिदंधमिति ख्यातं कचि चित्तमिति स्फुटं प्रोक्तं कचि
 दविधेति कचि दिहेति संस्थितं ३८
 १० यवे नयन्मत्स्यादिरिव एतत्प्राप्य आत्मा मनः प्रकृतत्वात् ३२ अस्मीतिकलयसमर्थसत्यमिति पश्यत् विद्या तत्वं परमार्थं
 कमात्मसंजहत् तज्जनस्वप्नेषु विचारयदितियावत् अविद्योजन्मभरणदिभ्रातिपरंपरां ३३ तन्मात्राणि शब्दादिविषयास्तदिध
 नारागादिज्वालास्तदभ्यंतरे तन्मिनः चकारस्वेति विद्या तत्समुच्चयार्थः ३५ विचित्राणां विहितसिद्धानां रूपाणां कार्याणां कर्म
 णां कर्तृत्वं आहरत्यवे संपादयत् दशानां योनिनरकादिदुर्दशाः ब

५

८३

६१

५ धीनचितः क्षेत्रज्ञत्वप्रसिद्धमित्याह विकल्पेति २५ २२ क्षेत्रकल्पनाक्रमं दर्शयति वासनादिना निरोधिता अध्यवसाता अतएव कल्प

नामेतितथाचश्रुतिः प्राणान्वेषणो नामभवति वदन्वाक्प्रपञ्च इति संख्या रूपभेदाः आदिपदादिष्वानिषादिसर्वजगत्कल्पनाग्र
ह्यंते १६ एवं च चित्तिकाल्पितस्य सर्वस्य चिन्मात्रेतेव परमार्थरूपमिति फलितमित्याह चिदेवेत्यादिना आत्मनः सद्रूपाद्यतिरिक्ताकल्प
नायतोऽवस्तेवभवतीति शेषः १७ आंशिकं अंशकल्पनाधीनं सर्वजगद्रूपमित्यर्थः १८ वार्त्तिकाद्युपाधिदेशेन देशोऽतत्कालेन कला
मित्यदवयवेः कलाश्रितितन्मात्रप्रयुक्तेभेदो नुदीपाग्निस्वरूपे तथा चित्तेरपि उपाधिस्वभावादागतः स्वाभाविकः १९ दृष्टान्तोक्तं चित्सु
पपादयति देशेति २० अतएव क्षेत्रोपाधिकल्पनांतरं कलंकी २३ २४ देहदेहतांगद्वंद्वीति विपरिणामानुषज्यते २५ चित्ततांवाद्याध्यचेतन
र्चचेतनसमर्थतां २६

यदेवं भावितं रूपं तथा परमसत्तया तदैवैनामनुगतानाग्रसंख्यादिकादृशः १६ चिदेवेतदवस्तेवव्यतिरिक्तातथात्मनः अनं सामर्थ्यतां
तातद्रूपेवासुलहरीवमहागवात् १७ यथा कटककेसरे भेदो हेनो बिलक्षणाः तथात्मनश्चिंतोरूपं भावयंसाः स्वमांशिकं ॥
१८ यथा दीपेन दीपानां जातानां गालनांतथा देशकालकलामात्रः भेदः स्वाभाविकश्चेते १९ देशकालपरिस्यंदशक्तिसं
दीपिताय चित् संकल्पमनुधावन्ती प्रयातिकलनापदं २० विकल्पकलिताकारं देशकालक्रियास्पदं चित्तेरूपं महावा
हे क्षेत्रज्ञ इति कथ्यते २१ क्षेत्रं शरीरमित्याहुस्तदसौ वेत्सुखं डितं सबाह्याभंतरं तेन क्षेत्रज्ञ इति कथ्यते २२ वासनां कलयन्
सोपियात्पहंकारतां पुनः अहंकारोपि निर्गता कलंकी बुद्धिरुच्यते २३ बुद्धिः संकल्पकलिता प्रयाति मनसः पदं मनो घनवि
कल्पं तु गच्छतीन्द्रियनाशनेः २४ पाणिपादमयं देहमिन्द्रियाणि विबुधाः देहो सो जायते लोके स्रियते पिबजीवति २५ एवं
जीवो हि संकल्पवासुनारज्जुवेधितः दुःस्वजात्वपरीतात्मा क्रमादायाति चित्ततां २६ क्रमेण पाकवशातः फलमे
तियशान्यतां अवस्थैव नाकस्याजीवो भलवशात्तथा २७

ये १

फलं वदरादि अत्यतां वेत्तुं क्षणं अवस्थयारूपपरसपरिणामादिगुणापरावृत्त्येव ननु आकृतित्वावदरत्वादिजात्या तथा
जीवः क्षेत्रज्ञोपि अविद्यामलपरिणामवशाद्वैलक्षण्यं याति नापरिणामे चित्त्वाभावेनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ ॥

वा० टी०
स्थि०
६२

प्रागुक्तानां स्थायरनिन्दनेनोपसंहृतिशुभाशुभेति शुभानां काष्पसुकृतानां अशुभानां निषिद्धकर्मणां च प्रसरेः पराहतामलिनी
कृताः आकृतिर्यस्य ज्वलद्भिर्जरामरणविषादैर्मूर्ध्नि इदृशीत्समनसि सति यस्य व्याप्यत इह रफलचित्ताप्रयुक्तपीडानजायते स
पुमान् नराकृतिप्रतिष्ठा नोराक्षस एवमर्थः ४२ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्र० स्थि० श्लो० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ जीवानां कर्मगत
यः प्रपच्यंते त्रवित्तशतं विवेकादेसुदोर्लभ्यानुक्तिः केषांचिदन्यपि एवं मनसः स्वबंधकत्वप्रकारं उपवर्णितदुपहितचिद्रूप
जीवानां मोक्षसंसारस्थितिप्रकारं वेचिन्वर्णयिष्ये तत्संगतिप्रदर्शनाय प्रागुक्तजीवात्पत्तिप्रकारं भेदेन नुवदति एवमित्यादिना
चितः भावाः औपाधिका विभक्तिरूपाः जीवाः भवभावनया संसारवासनया कुहिताः इदं ह्यदसः पूर्ववासनानुसारेण कल्पिता

शुभाशुभप्रसरपराहतकृतौ ज्वलजरामरणविषादमूर्ध्नि व्यचेहयस्य मनसि भौनराकृतिर्जगत्संसारमराक्षसः ५२
मोक्षोपाये स्थि० श्लो० जीवावतारानां नाम द्विचत्वारिंशः सर्गः ४२ श्रीवाशिष्ठ उवाच ॥ एवं जीवश्रितो भावा भव नयाहिताः
ब्रह्मणः कल्पिता कारालक्षसोप्यथकोटिशः १ असंख्याताः पुराजाताः जायंते चापि वाद्यभो उत्पत्तिष्यंति चेवावुक्
लोघा इव निरुज्जिता २ स्ववासनादशावेशादाशा विवशतांगताः दशास्त्वतिविचित्रास्तस्यंति गडिताशयाः ३ अना
रतं प्रतिदिशं देशे देशे जले स्थले जायंते वा म्रियंते वा बहुधा इव वादिशि ४ केचित्प्रचमजन्मानः केचिज्जन्मशताधिकाः
केचिद्वजन्मसंख्याकाः केचिद्विभ्रवांतराः भविष्यद्भातयः केचिन्केचिद्भूतभवोद्भवाः वर्तमानभवाः केचिन्केचित्त्वभव
तांगताः ६ केचित्कल्पसहस्राणि जायमानाः पुनः पुनः एकमेव स्थिता यौनि केचिद्योन्यतरं स्थिताः ७ केचित्महादुःख
महाकेचिदल्पोदयाः स्थिताः केचिदल्पतमुदिताः केचिदकीदिवोदिताः ८

जायते
भाव २

N
कालाः
संसारः

लक्षणाः
लक्षणाः

६२

काराद्वसणः शकाशाङ्गाता इत्यादिपरेणान्वयः १ अद्यसंप्रति जायंते भो इति रामसंबोधनम् २ ३ अनारतं सततं वा शब्दोपययि
यो ४ प्रथमजन्मानः अस्मिन्कल्पे एकमेव जन्म प्राप्तान विद्यते जन्मसंख्यायेषां त्रेताजन्मसंख्याकाः ५ भविष्यतीजातिर्जन्मयेषां
ते भविष्यद्भातयः अस्मिन्कल्पे अद्याप्यनुत्पन्ना इत्यर्थः भूताः अतीता भवोद्भवा येषां जीवन्मुक्ता इति यावत् अभवतां विदेहमुक्तिर्दम
हादुःखसहानारकाः अल्पोदयाः अल्पसुखाभ्योः अल्पतमुदिता देवाः अकी

वा० धी०
स्थि०
८३

९३

ब्रह्मांडतत्त्ववृत्तिसांख्योक्तं तदर्थं विवेचयः

३०

ककुभः दिदेवताः २२ २३ एते सर्वे पिसंसारणानर्थवासनावशादेवेति सैव समूलमुद्धेद्येत्याशयेनोपसंहरति जीवा इति उक्तानुक्तसर्वसंग्रहार्थमेतास्वेतास्त्विति वीप्सा २४ विहरंति भुवि निपतंति नरकेऽप्यतंति स्वर्गे अतएव कंदुका इव २५ वासना रूपान्मावान्भाविदेहादीन्धारयंति तच्छीला २६ अनंतं तेषु विषयेषु अनंतं संकल्पकल्पनोत्पादनहेतुभूतया मायया अविद्यया २७ आवर्त राशय इवेति शेषः २८ विवेकिनां तद्गीतमदर्शनात्कालभक्तस्मान्नाददृष्टेति कालेन भूमिकादादृष्टेः केचिदिदृशालाः ककुभः केचिज्जघोमहारयाः केचित्त्रियः कांतदृशः केचित्खंडनपुंसकाः २९ केचिस्वबुद्धमत्तयः केचिज्जडतराशयाः केचिद्वानोपदेष्टारः केचिदात्मसाधयः २३ जीवाः स्ववासनावेशविवशाशयतांगताः एतास्वेतास्त्ववस्थासु संस्थिता बद्धभावाः २४ विहरंति जागते केचिन्निपतंति पुन्यतंति च कंदुका इव हस्तेन भूत्सुना विरतं हताः २५ आशापशशतावज्जवासनाभावधारिणः कायात्कायमुपायाति वृत्ताद्वृत्ताभिवांज्जोः २६ अनंतानंतसंकल्पकल्पनोत्पादमापयः इंदुजालं वितन्वाना जगन्मयमिदं महत् २७ तादृद्रुमं तिसंसारवारिणपावने राशयः यावत्पूठानपश्रंति स्वमालानमनिदितं २८ दृक्शालानमसंस्तुक्तासत्पामासाद्यसंविदं कालेन पदमागत्य जायंते नेहत पुनः २९ भुक्ता जन्मसहस्राणि भूयः संसारसंकटे पतंति केचिदबुधाः संप्राप्तापि विवेकिता ३० केचिच्छक्तत्वमपुञ्जैः प्राप्य तु हतयाधिया पुनस्तिर्यक्तमायां तितिर्यक्ता न्नरकानपि ३१ केचिन्महाधियः संतः उत्पद्य ब्रह्मणा पदात् तदैव जन्मने केन तत्रेवाशुविशंत्य लं ३२ ब्रह्मांडे चितरेष्वन्येतेष्वन्ये जीवराशयः प्रयांति पयोद्भवता मन्वेच हरतामपि ३३ अन्ये प्रयांति तिर्यक्ते मन्वेच सुरतामपि अन्येऽपि नागतरामयथे वहतथे वहि ३४ एता २८ विवेकभ्रष्टानां गायति स्तामाह भुक्तेति ३० शक्तत्वं प्रशस्तजन्मदेशकालप्रतिभाविनयसत्समागमादिसंपन्नतां उच्यते देवगंधर्ववासुराद्युत्कृष्टसंपद्रूपतुल्यविषयलंपटतयाधियास्वबुद्धेव शक्तत्वं मिति पाठेन दुष्पट्टाहायः महाधियः सनकादयः तदैव तस्मिन्नेव कल्पे तत्रेवास्मात्स्वब्रह्मपदे ३२ इतरेषु स्वात्पत्तिव्रह्मांडांतरेषु यथेदवाः ३३ तेषु स्वात्पत्तिस्थानव्रह्मांडे

पुनरुत्ताहरसारूप्यं ३३ नागतं संपत्तिं गजतावाययै

८३

अन्तादिग्रहणं अन्तादिसारूपप्राप्तजीवाभिप्रायं ६१० केरातावेशाकिरातयोनिषुप्रविष्टास्तएव तृणेषधीइतिजात्योर्ध्वच ८
 नं फलमूलग्रहणंतदं तर्गतवीजाजीवाभिप्रायेण पुनस्तृणग्रहणंतदं तांतरजातिप्रपंचार्थं उपलेपश्रपतिस्वदेहंते मुपदृशः ९
 पर्वतादयः १२ विभवैः संसरंति भ्रमंति विभवसंसारः अंवरदौर्लभ्यातयोर्ध्वचिरींवरद्वन्ताः १३ गोनासाअजगमाः १४ १५ कल
 भः करिणावः उत्तिकापतंगिकाः १६ १७ अरुचचक्रं नक्षत्रचक्रंतद्रताः वातभृताः आवहप्रवहादिवाद्यधिकारंप्राप्ताः व्योमप ५५
 केचित्किन्नरगंधर्वाविद्याधरमहोरगाः केचिद्वेद्विरुणाह्वासाधोक्षजपयज्ञाः ६ केचिकूष्मांडवेतालरुक्षरक्षः पि १
 शाचकः केचिद्वायुमहाभूषालावेशपशूद्वगणाः स्थिताः १० केचित्त्रणेषधाकेचित्फलमूलपतंगकाः ११ केचित्त्रलतो ग ६
 ल्मन्त्रणोपलक्षोभितः केचित्कदंबजंजीरशालतालतमालकाः १२ केचिद्भिभवसंसारभ्रमंति सामंतभूमिपाः केचिद्धी
 रांवरद्विन्नामुनिमौनमुपस्थिताः १३ केचिद्भुजंगगोनासकृमिकीटपिपीलिकाः केचिन्मृगेंद्रमहिषभृगाजचमरेण
 काः १४ केचित्सारसचक्राद्वल्गाकावककेकिलाः केचित्कमलकल्हारकुमुदोत्पलतांगताः १५ केचित्कलभमा
 तंगवराहवृषगर्दभाः केचिद्द्विरफभशकाः पुत्रिकादंशवंशजाः १६ केचिदपद्मलताः केचित्संपदमागताः केचि
 स्थिताः स्वर्गपुरे केचिन्नरकमास्थिताः १७ अरुचचक्रगताः केचिद्दक्षरं ध्रुवगताः परे वातभृताः स्थिता केचित्केचिद्यो
 मपदेस्थिताः १८ सूर्योऽशुषस्थिताः केचित्केचिदंशुषुस्थिताः केचित्त्रणलतागुल्मरसस्वादुधवस्थिताः १९ जी
 वन्मुक्ताभ्रमंतीह केचित्कल्पाणभाजनाः चिरमुक्ताः स्थिताः केचिन्नूनं परिगताः परे केचिच्चित्रेण कालेन भविष्य
 मुक्तयः शिवाः केचिद्विषंति चिद्रवाः केवलीभावं भालनः २१
 दे-आकाशाधिकारे १२ सूर्योऽशुषुरसादानाद्यधिकारे इंद्रे शुभ्रोऽध्याद्याप्यापनाधिकारे तृणादीनां रसः स्वादुर्यत्र पश्या
 दियोगे विषयलां पद्ये इति यावत् १६ परे परमात्मनि परिगताः तद्भवमात्राविदेहमुक्ताः २० चिद्रवाजीवाऽभोगलंपटाः
 संतः केवलीभावं केवल्यं विषंति २१

वा० टी

स्थि०
६४
तत्त्वव्याख्यास्य प्राथम्येण काले जा
यतनस्य वृत्तस्य ८

94

मुक्तिप्रलयसाग्रेपिविशेषोऽत्र कीर्तयते तथा विरंचिजीवस्य शरीरग्रहणक्रमः प्रलये स्वतएव पदेषां ते जीवराशयो विलि
 पं यांतीति यदुक्तं तत्र रामः प्रकृते क्रमेणेति अनेन उत्पत्त्योत्पत्तिकालेन भुक्ता देहपरंपराभितित्वदुक्तेन क्रमेण येन जीवेन प्र
 लये स्वतएव परमपदे आत्मनः स्थिति राप्तास्य कृत एवेति पुनः कथं देहमादत्ते परमपद प्राप्ति स्य पुनरावृत्तौ मुक्तावस्थनायास
 प्रसंगात् नचाज्ञानावृत्तस्य बीजभावकृतो विशेषः अवीजस्य शिलाशकलादरज्जान मात्रावरणानां कुरादिवीज त्वा
 दर्शनादित्यर्थः स्वसमसत्ताकं प्रति बीजत्वादर्शनेपि आवरणसमसत्ताकस्य परिदेकं प्रति आवरणज्वादे बीजत्वदर्शनाभि
 य्याजन्मबीजत्वमावरणमात्रकृतं विशेषणानुक्रमपि स्वबुद्धेव त्वयोहितं शक्यमिति न प्रस्माहिमेतदित्याशयेन परिहारमाह ए
 वमेवेति आभासो विवर्तस्तावन्मात्रं ३ चिरस्थायिनां वृत्तांडमुक्तादीनां कथमा भासमात्रता तत्राह दीर्घेति ४ अज्ञात्मनो बी
 श्रीराम उवाच क्रमेणानेन घेनाज्ञा जीवेन स्थिति रात्मनः सकथं भगवन् देहे समाधत्ते स्थिपंजरं १ श्रीविशिष्ट उ० ए
 वमेवमया प्रोक्तं राम किं नाम मध्यमे पूर्वापरविचाराही शेषमुषीकगता तव २ यदिदं हि शरीरादिजगत्स्यावरजंगमं ॥
 आभासमात्रमेवैतदसत्त्वप्रमिवोत्थितं ३ दीर्घस्वप्नो ह्ययं राम मिषेवानघदृश्यते द्विचंद्रविभ्रमाकारं भ्रमांत भ्रंति
 शैलवत् ४ प्रशांताज्ञानविद्रुत्सु नृनंगलितभावनः प्रबुद्धचेता संसारस्वप्नपश्यन् पश्यति ५ स्वभावकाल्पितो राम
 जीवानां सर्वदेवहि आभोत्तपदसंप्राप्तिसंसारो समात्मनोतरे दजीवस्य तरलः काय आवर्तः पयसो यथा यथा वी
 जंकुरः स्फारः पल्लवः स्वांकुरो यथा ७ पल्लवे च यथा पुष्पं पुष्पकोशे फलं यथा यतः स्वकल्पनारूपो देहोस्ति म
 नसांतरे ८ वरुत्पतयारामयतो स्फेकतमः स्फुटः सरवप्रतिभासोऽस्य मनसः किल जायते ९ ॥ ॥ ॥
 जभावात्पुनः संसारस्वप्नदर्शनेपि ज्ञस्य तस्य सक्तिरित्याशयेनाह प्रशांतेति जीवमुक्तव्यवहारार्हः पश्यन्पि परमार्थदृशान
 पश्यति ५ बीजभूते अज्ञात्मनि भाविसंसारस्य भोत्तं स्तुतमरूपेण सत्त्वादपि पुनर्जन्मोपपत्तिरित्याशयेनाह स्वभावोति ६
 जीवस्यांतरे तरलः कायोऽस्ति यथा पयसांतरे आवर्त इत्यादि दृष्टान्ताः ७ कुतो जीवांतः कायोऽस्ति तत्राह यत इति अंतरे मध्य ८
 तत्रापि देहः कथं संभाव्यते तत्राह वरुत्पतयेति मनसो वरुत्पतया प्रसिद्धे देहे रूपस्यापि वासनात्मनो तत्र संभावादित्यर्थः
 तद्विबहूनि शरीराणि युगपत्कुतो न जायते तत्राह यतति यतो बहुषु वासनात्मना स्थि

स्थि०
६४
तत्त्वव्याख्यास्य प्राथम्येण काले जा
यतनस्य वृत्तस्य ८
तत्त्वव्याख्यास्य प्राथम्येण काले जा
यतनस्य वृत्तस्य ८
तत्त्वव्याख्यास्य प्राथम्येण काले जा
यतनस्य वृत्तस्य ८

इदं जगत्त्रसांडं जगंति वृत्तांशानि ३५ आपतं त्याविर्भवंति पतंति तिरो भवंति च ३६ अत्रेव वृत्तांशान्तरेष्वपि कर्मवैचित्र्या जीव
जतिर्विचित्रैरेवेत्याशयेनाह कश्चिदिति ३७ येनैवमनुष्यादिषोऽप्याव्यवहारोऽपीपांतरीयजनवत्सन्निवेशेन संस्थानभेदेन प
रं विलक्षणः ३८ अस्त्वेवं तथापि कथं तेषामुत्तमाधमादिभावेन परस्परस्नेहविरोधादिनावस्येष्वपि विवृतिस्तत्राह स्वस्वभावेति सा
त्विकाराजसोतामसादिस्वस्वभाववशात्तदनुकूलव्यवहारानि निवेशात्प्रवृत्तानां भेदकविषये स्पष्टं पात्रोऽप्यपरिघट्टनेः स्पष्टिपरिवृ
त्तिरित्यर्थः ३९ तत्रापि हेतुमाह आविर्भवति रजस आविर्भावैस्सृष्टे रूम्भज्जनं सत्वतमसो निर्मज्जनं तमस आविर्भवेन रजस्तिरो

यथेदं हि जगत्कारं तथा न्यानि जगंतपि विद्यंते समतीतानि भविष्यंति भविष्यः ३५ अन्येनाप्येन चित्रेण क्रमेणान्येन
हेतुना विचित्राः सृष्टयस्तेषामप्रापतंति पतंति च ३६ कश्चिद्रुद्धवृत्तांयातिकश्चिद्रुद्धवृत्तिपततां कश्चित्प्रापतिसुरतां क
श्चिदप्रापतिदैत्यतां ३७ येनैवमवहारेण वृत्तांशे स्मिन्जनाः स्थिताः तेनैवान्येषु तिष्ठंति सन्निवेशविलक्षणः ३८ स्वस्व
भाववशादे श्चादप्योऽप्यपरिघट्टनेः सृष्टयः परिवर्तंते तरंगिण्या इवोर्मयः ३९ निर्व्यतिथि विरतं तस्मात्परमाजीवरा
शयः अनिर्दिष्टास्वसंवेद्यास्तत्रैवाशुस्फुरंति च ४० आविर्भवति तिरोभावे रूम्भज्जनं निर्मज्जनेः सृष्टयः परिवर्तंते त
रंगिण्या इवोर्मयः ४१ क्षणादिबालोक्तदृशः सूर्यादिवमरीचयः ४३ उत्पत्त्योत्पत्त्यकालेन भुक्तादहपरंपरां स्वतरा
वयं देवोति निलयं जीवराशयः ४५ अविश्रुतमिषमातता तथा चैर्भवति विनश्यति वद्धते मुधैव त्रिभुवन

प १

रचनादिमोहमायापरमदेलहरीववायिराशो ४५ स्थितिप्रकरणे जीवति च यस्यानोपदेशः सर्गः ४३ ॥ ॥
भावे सृष्टेर्निमज्जनं अंतरासत्ता विभावैतावत्कालं पालनमिति हेतुपरिवृत्त्या परिवर्तंते इत्यर्थः ४० गुणाधीनांतः करणादिस्व
क्षयातदुपाधिकजीवनिर्गमप्रसिद्धिरित्याशयेनाह निर्व्यतिथिं तत्र परस्मिन्नेव स्फुरंति स्फुरं व्यवहरंति च ४१ तत्र शुभ्यादिप्रसि
द्धिदृष्टांतमाह क्षीपादिति ४२ शीतलासुषारा इव ४३ प्रलयेशांते पदे बीज भूतेनिलयेनिलीनेतां ४४ उक्तजीवजगत्सर्गसं
क्षिप्तोपसंहरति अविश्रुतमिति इयं त्रिभुवनरचनां भ्रंतिलक्षणां प्राप्य परमपदे अविश्रुतसंततं मुधैव प्रातता सर्गेण विल्लताव
र्द्धते तथा उच्चैर्भवति विपरिणामते विनश्यति च वायिराशो लहरीवेति दृष्टतः ४५ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्र० स

एतन्मनः स एव देहो भवति तत्रोत्तमकर्मपरिपाके उत्तम एव देहो भवतीत्येतदादिसर्गप्रारम्भदर्शयितुं इति १० ११ १२ १३ १४
 १५ कलनोन्मुखमिति यदुक्तं तद्विरुद्धोति कलयंती इत्यादिना पूर्वसर्गे आकाशादिक्रमाविभक्तहिरण्यगर्भाहंग्रहोपासनसं
 स्कृतं मनस्तथैव व्याकृतं तेलीनं मनः शक्तिरित्युच्यते सांतेनैव क्रमेण स्वाविभक्तिकलयंती सती इत्यर्थः १६ शब्दानां वीजं शब्दत
 नात्रं रसः ओजोन्द्रियं तां तादृशाकाशाभावनां प्राप्य घनतां प्राप्य उपचयं पातं मनः १७ अनिलात्मना स्पृष्ट इषञ्चलनं स्पर्श
 वीजेत्यादिप्राग्बन् अपंचीकृतत्वेन रूक्षतमत्वान्मनोदृशामनोवद्विन्ने चेतन्यात्मना जीवेनादृष्टाभ्यां १८ संपातात् उपचयाद

स एवाश्रयभवत्येतन्नरत्पिंडो घटकोपमः आदिसर्गेऽपि राकापः प्रतिभासस्य चोत्तमः १० यस्मादेष विभुर्ब्रह्मापधकोशाग्र
 हस्थितः तत्संकल्पकमेवैव ततः स्थितिमुपागता ॥ ११ इयं स हिरण्यं तामप्येव घनमायया ॥ **प्रीतिमडवाच ॥** जीवो म
 नः पदं प्राप्य वेरं चंपदमागतः १२ यथा ब्रह्मस्तथा सर्वं विसरेण वदामहे ॥ **प्रीतिशेष उ०** ब्राह्मेण महाबाहो शरीरग्र
 हणे क्रमं १३ निदर्शनेन तेनैव जागतीत्यास्य स्थितिं दिक्कालाघनवद्विन्नामस्तत्वं स्वशक्तिः १४ लीलयेव यदा द
 ने दिक्कालकालितं वपुः तदेव जीवप पापिं बासनां वशतत्परं १५ मनः संपद्यते लालं कलना कलनोन्मुखं कलयं
 ती मनः शक्तिरादौ भावयति क्षणान् १६ आकाशाभावनामहं शब्दवीजरसोन्मुखी ततस्ताघनतां पातं घनस्य द्रव्यमा
 त्मनः १७ भावयत्यनिलस्य द्रव्यं शवीजरसोन्मुखं ताभ्याम आकाशावाताभ्यामदृष्टाभ्यामनोदृष्टा १८ शब्दस्पर्शस्वरू
 पाभ्यां संधाता ज्ञान्यते नलः मनस्तद्धनतां प्राप्य ततो भावयति क्षणान् १९ प्राकाशप्रभमलालोक्तमालोक्तं नवद्विते मन
 स्नावदुणागतं रसतन्मात्रवेदने २० क्षणान्तेन त्वयां शैत्यं नलसं विततो भवेत् ततस्तादृशगुणागतं मनोभावयति क्षणान्
 स्वरूपं गंधवत्स्थूलं येनोदेष्यति मेदिनी अथेत्यभूततन्मात्रवेद्यितं तनुतां जहत् २१ वपुर्वह्नि कणाकारं स्फुरितं व्योमि
 मिधाता च अनलो हृषवीजरसाल्मकः २२ तावदुणागतं तावद्विदाकाशावापुतेजो भिर्गुणानंगुण उपचयस्तंगतं प्राप्तिं २० अ
 पां शैत्यं रसतन्मात्रं प्राप्य जलमिति संवेद्यत इति संवित्प्रतीत्यहं भवेदित्यर्थः तादृशानामुक्तप्रकाराणां चतुरांगिणं संधातभावं ग
 तं २१ उदेष्यतीति पूर्वजन्मकालमपेक्ष्य भविष्यत्वं विवक्षाणाहं भूततन्मात्रचेद्यते इदं पंचकं मिलिस

सोऽनं जहत् २२ यद्वपुः पश्य ततर्त्तना
 यद्वपुः पश्य ततर्त्तना

जीवो म
 नः पदं प्राप्य वेरं चंपदमागतः १२ यथा ब्रह्मस्तथा सर्वं विसरेण वदामहे ॥ **प्रीतिशेष उ०** ब्राह्मेण महाबाहो शरीरग्र
 हणे क्रमं १३ निदर्शनेन तेनैव जागतीत्यास्य स्थितिं दिक्कालाघनवद्विन्नामस्तत्वं स्वशक्तिः १४ लीलयेव यदा द
 ने दिक्कालकालितं वपुः तदेव जीवप पापिं बासनां वशतत्परं १५ मनः संपद्यते लालं कलना कलनोन्मुखं कलयं
 ती मनः शक्तिरादौ भावयति क्षणान् १६ आकाशाभावनामहं शब्दवीजरसोन्मुखी ततस्ताघनतां पातं घनस्य द्रव्यमा
 त्मनः १७ भावयत्यनिलस्य द्रव्यं शवीजरसोन्मुखं ताभ्याम आकाशावाताभ्यामदृष्टाभ्यामनोदृष्टा १८ शब्दस्पर्शस्वरू
 पाभ्यां संधाता ज्ञान्यते नलः मनस्तद्धनतां प्राप्य ततो भावयति क्षणान् १९ प्राकाशप्रभमलालोक्तमालोक्तं नवद्विते मन
 स्नावदुणागतं रसतन्मात्रवेदने २० क्षणान्तेन त्वयां शैत्यं नलसं विततो भवेत् ततस्तादृशगुणागतं मनोभावयति क्षणान्
 स्वरूपं गंधवत्स्थूलं येनोदेष्यति मेदिनी अथेत्यभूततन्मात्रवेद्यितं तनुतां जहत् २१ वपुर्वह्नि कणाकारं स्फुरितं व्योमि
 मिधाता च अनलो हृषवीजरसाल्मकः २२ तावदुणागतं तावद्विदाकाशावापुतेजो भिर्गुणानंगुण उपचयस्तंगतं प्राप्तिं २० अ
 पां शैत्यं रसतन्मात्रं प्राप्य जलमिति संवेद्यत इति संवित्प्रतीत्यहं भवेदित्यर्थः तादृशानामुक्तप्रकाराणां चतुरांगिणं संधातभावं ग
 तं २१ उदेष्यतीति पूर्वजन्मकालमपेक्ष्य भविष्यत्वं विवक्षाणाहं भूततन्मात्रचेद्यते इदं पंचकं मिलिस

वा० टी

य २
५६

वसं स्थितं मितपः ३

अथ तत्कारणं चिंतनं तत्सुकला न्यागोपांगान्धर्मगणान्तरां अधर्मगणान्तरां ४५ अत एव तस्योत्तर
 काले सगोपि वेदोक्तक्रमेण वसु करो भूदित्याशयेन ह लीलेपति ४६ ४७ मनश्च एव सर्वस्त्विति यत्प्रतिज्ञानं त
 देवरीत्या समर्थितमित्युपसंहरति ह धिरिति ४८ हेरघुसुत रघुसंतते परिदृश्यमाना सर्गलक्ष्मीः कमलजरूपधरेण
 चेतसामनसैव त्वपरिकल्पनेन अतुलां सनु ह विलक्षणता दसदृशी स्थितिं नीतेत्यर्थः ४९ इति श्रीवा० तात्पर्य० शेषे स्थि
 चत्वारिंशत्तमः सर्गः ४० मनो रथादौ दृष्टत्वा मनः कार्ये न सत्त्वचित् आसत्तस्माज्जगद्रूपं सत्सदेवेति वर्णितं संयतं प
 रित्यक्तं भवसत्त्वं किंचिदेव संपन्नं यतो मनो विलसितं सर्वभासां स्थितं तदतिरेकेण भूम्भवेत्यर्थः १ कुतश्च प्रतिभास
 अपश्यत्स गच्छंदा निसमतीता न्यनेकशः अथ सत्त्वा रस कला न्सर्वा धर्मगण क्रमात् ४५ वसंतः कुसुमानीव
 वेदानादां सिंस्तान् लीलया कल्पयाभासचित्तसंकल्पजाः प्रजाः ४६ नानाचारसमाचारं गंधर्वनगरे यथा तासां
 सर्गपिवर्गोर्ध्वधर्म कामार्थसिद्धये ४७ अनंतानि विचित्राणि शास्त्राणि समकल्पयत् दृष्टिरेव भिन्नं रात्रि सगो
 प्ति स्थितिमागता ४८ विरंचिरूपान् मनसः पुष्पलक्ष्मीर्मधो रिव विविधविरचनेः क्रियाविलासैः कमलजरूप
 धरेण चेतसैव रघुसुतपरिकल्पनेन नीता स्थितिमनुलां जगती ह सर्गलक्ष्मीः ४९ स्थितिप्रकरणे संसा
 रावतारप्रतिपादनेोपदेशो नाम चत्वारिंशत्तमः सर्गः ४० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ जगत्संपन्नमेवेदं संपन्नं किंचिदेव न
 भूम्भवे च भासां त्रमनो विलसितं स्थितं १ न देशकालवेतेन ब्रह्मांडेनावृतो स्थितो मनागपि महारूपवता
 ष्याकाशरूपिणा २ एतत्संकल्पमान्नात्मत्वप्रदृष्टपरो गमे यत्र वे तत्र तच्छून्यं केवलं व्याप्तं स्थितं ३ वा १
 व्यतिरेकेण भूम्भवे तातस्येति तत्राह नेति यतः प्रतिभासदेसकालौ एतेन परिधिन्नेन ब्रह्मांडेन आवृतो न व्याप्तो अतीतानां तव
 हिः स्थितब्रह्मांडकोटि वामपित्रसरेणुनामा तपांतरिव प्रतिभासांतः स्फुरणदृशनात् किंबहुना महारूपवता परमहत्वेन प्र
 सिद्धेनाप्याकाशरूपिणा प्रथमभूतेन तस्य तौ न व्याप्तौ ज्यायानाकाशादिति श्रुतेः अप्रतिभासने आकाशज्यायस्त्वमानाभा

प्रतिभासांतः स्फुरणदृशनात् किंबहुना महारूपवता परमहत्वेन प्र
 सिद्धेनाप्याकाशरूपिणा प्रथमभूतेन तस्य तौ न व्याप्तौ ज्यायानाकाशादिति श्रुतेः अप्रतिभासने आकाशज्यायस्त्वमानाभा
 नान्तकाले प्रकृतमभूतस्य भावनस्यावृष्ट्या प्रतिभासांतः स्फुरणदृशनात् किंबहुना महारूपवता परमहत्वेन प्र

षड्विंशतिभार्थप्रसङ्गाभिर्मेलित्वादतीतनागत
दर्शनेनमात्रातदकूपसा ४४

कदाचित्पृथिवीस्थोतिरंचभूतसर्गात्प्राग्जाले कस्यमेवकार्षेयवानुवर्णमितिबत स्वार्थेपिञ्ज हखिवर्णकाननं वृत्तव्या
शोकस्तनांभुवमित्यर्थः कदाचित्प्राग्दोषप्रभूपयप्राकृतिस्त्वात्कलप्रभामंकमलकुड्मलं अन्यान्यन्यानिभुवनार्ण
वज्जनादिरूपाणानेकानिसंस्थानानिकल्पयत्विद्यादिरूपेणस्वयमेवपालयति ३५ तस्यप्रथमकल्पमारभ्यप्रतिदिनं
संप्रोत्थितस्यस्वदेहकल्पनाक्रमदर्शयति तत्रेत्यादिना सर्वेषां व्रत्तां डानांतदभिमानितदभिमानिवा स्रणां च कालान
वद्विन्नव्रत्तपददेवाविर्भावानदृशानपौर्वापर्यमस्तीति प्राच्यम्पमेवेत्यभिप्रेत्येदंप्रथमत्वेनेत्युच्यते ३६ यदावतीर्ण
कदाचित्काननंकार्षेयकालं कमलकुड्मलं अन्यान्यन्यान्नेकानिप्रतिजन्मावधिप्रभुः ३५ कल्पयन्पालयत्ये
वनानारूपाणिहेलया तत्रेदंप्रथमत्वेनपदेषः व्रत्ताणः पदात् ३६ अवतीर्णस्तदाज्ञानात्तैवसुखमस्मृतं ॥
गर्भमिद्राव्यपगंभवपुः पश्यतिभास्वरं ३७ प्राणापानप्रवाहाद्यद्रव्यैर्विविनिर्मितं रोमकोरिभिराकीर्णं द्वा
विंशदृशानान्वितं ३८ त्रिस्थूणांपंचदेवत्यमधश्चरणांलंछितं पंचभागंनवद्वारंत्यग्लेपमस्मृणांगकं ३९
युक्तमंगुलिविंशत्यानखविंशतिलंछितं द्विवाहुद्विस्रनंद्वत्तंवहदिभुजमेवच ४० नीडंचित्तविहंगस्यनी
डंमन्मथभोगिनः तस्यापिशान्चानिलयंजीवकोसरिसंदरं ४१ अभिमानगजालानभानसांभोजशोभि
तं अथालोच्यवपुर्वसाकांतमात्मीयमुत्तमं ४२ चितंयामासभगवांचिकालामलदर्शिनः अस्मिनाकाश
कुहरेतत्तमधुपलंछिते ४३ अदृष्टपारपथ्यतिप्रथमंकिमभूदिति इतिचितंततवान्ब्रह्मासघोजातोमला
स्तदाप्रभृतिव्रत्तांडगर्भविद्युकुक्षीगर्भवासुखं सो सुप्तसुखोपलक्षितंमस्मृतं प्राक्तनबास्तवरूपस्पदेहव्यव
हारादेश्चास्मृणांरूपंसुपुप्तमभूदितिशेषः ३७ द्वयैः पंचभूतत्वद्विभागैः ३८ साक्षिपृष्ठाभि त्रिस्थूणां पंच
भिः प्राणैः पंचदेवत्यं पाणी पादशिरोवक्षः कुक्षीणांपंचभागं ३८ इदया कदाचिद्वहतिभुजमपि ४० ४१ ४२
मधुपदेनतत्सदृशप्रभामलतालक्षतेतथा लंछिते ४३ प्रथमं

षड्विंशतिभार्थप्रसङ्गाभिर्मेलित्वादतीतनागत
दर्शनेनमात्रातदकूपसा ४४

वा० दी०
स्थि०
६७

ने१

८८ पु० ५५ ५५ ५५

तनुखंडेनाल्पीकृतं नह्यखंडेखंडनमंतरेणापरिच्छेदप्रसक्तिः नचखंडं वासंभवतीत्यर्थः १५ बहोभविोभूमातयाभूतं अपरिच्छि
न्नमिति यावत् स्वकापादुत्थं मुंजैषीकावत् पृथक्कृतमपश्यन् अमहतापरिच्छिन्नात्मदर्शनेन किं मुह्यसि १६ तापान्मस
दूरात् निश्चयात्संकल्पात् १७ आकाशराशयोदृश्याकारसमूहा १८ १९ नासदिवसत्यमिव २० अन्यतायाः भेदस्पचतुर्भिः किंच
नैः प्रमाणप्रकारस्वरूपाधाराणां निषेधः सा अन्यता २१ उपचयावधिगिरिः अपचयावधिः स्थारागुस्ताभ्यां सेवेति दोत्तरालि
कपरिच्छेदाडंबरविभ्रमा अप्युपलक्ष्यते २२ प्रभक्तस्पविचारहीनस्य पुंसः सकामतस्मात्प्रभक्तं इदं जगत् प्रपंचे स्वर्गनरकतीर्थगादि

नवद्विमेति नोहासंयन्न किंचित्कदाचन किंवा तनुभवेत्तत्र कस्य काना मखंडना १५ भूभूतं स्वकायोत्थमपश्यन् निपुणं दृष्ट्वा
राघवामहतात्वांतः किं मज्जस्व मुह्यसि १६ भृगुत्वात्प्रायश्चातापान् मनसो निश्चयान्नया अतस्तद्वदृश्यते सर्वे ब्रह्मादयोऽप्यमी
१७ किंचंद्रविभ्रमप्रख्याः मनोरथवदुत्थिता मिथ्याज्ञानयनाः सर्वजगत्प्राकारराशयः १८ यथा नौयाविनो मिथ्यास्था
गुत्थं दमिति सत्त्वा असत्त्वैवोत्थिता नित्यमाकाराणां परंपरा १९ इदं जगत्प्रदं विद्विमाया रचितपंजरं मनोमनन
निर्माणं न सन्नासदिवस्थितं २० ब्रह्मैवेदं जगत्सर्वमन्यतायास्ततंकुतः प्रसंगः कीदृशः कोसौ कवासापतिष्ठति अयं
गिरिरथं स्थारागुदित्पारं डंबरविभ्रमः मनसोभावनादाढ्यात्सत्त्वनिवर्तयते २२ प्रपंचपतनारंभं प्रभक्तस्प इदं जग
त् सकामतस्मात्प्रभक्तं तत्त्वान्पद्रामभावय २३ यथा स्वप्नो महारंभो भ्रांतिरेव भवस्तुतः दीर्घत्वप्रसक्त्येवेदं विद्विचित्तो
पपादितं २४ दृश्यमानमहाभोगं गृह्यमाणमवस्तुकं कोशमाशाभुजंगानां संसमाडंबरं त्यज २५ असदेतदिति ज्ञा त्वा
मात्रभावं विवेशय अनुधावति न प्राज्ञो विज्ञाय भृगुत्वात् २६ स्वसंकल्पात्स्वरूपाढ्या मनोरथमयाश्रितं यो नुगच्छ

त्मा १ तिमूढोदुःखस्यैव सभाजनं २७

जन्मसुपतनं मारंभत इति प्रपंचपतनारंभे भवतीति शेषः अतस्त्वं विवेकेन जगत्पत्का अन्य तन्निष्पंचमात्मानं भावयेत्स्यर्थः २३
२४ दृश्यमानावस्य महाभोगं बहुविस्तीर्णं रिमणीयमिव ते पुकतिपयानां भवग्रहीतुं शक्यत्वाद्गृहीतेषु पिकदाचित्कस्यचिदेवोपभो
गात्तदुत्तरं नराणां वक्ष्यामि अवस्तुकं तु ह्यं भुक्तेषु पूर्वदृष्टेषु च तस्मा विषो

विषयेषु १

किं वा तनुभवेत्तत्र कस्य काना मखंडना भुजंगानां संसमाडंबरं त्यज २५ असदेतदिति ज्ञा त्वा
यं तनुधावनेन नराणां
विषयेषु १

ति

६७

अतएवेदं गंधर्वनगरचित्रवदिति प्रागुक्तमित्याह अभितीति ४ किंच भनसः स्मृतिमात्रहेतुत्वात् इदं चितमिदं स्मृतिनु ल्पमि
 तिनस्वकाले च रूपं स्यादित्याह मनसेति एतत्तमनः ५ कुड्यादिजगतः सतः एष कृत्यदर्शयितुमशक्यत्वादपि सद्यतिरेके
 ण सत्वमित्याह आभासेति ६ यथा स्वात्मनः स्वयं कोश इव प्रकल्पितं तथैव तत्स्य वासनार्थं स्थित्यर्थं मिदं शरीरं कृमि
 कोशप्रकारेण नीडभूतं प्रकल्पितमित्यर्थः ७ चेतसः संकल्पमात्रेण सद्रचनाप्राप्तिसक्तिप्रसिद्धेरप्युक्तार्थेऽपि पत्तिरि
 त्याह न तदिति यदिति सामान्येन पुंसकं अंवरमर्थं मूल्यसंकल्पसंकल्परूपं यन्न करोति प्राप्नोति चेत्तन्वयः दुर्गद्विरायं ८
 याभिः शक्तिभिर्मनोगुहाः अंतर्नात्प्रियं ते ताः शक्तयो देवजगदीश्वरे पिकानामसंभवतीत्यन्वयः ९ यदि स देवजगदसद्गल
 अभितिरागरचनमपि ह्यमसन्मयं अकृतं कृतमेवैतच्छोभिचित्रं विचित्रकं ४ मनसा कल्पितं सर्वं देहादिभुव
 नत्रयं संस्मृतौ कारणं चैतच्चक्षुरालोकने यथा ५ आभासमात्रं हि जगद्गुहावटपटभ्रमैः आवर्तनेन सद्रूपा एष कु
 ट्यादयः स्थिताः ६ मनसेदं शरीरं हि वासनार्थं प्रकल्पितं कृमिकोशप्रकारेण स्वात्मकोश इव स्वयं ७
 न तदस्ति च यन्नामचेतः संकल्पमंवरं न करोति न चाप्नोति दुर्गमिष्यति दुष्करं ८ सर्वशक्तिधरे देवैकानामननुशक्ति
 यः न संभवत्याश्रित्यंते याभिरेतर्भनोगुहाः सत्तासत्ते पदार्थानां सर्वेषां सर्वदैव हि महाबाहो संभवतः सर्वशक्तो विभो स
 ति ९ यस्य भावनया प्राप्तं मनसे वात्मजं वपुः तस्मात्तत्कलनां राम सर्वशक्तियुता विदुः १० त्वसंकल्पकृताः सर्वदेवा
 सुरनरादयः त्वसंकल्पोपशमने शाश्वतस्त्वह दीपवान् ११ आकाशसदृशं सर्वकलनाभाजं जगत्पश्य महा
 बुद्धेः सदीर्घस्त्वप्रमुत्थितं १३ न जायते न म्रियते इह किंचित्कदाचन परमाद्येन सभूतेभिष्या सर्वं तु विद्यते १५
 सो देवस्य त्वरं स्पृशं च तयोः सौदेवासंस्पर्शस्ति हि किंच जगत्किदाचित्के सत्तासत्ते तन्नाह सत्तासत्ते इति न कदाचित्के अपि तु सदा
 तने तयोः परस्परमिभवेन पण्ययिणावेशकल्पनमवाचित्यमया शक्तिकृतमिति भावः स यमेव श्रीसर्वशक्तिः स्वमनस्यैव
 प्रत्यक्षं दृश्यतामित्याह परपेति जगति विचित्रपदार्थशक्तयोऽपि सर्वशक्तिर्जनः कल्पनादेव त्याह तस्मादिति कल्पनाकल्पना

प्रतिबद्धं ११ अतएव न द्वादिशक्तिभिरपि मुक्तिं

वा० धी० स्थि० ६८ उत्पत्तिनिरासादेवद्व्यादिविकारः अपि निरस्ता एवेति तन्निर्गुणं ऋष्ययुक्ततेत्याह असदिति वायी अवधारणे ४२ द्रष्टृ प्राज्ञो हि हर्षः ९
स्यादिष्टमेव आया मेयनास्तीत्याह सर्वत्रेति ४२ एवं सर्वमानंदैकरूपेण पश्यतो हेयमपीनास्तीत्याह सर्वत्रेति ब्रह्मतत्त्वमयेत्यर्थमय
इपरिहरंतु ४३ तस्य पक्षे च ये विविनाशानहस्य पुत्र मित्रादेर्विनाशेन स्वभ्रांतिकल्पिते न दुःखितः ४४ इदानीमसत्सत्यक्षयोस्तु लपे उप
पत्तिदर्शयति आदाविति छात्राणां असद्वा इदमग्र प्रासीत् नैवेह किंच नाग्र प्रासीत् इत्यादि श्रुतिभिर्गणपवन भुवनादीनामाद्यंतयो
रसत्वं श्रूयते घटादेश्चाप्रत्यक्षमनुभूयते चिरंसकृच्च सत्वं प्रति व्यक्तिप्रसिद्धं तेन परस्परौ द्विति स्वरभावे सत्त्वासत्त्वेनैक वस्तुन्येकतरप्रहा
णमंतराणि निविशेते इत्यवश्यमेकतरस्मिन् प्रहांतव्ये आद्यंतयोश्चिरतरममत्वप्रसिद्धे वर्तमानदशाया मपि असत्त्वमेव सर्वव्यक्तीना
असद्वापि यदत्यंतं रद्धिः स्यात्तत्र कीदृशी वृद्धेरभावे दर्घस्य कः प्रसंगो महामते ४१ सर्वत्रासत्यभूतेस्मिन् अपंचैकांतकारि
ण्या संसारे किमुपादेयं प्राज्ञो यदभिवांछतु ४२ सर्वत्रासत्यभूतेस्मिन् ब्रह्मतत्त्वमये पि च किं स्यात्त्रिभुवने हेयं प्राज्ञाः परिहरंतु
यत् ४३ असत्सद्वा जगद्यस्य तेनासौ सुखदुःखयोः प्रागग्र एव मूर्खस्तु तद्विनाशेन दुःखितः ४४ यो अभिवांछत्यसद्राम
तस्यासन्नैव दुःश्रपते ४५ आदावन्ते च यत्सत्त्वं वर्तमाने स देवतत् यस्य सर्वसदे व स्यात्तस्य सन्नैव दृश्यते ४६

न केवलमनर्थप्राप्तिरेव किंतु र्थनाशोऽपि तस्या स्तीत्याहवत्त्विति न पश्यति परमपुरुषार्थोद्गृह्यति २८ २९ ३० गुणानां शब्दादीनां सं-
घातं देहादिसंभावयन् अहंममेत्यभिप्रत्यमाना जाग्रशीतं वह्निभावनया मनोरथकल्पितवद्भिनेति यावत् ३१ जलैर्जलं जडयोश्च भेदा-
द्वाडसंघातभूतदेहादि ३२ यदीदमेष्टिकसंकल्पवशादुदितं तर्हि रेष्टिकनिवृत्तिसंकल्पादेकतो न निवर्तते तत्राह लीयत इति तस्य
चित्तस्या निष्कृष्यारण्यमात्रेण एवं विधेः लोके भिद्येव दृश्यते गंधर्वनगरग्रहणं मनोरथकल्पिनागोपलक्षणां ३३ अतो ना-
शपनाशेऽस्य द्वौ वा शोकहर्षौ कार्यावित्याशयेनाह रामत्यादिना पुद्गलसमूहे ३४ ३५ कीडार्थेन पुत्रिकादिना वर्तनं पुत्रपश्वादिना

वस्तुन्यसतिलोकोऽयं यातकाग्रवस्तुनि यस्तु वस्तुपरित्यज्य यातवस्तुसनश्नपति २८ मनोव्यामोह एवेदं रज्ज्वामहिभयं पञ्चा-
जगत् २ भावनामात्रेवै चित्तं चिरमावर्तते २९ असदभ्युदिते भविर्जलांतं अद्रवच्चलैः कंच्यते वाल एवेहनतत्त्वज्ञो भवादृशः
३० यश्च गुणसंघातं भावयन् सुखमीहते प्रमाद्विसृज्यो जाड्यं वह्निभावनया स्वया असेदेवेदं भोगिदृश्यते जलपंज-
रं मनोमनननिर्माणं हृदयेन गमयन् ३१ इदं चित्ते हृदये देति लीयते तदनीहया मिथेव दृश्यते स्फीतं गंधर्वनगरं यथा
३२ रामनखे जगत्स्मिन्न किंचिदपि न पश्यति पुक्तेऽपि च जगत्स्मिन्न किंचिदपि पश्यते ३४ मनः प्रकल्पितमने हृदि वि-
स्तीर्णपित्रने वृद्धिं चोपगते ब्रह्म किं ब्रह्म कस्य किंचितं ३५ कीडार्थेन यथा देति वालानां हृदि वर्तनं प्रनसातदेवेदमुदे-
त्यविरितं जगत् ना किंचित्कस्य चिन्मिन्द्रजालजलयथा भ्रमेन धेतयेवास्मिन् संसारे विप्रैः स्थिते ३० यदसत्तदसत् तत्र
तस्याच्चेन्न किंचित्कस्य किंचित्ततं ततो हर्षविषादानां संसारेनामनास्यदं ३८ असदेव यदत्यंतं तस्मात्किं नाम न पश्यति नाशा-
भावे हि दुःखस्य कः प्रसंगो महामत ३९ सदेव वा यदत्यंतं तस्य किं नाम न पश्यति वसैवेदं जगत्सर्वं सुखदुःखे किं मुत्पिते ४०

वहसाभासकल्पनं यथा नाशोऽप्यतेति शेषः ३६ ३७ यदि असदलीकं तत्र असद्विद्यमानमेव चेत्स्यात्कस्य किंचित्ततं किंचि-
दिति शेषः इवार्थे जानकारः अतः संसारे हर्षविषादानां भास्यदं न किंचिन्नामिदमन्यः ३८ इत्थं नाशाभ्युपगमेन शोकानहता
मुक्तावस्तुतो नाश एव कस्य चिन्नास्तीति तां माह असदेवेति यद्यतो सदेव तस्मात्ततः ३९ अथ सदेव नाशासंभवमुपपादय-
तिसदेव तिसुखदुःखे किंचिन्मिन्न मुत्पिते नोत्पिते एव तस्यार्थः ४०

संसारसंभ्रमेष्टस्मिन्नुन्नात्मन्याततापिनि तथाविहरसंयुजोयप्यानायासिम्भूतां ६ संसारडंबरस्यास्यप्रपंचरहितेक्रमे १२ नदी

ना० टी०
स्थि०
८६

विहरन्नपिसंसारैर्येगुरोर्ननिमज्जातितेरात्रायन्नकीर्त्यतेजीबन्मुक्तेषुयेस्थिताः त असर्ववस्तुधनास्ययानखोपेक्षणागतावांछनलक्ष-
णोप्रथममुपदिदिक्षुः पूर्वप्रस्तावस्यतदुपयोगं दर्शयितुमाह रम्पे इत्यादिना रम्पे इति पदसंस्कारपक्षे एकवचनं वचनसर्वनामेत्यनुशासना-
देकवचनं ग्राह्येति भयान्नपि १ क्रमणं क्रमप्रसरः २ धनेदारादौ च समृद्धे स तीति शेषः आनन्दः नलकीडादिस्वरवाधिव्येकिं ३ तद्
द्वौ संसाररोगवृद्धिः संभावनादुःखमेवं कर्तुमुचितं न हर्ष इत्याह धनेति अधिकतां अभिवृद्धिं आगतेः ५ नष्टेन श्वरस्वभावे पाराविलो-
किनः नश्वरतामरकहेतुत्वाद्युदकवदुक्ततादर्शनिः ६ पदर्थमयं प्रस्तावलां दर्शयति अत इति उपाहृत उपयुञ्च प्राप्तेऽप्येवार्थप्राप्त-
त्वान्नविधेयोगुणः ७ गुणांतरमाह अनागतानामिति ८ अप्रमादलक्षणं गुणांतरमुपदिशति संसारेति संसारे संभ्रमयतीति संसा-

श्रीविशिष्यः २ रम्पे धनेषु दारादौ शोकस्यावसरोहिकः इन्द्रजाले क्षणाद्वेनवेकापरिवेदना १ गंधर्वनगरस्यार्थे दूषिते भू-
षिते तथा अविद्यांशे सुतादौ वाकः क्रमसुखदुःखयोः २ रम्पे धनेषु दारादौ हर्षस्यावसरोहिकः वृद्ध्यां भगवत्सायां किमा-
नंदे जलार्थिना ३ धनदारेषु वृद्धेषु दुःखं युक्तं तु वयः वृद्ध्यां मोहमायायां कः समाश्वासवानिह ४ धैरेव जायते रागो मू-
र्खस्याधिकतां गतेः तैरेव भोगैः प्राप्तस्य विराग उपजायते ५ नष्टे धनेषु दारादौ हर्षस्यावसरोहिकः पराविलोकिनस्त्वैते-
र्विरागं याति राघवः ६ अतो राघवतत्त्वज्ञो व्यवहारेषु संसृतेः नष्टं नष्टमुपेक्ष्य प्राप्तं प्राप्तमुपाहर ७ अनागतानां भोगा-
नामवांछनमकृत्तिमं आगतानां च संभोग इति पंडितलक्षणां सम्यग्ज्ञानुपशंति ये हतास्ते कबुद्धयः १० ना १

रसंभ्रमः कामलक्ष्मिदोहन्नात्मनि जिघांसया प्रसन्ने आततेन विषयशब्दादिना हंतुं आयेत उपगच्छतीत्याततायी प्राप्नुस्तस्मिन् तदुक्तं उ-
द्यतासिं विषाग्निं च प्रापोद्यतकरं तथा अथर्वरोगं हंतारं पिशुनं राजसप्रसु भायीति क्रमिणां चैव विद्यात्स प्राप्ततापि न इति संप्रबुद्धः प्रबोधो-
अमत्तः ६ प्रपंचरहिते क्रम इति क्रमः पुरमं पदेतस्मिन् सम्यक् ज्ञानपि ये प्रमादादस्य संसाराडंबरस्य वचनानुपशंति ते कबुद्धयः प्रमादेन ह-
ता इत्यर्थः अथवा प्रपंचरहिते ब्रह्मरूपी विवेकवेराग प्रबोधाप्रमादादे गुणाजै न क्रमेण सम्यक्तास्तेऽस्य संसाराडंबरस्य कर्मणारवशेष-
त्वविवक्षया षष्ठी इमं संसाराडंबरं नानुपशंति ये तु कबुद्धयः उक्तगुणहीनास्ते हता इत्यर्थः १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देशकालपरिच्छिन्नसत्ताकल्पनं पक्षद्वयवहिष्कृतं सर्वश्रुतिपुक्तिविरुद्धं मूलसहस्रैरंधपरंपरयापयिकल्पितं सर्वनिर्घका
रीतिवालिशानां तेषामेवोचितं न तवत्याशयेनाह - असत्यभूतमित्यादिना ४१ वस्तुनिर्गतेः - अर्थशून्यैः प्रयोजनैः ४८ माभवः
माभूः लुग्विषये वत्ययेन लङ् ४६ इदानीं दर्शितयोः सदसत्पक्षयोः द्वारभेदेनैकप्रयोजनावसाने फलतः समुच्चयं दर्शयन्नु
पसंहरति - असदिति प्रापाम्भूदेषां त्वेन कल्पितेनाहंकारेण समेतं सहितमिदमखिलं जगदसदेवेति मत्वा श्रुतिगुरुपुक्तिस्था
नुभवेनैव धार्यपुत्रमित्रधनादिनाशे विषादिताशोकः विषमिव परिणामदुःखदान्विषयान्तुं भोक्तुं शालिमस्येति विषादीरा
गीतद्रावो विषादितारागश्रमास्तुतया च शोकरागादि निरासधारा एकात्म्यदर्शने प्रपञ्चासत्त्ववाद उपयुज्यत इति भावः एव ॥८॥

असत्यभूतं तोयांतश्चंद्रो यो भवलादिकं बाला एवाभिवांछंति मनो मोहाय नोत्तमाः ४१ बालो हि वितता कोरे वस्तुनिर्गतेः प्रयो
जनेः संतोषमेत्यनं तापदुःखाय न सुखाय नु ४८ तस्मात्मात्वं भवो बालो रात्रा जीवलोचनः - अविनाशमिहा लोका नित्य
प्राश्रयसुस्थिरं ४६ असदिदमखिलं मया समेतं त्विति विगणय विषादितास्तुभाते सद्विहसि सकलं मया समेतं त्विति
च बिलोक्तविषादितास्तुभाते ५० श्रीवाल्मीकिः ० इत्युक्तवन्नयमुनो दिवसो जगाम सायंतनाय विधये तमि तो जगाम
स्मातुं सभाकृतनमस्करणा जगाम श्रुतामाक्षोपरविकेदे प्रसहा जगाम ५१ दिवसः नवमः ६ इत्यार्षे महाराभायणोद्य
विंशसहस्रां संहितायां मोक्षोपायेषु स्थितिप्रकरणे पञ्चाभूता र्थयोगी पदेशेनाम पंचचत्वारिंशत्तमः सर्गः ४५ ॥

प्रन्यायेनासत्त्वादप्रस्तावेन निस्तत्त्वमेव जगदिति न भं त्वं किंतु सकलं सदेव सत्त्वस्याप्रसिद्धो तत्प्रतिक्षेपकस्यासत्त्वस्याप्रसिद्धेः
प्रसिद्धो च तत्प्रतिक्षेपकत्वा देवासत्त्वस्याप्रसिद्धेः एवं सर्वत्र सत्त्वया प्रतिसत्त्वमक्षिप्तं निरास्य देन कचित्कस्यचित् परिच्छेदाय भवतीत्य
परिच्छिन्नसदेकस्येति सिद्धे घटपटादिपरिच्छेदकाकारस्य पृथगनवशेषात्मयाशाधित त्विन्मात्रेकरसेन प्रतीचा अखंडेव
न समेतं सदेव भूमाख्यं महमिति विलोक्त्यात्मप्रतिव्यस्यत तव विषादिता पुनः संसारिकजन्ममरणादिविषादावोत्तिमास्तुका
लत्रयेपिन संभावितेत्यर्थः ५० ५१ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे पंचचत्वारिंशः सर्गः ४५

वा० दी० तस्यां जीवन्मुक्तौ वासनाभ्युत्थितस्य निष्कर्ष एव मुख्यं साधनमित्याह उच्चैः पदारेति उदारं विवेकवैराग्योत्कृष्टं चेतोमनः २१ वृत्ति-
 स्थि० तां निमग्नाः २२ कीदृशी सा प्रज्ञा नोक्ता दृश्यति सूरधारेति विवेकवैराग्यादीति दृष्टा कृतयेत्यर्थः धीश्याद्वंदसहन
 धैर्यवत्या २३ २४ सभाः स्वपदवचकाः २५ पारं ब्रह्मत्वं आचारजगतत्वं तद्विदः २६ ननु विदुषामपि क्वचित्कार्पण्यं स्यात् तन्नेत्याह
 प्रभावस्येति प्रभावः विद्यातयः पराक्रमचतुर्कथः गुणादास्यकुलश्रीलादयः श्रियः संपदः एतेषां हि विषये लोके कार्पण्यं प्रसिद्धं तत्त्वद-
 र्शिनः प्रभावादीनां मिथ्यात्वादप्रसूयार्थतादर्शिनः २७ सुश्रूण्ये सर्वनाशेऽपि देशो घाने सर्वकामसमृद्धिर्न दनादावपि न संगिनो नाशक्ताः नि-
 उच्चैः पदाय परया प्रज्ञया वासना गणान् प्रव्यादुंधमिवोदारं चेतो राम पृथक्कुरु २१ संसारां बुनिधावस्मिन्वासनां वुपदिशुते ये
 प्रज्ञानावशास्तु स्ते तीर्णं बुद्धिताः परैः २२ सूरधाराप्रमितया धिया परमधीरया प्रविर्ण्यात्मनस्तत्वं ततः स्वपदमाविश २३ य-
 च्यातत्त्वविदः प्रज्ञाज्ञानवृंहितचेतसः विहरंतितयाराम विहर्तव्यं न भूषवत् २४ जीवन्मुक्तामहात्मानो नित्यं तृष्णामहा-
 धियः आचारैरनुगंतव्या न भोगकृपणः शमः २५ न त्यजंति न बाहंति व्यवहारं जगद्गतं सर्वमेवानुवर्तन्ति परावारविदो ज-
 नाः २६ प्र भावस्याभिमानस्य गुणानां पयसः श्रियः न क्वचित्कृपणाले कैमहांतस्तत्त्वदर्शिनः २७ सुश्रूण्येऽपि न विचिंत्ये दे-
 वो घानेन संगिनः नियतिं च न मुच्यंति महंतो भास्करा इव २८ विगते ह्यायथा प्राप्नुव्यवहारानुवर्तितः विचरंतिसमुन्नद्धाः
 स्वस्थो देहस्थोऽपि स्थिताः २९ त्वमपि प्राप्नुवान्नाम विवेकमिममाततं प्रज्ञाबलेन चानेन ज्ञाने स्वस्थोऽसि सुंदर ३० स्पष्टा दृ-
 ष्टिमवश्यं निर्मायोगतमत्सरः विदाहस्मिन्नुवः पाठे परांसिद्धिप्रवाण्यसि ३१ स्वस्थः सर्वहितत्यागी दूरालोकनवाहनः
 परांशतिलतामंतरादाय विहरानघ ३२ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्थं गिरां विमलया विमलाशयस्परामेमुनेः सपदि नृषु इ-
 वावभासे ज्ञानामृतमधुरैरणविराजितातः पूर्यः शशांक इव शीतलतां जगाम ३३ स्थिति० प्ररो० षट्चत्वारिंशः सर्गः
 यतिं शास्त्रमर्यादां भास्करपद्मे सुश्रूण्ये आकाशे नियतिं स्वामर्यादां २८ समुन्नद्धा विज्ञानसारपरिप्लुतमनः प्रग्रहवान्नर इत्यादिश्रुत्युक्तं
 साधनसन्नद्धाः २९ अपि तर्हि ते गुणाः संति न वेति संदेहकातरं राममास्वालयति त्वमपीति ३० ३१ दूराः प्रालोकनवासनाविषयकौतुकद-

सतनोर्बुत्पानेदेहभानवतः अतनोः सप्रधिनातदेहेतस्मा
पि अर्थवशात् अनायासनेतियावत् २०

दृश्यदर्शनारतिलक्षणमपरंगुणमुपदिशति पयेति चित्तरंजनैतवासना धानस्वरूपप्रच्यावननरकाघनर्पहेतुत्वमिच्छा
त्वानामन्यतमोपयादिकथापयाकथाचिद्युक्तागतानिवृत्ता आस्थापरमार्थमिनिविष्टाविमलाविषयाभतिर्नपरिमडातिमो
हाद्यो ११ एवंवाह्यार्थमिनिवेशात्पागोपिगुणइत्याशयेनाह पस्पेति असदिदमितिनिश्रयेनेतिशेषः आस्थाअमिनिवे
शः १२ एकात्मदर्शनमपिगुणइत्याह अहमिति अनास्थापरित्यागोपयाप्रप्तानुवर्तनं १३ उक्तमेवविवरणोतिशुद्धमिति स
दसतोर्व्यक्ताव्यक्तयोर्मध्ये अनुगतं शुद्धं सत्तामात्रं पदं तदेव प्रत्यगात्मेत्यलं १४ उपरतिसंतोषनिकेतनत्वा संगतगुणानु
पदिशति अत्यंतं १५ कथं नीरागः स्यात्कथं वा असंगस्तत्राह यस्येति १६ बाधितानुवृत्तिमात्रत्वेनामुख्यत्वाद्गौणं तद्वैद्वि
यथाकथाचिदुत्तरेव दृष्टाद्यस्यगतारतिः परिमडातितस्यास्यानक्तचिदिमलामतिः ११ यस्यासदिदमित्यास्यानि
वृत्तासर्ववस्तुषु क्रीडीकरोतिसर्वज्ञं नाविद्यातमवास्तवी १२ अहंजगच्चेकमिदं सर्वमैवेति यस्य धीः आस्थानास्येयप
रित्यज्जसंस्थितासनमज्जति १३ शुद्धं सदसतोर्मध्ये पदं बुधावलंब्य च सवाद्याभ्यंतरं दृष्टं पारहाणविमुंचसः १४
अत्यंतविरतः स्वस्थः सर्ववासविवर्जितः व्योमवतिष्ठतीरागी रामकार्यपरोपिसन् १५ यस्मिन् निष्कानवानिच्छन्नास्यकर्म
लोतिष्ठतः न तस्य लिप्यते प्रज्ञापप्रपन्नमिवांबुभिः १६ दर्शनस्पृशनादीनिमाकरोतु करोतु च तवेन्द्रियमनोगौणं त्वम
निच्छेभवात्मवान् १७ ममेदमिति सद्गतमिन्द्रियार्थं भवात्मनः मानिमडात्वमग्नः सत्माकरोतु करोतु वा १८ यदा ते
नेन्द्रियार्थं श्रीः स्वदत्ते हृदि राघव तदा विज्ञातविज्ञातः समुत्तीर्णमवाण्विः १९ आस्वादितेन्द्रियार्थस्य सतनोरतनो
रपि अनिच्छतोपि संपन्ना मुक्तिरर्थवशात् २०
यसहितं मनः दर्शनादीनि करोतु वा १७ इन्द्रियार्थं भमतात्मा गलक्षणांगुणमुपदिशन्ननास्थां मुपपादयति ममेति प्रमग्नः
सन्निति पुंस्त्वं हं दसं त्वमजः सन्निति पठेतु त्वमनः मानिज्जयेत्यर्थः १८ त्वस्य जीवन्मुक्ता प्राप्तिप्रत्यये लिंगमाह यदेति न स्वदेते
अनर्पहेतुत्वाप्रतिसंधानेपि स्वतएव नरोचते १९ आसनास्वादितेति छेदः आसमंतात् देहलौकिकाः पारलौकिकाः प्रअसो

इति यथार्थविषयपुस्तकः इति यथार्थविषयपुस्तकः इति यथार्थविषयपुस्तकः

वा०टी०
स्थि०
१०१

विभक्तिरिदोभावेनतपराः १८ २८ ११

शार्मः रुद्रपूर्वाः पद्मजा देवप्रथमजा दुद्रवोयासांताः वैष्णवो विष्णुपूर्वाः तथा चोक्तं पुनारणे तपसा तोषयित्वे शंभुया विष्णुमहे
श्वराः परस्परस्माज्जायन्ते परस्परजयेष्वेण इति मुनिनिर्मिता इत्यन्तर्द्वयमभिप्रायं ब्रह्मादीनामाविभविस्थानात्यनियता
नीत्याह कदाचिदिति पादोक्तं पद्मजः सलिलोद्भवः अपवाख्यः अंशोद्भवः प्रसिद्धः अंवरदिति तथा च आकाशप्रभवा
ब्रह्मेति सर्पवन्सादिप्रस्तावे पूर्वराभायणे उक्तं ६ एवमकीदृश्याधिकादिष्वप्यनियम इत्याह कलिंगिदिति अक्षर एव सर्वदे

कदाचित्सूष्यः शार्ङ्गः कदाचित्पयजोद्भवाः कदाचिदपि वैष्णवः कदाचित्सुनिनिर्मिताः ८ कदाचित्पयजो
ब्रह्मा कदाचित्सालिलोद्भवः अंडोद्भवः कदाचित्कु कदाचिज्जायते तत्रात् ९ कस्मिंश्चिरं दे-अलोकेः कस्मिंश्चिदपि
वासवः कस्मिंश्चिदसुंदरीकाक्षः कस्मिंश्चिन्मूर्तुर्बहि १० कस्यांचिद्भूतिभूतस्यैनीरंध्रतत्संकटात् कस्यांचिन्नरनी
रंध्रा कस्यांचिद्भूयरावता ११ भूभस्मन्मयी काश्चित्काचिदासीद्भूयन्मयी आसीद्भूममयी काश्चित्काचिन्नाममयी
तथा १२ इहैव काचिच्चित्राणि जगंत्यन्ता न्यथान्यथा अन्यानेकैकलोकानि निर्महांतपिकानि चित् १३ अजंतानि
जगंत्यामिन्ब्रह्मतत्त्वमहांवरे अंभोधिबीचिजलवनिमज्जांतुद्भवंतित् १४ यथातरगाजलधौमगतस्मामरौपया
कुसुमानियथाभूतेतथाविश्वशिष्यः परे १५ भानोर्गुणयितुं शक्नुवाराश्मिषुन्नसरेणवः आलोलवपुषो ब्रह्मतत्त्वेन
जगतांगणाः यथाभशकजालानिवर्षादिस्त्राकुलानितु उत्पत्तोत्पत्त्यनशंपतितप्येमालोकसूष्यः १७ नचविज्ञाय
तेकस्मात्कालात्प्रभृतिचागताः नित्यागमायापपरायताः सर्गपरंपराः अनादिमयोतिरंतप्रस्फुरंतितरंगवत् पूर्वात्पूर्वं

वताधिकारेष्विति एवकारं वलाह्यंते हि शब्दस्तस्यैवान्त्रापि देवतांतरमावकल्पनानान्यस्येति धोतनार्थः २० नीरंध्रतरुसं
 टाप्रथममिति सर्वत्र शेषः ११ प्राच्ये मयट् १२ इहास्मिन्त्रस्तांडे एव कानि कियंति त्रिचान्माश्रयाणि अथ अन्त्यापि जगंति ब्रह्मांडा
 नि अन्त्या अन्त्येव ह्यश्रयाणीत्यर्थः एकैक एव सूर्यादिवलोकः आलोकः प्रकाशात्मापेषु निर्महांसि निष्प्रकाशानि १३ निम
 ज्जितिलीयंते १४ १५ आलोलवपुषः चंचलाः १६ १७ तेषां सर्गाणां प्र

किलाभवेत्सतः पूर्वतः पृथग्व्युत्पत्त्या
 बाह्यानां हि लामाहन्वेत्प्रादिना नित्यमेव आगमापायावा

अतीताभाविनः संतो ब्रह्मब्रह्मांडकोटयः देवाद्याश्चैवैतानि पदानि यतः क्रमाः आश्वत्तः अपनीतभागाध्वत्सुम्र
मः पुरस्तरच १ उदाराण्युत्तमभूर्यथा प्रादनिवर्णपदवाक्यप्रकरणमैदैव्यक्ता निपेशलानि विचित्रकथासुक्तिसंदर्भ
चतुराणि उदितानि आत्मतत्त्वप्रकाशकत्वेन हृदयपत्रविकाशकत्वेन च तूर्पादिवदुज्जतानि २ एवं प्रशंसया गुरुमुत्सा
ह्यप्रासंगिकब्रह्मादिदेवैश्च वर्णितत्वं जिज्ञासुः पृच्छते जात्या इति राजससात्विकप्राजात्याः जीवजातेः कथानावसरे भवता

श्रीराम उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञे देवांग पारंग आश्वत्त इव तिष्ठामि शुद्धाभिर्भवदुक्तिभिः १ उदाराणि वि
विक्रानिपेशलान्युदितानि च श्रोतुं तृप्तिं न गच्छामि वचांसि वदतस्तव २ जात्याः राजससात्विक्याः कथ्यनी
वसरांतरे उत्पत्तिर्भवता प्रोक्ता शास्त्रैकमलजन्मनः ३ श्रीवशिष्ठ उवाच बहूनि ब्रह्मलक्षणाणि शंकरेन्द्रशता
नि च नारायणसहस्राणिसमतीतानि राघव ४ अन्येषु च विचित्रेषु ब्रह्मांडेषु च भूरिशः नानाचारविहारा
णि विहरंतिसहस्रशः ५ तुल्यकालमनंतेषु कालांतरभवेषु च जगत्सु सोऽहं विष्णोति बहून्पुन्यनिभूरिशः ॥
तेषामज्ञाद्वादीनां ब्रह्मांडेषु दिवौकसां उत्पत्तयो महाबाहो विचित्राभ्युत्थिता इव ७ ॥ ॥

शास्त्रैः नानाविधस्य विप्रतिपादकश्रुतिपुराणादिप्रमाणैः कमलजन्मनः उत्पत्तिर्यो प्रोक्ता प्रसुतातां स्फुटं वर्णयेति शेषः ३ ॥
बहू नीत्यस्य सर्वत्र संबन्धाच्छ्रुतसहस्रपदान्यप्यनंतपराणि ४ अन्येषु ब्रह्मांडेषु चादस्मिन्नपि नानाचारविहाराणिसरासरा
दिशरीराणीति शेषः ५ ६ विचित्रे इन्द्रजाले अभ्युत्थिता इव ७ ॥ श्री ॥ श्री ॥ १० श्री ॥ ॥

पानव्यतिरेकास्तद्

二

二

2

संक्षिप्तं रंगाणां भण्डारीत्या २० सहस्राः सहस्रशः नाडिकांघटिकाः २१ सर्वेषां वृत्तां डा नं ह्री लोपाख्या नोक्तः दीप्ति हृदया काशस्थे
वृत्त एव कल्पनमित्याह अन्गा इति अन्त्या वृत्तां डु पंक्तयः संप्रति इदानीमपि अन्त्या वृत्तोपलक्षि स्थानत्वाद् वृत्तपरस्परशरीरस्यपति
हृदयपुंडरीकदेशे स्थितो वेतते अत्यंत विस्तीर्णो वृत्त एव पदे वृत्त एव वर्तमान शरीरकाः परिवर्तमान भूतयः सत्यं विद्यते अस्मिन्
द्यानाष्ट्रिवी अतरेव समाहिते इति श्रुतेरिति भावः २२ वृत्तपरस्परलक्षित हृदया काशस्थियः शोभाभूताः ब्राह्म्यः वृत्तनिर्मिताः वृ
त्तां डु पंक्तयः यथा गिरः ध्वनिभेदाः आकाशो भूत्वानपतित द्रवत् २३ दृष्टान्तं तरोक्तार्थसुक्तमेवाह वृत्त एव इति २४ यानतत्त्व

भूत्वाभूत्वाप्रलीयन्तेससुरासुरमानवाः सरित्तरंगभोगैष्वसमस्ताभूतजातयः २० यथेदमिदं वैदिचंत्याव्रह्मांडुपंतयः ॥

यासहस्राः पदिनीणां नाडिकावत्सरेष्विव २१ अस्यांसं प्रति विद्यंते वर्तमानशरीरकाः प्रांतैर्वत्सपुरस्यास्य वितते वत्सराः

पदे २२ ब्रह्माण्डाभविष्यतिब्राह्मणपुराणः पुनस्तथाविनश्यतिभूत्वाभूत्वायथागिरः ब्रह्माण्डाभविष्यति

स्थिताः सर्गपदेषाः घटा इव भूदराणां वं कुरेपल्लवा इव २५ यावद्भूतचिदाकाशे तथा विभुवनप्रियः स्फोराकारविका

राठ्याः प्रेत्यमाणान किंचन २५ उन्मज्जन्तानि मज्जन्तौ मसत्यानाप्यस्य चिह्नयः जडा रगावितत्त्वत्यस्ता एव खलता इव २६ त

रंगसमर्पधर्मिणो दृष्टनक्षत्रशरीरकाः सर्वासां सधिराशीनां चित्राकारविशेषाः २३ चित्राकारवकाराग्रचित्ररत्नाहिसंख्यः
२४ नक्षत्रविषये रागसत्त्विलालितदृष्टयः २५ आयातिसंख्ययो देवा जलदादिनक्षत्रयः २६

व्यतिरिक्तानसर्वेषां सप्रज्ञाः सखिदृष्यः ॥ २८ ॥ तत्त्वज्ञविषयश्रमसत्त्वलाः द्विदृष्यः ॥ आपातसर्वभावाद्वा जलदादिवदृष्यः ॥
व्यतिरिक्तानसर्वेषां सप्रज्ञाः सखिदृष्यः ॥ २९ ॥ व्यतिरिक्तानसर्वेषां सप्रज्ञाः सखिदृष्यः ॥ व्यतिरिक्ताद्वा भोक्षित्वा पीत्वाः शास्त्रमलेखिनः ॥

नेनप्रेक्षमाणाः नकिंचनेति बाधस्तावत्कालं भविष्यतीत्यर्थः २५ जडांशमाश्रये रथास्ताः वितन्वन्त्यविस्तीर्णमाणाः ख

मः ३१ सर्वेणं नमोऽर्चनायामसाः सविधस्य समनजविषयसलिनहृषयः चित्राकारवनव्यतिरेकादतिपेरणान्वयः २६ अतस्तत्त्व

तः २२ सर्वेषां ब्रह्मादौ नासमस्ताः सत्यं दृष्टव्यं तत्त्वज्ञविषयसालिनाद्वयः चित्राकारवदनव्यतिरिक्त इति परमाण्वयः २३ अतस्तत्त्वज्ञानं जलदाहप्रयुज्य देवान् तत्स्थं प्रपूजयाति २४ परमार्थतत्त्वज्ञानं तत्त्वविदां च सर्वेषां नव्यतिरिक्तं मूलकषा निद्रवत्पाणिभ्रमन

गुजलदाद्वयपदवद्वातस्थिभूरादायातद्ध परमायतसुत्राज्ञानात्तावदाद्यतवयोग्याताइत्याम्हाद्यानप्रमत्ता

सिं धायंती तिइयांभोधयः शिरासुस्र त्वास्वीयास्त्वस्वीनाट
पत्राटपत्र अर्घीताः दास्वीनादिग्रपयप्रशाल्मलेर्दनाघ

गो० टी०
स्थि०
१०३

अतीतेषु वर्तमानागामिष्विषयेषु वीतेष्वतीतविषयेषु स्नेहदशा ५१ ननु दीपा अल्पकालस्यापिनोक्षपराङ्मुखां वृक्षादिशरीराणां कथमुप
मासत्राह देहोत्पत्तिवितिपक्षे देहोत्पत्तिप्रपञ्चकलिकाकारसंस्थानविषयः उत्पत्तिविनाशो अद्यतन्त्रणिकविकारो नाशस्त्वमाद्यंत
योः पूर्वोत्तरकालयो रसत्त्वमिति न पौनरुक्त्यं ५२ चक्रमिवावर्तते इति चक्रावर्तस्त्वद्भावे ५३ ५४ लोकालोके दिनरात्रिकलाः त्रिंशत्
काशालकोमुहूर्तस्य द्वादशभागः तद्वटिताभिः प्राणायुः कालकलनाभिः कलिताः परिहिन्नाः आंतराः सर्वपदार्थाग्रस्मिन् ५५

पुनः सृष्टिकरा वीतः वीतस्नेहदशा पुनः दीपा इव कृतां लोकाः प्रशम्भसु पूर्ववत् ५१ देहोत्पत्तौ विनाशे च दीपानां वृक्षणा
मपि कालेनाधिकतां त्यक्त्वा नाशे भेदेन कश्चन ५२ पुनः कृतं पुनस्त्वता पुनः सद्यपरः कलिः पुनरावर्तते सर्वचक्रावर्ततया
जगत् ५३ अनर्मत्वंतरारंभा पुनः कल्पपरंपरा पुनः पुनः कार्यदशाः प्रातः प्रातरहोयथा ५४ लोकालिककला कालकलना
कलितांतरं पुनः पुनरिदं सर्वं नि किंचन पुनः पुनः ५५ अनाहते प्रतप्तेः यपिंडेन लकणा इव इमे भावाः स्थिता नित्यं चिदाकाशे स्व
भावतः ५६ कदाचिद्वनमिष्यत्तं कदाचिद्वक्रिमागतं इदमस्ति परेतत्ते सर्ववृत्त इवावर्तते ५७ चित्संदरबसवीत्मा सर्वदेवैश्च दृशा कृतिः
यदास्मात्प्रापते सर्गे हीडत्वमिव लोचनात् ५८ चितः सर्वाः समायांतिसत्ता दृष्टिदृश्यः तत्स्थायवाप्यतत्स्थायभावाद्वा दिवम
शेषयः ५९ न कदाचन संसारः किलायं राससत्सदा सर्वशक्तावकालेन संसरितो यद्वा न भविष्यति संसार इदानीं मितियुज
ते ६० जहद्व्यासवैवेदं ब्रह्मेवेति महाभते नास्ति संसार इत्येतदुपपद्यत एव च ६१ अज्ञद्व्यासवैद्विन्नसंसारत्वादनारतं ॥

नित्यासंसारमायेयं मिथ्यापीहोपपद्यते ६४

अनाहते शिलाघाघरहिते स्वभावतः प्राया वीजस्वभावात् ५६ आर्तवन्तस्तदुत्पन्नं फलपुष्पादीव ५७ चित्संदरश्चिद्विर्तः दीदृ
त्वं ५८ ५९ असंसारस्वभावता असंगादितीयस्वभावतेति यावत् विद्यते परमाद्यमिदं विशेषः ६० संसारशक्तिजगदीजमयिदा ६१
इदुया अधिष्ठाने चेत्यदीप्तया संसारितया कालेन चोपलक्षितः संसारः महाकल्पो वैजानिको मोक्षारण्यः प्रलयस्तद्वधि
विद्यते अग्नेन भविष्यतीति व्यवहार इदानीं उत्रात इति इत्यन्वयः ६२ संसारासत्त्वयो विरोधमाशङ्क्य दृष्टिभेदेन विरोधमाह दृष्टेयादि
ना ६३ ६४

ना १

१०३

कथंचसंभवति ४

अस्यैव नारायणस्य पुरुषस्य तत्र तस्यैव पदे जन्मवशात्पञ्चाख्येत्याह तस्मिन्निति ४० अतस्तत्रैव तस्य कथं जन्म घटतामिति
पर्यनुपंजातं रामं प्रत्याह आयेषमिति ४१ यदि सतः पुरुषस्य सनाभिपदे जन्मनः संभवति तर्हि अस्यां असंगाद्वितीयायां ततो ब्रह्म
लोके तत्र किमिव द्वितीयं जगद्रूपं संभवति तद्वद्वेत्तव्यं तच्चाक्षतवपर्यंतु योगो बालमनो राज्यपर्यंतु योगसमवेत्याह कचिदितिका
कुः ४२ पञ्चजोत्यति तव षोडशजोत्यति मपि मनसो चिंत्य स्वनाशक्तिमवलंभ्य समर्पयति कदाचिदिति ४३ पञ्चभूषणं ४४ भास्वरः
प्रावत्येसूर्यधिकारस्योस्मिन्कल्पे ब्रह्मा भवति एवं करुणादयोपि ४५ अंतः प्रत्यगात्मनि विहीनासु असतीषु ब्रह्मणाः प्रस्तुत

कदाचित्पुरुषस्यास्य नाभौ पदं प्रजायते तस्मिन्संवर्द्धते त्रसापयुजोसोप्रकृतिः ४० प्रायेणं स्वप्रवृद्धांति मिथ्या रचितं च
क्रिया मतोराज्य मिवालो लसलिलावर्त्रसुंदरी ४१ किमिवास्यावदत्तौ कथं संभवतीति क्वचि
ने ४२ कदाचित्पुरुषस्यास्य नाभौ पदं प्रजायते तस्मिन्संवर्द्धते त्रसापयुजोसोप्रकृतिः ४३ कदा

क्रिपा मनोराज्यमिवालो लसलिलावर्णसुंदरी ४१ किमिवास्यावदत्तौ कथं संभवतीति क्वचि
 क्षालमनोराज्यमिदं पर्यनुयुज्यते ४२ कदाचिदंबरे शुद्धमनस्तत्त्वानुरेजनात् सौवर्णं च त्रसगर्भं च स्वयमंडं प्रवर्त्तते ४३ कदा
 चिदेष पुरुषो वीर्यं सज्जतिवारिणि तस्मात्प्रजायते पश्यं ब्रह्मांडमथ नामतत् ४४ तस्मात्प्रजायते ब्रह्मा कदाचिद्वात्करोप
 सौ कदाचिद्वरुणो ब्रह्मा कदाचिद्वायुरंडजः ४५ एवमंतर्विहीना सुविचित्रास्त्रिहस्तृष्टिषु विचित्रोत्पन्नयो राम ब्रह्मणो
 विविधागताः ४६ निदर्शनार्थं सद्ये सुमये कस्मिन् प्रजापतेः भवते कथितोऽस्य त्रिनिर्गुण नियमः कवित् ४७ मनोविज्ञं भगमि
 दंसं सार इति संगतं संबोधनाय भवतः स्रष्टुः कर्म उदाहृतः ४८ सात्त्विकी प्रभृतयो याश्च जातयश्चेत्यमागताः इति ते कथना
 यैव स्रष्टुः कर्म उदाहृतः ४९ पुनः स्रष्टुः पुनर्नाशः पुनर्देवं पुनः सुखं पुनरुत्तः पुनस्ततो बंधमोक्षदृशः पुनः ५०

यैवस्यधिकमर्कउदाहृतः ४८ पुनः स्यात् पुननाशः पुनदुःखपुनः सुख पुनरक्षः पुनरतस्तथा च पुनरक्षः
हिरण्यगर्भस्यविचित्राउत्पन्नयोगताः ब्रह्माण्डइतिपाठः स्यात् ४९ एकस्मिंद्वयनिमित्तमेवाप्रपिछालीषुलाकम्पायेननिदर्शना
र्मित्याह निदर्शनेति ४७ संमतं सिद्धंतः तस्य समग्रो धृताय ४८ पूर्ववर्णिता जीवजातिभेदा अपि निदर्शना र्थमेवेत्याह सात्विकी
तिस्यधिकमर्कानिमपिएतदर्थमेवेत्याह इतीति ४९ यावदेतन्मनः समलं नोन्मूल्यते तावत्संसारपरंपरायाः कदाप्यनुपरमइति द

श्रियति पुनः सुखि हि स्यादिनामोदहशेमोनीसिखक
त्यना ५०

माटी०
स्थि०
१०४

पुण्यनिष्कृतं तं त्रिजोः दिदंतीति पुण्यकृतः स्वर्गिणः तल्लक्षणः पुष्पराशयः ७६ पटपटं कृत्वा ननु करणं चातिगतिं संज्ञायां कुगति
प्रादयइति नित्यं स मासे लपयाभावं सत्यं किंचिदिति विशेषणदृष्टिना तस्य विशेषणानां वृत्तिर्नैति महाभावोक्ते न स्यासः कालः सखि
कालसल्लक्षणः कपिंजलः पक्षिविशेषः ७७ पूर्वद्वलक्षणे अलिके रुद्रभ्रमे याते नैव तत्राधिकप्रेसतिसंज्ञं नूनतन्मत्वं तत्राधिका
दिदेवतागणान्तरसन्नद्धं ऐरावताद्यास्थायकेवलं पूर्वदेवगणभूयं ७८ कृतेन पुणेन प्राप्तं सबतः पूतं कलिधर्मः सचक्रिणं स्वांतः श

पुनः स्वर्गितरोः पुण्यक्षयवातसमीक्षिताः पतंती हविनुन्नागाः पुण्यकृतसुष्पराशयः ७६ पुनः कार्यक्रियापक्षैः संसारारंभनाम
कं किंचित्पटपटं कृत्वा पातिका ल कपिंजलः ७७ पुनरिंद्राति के याते सज्जमास्थाय केवलं आपात्य परवंद्रषद्यः स्वर्गपिंकजं
७८ पुनः कालं कृता पूतं कलुषी कुरुते कलिः सचक्रिणमिवांभोधिं प्रवृद्धावकरानिलः ७९ पुनः कालकुलालेन कृतभूतशरा
वकं चक्रमावर्तते वेगादजसंकल्पनामकं ८० पुनर्नीः दिसतमेति जगदसुभस्थितिं अभ्यासी भूतसंकल्पं संशुष्कमिव का
ननं ८१ पुनरर्कगणेष्वग्निदधानं तं कलेवरं सर्वभूतास्थिसंपूर्णं जगदेति श्रमशानतां ८२ पुनः कुलाचलाकारपुष्करावर्त
वर्षणैः नृत्यद्रव्यहर्षेणायात्पकरणवतां जगत् ८३ पुनः संश्रातवाघं वुदितं सकलवसुभिः तदपूर्वमिवाकाशं जगदायातिश्र
मतां ८४ पुनः कतिपयाभुक्ता समाः समरसाशयः जीवतं जीयातन्वा पुनः स्वात्मनि लीयते ८५ पुनरभ्येन कालेन तत्तैव ज
गतां गणान् मनस्तनोति वेश्मन्ये गंधर्वनगरं यथा ८६ पुनः सर्गसमारंभः प्रलयैः सर्वसंभवः सर्वपुनरिंद्रात्मचक्रवत्परिवर्तते हि
८७ किमेतस्मिन् महाभाषाडं वरे दीर्घशिवरे रामसत्यमसत्यं वानिरेयं यद्विहोच्यते ८८ दाष्टराख्यपिको वेयं रामसंसारचक्रिका

204

यानविसुसहितं अवकिरतिपांशुनित्यवकरो निलः प्रलयवायुः ७९ कृताः प्राणिशरावायस्मिन् ८० नीरशतां धर्मसहीनतां अभ्या
सी भूतसंकल्पस्य सखिष्ये पूर्वभाष्यस्तदनुगुणीभूताः संकल्पाय स्मिन् ८१ ८२ नृत्यभवः संहाररुद्रः शुद्धत्वाद्दहत्केनो यस्यां ८३ ८४ ८५
८६ पुनः प्रलये सति सर्गसमारंभः ८७ दीर्घसंवरे दीर्घभ्रमे किं निरेयं विचार्य स्पमिति निष्प्रपन्नं किंचिदित्यर्थः निणियमिति पाठे निपुक्ति
मित्यर्थः ८८ उक्तेषु दाष्टराख्यामुदाहरिष्यामीत्याशयेनाह दाष्टरेति ॥ ॥

अतएव कर्ममीमांसकानां न कदाचिदनीदृशं जगदिति जगत्प्रवाह नित्यता व्यवहारोऽप्युपपन्न इत्याह पुनरिति इति अनया दृष्ट्या स्थित
 कर्मकांडप्रामाण्योपपादकत्वादित्यर्थः ६५ अतदृष्टीनां विचित्रत्वाद्बुद्धादिभिः स्वस्वप्रक्रियाभिर्विहापकत्विताः क्षणिकपरमाण्वादिभ्यः
 बहारा अधितदृष्ट्या उपपद्यन्त एवेत्याह अनारतेतिदिशः दिक्षदिताविद्युदादयः अनारतं सदापतं दूषाः क्षणप्रध्वंसित्वभावाद्दृष्टाः न
 चैवकल्पनादित्यर्थः किमिति काकुः ६६ एवं चंद्रार्कदिस्फीतालोकासु दीक्षपर्वतेभ्यसादीनां स्थिरतादर्शनात्संदेवास्पसतया संदेवज

पुनः पुनश्च भवित्वान्न कदाचिदनीदृशं जगदित्येतदित्युक्तं न मृषारघुनंदन ६५ अनारतपतद्रूपादिशोदृष्टा विनश्यदाः ॥
 विनाशीदं जगत्सर्वमिति किन्नोपपद्यते ६६ सर्वजोदितचंद्रार्कदिशोदृष्टाः स्थिराचलाः अवनाशी जगत्सर्वमित्युपपन्नयो
 पमं ६७ नतदस्तिनयत्रस्मिन्नेकस्मिन्विततात्मनि संकल्पकलनाजालमनाख्यं नोपपद्यते ६८ पुनः पुनरिदं सर्वं पुनर्मरणजन्म
 नी पुनः सुखं पुनर्दुःखं पुनः करणकर्मणि ६९ पुनराशाः पुनर्वेमि पुनरंभो धयोदयः अमुदेति पुनः सृष्टिरववर्कप्रभा
 यथा ७० पुनर्देव्याः पुनर्देवाः पुनर्लोकान्तरक्रमाः पुनः स्वर्गोपवर्गेहा पुनरिंद्रः पुनः शाशी ७१ पुनः नारायणो देवः पुनः
 द्भुसुतादयः पुनराशां च लज्जा रुचंद्रार्कवस्त्राणि ७२ सुमेरु कर्णिका कांतसंस्पर्शेशरशालिनी पूर्णास्फीतोदरोदेति
 रोदसी नलिनी पुनः ७३ व्यामकानममाक्रमकलात्तं पुनखोक्तैः तमः कदिद्ययभेतुं पुनभस्तिरकेशरी ७४ पुनरिंद्रप्रलत्त्व
 क्मंजरी सुंदरैः करैः करोत्यमृतमालादिदिग्बध्मुखमंडनः ७५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अदि तिसंख्यादिकल्पनाप्युपपद्यन्त एवेत्याह सर्वत्रेति ६७ तथा च ब्रह्मणितत्रतसंकल्पकल्पितेष्वर्थेष्वनुपपन्नं किमपि नास्ति संक
 ल्पजालमेव परं नोपपद्यत इत्याह नतनस्तीति ६८ प्रायं गिर्वसर्वसंभवमुपपाद्य प्रसुतं सर्गपौनः पुनमेव वर्णयति पुनरित्यादिना ६९
 खवत्सुगं वासुहिं ब्रवत्सुगं हे पुणैवार्कप्रभायथानानात्वेनोदेतितथा ७० ७१ ७२ पूर्णा प्राणी पुणामोदैर्भोगिमकरंदैश्च स्फीतोदरावि
 शालकुक्षिः घावापृथिव्योरोधस्यैतल्लक्षणानलिनी ७३ वलात्पुडुच्छति ७४ आला

७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

वा० टी० मगधानां निवासो जनपदो मगधः तस्य निवास इत्यण् १०११ सस्यसंकाटाः निविडिताः सीमन्ताः ग्रामसीमानुधपोय स्मिन् १२ नि
स्थि० शया उपसृक्तैरिव स्नानोत्सृष्टैः कुसुमैः नीरंध्राणि विशिखा निमग्नयस्य स्यान्तथा विधा-अवनिर्गमिन् १३ तत्र तस्मिन् जनपदे
१०५ पैकदं वैरत्यैश्च गुल्मैर्विराजते १४ उप्ये-आसृष्टोः प्रवाहैः स्फुर्जतो ध्वनंतोऽनिलायस्मिन् त्सतः सरसाः सानुरागाः सारसोयस्मिन् १५

अस्मिन् च सधापीठे विचित्रकुसुमद्रुमः मगधो नाम विख्यातः श्रीमान् जनपदो महान् १० कदंबवनविस्तारो तात्मावलित
जंगलः विचित्रविहगबृहः सर्वाभ्युपगमनो हरः ११ सस्यसंकटसीमांतः प्रोपवनमंडितः कमलोत्पलकल्हारप्रणिसर्वसदि
तटः १२ उद्यानदोलाविलसल्ललनांगयद्युद्युमी निशेणपभुक्तकुसुमनीरंध्रा विशिखावलिः १३ तत्रैकस्मिन् गिरितटे कलिकार
समाकुले कदलीखंडनीरंध्रे नीपगुल्मविराजते १४ उप्ये-आसृष्टोऽनिलेके सरारुणाभलिनी कापंडवकृता रावेरसत्स
ससारसे १५ तस्मिन् गवरेषु राप विचित्रविहगद्रुमे कश्चित्पश्यन् धर्मलामुनिरासीत् महातपाः १६ दाशूरताममहतातपोयोगेन
संयुतः कदंबवृष्टवास्तव्यो वीतरागो महामतिः १७ श्रीराम उ० असौ तपश्च भगवन् विपिने केन हेतुना कथंचाणवसत्येषे कदं
वस्य महानरोः १८ श्रीवशिष्ठ उ० शरलोमेति विख्यातः पिता तस्य बभूव ह रामा पश्यन् वृत्तात् तस्मिन्नेवावसद्विरो १९ तस्यासा
वैकपुत्रा भक्तचोदेवगुरो रिव तेन सा दुःसपुत्रेण नीतवान् जीवितं वनं २० अथासौ शरलोमात्रमुत्कायुगगणं यथो त्यक्तदहः
सुरागारं मुक्तनीदुःखगोषया २१ सा तापितु विद्येनेन शोकसंतापिता शयः स्नानिमभ्यायेन नूनं हेमंत इव पंकजं २२

एक एव वने तस्मिन् दाशूरः प्रसरोदह दशापनीतपितृकः कुरुणं कुसरो यथा २३

१६ तपः सहितेन योगेन कदंबाग्रे वसतीति वास्तव्यः मसस्तव्यकर्तृरिति चेत्यनुशासनात् १७ कथं केन प्रभावात् प्रकाशेण च १८ जीवि
तं आपुनीतवान् २० युगगणं अयनयुगलात्मकवत्सुरगणं सुखदः खोददं युगगणं वामुक्ता अनुभूय २१ एक एव सत्त्वात्मा तापितश्च न
जादिति गम्यते दशावचरमभावविकारेण ग्रहदशाविशेषेण वा अपनीतः पिता यस्य दशभिः प्राणैर्विदेहादपस्य नीतः परलोकाप

पिता यस्य कुरः पश्चिमः २३

यस्य कृतकैरेव शेषः ॥ इति शेषः ॥ इति शेषः ॥ इति शेषः ॥

येन हेतुना इदं जगत् असतो ज्ञानादुदितैर्विकल्पैरविरलमविच्छिन्नप्रवाहं यथा आततं तथा आसता अविद्यमानेनैव कत्राविरचितं
अनुसृतं अधिष्ठानव्रससत्पयेन तथा विधत्तेन हेतुना ते विमृष्टा किमुत्था कस्मान्निमित्ता ज्ञाता यन्निमित्तं त्वं पश्यसि तत्रास्तेव यत्न
स्ति परमार्थतस्तदभयं ब्रह्मैवेति न निमित्तो मोहो यं युक्तं इत्युपसंहारः ६० ॥ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थि० योगसप्तचत्वारिंशः

सर्गः ४७ भोगाद्विप्राकृतान्नदाश्रयस्थानसंभवः प्रसन्नाच्चानलात्तस्य वरप्रभृतं मीयते यदि इत्थं संसारचक्रिका कल्पनामा
त्रयश्च ब्रह्मैव तत्त्वतो स्ति तर्हि तया किमिति मेधाप्रतिभाकौशलशालिष्वपि महजनेषु कोपि न प्रपति तत्र को हेतुरिति चेन्न दनपेक्षात
द्धरुद्रभोगैश्चार्थाद्यभिनिवेशश्चेत् हेतुरित्याह क्रियाविशेषेति एहा कमुभिका भोगैश्चार्थायाय भूतैर्लौकिकैश्चैव क्रियाविशेष

अविरलमिदमाततं विकल्पैरसदुदितैरपितैर्द्विचंद्रकल्पैः विरचितं सत्तामुपपन्नसत्पंजगदिह तेन विमृष्टा किमुत्था ६० ॥ इति

तिप्र० योजगद्वास निरीययोगोपदेशः सर्गः श्रीवाशिष्ठः ० क्रियाविशेषवद्ब्रह्मा भोगैश्चार्थैर्हताश्रयाः नोपेक्षन्ते यदा सत्पंजप

प्रपतिसिद्धास्तदा १ येन पारंगता बुद्धेरिन्द्रियैर्न वशीकृताः त एनां जागतीमाणां पश्यन्ति करविल्ववत् २ तुच्छतां जागतीमाणां दृ

ष्टाजीवो विचारवान् अहंकारमयीमाणां तजस्य हि रित्वत्वं ३ अशक्ततां ततोभ्येत्तु नाराभनजायते ज्ञेयैश्च पिचिरंति षट्त्वी

जं दग्धमिव अग्निना ४ आधिपत्याधिपरीता पप्रतर्वाद्यविनाशिनो प्रपतन्ते शरीराय हितमज्ञास्तुनात्मने ५ त्वमप्यज्ञवदज्ञस्पर्श

शरीरस्पर्शमहीहितं मासंपादयहः स्वायभवात्मैकपरायणः ६ श्रीरामः ० दाश्रयस्त्वयिकैवंपसुखसंसारचक्रिका कल्पना र

चिताकारानस्तु शून्येति किंप्रभा ७ श्रीवाशिष्ठः ० जगत्मायास्वरूपस्यैव नात्मपदेशतः दाश्रयस्त्वयिकैवंपसुखसंसारचक्रिका कल्पना र

हेतुः १ उपचितकायाः शराः स्वपरवंचकाः २ तर्हिकेपुशंती तानाहयेत्विति मायाग्रहणं ससस्यापुपलक्षणं ३ जागतीवा

ह्यां भोगैश्च अभिनिवेशभूतां अहंकारमयी आत्मो महमिदमिति निवेशहेतुभूतां ४ भोगैश्चार्थैर्प्रशक्तस्पर्शकाराग्रहणपयिवदेहस्तस्याय

वचानर्थयवप्रयासं परमपुत्रायेपि तां चात्पंतानुचितां दृष्टातमनुशेचयति आधीति प्रातः अद्यता विनाशने चतुर्थी तदर्थेति

हतशब्दयोगे चतुर्थी ५ ६ प्राक्प्रस्तुता दाश्रयस्त्वयिकैवंपसुखसंसारचक्रिका कल्पना र

इति विषयस्तथापि संसारचक्रिका कल्पना इति

१०६
 २
 २०६
 दि३
 न
 ५

वा००० दीपांशुर्भस्वरप्रभः दीपांशुः सूर्योवाक्यते बृहस्पतेरिव ३८ धीरेतिसाहस्रानुरूपं संवर्धनं स्थापितं त्वत्संकल्पसिद्धं त्वयि स्थितमेव
 स्थि० गृहाणकोशाकाशाकोशोदरात्तमणिं पथातत्त्वाभीष्टकृतितत्तत् ३९ ४० विष्णुद्विषकेः मूद्रचांडाल श्रमार्जरादिभ्यैः पू
 १०६ गार्ग्याः पावनमंडलं पवित्रप्रदेशं ४१ शिखी अग्निदेवता ४२ ४३ तच्च शिखी भस्मवर्णयति अधिगतेति अधिगतेन प्राप्तेनाभिमतं
 तेन वरेण प्रयुक्तेनाननमंडलघुतिभरेण सदाशूरः शशिनं प्रवृजं च जहासे तस्येहा ४४ ॥ इति श्रीवाशिष्ठा० प्रोत्थि० रोचत्वारिं
 शः सर्गः ॥ शाखापल्लवपुष्पाद्यफलपक्षिप्रनोहरः इहोत्प्रेक्षाघलंकारैः कंदवडपवर्णते मध्यान्हे त्विनेरिव सूर्यज्वैः सेवि
 तं २ इतिसंचितभगवान्सपार्चितस्तस्य देवता पुरोवभूवदीपांशुदीपांशुर्वर्जितेतिव ३८ उवाच वचनं धीरकुमाराभिमतं वरं
 गृहाण स्थापितं धौकोशात्मणिं पथा ३९ इत्युक्तं वतमन्त्रमर्घ्यपुष्पेण शोभिना संपृज्यस्तुतिवादेन प्राह विप्रकुमारकः
 ४० भगवन्भूतपूणिधामुवः पावनमंडलं नाप्रोमितेन वृक्षाणां सुपरिस्थितिस्तुमे ४१ इत्युक्ते मुनिपुत्रेण सर्वदेवमुखं शि
 खी एवमस्तुतवैसुक्ताजगामांतर्हि मीश्वरः ४२ तस्मिन्तर्हते देवज्ञाणात्साध्यदवांबु जे प्राणिकामः कुमारोसौ प्राणेंद्रि
 रिव वासभो ४३ अधिगताभिमताननमंडलघुतिभरेण जहास सतु विमान् शशिनमासलाकुलमंजरीं विकसितं च सितं
 त्मितशोभिना ४४ ॥ स्थि० प्र० रोदाप्रप्रेपाख्याने दाश्वरवरप्रदानवर्णनं सर्गः ॥ ४० श्रीवाशिष्ठ उ० अथ काननमधस्थं
 चुं वितानं बुधमंडलं १ वितानमिव दिक्कुक्षिर्दीर्घं विटपवाडुभिः आलोकयंतं ककुभोविकाशिकुसुमेक्षणैः २ वातावधलितान
 लपभ्रमद्रुमरुतलं प्रमार्जयित्वा शान्तं गुरुवं पल्लवपाणिभिः ३ कंदैस्तु गडगडमंजरीपुंजकुंजरेः आस्येदिव सतांबलै
 र्हसंतवनमालिकाः ४ लताविलसितोद्भासेः पुष्पकेशरधलिभिः अवज्रमंडलाभोगं प्राणेंद्रिमिव दीप्तिभिः ॥ ५ ॥
 तानि स्कंधमंडलानियस्य १ वितानमिव कुर्वाणमिति शेषः विटपवितानानावृतोद्देशः परिशिष्टोऽस्योत्तिनवेति पठितं ककुभो
 रुरुभिर्गडगडानां लताविशेषाणां अर्धे दंतपंक्तिवत्सिते मंजरीपुंजे
 कुंजरेः केसरितेः ४ लतानां विलसितेन शोभातिशयेन उद्भासेः उल्लसद्भिः पुष्पैः केसरनिविष्टपरांगैरोगवज्रं मंडलपूर्वेषोपेन ५

३
 प्रमत्ताः भ्रमद्रुमराएव कुंतलैः केशायस्य प्रासादोदकं ताना ३

कण्ठेष्टाः विप्रमासेनज्जयेन्मल्लतामपातुनप्राशुवं
 विलितसंखितेषतन्वपः ३९ ” ” ” ”

इत्थं वक्ष्यमाणप्रकारेण अष्टशपशरीरया अंतर्हितेति यावत् २५ चंचलं प्रशाश्वतं २५ जीवते जीवति विकरणपदव्यत्ययश्चंदसः
२६ दृष्टदृशव्यवहारदृष्टो यद्यत्किंचित्प्रसिद्धमिति शेषः गंतव्यः प्राप्तव्यः २७ तदर्थं तस्माद्भूतोः अरूपतेः सूर्यस्य अहारादीनापत्या
दिषु वारं वारं व्यतिरिक्तं २८ सन्निता नूमे घण्डितान् २९ आवश्यकं पुत्रेणावश्यकं कर्तव्यं पितरोर्ध्वदैहिकं ३० अनंतसंकल्पमयं बहुतर
शुद्धादिकल्पनाप्रचुरं प्रोत्रियत्वं वेदाध्ययनविविधानुष्ठाननिष्ठं ३१ न ज्ञातं अवश्यदीपं बलमया तथा विधावुद्भियस्य तथा शुद्धशु
३२ अथ पि पुत्रमहाप्राप्ति किमज्ञ इवरोदिधि संसा

वालोसावतिदीनात्मावनदेवतयावने इत्यमाज्वासितेसामतदादृशपशरीरया २४ ऋषिपुत्रमहाप्राज्ञकिमज्ञइवरोदिषि संसा
रस्थनकस्मात्वंस्वस्वंवेत्सिचंचलं २५ सर्वदेवैदृशीसाधोसंसारस्थितिश्चलाः जायतेजीमतेपश्चादवश्यंचविनश्यति २६ यद्य
किंचिदृश्यदृशिब्रह्मादिकमिदंमुने गंतव्यस्तेनसर्वेणविनाशेनात्रसंशयः २७ तदर्थमाकृष्याव्यर्षेविषादंभरणेपितुः अवश्य
भाव्यस्तममोजातस्याहर्षतेदिव २८ अशरीरमितिमुक्त्वागिरिमारुक्तलोचनः धैर्यमासादयामासशिखंडीस्तनतादिव २९
उत्थायावश्यकं कृत्वापाश्चात्यं पितुरादरात् चकारतपसबुद्धिद्वारात्तमसिद्धये ३० ब्राह्मणेकंभ्रमातस्यविपिनेचरतेतपः अ
नंतसंकल्पमयंश्रोत्रियत्वंबभूवह ३१ अज्ञातज्ञेयबुद्धेस्तुश्रोत्रियस्यतप्यातया विशाग्रामचेतोस्पपबित्रेपिधरातले ३२ के
वलंसर्वभवेदमपिशुद्धंधरातलं अशुद्धमिवपश्यन्सनरमेकचिदेवहि ३३ अथसंकल्पयामासस्वसंकल्पनेपेवसः ब्रह्माय
मेवसंशुद्धंस्थितीं स्तत्रोचितामम ३४ तदिदानींतपस्तप्यतपसाधेनशगतिषु स्वगवस्थितिमाप्नोमिश्रास्वास्तुचदलेषुच ३५
इतिसंचित्यसंज्वाल्यहताश्रमतिभास्वरं जुहावतस्मिन्प्राकृत्यमांसत्वस्कंधभित्तितः ३६ अथगीर्वाणचंदस्यसमग्रगल
भित्तयः मन्मुखत्वेनमायांनुविप्रमांसेनभस्मतां ३७

इतिसंचित्यसज्जाल्पद्वेताप्रमतिनास्वदुल्लेखितं ३१
 भित्तयः मन्मुखत्वेनमायातुविप्रभांसेनभस्मता ३२
 द्यादिकल्पनया ३३ कविदेवेति ३४ अण्णयेरुवकारः ३५ तत्तदर्थे विगवत्पद्मिबदेववदस्थितिं अवस्थानसाग्रं ३६ तप
 सस्येइतिसंकल्पदर्शनातयेनंतरंततः शीघ्रं सिद्धादर्शनादयं होमसाहस्यं अतिगम्यते ३७ अथ भगवान्सप्तार्चिः इतिसंचित्येति परे
 एतन्वयः चित्ताप्रकारमेव दर्शयति जीवीणरुंदस्येत्यादिनामन्मुखत्वेन

सप्त
नद

वा.दी.
स्थि.
७

प्रागुक्तेषु केषु पुष्पध्वलिभिः स्थगितमाह दितं कलिकाजालं कोरकसमूहं दधानं १६ बलितं व्याप्तं १७ अं तः परसाध्य
माह मंजरीत्यादिविभिः मंकोलं गृहलेपनचूर्णं १८ अतः परपक्षे घनेः बहभिः रत्नादिस्तवकैः संचल्लकुहराः पूरितगर्भलो
हागं वर्षविरगुहत्वा दुग्धाः अप्रदृष्ट्याः गवाक्षाः कुड्यापवरकमणिषत्रवृक्षपक्षे सर्पगर्भत्वादुग्धाः १९ बृक्षपक्षे ह्युपोपसेवि
मिर्जनैर्मंथरकोट्यं विलोडिततलं वर्द्धमानैः प्रत्यहमुपचीयमानैः इदानीं मूलबंधवर्णयति मातंगेति मातंगकटघघेन तपने
नमूलबंधस्थतातावद्देन्यगमते ऊर्द्धसुजातवत्तच्चेन पीठिना पीठवत्प्रसृतं अभोगिनो विस्तीर्णमूलबंधनवद्रुपदं अव

दधानं कलिकाजालं स्थगितं पुष्पध्वलिभिः कटेष्वर्ककरच्छन्नताराजालमिवांबरं विलोलविहगेः स्कंधैः कुलाप
कुलसंकुलैः बलितं भूतलं लोकं एणैर्जनिपदैरिव १७ मंजरीसुपताकाठपलतामंडलमंडितं पुष्पमंकोलधवलं पुष्प
प्राकारपूरितं १८ कूजच्चकारभ्रमरश्च ककोकिलसारिकं घनस्तवकसंछन्नं कुहरो गृगवाहकं १९ संचरत्यक्षिव
डुलं जनमंथरकोट्यं सवसांवनदेवीनामंतपुरमिवोत्तमः ॥ कूजद्वंगतरंगोपैः पुष्पकेसरराजिभिः राजमानं पतंती हसत्ये
द्विरिव पर्वतं नृपभ्रमद्भिः पुष्पपत्रौघैर्मंदिता विलासिभिः वर्द्धनैः चतस्कंधं शुभ्राभैरिव भूतं २२ विचित्रवर्णपिच्छाणां
स्कंधकोट्यारिणां चतस्वगानां रुंदेन भूतानां भिवशाङ्किणां २३ मातंगकटघघेन जानुस्त्वधनपीठिना अभोगिनाव
द्रुपदं तरुणैव महाचलं २४ स्तवकं गुलिजालेन लेलेनाभिनयं क्रिया दिशंतमिव वल्लीनां प्रवृत्तानां वनानिलैः २५ का
ग्निदेवनिवासो मे नार्थिनामिति नुष्ठितः न्यस्तमिव वल्हाणं लतावलयवलयैः २६ लताकंठैककांतत्वाच्छंगाररसनिर्भ
रं काकलेष्वप्रगायंतमत्रालिनिजनिस्वनैः २७

यथास्थानांतराणां दुत्यत्पकाप्रसूतं रुंदेन २३ भूतानां पार्षदनां रुंदेनैव २४ अभिनयानां घशास्त्रप्रसिद्धाभावव्यंजककरनेत्रा
दिचेष्टाविशेषास्तथाक्रिया निष्पादनप्रकारं दिशंतमिव २५ मूलकोट्यं स्कंधशाखापत्रपुष्पादिप्रदेशानां मध्ये ममक
अदेक एव अर्थिनां मनुष्यभगपत्स्यां दीनां निवासोऽन्यः सर्वापि निवासत्वेनोपयुक्तः कदाचित्कश्चिदेकः परिशिष्यते अहमेप
रोपकारसर्वगिसाफल्यमिति नुष्ठितः हर्षपारवश्येन हेतुना २६ लता

कुंते पुनतापिहितप्रदेशेषु कूजंतश्च कोरायस्यांतथाविधया विटपानां शाखानां आवल्यापंत्यासंकटं निविडितं ग्रहनक्षत्रतारावि
मानादिछलया सिद्धीयात्वातीपथिवी च्याडघतया कुंडभावेन स्थितं जगद्द्रुमांडमिव स्थितमित्यर्थः कलापिनं मयूराणां क
लापैर्वहैः ७ प्रतिसंक्षंधकोटरं आश्रितेर्विश्रांते रंतरगतकायाद्भिर्मग्नेर्वह्निं स्थितकायाद्भिर्नोन्मग्नेः केचित्प्रविष्टैः केचित्दृष्टिष्वे
वा अतएव दृष्टनष्टैः दृष्टादृष्टैः च मरैर्मृगभेदैः एतेन परितो धस्कंधानां च हलं भू संलग्नता चाम्यते पक्षेलग्नोन्मग्ने रत्नमितीदि
ते रतएव दृष्टदृष्टैः जीवजीवाश्च कोराः ८ कदंबकाः कलहंसाः कुलापेषु नीडेषु कृतकेलिभिः कीडद्भिः सिद्धैर्देवैरावृतं जगद्द्रुमांड

संकटं विटपां कत्साकुंजकूजश्च कोरया छलयां सिद्धीयात्वातीपथिवी च्याडघतया स्थितं ६ स्कंधपीठोपविष्टानां लं वमानैः कलापिनां
कलापैः शोभितं योमसं द्रचापैर्दिवानुदैः ७ मग्नेः प्रतिसंक्षंधमासीनैश्च मरैः सितैः शोभितुर्दृष्टनष्टैः संवत्सरमिवेंडभिः
८ कपिंजलकुलालापैः कलकोकिलकूजितैः जीवजीवविराजैश्च प्रगायंतमिवोद्धृतैः ९ कादंबककदंबैश्च कुलापकृतके
लिभिः स्वर्गकोटरविश्रांतेः सिद्धैः जगदिवावृतं १० प्रवालचलहस्ताभिरलितेनाभिराश्रितं अप्सरोभिरिव स्वर्गमंजरीभिरि
तस्ततः ११ सेंद्रचापविलासैः कुमुदलकरैरगुना मंजरीपिंजराप्रभामं विद्युत्वंतमिवानुदैः १२ सहस्रभुजशरबाणैर्दृष्टाकाश
कोटरं विश्वरूपमिवोन्मत्तं चंद्रार्ककृतकुंडलं १३ तले निषल्लनागैर्द्रव्याग्निनारांगणकुलं लतापुष्पमयं मध्ये स्वमंडलमिवा
परं १४ पितामहमिवाशेषशैलकाननशालिनं पूज्यपुष्पपुष्पाणां कोशमैकमिवावनौ १५

मिव स्थितं १० प्रवालेति विशेषणे अप्सरसामंजरीणां श्लेषात्साधारण्येन ११ कुमुदग्रहणं कुमुदनीलोत्पलकोकनदादिस
दृशनानावर्णलतापुष्पोत्पलदण्डाणां अतएव सेंद्रचापविलासैरहितेन तद्रगुना उपलक्षितं त्वमंजरी विश्व पिंजरं आसमंतात् प
चैः प्रभामं विद्युत्वंतमिति तसोमत्वर्थे इति भवत्वात् न जयं १२ विश्वरूपं दृश्यितं भिन्नस्थितमित्यर्थः अप्यवा विश्वरूपं जगत्स्वरूप
मिव स्थितमित्यर्थः १३ स्वमंडलं ब्रह्मांडोदराकाशं इत्यपि हितले भूमे धविरः विनिष्ठाः नागैर्द्रुडाः शेषादयो दिग्गजाश्च यस्मिंस्तत्र
शिष्यस्य १४ पितामहपदं स्वस्यैव शेषैः प्राणिभिः शैलैः काननैश्च शालिनं शोभमानं कदंबपतैः अशेषैः शैलस्य काननेः शो

वा० टी०
स्थि०
१०८

वनपल्लवकल्पितविष्टरे आसने कौतुकेन चंचलं चपले क्षणायया स्थात्रया ४ अत्र सर्वत्र विशेषाण्यनुभयत्रयोऽप्यानि सरित्स्नानाभि
रकावली निहारभेदेः रम्याः प्रभूषणाः ५ नीलानां भ्रमरकोकिलादीनां घुघुमाध्वनयः एवका कल्पो मधुराव्यक्तभाषितानि यासां ताः ७८
शाल्यादिसस्यवपैः संसाराः स्यंदमानाः केदाराः क्षेत्रांगभक्तयोयासां चंदनस्थैः चंदनाग्निरेरलिकैर्ललाटेरन्विताः फविताः स्यात्वरलक्ष
योऽष्टसिजेषु स्तनेष्वा समं तल्लग्नानि हिममिव शुश्रूणि प्रवृद्धांशुकानि यासां ८ महार्णवानां पयः पूरा एव नमंडनदर्शनाद्यदिर्पणया

अथोपविष्टपद्मनिवनपल्लवविष्टरे क्षणमालोकितास्तेन दिशः कौतुकचंचलं ४ सरित्देकावली रम्याः शैलेन्द्रस्तनकुड्मलाः
निर्मलकाशकवरा लोलनीलांबुदालकाः ५ नीलपल्लवसनाः प्रप्यपूरावतंसिकाः गृहीतसागरा एणिकल्लशाः प्रभूषणाः ६ घु
तप्रफुल्लपद्मिन्यः सुगंधिमुखमप्रुताः नीलघुघुमकोकिलो निर्जिरा एव नृपराः घुमृद्धनिर्महीपादावनालीरोमराजयः जंगलो
रुनितं विन्यस्तं द्रार्ककतुकुडलाः ७ चालिसंसारकैदारा अंदनस्थालिका न्विताः शिखरोरसिजालग्रहिमशुभ्रां वृद्धांशुकाः ८
महार्णवापयः पूरनवमंडनदर्पणाः ऋक्षौघघर्मपुलका भवनांतः प्रशंतराः ९० आर्त्तवस्तनधारिण्ये लग्नसूर्यं शुकुंकुमाः
विचित्रकुसुमेपेता चंद्रांशुसितचंदनाः ९१ गगनगतलतादलोपविष्टः प्रसृतवनावनिवारिवाहवेष्टाः त्रिभुवनवनितादशहिष्टः
कुसुमनिरतरमंडितादशाशाः ९२ मोक्षोपाये दाष्टरदिगवलोकनं सर्गः ५० श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ ततः प्रभृति तत्रासौ प्रसिद्धता
पयाश्रमे कदंबदाष्टर इति शूरस्तपसिदारुणे १ तस्मिन् लतादले स्थित्वा विलोक्य ककुभक्षणात् दृष्टं पद्मासनं वधादिभ्यः प्रत्या
हृतात्मना २ अज्ञातपरमार्थेन क्रिया माने च तिष्ठताः फलकाप्यणिपयुक्तेन मनसा सो करोन्मखं ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

सां ऋक्षौघानस्तत्रपंक्तय एवंधर्मपुलकाः स्वेदविंदोयासां १० आर्त्तवानितत्र दत्तपल्लकुसुमपल्लवादीन्येवस्तनधारिण्यः कूर्पा
सिकांयासां ११ गगनगताया लतायाः शाखादलेषु पविष्टः सन् प्रसृता विस्तीर्णीवना निभ्रवनयैवारिवाहाश्रवेष्टाः कृत्रिका
रभेद कालं करोयासां तथाविधाः त्रिभुवनस्थजनापभोग्यत्वा त्रिभुवनवनितादश आसादिशेदशतप्यः १२ इति श्रीवशिष्ठतात्पर्य
प्रकाशे स्थितिप्रकरणे पंचाशतमः सर्गः ५० मनायज्ञैरात्मबोधो वनदेव्या सुतोद्भवः दाष्टरस्यात्र पुत्राय ज्ञानदानं च कीर्त्यते दारुणे तप
सिष्टरः अपराङ्मुखः सदो घुक्त इति यावत् १ ककुभः दिशः प्रत्याहृतात्म

आदरोन्मुक्तकुसुमं यथा तया २८ प्रोतस्थानां पंचमहीरहां वठोदंबरलतां आपलाशारवा नां पंचपरणवृत्तारणां उत्तरप्रोतस्थानां मंदारा
दिपंचकल्पतरुणां वालता घुलासंहसंतमिव २९ प्रलम्बत्येवमुद्धतकंधरं उन्नमितग्रीवं यथा स्यात्तथा व्योमांतरा प्राकाशारे अभि
धावंतमिव ३० घनपंक्तिभिर्निर्विड्येति निः सहस्राक्षत्वं असंख्यनेत्रत्वं प्राप्तेरिति शेषः अतुलैः शोभया संख्यया चंद्रनेत्रेभ्यो धिकत्वा
तैस्तुल्यितुमशक्यैः ३१ कुसुमगुच्छलक्षणैः कुसुमगुच्छसदृशेष्वप्रच्छफणामणिभिर्व्येमिदिदृक्षया हेतुना पातालादुत्थितं शेषमिव स्थिति
तं भगवांस्तु भक्तानामेव शंकरः अयंतु समस्तजनशंकर इत्यतिशयः ३२ निविडानां दलानां निवाहानिवहानिवहासेषु भिन्नकोऽस्तेषु भिन्नकोऽपि

आदरोन्मुक्तकुसुमं सिद्धानां व्योमचारिणां स्वागतानीव कुर्वणं को किलालिकुलारवैः २८ लतापुष्पफलोत्थासंप्रोतपंचम
हीरहां बिहसंतमिवाद्याभिः पुष्पकुञ्जलदीप्तिभिः २९ पादिजातमिवाजेतुमर्द्धजैः खगमंडलैः व्योमांतराभिधावंतमलमुद्धतकं
धरः ३० मध्यभागस्फुरद्भंगैः स्तवकैर्घनपंक्तिभिः सहस्राक्षत्वं अतुलैर्जैर्निर्मिद्वमिवोद्यतं ३१ क्वचि कुसुमगुच्छाच्छफणामणि
गणाद्यतं पातालदुत्थितं शेषमिव व्योमदिदृक्षया ३२ खसोदूलिताकारं द्वितीयमिव शंकरं छापयाफलशालिन्या समस्तजनशं
करं ३३ निविडदलनिवाहभिन्नकोशैः कुसुमलतानवमंडपैरुपेतं उरमिव गगने कदंबवृक्षं खगकुलनागरसंकुलंददर्श ३४ दा
श्वरकंदरवर्णनं सर्गः वशिष्ठः तमया सौतया बुद्धिः फलपल्लवशालिनं आनंदमेषरमनाः पुष्परूपाचलोपमं १ कदंबोरो
दसी स्तंभमास्तो हवनस्थितं एकाशी वगतं सौरिर्वटवृक्षमिवोन्नतं २ तत्रासौ व्योमलज्जया याः शाखायाः प्रोतपल्लवे विवेशवि
शेर्विकाशितमुकुलैः निविडदलनिवाहमैदेन भिन्नसंस्थानैश्च कुसुमलतानां नवमंडपैरुपेतं द्युतितं खगकुललक्षणे नगिरैः संकुलंगगनेर
चितं उरमिवास्थितं कदंबवृक्षं दर्शयति ३४ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे एकोनपंचाशः सर्गः ४६ तत्कदंबाग्निसंस्थेन दाशूरेणा वि
लाकिताः दिशो नवनितानाकारावर्णपते गुणविस्तारैः असौ दाशूरः तथा प्राणैकप्रकाराभूत्पपवित्रता बुद्धिर्यस्य १ रोदस्याः घावा एषि व्योः
स्तंभमिव वने स्थितं २ विगताया विन्मविद्वेषाशंकयथा स्यात्तथा ३ ॥ ॥ श्री ॥ ॥ ॥ ॥

भा० टी०
स्थि०
१०६
हृ१

703

दद्याच्चित्तो न तु धैर्यं च्युत इति भावः पूजा हंजगसूत्रं २० त्वया कृच्छ्रप्रायासं कटं प्राप्य मरणावेश आत्मघातसंकल्पस्तेन पापिन्या
आगतया त्वमानः अमृतो याचितः तेन हेतुना ज्ञाता तत्त्वज्ञः न त्वन्यवनदेवी पुत्रवदसो भोगलंपट इत्यर्थः २१ परिचर्यासंगमसो
घुपचारं २२ स्वात्मना सहैतत्सहाय इति यावत् अवहत् इति चक्रमे २३ २४ अलिनी भ्रमरी २५ कदा नां वेदादिसर्वविधानो २६ ज्ञा
नं वृत्तिविद्या २७ मोरेख्ये त इतरविद्यानामतत्त्वविषयत्वादविद्यात्वमेवेति न मोर्त्य निवृत्तिताभिरिति भावः २८ सच्छिष्यमुत्तमशिष्य
गच्छतत्त्वंगिमासेन पूजा हंजगसूत्रं २९ असौ षष्ठीसुखं कांतं प्रसूतमिव मल्लता २० किंतु सो मरणावेश पापिन्या न त्वया सुतः ११
याचितः कृच्छ्रसंप्राप्य ज्ञाता तेन भविष्यति २१ इत्युक्तास्तमुनिस्तन्वी प्रसन्नमुखं मंडलं परिचर्याकरो मीति प्रार्थनोक्तां व्यसर्ज
यत् २२ सज्जगत्मात्मसदनं सोतिष्ठत्स्वात्मना सह अवहत्क्रमशीः कालः क्रतुसंवत्सरं कितः २३ अथादीधेनि कालेन सेवो
त्यक्तविलोचना द्वादशाब्दमुपादाय सुतं मुनिमुपाधेयो २४ सा प्रणम्योपविश्याग्नेमुनिं विंदुसमाननं उवाच कलयावाचा च
तदुममिवालिनी २५ अयं स भगवन्भवः कुमारः पुत्र आवयोः कृतो मया समग्राणं कलानां किल कोविदः २६ प्रभो केव
लमेतेन ज्ञानं नाधिगतं शुभं येन संसारचक्रं स्मिन्नपुनः परिपीड्यते २७ ज्ञानं त्वमेवास्य विभोक्तुं पयोपदिशाधुना कोहि
नामकुले जातं पुत्रं मोरेख्ये रागे जयेत् २८ एवं वदतीत्यमुनिः सच्छिष्यमवल्लेख्यते ह वै स्याप्येन त्वमित्युक्तां व्यसर्जयेत् २९
तस्यांगतायां सपितुरंते वासितया तया अतिष्ठत्सयंतो धीमान् कस्यैवास्मिन् पुरः ३० कदर्थः प्राप्य विज्ञानं ततश्चित्राभिरु
क्लिभिः चिरकालमसौ तत्र मुनिः पुत्रमवोधयत् ३१ आख्यायिकाख्यानशोते दृष्टांतैः दृष्टिकल्पितैः तथेतिहासवृत्तान्तैर्वेद
गुणसंपन्नं ३२ अंतर्वासितया गुह्यशुश्रूषणक्रमेण संयतः स्थिरनियमः सन् अरुणो गरुडाग्रजः ३० कदर्थः सुश्रूषाव्रतचर्यादि
शोः कदर्थितः सन् विज्ञानं प्राप्य स्थित इति शेषः ततः तदनंतरं पुत्रं चिरकालं अवोधयत् अपरोक्षे भावायोपदिदेशात्पथः अथ
वापिता प्राक्तनः कदर्थितः सन् विज्ञानं प्राप्य पुत्रोपेवं कदर्थितो मा भूदिति स्वपमवोधयदित्यर्थः ३१ स्वोपशब्दाद्येकेषां निबन्धा
आख्यायिकाः पराख्यातादिकेषां निबन्धाः आख्यानां निबन्धांशोतैः दृष्टकल्पितैः साम्प्रद शनिकल्पितैः भावतादितिहासप्रसिद्धै
ज्ञानैः निष्प्रपेयैः सिद्धांतैः ३२

नभोगताया लतायाः शाखायाः पत्रेषु स्थितेन तेन सर्वाः आधानाय प्रमेधाताः अमलतां रागादिदोषशून्यतां एवं प्रतिबंधक्षये सति
बलात्प्राजन्मकृतप्रवणसंस्कारोद्धोधवलात् ६ ततो ज्ञानात् शीर्षीज्ञानावरणात्तदाभ्यासाच्च विगलघासनामजो जीवन्मुक्तः सन्नि
त्यर्थः ७८ भक्तिप्राणमलजाभिर्विनितानुनां ८ कोकिलयाकुसुमाष्ट्रे प्रनतां ९० लताप्रवक्ष्येति शेषः ११ १२ यांचया प्रार्थनया

नभोगतलतायत्र संस्थितेनांतरालना सर्वाः स्वमनसतेन कृतायज्ञक्रियाक्रमात् ४ तत्रासौ दशवर्षाणि मनसैवायजत्सु रात्र
गवाश्वनश्चमेधाधेयज्ञैर्विपुलदक्षिणैः ५ कालेन मलतां पाते विनते तस्य चेतसि बलाद्भवततारांतज्ञानमालप्रसादजं ६ त
तो विशीर्षीवरणो विगलघासनामलः सददर्शैकिदा तस्यां लताया मग्नतः स्थितां ७ वनदेवी विशालाक्षीमालो लकुसुमा
वरां कामिनीकांतवदनां प्रदधू रितिलोचनं ८ नीलोत्पलामोदवतीमितीव सुमनोहरां तामुवाचानवघां गीसमुनिर्विनितान
नां ९ कोकिलाकुसुमाष्ट्रनतां वनलतामिव कालमुत्पलपत्राक्षीकांतिविज्ञेभितस्मरा १० वयस्यामिव पुष्पाभ्यां लतां किमि
वतिष्ठसि इत्युक्ते मृगशवाक्षीगौरपीनपयोधरा ११ मुनिमाह मनोहरिमुग्धाक्षरमिदं वचः यानि यानि दुरापानि वांछिता
निमहीतसे १२ प्राप्यंते तानि तावदाशुमरुतामेव पांचिया अहमस्मि लताकीर्णैस्त्वत्कंदं वाप्यलंकृते १३ लतालीलालया ब्रह्मनिवि
ने वनदेवता यश्चेत्तसितपक्षस्य त्रयोदश्यां स्मरोत्सवे बभूव वनदेवीनां समाजो नंदने वने तत्राहमगमनाथत्रैलोक्यललनासदः
१५ तत्र दृष्टमया सर्वावयस्यामदनात्सवे अपुत्रया पुत्रपुतास्तेनाहं दुःखिता भूता १६ त्वयि सर्वायस्यार्थस्य बह्वत्कल्पतरो अनाथ
वक्त्रं नाथकीलश्रेयाम्पुत्रिका १७ देहि मे भगवन् पुत्रनो चेद्देहि मिहाग्नये प्रकरोम्याहुतिं पुत्रदुःखदा होपशान्तये १८ तामित्युक्तं
वर्तितं न्वीविहस्य मुनिपुंगवः प्राह हस्तगतं पुष्पं तस्मै दत्वा दयान्विताः १९

१३ लताकुंजावलीलायां आलयायस्या कालमिति प्रपन्नस्यास्त्रमुक्तास्वागमनप्रयोजनमाह यदस्यादिना स्मराराधनाय प्रवर्तिते
गीतताघत्रपनाघध्वलिभोज्यायुत्सवे १४ त्रैलोक्यास्थानाललनानावनदवीनां सदः समजं १५ तेन अपुत्रत्वेन १६ सर्वेषामर्थानां सा
चसिंघस्य अजंतुसंघे सार्धशब्दे गौराः १७ दाहोपशान्तये इति मानसदाहोपक्षया शरीरदाहदुःखमल्पमिति भावः १८ ॥ ॥

दातुमविवेकाद्भीरवः नततत्संख्यादित्यर्थः चतुस्तुव्यवसायवत्स
 दंतुं ह्येवमसीपतिः संकल्पात्तज्जीवः नीत्वा निरवभ्यंभत्वा
 न ह्येवमसीपतिः संकल्पात्तज्जीवः नीत्वा निरवभ्यंभत्वा

सात्विकराजसतामसभेदात्रयः विहरणक्षमाः सर्वव्यवहारक्रीडात्मकाः ११ व्योमन्यव्याकृताकारोपधापक्षी
व्योमन्येवांडपिंडगूढमयंदेहत्रयात्मकः क्रमाज्ञातः सर्वतः परिभवशंनिःसारपिप्पलादिफलात्वादलोत्पन्नः शब्दमा
त्रादुत्पत्तिनत्वयत्नत्वविम्वशातितद्वयमपि स्थूलसूक्ष्मकारणात्मकनिशरीरको व्योमनिवृत्ताकारो ज्ञातः सन्नस
र्वतोभीतस्तुष्टविषयाशक्तो विधिनिषेधशब्दानुपाती भ्रमतीत्यर्थः १२ नगरं ब्रह्मांडरूपं चतुर्दशलोकात्मकमहारथं च
तुर्दशविद्यात्मकरथ्यामार्गविभक्तं च एवं कर्मकरणाव्युत्पत्तिभ्यां विभागत्रयेण त्रिलोकात्मनां त्रय्यात्मना च भूषितं १३
वनानां नंदनादीनां शिखरिभिर्तेर्वादिभिः वायोसप्तकं समुद्रादीपद्वयं चंद्रसूर्यशाल्मीयैः कर्मभिरुर्ध्वगतिरशास्त्रीयैः

त्रयस्तस्य महावाहो देहा विहरणक्षमाः जगदाक्रमतिष्ठन्ति ह्युत्तमाधममध्यमाः ११ व्योममेतिवितते ज्ञातो सोऽन्निशरीर
कः तत्रैव च स्थितिं यातः शब्दपातश्च पश्चिबत् १२ तत्रैकपादगगनेन गगनं तेन निर्मितः चतुर्दशमहारण्यं विभागत्रयमभ्यु
तं १३ वनीपवनशालाख्यं कीडाशित्वरिसुन्दरं मुक्तालताविवलितं बापीसप्तकमभ्युतं १४ शीतलोत्पलकाक्षीणदीपद
यविराजितं ऊर्ध्वधोगतिरूपेण बली उन्नाजेति संकुलं १५ तस्मिन्नेवातिविपुले पतने तेन भूभरता संसारिणो विरचिता मुखा
पवरकागणाः १६ ऊर्ध्वं केचिदधः केचिन्मध्ये नियोजिताः केचिच्चिरेणानश्वरं केचिच्छिद्रविनाशिनः १७ असितच्छादनं
नानवद्वारविभूषिताः अनारतवहदातमबहुवातायनान्विताः १८ दीपपंचकसालोकास्थित्यश्रणाः शुक्रदारवः मत्स्यलपम
दवः प्रतोलीभुजसंकुलाः मायायोरचितास्तेन राजातेषु महात्मना इति तारो महापद्मान्ते सप्तालोकाभीरवः २० अथापव
रकोष्ठेषु चलत्सु समहीपतिः करोति विविधां कीडां नीडेष्विव विहंगमः २१ त्रिशरीरशतधंतस्तेर्यसैः सह पुत्रकः लीलावशमु
योगतिरित्येवं रूपिणः २२ संसारिणः जंगमा मुग्धाः विषयव्यामूढाः अपवरकवदात्माकाशपरिधेदकत्वादपरकाः देवमानुषादि
णाः २३ असितेश्छादनैः केशरितोऽश्वत्थान्नावडुभिर्वीतयने रुद्धिद्विद्विः २४ दीपपंचके जनेन्द्रियैः साहोकाः सप्रकाशाः ऊरुकसे
चेति तिस्रः स्थणाः संभाषणं शुक्लीन्यस्थानं ववंशदारुस्थानीयानियेषु मत्स्यैः लिङ्गैरालपमरतिकास्थानीयैश्च भूमिः प्रतोले

१७
तथाह-अवपुनानगम्यगच्छतये
रथ्यातयेभुजैः संकुलाः रतेषां अपवरकाणं अभिमानेनरलि
तारोयस्तोः कार्येकरणे सत्याः स्वाभिभवा-ग्रहकाराः आलोका

नेवदुतरकल्पनासहस्राकुलताद्वितादभं स्वप्ननादया
द्विभिर्मात्रेभ्योसुराभ्यस्तकुरुक्षुर्वलीतिपावत १०

अविप्रत्ययान्तनिर्दिष्टं व्युत्पत्तिं दाह्येययाधियापुन्यतिप्राप्नोति तथा इतिहासदृष्टान्तादिभिरिति पूर्वज्ञान्वयः ३३ अनुभवः स्वात्म
बोधचमत्कारस्तद्वसनः सर्वरसेभ्योतिरिक्तेरतिप्रापितैडचितः परमपुरुषार्थरूपत्वादवश्यवोधारः अर्थेयेषां तथाविधै
र्वचोगणैः जलदपक्षे अनुभववशातः श्रवणमात्रेण शिखंडिनां प्रीतिजननादन्यस्याधिकैः उचितः शिखंडिनीसहस्रस्याध
येभ्योस्तथाविधैर्वचोगणैः गजितिसमूहेः अंबरे वृक्षाग्रे अंतरिक्षे च ३४ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थि ० रोपंचाशः
सर्गः ५९ ॥ देवात्पुत्रराज्ञश्चरितं कल्पयित्वेह वरणीते संकल्पकस्थितं विष्णुं मिथ्येवेति विवक्षया तेन दाशूरकदं वोपलाक्षितेन मा

अनुद्गेति यानित्यं विस्तरण कथाक्रमैः अनुभूतिमपास्तैरूढिमेति यथा मपि ॥ ३३ अनुभववशतो रसातिरिक्तैर
लमुचितार्थवचो गणैर्महात्मा जलदइव शिरं वडिनं पुरस्यंत नयमवोधयदं वरे महर्षिः ॥ ३४ इत्यादि रमायणे वालकांडे
मोक्षोपाये दाशूरस्तानुबोधनं सर्गः ॥ ५१ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ कदाचिदप्यमार्गे रातेन कैलासवाकिनी अहं त्नातुमदृश्या
त्मा व्योमवीथी गतो जगत् ॥ निर्जित्य नभसः सप्तमुनिमंडलकोटरात् रात्रो प्राप्नोत्स्मिन्मते दाशूरतरुमुन्नतं ॥ २ याव
च्छृणोमि विटपकुहरात्काननेव च ॥ कुडमलोभोजलग्नस्य पृथुदंष्ट्रवनिःस्थनं ॥ ३ शृणु पुत्र महारुद्र देवस्तुतोऽस्य
समाभिमां व ॥ शय्याभिमहाश्रयी मेकाभारव्याकांतव ॥ ४ अस्ति राजा महवीर्यो विख्यातो भुवनत्रये नाम्ना खो
त्य इति श्रीमान् जगदाक्रमणक्षमः ॥ प्रस्थानुशासनं सर्वभुवनेष्वपि नायकाः शिरोभिर्धारयंत्युद्देश्यतामणिमिवार्चिनः ॥ ५
यः साहसैकरोसिको नानाश्रयविहारवान् केनचिन्निपुलोकैषु तमहात्मा वशीकृतः ॥ ६ यस्यां रभसहस्राणि सुरवदुःखं
प्रदात्यलं संख्यातुं केन शक्यं ते कलालाजलधेदिव ॥ ७ यस्यावीर्यसि वीर्यस्य नशो नैव पावकैः केन चैव दुर्बलेनां तमाका
शमिव मुष्टिना ॥ ८ मदीयां विततां रंभां लीलां निर्मलभासुरा नमना गनुवन्तं तैश्चैकैर्पेद्रहरावपि १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
कैलाशवासिनी मंदाकिनी मिति शेषः ॥ सप्तमुनिमंडलकोटरमिवैकदेशाय स्पतया विधान्नभसा घुलोकाकाशात् ॥ २ याव
त्साकल्यनिपातः ॥ २ यद्वचः श्रुतं तद्देवाह शृणु पुत्र सादिना अस्पृशसा रस्य समा उपमानमता ॥ ४ रवात् अवाकृताकाशात्
कालत्रयपि जगच्छून्या द्रुताकाशावुत्पद्यः उत्तरसर्गव्याख्यामले स्पष्टंति

वा० टी०
स्थि०
१९१

७७१

असतः परमार्थस्य तन्मयं देवाज्ञानादभ्युच्यतारंभः अतएवावस्तुभायामयं एवं अस्यार्थस्य बोधनाय आकथितं पारोक्ष्येण व
र्णितं ५ संकल्पः प्रधानमनः सक्तः द्विव्यष्टिमनसो रेकाकारेण वा द्वाव्यक्ताकाशादुत्पद्यति व्युत्पत्त्या खोत्पद्यते इत्यर्थः स्वयमेव
संकल्पजन्यप्रवृत्तिर्वासनोद्भादेव जायते निवृत्तिर्वासनादाव्यष्टिस्वयमेव लीयते इत्यर्थः ६ तत्स्वरूपं तत्परिणामः उक्तार्थं तद्वच
यत्परिरेकानुविधानप्रदर्शनेन द्रव्यतिजायत एति ७ ननु ब्रह्मवित्त्वादिभ्यः शर्काङ्गदुत्पन्नमिति श्रुतं तत्कथमन्यस्मादुच्यते त
त्राह ब्रह्मेति विटपान्फाद्यान् ८ अन्ये त्रिकालजगदभाववति व्योमनिब्रह्मनि अचेतनस्याप्यकुतो निर्माणशक्त्येति चेदधि
ष्ठानचेतन्यानुग्रहेण चेतनविरंच्याकारताप्राप्येत्याह प्रतिभासेति ८ तदेवं त्रिजगत्सुरप्राग्वर्णितमित्यादिनाविततालोकाः स्रष्टा
असदभ्युत्थितारंभमवस्तुमाततं संसारसंस्थानमिदमेवमाकथितं मया ५ परमान्नभस्यो जातः संकल्पः खोत्पद्यते जा
यते स्वयमेवास्ते स्वयमे ववलीयते ६ तत्स्वरूपमिदं सर्वं जगदाभोगिविद्यते जायते तत्र जाते तु तस्मिन् नष्टे विनश्यति ७ ब्र
ह्मवित्स्विन्द्रकद्राघातस्येवावयवान्नि ८ विटपानिववृत्तस्पर्शगालिचमहीभूतः ८ अन्ये व्योमनितेनेदं निर्मितं त्रिजगत्सुरं
प्रतिभासानुसंधानमात्रेणैव विरंच्यतं ८ यत्रैव विततालोका लोककोशावदुद्देशः वनोपवनमालाप्रयत्रे घानपरं
परा १० क्रीडाशिवरिणो यत्र सहा मंदरे भवः शीतोष्मदीप्तिचंद्राकौत्सो यत्र नलाक ११ स्रष्टांशुकचदालोलुतरंगोत्तुंग
मोक्तिकाः वहंतिसरितो यत्र सन्मुक्तावलपश्रलाः १२ इक्षुक्षीरादिसलिलामणिरत्नविशंकुराः और्वानलावुजायत्र
वाप्यः सप्तमहागवाः १३ अधः कुर्वन्ति तां ईदरेव पुरापापुण्यधनश्रियः नरामरकिराटानां यत्रातः क्रयविक्रयो १४
दिप्रभादाप्ताः प्रसिद्धवनापवनमालायत्र उघानपरं परावर्णिता इत्यर्थः १० अनलाकृती दीपमानो ११ तरंगाणां मुक्तासामे उपपत्तिः
स्रष्टांशुकचदालोलत्वं १२ मणिरत्नानि मणिप्रवाहवविशंकुरायास्तु और्वानलावडवाग्रय एव अंशुजानि मासु यत्र गगने १३ कु
क्रीडोगतिरूपेण मणिं द्वाज्जगत्संकुलमिति यदुक्तं तस्यार्थमाह अध इति पुरापापुण्यधनश्रियो येषां तेषां नाराणां कर्मोपास
नाधिकारिणामापीणां च देवाभावयतानेनेते देवाभावयंतुव इति भगवदुक्तं न्यायेन पुष्पाण्यतत्फलक्रयविक्रयो किराटानां प्रत्यक्तदे

मृदुलस्यवति
ती ३
१९१

वा० टी०
स्थि०
११२

११२

तेनाशुसविनश्रपती तस्यातात्पर्यमाह असंकल्पनेति जाग्रत्तत्त्वप्रावस्थयोः परं अत्यंतं आशुसभ्रमणप्रपुक्तं आपासंप्राप्यश्रे
यसेविश्रान्तिसुखाय असंकल्पनमात्रेण सुषुप्तौ नाशत्वेन प्रविलयेन कारणीभूता विद्यामात्रभावेन संभवः सत्तेत्यर्थः अथवाना
नाजन्मकोटिच्छायस्यैवात्रिविंशः शास्त्राचारसमाध्यासादिवलादात्मतत्त्वसाक्षात्कारेण संकल्पमूलोद्देहादेवासंकल्पमात्रेण
श्रेयसेमा ज्ञायसंभवो निर्द्वितीः परमाश्रयेति पाठेन अस्य संकल्पनाशत्वेन वासनाक्षयप्रपुक्तं पूर्यभावेन संभवः परमाश्रयेय
सेभवतीति सर्वत्र शेषः २६ पुनस्तु इत्युक्तं तात्पर्यमाह स्वयमिति २७ २८ किं करे मीत्यादिशोकोक्तेर्वीजमाह स्वयैवेति दुःखदयिना

असंकल्पनमात्रेण स्वैनेवाशुविनश्रपति श्रेयसे परमाश्रयानासत्वेन तु संभवः २६ स्वयंसंकल्पनामात्रं जायते बालपक्षवत् अ
नंतायस्वदुःखाय नानंदाय कदाचन २७ इदं स्फारं जरादुःखं प्रतनोत्पात्मसत्तया असत्तया नाशयति घनमाध्यायचातमः २८
स्वयैवदुःखदयिना चेषया परिरोदिति काष्ठावच्छब्दवर्णः कीलोत्पाटीकपिप्या २९ संकल्पतानंदलवस्तिष्ठच्छुद्धरकं
धरं ११ अकस्मात्प्रच्युतमधुविदुभृत्करभोयया ३० क्षणं विरतिमायातिरतिमेति क्षणं स्वयं क्षणं विकारमायातिसंकल्पनेव
बालवत् ३१ एवं सकलभावेभ्यः कृत्वा निर्मलमादरात् मतिरंतः पदं यातिसंकल्पेनेव बालवत् ३२ त्रयस्तस्यामने देहा अध
मोक्षममध्यमाः तमः सत्वरजः संज्ञाः कारणं जगतः स्थितेः तमोरूपो हि संकल्पो नित्यं प्राकृतचेष्टयाः पराकृपणतामत्यप्र
यातिक्रमिकीटता ३३ सत्वरूपो हि संकल्पो धर्मज्ञानपरापणः अदूरकेवलीभावं स्वाराज्यमधितिष्ठति ३४

निषिद्धचरणभिमानादिरूपया काष्ठावच्छब्देत्युत्पत्तिप्रकरणे व्याख्यातं ३६ करभोगर्दभः अनेन विषयसुखमपिरासभस्य मधुलेह
नवदति दुर्लभं किंपुनर्मेक्षसुखमिति ध्वनितं ३७ ३८ स्वोत्पात्तव्यापिकावर्णनप्रयोजनमाह एवमिति सकलभावेभ्यः सर्ववाहवस्तुभ्य
परावृत्त्यसमाध्यभ्यासेन तत्त्वज्ञानेन च निर्मृतं निवासनाज्ञानं कृत्वा मतिः अंतः पदं प्रत्यग्भूतं त्रयस्य यात्यवलम्ब्य विभ्राम्यतितथाकु
र्वित्यर्थः ३२ प्राग्ये त्रयो देहा उक्तास्तान् प्रपचयति मतेः संकल्पात्मने ममसः ३३ प्राकृतचेष्टया स्वभाविकं प्रवृत्त्या पराकृपणतामनरक
उपसिद्धां कुमिकीटग्रहणस्यावरादीनामप्युपलक्षणं ३४ ज्ञानमात्रापासनं शास्त्रीयप्रवृत्तिनियमदूतियावत् अदूरकेवलीभावं स

स्वाराज्यमधितिष्ठति ३४
११२

संसारिणो विरचिता मुग्धा यवरका गण इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह तस्मिन्नेवेत्यादिना १५ १६ वातायंत्राणि प्राणलम्प्रवाहेणामांसा मे
वमदस्तद्विकाराः सिता न्यस्थिवदेवदारुणियत्रत्वचोपलिप्येतैस्तैर्लोहर्तनादिभिस्तत्त्वलोपास्तेर्मसृणाः चिक्राणाः प्रमला १७
केशलज्जाणां वणविशेषाणां उल्लासेन रचिता दान्दन्ध्रीर्येषां मिति असित दान्दन्धना इत्युक्ते विवरणं १८ नवद्वार विभ्रमिता इ
त्युक्तिं विवृणोति अनारतेति प्रणस्यो ह्यत्वं अपानस्य च शीतत्वं च प्रत्यक्षं सिद्धं १९ बहुवातायनान्विता इत्यादिविवृणोति कर्णो नास

तस्मिन्नेव जगत्पस्मिन्पुंरे संकल्पमभ्यता कीडार्थमात्मनश्चित्रा देहाय त्वरकां कृताः केचिद्दीर्वाणि नामान ऊर्ध्व एव नियो
जिताः नरनागादयः केचिद्ध एव नियोजिताः १६ वातायंत्रप्रवाहेण च लंतोमासमन्मयाः सिता स्थिदारवश्चित्रा त्वग्ले
पमसृणामलाः १७ केचिच्चिरेणानरं पतिकेचिच्छिद्रविनाशिनः केचित्केशतरुणो ल्लासरचिता दान्दन्ध्रीयः १८ कर्ण
क्षिनासा प्रमुखे द्वारे नवभिरन्विताः अनारतवरुत्प्राणपचनेनोष्णशीतलाः १९ कर्णो नासास्पताल्वादिवातायनगणान्वि
ताः भुजाघंगप्रतोलीकाः पंचेन्द्रियकुदीपिकाः २० माययारचितास्तेषु संकल्पेन महामते अहंकारमहावृत्ताः परमालो
कभीरवः २१ देहाय चरकेष्वंतर्महाहंकारपक्षकेः सहसंकीडैतत्पर्यं ससंदेवासदुस्थितैः २२ यथाकुसूलेमाजरीभस्वा
यां भुजगोपया अक्ताफलं यथावेणुगवहंकारस्तथातनौ २३ नागमभ्युदयं यांति द्वागं शाश्वंति दीपवत् देहगोहेषु संकल्प
तरंगं सागरे ध्रुव २४ भविष्यन्नवनिर्माणं सत्याप्नोति तदापुं यदा संकल्पितं वस्तु स एव देवप्रप स्यति २५

त्यादिना कुदीपकेति विवरणे नदीपपंचके सत्रसंघाते जातः कनूतंत्रेण कुत्सामपि घातयतीति तात्पर्यं सचिंतं २० रक्षितारोमहायज्ञा
इत्येतद्विवृणोति माययेति परमालोकभीरव इत्यस्य परमालोचने न हृदयग्रंथ्यात्मका हंकारस्तथाप्युतेः परमस्यालोकनां दीरवा
विभ्यत इति तात्पर्यमित्यर्थः २१ २२ ननु देह एवाहंकारो नान्यः नेत्याह यथेति २३ संकीडन प्रकारमाह तत्राणमिति संकल्पस्य तरंगं वृत्त
याः २४ तस्यैव जायते इत्यादेस्तात्पर्यं पुत्रोक्तविरोधपरिहारेण वर्णयति भविष्यदिति २५

वा० टी०
स्थि०
१२३

२७३

ननु मोक्षसंपादनेकांक्षतिस्तत्राह उत्थायेतिसत्यमयात्मकं सत्यैकत्वभावं ब्रह्म असत्यमायावशात् यो न्यासरनरतिर्यगादिचनु
श्रीतियोनिद्वारेण सत्वरूपेण तत्र तत्राणि भेदरूपेणोत्थाय व्यर्थमेव जगदुःखं अनुभवति इदं आत्मनः त्वस्य न सद्यः न युक्तमित्यर्थः
४० तेन नाना यो निजन्मना विमि तेन दुःखाय दुःखार्थं भूतेन पुनः पुनर्मरणेन च तव किं फलं ४६ तर्हि मया किं कार्यं तत्राह अधिग
ते तित्वं अधिगतपरमार्थतां तत्त्वज्ञतां उपेत्य प्राप्य प्रसभं मूलोच्छ्रितं चलादिकल्पजालं अपास्य यत्तु अधितीयं पदं मोक्षारूपं तत्तु वित
सुखाय निरतिशयानंदवाप्तये अधिगमय स्वप्नयत्नेन साधयेत्यर्थः सुखं व्यादाय त्वपि तीति च पूर्वकालत्वारोपेण ल्यप् ५ इति
श्रीवाशिष्ठा० शो स्थि० त्रिपंचाशततमः सर्गः ५३ संकल्पस्य पथोत्पत्तिर्यद्विपंचनता यथा येनोपायेन बोद्धेदस्तत्सर्वमिह
कीर्त्तयेते प्रह्मः स्पष्टः चेत्योन्मुखत्वं यत्र प्राप्नोति इति व्याख्यातं तदेव संकल्पवृत्तस्याविद्याबीजोद्भवप्रथमां कुरं विदु रित्यर्थः २
उत्थाय विश्वरूपेण यो न्यासत्यमयात्मकं न तजगदुःखमिदं व्यर्थं सद्यः आत्मनः तेन दुःखाय महते किं कृतेन तवानघ यदुः
खाय तत्तज्ज्ञाः संश्रयंतीह नेतरात् ४६ अधिगतपरमार्थतामुपेत्य प्रसभं मया स्य विकल्पजालमुच्चैः अधिगमय पदं तदधिती
ये विततसुखाय सुषुप्तचित्ते वृत्तिः ५० **मोक्षोपाये संसारनगरविकल्पयोगविचारः सर्गः ५३ पुत्र उवाच ॥** कीदृशत्वात् संक
ल्पः कथमुत्पद्यते प्रभो कथंच वृद्धिमाप्नोति कथंचैष विनश्यति १ **दाशरुड०** अनंतस्यात्मतत्त्वस्य सत्ता सामान्यरूपिणः चित्तश्च
त्योन्मुखत्वं यत्र संकल्पां कुरं विदुः २ लेशतः प्राप्तशत्राकः त्वएव घनतां शनैः याति चित्तस्वमापूर्येदृज्जाग्रप्रायमेव घनत ३
भावयंति चित्तिश्चेत्यवतिरिक्तमिवात्मनः संकल्पतां मुपायाति बीजमंकुरतामिव ४ संकल्पेन हि संकल्पः स्वयमेव प्रजायते ॥ ५ ॥
वद्वि ते स्वयमेवासु दुःखाय न सुखाय तु ५ संकल्पमात्रं हि जगज्जलमात्रं यथा एवः ऋते संकल्पमन्याते नास्ति संसारदुःखिता
चित्तं त्वमेव चित्ताकारं प्राप्य सर्वतो व्याप्य दृज्जाग्रप्रायमधिष्ठानचित्तश्चित्त्वभावतातिरोधानेन जडप्रपंचाकारसंपन्नमे इति या
वत् ३ एवं समधिसंकल्पाज्जगदुद्भवमुक्ताते ये वदु ध्यतंकारप्राणेंद्रियदेहाद्याकारव्यधिसंकल्पोत्पत्तिमाह भावयंतीति ४ ततो मूलो कुरा
द्वारं कुराणां भिवाह्यविषयाकारसंकल्पपरंपरा भिद्विदुःखांतामाह संकल्पेनेति ५ ६

लोकसंख्यवहारो मनुष्यजन्मना तद्योष्यव्यवहारस्तद्वान् ३६ पदं पदं मोक्षं आत्मपरित्यजे आत्पंतिकसंकल्पो ह्येदे सति तर्हि संकल्प
 क्षये कडपायः तमाह सर्वा इति दृष्टिवा ह्यार्थदर्शना निवाहं द्विषाणि वैरागेण निरुद्धेति यावत् ३८ ननु संकल्पक्षयो दुष्करः अन्य
 एवोपायो मोक्षार्थ उपदिश्यतां नेत्याह यदि वेत्त्यादिना विलयस्वभावं आत्मानं स्वदेहं ३९ ४० लोकनाथपतिः श्रीदत्तात्रेयः श्रीदुर्वा
 सावाग्रंत्यंतकरणाक्रांतः सन् उपदेष्टा स्यात् अथवा अत्यंतकरणाक्रांत इति विशेषणत्वात् स्यादात्पंतिककारिणोपदेष्टवु इत्युप
 तिः यस्यात्र ग्रहणं त्वेवैदिकमार्गं च पिमोक्षं प्रत्याशा वारणार्थं ४१ सच संकल्पोपसमो ब्रह्मस्वरूपवत्प्राशयेन विशानधि अनावायेड
 त्यादिपरं यत्नसाधनं चतुष्टयसंपन्नं निप्रवणमनननिध्यासनलक्षणां ४३ ननु संकल्पमात्रो ह्येदेन सर्वजगदंधनिवृत्तिः कुतस्तत्रा

रजो रूपो हि संकल्पो लोकसंख्यवहारवान् परित्यज्य तिसंसारेषु त्रयद्वारानुरंजितः ३६ त्रिवधं तु परित्यज्य रूपमेतन्महामते सं
 कल्पः परमायाति पदमात्मपरित्यजे ३७ सर्वाः दृष्टीः परित्यज्य नियम्य मनसा मनः सवाह्यं तदार्थस्य संकल्पस्य तयंकुरु
 ३८ यदि त्वर्षसहस्राणि तपश्चरसि दारुणं यदि वा विलयात्मानं शिलायां चरणीयस्य सं ३९ यदि वा त्विंशतिं प्रविशसि च इवाग्निमया
 पिवा यदि वा पतस्विष्वभ्रे रवङ्गधारजवेतुषा ४० हरोपद्युपदेष्टा ते हरिः कमलजो पिवा अत्यंतकरणाक्रांतो लोकनाथो
 च वापतिः ४१ पातालस्थस्य भस्मस्थस्य त्वर्गस्थस्य पितृत्व नाभ्यः काश्चिदुपायो तिसंकल्पोपशमादते ४२ अनावाधे विकारे
 न सखे परमपावने संकल्पोपशमयेत्तं पौरुषेण परंकुरु ४३ संकल्पितं तावत्तिलाभावः प्रोताः किलानघ छिन्नेतंतौ न जा
 नेते कृपांति बिसरारवः ४४ असत्सत्सदस्य तसर्वसंकल्पादेव नाभ्यतः संकल्पसदस्यैव मिह सत्यं किमुच्यतां ४५ संकल्प्य
 तेषां यद्यत्तत्तथा भवति क्षणान् मार्कं विदपितत्वं संकल्पय कदाचन ४६ निः संकल्पो यथा प्राप्नोत्यव्यवहारपरो भवति

ह संकल्पेति तर्हि तेन छाभावाः कृपांति तत्राह जाने इति आरोपितभावा नाम धिष्यने वाधेऽन्यत्र गमना प्रसिद्धे रिति भावः न त्वियं संकल्पा
 दिसर्वभावनिवृत्तिरसती सदसती वा आद्यमोक्षो सिद्धिर्द्वितीये मोक्षे पिद्विपत्तिः तृतीये पक्षिकवेधैतयो रवारणमिति न मोक्षे निवृत्ति
 ती सिद्धिरित्यादि दोषाणां नेकोत्तरापरिहरति असदिति सदसत्वादयः सर्वविकल्पाः संकल्पादेव सह भावेऽस्य न्ना संकल्पमेव सदसत्त्वं
 त्वेव विकल्पितं न शक्नुवन्ति इह परमार्थसत्यसंकल्पब्रह्मनस्पृशतीति किंवाच्यं कार्याणां यत्र त्वसंनिधिकारणोप्यांतरे कुंठीभावस्तत्र किं

संकल्पक्षयः ४६ ४७

वा. टी.
स्थि.
१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

१५४

ननु संकल्पतयादुःखस्येपि निरतिशयानंदावाप्तिः केनोपायेन साध्या तत्राह भावेति भावोभाव नानिरंतरं स्वपूर्णानंदात्मता
चित्तं तन्मात्रेणोपसंपन्ने प्राप्ते स्वात्मनि स्थितिं त्वरूपा प्रच्युतिमागते सति यदसाध्यं तदपि साध्यते न त्वसाध्यता ध्यते इति विप्रतिषि
द्वंतत्राह कस्येति स्वतः सिद्धं तन्नापेतीत्याशयेन साध्यस्यादित्युक्तं न तस्य घट इत्याशयेन भावानां ह्यपगमे हि धापरेणामपहा
रगनाशेन भावांतरताप्रोक्तो बाहेऽंगते तव आत्मा अन्येनापि हियमाणः कस्य स्यात् न ह्यधित्वात्मनो न्यः प्रसिद्धः विनश्यत्वात्
किमिव स्यात् घटो हि विनश्य कपालं भवति आत्मा तु किं स्यात् यस्यात्तन्नूनधेन द्रव्यं शक्वं न चात्मानो द्रव्यास्तितस्मादात्मना
शानिः साक्षिको न सिद्ध्यत्येव सात्मरूपो भोक्तः स्वतः सिद्धो नाप्यप्यतीत्यर्थः १७ असंकल्पनसंकल्पेनैव सर्वसंकल्प आत्मतत्वं
भावमात्रेणोपसंपन्ने स्वात्मनि स्थितिमागते साध्यते यदसाध्यं तत्कस्य स्यात् किमिव आगते १७ संकल्पेनैव संकल्पं मनसा स्व
मनोभूते हि स्वात्मानि ति यत्किमेतावति दुष्करं १८ उपसंते हि संकल्प उपशान्तमिदं भवेत् संसारदुःखमखिलं म
लादपि महामते १९ संकल्पो हि मनोजीवश्चित्तं बुद्धिः सवासना नामैवाप्यत्वमेतेषां नोपेनायै विदं वद २० संकल्पनाह
तेनेह किंचिदेवास्ति कुत्रचित् तमेव हृदया किंचिद्विषयस्य तद्विशेषसि २१ यथैवेदेन मः शून्यजगद्भूतं तथैव हि अस
न्यविकल्पोत्ये उभे एतत्ततः २२ असिद्धं सर्वमेवैतदसिद्धं नैव साधितं संकल्पेन जगद्यस्याद्भावेनाकाव तिष्ठ
ता २३ भावनाक्षयतः सिद्धिस्ततः प्राप्पनशिष्यते तस्मादसदिदं सर्वविज्ञेयं हलयेद्भया २४

ए १ मनोरूपैर्मनसे वस्वमनस्थित्वेत्यर्थः १८ उक्तोपायद्वयेन मूलादप्युपशान्ते सति दुःखमपि मूलादप्युपशान्तं भवेदित्यर्थः १९ ननु
संकल्प उपशान्तेऽपि जीवचित्तवासनादिवशात् दुःखस्यादेवेत्याशंक्यते तेषां संकल्पेन तर्भावमाह संकल्प इति २० २१ ननु
संकल्पस्यैव जगदालोक्यत्वे तत्तदयान्तरात् शून्यत्वं जगत्प्रत्यक्षं न हि जीवान्मात्राणां मास्तीत्याशंक्याह यथै
वेति मरुमरीचिको ह्येदपि न मरुतः शून्यात्मिका यथैदं निदर्शितं तथा जगद्जीवादिदृश्यमात्रवाधेऽपि न दृश्यं रूपं आत्मा
शून्यात्मकः एतैः मरीचिकैर्जगती उभे समेतत आरौप्येण वित्तते २२ ननु वाधितमपि भावनया पुनः स्यादित्या
शंक्याह असिद्धमिति वाधितं भावनेनैव नावतरतीत्यर्थः २३ तस्माज्जगन्मिथ्यात्वदर्शने भावनादुदार्थिना प्रथमं

साध्यमिदं साशयेनाह भावनेति इह या अत्र

ननुविर्विकाराद्योवस्तुनिकथंनिर्वीजजगदुद्भवस्तत्राह काकतालीयेति विवर्तवादाश्रयेणवायंदोषः परिहार्यइत्याशयेनाह भृगु
तुल्येति ७ पूर्वानुभूतविषयवासनोद्धृज्यजगद्भांतिरित्याशयेनाह निर्गीतोति भानुलिंगफलविशेषः तद्विचक्षणं पित्रमुदीपयतमु
त्तेपीतभ्रमजनयति ८ अस्मिन्नुपदेशालके विज्ञायते अनेनेति विज्ञानेशास्त्रे ९ असौयोवेदांतेषुप्रसिद्धः एरणमासः अहमेव
ममइमेसुखदुःखमयातन्मादिभावाव्यर्थमिच्छेवइत्यनास्थायेनाज्ञानेनेहतुनानास्ति तेनपरितप्यसे १० अस्पृजन्मादेः संबन्धोक्तदाप
सन्नेवभ्रांत्याजातोसिविलासितस्तात्विकदृष्टेतालक्षणस्त्वविलसनात्तुक्तोजन्म ११ तर्ह्यस्यभ्रमस्यनिवृत्तौकडपायस्तमाह संक

काकतालीययोगेनसंजातोस्तिमुधेवहि भृगु तस्माद्विचंद्रत्वमिवास्तत्त्वंचवर्जिते ७ निर्गीणभानुलिंगस्यकनकप्रत्य
योपया स्वयमभ्येत्यस्योतः संकल्पस्तथाहदि ८ असत्यमेवजातस्त्वमसत्यमपिवर्तसे अस्मिन्नुज्ञाते ब्रविज्ञानेह
सत्यंसंवितीयते ९ असौसोहमिमेभावाः सुखदुःखमयामम व्यर्थमेवेतिनानास्थायेनांतः परितप्यसे १० असन्नेवा
स्पजातोसिकुतो जन्मविलासतः व्यर्थमेवाव्यमूढोसिसंकल्पवशतः स्वतः ११ मासंकल्पयसंकल्पभावंभावयमास्थितो
एतावतै वभावनेनभवोभवतिभूतये १२ संकल्पनाशयत्वेननभयानानुगच्छति भावनाभावमात्रेणसंकल्पहीयतेस्वयं १३ सु
मनःपक्षवामर्हकिं चिद्यतिकरोमवेत् सुसाध्योभावमात्रेणानुसंकल्पनाशने १४ पुष्पाक्रांतौकरस्यंदयत्नः प्रोपय
ज्यते तदसुपकरोत्यस्मिन्संकल्पपरितप्ये १५ संकल्पोयेनहंतव्यस्तेनभावविपर्ययात् अथर्जुननि मेघेणलीलयैवनिह

त्यपेति पूर्वानुभूतंसुखदुःखादिभावंसांप्रतिकल्पितोभावाव्यमास्मरस्मृतेहि पूर्वभावेतदुपादानहानाद्यर्थसंकल्पोदयस्यादेवेतिभा
वः १२ तथाचसंकल्पक्षयत्सर्वत्रयक्षयः पूर्वभावाभावनाच्चसंकल्पक्षयइतिक्रमंसिद्धइत्याह संकल्पेति १३ अयमुपायोऽत्यंतसुक
रइतिप्रशंसतिसुमनइत्यादिना सुमनसांशिरूपादिपुष्पाणांपक्षवस्यामर्हने कश्चिच्चोत्पत्तिकरस्यकिंचिद्यतिकरः प्रयत्नः सुसा
ध्यः सुकरोपिभवेत्संभावितः ननुअभावोभावनातन्मात्रेणसाध्योसंकल्पनाशनेतत्संभावेत्यर्थः १४ उक्तमेवंव्याचक्षे उपपेति तदपि
सापितावानपीतियावत् नोपकरोति १५ भावोभावनास्मृतितस्तस्यविपर्ययादस्मरणान् १६

११५ तंडुपट्टिमं तंडुलभूतमेव तंडुले निरस्यते तद्वदसदेव सति निरस्यमित्यर्थः ३५ कृत्रिः कारणव्यापारस्य निर्वृतं कृत्रिमं तद्वि
 न्नं अनादिभूतं पीत्यर्थः डुकुत्रोद्धृतः चित्रकर्मसिद्धमपि निर्वृतापेक्षम् ३६ ज्ञस्य तत्त्वविदः सुखेन अनायासेनैव उद्धृतपाउद्ध
 दाहव्याप्तं ततं विस्तीर्णं अनाद्यज्ञानयस्यातिविस्तीर्णस्य च रजतत्वमादिविभ्रस्य प्रबोधमात्रेणोद्धृतदृशनादिति भावः असंभावना
 विपरीतभावना तु मलं तु ज्ञानभूमिकाभ्यासलक्षणपुरुषप्रयत्नेनापि न प्रतीत्याशयेनाह तंडुलेत्यादिना ३७ ३८ असत्कल्पे रूपल
 क्षितः संसारोपदेतावतं कालत्वया न तितस्तनुधैवोपापापरिज्ञानादित्यर्थः ३९ असत्कल्पे रूपल

तदेव तत्सालने साधोकः प्रवर्तते इमंतिः किं त्वेतत्तंडुलेष्वेव तंडुलकंचुकवस्थितं ३५ यतस्ततः प्रयत्नेन पौरुषेण विनश्यति
 अकृत्रिममपि प्राप्तिं भ्रंशं पुत्रतया पुनः ३६ सुखोद्धृतपाज्ञस्य संसारमलमागतं तंडुलस्य यथाचमं यथाता अस्य कालिमा
 ३७ नश्यति कियथा पुत्रपुरुषस्य तथा मलं नश्यत्येव न संदेहस्तस्मादुद्यमवान्भव ३८ असत्कल्पेर्विकल्पेयं संसारेन जितो
 मुधा लोकेनाश्रुलपं याति कासदस्तु चिरं स्थितं ३९ असत्यमिति संसारः स्वप्नवस्थं विचारतः दीपलोकादिबाधस्य हीदु
 त्वं स्वीचितादिव ४० नासौ तवनचास्पत्वं भ्रांतिपुत्रपरित्यज असत्ये सत्यवद्वेषो भावनामात्महीदृशः ४१ ममगुरुविभवो ज्व
 लाविलासा इति तव मास्तुरधैव विभ्रमोतः त्वमपि च वितताश्चेते विलासा विलसति सर्वमिदं तदालतत्वं ४२ मोक्षोपापद
 शूरोपाख्याने संकल्पवित्किं कितानामसर्गः ५५ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इत्याकर्ण्य तदा तत्र राजा वलयनक्षयाः अहं रघुकुला

काशशशंकरचुनंदन ९
 धस्य तमस्ति शोभत चक्षुषो दीपालोके सति आंध्यमिवेति ४० असौ संसारः क्षिप्तस्मादसत्ये सत्यवद्वेषे सति इदृशः एतादृशस्य भावनापु
 नः पुनश्चिन्तामात्मनखलु युक्तेति शेषः ४१ मम संसारिस्त्वभावस्य पते गुरुभिर्मदुद्धिः विभवेः संपदिरुज्ज्वला दीप्यमाना भोगविलासाः
 सत्याः शाश्वताश्चेति विभ्रमस्तव मास्तु त्वंसंसारप्रपिते विलाशकारादन्यदपि जननसंसारणादिदृश्यमात्रतदालतत्वमेव तथा विलसितं
 तदृश्यरूपं तदल्पदस्तीत्यर्थः इति श्रीवा० शोस्थि० रो० चतुर्थं चाशः सर्गः ५४ दाशूरेण वशिष्ठस्य पूजतस्य मिथः कथा कथं शो
 भावितात्र प्रातर्पणं च वर्यते आत्मपन्नं व्यक्तं संभाव

पश्यन्ते अंगारकास्तस्य शेषास्तान् न जानन्ति
तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति

तेन दृष्ट्या बहेलनेन तनुभावनया देहात्मताप्रतिसंबंधेन प्रागुक्तैः सखदुःखे तनुसंबंधिपुत्रमित्राद्यप्यवस्थिति विज्ञापते पुत्रेहास्यावन
प्रवर्तते तत्रार्थः २५ २६ मनोऽनुचित्यतिविंवाजीवः सन् जगत्सत्त्वां मानसं नगरं पश्यन् वर्तयन् परिणामयन् स्वयन् विनाशयन्
अस्युत्पत्तीत्यर्थः २७ कुतस्तथा वर्तयन् स्फुरति तत्राह वासनेति यतोऽस्य मनः विषयसंबंधात्तत्रास्नाभिरावलिते अधिष्ठानचित्सं
बंधात्स्फुरणशक्तिकंच स्थितं अतो मलिनप्रलम्बसच स्वाशयेन कामेन इमां प्रागुक्तां रचनादि च वस्थां करोतीत्यर्थः २८ तर्हीष्ट
मेव कुतो न करोति अनिष्टं च कुतः करोति अनिष्टं च कुतः करोति तत्राह आत्मन इति २९ कुतोऽप्यवद्विहोसो तत्राह ग्रहीतु मिति नियं
नुमित्यर्थः दृष्ट्या विषयदर्शनो दृष्टः विषयदर्शनस्मरणत्यागनुसपरिवाराह संति ३० तृणमात्रेण तृण सदृशेनाल्पेन विषयेन
तनुभावनया तेन सखदुःखैर्वर्तनीयते अवस्थिति च निर्णीयस्नेहास्यान प्रवर्तते ३१ आस्थोच्चयेन नान्येते हर्षमपेक्षिवा
भवो तस्मादसदिदं सर्वं सुखदुःखादिविभ्रमेः ३२ मनोजीवः स्फुरत्युच्चैर्मानसं नगरं जगत् भविष्यद्वर्तमानं च भूतं च पश्यन्
वर्तयन् २७ वासनावलितलोके स्फुरच्छक्तिमनः स्थितं करोति स्वाशयेन मां च वस्थां मलिनप्रलम्बः २८ आत्मनः सदृशीली
लां जीवो हृद्गतमर्कटः दीर्घमाकारमादाय निमेषाद्याति हस्तं २९ ग्रहीतं च न पश्यते संकल्पजलवीचयः मनादृष्टा वि
बद्धते हसंतिसपरिहराः ३० तृणमात्रेण दीप्यते संकल्पवद्विशेषवत् जगत्प्रकटाकारः प्रदीप्ताः सृणभगुराः ३१ भ्रम
दाजडसंस्थानाः संकल्पास्तद्विदग्गण्यः यदेवासल्यं पुत्रतदेवाशुचिकित्सितं ३२ शक्यते नात्र संदेहो नासत्सद्भवति कचित्
संस्थितायदिसंकल्पादुच्चिकित्स्यस्ततो भवेत् ३३ किं त्वसद्भूत एवैष सचिकित्स्यस्तदा भवेत् अकृत्रिमं चेत्संसारमलमंगलं
तियावत् बहिःशेषोऽनिकलः जगतीत्यादुत्तरान्वपि ३१ भ्रमदाः स्यात्वा दोषादिति हेतवः जडेषु विषयेषु जडादयो रभेदात्संघज
लेषु च संस्थानेषु इत्युक्तीदृशस्तत्संकल्प इत्यादिप्रमाणानामुत्तरमुपवर्षिकं चैष विनश्यतीति चरमप्रमाणं तत्र विवक्षितं तस्य संक
सात्पुच्छिकित्स्यतां यदेवेत्यदिना असंज्ञायां असत्याज्ञानविकारभूतं ३२ शक्यते ज्ञानेनेति शेषः संस्थितः पश्यन् भूतायदि भवेत्
जगत्संज्ञापक्षे तु आत्मनो विजगद्विशेषात्मलिनत्वभावत्वापत्तौ ज्ञानिनसत्यनिरास एव सर्वप्रमाणं विरु

विशेषात्तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति
विशेषात्तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति तत्रावस्थितान् तान् न जानन्ति

तं उपदिष्टं ब्रह्मात्मैक्यलक्षणमेवार्थं ११ तत्सर्वमिति मोक्षस्य कारणं कर्मजानं वामोक्षसाधनमिति तदीयसंदेहस्य तदवधारणे मूला
 पणमादेवोद्दिष्टसिद्धिरिति भावः १२ अतएव स्वस्वसमूलसर्वसंशयविश्वेयवाधादधिकृतानुवर्तिमान्नेन यथाप्राप्तानुवर्तिनमेवं जी
 वन्मुक्तस्य परिशिष्यत इति कारुण्य उवाच स्मृतिरित्यादिना अतीतानागतेऽप्रसन्निके च विषये स्मृतिः परोक्षधीर्बुद्धिव्यवहा
 रश्च वर्तमानविषये दृष्टिसत्ता प्रसङ्गममसांप्रतंतत्त्वज्ञानात्स्वप्ने प्रतीतेर्वध्यासतविवये यथानिविषयास्तथानिविषयाः

अग्निवेश उवाच ततः सासुरुचिः श्रेष्ठातमेवार्थमचिंतयत् स्थितासाहिमवत्पृष्ठे समीपेण धमादने ११ कश्चिदेत
 तश्च तं पुत्रवैशिष्ट्यस्योपदेशनं तत्सर्वमवधापार्थयिष्ये ह्यसितं याकुरु १२ **कारुण्य उवाच** स्मृतिवद्विद्वद्विद्वत्तत्त्वाच्च
 स्वप्ने वध्यासते जले मरीचिका यथा तद्वत् ज्ञानात्संसारिकी स्थितिः १३ मम नास्ति कृते नाथेना कृते नेह कश्च
 न यथा प्राप्नोति विद्यामिह कर्मणि च अग्रहः १४ **अगस्त्य उवाच** इत्युक्तानामकारुण्य अग्निवेश सुतः कृती प्रा
 त्तकमयिथान्पायं काले काले ह्युपाहतत् १५ सर्वदेहोत्रकर्तव्यः सुतीक्ष्णज्ञानकर्मणि संशयाद्भ्रशने स्वा
 र्थात्संशयात्मा विनश्यति १६

संपन्नाः सर्वापि च सांसारिकी स्थितिः अजले मरुदेशे मरीचिका यथा तद्वत्संपन्नेति कापि विषयेन कश्चिदपि दे
 हः परिशिष्ट इत्यर्थः १३ रामादिदेवयथाप्राप्तेन वर्णाश्रमोचितव्यवहारेण तिष्ठामि स्थामि अकर्मणि बलात्कर्म
 त्यागे १४ प्राप्तकर्मविवाहेन प्राप्तकर्मधिकाः सन काले काले यथो विकालस्नानदानाग्निहोत्रातिथिसपर्यादिक
 मतिपाहृतं अनुतिष्ठतवानित्यर्थः नामोति किलार्थे १५ हे सुतीक्ष्णज्ञानकर्मणि ज्ञानोत्तरं कर्मनुष्ठानविषये कर्म रामः

अरिष्टनेमिसुक्चिकारुपादिकृतार्थता वापितेत्रशुरुभ्यश्चिष्यैराह/नेवेदनं कुंभयोनेर्विशिष्टस्याऽगस्त्यस्यचरामादीन्सु
तीक्ष्णप्रतिचाभाषितं प्रमुनाएतद्व्यस्तयेण १ राजाअरिष्टनेमिरुवाच बल्मीकं प्रतिदृष्टिः कृताकवाहः २३ मैत्रं मित्र
भावः सप्तमिपदे रनुगते लभ्यत इति सप्तपदं शौचिकोण इति यत्समिदं कृतं तत्तया सत्यं कृतमित्यर्थः ४ सर्वतो योपशमेन नि
कृतः निरतिशयानंदलाभेदितः ५ इति राज्ञा अहमुक्तः सन् पादिगुणसंपदापरां विस्मयमागताः ६ स्वस्यापिसत्संगव

श्रीवाल्मीकिरुवाच एतत्ते कथितं राजन कुंभयोनेः सभाषितं प्रमुना तत्त्वमार्गेण तस्य दंप्राश्यसि ध्रुवं १ **राजो**
वाच भगवन्भवतो दृष्टिभवं वधविनाशिनी प्रलौकितो यथा चाहमुत्तीर्णस्मि भवां बुधेः २ **श्रीदेवदूत उवाच**
इत्युक्त्वा सौततो राजा विमायोत्फुल्ललोचनः उवाच वचनं मातुमधुरं हृदयागिरा ३ **राजोवाच** देवदूत नमस्तु
भ्यं कुशलं चास्तु ते विभो सतां सा प्रपदं मैत्रमित्युक्तं तत्तया कृतं ४ इदानीं गच्छ भद्रं ते देवराज निवेशनं अनेन
प्रवर्णेनाहं निर्वर्ततो मुदितोऽपि च ५ अत्र त्वार्थं चित्तयत्तत्रस्थास्यामि विणतज्वरः इत्युक्तो हंततो भद्रं परं विस्मयमा
गतः ६ न श्रुतं पूर्वमेवैतत्तज्ज्ञानसारं श्रुतं मया ते नैव मुदितं श्रुतः पीतामृत इवाधुना ७ ततो वाल्मीकिमाह
ह्यग्रागतोऽस्मि त्वदंतिके एतत्ते सर्वमाख्यातं त्वया पृच्छं ममानये इतं परं गमिष्यामि शक्रस्य सदनं प्रति **अ**
सरा उवाच नमोस्तु ते महाभाग देवदूत त्वयामम आवितादर्थं विज्ञानात्परां निर्वर्तिमागता ८ कृतार्थवीत
शोकास्मिस्थास्यामि विण तज्वरा इदानीं गच्छ भद्रं ते यथेच्छं शक्रशेनिधौ ९

शेन अवणलाभात्कृतार्थता जातेत्याह न श्रुतमिति पूर्वकदापि न श्रुतं मपूर्वमेवैतत्तज्ज्ञानसारं सत्संगात्मया श्रुतं ७ त्व
दंतिके लामुपदेशुमित्यर्थः अनघे इति संबोधनेन निषायत्वा दधिकारसंपत्तिं त्वयि दृष्ट्या एतत्सर्वं ते लभ्यमाख्यात
मिति सूचितं ८ परा निर्वर्तिं मुखविश्रुतिं आगता अहमिति शेषः ९ १०

वा० टी० रामप्रस्थानवसरोवासानावर्जनक्रमः तदेकोपायसिद्धानां प्रशंसाचारविस्तरात् वक्ष्यमाणप्रश्नकारो रामः प्रागुक्तानामनुवादप्रशं
स्थि० सा भ्यां स्वस्य तदवबोधं दर्शयितुं सत्यमित्यादिना तुल्यन्येनानुक्रमस्याभोक्तृत्वं सर्वभोक्तृत्वं वेत्येतदपि मया च गतमिति सूचयति १
१२० तिष्ठति सर्वभूतान्पुष्पिनिमित्तस्थानं यथा भुवि वपुश्चतुर्विधं भूतग्रामशरीरं तिष्ठति तद्वदित्याहृत्य कथं वियोज्यं स्वयं च सर्वभूतान्तरस्थि
तः २ तथा च सर्वभूतेषु बाह्यान् सर्वभूतानि चात्मनि संपश्यन् ब्रह्म परमं याति नान्येन हेतुनेति श्रुत्युक्तार्थस्यापि तुल्यपक्षैव मया च गत
त्वाद्वयमेव अनुभवपहमाकृतमित्याहुर्हृदयंगमतामिति यथा अभोदधाराभिर्भूद्व्यवतो व्ययः निरस्तग्रीष्मतापः आस्ते तथा त्वदु
क्तिमिदानीमहमास इति शेषः ३ भोक्तृत्वाभोक्तृत्वयोरविरोधेऽपि त्वदुक्तापत्तिस्तुल्येति मया च गतमिति दर्शयति औदासिन्यादिति ४

श्रीराम उवाच ॥ सत्यमेतत्त्वया ब्रह्म न्यदुक्तं सत्सुन्दरं अर्कतैविहिकर्तात्मा भोक्ता भोक्तैव भूतकृत् १ सर्वेश्वरः सर्वगश्च
चिन्मात्रममलं पदं स्थानं भुवि वपुर्देवः सर्वभूतान्तरस्थितः २ हृदयंगमतां प्राप्नोति दानि ब्रह्म प्रविभो त्वदुक्तिमिदं चाभोद
धाराभिर्भूद्व्यवतो व्ययः ३ औदासिन्यादनिष्ठत्वात् न भुंक्तेन करोति च समग्रा लोककारित्वाद्भुंक्ते देवः करोति च किं त्वयं भगव
न्स्फारः संशयो मे हृदि स्थितः तत्त्वं हिं धिगिरो ब्रह्म दीधित्येदुर्ध्वा तमः ५ इदं सत्तदिदं चासदयं सोऽहमयं ननु अयमेको
द्वितीयोऽयमित्यादिकलनामयं ६ एकस्मिन् विद्यते ध्वांते नीहार इव भास्करे इदं प्रथममेवाद्ये कथमात्मनि संस्थितं ७

अयं वक्ष्यमाणप्रकारः ५ प्रहोपयोगितया पूर्वसर्गोक्तजगतः सत्त्वासत्त्वदृष्टिपक्षव्यवहंतापरित्यागेन समक्षपहंभाय पदं चानु
द्यच्छति इदमिति इदं जगत्सत्तत्तदिदमसद्भावदुक्तदिशा लोभं प्रसिद्धः समक्षिरेवाहमिदं व्यष्टिरेहमात्रं तु न इत्येतद्वा अयं प्रपञ्चः
समक्षिदशा एकः व्यष्टिदशा तृतीयः नानावाइत्याद्यनियतबहुस्वरूपकल्पनामय एकस्मिन् नियते कत्वभावे अध्वांते स्वप्रकाशत्वा
देवत्वं तः परिहृतमोहाधकारे अद्यै निर्मले आत्मनि भास्करे नीहार इव विरुद्धकथं संप्रतं विद्यते यदि ह्ययाः प्रथमं मायाशबलं ब्रह्म
देरे स्थितमिदं संप्रतममिव कथं विद्यत इति तत्रापि पृच्छामि इदं प्रथममेव वाक्यं स्थितं विरोधस्य तदानीमपि तुल्यत्वादिसर्थः ६ ७

एतद्विद्वद्वाक्यं पूर्वदृष्टोः अल्पं तादृशयति अयमिति अप्येतदेहेन्द्रो हंसः सर्वदेहात्मकसमष्टिरूपः इति द्वितीयकल्पे सम-
ष्टिपरिच्छेदस्य कर्तृत्वाभिमानस्य चानुपगमाह पूर्णता आद्यकल्पे तु इदं देहं द्रिष्ट्वा घहनं अतः इदं किंचिदपि न करोमीत्यध्या-
त्मपरिच्छेदस्य कर्तृत्वादेश्च भिराशेन शो धितलं पदार्थमात्रनिष्ठत्वे पितृपदार्थं शोधस्य वाक्या यत्ने श्यायास्वालाभादृष्टं
तेतिद्विद्वद्वाक्यमपि नुष्येनेत्यर्थः ४४ यदि तेन तु व्ययेतर्हि किमर्थमुपपत्ते इति चेत्सर्वनिर्घमूलदेहाहंभावविमोचनोपायत्वेनोपन्य-
से इत्याशयेन देहाहंभावस्यानर्थरूपतां सर्वथा त्यज्यतां च दर्शयति सेत्यादिना कालसूत्रावाच्यसि यत्र वना निनरकमेदाः कारण-
योरायुर्धृतमिति वदभेदा रोपात् समानाधिकरणं ४५ स्वमासेन सहितासस्वमासा देहाहंमेतेरपि श्वमांससदृशकामाद्यश्चिद्

सर्वस्य क्तामनः पीत्वा योसि स्योसि स्थिरो भव अयं सोहमयं नाहं करोमीदमिदं तु ना ४६ इति भावानुसंधानमपीदं विननुष्य-
ये साकालसूत्रपदवी सामसावीचिवागुरा ४५ सासिपञ्चनश्रेणोयादेहो हमिति स्थितिः सात्याज्यासर्वयत्नेन सर्वनाशे-
षु पस्थिते ४६ स्पृष्टव्यासानभवेन शश्वमांसेव पुल्कसी तथा सुद्रोत्येतया दृष्टोपटललेखया ४७ उदेति परमादृष्टि-
ज्यास्तेन विगता बुद्ध्या यथाभूदितयारामतीर्यते भवसागरः ४८ कर्तृनास्मिन्चाहमस्मि स इति ज्ञात्वैव मंतः स्फुटं कर्तृचा-
वा स्मिसमग्रमस्मितेति ज्ञात्वा र्थनिष्पन्नं कोप्येवास्मिन् किंचिदेव सिति वा निर्णीय सर्वेति भवेति त्वं स्वपदे स्थिताः पदविदो यत्रो

तमाः साधवः ४९ स्थितिप्रयोगो कर्तृत्वविचारयोगो पदेशकरणं नाम सर्गः ५६
चित्तादिति भावः विष्णुद्वात्मदृष्टेरवाधिष्ठाने पटले लेखावदावराणां विज्ञेयहेतुभूतयेति यावत् ५७ ५८ इदानीं द्विजयसंगृह्यता-
सत्त्वाधिकारानुरूपमेष्टिं किं स्थितिमुददिशन्नुपसंहरति कर्तृति कर्तृताप्रयोजकदेहादिभ्राह्मणास्मिसमग्रमिति पदं तत्रेण द्वितीयाप्र-
चमांतदेहलीदीपन्यायेन पूर्वात्तरयोः संबध्यते तथा चिसमर्थं सर्वकर्तृहमेवास्मिसमग्रसमर्थसमष्टिभूतं तत् ब्रह्मांडमप्यहमेवास्मी-
त्यर्थः निर्णीये सनेन पूर्वदृष्टो रण्यतत्पथ्यवसानमावप्रकमिति ध्वनितं पदविदो ब्रह्मविदः ५९ इति श्रीवा० ता० शं० स्थि० योगोपनिषद्

चाश ततमः सर्गः ५६

एव प्रसिद्धं दृशस्तु न किंदस्मि किंतु कोप्येव लोकप्रसिद्ध परिधिन्न जडदुःखस्वभावात्मवित्तद्वारा पूर्णानंदचिदात्मा भीत्यर्थः-

वा० कर्त्तृकर्मविचारणमपि मया तदेतदखंडवसवो धसुद्धिरेवैकचितं कथितेपितामैतामखंडात्मनां अ ज्ञानित्वात् न ज्ञातवानित्यत
 स्थितुनूनं भवान् दीर्घावासनो भवेत् संभवनया तल्लिंदुर्वासिनाक्षयस्तवन जात इति संभावनायाभिप्रायः १८ इदानीं बंधमोक्ष
 १२२ रहस्ये दर्शयन्वा सनाद्धे दोषा यत्र ममाह वदु इत्यदिना १९ तत्र वासनाक्षये प्रथमपीविको वैराग्यदाहमिथ्याह तामसीरिति तामसी-
 तव प्रधानतिथि ग्योन्यादिगतिप्रदाः राजसमनुष्यादिजन्मप्रदानामप्युपलक्षणमेतत् विषये वासिताः सहिताः मैत्रीकरुणामु-
 दितोपेक्षाः मैत्र्यादयस्तद्वनाम्नी तथा च पातं जलसूत्रं मैत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपरापापफलानां भावनातश्चित्त
 प्रसादनमिति २० अंतश्चिन्मात्रं व्यतिरेकेण मैत्र्यादयोपिन संतीति दर्शनेन वहिस्ताभिर्मैत्र्यादिभिर्यवहरन्नपि चिन्मात्रमेवाह मि
 तदेतत्कथितं तामकर्त्तृकर्मविचारणं अज्ञानत्वात् न ज्ञातवान् दीर्घावासनो भवे १८ वदुर्हि वासना वदुर्हि मोक्षः स्याद्वासनाक्षयः
 वासनास्त्वं परित्यज्य मोक्षार्थित्वमपित्यज १९ तामसीर्वासिना सर्वं त्यक्त्वा विषयवासिनाः मैत्र्यादिभावना नाम्नी गृहाणामलवा
 सनां तामप्यंतः परित्यज्य ताभिर्व्यवहरन्नपि अंतः शातसमत्वे हो भव चिन्मात्रा वासनाः २१ तामप्यंतः परित्यज्य मनो बुद्धि
 समन्वितां शेषे स्थिरसमाधानो येन त्यजसितत्यज २२ चिन्मयः कलना कालप्रकाशतिमिरादिकं वासनां वासितारं च प्रा
 रास्यं दनपूर्वकं २३ समस्तं परित्यज्य व्योमसौम्यः प्रशांतधीः यत्स्वं भवसि सद्बुद्धे समवानसुसक्तः २४
 तिसं प्रज्ञातसमाध्यभासदृक्कृतवासनो भव ३१ मनो बुद्धिगृहणं चित्ततद्धतीनामप्युपलक्षणं शेषे आत्मत्वादेव त्यक्तुं मशक्यत्वा
 तदवशं परित्यज्य माणे प्रत्यक्तत्वे स्थिरं समाधानं विश्रान्तिर्यस्य तथा विधोः संप्रज्ञातसमाधौ विश्रान्त इति यावत् येन कलनाख्ये
 न दैतकल्पनामूलसंभवेन न हंकारेण प्रागुक्तं सर्वं त्यजसितदपित्यज सर्वस्यापि हितागस्तत्र तत्राह ममेत्यभिमानवर्जनिमेव
 आहंकारेपि शुद्धचिन्मात्ररूपा हंकारेण लक्ष्मीने मूलज्ञानोद्धेदात्त्वयमेव भवतीति न तत्र करुणांतरापेक्षेति नानवस्थेति भावः
 २२ प्राणस्य दनपूर्वकं कलना कालप्रकाशतिमिरादिकं वासनां वासितारं विषयं च कारातद्वाराणीन्द्रियाणीच समूलमहंकारमपि
 चान्मूल्यव्योमेव सौम्यनिर्मला प्रशांतविज्ञेया च ब्रह्मात्मखंडैकाकाराधीर्यस्य तथा विधः सूर्यश्चिन्मयस्त्वं भवसि संपद्यसे सर

728

728

१२९

स्वस्तिपरासहस्रयः संकृतः
 सर्वरजितः २३२६

रामवाक्यवलादेवरामस्य स्वप्रकाशप्रत्यागात्मदर्शनंतस्य सर्वशरीरे स्वेकताज्ञानं जगतोऽनिर्वचनीयता बोधश्च वृत्तवासनात्त
याभावतु सर्वसंशयमूलाविद्योद्धेदि प्रत्यगात्मब्रह्मेकपलक्षणं त्वविडंकाराभावो नवृतः इति निश्चित्यवशिष्टः तेन दुपायतयावास
नोद्धेदोपायान्वितचरस्योत्तरं वक्तुं नायमवसर इत्याह सिद्धांत इत्यादिना सिद्धांते निर्वाणप्रकरणस्यात्तराद्भिषा षाणारव्याधिकोद्धे
८ मोक्षोपायस्योपदेशस्य सिद्धांतं परिनिष्ठा रूपं अखंडाकारबोधा ६ सांप्रतमुच्यमानमपेन ते चित्तमधिरोक्ष्यतीत्याशयेनाह कांतेति
पुण्यकृतसर्वकर्मफलपरिनिष्ठात्मज्ञानवान् १० उद्देशो उद्देशो निश्चेयसंघस्याः स काशात्सा ११ तथा प्रश्नोपपद्यतदैवराजते इत्या
शयेनाह क स्मिंश्चिदिति वृत्तस्य पूगता रजं वीरादेः १२ उपदेशगिरः वैराग्योपदेशाः वृद्धे ज्ञानवृद्धे विवेकिनिनुरागिणि

श्रीवशिष्टः सिद्धांतकाल एवास्म्यसंप्रसूत्योत्तरं स्थिरं कथयिष्यामि ते रामयेन ज्ञास्यसितत्वं ८ मोक्षोपायस्य सिद्धा
तमसंप्राप्य नराद्यव श्रोतु प्रश्नोत्तराण्येतान्पलंयोगोभविष्यसि ६ कांतागीतगिरं रामतरोरपेभाजनं यथा प्रक्षानामुत्तमो
क्तीनां पुण्यकृतज्ञानंतथा १० वृत्ताभवति बालेषु यथा रागमयी कथा निरर्थकाल्पबोधेषु तद्योदारोदयाकथा कस्मिंश्चिदवस
मये किंचित्सुखं सो विराजते फलमाभासति वृत्तस्य शरधेवनमाधवे १२ उपदेशगिरे वृद्धे रजना निर्मले पटे लगत्पुदारवि
ज्ञानकथा चाधिगतात्मनि १३ प्रसूत्यास्योत्तरं पूर्वले प्रतः कथितं मया न विस्तरेण तेनैतत्तून ज्ञातं भवता स्फुटं १४ यदि त्व
प्रात्मनात्मानमधिगच्छति तत्त्वयं एतत्प्रश्नोत्तरं साधु ज्ञानास्यजनसंशयः १५ मया सिद्धांतकालेन प्राप्तबोधे त्वयि स्थितं व
क्तव्ये विस्तरेणैव साधो प्रश्नोत्तरक्रमः १६ जानात्मानमात्मैव कृत आत्मानैव हि आत्मैव संप्रयत्नः सन्नात्मानं प्रतिप
त्तंगतीत्यर्थः १३ भार्गवोपाख्यानांते प्रागारब्धमप्यस्योत्तरं मनधिकारमालोक्यैवोपेक्षितमित्याह प्रसूत्येति १४ अखंडार्थबोधे जाते म

दुर्क्ते विनाप्यस्योत्तरं स्वयमेव ज्ञास्यसीत्याह यदीति स्वयं स्वयमेव ज्ञानासि ज्ञास्यसि १५ तर्हि त्वकिमुपेक्षिष्यसे नेत्याह मयेति १६ मदुप
देशोद्धारप्रदर्शनमात्रं त्वया त्वत्माने वात्मा प्रणी धानेन द्रष्टव्य इत्याशयेनाह जानातीति संसारिणमथात्मानं आत्मैव जानानि हि यस्मा
दात्मनैवात्मा अप्रसादात्तथा कृतः स आत्मैवात्मबोधात्संप्रयत्नः सन् वास्तवपूर्णमात्मानं प्रतिपद्यंत इत्यर्थः १७ ॥ ॥ ॥

वा० टी० स्थि० १२२ तर्हि विस्मृत्य त्विना के उपायाः आस्थेयास्तानाहये इति ३५ तदुपायनेन तत्त्वबोधेऽपि पुनर्भगिभूमिपुरतिकेन वायते तत्राह सर्वत्रेति अ
पा गादग्नेरजितं त्रीणि रूपानि त्वेव सत्यमिति श्रुत्युक्तदिशा सर्वभौतिकानां भूतमात्रतालक्षणमिष्यान्वबोधते पुरत्यमोक्षादिति भा
वः ३६ तर्हि भूतानामेव परिशिष्टानामानन्यातदुत्तरणा संभव इति चेत्सत्यमज्ञानां भवमेव न त्वविदोतु अनेन सोम्य भुगेनापोमलमन्विष्टे
ति श्रुतिदर्शितयुक्ता सर्वाधिष्ठानब्रह्मदर्शनेन भूतानामप्यनृतत्वनिश्चयात्तदुत्तरणा सल्लभमेवेत्याशयेनाह युक्तेति मन्त्राणिवः प्रलया
णिवः ३७ किंवापरिहिन्नात्मानंतदृष्ट्या ब्रह्मांडस्याल्पतरत्वदर्शनादपि कदंबगोलकं मशकं भोग्यं चिवतुष्टु धनादिषु न दानभो
गादिवांछाप्रसक्तिरित्याह कदंबेति ३८ राज्वादिसुखं समराधनार्थेयोधिद्वंद्वलक्षणं क्षयावहं त्वान्न त्वविदादया लनाधिकार्यमे

येमहामतयः संतः शूराश्चेन्द्रियशत्रुषु जन्मज्वरविनाशाय समुपास्यामहाधियः ३५ सर्वत्र पंचभूतानि षष्ठं किंचिन्न विद्यते
पातालभूतले स्वर्गेति मेति कधीरधीः ३६ युक्ता वै चरतो ज्ञस्य संसारेणो ष्यदाकृतिः दूरसंयुक्तपुक्ते सुमहामन्त्राणोपमं
३७ कदंबगोलकैस्तुल्यं ब्रह्मांडं स्फास्चेतसः किंप्रयच्छति किं भुंक्ते प्राप्ते स्मिन् सकले पिसः ३८ एतदर्थमवुद्धीनां यन्महासमरक्रियाः
तन्मन्त्रैरामधिकां यद्वंद्वलक्षणयावहं ३९ कल्पमात्रेण कालेन सहस्रापेलवोदरे तस्मिन्नपि हियोनाशः सर्वाधिर्महाधिया
४० आत्मनो ज्ञस्य संगोदये न्मिनागपिनोदृतं तस्मिन् जगत्रये प्राप्ते किंचिदात्मा वली भवेत् ४१ इति शैलशतेर्वाप्रातयेतो जलरा
शिभिः कियानस्य भुवो देहो येनोदारं प्रपूजयेत् ४२

वनसत्कार्यमिति आह एतदर्थमियच्छदर्थे एतच्छब्दः अवुद्धीनां भूखाणां तद्राज्यसुखमिति शेषः ३८ ननु महाकल्पावसानचिरकाल
भोगे ब्राह्मे पदे तत्परतिः स्यान्नेत्याह कल्पेति द्विपराध्विनामहाकल्पात्मात्रेण कालेनापि शीर्यमाणत्वात्सुमहापेलवोदरे तस्मिन्नपि
पदे सर्वप्राणिनां प्रलयनिमित्तत्वादधिर्मानसव्यथानिमित्तभूतानाशः सः अमहापियां महानां भवस्य हरणीभोन तत्त्वविदाभिस्युः ४० किं
जज्ञस्य तत्त्वविदो ह शायज्ञगत्रयं संगोदे हृदयावात्मनागीषदपिनोदृतं नोत्पन्नमेव न नरोधो चोत्पत्तिरित्यादि श्रुतेः तस्मिंस्तु द्वेव ध्यापुत्र
प्राये प्राप्ते चिदात्मा किं वली वलवान् भवेत् येन तत्र रागस्यादित्यर्थः ४१ असारवकलत्वादुपयुक्ता शाल्पत्वादपि साविभौमादिपदस्य न
स्य हरणीयतेत्याशयेनाह इत इति उदारं सर्वत्यागरिक्तविपुलाशयं

भोटं विश्रुतवत्पदलोभेनाडुवापेति सिद्धिनिर्गतजयात्स
र्वविश्रुत ३४

इदं शील्यति प्राप्तिं प्रपूज्यतामेव प्रशंसाभिर्दृश्यति हृदयादित्यादिना गतो व्यपः सर्वविज्ञो हेतु रभिमानो यस्य २५ एवमभ्यासपदि
पाकेन स प्रमी भूमिकामासूतस्य सिद्धस्य कृतकृत्येन वनकर्तव्यां तत्र पदि शेषोस्तीत्याह समाधि मिति अस्ताः निरस्ताः सर्वाः आस्थाः
प्रागुक्तमाना ध्यासायेन सः २६ २७ कतिपयकालानुष्ठितश्रवणमननध्याने वासनाक्षयात्प्रागेव कृतकृत्यता भ्रमात्परा गृह्णित्वारय
न्नाह विचारितमिति मिथः परस्परं विद्वद्भिः सह संवादेनोद्गाहितं दृढमपि न्यासक्षमं कृतं महता परिश्रमेण सर्वविधत्संभृत्य च
दमेव मोक्षशास्त्र रहस्यमिति निर्णीतमित्यर्थः भौतदान्तराणां पोटित्वाच्च श्रवणमननपदि पाकजन्यप्रागुक्तनिर्विकल्पासंप्रज्ञातस्य
प्राधिपरिपाकां तान् अनुविभावाद्दत्ते परंपदब्रह्माख्यपरिनिष्ठितत्वज्ञानं नास्तीति निर्णीतमित्यर्थः तथा च श्रुतिः यस्माद्ब्राह्मणः पोटितं
निर्विघ्नात्पेन निष्ठा संख्यात्पण्डित्येन विद्याभुनेः भौतं च निर्विघ्नात्प्राह्मण इति पेषनित्येन हिमात्रास्त्राण्येति च २८ अतएव त

हृदयात्संपदित्यज्ञसर्वमेवमहामतिः यस्मिंश्च तिगतमप्यः समुक्तः परमेश्वरः २५ सभाधिमध्यकर्मातीमाकरोतु करोतुवा हृ
दयेनास्थसर्वास्थोभुक्तमेवोत्तमाशयः २६ नैष्कर्म्येणनतस्यार्थेनतस्यार्थेस्तिकर्मभिः नसमाधानजपाभ्यायस्यनिबसिने
मनः २७ विचारितमयशस्त्रं चिरमुद्गाहितंमिथः सम्पक्तवासनान्मोनादतेनास्युत्तमंपदं २८ दृष्टं दृष्टव्यमखिलेभ्रातृभ्रातृ
दिशोदश । जनाकतिपयाहोवयथावस्वलोकिनः २९ यद्यदालोवपते किंचित्कश्चिद्यतन्नविद्यते इति सितानि सितानि
नतत्रपतेतेजनः येकेचनसमायंभायेजनस्यक्रियाक्रमाः तेसर्वेदेहमात्रार्थमात्रार्थेननुकिंचन ३० पातालेनसलोकेचत्कर्ण
चवसुधातले ज्योत्तिकतिपयाखवदृशांतेदृष्टदृष्टयः ३१ इदंहेयमुपादेयमिदमित्यसतदुत्थितौ निश्चयेणगलितौपस्यजम्पासा
वतिदुल्लभिः ३२ करोतुभवेनराज्यंविशत्वंभोदममुवा नात्मलाभादतजंतुविश्रांतिमधिगच्छति ३३

त्वज्ञाविरलादुल्लभाश्रयेत्याह दृष्टमिति २६ सर्वजनानां बहिर्मुखत्वाद्बहिष्प्रेक्षितानि सितयोरेव दर्शनात्तस्माद्विपरिहारोपायप्रवणतेव
दृष्टानात्मप्रवणतेत्याह यद्यद्वितीयद्यत्किंचिदालोभतेतत्तद्देसितानी सितान्यत्र विद्यते तदन्यविषयमात्मतत्त्व तत्र तु कश्चिदपि जना
नयतते किं वीक्षितानी सितयोरेवेत्यर्थः ३० सच्चानात्मविषययत्नो ज्ञात्मा देहभावाच्चैवात्युनः पुनर्देहान्भान्यहेतुरेवेत्या शयेना
रुयेकेचनेति सम्राट्भालौकिकगृहप्रमादिविषयाः क्रियाक्रमाः वेदिकयज्ञादयः ३१ व्याप्तिश्रुतदिक्षलौके ३२ अथ स दुस्थितौ त्वात्मा

शानादुक्ताइ३ ननुस्सारेपिउत्तमराज्यादिपदलोभविश्रांतिदृश्यते
किमाल्यदर्शनेनैतसाहकरोत्विति इदपदलोभेनवस्यधिकारेऽत्र

933

कार्यतरं प्रवश्यकर्तव्यं सर्वकामावास्थाकृतकृत्यत्वादित्यर्थः ४३ यथा मृगत्वात् सविदः प्रकाशमवेदपसिध्पंती सवितारमपेक्षते
नतः सविता मृगत्वात् स्यान्निमित्तम् ततोऽपि तामपेक्षते तथा तत्त्वविदश्चित्प्रकाशमवेदपसिध्पतगदेव प्रत्युत तत्त्वविदमपेक्षते तत्त्व
विदुषु एतेनंतरा रामः कदाहो एणपि जगन्मपश्यति दूरतस्य तदपेक्षेत्याशयेनाह एकतामित्यादिना अचेतसो निर्मनस्कस्या
वतास्त्रिलोकीलदा एविपुला मृगत्वात् स्यान्मदीतदीशोतसर्वसंसारसुभगा सती शून्यकोटरा आकाशोदरनिभेवनमत
दृषास्तीत्यर्थः असतीमपि बाधितानुक्त्या यावत्प्रमथ्वदोयं प्रतिभासति विहाय निशिनष्टि शरीरजालानिहारेति ४४ ४५
जगत्तत्त्वविदात्मप्रकाशापेक्षां प्रपंचयति स्फारेत्यादिजगत्क्रियो नदीसमुद्रादयः ४६ शास्त्रदृष्टयः श्रोतस्मात्ते धर्मव्रक्षादि

नतदस्ति जगत्पस्मिन् सपातालसुदालये यत्तन्नात्मवतो ज्ञस्या किंचित्कायंति संभवेत् ४३ एकतामनुपातस्पवोमवदि
ततस्य च स्वस्थस्यात्मवतो ज्ञस्य स्थितस्यात्मन्यचेतसः ४४ शरीरजालनीहारधूसरा शून्यकोटरा शान्तसंसारसुभ
गा त्रिलोकीविपुला त दी ४५ सहारव्रक्षामला मोधिकेनाः सर्वकुलाचलाः चिदादित्यमहाभ्यासमृगत्वात् स्या
जगद्धियः ४६ आत्मतत्त्वमहांमोधिर्वीचयः सर्गराजयः अनुत्तमपदोमोधकृष्टयः शास्त्रदृष्टयः ४७ चंद्राग्नि त
पनालोकाद्यादिकाद्यादिसन्निभाः प्रकाशनीयाश्चिद्रूपालिषोमलकणस्तथा ४८ विहरंति खलात्मानः
संसारवनचारिणः कामभोगोलयग्रासमृगाः नरतरासुराः ४९

तत्त्वप्रतिभासाः यद्यपि लोके कंचा दृष्ट्यादि दृष्टयो प्रकाशात्मकत्वाद्ब्रह्मांभोदकृष्टिकल्पा एव तथापि सद्देवकृष्टिव
दोऽस्त्रदृष्टीनामेव पुरुषार्थोपयोगात्ता एवापात्ताः ४७ अधिष्ठानत्वेन तदपेक्षाभुक्ताजडानां प्रकाशार्थमपि तद
पेक्षामाह चंद्रेति यदानिर्मला आदित्यादयोऽपि तत्प्रकाशापेक्षास्तदा असंतमलिनत्वात्मलक एणशयाः पार्थि
वादिधातवस्तमपेक्षत इति किंचाच्यमित्याशयेन मलकणस्तथेत्युक्त ४८ एतस्यैवानंतरस्यान्यानि भूतानि मा
त्राभुपजीवंतीति श्रुतेः सर्वप्राणिनां जीवनहेतुविषयानंदार्थमपि तदपेक्षामाह विहरंतीति स्वदेहस्तदात्मना
मीयते परिच्छिद्यते अनुभूयते हिंस्यते वायः सस्वनतथाविधः प्रात्मायेशं कामभोगलदा एणा उलयानां तृणरा

मीनां ग्रासमृगादं वमृगाः भवंतीति शेषः ४८

127

सर्वत्रैवाधिष्ठानभावेन स्थितो विवर्तलोककल्पितविकारदर्शने सर्वमात्ममयंतत्त्व दर्शने तु सर्वमात्ममयंतत्त्व दर्शने सर्व
मात्मैव मनयादृशाग्रहं परमात्मभावा विवर्तसर्वदेवैत्यर्थः ८ यत्रामचनं प्रसिद्धं यत्किंचिदचेतनं च नाम प्रसिद्धं तत्स
र्वमित्यर्थः सन्मय इति सदृशास्पसर्वाणुगतत्वेन सर्वाधिष्ठा
इदं तेन केन प्रमाणेन दृष्टं तदाह उच्चारयत्विति तथा च प्रकृतिः प्रणबोधः बुधायै ह्यात्मा ब्रह्मतत्त्वद्वयमुच्यते अप्र
भत्तेन वेद्यं शरवतन्मयो भवेदिति ओंकारे अकारादिमात्राणां विसडादिवाचकत्वात्सीयं केनाशेन दृष्टं तमाह

सर्वत्रैवस्थितो ह्यात्मा सर्वमात्ममयं स्थितं सर्वमेवेदमात्मैवमात्मन्येव भवाम्यहं ८ यन्नामनामता किंचि
त्सर्वमेवाहमांतरः प्राप्तरिता पारनभाः सर्वत्रिसन्मयः स्थितः ९ धूर्णस्तिष्ठामिमो हात्मा सुखमेका
वोषमः इत्येवंभावयंस्तत्र कनकाचलकुंजकं १० उच्चारयत्रोकास्वधंटास्वनमिव त्रमात उकारस्य कला
मात्रं पाश्रात्यं बालकोमलं ११ नांतस्थानवाह्यस्थो भावयन्यदमेहृदि व्ययगतकलना कलंक
शुद्धो हृदयनिरंतरत्नीनवातकृतिः गतधनशरदाशयोपमानः स्थितरातेरामकचः स गायमानः १२
इति श्रीवाशिष्ठे स्थितिप्रकरणे कचगाथानामाष्टपञ्चाशत्तमः सर्गः ॥ ५८ ॥

ॐकारस्येति पूर्वमात्राविशङ्गादिस्वार्थे सहोत्तरत्र प्रविलाप्य चालः केश उवोंकारस्य शिरसि लंबमानं सत्त्वकोमलं
पाश्रात्य मर्द्धमात्राख्यं कल्मात्रं सर्वं प्रविलयावधिभूतं तुरीयं लक्ष्मं कंतुरीयात्मनेव भावयंस्तद्भावापरः सन्नांतर
कारणस्थो नवात्मकार्यस्थश्च वक्ष्यमाणरीत्या स्थित इत्यर्थः ११ तामेव स्थितिं दर्शयन्नुपसंहरति व्यपगतेति वातक
तिः प्राणस्य दः साधकलना निरोधे स्वत एव निलीनेति भावः गता च नामेघायस्मात्तथाविधोयः शरदाकाशास्त
दुपमानः स्थित इत्यर्थः १२ इति श्रीवाशिष्ठे स्थितिप्रकरणे अष्टपञ्चाशत्तमः सर्गः ॥ ५८ ॥

दामः
१२४

दिदिद्वचनत्वतोदृष्टपमानेष्वालैव सर्वमित्यर्थः तथा च
श्रुतिरात्मनोयस्मादस्मैपरिष्ठादात्मन्यश्रादात्मनि ॥ ८ ॥
स्मादात्मादक्षिणतश्चात्मोत्तरतश्चात्मैवेदं सर्वमिति ७

उक्तमेवार्थसंक्षिप्तोपसंहरति वज्रेति तद्गुणस्तत्त्ववितप्रसक्तलोकोतंसर्वजगद्भैभवं अजर प्राप्तिदुर्भेदत्वादज्रापितोपमं विवेकि
दृष्टावुभंगे भुजलविलासेषु तं गमुकृतं तं रंगेण स्वाग्रेण दत्तं चंद्रादिप्रतिविवमिवा निर्वचनीयमस्थिरं तत्त्वदृशां लसनायं लघुं अ
क्लोक्चुज्जइवनरीहितस्य खेषु लोलां लोत्पवतीरति नयानिययामहभोगेषु कुलितशैवलखंडेषु राजहंसोरति नवभातितद्व
तइत्यर्थः ५८ इति श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थिः सप्तपंचासत्तमः सर्गः ५७ ॥ आरूढस्वपदं प्राणं सार्वीत्यस्थितिबोधिनी
रामापात्रवशिष्टेन क चगाथोपदिश्यते अत्रैव प्रागुक्ते वस्तुनि विषये पूर्वजाः पूर्वकालकृताः बाहस्पत्येन क हस्यति पुत्रेण
अनंतरापत्ये पत्युरपलदाणीत्यर्थः १ अभ्यासवशात् श्रुताया वस्तुविद्यायामनननिदिध्यासनपरिपाकीदितियावरप्रमाणे
अनादराहे शतेन दृश्यमानेने सदात्मत्वात् अतएव विमासहे कालपरितिरिक्तं पदं वस्तु अपश्यन् एकमात्रपरिशेषान्निविस्माइवे
वज्रापितोपममसन्मयमं बुभंगं तं गं तं रंगं कृतं विवमिवा वलोका लोलां तदीहितस्य खेषु रति नयानियततः कुप्येवलल
बेधिवराजहंसः ५८ इति श्रीमोक्षोपाये स्थितिप्रकरणे पूर्णप्रायस्वरूपवर्णनं सप्तपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५७ ॥ श्रीव
शिष्ट उवाच ॥ अत्रैव वस्तुन्युदिताः श्रुत्वा रात्र्यवधुर्वजाः कचेन गार्थाया गीताः बाहस्पत्येन पावता १ कस्मिं श्री
नोरुगहनेतिष्टस्युरयोः सतः कदाचिदभ्यासवशादिप्रातिप्रापचात्मनि २ सम्यग्ज्ञानाभ्युत्थानमिति निर्ममतास्य
सा पंचभूतमयेमा न्येदृशेपि न्येतन्नात्मनि ३ सतेनानि विस्मिद्वसदात्मत्वाद्दत्तेपदं अपश्यत्समु वाचेदमेको गद्गुपाणि
रा ४ किं करोमि कृणुमि किं ५ हल्लामित्यजामि किं आत्मना दुरिति विज्वं महाकल्पावुना यथा ५ दुःखमात्मा सखं चैव
खमाशासासु महत्तया सर्वमात्ममयज्ञानं नष्टकष्टो हमात्मना ६ सबाह्याभ्यंतरे देशे अधश्चोर्ध्वं च दिक्षु च इदं आत्मात
त आत्मानास्सनात्ममयं क्वचित् ७
सुप्रेदाहर्षगद्गुपागिरा इदं वक्ष्यमाणं समुवाच यदुवाच तदाह किं करोमीत्यादिना ५ ननु जीवावात्मनो याति सखसाधनानि
तानि कुरुयत तानि प्राप्यते तत्र गच्छेत् सखं तत्साधनानि च गच्छेत् हा एतदुःखसाधनानि दुःखं त्यजेति चेत् तत्राह दुःखमिति दुःखं तदु
पमोक्तोत्मा जीवस्तदभिलाषणीयं सखं चैत्यादिसर्वजगत मूलं लक्षणे खं आकाशमत्र सत् प्राशाभ्यां दिग्भ्यो मनीरा
भ्यश्च संरुतया आत्मयं स्वार्थमयद् आत्मेवेति ज्ञातं अतस्तेनैवानंदे करसेनात्मनानष्ट सर्वदुःखोऽस्मीति नहानोपादान

४९

प्रयोजनमस्तीत्यर्थः ६ बाह्यैराधिभौतिकदिशामंतरेयाध्यात्मिकैश्च सहिते उभय विभाग निमित्तभूते देहे ग्रन्थः ऊर्ध्वप्राच्या

वा० टी०
स्थ०
१२५

व्य२

७२२

ऊ१

जु१

अतएवाज्ञस्यैव भोगस्तुष्टयेन ज्ञस्येत्याह सर्वमिति ६ अस्थिरमेवास्थैर्युं प्रभुक्ते अभोगेये व्याविषया भोगत्वा विषयत्व
ष्टे प्रयच्छति किं पुनर्मुक्ते सतीत्यर्थः १० भोगवासनात्मनो अनात्मदेहादिमयात्मभावनया यदाचित्तस्थितिमुपागतं
तदेत्यर्थः ११ ननु अस्मद्वितस्थित्यनुसारि देहादिजगज्जातमितिकथमुच्यते विरिंचिसंकल्पजातस्य तु नमनोनुसारित्व
स्यैवचित्यादित्याशंक्याह वासनेति ब्रह्मणिविरिंचते मनमा अस्मद्वसना कर्मादिवशात्तदनुसारेणैव संकल्पाजगद्व
पुः कल्पितमित्यर्थः १२ अन्यस्यान्यानुसारेरूपकल्पनदृष्टातमाह तेजसैति यथा आश्रितहेमरजते द्रुनीलादिकुत्र
न तेजसास्पर्शाद्या लोके न ततदनुसारित्वरूपकल्पितं तदिदित्यर्थः प्रसंगाद्रामो विरिंचिमनसोजगत्कल्पनाक्रमेष्ट्यति
वैरिंचेति पूर्वोपासकस्य मनःशक्तौ नैव भिमानं समस्य आत्मना भावप्रचयजन्यसंस्कारपरिशाकेन निरस्य समस्य आत्म
त्वनानिभिष्यतिलक्षणां वैरिंचिचै पदमासाद्य कार्यब्रह्मभूतं सत् इदं जगत् यत्र क्रमात् सद्यनता चलविधिभ

स्वदेहनाम्ना स्थिचयेऽलक्ष्यते मोहकक्रमः सर्वं सत्यमिदं रामस्थिरमज्ञस्यलष्टये ६ ज्ञस्यास्थैर्यमसत्यं च जगद्वा
मनलष्टये प्रभुक्ते पिविषाये वा विषमूच्छी प्रयच्छति १० तां परित्यज्य भागास्थां स्वात्मैकत्वगतिभज अनात्ममपभावे
नाचितस्थितिमुपागतम् ११ यदा तदेतदा जातजगज्जालमसन्मयं वासनावशतो ब्रह्ममनसा कल्पितं वपुः १२ तेजसाश्रि
तकुड्येन हेमानत्वा मिवात्मनः श्रीराम उवाच ॥ विरिंचपदमासाद्य मनो ब्रह्मन्महामते १३ इदं जगत्सद्यनतां कथमा
नयति क्रमात् ॥ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ गर्भतल्यात्ममुल्या यपदजः प्रथमं शिशुः १४ ब्रह्मेति शब्दमकरो ब्रह्मातेन समुच्य
ते संकल्पजालरूपस्य मनसा कल्पिता ह्यतेः १५ अकरोत्तस्य संकल्पलक्ष्मीः पदमथोत्तरे ततः संकल्पयामास पूर्वतेजो

तत्रामनिविडतां अवांतरसर्गविषयोयं प्रश्नः आद्यसर्गक्रमस्य प्राग्बहुपउक्तत्वात् १३ गर्भः पद्मकोशाशयस्तलहा
णतल्यात् १५ सर्वं व्यवहाराणमादित्याद्या लोकाधीनत्वात् प्रथममादित्यसंविद्वस्तदुपादा न सर्वं न भोव्यापिते
जः पूर्वमुक्ता तदेव तेजो वर्णयति तत इत्यादिना शरत्कालाते हिमपांडुरैर्लताचक्रै रिव चक्री कृतदिगंतरा तयेन १६

तत्र १४ संकल्पजालसर्वसंकल्पात्मकमनःसमुत्तिस्तद्रूपस्य मनसा जु१ खेनैव कल्पितचलमुखाकृतेः अथ उत्यान
लहाणजागरणकल्पनानंतरं उत्तरे सर्गे पदमवयामकरो २ = वृटी

अतिमनप्रसारितपक्षिसदृशेषां सर्वदये स्यूतकर्मणां
तलसंतानकरणेन अतिशुण्वदुतलकसिवाप्रद्वारद्वार

रामः
१२५

विषयः ॥ १ ॥ अन्तर्भावः ॥ २ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९ ॥ अन्तर्भावः ॥ १० ॥ अन्तर्भावः ॥ ११ ॥ अन्तर्भावः ॥ १२ ॥ अन्तर्भावः ॥ १३ ॥ अन्तर्भावः ॥ १४ ॥ अन्तर्भावः ॥ १५ ॥ अन्तर्भावः ॥ १६ ॥ अन्तर्भावः ॥ १७ ॥ अन्तर्भावः ॥ १८ ॥ अन्तर्भावः ॥ १९ ॥ अन्तर्भावः ॥ २० ॥ अन्तर्भावः ॥ २१ ॥ अन्तर्भावः ॥ २२ ॥ अन्तर्भावः ॥ २३ ॥ अन्तर्भावः ॥ २४ ॥ अन्तर्भावः ॥ २५ ॥ अन्तर्भावः ॥ २६ ॥ अन्तर्भावः ॥ २७ ॥ अन्तर्भावः ॥ २८ ॥ अन्तर्भावः ॥ २९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३० ॥ अन्तर्भावः ॥ ३१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४० ॥ अन्तर्भावः ॥ ४१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५० ॥ अन्तर्भावः ॥ ५१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६० ॥ अन्तर्भावः ॥ ६१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७० ॥ अन्तर्भावः ॥ ७१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८० ॥ अन्तर्भावः ॥ ८१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९० ॥ अन्तर्भावः ॥ ९१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९९ ॥ अन्तर्भावः ॥ १०० ॥ अन्तर्भावः ॥

विषयासारितावाह्यात्संकल्पादिष्वकनाधातुनिवेदविश्रान्तिः शास्त्रसर्गश्रुतीत्येते प्रासंगिकीकचकथां समाप्य प्र
 कृतं भोगं ज्ञानसत्त्वविद्धां छायायां गृह्यत्वापपादनमेवानुवर्तमानो वशिष्ठो वैराग्योपदेशाय विषयासारतां प्रपञ्चयति
 अन्तर्धानेत्यादिना इह संसारे अन्तर्धानो गलद्वा एव विषये जिह्वापि स्थां दीद्रियाणां यः संगस्तस्मादृते शुभं पुरुषार्थमन्य
 त्रास्ति इति श्रुतिस्मृत्याप्योपदेशानुभवसंवादानि श्रितः महान् परमपरां रुढ एते शुभे भोगे शुक्तिमिव बांछत न किंचित् की
 छायोग्यमन्तास्तीत्यर्थः १ ननु मोक्ष इव का मोषि पुरुषार्थ एवेति सर्वे बांछनीयपवेतीये प्राहुस्तात्प्रत्याह तिर्यंच इत्यादि २ स
 रमादेव श्रुती तत्संततीजाः सारमेयाः श्रुतकाः ३ सर्वा मही मूदेव सर्वे चित्तर बोदास्तु काश्च मेव सर्वे पि देहानां समया एवः ४
 एष्टे कृष्ण भोगं अन्तरं आकाश एव अष्टवसारा मूतं किमसि यत्सुखायैत्यर्थः मिलंति विषयानिति मात्रा इन्द्रियाणि तस्य
 शानुसारिण्यः विवेकस्य पदस्थानं तत्वे भंगुराः बाध्यमानाः ५ अयं रागद्वेषादविचाररमणीयाः लोकसंविदो जनमवहाराः
श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ अन्तर्धानां गना संग्राहते नास्तीह किंचन शुभवस्ति तिसंवादी महा किमिव बांछत १ तिर्यंचः पश
 वो मूढा ये न तु व्यत्यसाधवः भोगैः कृपाण्य सर्वस्वे रादिमध्यांतपेलवैः विषयासंयंतिये लोके तैरलं नरगर्भैः इतः केशा इ
 तोरक्तमितीयं प्रमदातनु ३ एतया तोषमायां तिसारमेयानमानवाः मन्महीदारुतरवो देहानां समया अपि ४ अधोभूतं
 वरष्टे किमष्टवसु रवायतु मात्रास्य शानुसारिण्यो विवेकपदभंगुराः ५ मोहयेवा परामृष्टाः सकला लोकसंविदः
 सर्वस्या एव ययं ते सुखोशाया अस्संस्थितं देहालिन्यंदुःखमप्ये वंज्वालापा इव कज्जलं आगमापायिनो नित्यामनः
 षष्टे हि यक्रियाः ७ लतानां गेद्रमृदिता धारयति न संपदः पुत्रिकारक्तमांसस्य कांतेयमिति सादरं ८
 सर्वस्याः सुखाशायाः विषयलाभेन वापयंति च स्त्वयं मालिन्यं पापविशादादिकालुष्यं विषयविषादादिप्रयुक्तं दुःखम
 प्येवं संप्रतिक सुखांतव संस्थितमिति परेण सह अन्वयः इन्द्रियशक्तिदायात् विषयसंपत्त्यापादाभोगक्षयो वश्यमाप
 ततीत्याशयेनाह आगमेति ७ संपदो विषयसंपदो नित्यमुपभुज्यमानानां गेद्रमृदितं ताः प्रयाः सत्यवच्छारयति क्षीय
 ते इत्यर्थः न केवलमनित्यत्वमेव कांतादिभोग्यस्या शुचिनरकरूपत्वमपीत्याह पुत्रिकेति अस्ति च ये स्वदेहनाम्ना पुरु

सि १

विषयः ॥ १ ॥ अन्तर्भावः ॥ २ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९ ॥ अन्तर्भावः ॥ १० ॥ अन्तर्भावः ॥ ११ ॥ अन्तर्भावः ॥ १२ ॥ अन्तर्भावः ॥ १३ ॥ अन्तर्भावः ॥ १४ ॥ अन्तर्भावः ॥ १५ ॥ अन्तर्भावः ॥ १६ ॥ अन्तर्भावः ॥ १७ ॥ अन्तर्भावः ॥ १८ ॥ अन्तर्भावः ॥ १९ ॥ अन्तर्भावः ॥ २० ॥ अन्तर्भावः ॥ २१ ॥ अन्तर्भावः ॥ २२ ॥ अन्तर्भावः ॥ २३ ॥ अन्तर्भावः ॥ २४ ॥ अन्तर्भावः ॥ २५ ॥ अन्तर्भावः ॥ २६ ॥ अन्तर्भावः ॥ २७ ॥ अन्तर्भावः ॥ २८ ॥ अन्तर्भावः ॥ २९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३० ॥ अन्तर्भावः ॥ ३१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ३९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४० ॥ अन्तर्भावः ॥ ४१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ४९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५० ॥ अन्तर्भावः ॥ ५१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ५९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६० ॥ अन्तर्भावः ॥ ६१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ६९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७० ॥ अन्तर्भावः ॥ ७१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ७९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८० ॥ अन्तर्भावः ॥ ८१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ८९ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९० ॥ अन्तर्भावः ॥ ९१ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९२ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९३ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९४ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९५ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९६ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९७ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९८ ॥ अन्तर्भावः ॥ ९९ ॥ अन्तर्भावः ॥ १०० ॥ अन्तर्भावः ॥

वा० टी०
स्थि०
१२६

संकल्पयंत आपुरिस्त्राप्पुवर्तते ततो यज्ञादिकर्मप्रवृत्तिं दर्शयति संस्पृशेति २५ २६ २७ शरीरैः स्वरदुःखजराजन्ममरणैः स्वैर्मानसैश्चा
 धिभिः सर्वथा हेयो यसंसारइति बोधिताम् २८ ननु सर्वस्वव्यवहारस्य विरिचमनः कृतत्वे यज्ञादीनां शास्त्रीरत्वडासनादीनां मानसत्वं
 मिति व्यवस्थायां कोहेलुस्तमाह मनोहस्तैरिति विरिचो त्यले मनोवृत्तिमिह स्ते वायदस्तु यथा द्रुपु प्राप्नुच योग्यं पुरा कल्पितं तत्
 येवाद्या विववस्थितं दृश्यते प्राप्नुते च तत्संकल्पनानुसारेणैवान्येषामपि कल्पनानियतेरित्यर्थः २९ समष्टिदृष्ट्या सर्वे क्षुभतेषु व्या
 धिदृष्ट्या एकजीवपक्षेण वा केसु चिस्थितं मनः संकल्पयति चितयति अथ वामन एव चिस्थितिकल्पयति परं पश्यति च ३० एवं
 संस्पृश वेदोस्तदनुयज्ञक्रमगुणान्वहून जगज्जुहादयं ब्रह्मामर्यादां समकल्पयत् २५ ब्राह्मरूपमुपादाय मनोनाममह
 द्युः ततो तीत्यमिमोदृष्टे भूतसंततिसंकुलां २६ समुद्रांचलवद्वाक्याकृतलोकोत्तरक्रमां मेरुभूमीवदि कुंजजटालोदर
 मंडलात् २७ स्वरदुःखजराजन्ममरणस्वाधिवो धितां रागादेषभयोदिग्रां गुत्रयमयात्मिकां २८ मनोहस्तैर्विरिचोत्ये
 र्यद्यदा कल्पितं पुरा तत्तथैवाखिलं द्रष्टुं दृश्यते यापिमायया २९ इत्थं सर्वे क्षुभतेषु चित्तव्यासुनः संकल्पयति संसारं
 परंपश्यति वस्थितं ३० मोह एवमयोमिथ्या जागतः स्थिरतां गतः संकल्पनेन मनसा कल्पिनी विरतः स्वयं ३१ संकल्प
 वशतः सर्वाः प्रसेवति जग क्रियाः संकल्पवशातो देवानियंति नियतिः स्थिताः ३२ कोपिसायाः प्रजानाथ जगत्सृष्टे कुलो
 भवः ब्रह्मा संचितयत्येष पद्मासनगतः प्रभुः ३३ मनःस्य दनमात्रेण चित्रं चित्तपदुल्लितं सृष्टिर्वीमो गिनी स्फाराव्यव
 हारविकारिणी ३४

२२३

मथाङ्कते प्रकारः अचरितः शीघ्रमेव संकल्पितः ३१ ३२ इत्थं सर्वविस्तारं प्रपंचात्तदुपरमशास्त्रनिर्माणे चकार एवमुक्तं
 पीटिकां रचयति कोपिताया इति इंद्रविरोचनादिभिर्देवास्वरप्रजानाथैः स्वरवोक्तैः पियमनु आदि प्रजासु धर्माधर्माभि
 र्ब्रह्मयेयतमो नैव ज्ञात्सा त्विकराजसकृत्तिषु प्रवर्तनाद्धवधजन्मजरामपादिलोश सहस्रैः कोकितायाः अतिपीडि १२६
 तायाः जगत्सृष्टेः सकाशान्तिवि साः सर्वप्रजाकुलानामुद्भव एव प्रागुक्तो ब्रह्मावर्तमान प्रकारेण संचितयतीत्यर्थः ३३
 मनस्येदमात्रेण यच्चित्तं बाधे जीवोपाधिभूतं तदुपभोगार्थं भोगिनी स्फाराविस्तीर्णध्रुवनादिसृष्टिर्वेति दुल्लितं इदं स

यास्व संकल्पजालमेषां भितस्तमिति परेण
 स्वयं ३४ ३५ ३६

सारांशः अत्र उक्तं त्रिषु भूतैश्च २५
दर्शयति भूतैश्च २५

प्रसूतैतेजः पुंजैदिजंतगतचक्रवालजिह्वारिवचित्रधातुसंभेदात्पिंजरुदिकुपयंतीयेनहेमेवभास्वरंअनाकतापपिछिन्नप्रकाशैकार
सत्ताद्रुहाज्ञाननिभं चंवरमाकाशयेनविकासायदलकोटरेषुप्रविष्टैः किरणैः जतेषुवातायनेषुकल्पितैः हेमलताजालैरिवभास्व
रैः कोसरैः जटालं निजमंदिरं वै चंपदयेन १८ एका एवितरुंगेषु प्रतिफलनात् च भिदीप्समानैः प्रसरदुद्यानाकारैश्चकुंडलैः
किरणवर्तैः मंडितं तस्मिंस्तेजसिहिरापगभस्वसदृशम् १९ तत्र कल्पनेन प्रवेशमाह तमिति ततस्तेजोमंडलसर्गानंतरचतंमरुव
शरीराकारेण स्थितं प्रागुक्तं मनस्तस्मिंस्तेजसिभास्वरं तेजोमयं तुराणदिप्रसिद्धं आत्माकारसममाकारसमकल्पयत् २० सदेव
स्ततस्तस्मात्तेजसः पिंडीभूतादिवाकरः सन्नद्या विप्रत्यक्षमभ्युदेति प्रभाजालालोकस्य मंडलस्य मध्यस्थः ज्वलतीकनककुंडले
यस्य अथवादिग्जालदोणस्य वधूमंडलमध्यस्थसाधारणः ज्वलनप्रकाशमनः कनककुंडलभूत इत्यर्थः २० ज्वलंतः भारधराज्जा
पुंजपिंजरपयंतं हेमज्ञाननिभांवरं जालहेमलताजालजटालं निजमंदिरं कचत्प्रसरदुद्यानाकारकुंडलमंडितं १८ तं शरीर
मनस्तस्मिंस्ततस्तेजसिभास्वरं आत्मा कारसममाकारभास्वरसमकल्पयत् २० सततं स्तेजसस्तस्मादभ्युदेति दिवाकरः जाल
मंडलमध्यस्थो ज्वलत्कनककुंडल २० ज्वलज्जटाभारधरो पंतविस्फारपावकः ज्वालाविशालावयवः धरिताकाशमंडलः
२१ अथ ब्रह्मा महाबुद्धिरन्यास्तास्तेजसः कलाः आपाल्पपदसद्ब्रह्मातरगा निवसागरः २२ तेपिसंकल्पसंप्राप्तासिद्धयः स
मशक्तयः यथासंकल्पितवस्तु दृष्ट्वा दृष्ट्वा पुरातः २३ संकल्पयंतो यान्यास्तैर्नानाभूतगणान्वहून् २४ तेव्वन्यास्तैष्व
न्यान्तेव्वन्यान् विविधानां वि २५

लागवलिधारिण्डुपांतेषु विस्फाराः पावका यस्य २१ तदनंतरं मरीच्यादिप्रजापतिसर्गमिह अथेति ब्रह्माविश्वकंहण
कर्तृमहाबुद्धिः सर्वज्ञः समष्टिबुद्ध्यात्मावावत्ता सचत्तुर्मुखः अन्याः प्रादित्यनिर्माणवशिष्टास्तेजसस्ताः कलाः आपाल्पग्रप
वार्य विभज्येति यावत् यत्नवधा प्रसतद्विप्रवान्तेपितेजः खंडास्तत्संकल्पवशादेव संप्राप्तसर्वसिद्धयस्तत्समानशक्तयः प्रा
जापतयः सतः यथासंकल्पितवस्तु दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रापुः प्रापु रिति परेणान्वयः अपपूर्वादितं भूषणपर्याप्तिशक्ति
वरणनिषेधोद्यतित्वप्र उपसृद्धौ पण्डितिधातोरुदितो वेत्यडि प्राप्सुकोरभावच्छादसः २३ तेभ्यो देवदानवयक्षराक्षस
मानवादि सर्वत्र प्रवृत्तिरित्याह संकल्पयंत इति ते प्रजापतयो यानयान् पुत्रपौत्रपरंपरया देवदानवादिजातिभेदैर्नानावि

भानमक्तिभेदाच्च वन्हनभूतगणान्वहून् भूतैश्च २५

विरतिइतिरामंप्राप्तः सन् ३७ तं परमात्मानं स्मृतिमन्त्रेण प्रासाद्य प्राप्य तदेव प्रासमंताभ्दासते पस्मिंस्तथा विधेयं लितमानसे
समभूमिकालदाणे पदे सुखं तिष्ठतीत्यर्थः अधः संकताय वरके लोप्ते तत्परहसीति यावत् ३८ ३९ बंधनात् एकाकार
कृत्तिधारणनिबंधलक्षणतत्त्वानात् ४० ४१ ४२ ४३ तत्प्राशुक्तं सप्तमभूमिकालदाणं परंपदे सुखिविदो पलदाणं अप
द्रो विनिर्गतिः ४४ ४५

ॐ विनिर्गतः ४४ ४५
 रुद्रोपेन्द्रमहेन्द्राद्याशैलसागरसंकुलात् पातालरोदोद्विग्नस्वर्गमार्गसंकटकोटरा ३५ संकल्पजालमत्स्यं मयेद
 मभितस्तुते अधुनाविरतोस्पस्याद्विकल्पोलासनं क्रमात् ३६ इति निष्प्रियविरतः कल्पनानर्थसंकटात्
 अनादिमत्स्यं ब्रह्मस्मरत्यात्मानमात्मना तमासाद्यतदाभा सेपदे जलितमानसे सुखं तिष्ठति शांतात्मा तल्पे
 ध्वंशमवानिव ३८ निर्ममो निरहंकारः पराशांतिमुपागतः अविद्वद्ध्वंशं भो धिरात्मनात्मनितिष्ठति ३९
 ध्यानात्कदाचिद्गजानस्वयं विरमति पुभुः बंधनात्सलिस्यं दासौम्यत्वादिववारिधिः ४० तिर्धारयति संसारं
 सुखदुःखसमन्वितं आशापाशा शतैर्विधैरागद्वेषभयात्तरं ४१ ततः सकरुणं क्रांतमना भूतविभूतये
 करोतीह महार्थानि शास्त्राणि विविधानि च ४२ अध्यात्मज्ञानगर्भाणि वेदवेदांगसंग्रहं पुराणदीनि चान्यानि मु
 क्तये स वेदेहिनां ४३ पुनस्तत्परमालम्बपरमाय द्विजिर्गतः स्वस्थतिष्ठति शांतात्मानिर्मंदरइवाण्विः ४४ अ
 वलोक्य जगच्चैवामर्यादादिनियोज्य च ब्रह्माकमलमध्यस्थः पुनः स्वात्मनितिष्ठति ४५ कदाचित्केव
 लं सर्वसंकल्पपरिहीनया यदृक्ष्यानुग्रहार्थं लोकक्रमवदस्थितः ४६ नार्जवनास्पृश्या गोवधुषो न च सश्र
 हः नानावचनं न मेहनस्थितिर्नीस्थितिस्थिता ४७ सर्वभावसमारंभः समः सर्वसुखक्षिप्तु परिष्करणिवाका
 रो मुक्तशेषो वतिष्ठते ४८ कदाचित्केवलं सर्वसंकल्पपरिहीनया यदृक्ष्यानुग्रहार्थं लोकानां प्रातिबुध्यते
 केवलं अनुग्रहार्थमेवेत्यर्थः ४९ तर्हि तस्य समाधिकाले आर्जवं सर्वसंहारकाले तस्य संत्यागो देहादिसंग्रहं
 द्रव्येणानात्मं बुद्धानकाले न न पदो स्थितिरन्यत्र चास्थितिरिति नानाभावसमारंभेषु चित्तवृत्तिषु चाजवद

४६ एखावाहली स्थितिः पुण्याया मयोक्ता
महामते यातां विधिस्थानी कौतामतां
सालिकीमपि ५०
म्यंप्राप्तित्याशंकपक्रमात्यरिहरति नार्जवमित्स

वृत्तः

एकलिंगदेहतां प्राप्तेन प्राणसंभावेन तेन गंधवाहेन भूततन्मात्रसहितवायुना च सहान्नोदकादिद्वारा च तद्विधं भूतग्रामाणं
प्राणनिलं अन्नं श्वासकं अपानकं त्विभेदं प्राप्य शरीरेषु निविशंति ते विंशति तडभावश्चादसः वीर्यतां रेतोभावां ८ अस्फु
टां प्रनमिष्यत्तु ज्ञाने अय्यीः तृतीया नीकस्य सर्गक्रममुत्कादिती पानीकस्य तमाह प्र न्येति अस्या अपिलिंगदेहप्राप्य
यंति प्रागुक्त एव क्रमः श्लोषधिवनस्पतिप्रवेशेन द्वीराज्यादिपरिणत्याज्जो हुता ग्राहति धूमिद्वारा रूपमंडलं प्राप्य सूर्यकिर
णद्वारा च द्रानुप्रवेशेन वा रहस्यधिक राग्न्यायेनाह त्वपरिवेष्टितं यजमानं प्राणं नां धूमादिमार्गेण चंद्रमंडलानुप्र
वेशाद्वा धूमादिमार्गे प्राणता अनुप्रविष्टा ८ सापि चंद्रकल्पात्मतां प्राप्ता कल्पवृक्षफलैश्चुरसभावेनानुप्रवेशात्तदु
पमोक्तु वीर्यभावपरिणमेन देवगणभजाति इति क्रमशः प्रत्याह तन्मात्रप्रतीत्यादिना प्रागुक्ततन्मा त्राल्लिंगदेहवति उ

ॐ तत्राणनिलंतेनगंधवाहनतेनच निविशतिशरीरेषुजीवागच्छतिवीर्यतां ८ ततो जगति जायंते भवंति प्राणिनो
स्फुटाः अन्योद्भूमादिमाज्जा तारामजीवपरंपराः ९ तन्मात्रवतितावद्भिरष्टल्ये वरकोटरे ३ देतियावद्भगवानिंदु
रुद्दाममंडलः १० क्षीरांबुधिनिधौलोलैः पांडुवद्भिमभिर्जगत् ततस्तेष्वतिरम्येषु चंद्राश्मिषु संपतन् ११ करोति
विहङ्गिलोलावने प्रेक्ष्यांतरेष्विव तेभ्योपिस्वरसेनैव यांतिपीवरतामपि १२ फलेषुतेषुवध्नातिपदाविंदुकदाहताजीवा
लक्ष्मीरष्टैषुमातृस्तनभरेष्विव १३ ताः फला वलयः पक्वाभविष्यन्तिमरिचैभिः तेष्वेववीर्यमागत्य निधं मापाप्रवो

द्वाममंडलः षण्णः भगवानिन्दुर्यावत्पावदिः राशिमभिर्जगद्भासयन्नुदेतितावदिर्लो लैः चांडुकपवद्रशिमभिरष्टन्येष्टैः
अतएवक्षीरांबुधेनिधौऽप्राश्रयभूतेप्रतिनिधिभूतेवाग्रवरकोटरेसातिष्ठतीतिशेषः १० ततस्तदंनंतरंतेषुचंद्रशिमभु
चंदनादिवने संयतन सयततत्सुखादसः सुपोलुकरम्भानुसारेणपततीतस्मिन्वनेप्रेष्यादासीं प्रांतरेषुगृह्णाम्यंत
करोष्विवलीलाव्याविहङ्गीपद्मिणीप्रापाकरोतिप्रवेशमितिशेषः ११ ततस्तस्मिन्वनेफलानिते मयश्चंद्रशिमभो
शब्दाद्रविरशिमभ्यश्चनिमित्तेभ्यः सरसेनैवपीवरतांक्रमादुपचर्यमाधुर्यमपियांति १२ एवंप्रसहर्षेषुप्रागुक्तजीवाली
दुकरात्स्फुटाविभक्तासतीतेषुकलेषुपदस्थितिवध्नाति यथा

१५ शिशुमांलः स्तनभरैषुप दंवध्यातितद्वत् १३ मयचिभिः

तस्मात्प्रवृत्तिर्नवतिनवशुक्लवापुनातया तदुपमेज
हवसुखसुखोभयविधप्राणव्रतया च आक्रमते वशी
क्रियते ७

उक्तं सर्वे संहियोपसंहरति इत्यमिति स्फटानि प्रकाशवहुलानि उपासनानि प्रकटानि सर्वजनप्रसिद्धानि यज्ञादीनि संकटा
न्यनर्थफलानि कर्माणि निविद्ध मिश्राणितैर्निर्मितैः क्रमालब्धासती कमलनापदे सगेन मुखे व्रसणि इत्यप्राशुक्तसंकल्प
कल्पनयैव गता प्राप्ता आस्थितिः सत्ता यपातयासे यज्जनीकात्मिका सृष्टिराविर्भवैदित्यर्थः ५६ इति श्री वाशिष्ठ
ता प्रस्थि ० एकोनषष्ठितमः सर्गः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मो स्थितानां जीवानां मिह देहग्रहक्रमः वर्णयते सात्विकानां च प्राधा
न्यादो धर्माणि नां प्राशुक्तं प्रनीकसृष्टिं व्योमानिलमाश्रित्येति संक्षेपोक्ता प्रपंचनेन वर्णयितुं भूमिकारचयति अस्मि
नित्यादिना व्रसन् व्रसन् एषितामहे सपां सुलुगिति सप्रम्यालुकि नडि संबुध्योरिति नलोपनिषेधः चपलं पदं स
माधिव्युत्थानं १ आरघ्यद्वेघदीयं त्रेविप्रेतानां भूतानां घटया समरुहलं दौर्णया विप्रेतानि भूतान्येव घटाः यस्यां तथा

इति वाशि ० स्थि ० प्र ० कमलजम्बवहारवर्णनसर्गः एकोनषष्ठितमः ॥ ५६ ॥ श्री वाशिष्ठ उवाच ॥ अस्मिन्नगवति
व्रसन् चपलं पदमाश्रित्येति पितामहे महाबाहो कृतसर्गव्यवस्थितो १ जगज्जीर्णरिघटे स्मिन्वहति स्वव्यवस्थया वि
प्रेताभूतघटयारज्जाजीवित्कृष्णया २ ब्रह्मात्येषु च भूतेषु विशत्सु भवपंजरं श्रवते क्वीचरव्योमवालमध्य
विवर्तिषु ३ मनःस्वप्नेषु वातांतलोलाहते कणेष्विव अनारतं विनिर्याति विशंत्यने तथाविधः ४ रामव्रह्मणि जी
वौघास्तरंगा इव वारिधौ अनाद्योत्पद्योत्पन्नाः कलनापदमागताः ५ भूताकाशं त्येते धूमश्रीरिव चानुदं
एकतां यांति जीवौघा व्रह्मणा काशमाकतैः देदिनंतन्मात्रवाते न तस्याण्यलतया यथा आक्रमते प्रचंडे नदैस्तौघे

नामराइव ७

विधया च घटीमालारज्जाजीवितं पुनर्देहग्रहणेन जीवनं जलं च तद्विषयलक्षणा आरोहा वरोहाभ्यां वहति परिवर्तमाने २
अन्येषु मनस्सु ईश्वरस्य मायाशबलं ब्रह्मणो बालः पुत्रभूतं प्रथमयद्योमतन्मध्ये विवर्तिषु भ्रमणशीलेषु सत्सु ३ हे राम
व्रह्मणि जीवौघाः अनारतं सततं केचित् उपाधि विनिर्गमादग्निविस्फुलिंगवद्विनिर्गति केचित् त्वन्ये उपाविलया सुषुप्ता वि
वविश्रांतये प्रविशंतीत्यर्थः ४ उत्पन्ना इत्यस्य व्याख्या कलनापदमागता इति ५ तत्र प्रवृत्तसर्गेनोक्तं तृतीयानीकासत्तिक

विशं २

शकाकाशमिहादिना व्रसन् प्रवृत्तसर्गेनोक्तं तृतीयानीकासत्तिक
मं प्रपंचयति भूताकाशमिहादिना व्रसन् प्रवृत्तसर्गेनोक्तं तृतीयानीकासत्तिक
मारुतेः सहस्रीसोदकवदेकतायाति इति तस्मिन्नेव व्रसन् प्रवृत्तसर्गेनोक्तं तृतीयानीकासत्तिक
तो सत्यं दिनं प्रकाशप्राप्ता नृस्यश

तथा मुक्तियेऽप्याः प्रशस्येते जना राजससात्विकाः तेषां

राम १२६

726

वा० टी० स्थि० १२० तामनुगतः पुरुषाः राजससात्विका जातन्
कर्मपासनया भुवि जाता १

केतर्हि संभवन्ति तानाह संभवन्तीति केवलं सात्विकस्य पुनर्जन्माभावे को हेतुस्तमाह प्रविचार्येति यतस्ते प्राग्जन्मव्यप्यास्तत्त्वं प्र
वर्णयुषा यैः प्रविचार्य प्रतिबंधमात्रं दयाय तद्योग्यं सात्विकं जन्ममायाताः इह जन्मव्यपितेषां धिया सदेवास्तत्त्वमेव मंतव्यं
मननेन परिशीलनीयं तस्मादित्यर्थः २१ अतएव ते दुर्लभा इत्याह प्राधान्येनेति २२ ये विधिसुरानीकमोऽन्ये रक्षाः पिशाम्वा
दयस्तिर्यंच श्रुतेषां स्थावरादि लुपत्वा धानाधिकारकथायां विचारयोग्यतैव नास्तीति तेनोपन्यस्ता इत्याह ये चान्ये इति
२३ तत्त्वज्ञदौर्लभ्यमेवोपपादयन्नुपसंहरति कतिपया इति प्रकृतक्रमेण प्राप्तेषु तत्र जन्मानि कतिपया एव नराः सुराश्च भ
वभावना संसारिकभोगचिंतनगताः तथा च वैराग्यमेवातिदुर्लभमित्यर्थः किंच बहुना अप्यर्थेन नुशब्दः ते ह्यहमिव जन्म प्र
भवेव शमदमादिसर्वगुणसंपत्त्या प्रकर्षेण त्वमविचारणयोग्यतामनुगतोपि निरंतरसमाधिसखविद्वान्भूतराजकुलपौराहिता

संभवन्तीह पुरुषारामराजससात्विकाः प्रविचार्य समापातामंतव्यं चेह तदिया २१ प्राधान्येन समापातायेयदा
परमात्मनः दुर्लभाः पुरुषारामते महागुणशालिनः २२ ये चान्ये विविधामूढामूढास्तामसजातयः तेषां स्थावरल
त्पानां किंच रामविचार्यते २३ कतिपयानगता भवभावनां नरसुराः प्रकृतक्रमजन्मनि अहमिव प्रविचारणयोग्यता
मनुगतो न नुराजससात्विकः २४ स्थितस्य ते महापदा विचार्यैव मायया विचारयत्वमंजसा तदद्य चेह न दयं २५ इति
श्रीवाशिष्ठे स्थितिप्रकरणे विचारपुरुषानिर्णयप्रसंगोपदेशजीवावतारो नाम षष्ठः षष्ठितमः सर्गः ६६ श्रीवाशि
ष्ठ उवाच ॥ ये हि राजससात्विका जाता भुवि महागुणः ते निसमेव मुदिताः प्रकाशाः खड्गवैदवः १

अधिकारप्राप्त्ययोगाद्राससात्विकः इव द्रजो युक्तसात्विक एव शुद्धसात्विक इत्यस्य तदौर्लभ्यद्वोतनाय निरभिमानादतिश
योक्तिः २४ ममेव तवापि वैराग्यशमदमादिसंपत्तिद्वारा त्वमस्तेव किंल महतः परमात्मपदस्य अविचार्यया अविचारणया स्थि
तस्य एव उक्तप्रकारा संसारभांतिरायता विस्तीर्णतत्पदं इह मत्सुरतः अद्यैव अंजसा शीघ्रं विचारमात्रेण त्वमेव इह प्रत्यक्षं न दयमद
यंतत्परमपदमसीत्यर्थः अविचार्ययाम हती आपदा अपतते आपता आपता इति योज्य २५ इति श्रीवाशिष्ठे स्थितिप्रकरणे षष्ठितमः सर्गः ६६

726

वट १

सु१

मूर्द्धितजीवानां प्रवृद्धपितृमातृगर्भस्थितौ दृष्टान्तमाह वीजश्रीरिति यथासुप्रसन्ना आभिर्भूतां कुरविटपपन्नावटवीजश्री
राविर्भूतिविटपोकुत्तपत्रफलं वटं अधिष्टापतिष्ठं तितद्वदित्यर्थः १५ न केवलं गभश्च मूर्द्धितानामन्यमाश्रित्यतिरोहितस्थितिः
किंतु महेश्वरात् प्रलये उपाधिप्रविलयेन प्राप्नोदव्यक्तात्परागत्यनिर्गम्याकाशादिभावे लिङ्गारम्भकाले चंद्रशम्पाद्यनुप्रवेश
काले च अनेकक्रमयोगेन प्रवृत्तस्यैव स्थितिरित्यर्थः १६ एवं गभे प्राप्नोत जन्मनिमित्तभूदादिशेषदशयति अदृष्टस्यादिना
प्राज्जन्मनिमदृष्टा अन्त्यस्थस्त्रीपुत्रादिशरीरस्थश्रीयेन तथाविधः सर्वतो विरक्तः सन् यो मरणान्तकालं क्रमते यश्च प्राणादिभिर्ब
धुभिः कर्मकांडादिशास्त्रैश्चैहिकपारलौकिकवैदिककर्मचोद्यमाना पिनचोदति न प्रवर्तते सहिधीरः पुरुषधौरेयः

प्रसुप्तवासनाजालजीवतागभर्पिंजरुं अधितिष्ठति वीजश्रीः सुप्रपन्ना यथावटं १५ यथाकाष्ठे स्थित आग्निर्य
था मूर्द्धितस्थिताः अनेकक्रमयोगेन परा गत्या महेश्वरात् १६ अदृष्टा न्यशरीरश्रीः क्रमते यो न चोदति
सहि सत्येव जातिः स्यादुदारव्यवहारवान् १७ तन्नैव मोक्षमार्गाच्चेज्जना सत्सालिकः अथैतां यो निमासाद्य कृ
त्वा जन्मपरंपरां १८ रक्षार्थं प्राप्नोत जन्मान्चेत्तमो राजससालिकः पश्चात्पुनर्जन्मनां पुंसो रामवद्वापि चाधुना १९ प्राधान्ये
न यथायातः संसारमिति सालिकः सकदा निन्नकश्चित्संभवस्य न धाकते २०

नम३

प्रसुक्तक्रमादेव गभे जायमानः सती अत्यंतसालिको वजातिः सन् तज्ज्ञानं प्राप्य उदारजीवन्मुक्तोचित व्यवहारवान् स्यादित्यर्थः १७
देवयथाधिकारप्राप्नु कूलकर्मोपासनानुष्ठापिना लाह अथेति एतां देवयो निमासाद्य कृत्योच्छेत्तं शक्यामपि जन्मपरंपरां
भोगलां यद्यादकुंतत्स्वाधिकारभोगरक्षार्थमेव प्राप्नोत जन्मान्चेत्सः तमो युक्तो राजससालिक इत्यर्थः १८ इदानीं प्रथमानी
कजानां केवलसालिकत्वं पुनर्जन्मतां चाह याश्चात्येति पाश्चात्येन चरमेण जन्मना नरसुरानीकापेक्षया प्राधान्येन प्रा
जापत्या धिकारेण संसारे आयातः केवलसालिको विध्यनीकः यथा मुच्यते इति तथावहामीत्यन्वयः १९ सप्रथमा
नीकतः पुमानकश्चिदपि कदाचिदपि न पुनः संभवति मुच्यत एवेत्यर्थः २०

वा० टी०
स्थि०

१३० नैषु प्रसिद्धादधी नशास्त्रीयेत्यर्थः २१ ह
शतहिशास्त्रीयधीस्तामह नचेति २२

127

न्या३

सत्य३

इदं वेदप्राणप्रकारं विचार्य त्वं ज्ञानं अनंतं कं अर्थप्राप्तमिति शेषः विधिवदुपगतेन साधुभिः सती चैः सह प्रय
त्नेन सेवादिना प्रसादितेन प्राज्ञेन गुरुर्हि प्रभो को ह मित्यादिस विनयप्रश्नपूर्वकं विचार्य स्मर्त्तव्यमिति संबंधः १२
प्रवर्णगतया कर्मसत्या समाह नचेति मंतव्यं मज्जनीयमज्जेभी वेतव्यमज्जिनशो कुलीति नुम् १३ सर्वस्वप्रियस्य
विच्छेदो वश्यभावीति द्रष्टव्यः १४ आतुरस्याहंकारस्य ततो वाह्यस्य देहस्य ततोऽपि वाह्यस्य पुत्रमित्रादिसंसारस्य चाल्प
वाणवन्नयकल्प स्य बभूतस्वविचारं प्रलंघ्यं भावावसानं कृत्वा १५ सत्यमेवावलोकयेदिति यदुक्तं तत्रोपायमा
ह शरीरमतिश्रान्तिशब्दादहंकारमापि सत्यत्वात्पवकरणं द्वादसंघनशोभनं अत्यंतशुभं बीता व्याप्ता मुक्तावलि
स्मर्त्तव्यं सम्पगे वेदं ज्ञानमर्थमनंतकम को हं कथमिदं जातं संसारादंबरं विभो १२ प्रविचार्य प्रयत्नेन प्राज्ञेन स
हसाधुभिः न च कर्मसु मंतव्यं नानर्थेन सहा वसेत् १३ द्रष्टव्यः सर्वविच्छेदः तं सारां गुणतः सदा साधुरेवानु
गतं व्योमपूरेणं बुद्धौ यथा १४ अहंकारस्य देहस्य संसारस्याल्पवस्य च स्वविचारमलं कृत्यमेवावलोकयेत् १५
शरीरमस्थिरमपि संसृज्य न शोभनं बीतमुक्तावली तत्तु चिन्मात्रमवलोकयेत् १६ तस्मिन्पदेनिस तते सर्वगो सर्वभाविते
शिवे सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रे मणिगणायथा १७ यैव चिद्वनामो गेभ्यः पूणे व्योम्नि भस्करे धरा विवरकोशस्थे सेव
चित्कीटकोदरे १८ कुंभव्योम्नां तमे दोस्तियथेह परमार्थतः चित्तो शरीरसंस्थानां न भेदोऽस्ति तथानघ १९
सर्वेषामेव भूतानां तित्तकद्वादिभेदिना एकत्वादनुभूते हि कुतश्चिन्मात्रमिन्नता २० एकस्मिन्नेव सर्वस्मिन्
स्थिते सन्मात्रवस्तुनि जातो यमप्रमुन्नष्ट इति तेषां तवेह धीः २१ न च तन्नामवस्त्वस्ति यद्भूत्वा संप्रलीयते आभा
समात्रमेवेदं न सन्मासच्च राघव २२
येन तथा विधं द्वादसत्वादुपसर्जनहृत्स्वाभावः तदंतर्गतं तमिव सवेदेहाहंकारसाधारणसंतर्गतसाक्षिचिन्मात्रमित्यर्थः १६
दृष्टांतसाम्यदर्शयति तस्मिन्नित्यादिना १७ १८ चिद्भेदाशंकां निरस्पति कुभेति शरीरसंस्थानां जीवानां चित्तोचिति १९ यथा ए

क पुं पुं वा स्वादनी पति क्त्वा दिरस भेदे पि नानुभव भेद
स एव देहादिभेदेष्वपी साशयेनाह सर्वेषामिति २० चेतनेषु
चित्तेष्वेव सर्ववस्तुषु सत्त्वं रूपं भेदोऽपि नास्तीत्याशयेनाह त
समः
१३०

127

रेणाव्ययः १० १२

वैतिभावयेतन्न इतरत्संपदियमितिभावयेदितिप
अनस्यैव विमानासरः प्रभृतिपदार्थाप्रपद

खेदं मानसं दुःखं मूला निशा रीरं दुःखं २ यथा स्थावरो कक्षादिः प्रादध्वभोगादन्यत्नेह ते तदते प्रकृता नृदानितत्साधनसंपदो
सन्नेहं ते स्थार्थेभ्यः रवीय पुष्पफलादिभ्यो हेतुभ्यः ३ राजससत्वसोक्तपुरुषस्य धीः शांसादिसुधायां उपचितायां आपूर्यतां
उपचेयतां याति अतएव शुक्लपद्मे पुद्गुं दुःखं सुंदरी ४ प्रीतितामिव स्थितिं सौम्यां शाशिवन्नमुच्यते ५ नवेः स्तनकल्पैः स्तव
कैः भावः प्रेमातद्व्यालतयेव नित्याज्जिह्वापागुणकांतयेति पूर्वैरेणव्ययः साधुभ्यो विसाधवः ६ अतएव तएव गुणसंप
न्नाः अतः तेषां आपदामवासमनाधिकरणं पत्यदंत हृतदेव यथा गंतव्यं तथेह जगति अखेदिनामनसा विहर्त व्यमिति
परेणाव्ययः ७ ८ अराजसाः राज्ञो पोपेताः सात्विका आत्मोदयाः स्वानंदलाभाः यथा वर्द्धते तथा अचिंत्यगतास्य हवि

नखेदमभिगच्छति व्योमभाजो मलयथा नापदाम्भानि मापांति निशि हेमां वुजं यथा २ नेहं ते प्रकृतादन्यत्नेनान्यत्स्थ्या
वरो यथा रमंते स्व सदाचारैः स्वार्थेभ्यः पादपायथा ३ नित्यमाह्वयं तां याति सुधायां मिंदुसुंदरी रामराजससत्वस्य मो
क्षमापात्यसौ यथा ४ आपद्यपि नमुच्यंति शाशिवच्छीनतामिव प्रकृत्यैव विराजते मैत्रादिगुणकांतया ५ न च स्तवकभा
विन्यालतयेव वनदुमाः समासमरसाः सौम्याः सततं साधुसाधवः ६ अधिवर्द्धुं तमपीदा भवन्ति भव तासमाः अतस्ते
षां महाबाहो पदमापदवासनं ७ सततं तद्गुणं तव्यं गमेनापदा एव त तथा तथेह जगति विहर्त व्यमखेदिता ८ आत्मोद
या अवर्द्धं ते यथा राजससात्विकाः अचिंत्यगतास्य च विचार्य च पुनः पुनः ९ अनित्यतास्वमनसा विविधैवास
भावतः प्रादावन्ते वयां नित्यं क्रियां त्रैलोक्यवर्तिनीं १० पदार्थानापदेनाश्रुभावयेन्नेतरत्सुधीः असम्पद्दर्शनं त्यक्त्वा
व्यर्थमज्ञानसंततिं ११

तनार्हविषयगतिपरित्यागेन पुनः पुनसच्छास्त्रं भवतीत्यर्थः ६ एवंभावतः अस्यांदुरेण सर्ववस्तूनां विविधानानानि मि
त्रोपयाद्या अनित्यतापि आश्रुविचारपभिवतीति विपरिणाम्यते एतावन्तं कालं उदारप्रसंस्तामुखेन रामायसद्गुणानुपदि
श्येदानीं साक्षादेवोपदिशति आदावित्यादिना एवमनित्यतां विचारयन् सुधीर्विशुद्धबुद्धिः आदौ ऐं हि कौपभोगायो

पयुक्तैलौकिंकींयंतेमरणेत्तरकालेउपयुक्तपयुक्तपल्ले
किंकींचत्रैलौक्यवर्तिनींक्रियांतत्फलभूतान्यश्रु

वा०टी०
स्थि०
१३१

न२

तत्संभविनावीजं मुक्तमनसो लक्षणमाह चे तेति सर्ववाह्यार्थचिंताभिर्मुक्तया अंतःप्रपरमात्मनि हीरोदकवदेकीभावात्कला
वत्यावृत्ताकारवारिणितिलक्षणा कौशलवत्यामुक्तानामनुभवसिद्धया कल्पया स्थितमनः मुक्तमेव नात्र संशय इत्यर्थः ६ ए
वमुक्तमनसस्तव चेष्टांते प्रागुक्ताः जीवन्मुक्ताः इदानीं प्रागुक्तकल्पना अनुसरिष्यति ७ योतकाः ज्ञानल्पवास्तेरन्विताः ८
८ किंतर्हि जीवन्मुक्तस्य मम शरीरस्यागोचयेष्टाचरणवास्तुनेत्याह यावद्देह इति लोकोचितो धर्मशास्त्रसद्वृत्तानुसा
रिप्राचारो यस्य १० गोमायुधर्मकाः स्वार्थकौशलेन परवचकाः शिशुधर्मका यथेष्टचारिणो महाः ११ शुद्धसात्विकज
न्मना जीवन्मुक्तानां ये स्वभावाः स्वाभाविकाः शमदमादिगुणस्तान् भजन् प्रजयिन्साधारणे पि पुरुषः क्रमाद्दानप्रा
प्त्या श्राव्योदारजन्मतां चरमजीवन्मुक्तशरीरप्राप्नोतीत्यर्थः १२ एवं कुतस्तत्राह यानेवेति उत्कृष्टजातिगुणसेवनेन

५२८

चिंतामुक्तकलावत्यामुक्तकल्पनया स्थितं मनो मुक्तविभागं च मुक्तमेव न संशयः ६ तवोक्तमानुभावस्पत इदानीं
नराभुविचेष्टामनुसरिष्यति रागद्वेषविहीनया ७ वहिलोकोविताचारा विहरिष्यति ये जनाः भवार्णवंतरिष्यति धी
मंतः योतका न्विताः ८ तवल्लभ्यमाणिर्यस्यात्स जनः समदर्शिनः योग्योसौ ज्ञानदृष्टीनां मयोक्तानां सदृष्टिमान् ९
यावद्देहं धियातिष्ठरागद्वेषविहीनया वहिलोको चित्ताचारस्वतस्सत्कारिवल्लेखणः १० परांशंतिमुपागच्छ्यथान्ये
गुणशालिनः अविचार्योस्तएव ह गोमायु शिशुधर्मकाः ११ ये स्वभावामहासत्साव्युण्णसात्विकजन्मनां तां भज
न्पुरुषो याति पाश्राव्योदारजन्मतां १२ यानेव सेवने जलरिहजातिगुणसदा अथात्यजातिजातो पि जातिं भजति तां ह
एतत् १३ प्राक्तनानखिलान्भावान् यातिकर्मवशंगतः पौरुषेण वजीयंते धराधरमहाकुलाः १४ धैर्येण भुङ्क्ते दु
र्द्धियंकान्मुग्धगवीमिव तामसीराजसंचिवजातिमन्यामपिश्रितः १५

उत्कृष्टजातौ जन्मलभते निरुद्धजातिगुणसेवने निरुद्धजाताविति नियमादित्यर्थः १३ प्राक्तनानिति यंयं वापि स्मरन् भा
वमिति न्यायादित्यर्थः अवश्यं निरुद्धतमेनापि मोक्षार्थे वयत्नः कार्यः पौरुषादनुपरतस्य फलसिद्धेरवश्यं भावादित्याश
येनाह पौरुषेणेति धराधरा राजानः पर्वताश्च तेषां महाकुलाः सेनाः वनानि च नीतिशास्त्रानुसारि पौरुषेण सेनादिना
चावजीयंते लोके १४ अभुङ्क्ते तद्विषयेभ्यो निवर्तयेत् तामसीरक्षापि शाचष्ट्रद्रादिरुपांजातिं यो निराजसी दानत्रियवै

प्रादिरुपांजन्यां सत्त्वतमो मिश्रसर्पिदिजातिमपिश्रितः प्रा
सः पुरुषः १५
रामः
१३१

सप्तमिर्वाधारजीवभुक्तव्यं सभावेय नोह नृत्तमि
 आदिना ५

नसन्नासञ्चेत्युक्तिमुपपादयति तद्भूतेनेति यतः आमोहात्तद्भूतेनामिव क्लेशप्रसांतेन चेतसा स्फुटं गृह्यमाणं सपदि स्व
 काले स्थितं प्रतोनासत् मोहसांते निवर्त्तते तत्र आमोहान् प्रसिद्धे इह हृदयका लं इदं नास्ति मोहो काले विदं स्तरां नास्तीत्यव
 वस्तुचेति न सदपीत्यर्थः २२ ज्ञानमाफल्यपयीलोचनेपिमोहादेः सत्त्वमत्पतासत्त्ववादुर्वचमित्यनिर्वचनीयतैव फलिते त्या
 ह किंकिले ति मोहजाले अत्यन्तासति ज्ञानेन किंकिलं समु कृति निरस्यति निरस्याभावे निरासकसाफल्ययोगात् एवम
 त्यतसत्त्वे वा ज्ञानेन किंसमु कृतिसत्यस्य ज्ञान निरस्यत्वादशनात् तस्मा कश्चिच्चासौ संगश्च यं कश्चित्संगोऽनिर्वच
 नीयाध्यासः तत्त्वज्ञानया संगत्या रज्जु सर्पादिवत् दृश्यजात विमोहे कारणमिति यद्विशेषात् तसिद्धमित्यर्थः २४ इति श्री
 वा० स्थितिप्रकरणे एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ रामस्य सर्वशास्त्रोक्तगुण संपत्तिरुच्यते प्रवरस्यापि सत्संगपौरुषा
 उद्भूतेनाप्रसांतेन चेतसा सपदि स्थितं नेह मोहांत आमोहान्नेदं यत्तदवस्तु च २३ किंकिला सति रामेह मोहजाले समु कृति
 यत्किंचित्संगसंगत्या विमोहे कारणं हितत् २४ इति श्री वा० स्थितिप्र० संस्थितिनामः एकषष्टितमः सर्गः ६१ ॥ श्रीव
 शिष्ट उवाच ॥ धीरो विचारवान् साक्षाद्वादावेव महाधिया शास्त्रेण विदुषा शास्त्रं सृजनेन विचारयेत् १ सृजनेन वि
 लम्बेन विदुषामहता सह प्रविचार्य महायोगात्पदमासाद्यते परं २ शास्त्रार्थं सृज नासंगवैराज्ञाभ्याससत्कृतः
 पुरुषस्त्वमिवाभाति निजविज्ञानभाजनम् ३ त्वमुदारनिजाचारो धीरो गुणगणकरः अधितिष्ठसि निर्दुर्वीतसर्ग
 मनोम तः ४ नूनमुत्सर्जिता भ्रेण शरद्व्याम्नासमोभवान् भवभावनयामुक्तो युक्त उत्तमसंविदा ५
 भावरस्थितिः अचिंत्यगत्या स-च्छास्त्रं विचार्य च पुनः पुनः इति प्रागुक्तं तत्कथं विचार्यते तदाह धीर इति धीरो वाह्यांतरदंद
 सहिष्णुः विचारवान् ऊहापोहकुशलः साक्षात्स्वयमेव तद्विज्ञानार्थं गुरुमेव भिगच्छेत्समित्याहिरित्यादि शास्त्रेणोपग
 तेन विदुषा सृजनेन शिष्यापराधसहिष्णु नाशुक्राणां सह शास्त्रं अदो विचारयदित्यर्थः १ सृजनेन शोभनजनेन महा
 यो जातमनो नाशांतात्समाधेः २ शास्त्राणां वेदां तोषयौ गिशस्त्रांतराणां मर्धानां सत्कर्मसदाचारादीनां सृजनासंगवैरा
 ज्पादीनां निरंतराभ्यासैः सत्कृतः संस्कृतो यः पुरुषः त्वमिवाभातिसप्रकृतशास्त्रं प्रवणे निजस्य प्रसुक्तं त्वविषयस्य वि

ज्ञानस्य भाजनमित्यर्थः प्रववाप्रध्यातयशास्त्रादिभिः स
 लकृतः निजविज्ञानभाजनो भूत्वा त्वमिवाभातीति योजना

वा०टी०

स्थि०

१३२

उक्तमेवप्रपंचयति स्वविवेकेत्यादिना चित्तमण्येचित्तस्फटिकेनियुज्यतेआसज्यते १६ १७ १८ १९ उक्तसंक्षिप्योपसं
हरति हितमिति सर्वप्राणिनामासंति कदुःखोपशमोपलक्षितनिरतिशयानंदरूपत्वादसंतहितंइदमुपदिष्टमात्म
तत्वंमहासत्त्वतयाविशुद्धसत्त्वगुणेष्वचयोपायेप्राणिना नवत्याबुध्याविधायप्रात्मभावेनस्थिराकृत्य वीतशो
कोभवेत्सुपदेशप्राप्तिश्चतुर्विधेनक्रमेणन्योप्ययमधिकारिजनोमुक्तोभविष्यतीत्यर्थः २० हेरामभद्रत्वंविवे
कमहामहिम्नायुक्तेप्रसूतेःसर्वैःशांतिदांत्यादिगुणैरभिरामेस्मिन्प्रात्यजन्मनिप्राप्तेसतिसत्त्वस्थानांजीवन्मुक्ता

स्वविवेकवशाद्यंति संतः सात्विकजातितां ग्रंथश्च त्तमण्येस्वच्छेयद्राघवनियोज्यते १६ तन्मयोविभवत्सेवं
तस्माद्भवति पौरुषं पौरुषेण प्रयत्नेन महार्हगुणशालिनः १७ मुमुक्षुर्वा भवतीह पात्रात्पशुभजातयः
न तदस्ति षाध्यव्यावादि विदेवेषु वाक्चित् १८ पौरुषेण प्रयत्नेन यन्नाप्नोति गुणान्वितः ब्रह्मचर्येण धैर्ये
ण वीर्ये वैराग्ये रंहसा १९ युक्त्या युक्तेन हि विना न प्राप्नोति दीहितं हितं महासत्त्वतयात्मतत्वं विधाय बुध्या भवती
तशोकः तव क्रमेणैव ततो जनोयं मुक्तो भविष्यत्यथ वीतशोकः २० पात्रात्पशुभजातयः विवेकमहामहिम्ना युक्तेषु
विप्रसूतसर्वगुणभिरामे सत्त्वस्थकर्मणि पदं कुरु राम भद्रमैवा करोल भवसंगविमोहचिंतां २१ इत्यादि रामा

यणे देवदूतोक्तेशतसाहस्रं सां हितायां वशिष्ठब्रह्मवोधेवात्मीकीये स्थितिप्रकरणं च लर्थसमाप्तम् ६२॥४॥

नां कर्मणि सप्तमं भूमिकालद्वारेण पदं स्थानं कुरु एवा वैराग्यप्रकरणे पवारिता सर्वजनप्रसिद्धा च भवसंगविमोहचिंतात्वं
विपदं स्थानमा करोलित्यर्थः २१ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीष्टोत्रपादशिष्येण श्रीरामानं
दवोधेन्द्रसरस्वत्याख्याभिर्द्वुणविरचिते श्रीवाशिष्ठतात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणं दिव्यद्विचिंतमंसर्गसंपूर्णं ६२॥

रामः

१३२

230

Living

996

915

स्थितोपहास

9-933

सद्यभांसंसद्यद्यतंवालास्त्रीनीरभोजनं

सद्योदकंवटछायासद्यप्रणकएणिषट्

शुष्कभांसंस्त्रियोवृद्धावालाकस्तसूपांद

धिप्रभातैमैयुनंनिद्रासद्यप्राणहराणिषट्

909

2